கடவுள் துணை.

தனிப்பாடற்றிரட்டு

மூலமும் உரையும்.

இரண்டாம் பாகம்.

இஃது

பல வித்வான்களாற் பாடப்பட்ட மூலமும்,

மகாவித்வான்

கா—இராமசாமி நாயுடவர்களால்

செய்யப்பட்ட உரையையும்,

சென்னை

வித்தியாரத்நாகர அச்சுக்கூடத்திற்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

இதன் விலை] 1933. [ரூபா—2.

உ

கடவுள் துணை.

செய்யுளகராதி.

செய்யுளகராதி முற்றிற்று.

22231

உ

கடவுள் துணை.

பல வித்வான்கள் பாடிய

தனிப்பாடற்றிரட்டு

மூலமும் உரையும்.

விநாயகர் துதி வெண்பா.

சிந்தா குலந்தீருஞ் செய்கருமங் கைகூடும்
சந்தான மென்றுந் தழைத்தேறும் - பைந்தாமத்
தானைவயத் தானைமலைப் பாவையளித் தானைமகத்
தானைமுகத் தானைநினைத் தால்.

இ - ள். பை தாமத்தானை — பசிய மலர் மாலையை யுடையவனை, வயத்தானை — தன்வயத்தனானவனை, மலைப்பாவை அளித்தானை — பார்வதி தேவியாரால் பெறப்பட்டவனை, மகத்து — பெருமையுள்ள, ஆனை முகத்தானை — யானைமுகத்தை யுடையவனாகிய விநாயகமூர்த்தியை, நினைத்தால் — (ஒருவன்) கருதினால், (அவனது) சிந்தா ஆகுலம் தீரும் மனவருத்தம் நீங்கும், செய்கருமம் கைகூடும் — (அவன்) செய்யுங் காரியம் கைவசமாகும், சந்தானம் — (அவனது) சந்ததி, என்றும் — எக்காலத்தும், தழைத்து ஏறும் — செழித்தோங்கும் — எ - று.

தன்வயத்தானை யென்பது, முதல் குறைந்து வயத்தானை எனநின்றது, தன்வயத்தனாதல் இறைவனுடைய எண்குணங்களில் ஒன்று. எண்குணங்களாவன:— தன் வயத்தனாதல், தூயவுடம்பினனாதல், இயற்கை யுணர்வினனாதல், முற்றுமுணர்தல், இயல்பாகவே பாசங்களினீங்குதல், பேரருளுடைமை, முடிவிலாற்றலுடைமை, வரம்பிலின்பமுடைமை எனவிவை.

கட்டளைக்கலித்துறை.

மாப்பிட்டெனுஞ்சிறு தூப்பிட்டுக்காக மண்ணைச்சுமந்தே
ஆப்பிட்டுக்கொண்டடி பட்டசொக்கேசருக் காசைப்பட்டுச்
சேப்பிட்டுமையிட்டுப் பூமாலைகந்தந் திமிர்ந்துமஞ்சட்
காப்பிட்டுவாழ்க்கைப் பட்டாள்கூடல்வாழுங் கயற்கண்ணியே.

இ - ள். கூடல்வாழும் கயல்கண்ணி - மதுரையில் வாழ்கின்ற அங்கயற்கண்ணம்மையானவள், மாபிட்டு என்னும் - மாவினாற் செய்யப்பட்ட பிட்டு

என்கிற, சிறு தூ பிட்டுக்காக — சிறிது வெண்பிட்டுக்காக, மண்ணைசுமந்து — மண்சுமந்து, ஆப்பிட்டுக்கொண்டு — அகப்பட்டுக்கொண்டு, அடிபட்ட — அடியுண்ட, சொக்கேசருக்கு — சொக்கநாதர்மீது, ஆசைப்பட்டு — விருப்பங் கொண்டு, சேப்பு இட்டு — சிவப்புப் பொட்டிட்டு, மையிட்டு — அஞ்சன மணிந்து, பூமாலைகந்தம் திமிர்ந்து — மலர்மாலை சந்தனம் என்பவற்றை அணிந்து, மஞ்சள் காப்பு இட்டு — மஞ்சட் காப்பணிந்து, வாழ்க்கைப்பட்டாள் — வாழ்க்கைப்பட்டனள்—எ - று.

அகப்பட்டு என்பது — ஆப்பிட்டு எனவும், செவப்பு என்பது — சேப்பு எனவும் திரிந்துநின்றன. சேப்பு — சிந்தூரத் திலகத்தையாயினும் குங்குமத்தையாயினும் உணர்த்தும். மஞ்சட்காப்பு — கங்கணம், அன்றி மஞ்சட்பூச்செனினு மமையும். வாழ்க்கைப்படல் — இல்வாழ்க்கைக்குத் துணைவியாதல், (மனைவியாதல்) சிவபெருமான் பிட்டுக்கு மண்சுமந்து அடிபட்ட செய்தியைத் திருவிளையாடற்புராணம் மண்சுமந்த படலத்திற் காண்க. 1

கைத்தலந்தன்னிற் பசும்பொன்வளையல் கலகலெனச்
சத்தமொலித்திட நூபுரம்பாதச் சதங்கைகொஞ்சத்
தத்திமியென்று நடஞ்செய்சம்பீசர்தஞ் சந்நிதிப்பெண்
செத்தகுரங்கைத் தலைமேற்சுமந்து திரிந்தனளே.

இ - ள். கைத்தலம் தன்னில் — கைகளில், பசும்பொன் வளையல் - பசும்பொன்னாற் செய்யப்பட்ட வளையல்கள், கலகலென - கலகலவென்று, சத்தம் ஒலித்திட — சத்திக்க, நூபுரம் பாதச் சதங்கைகொஞ்ச - சிலம்பும் பாத கிண்கிணியும் மெல்லென்றொலிக்க, தத்திமி என்று நடம்செய் — தத்திமி யென்று நடனம்பண்ணுகிற, சம்பீசர்தம் சந்நிதிப்பெண் — சம்பீசரது சந்நிதிப்பெண், செத்தகுரங்கை - சாமந்தியை, தலைமேல் சுமந்து திரிந்தனள் - தலைமேற்றாங்கித் திரிந்தாள்—எ - று.

மலரைக் குறிக்கும் சாமந்தி என்பது செத்தகுரங்கு எனவும் பொருள் படுமாதலால் அதனைச் செத்தகுரங்கு என்றார். சாமந்திப்பூவைத் தலைமேற் சூடித் திரிந்தாளென்பது கருத்து. 2

பரிக்கொம்புபோலப் பகவான்சரிதை பகர்ந்திடினும்
உரிக்கம்பதாயினு மீயார்கடனுட னோடிச்சென்று
கரிக்கொம்புபோன்முலை மின்னருக்கீவரக் கன்னியர்கை
நரிக்கொம்புதானுமுண் டோவேங்கடாசல நாயகனே.

இ - ள். பரி கொம்புபோல் — குதிரைக்கொம்பு போல்வதாகிய, அ — அந்த, பகவான் சரிதை — கடவுளது சரித்திரத்தை, பகர்ந்திடினும் - (ஒருவர் வந்து) சொன்னாலும், (சொன்னவர்க்கு) உரிக்கம்பதாயினும் — உரியளவின தாகிய கம்பையாயினும், ஈயார் — கொடார், கடன் உடன் - கடனுடன்பட்டு, ஓடி சென்று — ஓடிப்போய், கரி கொம்புபோல் முலை — யானைக்கொம்பு

போன்ற தனங்களையுடைய, மின்னருக்கு ஈவர் – விலைமாதர்க்குக் கொடுப்பார்கள், அ கன்னியர் கை – அந்த மாதர்கையில், நரிகொம்பு தானும் உண்டோ – நரிக்கொம்பு முளைதோ, வேங்கடாசல நாயகனே—எ-று.

இவ்வுலகத்தார் அருமையான விஷயத்தில் செலவுசெய்யாமல் மாதர் விஷயத்தில் செலவுசெய்வார்கள். ஆதலால் அம்மாதர்கையில் நரிக்கொம்புண்டு போலுமென்று வியந்து கூறலாயிற்று. பகவான் என்பதற்கு ஆறு மங்கள குணங்களை யுடையவனென்பது பொருள். நரிக்கொம்பை யுடையவருக்கு எல்லாக்காரியமும் கைகூடுமென்பது உலக வழக்கமாதலால் இவ்வாறு கூறப்பட்டது. 3

கேளந்தநாளையின் மைந்தாநின்னையரைக் கிட்டிமத
வேள்வந்துபூச லிடமதிகாய வெருண்டெனது
தாள்வந்துபற்றிமுன் வாய்புதைத்தேநின்று தாழ்மைசொன்ன
நாளந்தநாளல்லவே யிந்தநாளந்த நாயகர்க்கே.

இ - ள். மைந்தா – மகனே, கேள் – கேட்பாயாக, அந்தநாளையில் – அந்தக்காலத்தில், மதவேள் – மன்மதன், நின் ஐயரை கிட்டிவந்து — உன் தந்தையை நெருங்கிவந்து, பூசல் இட – போர்செய்யவும், மதி காய – சந்திரன் சுடவும், வெருண்டு—பயந்து, வந்து எனது தாள்பற்றி - வந்து என் காலைப் பிடித்து, முன்-(எனக்கு) எதிரில், வாய்புதைத்து நின்று – வாய்மூடி நின்று, தாழ்மைசொன்ன – பணிவாகிய வார்த்தைகளைச்சொன்ன, அந்தநாள் — அக்காலம், அந்த நாயகர்க்கு – அந்தத் தலைவருக்கு, இந்தநாள் அல்லவே - இக்காலமல்லவே—எ - று.

இது தலைவனைப்பிரிந்த ஒருதலைவி தன் புதல்வனைநோக்கிக் கூறியது.

பக்குவமாகக் கவிநூறுசெய்து பரிசுபெற
முக்கரணம்மெதிர் பல்காலும்போட்டு முயன்றிடினும்
அக்கடபோவெனும் லோபரைப்பாடி யலுத்துவந்த
குக்கனையாண்டருள் வில்வவனத்துக் குயிலம்மையே.

இ - ள். பக்குவம் ஆக – பாகமாக, கவி நூறுசெய்து-நூறுபாடல்களைப் பாடி, பரிசுபெற – வெகுமானம் பெறும்பொருட்டு, எதிர் – எதிரே நின்று, பல்காலும் - பலதாமும், முக்கரணம்போட்டு – மூன்று கரணம் போட்டு, வேண்டிடினும் – முயன்றாலும், அக்கடபோ என்னும் - அங்கேபோவென்று சொல்லுகிற, லோபரைப்பாடி – லோபிகளைப்பாடி, அலுத்துவந்த-இளைத்து வந்த, குக்கனை — நாயேனை, ஆண்டருள் – ஆண்டருள்வாயாக, வில்வவனத்து – வில்வவனத்தி லெழுந்தருளியிருக்கிற குயிலம்மையே—எ-று.

அக்கட என்பது அங்கே என்னும் பொருள் தருவதோர் திசைச்சொல். குக்கன் – நாய். வில்வவனம் – ஓர் சிவஸ்தலம். குயிலம்மை - அத்தலத்திலுள்ள தேவியார் திருநாமம். 5

பொல்லாமதப்பய லெங்நேரமுஞ்செயும் போருமென்னைக்
கொல்லாமற்கொல்லு மதியுங்கடலுங் குயிலுமிவை
எல்லாந்தொலைந்தவென் றெண்ணினன்பாவியிப் போதுன்மனம்
கல்லாயிருக்குமென் றெவ்வளவேனுமுன் கண்டிலனே.

இ - ள். பொல்லா-பொல்லாத, மதப்பயல் - மன்மதனென்கிற பையல், எங்நேரமும் செய்யும்போரும் - (என்னோடு) எப்போதுஞ் செய்கிற சண்டையும், என்னை கொல்லாமல் கொல்லும் மதியும் - என்னைக் கொல்லாமற் கொல்லுகிற சந்திரனும், கடலும் - சமுத்திரமும், குயிலும் - குயிலுமாகிய, இவை எல்லாம் - இவை யாவும், தொலைந்த என்று - நீங்கினவென்று, எண்ணினன் - நினைத்தேன், பாவி - அடிபாவி, இப்போது - இப்பொழுது, உன் மனம் - உன் மனமானது, கல்ஆய் இருக்குமென்று - கல்லையொத்திருக்குமென்று, எவ்வளவு ஏனும் - எவ்வளவாயினும், முன் கண்டிலன் - முன்னே அறிந்தேனில்லை—எ - று.

கொல்லாமற் கொல்லுதல் - உயிரோடு வைத்து வருத்துதல். இது மன்மதப்போர் முதலியவைகளால் மெலிவடைந்த ஓர் தலைமகன் தனக்கிணங்காத ஓர் தலைமகளை நோக்கிக் கூறியது. 6

நாலடிவள்ளுவ ராமேயிப்பாலை நடந்தபெருங்
காலடிமேலடி மானடியேகட் டுரலிற்பட்டும்
பாலடிசில்வெண்ணெ யுண்டோனரங்கன் பனிவரையில்
வேலடிமுள்ளுக் குபாயமிட்டேகும் விழைவுநன்றே.

இ - ள். உரலில் கட்டுப்பட்டும் - உரலில் கட்டுண்டும், பால் அடிசில் வெண்ணெய் உண்டோன் - பாற்சோறு வெண்ணெய் என்பவற்றை யுண்டவனாகிய, அரங்கன் - திருவரங்கனது, பனிவரையில் - குளிர்ந்த மலையின் கண், நாலடி வள்ளுவர் ஆம் - நான்கடி இரண்டடிகளாய்க் காணப்படுகின்றன, (ஆதலால் இதை யோசிக்குமிடத்து) இப்பாலை நடந்த - இந்தப் பாலை நிலத்தில் நடந்த, பெருகால் அடிமேல் - பெரிய காற்சுவட்டின்மீதுள்ள, அடி - பாதம், மான் அடியே - நமது பெண்ணின் பாதமே, (இவ்வாறு காணப்படுவது) வேல் அடி முள்ளுக்கு - வேலமரத்தினடியிற் சிந்தியிருக்கிற முள்ளுக்கஞ்சி, உபாயம் இட்டு ஏகும் விழைவு - உபாயம் செய்துபோகிற விருப்பத்தின் காரியமாகும், நன்று - (இது) அழகியது—எ - று.

நாலடி வள்ளுவர் ஆம். நாலடியார் குறளாகும். எனச் சொன்னயமும் அமைந்திருப்பது காண்க. வள்ளுவர் என்பது - குறளுக்கு ஆனது கருத்தனால்வந்த பெயர். தலைமகள் பாதம் முட்களால் வருந்துமென்று தலைமகன் தன் பாதத்தை முன்னே வைத்து அதன் சுவட்டின்மீது தலைமகள் பாதத்தை வைக்கச்செய்து நடத்திக்கொண்டு போனான் என்பது இதன் கருத்து. இது சுவடுகண்டிரங்கல் என்னுந்துறை. 7

புலியைக்கொடுத்துப் பசுவாங்கியோர்புலிப் பூங்குழலாள்
புலியைப்பசுத்தின்ன விட்டுப்புலியைத் தின்னாதகற்றிப்
புலியையரைத்துப் பலகாரஞ்செய்து பொருந்துமுகப்
புலியைக்களிப்புடன் சாறுவைத்தாடன் புருஷனுக்கே.

இ-ள். புலியைக்கொடுத்து பசுவாங்கி — புலியைக்கொடுத்துப் பசுவைக் கொண்டு, ஓர்புலி பூ குழலாள் — ஒரு புலியையணிந்த மலர்க்குழலையுடையவள், புலியை பசுதின்ன இட்டு — புலியைப் பசுத்தின்னும்படி வைத்து, புலியை தின்னாது அகற்றி — புலியைத் தின்னாமல் நீக்கி, புலியை அரைத்து பலகாரம்செய்து — புலியையரைத்துச் சிற்றுண்டியாக்கி, பொருந்தும் — பொருந்திய, முகப்புலி — முகப்புலியை, களிப்புடன் சாறுவைத்தாள் — மகிழ்ச்சியோடு குழம்பிட்டாள், தன் புருஷனுக்கு — தன் கணவனுக்கு-எ-று.

புலி — வேங்கை (பொன்) — புலி — மயிர்ச்சாந்து. புலி — புல். புலி — வரி (நெல்.) முகப்புலி — முகத்தாமரை. சாறு — திருவிழா. (விருந்து.) ஓர்பெண் தன்கணவனுக்குப் பலகாரவகைகளுடன் விருந்துசெய்தாள் என்பதுகருத்து.

வேளாமழகன் றுரைசீதக்காதியென் வீட்டிலொரு
நாளாகிலும்வரக் காண்கிலனேயெந்த நாளுமவன்
தோளாலணையுஞ் சுகவாலிபத்தைத் துணிக்கவொரு
வாளாய்ப்பிறந்தனையே மைந்தனேயென்ன வாயுனக்கே.

இ-ள். மைந்தனே — புதல்வனே, வேள் ஆம் அழகன் — மன்மதன்போலும் அழகையுடையவனாகிய, துரை சீதக்காதி — சீதக்காதி யென்னும் பிரபுவானவர், என்வீட்டில் — என்வீட்டுக்கு, ஒருநாள் ஆகிலும் — ஒருதினமாயினும், வரக்காண்கிலனே — வரப்பார்த்தேனில்லையே, எந்தநாளும்-எந்நாளும், அவன் தோளால் அணைக்கும் — அவனது தோளாலணைக்கிறதனா லுண்டாகிற, சுகம் — இன்பத்தோடுகூடிய, வாலிபத்தை — பால்யத்தை, துணிக்க — அறுக்க, ஒரு வாள் ஆய் பிறந்தனையே — ஒரு வாள்போலப் பிறந்தாயே, உனக்கு வாய் என்ன — உனக்கித்தனை வாயென்ன—எ-று.

ஒருமாது தன் பாலகனை நோக்கி, சீதக்காதி என்னை யணைப்பதனா லுண்டாகுஞ் சுகத்துக்கு நீ விரோதியாய்ப் பிறந்தாயென் றிழித்துக் கூறிய வாறு, இது பாலனைப் பழித்தல் என்னுந்துறை. 9

நடந்தாளொருகன்னி மாராசகேசரி நாட்டிற்கொங்கைக்
குடந்தானசைய வொயிலாயதுகண்டு கொற்றவரும்
தொடர்ந்தார்சந்யாசியர் யோகம்விட்டார் சுத்தசைவரெல்லாம்
மடந்தானடைத்துச் சிவபூசையுங்கட்டி வைத்தனரே.

இ-ள். மாராசகேசரிநாட்டில்-பெருமையமைந்த ராஜகேசரியின் நாட்டில், ஒருகன்னி — ஒருபெண்ணானவள், கொங்கை குடம் அசைய-தனங்களா

கிய இருகுடங்களும் அசையும்படி, ஒயிலாய் நடந்தாள் — ஒய்யாரமாக நடந்தாள், அதுகண்டு — அதைப்பார்த்து, கொற்றவரும் தொடர்ந்தார்-அரசரும் பின்தொடர்ந்தார், சந்நியாசியர் யோகம்விட்டார் — சந்நியாசிகள் தாம்செய்யும் யோகப்பயிற்சியை விட்டார்கள், சுத்த சைவர் எல்லாம் — சுத்த சைவரெல்லாரும், மடம் அடைத்து — மடத்தைமூடி, சிவபூசையும் கட்டிவைத்தனர் — சிவபூசையையும் கட்டிவைத்தார்கள் — எ - று.

ஒரு மாது தன் தனங்கள் குலுங்கும்படி நடந்ததைக்கண்டு அரசர் முதலிய எல்லாரும் மயங்கினர்கள் என்பது இதன் கருத்து. 10

நாலாகலைதெரி யேகம்பவாணர்நன் னுட்டில்வளர்
சேலாகக்கண்கள் படைத்தபெண்ணேநின் றிகழும்வயி
றுலாகவுமல்குல் பாம்பாகவுமவ் வணையின்மிசை
மாலாகயான்பள்ளி கொள்ளவந்தேனுன்றன் மாளிகைக்கே.

இ - ள். நாலாகலைதெரி — நானுவிதமான நூல்களையும் ஆராய்ந்த, ஏகம்பவாணர் — ஏகம்பவாணரது, நல் நாட்டில் — நல்ல நாட்டின்கண், வளர் சேல் ஆக — விருத்தியடையாநின்ற சேல்மீன்கள்போல, கண்கள்படைத்த பெண்ணே — கண்களைப்பெற்ற மாதே, நின் — உனது, திகழும் — விளங்குகின்ற, வயிறு — வயிருனது, ஆல் ஆகவும் — ஆலிலையாகவும், அல்குல் — அல்குலானது, பாம்பு ஆகவும் — சர்ப்பசயனமாகவும், அவ்வணையின்மிசை — அந்தச் சயனத்தின்மீது, யான்மால் ஆக — நான் திருமாலாகவும் கொண்டு, உன்றன்மாளிகைக்கு — உன் வீட்டில், பள்ளிகொள்ள வந்தேன் — சயனிக்க வந்தேன் — எ - று.

ஒரு நாயகன் ஒரு நாயகியின் வயிறு முதலியவற்றை ஆலிலையாகவும் தன்னைத் திருமாலாகவும் புனைந்துரைத்து அவளது கூடத்தை விரும்பினுனென்பது இதன் கருத்து. நாலாகலைதெரி யேகம்பவாணர் என்றது கல்வியிற் சிறந்தவனென்றபடி. 11

அரவிந்தநண்பன் சுதன்றம்பிமைத்துன னண்ணன்கையில்
வரமுந்தியாயுதம் பூண்டவன்காணுமற் றங்கவனே
பரமன்றிகிரியை யேந்தினன்மைந்தன் பகைவன்வெற்பை
உரமொன்றெடுத்தவன் மாற்றுன்றன்சேவக னெண்மடோடியே.

இ - ள். அரவிந்த நண்பன் — தாமரைக்கு நண்பனுகிய சூரியன், சுதன் (அவனுக்கு) மகனுகிய கர்ணன், தம்பி (அவனுக்குத்) தம்பியாகிய அருச்சுனன், மைத்துனன் (அவனுக்கு) மைத்துனனுகிய கிருஷ்ணன், அண்ணன் (அவனுக்குத்) தமையனுகிய பலராமன், கையில் வரமுந்தி ஆயுதம் — (அவனது) கையில் வாமுன்னே ஆயுதமாயிருந்த கலப்பை, (அதை) பூண்டவன்-பூண்டதாகிய எருமைக்கடா, (இது ஒருத்திசொல்லியது) மற்று — அங்கவனே-மற்றொருவனுகிய அவனேவென்றுல், பரமன் திகிரியை — சிவபெ

ருமான் கொடுத்த சக்கரத்தை, ஏந்தினன் – தாங்கினவனாகிய திருமாலுக்கு, மைந்தன் — மகனாகிய மன்மதன், பகைவன் (அவனுக்குப்) பகைவனாகிய பரமசிவன், வெற்பை – (அவனது) மலையாகிய கைலாயத்தை, உரம்ஒன்ற எடுத்தவன்-வலிமைபொருந்தத் தூக்கினவனாகிய ராவணன், மாற்றான் தன்-(அவனுக்குப்) பகைவனாகிய ஸ்ரீராமனது, சேவகன் – சேவகனாகிய அநுமான் (குரங்கு.) இது ஒருத்தி சொல்லியது—எ - று.

தாசிகளிருவர் தம்மிடத்திற்குவந்த காமுகரைப்பற்றி ஒருவரையொருவர் உசாவி யறிந்துகொண்டதென்பது இதன் கருத்து. 12

சங்கரன்றேவி தமையன்மனைவி தனக்குமுன்னாம்
மங்கையரேறிய வாகனங்காணுமற் றங்கவளோ
கொங்கைகளீரைந் துடையதுவாயிக் குவலயத்தில்
எங்குந்திரியும் வயிரவமூர்தியென் றேநினையே.

இ - ள். சங்கரன்தேவி – பரமசிவன்தேவி (பார்வதி,) தமையன்மனைவி தனக்கு – (அவளுக்குத்) தமையனாகிய திருமாலின் மனைவியாகிய இலக்குமிக்கு, முன் ஆம் – மூற்றவளாகிய, மங்கையர் - மூதேவியார், ஏறிய வாகனம்-ஏறிய வாகனமாகிய கழுதை, (இது ஒருவன்சொல்லியது) மற்று அங்கவளோ – மற்றொருத்தியாகிய அவளோவென்றால், கொங்கைகள் ஈரைந்து உடையது ஆய் – பத்து முலைகளையுடையதாகி, இக்குவலயத்தில் – இந்தவுலகத்தில், எங்கும் — எவ்விடத்தும், திரியும் – அலைகின்ற, வயிரவர் ஊர்தியென்றே நினை — வயிரவர் வாகனமாகிய நாய் என்றேநினை, (இது ஒருவன் சொல்லியது.)—எ - று.

காமுகர் இருவர் தாம் அநுபவித்த தாசிகளைப்பற்றி ஒருவரை யொருவர் உசாவி யறிந்துகொண்டதென்பது இதன் கருத்து. 13

மாத்தானைப்பித்தனை மாடேறுவானை மதகரித்தோல்
போர்த்தானைவேதப் பொடிபூசுவானையிப் பூதலத்தென்
ஆத்தாளுடனெதிர்த் தம்பலத்தேயென்று மாடிநிற்கும்
கூத்தாடிப்பையலுக் கோமகளேமயல் கொண்டனையே.

இ - ள். மாத்தானை – மகத்துவத்தை யுடையவனை, பித்தனை – பைத்தியங்கொண்டவனை, மாடு ஏறுவானை – இடபத்தின்மீது ஏறுகின்றவனை, மதகரித்தோல் போர்த்தானை — மதயானைத்தோலைப் போர்த்துக்கொண்டவனை, வேதப்பொடி பூசுவானை – திருநீறு பூசுவோனை, இப்பூதலத்து - இவ்வுலகத்தில், என் ஆத்தாளுடன் எதிர்த்து-என் தாயாகிய உமாதேவியோடெதிர்த்து, அம்பலத்தே – அம்பலத்தின்கண்ணே, என்றும் ஆடி நிற்கும் – எந்நாளும் நடித்து நிற்கிற, கூத்தாடிப் பையலுக்கோ – கூத்தாடிப் பயலுக்கோ, மகளே-என் புதல்வியே, மயல்கொண்டனை – நீ மோகங்கொண்டாய்—எ - று.

இது ஒரு தாயானவள் நடனசபாபதிமீது மோகங்கொண்ட தன்மகளை நோக்கி வெறுத்துச் சொல்லியதாகக்கொள்க. வேதங்களால் சிறப்பித்துக் கூறப்படுதலால் திருநீறு – வேதப்பொடி யெனப்பட்டது. 14

கானவர்தாந்தினை கொய்தனரோகண்ட கண்ணலவோ
தேனமர்வண்டினங் காள்கிள்ளைகாள்செழுங் கானைவிட்டுப்
போனவன்றானலலவோ நெடுங்கானப் புனமல்லவோ
நானவன்றானல்லவோ சொல்லவேண்டு நடுக்கண்டதே.

இ-ள். கானவர்தாம் தினை கொய்தனரோ — குறவர்தாம் தினையறுத்தார்களோ, கண்டகண் அல்லவோ — கண்டகண்களல்லவோ, தேன் அமர் — தேனை விரும்புகிற, வண்டு இனங்காள்-வண்டுக்கூட்டங்களே, கிள்ளைகாள்-கிளிகளே, செழு கானைவிட்டுப் போனவன் தான் அல்லவோ — செழியகாட்டைவிட்டுப் போனவனல்லவோ, நெடுங்கான் இப்புனம் அல்லவோ-நெடிய காடானது இப்புனமேயல்லவோ, நான் அவன்தான் அல்லவோ — நான் அவனேயல்லவோ, நடுக்கண்டது சொல்லவேண்டும் — நடுவு நிலைமையாயிருந்து நீங்கள் கண்டதைச் சொல்லவேண்டும்—எ-று.

இது ஒரு நாயகன் முந்தினநாளில்வந்து தான் கூடியநுபவித்த நாயகியைத் தினைப்புனத்தில் காணாமையால் வருந்தி, அங்குள்ள வண்டுகள் முதலியவற்றை நோக்கித் தலைவியெங்கே போனாளென்று வினவியது. 15

தாராளனெங்க டிருநின்றைச்சேஷன் சயிலத்தின்பால்
நீரார்முகிற்குழற் பெண்பேதையைவிட்டு நீபிரிந்தால்
சீராமனில்லை யமுதில்லையஞ்சனைச் செல்வனில்லை
காரார்பொழில்வளர் காழிப்பிரானில்லை காப்பதற்கே.

இ-ள். தார் ஆளன் — மலர்மாலையை யுடையவனாகிய, எங்கள் திருநின்றைச் சேஷன் சயிலத்தின்பால் — எங்கள் திருநின்றைச் சேஷன் மலையினிடத்து, நீர் ஆர் முகில் — நீர் நிறைந்த மேகம்போன்ற, குழல் — கூந்தலையுடைய, பெண்பேதையைவிட்டு - என் பேதைப்பெண்ணைவிட்டு, நீ பிரிந்தால் - நீ பிரிவையாயின், காப்பதற்கு — (இறந்து படுந் தன்மையளாகிய இவளை இறந்து படாமல்) காப்பாற்றுதற்கு, சீராமன் இல்லை — ஸ்ரீராமபிரான் இல்லை, அஞ்சனைச் செல்வன் இல்லை — அஞ்சனாதேவிக்குப் புதல்வனாகிய அமிர்தங்கொண்டுவந்த அநுமானில்லை, கார் ஆர் பொழில்வளர் — மேகங்கள் தங்கிய சோலைகள் வளராநிற்கிற, காழிப்பிரான் இல்லை — சீகாழிக் கிறைவராகிய திருஞானசம்பந்த சுவாமியில்லை. (யானென்செய்வேன்)—எ-று.

ஒரு தாயானவள், தன் பெண்ணைவிட்டுப் பிரியப்போகிற தலைவனை நோக்கி, கல்லைப் பெண்ணாக்கிய ஸ்ரீராமரும், செத்தாரைப் பிழைப்பிக்கிற அமிர்தமும், சஞ்சீவிமலையைக்கொண்டுவந்த அநுமானும், எலும்பைப் பெண்ணாக்கிய திருஞான சம்பந்தரும் இல்லாத இக்காலத்தில், நீ யிவளைவிட்டுப் பிரிந்தால், இவள் இறப்பாள். இறவாமற் காப்பதற்கு வேறொருவரு மில்லையென்று கூறினாளென்பது கருத்து. 16

அம்பளவெவ்வள வவ்வளவேவிழி யார்ந்தகொவ்வைச்
செம்பளமெவ்வள வவ்வளவேயிதழ் சீர்கொள்வஞ்சிக்
கொம்பளவெவ்வள வவ்வளவேயிடை கூறெலுமிச்
சம்பளமெவ்வள வவ்வளவேதனந் தையலுக்கே.

இ-ள். தையலுக்கு – இந்தப் பெண்ணுக்கு, விழி – கண், அம்பு அளவு எவ்வளவு – அம்பினது அளவு எவ்வளவோ, அவ்வளவே – அவ்வளவினதே, இதழ் – அதரம், ஆர்ந்த – நிறைந்த, கொவ்வை – கோவையின், செம்பளம் – செவப்பாகிய கனி, எவ்வளவு – எவ்வளவோ, அவ்வளவே - அவ்வளவினதே, இடை – இடையானது, சீர்கொள் – சிறப்பைக்கொண்ட, வஞ்சிக்கொம்பு – வஞ்சிக்கொடியானது, எவ்வளவு – எவ்வளவினையுடையதோ, அவ்வளவே – அவ்வளவினதே, தனம் – தனங்கள், கூறு – சொல்லப்பட்ட, எலுமிச்சம் பளம் எவ்வளவு – எலுமிச்சைக்கனி யெவ்வளவோ, அவ்வளவே – அவ்வளவினதே—எ - று.

இரண்டாமடியிலும் நான்காமடியிலும் பழம் என்பது எதுகைநோக்கிப் பளம் என வந்தது. இது தென்னாட்டில் சாதாரண வழக்கு. இது இறையோன் இறைவி தன்மை யியம்பல் என்னும் துறையின்பாற்படும். 17

நச்சணிகண்டத்த ராரூர்த்தியாகர் நளினவெற்பில்
கச்சணியும்முலை மாதேயிதுவென்ன காரணமோ
அச்சுதனமத் திரண்டாமெழுத்தி னரையெழுத்தில்
வச்சிரபாணி மனையாள்பகைவந்து வாய்த்ததுவே.

இ-ள். நச்சு அணி கண்டத்தர் – நஞ்சைத்தரித்த கண்டத்தையுடையவர், ஆரூர் தியாகர் – திருவாரூர்த் தியாகர், (அவரது) நளினவெற்பில் – நீர்வளமுள்ள மலையில், கச்சு அணியும் – கச்சணிந்த, முலை- தனங்களை யுடைய, மாதே – பெண்ணே, இது என்ன காரணமோ – இது யாதுகாரணமோ, அச்சுதன் நாமத்து – திருமாலின் பெயராகிய அரி என்பதின், இரண்டாம் எழுத்தில் – இரண்டாமெழுத்தாகிய ரி என்பதின், அரை எழுத்தில் – பாதியெழுத்தில், (பாதிரியில்) வச்சிரபாணி மனையாள் – வச்சிரக்கையனாகிய இந்திரன் மனையாள், (சசி – சந்திரன்) பகை – (அவனுக்குப் பகையாகிய தாமரைமலர்,) வந்து வாய்த்தது – வந்திருந்தது—எ - று.

பாதிரிமரத்தில் தாமரைமலர் இருந்தது என்பது கருத்து. சந்திரனுக்குப் பகை பாம்பு எனவும் சிலர் கூறுவர். இது அலர்க்குறியாதலால் அது பொருந்தாது. 18

மோமேபொழுது வருமேமதியும் புரண்டெனங்கும்
வேமேமதனன் சரந்தைக்குமேதைத்த புண்வழியிற்
பூமேவுதென்றல் புகுமேயென்பெண்புத்தி போய்விடுமே
கோமேதகப்புயலே மழவாபள்ளிகொண்டவனே.

இ - ள். கோமேதகப் புயலே—கோமேதகம்போன்ற மேகமே, மழவா-மழவனே, பள்ளிகொண்டவனே—, பொழுது போமே—பகற்பொழுது போகுமே, மதியும் வருமே—சந்திரனும் வருவனே, என் அங்கம்புரண்டு வேமே—என்னுடம்பு புரண்டு வேகுமே, மதனன் சரம் தைக்குமே—மன்மத பாணங்கள் தைக்குமே, தைத்த புண்வழியே—தைத்த புண்ணின் வழியாக, பூமேவுதென்றல் புகுமே—பொலிவு பொருந்திய தென்றற் காற்று நுழையுமே, என் பெண்புத்தி போய்விடுமே—என் பெண்ணறிவு நீங்கி விடுமே, (யான் என்செய்வேன்,)—எ - று.

இது மாலைக்காலம் வரக்கண்டு தலைவி வருந்திக் கூறியது. பள்ளிகொண்டான் ஒரு பிரபுவின் பெயர். 19

பாலினுமின்சொற் குயிலினுமென்மொழிப் பாவைநல்லாள்
மேலினுங்காமன் சரந்தைக்குமேவட வேங்கடம்விட்
டாலினும்வேலை நடுவினும்பாம்பினு மாத்துரத்துங்
கோலினுங்கண்வளர் வாய்மழவாபள்ளி கொண்டவனே.

இ - ள். பாலினும்—பாலினும், இன்சொல் குயிலினும்—இனிதாகிய சொல்லையுடைய குயிலினும், மெல்மொழி—மிருது வசனத்தையுடைய, பாவைநல்லாள்மேல்—பாவைபோலு முருவமுள்ள என் பெண்ணின்மீது, இன்னும்—இன்னமும், காமன் சரம் தைக்குமே—மன்மத பாணங்கள் தைக்குமே, வடவேங்கடம் விட்டு—வடவேங்கடத்தை விட்டு, ஆலினும்—ஆலிலையினும், வேலை நடுவிலும்—கடல் நடுவிலும், பாம்பினும்-ஆதிசேடன் மேலும், ஆ துரத்தும்—பசுக்களை யோட்டுகின்ற, கோலினும்—மாட்டாங்கோலின்மீதும், கண் வளர்வாய்—கண்ணுறங்குவோனே, மழவா—, பள்ளி கொண்டவனே—எ - று.

பள்ளிகொண்டவனே, நீயிவளைக் கலந்த இக்காலத்தும் இவள்மீது மன்மத பாணங்கள் தைக்குமோ தையா என்பது கருத்து. இது தாய்க்கூற்று.

மெய்யினுநல்லவ ரீனம்பொறார்மயிர் வீழ்தொடக்கம்
செய்யினுமானக் கவரியுய்யாசிற் றினக்கயவர்
வையினும்வாழ்வர் தகரையக்காது மயிருமொக்கக்
கொய்யினும்பின்செலு மேமழவாபள்ளி கொண்டவனே.

இ - ள். மெய்யினும் நல்லவர்—உண்மையில் நல்லவர், ஈனம் பொறார்-இழிவைப் பொறுக்கமாட்டார், மயிர்வீழ் தொடக்கம் செய்யினும்—மயிர் உதிரத் தொடங்கினாலும், மானம்—மானத்திற்சிறந்த, கவரி—கவரிமான், உய்யா—பிழைக்கமாட்டா, சிற்றினக் கயவர்—சிற்றினமாகிய கீழ்மக்கள், வையினும் வாழ்வர்—ஒருவர் வைதாலும் உயிர்வாழ்வர், தகரை—ஆட்டை, அக்காதும் மயிரும் ஒக்ககொய்யினும்—அந்தக் காதுகளையும் மயிரையும் ஒருமிக்க அறுத்தாலும், பின் செல்லும்-(அறுத்தவன்) பின்னேபோகும், மழவா பள்ளி கொண்டவனே—எ - று.

மானமுள்ள மேன்மக்கள் ஒரு அவமானம் நேர்ந்தால் உயிர் விடுவர், கீழ்மக்கள் உயிர்வாழ்வர் என்பது கருத்து. 21

மாலாக்கியென்னைப் பெருவயதாக்கியென் மார்பின்முலை
பாலாக்கியங்கம் பசுநரம்பாக்கியப் பாவையரை
மேலாக்கிச்சிக்கு விளக்கெண்ணெயாக்கி யென்மேனியெங்குந்
தோலாக்கவோமகனே பிள்ளையாய்வந்து தோன்றினையே.

இ - ள். மகனே - மைந்தனே, என்னை மால் ஆக்கி - என்னை மயங்கப் பண்ணி, பெருவயது ஆக்கி - முதிர்ந்த வயதுடையவளாக்கி, என் மார்பில் முலை - என் மார்பிலுள்ள தனங்களை, பால் ஆக்கி - பாலுருவாக்கி, அங்கம் - உடம்பை, பசுநரம்பு ஆக்கி - பச்சை நரம்புகள் தோன்றப்பண்ணி, அப்பாவை யரை - அந்த மாதரை, மேல் ஆக்கி - மேலாகச்செய்து, என்மேனி எங்கும் சிக்குவிளக்கெண்ணெய் ஆக்கி - என்னுடம்பு முழுதும் விளக்கெண்ணெயின் சிக்குநாற்ற முண்டாக்கி, தோல் ஆக்கவோ - தோலாகச் செய்யத்தானோ, பிள்ளையாய் வந்து தோன்றினை - பிள்ளையாய் வந்து பிறந்தாய்—எ - று.

பாலகனே, பரத்தையரை மேலாக்கி, என்னைத் தாழ்வுபடுத்தவோ நீ யெனக்கு மகனாகப் பிறந்தாய் என்பது கருத்து. இது பாலனைப் பழித்தல்.

சதிராயிருந்த ரதிமாமிமன்மதன் சற்பனைசெய்
தெதிராளியாயைங் கணைதூவவானத் திருந்துகனல்
மதிவாரிவீச வினாவைமறந்து மதிமயங்கிப்
பதினாயிரங்கொட்டைப் பாக்காயிருந்தனள் பைங்கொடியே.

இ - ள். சதிராய் இருந்த - அழகாயிருந்த, ரதிமாமி - ரதிதேவிக்கு மாமி யாகிய இலக்குமிபோன்ற, பைங்கொடி - என் பெண்ணானவள், மன்மதன் சற்பனைசெய்து - மன்மதன் வஞ்சனைசெய்து, எதிராளி ஆய் - பகைவனாகி, ஐங்கணை தூவ - பஞ்சபாணங்களைச்சிந்த, மதிவானத்து இருந்து - சந்திரன் ஆகாயத்திலிருந்து, கனல்வாரி வீச - நெருப்பை வாரியிறைக்க, வினாவை மறந்து - வினாவுதலை மறந்து, மதிமயங்கி - அறிவுமயங்கி, பதினாயிரம் கொட்டைப்பாக்கு ஆய் இருந்தனள் - அமணமாயிருந்தாள்—எ - று.

பதினாயிரம் கொட்டைப்பாக்கு சேர்ந்ததொகை அமணமென்று சொல்லப்படும். அம்மணமானாள் என்பது கருத்து. அமணம் - நிருவாணம். 23

அன்பட்டதிக்கெங்கும் போற்றுந்தென்கோட்டுக் கதிபதியாய்ப்
பொன்பட்டஞ்சூடும் ரகுநாதபூப விப்பூதலத்தே
நின்பட்டமேபட்ட நீயேதுரைமற்றிந் நீணிலத்தோர்
தன்பட்டமென்பட்டந் தோலாலடிபடுந் தம்பட்டமே.

இ-ள். அன்பு – அன்பினால், அட்டதிக்கு எங்கும்-அட்டதிசைகளாகிய எவ்விடத்தும், போற்றும் - துதிக்கப்படுகிற, தென்கோட்டுக்கு அதிபதியாய்- தென்கோட்டுக்குத் தலைவனாகி, பொன்பட்டம் சூடும் – பொன்பட்டத்தைத் தரித்த, ரகுநாத பூப – ரகுநாத பூபதியே, இப்பூதலத்தில் – இவ்வுலகத்தில், நின்பட்டமே பட்டம் – உன் பட்டமே பட்டம், நீயே துரை – நீயே பிரபு, மற்று இ நீள்நிலத்தோர் தன் பட்டம் என் பட்டம் – மற்றை பெரிய இவ் வுலகத்தாரது பட்டம் என்னபட்டம், தோலால் அடிபடும் தம்பட்டமே – தோலாற்செய்து அடிக்கப்படுகிற தம்பட்டமே யாகும்—எ-று.

தம்பட்டம் = பறை. 24

சேமன்புதல்வன் செழுங்குன்றவேலன் செழுங்கிரியில்
காமன்பகைவன் கரிமுந்துமாகினங் கைவலவா
பூமன்கணையு மதியுமிவ்வாடையும் பூசலிட
மாமன்றமையன் றகப்பனென்றேவஞ்சி வாடுவளே.

இ-ள். வலவா – பாகனே, சேமன்புதல்வன் - இடபத்துக்கிறைவனாகிய சிவபிரானுக்குப் புதல்வன், செழுங்குன்ற வேலன் – திருச்செழுங்குன்றத்தி லுள்ள வேலன், (அவனது) செழுங்கிரிமேல் – செழிய மலையின்மீது, காமன் கரி – கற்பகச்சோலைக்குத் தலைவனாகிய இந்திரன் யானையாகிய மேகம் என்கிற, வன்பகை முந்துமாகில் – வலியபகை முந்தினால், நங்கை – நம்பெண்ணாகிய, வஞ்சி – கொடிபோல்வாள், பூமன் கணையும் – மன்மத பாணங்களும், மதியும் – சந்திரனும், இவ்வாடையும் – இந்த வாடைக்காற்றும், பூசல் இட – போரிட, மாமன் – குதிரை செலுத்துதலில் வல்லவனாகிய நகுலன், தமையன் – அவன் தமையனாகிய தருமன் (யமன்) என்றே – என்றெண்ணியே, வாடுவள் – வாடுவாள்—எ-று.

பாகனே தேரை விரைவாய்ச் செலுத்தவேண்டும் என்பது கருத்து. 25

சூலேறிச்சங்க மடவார்குடையுந் துறைக்கொதுங்கி
சாலேறுங்கண்ணியர் கைக்குடநீர்புக்கு மீண்டுவுழும்
சாலேறிமுத்தந் தனையீனுந்தண்வய லூரனம்பால்
மாலேறுவான்பரி மாவேறினனடி மாமயிலே.

இ-ள். சங்கம் – சங்குகள், சூல் ஏறி – கருப்ப முதிர்ந்து, மடவார்குடையும் – மாதர் மூழ்குகின்ற, துறைக்கு ஒதுங்கி – துறைகளில் ஒதுங்கி, வேலேறும் கண்ணியர் – வேல்போலுங் கண்களையுடைய அந்த மாதரது, கைக்குடம் நீர்புக்கு – கைக்குடத்தின் நீரிற்புகுந்து, மீண்டும் – மறுபடியும், உழும் சால் ஏறி – உழுபடைச்சாலிலேறி, முத்தம் தனையீனும் – முத்துக்களைப் பெறுகின்ற, தண் – குளிர்ந்த, வயலூரன் – வயல்சூழ்ந்த ஊரையுடைய தலைவன்,

நம்பால் - நம்மிடத்தில், மால் ஏறுவான் - காம மிகும்பொருட்டு, பரிமா ஏறி ஞன் - குதிரை யேறிவந்தான், அடி மாமயிலே - அடி அழகிய மயில்போல் வாளே—எ-று.

ஊரன் - மருதநிலத்தலைவன். தலைவன் நமக்கு ஆசையதிகரிக்கக் குதிரையேறிவந்தான் என ஒரு நாயகிக்குத் தோழி கூறியது. 26

பாட்டுக்குப்பாத்திர நல்லோரைப்பாடிப் பதம்பெறலாம்
மோட்டுக்குலாமரைப் பாடிலென்னுமுழத் துண்டமுண்டோ[யோ
வீட்டுக்குச் சோற்றுக் குண்டோ வெள்ளை வாய்க்கொரு வெற்றிலை
எட்டுக்குச் சேதங்கண்டாய் வெள்ளைநாவ லிருப்பவனே.

இ-ள். பாட்டுக்கு பாத்திரம் - பாடலேற்கப் பாத்திரமாயிருக்கிற, நல்லோரைப்பாடி - மேன்மக்களைப் பாடி, பதம்பெறலாம் - நல்ல பதவியை யடையலாம், மோட்டுக்குலாமரைப்பாடின் - நிர்மூடராகிய குலாமர்களைப் பாடினல், என் ஆம் - என்ன பிரயோசனமுண்டாகும், முழத்துண்டும் உண்டோ - முழத்துணியுண்டோ, வீட்டுக்கு சோற்றுக்கு உண்டோ - வீட்டுக்குச் சாப்பாட்டுக்குண்டோ, வெள்ளைவாய்க்கு ஒரு வெற்றிலையோ - வெள்ளை வாய்க்கு ஒரு வெற்றிலையுண்டோ, எட்டுக்குச்சேதம் - எட்டுக்கு நஷ்டம், வெள்ளைநாவல் இருப்பவனே - வெண்ணாவல் மரநிழலிலிருப்பவனே-எ-று.

வெள்ளை நாவலிலிருப்பவன் - சம்புகேச்சுரன், (திருவானைக்காவிலிருக்கும் சிவபிரான்.) மேன்மக்களைப் பாடினல் பயனுண்டு, கீழ்மக்களைப் பாடினல் பயனில்லையென்பது கருத்து. 27

கெலிக்குஞ்சிங்கத்துக்கும் யானைக்கும்வெற்றிக் கெருடனுக்கும்
வலிக்குறுசிங்கி யரவுக்குநண்டுக்கும் வன்கவிக்கும்
புலிக்குஞ்செம்மானுக்கு ஞானிக்குமூடற்கும் பூனைக்கும்வீட்
டெலிக்குஞ்சங்காத்தமுண் டோவெள்ளைநாவ லிருப்பவனே.

இ-ள். வெள்ளைநாவலி லிருப்பவனே - வெண்ணாவலின் கீழிருப்பவனே, கெலிக்கும் - வெற்றியடைகிற, சிங்கத்துக்கும் யானைக்கும் — சிங்கத்துக்கும் யானைக்கும், வெற்றிக் கெருடனுக்கும் - வெற்றியையுடைய கருடனுக்கும், வலிக்கு உறுசிங்கி அரவுக்கும் - வலிமையில் மிகுந்த விஷத்தை யுடைய பாம்புக்கும், நண்டுக்கும் வல்கவிக்கும் - நண்டுக்கும் வலிய குரங்குக்கும், புலிக்கும் செம்மானுக்கும் - புலிக்கும் செவந்த மானுக்கும், ஞானிக்கும் மூடற்கும் — ஞானிக்கும் மூடனுக்கும், பூனைக்கும் வீட்டுயெலிக்கும் - பூனைக்கும் வீட்டிலுள்ள எலிக்கும், சங்காத்தம் உண்டோ - நட்புளதோ—எ-று.

இவை ஒன்றுக்கொன்று விரோதிகளே யென்பது கருத்து. 28

கலங்காதவீரிய ராஞலும்போகின்ற காலம்வந்தால்
நலங்காமலேவெல்ல மாட்டுவரோவிந்த நானிலத்தில்

சலங்காணுங்கோட்டை மதிலேழ்தலைபத்துந் தானிருந்தும்
இலங்காபுரிநின்றதோ வெள்ளைநாவ லிருப்பவனே.

இ-ள். கலங்காத வீரியர் ஆனாலும் — கலங்காத வீரத்தன்மையுள்ளவ ராயினும், போகின்ற காலம் வந்தால் — அந்த வீரியம் முதலியவை போகுங் காலம் வந்தால், நலங்காமல் வெல்ல மாட்டுவரோ — உடம்பு வருந்தாதிருந்து பகைவரை வெல்லமாட்டுவரோ, இந்த நானிலத்தில் — இந்த வுலகத்தில், சலம் காணும் — நீர்சூழ்ந்த, கோட்டைமதில்ஏழ் — கோட்டையை வளைந்த மதில்கள் ஏழும், தலை பத்து — பத்துத்தலைகளும், இருந்தும் — (ராவணனுக்கு) இருந்தும், இலங்காபுரி நின்றதோ — இலங்கைப்பட்டணம் அழியாதிருந்ததோ—எ-று.

எல்லாம் ஆகுங்காலத்தில் ஆகும், போகுங்காலத்தில் போகும் என்பது கருத்து. 29

சுரம் போக்கு.

எறிக்குமதிச்சடை யண்ணுமலைய ரெழிற்கிரியில்
பறிக்கின்றபூவை மிதிக்கப்பொருளந்தப் பாதத்தினல்
பொறிக்கண்பிசாசுக ணெற்களைத்தூவிப் பொரிபொரித்துக்
கொறிக்கின்றபாலையி லெப்படிபோயினள் கோமளமே.

இ-ள். எறிக்கும் — நிலவெறிக்கிற, மதி — சந்திரனையணிந்த, சடை - சடாபாரத்தையுடைய, அண்ணுமலையர் — திருவண்ணுமலையாரது, எழில் கிரியில் — அழகிய மலையில், கோமளம் — என் பெண்ணுனவள், பறிக்கின்ற பூவைமிதிக்கப்பொருள் — பறிக்கப்படுகிற மலர்களை மிதிக்கவும் பொறுக்க மாட்டாள், அந்த பாதத்தினல் — அந்தப் பாதத்தைக்கொண்டு, பொறிகண் பிசாசுகள் — நெருப்புப்பொறி சிந்துகின்ற கண்களையுடைய பேய்கள், நெற்களை தூவி — நெற்களைச்சிந்தி, பொரிபொரித்து கொறிக்கின்ற பாலையில் - பொரி பொரித்துக் கறிக்கிற பாலைநிலத்தில், எப்படிபோயினள் — எவ்வாறு நடந்துபோனுள்—எ-று.

சுரத்திற்சென்ற தலைவியின் அடிமென்மையைக் குறித்துத் தாய்கூறி வருந்தியது. 30

திரைகடலோடித் திரவியந்தேடென்று செப்புமௌவை
உரைபழுதன்றெனச் சோர்ந்தாள்கழுக்குன்றத் தோர்மடமான்
அரைபணிநீர்சங் தனங்கொண்டுபோங்கிய ராற்றியபின்
இரைகடல்போய்வர வெத்தனைநாளென் றெழுந்தனளே.

இ-ள். திரைகடல் ஓடி திரவியம் தேடு என்று — அலைகளையுடைய கடலில் கப்பலேறிப்போய் திரவியத்தைச் சம்பாதியென்று, செப்பும்-சொன்ன, ஔவை உரை — ஔவையார் சொல்லானது, பழுது அன்று என — பழுதல்ல வென்றுசொல்ல (கேட்டு,) கழுக்குன்றத்து — திருக்கழுக் குன்றத்திலுள்ள, ஓர் மடமான் — ஒரு இளமையுள்ள மான்போல்வாள், சோர்ந்தாள் - மூர்ச்சித்

தாள், பனிநீர் அரை சந்தனம்கொண்டு — பனிநீர் அரைத்த சந்தனம் இவற்றைக்கொண்டு, பாங்கியர் ஆற்றியபின் — தோழியர் (விடாயைத்) தணித்த பிறகு, இரைகடல்போய்வர — ஒலிக்கின்ற கடலில்போய்வருதற்கு, எத்தனை நாள் என்று — எத்தனைநாள் செல்லுமென்று சொல்லிக்கொண்டே, எழுந்தனள் — எழுந்தாள்—எ - று. 31

காட்சி.

மேகம்பிறைசிலை வேல்குமிழ்வள்ளைவெண் முத்தந்தொண்டை
பூகப்பசுங்கழை தேனுமிழ்காந்தள் பொற்பாலிலைநூல்
நாகங்கதலி யலவன்வரானன் னளினமுண்டு
மாகம்பொழிற்றிருத் தில்லைபிலையொரு வல்லியிலே.

இ - ள். மாகம்பொழில் — ஆகாயத்தை யளாவிய சோலை சூழ்ந்த, திருத்தில்லையிலே — திருத்தில்லையின்கண், ஒரு வல்லியிலே — ஒரு கொடியின்கண்ணே, மேகம் — மேகமும், பிறை - பிறையும், சிலை - வில்லும், வேல் - வேலும், குமிழ் — குமிழம்பூவும், வள்ளை — வள்ளைத்தண்டும், வெண்முத்தம் - வெள்ளிய முத்தும், தொண்டை — கோவைக்கனியும், பூகம் — கமுகமும், பசுங்கழை — பசுமையாகிய மூங்கிலும், தேன் உமிழ்காந்தள் — தேனைப்பொழிகின்ற காந்தள்மலரும், பொற்பு ஆல் இலை - அழகிய ஆலிலையும், நூல் - நூலும், நாகம் - பாம்பின் படமும், கதலி — வாழைத்தண்டும், அலவன் — நண்டும், வரால் - வரால்மீனும், நல்நளினம் — நல்ல தாமரைப்பூவும், உண்டு — உளது—எ - று.

வல்லியென்றது — ஒரு பெண்ணை, மேகம் — கூந்தல், பிறை — நெற்றி, சிலை — புருவம், வேல் — கண், குமிழ் — நாசி, வள்ளை — காது, முத்தம் — பல், தொண்டை — அதரம், பூகம் — கழுத்து, கழை — தோள், காந்தள் — கை, ஆலிலை — வயிறு, நூல் — இடை, நாகம் — அல்குல், கதலி — தொடை, அலவன் — முழந்தாள், வரால் — கணைக்கால், நளினம் — பாதம். 32

கிள்ளைவிடு தூது.

இளந்தத்தையேநல் லமுதத்தையேபுசித் தென்கரத்தில்
வளர்ந்தத்தையாது முணர்ந்திலையே மயலாகிமனந்
தளர்ந்தத்தையேயென் றிருவரங்கேசர்க்குச் சாற்றச்சொன்னால்
அளந்தத்தையேயளந் தாய்பின்னையாது மளந்திலையே.

இ - ள். இளம் தத்தையே — இளமை பொருந்திய கிளியே, நல் அமுதத்தையே புசித்து — நல்ல பாலையேயுண்டு, என் கரத்தில் வளர்ந்தத்தை — என் கையில் வளர்ந்ததை, யாதும் உணர்ந்திலையே — சிறிதும் நினைந்திலையே, மயல் ஆகி — மோகமுண்டாகி, மனம் — தளர்ந்ததை — மனம் வாடினதை, என் திருவரங்கேசர்க்கு — என் திருவரங்க நாதருக்கு, சாற்றச்சொன்னால் -

சொல்லச்சொன்னால், அளந்தத்தையே அளந்தாய்-சொன்னதையே சொன்னாய், பின்னையாதும் அளந்திலை-மற்றொன்றையுஞ் சொன்னாயில்லை-எ-று.

அளந்தத்தையே யளந்தாய் என்றது உலக வழக்கு. இது தலைவி கிள்ளையை நோக்கிச் சொல்லியது. 33

ஆயத்துறையிற் பிறந்துவந் தந்தணர் பால்குடித்து
மாயக்கண் வேசை யிடத்தே வளர்ந்து வண்ணானொருநாள்
ஏயப்புலவ ரிடத்தெட்டுநாள் செட்டி யேனென்றுபின்
போயக்கசாலை புகுந்தனள் காணந்தப் பொய்மகளே.

இ-ள். அந்த பொய்மகள்—அந்தப் பொய்யென்னும் பெண், ஆயத்துறையில் பிறந்து-சூதாடுமிடத்திற் பிறந்து; வந்து அந்தணர்பால் குடித்து-வந்து வேதியர் பாலைக்குடித்து, மாயக்கண் வேசையிடத்தே வளர்ந்து-வஞ்சகமுள்ள கண்களையுடைய வேசையிடத்திலே வளர்ந்து, வண்ணான் ஒருநாள் ஏய—வண்ணானொருநாள் கலக்க, புலவரிடத்து எட்டுநாள்—புலவரிடத்தில் எட்டுநாள் கூடியிருந்து, செட்டி ஏன் என்று—செட்டி ஏனென்று வார்த்தையாடி, பின்போய்—பிறகுபோய், அக்கசாலை புகுந்தனள்—கம்மாலையில் பிரவேசித்தாள்—எ-று.

ஆயத்துறை முதலிய இடங்களில் பொய் மிகுதியாயிருக்கு மென்பது கருத்து. 34

சுரம் போக்கு.

பூச்சிலைக்கன்னற்கைச் சேஷாசலேந்த்ரன் பொருப்பிடத்தே
காய்ச்சியபாலைக் குடிபோவென்றேனந்தக் காரிகையும்
பேச்சிலெத்துக்கள்ளி பின்கைகைராமற்கு முன்சொன்னதாய்
வாய்ச்சுதென்றேநடந் தாள்பாலையான வனந்தனிலே.

இ-ள். பூ—அழகாகிய, கன்னல் சிலை—கருப்புவில்லைத் தாங்கிய, கை—கையையுடைய, சேஷாசலேந்த்ரன் பொருப்பு இடத்தே—சேஷாசலேந்திரனது மலையின் கண்ணே, காய்ச்சியபாலைக் குடிபோயென்றேன்—காய்ச்சினபாலைக் குடிபோ வென்று சொன்னேன், அந்தக் காரிகையும்—அந்தப் பெண்ணும், பேச்சில் எத்துக்கள்ளி—பேச்சில் எத்துக்கள்ளியாதலால், பின்-பிறகு, கைகை—கைகேசி, ராமற்கு—ஸ்ரீராமனுக்கு, முன்சொன்னதாய் வாச்சுது என்றே—முற்காலத்தில் சொன்னதுபோல வாய்த்ததென்று சொல்லிக்கொண்டே, பாலையான வனந்தனிலே நடந்தாள்—பாலை வனத்தில் நடந்தனள்—எ-று.

இது தாய்க்கூற்று. எத்துக்கள்ளி—ஏமாத்தும் திருடி. பாலைவனம்-நீரில்லாத வெளிநிலம். பாலைக்குடிபோ—பாலையில் குடியாகப்போ. 35

தோப்பிடுவாரில்லை தென்றல்வாராமற் சுடுமதிக்குக்
காப்பிடுவாரில்லை காமன்வராமற் கருங்குயில்வாய்க்

காப்பிடுவாரில்லை தென்னரங்கேசர்க் கபயமென்று
கூப்பிடுவாரில்லையே வண்டுகாளென் குறைசொல்லியே.

இ-ள். வண்டுகாள் – வண்டுகளே, தென்றல் வராமல் – தென்றற் காற்று வராதிருக்கும்படிக்கு, தோப்பு இடுவார் இல்லை – தோப்புவைப்பவர் இல்லை, சுடுமதிக்கு சாப்பு இடுவார் இல்லை – சுடுகின்ற சந்திரனுக்குக் காவல் வைப்பவரில்லை, காமன் வராமல் – மன்மதன் வராதிருக்கும்படி, கருங்குயில் வாய்க்கு – கரிய குயிலின் வாய்க்கு, ஆப்பு இடுவார் இல்லை – முளையடிப்பவரில்லை, தென்னரங் கேசர்க்கு – தென்னரங்க நாதருக்கு, என் குறை சொல்லி – என் குறைகளைச்சொல்லி, அபயம் என்று கூப்பிடுவார் இல்லை - அபயம் என்று அழைப்பவரில்லை—எ - று.

இது தலைவி வண்டுகளை நோக்கிக் கூறியது. 36

வெறி விலக்கல்.

அணியார்கடுக்கை நறுந்தும்பைகங்கை யறுகுடனே
பணியார்சடாடவிக் கச்சாலைநாதர் பனிவரையில்
தணியாதமாமதப் பேய்பிடித்தாடுமித் தையலுக்கு
மணியாட்டினால்விடுமோ சொல்வீரிந்த மாநிலத்தே.

இ-ள். அணி ஆர் கடுக்கை – அழகுநிறைந்த கொன்றை, நறுதும்பை - மணமுள்ள தும்பை, கங்கை — கங்கை, அறுகுடனே — அறுகம் புல்லுடன், பணி – பாம்பும், ஆர் – பொருந்திய, சடா அடவி – சடைக்காட்டையுடைய, கச்சலைநாதர் – கச்சாலை நாதரது, பனிவரைமேல் குளிர்ந்த மலையின்மீது, தணியாத - குறையாத, மாமதப் பேய்பிடித்து – பெரிய மதப்பேய்பிடித்து, ஆடும் – ஆடுகின்ற, இ தையலுக்கு – இந்தப் பெண்ணுக்கு, மணி ஆட்டினால் விடுமோ – மணியை யசைத்தால் (அந்தப் பேய்) விட்டு நீங்குமோ, சொல்லுவீர் – சொல்லுங்கள், இந்த மாநிலத்து — இந்தப் பெரிய வுலகத்தில்—எ - று.

மதப்பேய் — மன்மதப்பேய், மணி ஆடு – அதரையுடைய ஆடு, அதர் - ஆட்டின் கழுத்தில் இரண்டு மணிகள்போலத் தொங்குந்தோல், ஆட்டை வெட்டுதலால் இந்த மதப்பேய் நீங்காதென்பது கருத்து. 37

நயப்பு.

பாதாதிகேச முதலாயிவளைப் படைத்துமலர்
வேதாமருங்குல் வெளிவைப்பனோவிரி பூதலத்துள்
ஆதாரமின்றி யிரண்டிளநீரந் தரநிற்குமோ
ஏதாகிலுஞ்சற் றங்கில்லாதிராதிடை பேந்திழைக்கே.

இ-ள். பாதாதிகேசம் முதலாய் – அடிமுதல் முடிமுதலாகிய அவயவங்களுடன், இவளை படைத்த — இவளைச் சிருட்டிசெய்த, மலர்வேதா - தாமரை

மலரையுடைய பிரமன், மருங்குல் வெளிவைப்பனே — இடையைவெளியாய் வைப்பனே, விரி பூதலத்துள் — விசாலமாகிய பூமியில், ஆதாரம் இன்றி - ஆதாரமில்லாமல், இரண்டு இளநீர் — இரண்டிளநீர்கள், அந்தரம் நிற்குமோ - ஆகாயத்தில் நிற்குமோ (நில்லா ஆதலால்,) ஏந்திழைக்கு — இந்தப்பெண்ணுக்கு, இடை-இடையானது, ஏதாகிலும் சற்று-யாதாயினும் சிறிது, அங்கு இல்லாது இராது — அவ்விடத்தில் இல்லாமலிராது, (இருக்கும்)—எ - று.

இரண்டு இளநீர் என்றது இரண்டு தனங்களை, இந்த மாதுக்கு இடையில்லையென்ற நெஞ்சுக்குத் தலைவன் கூறியது. 38

குணமிருந்தாலுங் குலமிருந்தாலுங் கொழுந்தமிழின்
மணமிருந்தாலும் மதியிருந்தாலும் வழுத்திடுவங்
கணமிருந்தாலுமோர் காசும்பெறாது சிங்காரவரைப்
பணமிருந்தாலவர்க் கெல்லாருமஞ்சலி பண்ணுவரே.

இ-ள். குணம் இருந்தாலும் — (ஒருவனுக்கு) நற்குணமிருந்தாலும், குலம் இருந்தாலும் — உயர்குல மிருந்தாலும், கொழுதமிழின் மணம் இருந்தாலும் — செழிய தமிழின் மணமிருந்தாலும், மதி இருந்தாலும் — அறிவிருந்தாலும், வழுத்திடு — துதித்தற்குரிய, வங்கணம் இருந்தாலும் — சிநேகமிருந்தாலும், ஓர் காசும் பெறாது — ஒருகாசும் பெறாது, சிங்காரம் அழகாகிய, அரைப்பணம் இருந்தால் — அரைப்பண மிருந்ததானால், அவர்க்கு - (அந்தப்) பணமுடையவர்க்கு, எல்லாரும் — யாவரும், அஞ்சலி பண்ணுவர் - கைகுவிப்பார்கள்—எ - று.

அரைப்பணம் — அரையாகிய பாம்பின் படம், வரைப்பணம் — மலையோடு பாம்பின் படம். இப்பொருளுக்கு அவர்க்கு என்றது, அந்த மாதர்க்கு எனக் கொள்க. 39

உரகத்திலேகிடப்பான் சக்ரபாணி யுயர்ந்தகும்ப
கரகத்திலேகிடப்பான் குறுமாமுனி கன்னியர்கள்
விரகத்திலேகிடப்பான் காமராசன் மிகுந்தவெழு
நரகத்திலேகிடப்பான் கொழுமூர்முத்து நாகப்பனே.

இ-ள். சக்ரபாணி — திருமால், உரகத்திலே கிடப்பான் — ஆதிசேஷன் மீது கிடப்பான், குறுமாமுனி-அகத்தியன், உயர்ந்த கும்பகரகத்திலே கிடப்பான் — உயர்வான குடமாகிய கரத்திலே கிடப்பான், காமராசன் — மன்மதன், கன்னியர்கள் விரகத்திலே கிடப்பான் — மாதரது மோகத்திலே கிடப்பான், கொழுமூர் முத்துநாகப்பன் — கொழுமூர் முத்துநாகப்பன், மிகுந்த எழுநரகத்திலே கிடப்பான் — மிகுந்த எழ்நரகலோகத்திலே கிடப்பான்-எ-று.

இது கொழுமூர் முத்துநாகப்பனை ஒரு புலவன் இகழ்ந்து கூறியது. இகழ்தற் காரணம் புலவனுக் கீயாமை. 40

சேய்க்கறியுண்ட சிவன்மேலன்பற்றவன் சீசியவன்
வாய்க்கறியாத விடக்கானதுமில்லை மாக்கறியுங்
காய்க்கறியென்பதும் வேண்டான்சம்பாரங் கனக்கவிட்ட
நாய்க்கறியும்புசிப்பான் கொழுமூர்முத்து நாகப்பனே.

இ - ள். கொழுமூர் முத்துநாகப்பன்—, சேய்க்கறி உண்ட சிவன்மேல் அன்பு அற்றவன் - பிள்ளைக்கறியுண்ட சிவபெருமான்மீது அன்பில்லாதவன், சீசி - சைசை, அவன்வாய்க்கு அறியாதவிடக்கு ஆனதும்இல்லை - அவனது வாய்க்கு அறியப்படாத மாமிசமானதுமில்லை, மா கறியும் - மாவினாற் செய்யப்பட்ட கறிகளையும், காய்க்கறி என்பதும்—காயினாற் செய்யப்பட்ட கறிகளையும், வேண்டான் - விரும்பான், சம்பாரம் கனக்க இட்ட - சம்பாரம் அதிகமாய்ச் சேர்த்த, நாய்க்கறியும் புசிப்பான்—நாய்க்கறியையும் உண்பான்—எ - று.

சேய்க்கறியென்றது சிறுத்தொண்டன் மகனாகிய சீராளன்கறியை, மாக்கறி - மாப்பலகாரம். சம்பாரம் - வாசனைப்பண்டம். 41

தருநிகரான கரன்செல்வநாளுந் தழைக்கும்புல்லூர்ப்
பெருவயனாடு தனிலென்னைப்போலொர் பிடாரன்வந்தே
ஒருகுடங்கொண்டொரு பாம்பாட்டினனிவ் வுலகினுள்ளே
இருகுடங்கொண்டரைப் பாம்பாட்டுவதென்ன வேந்திழையே.

இ - ள். ஏந்திழையே - பெண்ணே, தருநிகர் ஆனகரன் - கற்பகத்தருவுக்குச் சமானமான கையையுடையவன், செல்வம் நாளும்தழைக்கும் - செல்வம் நாள்தோறும் விருத்தியடைகின்ற, புல்லூர்—புல்லூர் என்கிற, பெருவயல் நாடுதனில் - பெருவயல் நாட்டில், என்னைப்போல் - என்னைப் போல, ஓர் பிடாரன்வந்து - ஒரு பிடாரன்வந்து, ஒரு குடம்கொண்டு - ஒரு குடத்தைக்கொண்டு, ஒருபாம்பு ஆட்டினன் - ஒரு பாம்பை யாட்டினான், இவ்வுலகினுள்ளே - இவ்வுலகத்தில், இருகுடம்கொண்டு - இரு குடத்தைக்கொண்டு, அரைப்பாம்பு ஆட்டுவது என்ன - அரைப்பாம்பை நீயாட்டுவது என்ன வியப்பு—எ - று.

பிடாரன் பாம்பாட்டி, இருகுடம் - இரண்டுதனம், அரைப்பாம்பு-அரையாகிய பாம்பு, (அரை — அல்குல்) இது தலைமகன் கூற்று. 42

தேனாட்டுமுல்லைத் தொடைரகுநாதன் செழித்தபுகழ்
பூநாட்டுமன்னர் தொழாமலிரார்மணிப் பூணணிந்த
வானாட்டரம்பையர் மண்ணாட்டரசர் மணத்தினுக்குக்
கானாட்டுவரிவன் கைநாட்டின்வேலினைக் கண்டுகொண்டே.

இ - ள். தேன் நாட்டும் முல்லைத்தொடை - தேன் நிலைபெற்ற முல்லை மலர்மாலையையணிந்த, ரகுநாதன் — ரகுநாதனது, செழித்தபுகழ் - செழித்த கீர்த்தியை, பூநாட்டுமன்னர் - பூமியில் நிலைபெற்ற அரசர்கள், தொழாமல்

இரார் – வணங்காதிருக்கமாட்டார்கள், இவன் கைநாட்டும் வேலினைக்கண்டு கொண்டு வான்நாட்டு அரம்பையர் - விண்ணுலகத் தரம்பையர், மண் நாடு அரசர் – நிலவுலகத்து வேந்தாது, மணத்தினுக்கு கால் நாட்டுவர் – மணத்தின்பொருட்டுக் கால்நாட்டுவர்—எ - று.

ரகுநாதனது கைவேலைக் கண்டளவில் நிலவுலகத்தார் பொருதிறந்து வீரசுவர்க்கம் புகுவரென்பது கருத்து. 43

ஞாயிறுபோய்விழத் திங்கள்வந்தெய்திட நண்ணியசெவ்
வாயனல்தூவப் புதனம்புகாயநல் வியாழம்வர
மேயிருவெள்ளிக் கலைசோரநானுன்னை மேவுதற்குத்
தாய்சனியாயினளே ரகுநாத தளசிங்கமே.

இ - ள். ரகுநாத தளசிங்கமே – ரகுநாத தளவாயாகிய சிங்கமே, ஞாயிறு போய்விழ—சூரியன்போய்க் கடலில்விழ, திங்கள் வந்து எய்திட—சந்திரன் வந்துபொருந்த, நண்ணிய செவ்வாய் அனல்தூவ—பொருந்திய அங்காரகன் நெருப்பைவீச, புதன் அம்புகாய – புதன் அம்புபோலச்சுட, நல்வியாழம்வர - நல்லவியாழம்வர, மேய இருவெள்ளிகலைசோர – உதயமான பெரியவெள்ளியினால் (சுக்கிரனால்) ஆடைநெகிழ, நான் உன்னை மேவுதற்கு-நான் உன்னைக் கூடுதற்கு, தாய் – என் தாய், சனியாயினள் – சனியானாளே—எ - று.

ஒரு நாயகி தனக்கு நேரிட்ட இராத்துயரமுழுதும் சொல்லிப் புலம்பியது. 44

ஆடியநாகஞ் சரோருகம்பானுநல் லம்புலியும்
சூடியநாதர் நயனமுமாலம்புஞ் சொற்பனுவல்
பாடியபாலனு மாய்வந்ததால் வெண்பணிலவயல்
கோடியகோன்சிவந் தான்றிருமார்பிற் குளிர்தொங்கலே.

இ - ள். வெள்பணிலம் – வெண்மையாகிய சங்குகள் தவழ்கின்ற, வயல் கோடிய – கோடி வயல்களையுடைய, கோன் – அரசனாகிய, சிவந்தான்-சிவந்தானது, திருமார்பில்—திருமார்பிலணிந்த, குளிர் தொங்கல்—குளிர்ந்த மாலையானது, ஆடியநாகம் – ஆடினபாம்பையும், சரோருகம் - தாமரை மலரையும், பானு – சூரியனையும், நல்அம்புலியும் – அழகிய சந்திரனையும், சூடிய நாதர் – தரித்த சிவபெருமானது, நயனமும்—கண்ணும், மால் அம்பும்-திருமாலின் அம்பும், சொல்பனுவல்பாடிய பாலனும் – சொன்மாலை பாடின பாலகனாகிய திருஞானசம்பந்தரும், ஆய்வந்தது – ஆகிவந்தது—எ – று.

இது தாய்க்கூற்று, அன்றித் தோழிகூற்றெனினுமாம். சிவந்தானது மாலை, மன்மதனையும் கடலையும் அடக்கி, இவளைப் பிழைப்பித்தமையால் முறையே பரமசிவன் கண்ணையும் திருமாலம்பையும் சம்பந்தசுவாமியையும் ஒத்திருந்தது என்பது கருத்து. 45

முருகார்முளரியு முள்ளியுமுண்டக மூரியரம்
பொருகாரிரும்புங் கனகமும்பொன்பொறித் தாரகையும்
குருகாருங்கெண்டையு மீனெனல்போலென் குரிசிலுக்கு
வருகாதலேதந்த மங்கையுநானு மடந்தையரே.

இ-ள். முருகுஆர்—தேன்பொருந்திய, முளரியும் முள்ளியும்-தாமரையும் முள்ளியும், முண்டகம் எனல்போல்—முண்டகம் என்று சொல்லப்படுதல்போலவும், மூரி—வலிமையுள்ள, அரம்பொரு—அரத்தினால் அராவப்படுகிற, கார் இரும்பும் கனகமும்—கரிய இரும்பும் சொர்னமும், பொன் எனல்போல்-பொன் என்று சொல்லப்படுதல்போலவும், பொறிதாரகையும் குருகு ஆரும்கெண்டையும்—புள்ளிகளாய்த் தோற்றுகிற உடுக்களும் நாரை முதலிய பறவைகளுண்ணுகின்ற கெண்டைகளும், மீன் எனல்போல்—மீன் என்று சொல்லப்படுதல்போலவும், என் குரிசிலுக்கு—என் தலைவனுக்கு, வருகாதல்தந்த மங்கையும் நானும்—மிகு விருப்பைத்தந்த பாத்தையும் நானும், மடந்தையரே—மாதரே யாவோம்போலும்—எ-று.

இது பரத்தையற்பிரிந்துபோய் மீண்டுவந்த தலைமகனோடு பிணங்கின தலைவிகூற்று, பரத்தையோடு என்னையும் சமமாக்கினனேயென்பது கருத்து.

அந்தக்கவி வீரராகவ முதலியார் ஈழநாட் டரசனைக் காணப் போனபோது அவனிடத்திருந்த வித்துவான்கள் சொற்படி அவன் திரை போட் டிருந்ததைக் குறித்துப் பாடியது.

நரைகோட்டிளங்கன்று நல்வளநாடு நயந்தளிப்பான்
விரையூட்டுதார்ப்புய வெற்பீழமன்னனென் றேவிரும்பிக்
கரையோட்டமீதின் மரக்கலம்போட்டுன்னைக் காணவந்தால்
திரைபோட்டுநீயிருந்தாய் சிங்கபூப சிரோமணியே.

இ-ள். விரை ஊட்டுதார்—வாசனை பொருந்திய பூமாலையை யணிந்த, புயவெற்பு - புஜமலைகளை யுடைய, ஈழமன்னன் - ஈழநாட்டரசன், நரைகோடு இளங்கன்றும்—வெள்ளிய கொம்புகளையுடைய இளமையாகிய பசுங்கன்றுகளையும், நல்வளநாடும்-நல்ல வளமமைந்த நாட்டையும், நயந்து அளிப்பான் என்றே விரும்பி—அன்போடு கொடுப்பானென்று விரும்பியே, கரை ஓட்டம் மீதில் - கரையோரத்தில், மரக்கலம்போட்டு—தெப்பம் போட்டுக்கொண்டு, உன்னைக் காணவந்தால்—உன்னைக் காணும்பொருட்டு நான் வந்தால், நீ திரைபோட்டு இருந்தாய்—நீ திரைபோட்டுக் கொண்டிருந்தாய், சிங்கபூப சிரோமணியே—சிங்கம்போன்ற ராஜசிகாமணியே—எ-று.

உன்னைக் காணவேண்டுமென்கிற அவாவினால் கப்பலேறிவந்த எனக்கு நீ வெளிதில் தரிசனம் தந்திலையென்பதாம்.

வண்டோவிழிநுதல் வான்பிறையோவல்குன் மான்குளம்போ
செண்டோமுலைநித் திலமோநகையிடை சேர்துடியோ
கண்டோமொழிகுழல் காரோமுகங்கம லம்பவளத்
துண்டோவிதழ்கன்னித்தண்டோதொடையிந்தத்தோகையர்க்கே

இ - ள். இந்த தோகையர்க்கு — இந்த மாதர்க்கு, விழிவண்டோ-கண்கள் வண்டுகளோ, நுதல்வான்பிறையோ-நெற்றிமேகத்திலுள்ளபிறையோ, அல்குல் மான்குளம்போ — அல்குல் மானின்குளம்போ, முலைசெண்டோ- தனங்கள் பூச்செண்டுகளோ, நகை நித்திலமோ — பல்முத்துத்தானோ, இடைசேர் துடியோ — இடையானது பொருந்திய உடுக்கையோ, மொழிகண்டோ - சொல் கற்கண்டோ, குழல்காரோ — கூந்தல்மேகமோ, முகம் கமலமோ - முகம் தாமரைமலரோ, இதழ் பவளத்துண்டோ — அதரம் பவளத்துண்டு தானோ, தொடை கன்னித்தண்டோ — தொடை வாழைத்தண்டோ-எ - று.

இது ஒரு நாயகன் ஒரு நாயகியின் அவயவ சௌந்தரியத்தைப் புகழ்ந்து கூறியது. 48

ஆலங்குடியர்சங் கஞ்செறியத்தரஞ் சக்கரர்பொன்
மேலம்பரத்தினர் நாகமெடுத்தவர் மேவிடையர்
சூலக்கண்மெய்யினர் பார்ப்பதிகோன்மதி தோய்சடையர்
பாலன்கைக்கோற்படைக் கூர்மைக்கண்ணுமிந்தப்பைந்தொடிக்கே.

இ - ள். ஆலங்குடியர் — திருவாலங்குடியை யுடையவர், சங்கம்செறி அத்தர் — வளையலணிந்த இடப்பாகத்தையுடையவர், அஞ்சு அக்கரர்-ஸ்ரீ பஞ்சாக்ஷரத்தை யுடையவர், பொன்மேல் அம்பரத்தினர் — அழகிய மேலாகிய சிதாகாசத்தையுடையவர், நாகம் எடுத்தவர் -பாம்பைத்தரித்தவர், மேவிடையர் — மேன்மையாகிய இடபவாகனத்தையுடையவர், சூலக்கண்மெய்யினர் - சூலப்பெருமைவாய்ந்த நித்தியர், பார்ப்பதிக்கோன் -உமாநாயகர், மதிதோய் சடையர் — சந்திரனையணிந்த சடையையுடையவர், (அவரது) பாலன்-பாலகனாகிய சுப்பிரமணியனது, கை - கையிலுள்ள, கோல்படை — வேலாயுதம் போன்ற, கூர்மை — கூர்மையாகிய, கண் ஆம் — கண்களுண்டு, இந்தப் பைந்தொடிக்கு — இந்தப் பசும்பொன் வளையலணிந்த மாதுக்கு—எ - று.

ஆலங்குடியர் என்பதற்கு விஷபானத்தையுடையவர் எனினும் பொருந்தும். வேற்படை என்றும் பாடம். 49

ஆமாவிகழ்ந்திட லாமாவினியுனை யன்றிவுனை
போமாவுனைவிட்டுப் போமாவெனக்கிந்தப் புன்மைவர
லாமாபராமுக மாமாபுயத்தி லணிகடப்பந்
தாமாகுகனெனு நாமாவயிற்கரச் சண்முகனே.

இ - ள். புயத்தில் – திருத்தோள்களில், அணி – தரித்த, கடப்பந்தாமா- கடப்பமலர்மாலையை யுடையவனே, குகன் என்னும் நாமா – குகன் என் னுந் திருநாமத்தை யுடையவனே, அயில் கரம் சண்முகனே - வேலாயுதத் தைக் கையிலேயுடைய அறுமுகனே, என்னை இகழ்ந்திடல் ஆமா ஆமா - என்னை யிகழ்தல் உனக்குத் தகுமாதகுமா, உன்னையன்றி வினை போமா - உன்னை யடுத்தாலல்லது என் வினையொழியுமா, எனக்கு இந்தப் புன்மை வரல் ஆமா - எனக்கு இந்த இழிவுண்டாதல் தகுமா, பராமுகம் ஆமா – என் மீது பராமுகஞ்செய்தல் உனக்குத் தகுமா—எ - று. 50

வெண்பா.

சென்னிமலைவேலவர்க்குச் சேர்ந்தகொம்பிரண்டுண்டு
கன்னிகுறவள்ளிக்குக் காலில்லை—முன்னமே மானேகேள்
ஆட்டுக்குக்கொம்பில்லை யானைக்குக்காலில்லை
பாட்டுக்குளாராய்ந்து பார்.

இ - ள். சென்னிமலை வேலவற்கு – சென்னிமலை முருகருக்கு, சேர்ந்த கொம்பு இரண்டு உண்டு – பொருந்திய கொம்புகள் இரண்டுண்டு, கன்னிகுற வள்ளிக்கு கால் இல்லை – குறப்பெண்ணாகிய வள்ளிநாயகிக்குக் காலில்லை, முன்னமே – முன்பே, ஆட்டுக்கு கொம்பு இல்லை – ஆட்டுக்குக் கொம்பில்லை, யானைக்குக் கால் இல்லை – யானைக்குக் காலில்லை, (இந்த அதிசயத்தை) பாட்டுக்குள் ஆராய்ந்துபார் – (இந்தப்) பாட்டுக்குள்ளே ஆராய்ந்துபார்—எ - று.

கொம்பு இரண்டு என்றது பூங்கொம்பு போல்வாளாகிய வள்ளி தெய்வ யானை என்பவரை, வள்ளி, ஆடு, ஆனை, என்பவற்றுள் காலும் கொம்பு மில்லாமையறிக. 51

தார்க்கொன்றை தாவென்றேன் றாவேழிலொன்றென்றான்
ஊர்க்கஞ்சிநான்மூன்றி லொன்றென்றேன்—பார்க்கும்
பொதுவென்றான் பூவென்றேன் போயினான்றோழி
இதுவோ நம்மீச னியல்பு.

இ - ள். தார் கொன்றை தா என்றேன் – கொன்றை மாலையைத் தா வென்று கேட்டேன், ஏழில் ஒன்றுதா என்றான் – ஏழில் ஒன்றைக் கொடு என்றான், ஊர்க்கு அஞ்சி – ஊராருக்கு பயந்து, நான் மூன்றில் ஒன்று என் றேன் – நான் மூன்றிலொன்றென்று சொன்னேன், யார்க்கும் பொது என் றான் – – எல்லாருக்கும் பொதுவென்று சொன்னான், பூ என்றேன் - பூ வென்று சொன்னேன், தோழீ – சகியே, போயினான் – போனான், நம் ஈசன் இயல்பு – நம்மிறைவனது இயற்கை, இதுவோ – இதுதானோ—எ-று.

ஏழிலொன்று – கன்னிக்கு, ஏழிலொன்று கும்பம், (குசம்) மூன்று கன்னி, சுமங்கலி, விதந்து என்பன, இம்மூன்றிலொன்று கன்னி, பொது-, யாவர்க்கும் உரியது, பூ – பூப்பு. (மாதவிடாய்.) 52

தடியின் குணம்.

பறவைநாய்நாகம் பகைவிலங்குபங்கம்
செறியுமிருணரஞ் சிதடன்—குறிகிழவன்
என்றுரைத்தவீரைந்து மேர்தண்டத்தின்பண்பாய்
ஒன்றுமெனவுரைப்ப ரால்.

இ-ள். பறவை - பக்ஷி, நாய்—, நாகம் - பாம்பு, பகை - பகைவன், விலங்கு - மிருகம், பங்கம் - சேறு, செறியும் இருள் - மிகுந்த இருள், நாரம்-நீர், சிதடன் - குருடன், குறிகிழவன் - குறிக்கப்பட்ட கிழவன், என்று உரைத்த - என்று சொல்லப்பட்ட, ஈரைந்தும் - பத்தும், ஏர்தண்டத்தின் பண்புஆய் - அழகிய தடியினுலாகிய நன்மைகளாக, ஒன்றும் என - பொருந்துமென்று, உரைப்பர் - சொல்லுவர் (பெரியோர்)—எ-று.

கையில் தடியிருந்தால், பறவை நாய் முதலியவற்ருலுண்டாகுந் துன்பமில்லை யென்பது கருத்து. 53

பரியூர்வார் பாலருந்தல் பண்பாமுடற்குக்
கரியூர்வார் பெண்ணின்பங் காணல்—விரியும்
சிவிகையூர்வார்க்குமைத்த லின்பஞ்சேட்செல்வார்
பசிவீயவுண்டல் பயன்.

இ-ள். பரி ஊர்வார் - குதிரை நடத்துவோர், பால் அருந்தல் - பால் குடித்தல், உடற்கு பண்பு ஆம் - (அவாது) உடம்புக்கு நன்மையாகும், கரி ஊர்வார் - யானை நடத்துவோர், பெண் இன்பம் காணல் - மாதர் சுகத்தையநுபவித்தலும், விரியும் சிவிகை ஊர்வார் - விரிந்த பல்லக்கைச் செலுத்துவோர், குமைத்தல் - குத்தப்படுதலும், இன்பம் - சுகமாகும், சேட்செல்வார் - நெடுந்தூரம் நடப்பவர், பசி வீய உண்டல் - பசிதீரவுண்ணுதல், பயன் இன்பமாகும்—எ-று.

குதிரை யேறுவோர் பால் குடித்தலும், யானை யேறுவோர் மாதரைக் கூடுதலும், பல்லக்கேறுவோர் குத்தப்படுதலும், நெடுந்தூரம் நடப்பவர் வயிறு நிறைய வுண்ணுதலும் அவர்களுக்கு நன்மையாமென்பது கருத்து. 54

தக்கசகுனஞ்சபதஞ் சாமுத்திரிகஞ்செல்
மிக்கவசரீரிகன வென்றைந்தும்—இக்கலியில்
கூடினுங்கைகூடிவருங் கூடாதொழிந்தொருகால்
வீடினும்வீடி விடும்.

இ-ள்: தக்கசகுனம்-தகுதியாகிய சகுனம், சபதம்-பிரதிக்கினை சாமுத்திரிகம் - அங்கநூல், சொல்மிக்க அசரீரி - புகழ் மிகுந்த அசரீரிவாக்கு, கன - சொப்பனம், என்ற ஐந்தும் - என்றுசொல்லப்பட்ட ஐந்தும், இக்கலி

யில் இந்தக் கலியுகத்தில், கூடினும் கைகூடிவரும் – கைகூடினாலும் கூடும், ஒருகால் – ஒருவேளை, கூடாது ஒழிந்து – கைகூடாதொழிந்து, வீடினும் - தவறினாலும் தவறிவிடும்—எ-று.

சகுனசாத்திரம் முதலியவை முந்தினயுகங்களில் தவறாமல் பலித்தன, இந்தக் கலியுகத்தில் ஒருவேளை பலித்தும் ஒருவேளை பலியாதும் போகின்றன என்பது கருத்து. 55

நக்கனார்சோணகிரி நாதனார்வேள்வியிலே
தக்கனைத்தகர்த்த தக்கனார்—பொக்கைவாய்
ஆக்கினார்சூரியனை யம்புலியைத்தேய்த்தரியைத்
தாக்கினாரோடோடத் தான்.

இ-ள். நக்கனார் — திகம்பரர், சோணகிரி நாதனார் – அருணாசல நாதர், வேள்வியிலே – யாகத்திலே, தக்கனைத்தகர்த்த தக்கனார் – தக்கனையழித்த இறைவர், சூரியனை – ஆதித்தனை, பொக்கைவாய் ஆக்கினார் – பொக்கைவாயனாகச் செய்தார், அம்புலியைத்தேய்த்து – சந்திரனைதேய்த்து, அரியை — இந்திரனை, ஓடோட தாக்கினார் – ஓடவோடப் புடைத்தார்—எ-று.

பொக்கைவாய் – பல்லில்லாதவாய். 56

ஓடினனென்ப துணர்ந்துமுனக்குச்சரியா
நாடினார்க்கென்ன நரகமோ—நீடியே
ஆலவிடந்தோன்றியபோ தம்பலவாணநெடிய
மாலவிடஞ்சஞ்சரியா மல்.

இ-ள். அம்பலவாண – அம்பலவாணனே, நீடி – மிகுந்து, ஆலவிடம் தோன்றியபோது – ஆலகாலவிஷமுண்டானகாலத்தில், நெடியமால் – நெடுமாலானவன், அவ்விடம் சஞ்சரியாமல் – அவ்விடத்திலிராமல், ஓடினன் என்பது உணர்ந்தும் – ஓடினனென்பதை யறிந்தும், உனக்குச் சரியா நாடினார்க்கு – (அவனை) உனக்குச் சமானமாக நினைத்தவர்க்கு, என்ன நரகமோ - என்ன நரகம் சித்திக்குமோ—எ-று.

அம்பலவாணன்பொன்னம்பலத்தில் வாழ்பவன், அவிடம் என்றது திருப்பாற்கடல் கடைந்தவிடத்தை. 57

அசநமிளைப்பகற்று தன்னையேநம்பால்
வசநமிதுதவறு வாய்மை இசைநாகைச்
சின்னப்பூல் வெண்மதியஞ் சேரிமயத்தேபிறந்த
அன்னப்பா லிங்குவந்தா லாம்.

இ-ள். அன்னையே – தாயே, அகம்-ஆடு, நம் இளைப்பு அகற்று தம்மது மெலிவையொழிக்காது, நம்பால் வசனம் இது – நம்மிடத்துண்டாகிய இந்த

வார்த்தை, தவறுவாய்மை — தவறாத உண்மைவார்த்தையாகும், இசை-புகழ் பொருந்திய, நாகை — திருநாகையில் வாழ்கின்ற, சின்ன — சிறிய, பால் - வெண்மையாகிய, மதியம்சேர் — சந்திரன் தவழ்கின்ற, இமயத்தே பிறந்த - இமயமலையிற்பிறந்த, அன்னப்பால் — அன்னம்போல்வாளாகிய உமாதேவியை யிடப்பாகத்திலுடைய பரமசிவன், இங்குவந்தால்ஆம் - இவ்விடத்திற்கு வந்தால் இளைப்பாறும்—எ - று.

இது செவிலி நற்றாய்க்கு அறத்தொடு நின்று வெறிவிலக்கல் என்னுந் துறை — அதாவது, செவிலியானவள் நற்றாயை நோக்கி, நமது பெண்ணுக் குண்டாயிருக்கிற மெலிவு இந்த ஆட்டுப்பலியால் நீங்காது இவளால் விரும்பப்பட்ட திருநாகைப்பரமசிவன் இவ்விடத்திற்குவந்தால் நீங்கும் என்பதாம். அசனம் — சோறு, அன்னப்பால் — கஞ்சி, சோறு இளைப்பாற்றாது கஞ்சி யிளைப்பாற்றும் என வேறு பொருள் தோன்றுதல் காண்க. 58

சிந்தாஸ் துதி.

தலையிலிரந்துண்பான் றன்னுடலிற்பாதி
மலையின்மடமகளுக் கீவான்—உலையில்
இருப்புவன்மேனியனே யென்றாலோவாமாம்
திருப்புவனத் தீசன் றிறம்.

இ - ள். உலையில் இருப்புவன்னம் மேனியன் — உலைக்களத்திற் காய்ந்த இரும்பினது நிறத்தைப் பொருந்திய திருமேனியை யுடையவனாகிய பரமசிவன், தலையில் இரந்து உண்பான் — தலையோட்டில் இரந்துண்பான், தன் உடலில்பாதி — தன் உடம்பிற்பாதியை, மலையின் மடமகளுக்கு ஈவான் - மலையரையனது இளமையாகிய பெண்ணுக்குக் கொடுப்பான், என்றால் — என்றால், திருப்புவனத்து — திருப்புவனத்து லெழுந்தருளியிருக்கிற, ஈசன் திறம் - இறைவனது தன்மை, ஆம் ஆம் — அழகிது அழகிது—எ - று.

திருப்புவனம் — ஓர் திருப்பதி, மலையின் மடமகள் — உமாதேவி, உலையில் இருப்புவன்னம் — செந்நிறம். 59

ஆகும்போதாகு மனைத்துமதுவொழிந்து
போகும்போதெல்லாமும் போகுமே—வேக
நவசரம்பட்டாற்போ னலிந்துமடநெஞ்சே
அவசரம் பட்டா லாகுமா.

இ — ள். மடநெஞ்சே-அறியாமையுள்ள மனமே, அனைத்தும் - எல்லாக் காரியங்களும், ஆகும்போது ஆகும் — முடியும்போது முடியும், அது ஒழிந்து போகும்போது — அது நீங்கிப்போகும்போது, எல்லாமும்போகும் - எல்லாக் காரியங்களும் அழியும் (ஆதலால்,) வேகம் வேகத்தையுடைய, நவசரம்பட்டாற்போல் — நூதனமாகிய அம்பு தைத்தாற்போல, நலிந்து — வருந்தி, அவசரப்பட்டால் ஆகுமா — அவசரப்பட்டால் முடியுமா (முடியாது)—எ - று.

எல்லாக் காரியங்களும் ஆகுங்காலாகும் அழியுங்காலழியும், ஆதலால், மனமே நீ வருந்தி அவசரப்பட்டால் பயனில்லையென்று ஒருவன் தன் மனத்தை முன்னிலையாக்கிச் சொல்லியது. 60

துர்ச்சனரும்பொன்னுந் துடியுந்துரகதமும்
அச்சமறமுன்னிற்கு மாயிழையும்—நச்சரவும்
கண்டித்தவெள்ளுங் கரும்புமிளநீரும்
தண்டித்தார்க்கன்றோ சயம்.

இ-ள். துர்ச்சனரும்-துஷ்ட ஜனங்களும், பொன்னும்-சொர்ணமும், துடியும்—உடுக்கையும், துரகதமும்—குதிரையும், அச்சம் அற—பயமில்லாமல், முன்நிற்கும்—எதிரே நிற்கிற, ஆயிழையும்—பெண்ணும், நச்சு அரவும்-நஞ்சையுடைய பாம்பும், கண்டித்த எள்ளும்—நசுக்கின எள்ளும், கரும்பும்-கரும்பும், இளநீரும்—இளநீரும் (ஆகிய இவைகளை), தண்டித்தார்க்கு அன்றோ—தண்டித்தவர்களுக் கல்லவோ, சயம்—பயனுண்டாவது—எ-று.

துஷ்டர் முதலியோரைத் தண்டித்தால் பயனுண்டென்பது கருத்து.

பூமன்றிருக்கண்டி யந்தகன்கோவல் புரமதிகை
மாமன்பறியல் சலந்தரன்விற்குடி—மாவழூவூர்
காமன்கொறுக்கை நமன்கடவூரிந்தக் காசினிக்குள்
தேமன்னுகொன்றைச் சடையான்பொருதிட்ட சேவகமே.

இ-ள். பூமன் திருக்கண்டி—அழகு மிக்க திருக்கண்டியூர், அந்தகன்-திருவந்தகன், கோவில்—திருக்கோவலூர், புரம்—திருப்புரம், அதிகை-திருவதிகை, மாமன்பறியல்—பெருமைபொருந்திய திருப்பறியல், சலந்தரன் விற்குடி—திருச்சலந்தரன் விற்குடி, மாவழூவூர்—திருவாமழூவூர், காமன் கொறுக்கை—திருக்காமன் கொறுக்கை, நமன் கடவூர்—நமன் கடவூர், (இவை) இந்தக் காசினிக்குள்—இந்த வுலகத்தில், தேம்மன்னு கொன்றை சடையான்—மணம்பொருந்திய கொன்றைமலரையணிந்த சடையையுடையவனாகிய பரமசிவன், பொருதிட்ட—போர்செய்த, சேவகம்—செவ்விய இடங்களாம்—எ-று. 62

சங்கநிதியேரகம்வாழ் சண்முகனேநின்மோக
மங்கையெழின்மேனிகளம் வண்மருங்குல்—கொங்கைசெங்கண்
கந்தந்தங்கந்தங் கம்பந்தந்தந்தம்
பந்தந்தண்கஞ்சம் பார்.

இ-ள். சங்கநிதி—அன்பருக்குச் சங்கநிதி போல்பவனே, ஏரகம் வாழ்-திருவேரகத்தி லெழுந்தருளிய, சண்முகனே—அறுமுகனே, நின்மோகம்-உன் விருப்பமுள்ள, மங்கை—இந்தப் பெண்ணினது, எழில்—அழகாகிய, மேனி—மேனியும், களம்—கழுத்தும், வள் மருங்குல்—வளவிய இடையும்,

கொங்கை – தனங்களும், செங்கண் – செவந்த கண்களும், (முறையே) கந்தம் தங்கு அம் தங்கம் – மணந்தங்கிய அழகிய தங்கத்தையும், கம்பு – சங்கையும், அம் தந்து – அழகிய நூலிழையையும், அம்தந்தம் – அழகிய யானைக் கொம்பையும், பந்து அந்தம் – அழகாகிய பந்தையும், தண் கஞ்சம் – குளிர்ச்சியாகிய தாமரை மலரையும் (நிகர்க்கும்), பார் – நீ நோக்குவாயாக—எ-று.

இது தாய்க்கூற்று, திருவேரகத்திலெழுந்தருளிய முருகக்கடவுளே, அழகிய மேனி முதலியவற்றையுடைய இப்பெண்ணை நீ கடாக்ஷிக்கவேண்டும் என்பது கருத்து, "சங்கநிதி யேரகம்வாழ்" என்பதற்குச் சங்கநிதி போலத் திருவேரகத்தில் வாழ்கின்ற என்றுரைத்தலுமாம். 63

நீமருவவாமுருகா நித்திலங்களுஞ்சிந்தக்
காமருதேன்பூட்டிநெடுங் கன்னல்வளைத்—தேமதனன்
வண்டுவரக்கண்டுளறி வண்டுவதியும்பறிபோய்
வண்டுவரவாய்புலம்பு வாள்.

இ-ள். முருகா – முருகனே, மதனன் – மன்மதனன், நித்திலங்களும் சிந்த – முத்துக்களும் உதிரும்படி, நெடுகன்னல் வளைத்து-நெடிய கரும்பை வில்லாகவளைத்து, காமர் தேன்பூட்டி – அழகிய வண்டுகளை நாணுகப்பூட்டி, வண்டுவர – (புஷ்ப) பாணங்களோடுவர, கண்டு உளறி – பார்த்துவாய்குழறி, வண்டும் மதியும் – வளையலும் அறிவும், பறிபோய் – பறியுண்டு, வண்டுவர - விரகத்துன்பமுண்டா, வாய்புலம்புவாள் – (என்பெண்) வாய்பிதற்று நின்றாள், (ஆதலால்) நீ மருவா – நீ (இவளைத்) தழுவ வருவாயாக—எ-று.

நித்திலங்கள் சிந்த என்றதைக் கரும்புக்கும் பெண்ணுக்கும் கொள்க. கரும்புக்கு முத்து, பெண்ணுக்கு முத்துமாலை, பெண்ணுக்குக் கண்ணீர்த் துளியுங் கொள்ளலாம். 64

நூறுமுகமாய்ப்புகுந்து நூறுயிரம்பேர்தம்
வேறுமுகம்பார்த்திரங்க வேண்டாமே—ஆறுமுகச்
சுத்தனைச்சித்தத்துவைத்துச் சொற்றமிழ்ச்சித்ரக்கவிக்குட்
கத்தனைச்சற்றுத்துதித்தக் கால்.

இ-ள். ஆறுமுகம் - ஆறுதிருமுகங்களையுடைய, சுத்தனை-பரிசுத்தனை, கத்தனை – கர்த்தனை, சித்தத்து வைத்து – மனத்தில் வைத்து, சொல் தமிழ் சித்ரக்கவிக்குள் – சொல்லப்பட்ட தமிழ்ச்சித்ரக்கவிகளால், சற்று – சிறிது, துதித்தக்கால்-தோத்திரம்பண்ணினல், (அப்படி தோத்திரம்பண்ணுவோர்) நூறுமுகமாய்ப் புகழ்ந்து – பலவழியாகப்புகழ்ந்து, நூறுயிரம்பேர்தம்-நூறுயிரம்பேர்களுடைய, வேறுமுகம் – வெவ்வேறு முகங்களை, பார்த்து-நோக்கி, இரங்கவேண்டாமே – இரங்கவேண்டுவதில்லை—எ – று.

நூறு என்றது இவ்விடத்துப் பலவென்னும் பொருள் தந்தது. 65

பங்கயக்கண்வேலவனே பைந்தொடிபாடேடிநிதம்
மங்கிமிகவுந்தளர்ந்து வாடுகிறாள்—செங்கைமலர்
அன்னநடைமின்னலொளி சின்னவிடைவன்னமுலை
கன்னன்மொழிமன்னுமிவள் காண்.

இ-ள். பங்கயம் கண் வேலவனே—தாமரை மலர்போலும் கண்களையுடைய முருகக்கடவுளே, மலர் செங்கை—தாமரை மலர்போலுஞ் செவந்த கைகளையும், அன்னம்நடை—அன்னம்போலும் நடையையும், மின்னல் ஒளி—மின்னல்போலும் ஒளியையும், சின்ன இடை—சிற்றிடையையும், வன்னம்முலை அழகிய தனங்களையும், பைந்தொடியாள்—பசும்பொன் வளையலையு முடையவளாகிய, இவள்—இந்தப்பெண், நிதம்—நாள்தோறும், தேடி—(உன்னைத்) தேடி, மங்கி—மதிமழுங்கி, மிகவும் தளர்ந்து—(மனம்) மிகவும் தளர்ச்சியடைந்து, வாடுகிறாள்—உடல் வாடுகிறாள், (ஆதலால்) காண்—இவளை கடாக்ஷிக்கவேண்டும்—எ-று.

இது தாய்க்கூற்று, மின்னல்ஒளி சின்னவிடை என்பதற்கு, மின்கொடிபோலும் ஒளியையுடைய சிற்றிடையென் றுரைத்தலுமாம். 66

எத்திக்கும்போற்று மிவளையெழிற்குமரா
தித்திக்குநின்கனிவாய்த் தேனூறல்—முத்தமிட்டுச்
சித்திரச்செப்புத்தனத்தைச் சிக்கெனக்கட்டிப்பிடித்துச்
சித்தமொத்துப் பொற்புயத்திற் சேர்.

இ-ள். எழில்குமரா—அழகிய முருகக்கடவுளே, எத்திக்கும்போற்றும்—எந்தத்திக்கிலுள்ள மாதரும் வணங்குதற்குரிய, இவளை—இந்தப் பெண்ணை, தித்திக்கும்—இனிக்கின்ற, நின் கனிவாய்—உன் கனிவாயின், தேனூறல்—தேனூறலோடு, முத்தமிட்டு—முத்தமிட்டு, சித்திரம் செப்புதனத்தை-சித்திரித்த செப்புப்போலுந் தனங்களை, சிக்கென—இறுக, கட்டிப்பிடித்து—கட்டிப்பிடித்து, சித்தம் ஒத்து—மனமொத்து, பொன்புயத்தில்சேர்—(உனது) அழகிய திருத்தோளில் அணைத்துக்கொள்வாயாக—எ-று.

பொற்பதத்திற் சேர் என்றும் பாடம், இதற்கு உனது அழகிய திருவடியிற்சேர்ப்பாயாகவெனப் பொருளுரைத்துக்கொள்க. எத்திக்கும் போற்றுதல் இவளது எழினலத்தைக் குறித்தென்க. இது தாய்க்கூற்று. 67

வேலவர்தாநேற்றணைந்த விந்தையைநானேதுசொல்வேன்
கோலவடமோசையிடக் கொம்பனையே—சீலமுடன்
கட்டிமுத்தமிட்டணைத்துக் கட்டிமைக்கணைச்சுவைத்து
மெட்டினைப்பதத்திலிட்டு மேல்.

இ-ள். கொம்பனையே—பெண்ணே, நேற்று-நேற்றைத்தினம், வேலவர்—முருகர், கோலவடம் ஓசையிட—அழகிய முத்துவடம் முதலாயின

வொலிக்க, சீலமுடன் — அழகோடு, கட்டி முத்தமிட்டு — தழுவி முத்தமிட்டு, அணைத்து — தோளிலணைத்து, கட்டு இமை - காவலாகிய இமைகளையுடைய, கண்ணைச் சுவைத்து — கண்களைச் சுவைத்து, மெட்டினை பதத்தில் இட்டு - மிஞ்சியைக் காலிலணிந்து, மேல் — பிறகு, அணைந்த — புணர்ந்த, விந்தையை - அற்புதத்தை, நான் ஏதுசொல்வேன்-நான் யாதென்று சொல்வேன்-எ-று.

முருகரைத் தழுவப்பெற்ற ஒருத்தி, அக்கலவி யதிசயத்தைத் தன் உயிர்த்தோழியோடு சொல்லியது. 68

வேலவனே நின்கலவி விந்தையதற்கேற்றமங்கை
கோலவரிக்கண்சுழற்றிக் கொஞ்சுகிளி—போலமுலைக்
கச்சுக்குட்சிக்கச்சொக்கப் பொற்சுட்டிக்கட்டிப்
பச்சைப்பொட்டிட்டத்தைப் பார்.

இ-ள், வேலவனே — முருகனே, நின் — உனது, கலவிவிந்தையதற்கு - புணர்ச்சியதிசயத்துக்கு, ஏற்ற — தகுந்த, மங்கை — இந்தப் பெண்ணானவள், கோலம் — அழகாகிய, வரி — இரேகைகளுள்ள, கண் — கண்களை, சுழற்றி-சுழலச்செய்து, கொஞ்சுங் கிளிபோல - கொஞ்சுகின்ற கிளிப்பிள்ளைபோல, முலை — தனங்களின்மேலணிந்த, கச்சுக்குள் — கஞ்சகத்தினுள்ளே, சிக்க - அகப்படவும், சொக்க - அழுந்திப்போகவும், பொன் சுட்டிகட்டி — பொற்சுட்டியணிந்து, பச்சைப்பொட்டு — பச்சைநிறப்பொட்டினை, இட்டத்தை - தரித்ததை, பார்—நீ நோக்குவாயாக—எ-று.

மங்கை பன்னிரண்டு வயதுப்பெண். இது தாய்க்கூற்று. 69

ஏழிவிழியார்மூர லிளநிலாக்கண்டுகருங்
காவிமுகையவிழுங் காஞ்சியே—மேவலரூர்ச்
சக்கரக்கரக்குதைக்க தக்கணைக்கிலக்கெனக்கொள்
நக்கரக்கரக்கணக்கர் நாடு.

இ-ள். மேவலர்ஊர்-பகைவரூராகிய திரிபுரத்தை, சக்கரக்கரம்-சக்கரபாணியென்கிற, குதை — குதையோடு கூடிய, கதம் — கோவத்தையுடைய, கணைக்கு — அம்புக்கு, இலக்கு என — இலக்காக, கொள் — கொண்ட, நக்கர் - திகம்பரர், அ — அந்த, கரம் — ஒளியுள்ள, கண் — கண்களையும், அக்கர்- அக்குமாலையையுமுடைய சிவபெருமானது, நாடு — தேசமானது, ஏ — அம்புபோன்ற, விழியார் — கண்களையுடைய மாதரது, மூரல் — பலவரிசையின், இளநிலா கண்டு-இளநிலவைப்பார்த்து, கருங்காவிமுகை-கருங்குவளை யரும்புகள், அவிழும் — முறுக்கவிழ்கின்ற, காஞ்சியே — திருக்கச்சியே—எ-று.

திரிபுர சங்காரஞ்செய்த சிவபெருமானது ஊராவது திருக்கச்சி நகரமே யென்பதாம். இலக்கு — குறி. 70

நாலாநாள்சேர்ந்தணைந்த நன்னயத்தையெண்ணிமெத்த
மாலானாள்வேலவனே மாரனெய்யும்—கோலாலே
வண்டுகுடியானகுழல் வஞ்சியெனவோபயந்து
வண்டுகுடியாண்மருவ வா.

இ-ள். வேலவனே-முருகனே, நாலாம்நாள்-நாலாம்நாளில், சேர்ந்து அணைந்து-நீ வந்து தழுவின, நல்நயத்தை-நல்லசுகத்தை, எண்ணி-நினைத்து, மெத்த—மிகுதியாக, மால் ஆனாள்-(உன்மீது) விருப்பங் கொண்டாள், வண்டு குடியான-வண்டுகள் குடிகொண்ட, குழல்-கூந்தலையுடைய, வஞ்சி-வஞ்சிக்கொடிபோலும் இந்தப் பெண்ணானவள், மாரன் எய்யும் கோலாலே-மன்மதன் ஏவுகின்ற புஷ்ப பாணங்களாலே, என்னவோ துவண்டு-என்னவோ துவட்சியடைந்து, பயம்-பாலையும், குடியாள்—குடியாமலிருக்கிறாள், (ஆதலால்) மருவ-இவளைத் தழுவும்பொருட்டு, வா-நீ வருவாயாக—எ-று.

இது தாய்க்கூற்று. 71

வானுதித்தமாமதிக்கும் வாரியிட்டவேள்கணைக்கும்
மீனுதித்தவாரிதிக்கு மேதினிக்குள்—நானொருத்தி
சிந்தைவாடிநொந்தசேதி செங்கைவேலர்பங்கிலோடி
மந்தமாருதஞ்சொலோது மா.

இ-ள். வான் உதித்த-ஆகாயத்தில் உதயமான, மாமதிக்கும்-பெரிய சந்திரனுக்கும், வேள்-மன்மதன், வாரியிட்ட-அள்ளிவிட்ட, கணைக்கும்-புஷ்ப பாணங்களுக்கும், மீன் உதித்த-மீன்கள் உண்டாகிய, வாரிதிக்கும்-கடலுக்கும், மேதினிக்குள்-இவ்வுலகத்தில், நான் ஒருத்தி-நானொருத்தியே, சிந்தைவாடி—மனம்வாடி, நொந்தசேதி-வருந்தின செய்தியை, செங்கைவேலர் பங்கில் ஓடி-செவந்த கையில் வேலாயுதத்தை யுடையவராகிய முருகரிடத்தில் விரைந்துபோய், மந்தமாருதம்—தென்றற் காற்றானது, ஓதுமா-சொல்லுமா, சொல்-நீ சொல்லுவாயாக—எ—று.

மாமதி—பூர்ணசந்திரன், தலைமகள் தன்தோழியோடு சொல்லியது. 72

செந்தழல்போல்வீசுதினிச் சேர்ந்தணைவாய்வேலவனே
கந்தமலர்ச்சோலைவண்டுங் கார்க்குயிலும்—தொந்தமுடன்
பாடுதுவம்புந்தம்பும் பாழ்மதனுந்தும்வந்தும்
சாடுதுவம்புந்தும்புந் தா.

இ-ள். வேலவனே—முருகனே, கந்தம்—மணமுள்ள, மலர்ச்சோலை-பூஞ்சோலையில் வாழ்கிற, வண்டும்—வண்டுகளும், கார்குயிலும்—கருங்குயில்களும், தொந்தமுடன்-தொடர்பாக, பாடுது-பாடாநின்றன, வம்பு உந்து-வாசனையை வீசுகிற, அம்பும்—புஷ்ப பாணங்களையும், பாழ்மதன் உந்தும்-

பாழான மன்மதன் பிரயோகிக்கிறான், வந்தும் — காற்றும், வும்பும் தும்பும் சாடுது - வம்புந்தும்புமாக வீசாகின்றது, இந்து - சந்திரகிரணம், ஆ - ஐயோ, செந்தழல்போல் வீசுது — செவந்த நெருப்பைப்போல வெப்பமாக எரிக்கின்றது, (ஆதலால்) இனி — இனியாகிலும், சேர்ந்து அணைவாய் — என்னைக் கூடித் தழுவவேண்டும்—எ - று.

இது தலைமகள் கூற்று. 73

வாகந்தாவல்லவென்றால் வாகந்தாராகிலுந்தா
சோகந்தான்மீறிவளைத் தோய்ந்திடவே—நாகஞ்சேர்
மாலையிந்துசோலைவண்டு மாரனம்புசூழநொந்திவ்
வேழைநெஞ்சமேகலங்கி னாள்.

இ - ள். நாகம்சேர் — ஆகாயத்திற் பொருந்திய, மாலை இந்து — மாலைக் காலத்து சந்திரனும், சோலைவண்டு — சோலையிலுள்ள வண்டுகளும், மாரன் அம்பு — மன்மத பாணங்களும், சூழ — வளைந்து கொள்ள, நொந்து — வருந்தி, இ — இந்த, ஏழை - பேதையானவள், நெஞ்சம் கலங்கினாள் — மனம் கலங்கினாள், கந்தா — கந்தனே, சோகம்மீறு — துன்பம் அதிகரித்த, இவளை தோய்ந்திட — இவளைத் தழுவுதற்கு, வா — வருவாயாக, அல்ல என்றால் — அல்ல வென்று மறுத்தால், வாகு — உன் தோளிலுள்ள, அம் — அழகாகிய தார் ஆகிலும் — மாலையையாகிலும், தா — தருவாயாக—எ - று.

இது தாய்க்கூற்று. 74

பாகாருமின்சொல்வள்ளி பாகாதேவேந்த்ரனருள்
வாகானகுஞ்சரிவி வாகாநீ—யேகாவல்
என்றுநம்புமென்றனொந்த சிந்தையன்பு பொங்கவந்து
நின்றுகொண்டிரங்குகந்த னே.

இ - ள். கந்தனே — முருகனே, பாகு ஆரும் — சர்க்கரைப்பாகின் சுவையமைந்த, இன்சொல் - இன்சொல்லையுடைய, வள்ளிபாகா - வள்ளிபங்கனே, தேவேந்த்ரன் அருள் — தேவேந்திரன்பெற்ற, வாகு ஆன — அழகாகிய, குஞ்சரிவிவாகா — தெய்வயானையை மணந்தவனே, நீயே காவல் என்று — நீயே என்னுயிர்த் துணையென்று, நம்பும் — நம்புகின்ற, என்றன் — என்னுடைய, நொந்தசிந்தை — வருந்தின மனத்தில், அன்பு பொங்கவந்து — அன்பு அதிகரிக்க வந்து, நின்றுகொண்டு — நிலைத்திருந்து, இரங்கி — இரங்கியருள வேண்டும்—எ - று.

வள்ளி தெய்வயானை யென்னும் இருவருக்கும் மணாளனே, நீ யென் மனத்தில் தங்கியிருத்தல் வேண்டும் என்பதாம். 75

வாதாவுன்னனுநட வாதாவோராறிரண்டு
காதாவுன்சித்தமிரங் காதா—நீதாவென்

சிந்தைக்கிசைந்தபடி செஞ்சொற்கிரங்கியருள்
கந்தப்ரசண்ட முருகா.

இ - ள். நீதா — நீதிமானே, என் சிந்தைக்கு - என் மனதுக்கு, இசைந்தபடி — இசைந்தவண்ணமாகப்பாடின, செஞ்சொற்கு - செந்தமிழ்ச்சொன்மாலைக்கு, இரங்கியருள் — இரங்கியருள்வாயாக, கந்த — கந்தனே, ப்ரசண்ட முருகா — அதிபராக்ரமமுள்ள முருகவேளே, ஓர் — ஒப்பற்ற, ஆறு — இரண்டு காதா — பன்னிரண்டு திருச்செவிகளை யுடையவனே, உன் சித்தம் இரங்காதா - உன்மனமிரங்காதா, வாதா-என்னுடன்வாதா, உன்னாலும் நடவாதா- (என்மீதிரங்கியருள்வதாகிய காரியம்) உன்னாலும் முடியாதா—எ - று. 76

வந்தனையாவென்றுதுயர் மாற்றிமனவேட்கையெல்லாம்
வந்தனையாத்தந்தருளு மாதவா—பந்தனைய
கொங்கைகுறமங்கையொடு குஞ்சரிபுயந்தழுவு
கங்கையுமைதந்திடு குகா.

இ - ள். பந்து அனைய - பந்தையொத்த, கொங்கை - தனங்களையுடைய, குறமங்கையொடு — குறப்பெண்ணாகிய வள்ளிநாயகியோடு, குஞ்சரி - தெய்வயானையின், புயம் — தோள்களை, தழுவு — தழுவுகின்ற, கங்கை உமைதந்திடு குகா — கங்காதேவியும் உமாதேவியும் பெற்ற முருகவேளே, ஆ என்று - ஐயோவென்று, வந்தனை — வந்து, துயர்மாற்றி — என் துன்பத்தை நீக்கி, மனவேட்கை எல்லாம் — மனவிருப்பத்தை யெல்லாம், அன்னையா வந்து — தாய்போல்வந்து, தந்தருளு — கொடுத்தருளவேண்டும், மா — பெரிய, தவா - இறைவனே—எ - று.

வந்தனை யிரண்டனுள் முன்னையது முற்றெச்சம். 77

அந்தணர்கள்போற்று மருந்தணிகைவாழ்குமரர்
வந்துகலந்துமருவாநாள்—பைந்தொடிக்கு
மேல்படுத்தமுத்தனங்கள் வேல்படப்பொறிந்துதென்றற்
கால்படச்சரிந்ததென்பள் காண்.

இ - ள். அந்தணர்கள் போற்றும் — வேதியர்கள் வணங்குகின்ற, அரு - அருமையாகிய, தணிகைவாழ் குமரர் — திருத்தணிகையில் வாழ்கின்ற குமாரக்கடவுள், வந்துகலந்து மருவாநாள் — வந்துகூடித் தழுவாதநாளில், பைந்தொடிக்கு — பசியவளையலையணிந்த இப்பெண்ணுக்கு, மேல்படுத்த — உடம்பின்மீதணிந்த, முத்து — முத்துமாலைகள், அனங்கன் வேல்பட — மன்மதபாணங்கள் படுதலால், பொரிந்து — பொரிந்துபோய், தென்றல்கால்பட - தென்றற்காற்றுப் படுதலால், சரிந்தது — உதிர்ந்தது, என்பள் — என்று சொல்லுவாள்—எ - று.

வேல் என்றது இவ்விடத்துப்பாணத்துக்காயிற்று, இதுதாய்க்கூற்று. 78

மெத்தமயலாகி மெலிந்தயர்ந்துவாடுகிருள்
சித்தமுவந்தாண்டருளுஞ் செவ்வேளே—இத்தலத்தில்
கண்டுமொழிகண்டஞ்சுங் கங்குல்குழல்கண்டஞ்சும்
வண்டுவிழிகண்டஞ்சு மான்.

இ - ள். செவ்வேளே — முருகக்கடவுளே, இத்தலத்தில் — இவ்வுலகத்தில், மொழிகண்டு — சொல்லைப்பார்த்து, கண்டு அஞ்சும் — கற்கண்டானது பயப்படும், குழல்கண்டு — கூந்தலைக்கண்டு, கங்குல்அஞ்சும் - இரவானது பயப்படும், விழிகண்டு — கண்களைப் பார்த்து, வண்டு அஞ்சும் — வண்டுகள் பயப்படும், மான் — இத்தன்மையளாகிய என்பெண், மெத்தமயல் ஆகி — மிகவும் காம மயக்கங் கொண்டு, மெலிந்து — இளைத்து, அயர்ந்து — சோர்ந்து, வாடுகிருள் — வாடாநின்ருள், (ஆதலால்) சித்தம் உவந்து — நீ திருவுளமகிழ்ந்து, ஆண்டருளும் — இவளை ஆண்டருளல்வேண்டும்—எ - று.

மொழியினது இன்சுவைக்குத் தோற்றுக் கற்கண்டும், குழலின் கருமைக்குத் தோற்றுக் கங்குலும், விழிகளின் உருவம் ஒளிமுதலியவைகட்குத் தோற்று வண்டும் அஞ்சும் எனக்கொள்க. இது தாய்க்கூற்று. 79

இருபுறமுங்காவேரி யேர்மாலையாச்சூழ்
திருவரங்காவெங்கள் குலதேவா—வெருவ
எரிபுரிந்துவிழிசிவந்து யமனிருண்டவுருவுகொண்டு
வரவுகண்டுதிகிரிகொண்டு வா.

இ - ள். இருபுறமும் - இருபக்கத்திலும், காவேரி - காவேரி நதியானது, ஏர்மாலைஆ — அழகியமாலைபோல, சூழ் — வளைந்த, திருவரங்கா — திருவரங்கத்தையுடையவனே, எங்கள்குலதேவா - எமது குலதெய்வமாயிருப்பவனே, யமன் — யமனானவன், வெருவ - யாம் அஞ்சும்படி, எரிபுரிந்த — நெருப்பைக் கக்குகிற, விழிசிவந்து — கண்சிவந்து, இருண்ட உருவுகொண்டு — கறுத்தவடிவங்கொண்டு, வரவு - வருதலை, கண்டு — நீநோக்கி, திகிரிகொண்டு சக்கராயுதத்தையேந்தி, வா — எழுந்தருளல்வேண்டும்—எ - று.

திருவரங்கனே, யமன் வருங்காலத்தில் நீ சக்கரபாணியாய் எழுந்தருளியெம்மைக் காக்கவேண்டும் என்பதாம். 80

ஒருத்திமிகமயல்கொண் டுன்சமுகம்வந்தாள்
திருத்தியணையென் றுவகை செப்பி—உரைத்திடுநற்
செப்புமுலைச்சொற்பகழிக் கொத்தவிழிச்சித்திரவிற்
பொற்புருவத்துப்பதரத் தாள்.

இ - ள். உரைத்திடும் — புகழ்ந்து சொல்லுதற்குரிய, நல்செப்பு — (இணையாகிய) அழகிய செப்பைநிகர்த்த, முலை - தனங்களையும், சொல் — சொல்லத்

தருந்த, பகழிக்கு ஒத்த – அம்புக்குச் சமானமான, விழி – கண்களையும், சித்திரம் – ஆச்சரியகரமான, வில் – வில்லைநிகர்த்த, பொன்புருவத்து – அழகிய புருவத்தையும், துப்பு - பவளம்போன்ற, அதரத்தாள் - அதரத்தையும் உடையவளாகிய, ஒருத்தி – என் ஒருபெண்ணானவள், மிகமயல்கொண்டு – மிகவும் மோகங்கொண்டு, திருத்தி – திருத்தமாக்கி, அணைஎன்று - தழுவுவாயென்று, உவகைசெப்பி – சந்தோஷ வார்த்தைசொல்லி, உன்சமூகம் வந்தாள் - உன் சமூகத்தையடைந்தாள், (ஆதலால் இவளைத் தழுவவேண்டும்)—எ - று.

இது தாய்க்கூற்று. 81

பாலாழிநீங்கியிந்தப் பார்தனிலோர்கள்ளனுக்கா
மாலாழிசங்கொளித்து வந்தருளிக்—காலாழி
அன்றதைக்கடித்திழுக்க வங்கவற்களித்தமுத்தி
இன்றளிக்கவென்றனக்கு நீ.

இ - ள். அன்று - அந்நாளில், ஓர் கள்ளனுக்கா - ஒருதிருடன்பொருட்டு, பால் ஆழிநீங்கி – பாற்கடலைவிட்டு, மால் – பெரிய, ஆழிசங்கு ஒளித்து - திருவாழி திருச்சங்கங்களை மறைத்து, இந்தப் பார்தனிலே வந்தருளி – இந்தப் பூமியிலெழுந்தருளி, காலாழி அதை - காலாழியாகிய அதனை, கடித்து இழுக்க - (அந்தக்கள்ளன்) கடித்திழுக்க, அங்கு – அவ்விடத்தில், அவற்கு - அவனுக்கு, அளித்த - கொடுத்தருளின, முத்தி - மோக்ஷத்தை, இன்று - இப்பொழுது, எனக்கு - அடியேனுக்கு, நீ அளிக்க - நீ கொடுத்தருளக்கடவை—எ - று.

கள்ளன் என்றது திருமங்கையாழ்வாரை, இந்தக் கதையைக் குருபரம்பரையிற் கண்டுகொள்க. 82

பாரோர்புகழவரும் பங்குனியுத்திரத்தில்
ஆரூர்வீதி யணுகினர்—நேரே
பணச்சர்ப்பந்தரித்துப்பொற் பதத்திற்கிண்கிணிச்சத்தம்
கிணுக்குக்கிண்கிணுக்கென்ன வே.

இ - ள். நேரே – நேராக, பணம் – படத்தையுடைய, சர்ப்பம் தரித்து - பாம்பையணிந்து, பொன்பதத்தில் – அழகிய திருவடியில், கிண்கிணிசத்தம் - கிண்கிணி யோசையானது, கிணுக்கு கிண்கிணுக்கு என்ன – கிணுக்கு கிண்கிணுக்கு என்று சத்திக்க, பாரோர்புகழ – உலகத்தார் புகழும்படி, பங்குனி உத்திரத்தில் – பங்குனி யுத்திரநாளில், ஆரூரர் – திருவாரூர்த் தியாகராயப் பெருமானனவர், வீதி அணுகினர் – தெருவை யடைந்தார்—எ - று.

பங்குனியுத்திரம் – ஒரு விசேடநாள், இந்நாளில் தியாகராயப் பெருமான், வீதியிற்பவனி வருவது வழக்கமாதலால் அந்தப் பவனியைச் சேவித்த ஒருவர் சந்தோஷித்துப் பாடியது. 83

திருவுளவாயிற்பதியிற் சேவேறுமீசா
மருவுளகொன்றைத்தார் வழங்கில்—வெருவுளதோ
சங்கமும்விழுந்திடாது தங்கமும்மெழுந்திடாது
திங்களும்மழன்றிடாது தேர்.

இ-ள். திருவுள வாயிற்பதியில்—திருவுளவாயில் என்னும் திருப்பதியில், சே ஏறும் ஈசா—இடபத்தின் மீதேறியருளுகின்ற ஈசனே, மருஉள்ள-வாசனையுள்ள, கொன்றைதார் - கொன்றைமலர்மாலையை, வழங்கில் - நீதந்தருள்வையானால், வெரு உளதோ—எமக்கு அச்சமுண்டோ, சங்கமும் விழுந்திடாது—வளையலும் கழன்றுவிழாது, தங்கமும் எழுந்திடாது—தேமலும் அதிகரிக்காது, திங்களும் அழன்றிடாது—சந்திரனும் சுடாது, தேர் - (இதனை) நீ தெளிவாயாக—எ - று.

இது தலைமகள் கூற்று. 84

செங்கயலோநீலவண்டோ சித்தசன்கைநீலவண்டோ
பங்கயமோமால்வளரும் பாற்கடலோ—தங்கமலி
வச்சிரநகைச்சிகன வச்சிரவின்மெச்சுபுரு
வச்சினவிடைச்சிவிழி பார்.

இ-ள். தங்கம்மலி - பொன்னிறமிகுந்த, வச்சிரம் - வயிரமணிபோன்ற, நகைச்சி — பற்களையுடையவளும், கனம்—மேகத்திலுள்ள, வச்சிரம் — உறுதியாகிய, வில் — இந்திரவில்லும், மெச்சு — மெச்சும்படியான, புருவம் - புருவத்தையும், சின்ன இடைச்சி — சிறிய இடையையும் உடையவளுமாகிய இந்தப் பெண்ணின், விழி — கண், செங்கயலோ — சிவந்தகெண்டைமீனோ, நீல வண்டோ — நீலநிறமுள்ள வண்டுதானோ, சித்தசன்கை — மன்மதன் கையிலுள்ள, நீலவண்டோ — கருங்குவளை மலர்க்கணையோ, பங்கயமோ — தாமரை மலரோ, மால் — திருமால், வளரும் — கண் வளராநின்ற, பால் கடலோ - திருப்பாற்கடலோ, பார் — நீயே நோக்கு—எ - று.

இது தாய்க்கூற்று. 85

உன்மனதுமென்மனது மோர்மனதாயொன்றிடினே
மன்மதனும்வில்லெடுக்க மாட்டானே—நன்மதிதோய்
குன்றடர்ந்துபந்தைவென்று கொம்படைந்ததும்பிகுன்ற
வென்றடர்ந்தகொங்கைமங்கையே.

இ-ள். நல்மதிதோய்-அழகாகிய சந்திரன்படிகின்ற, குன்று அடர்ந்து-மலையைவென்று, பந்தைவென்று - பந்தை ஜெயித்து, கொம்பு அடைந்த - தந்தங்களைப்பொருந்திய, தும்பிகுன்ற - யானையானது வருந்த, வென்று அடர்ந்த - வென்று நெருங்கின, கொங்கை — தனங்களையுடைய, மங்கையே-

பெண்ணே, உன் மனதும் - உன் மனமும், என் மனதும் - என் மனமும், ஓர்மனது ஆ - ஒருமனமாக, ஒன்றிடின் - பொருந்தினல், மன்மதனும் வில் எடுக்கமாட்டான் - மன்மதனும் வில்லையெடுக்கமாட்டான்—எ - று.

இது தலைமகன் கூற்று. மன்மதன் வருத்தமாட்டான் என்றற்கு, மன்மதனும் வில்லெடுக்கமாட்டான் என்றான். 86

நித்தமுநினைத்திரவி னித்திரையுமற்றுருகிச்
சித்தசனெடுத்துவரு டித்தகணை—தைத்துருவ
மெத்தமய லுற்றுபிர மித்துதலைசுற்றுதடி
தத்தையொருமுத்தமது தா.

இ - ள். நித்தமும் - நாள்தோறும், நினைத்து - எண்ணி, இரவில் - இராக்காலத்தில், நித்திரையும் அற்று உருகி - நித்திரையு மில்லாமலுருகி, சித்தசன் - மன்மதனானவன், எடுத்து வருடித்தகணை - எடுத்து மழைபோலச் சொரிந்த அம்புகள், தைத்து உருவ - தைத்து உருவுதலால், மெத்த மயல் உற்று - மிகு மயக்கங்கொண்டு, பிரமித்து - திகைத்து, தலை சுற்றுதடி - தலை சுழலுகின்றதடி, தத்தை - கிளிபோல்வாளே, ஒரு முத்தமதுதா - ஒரு முத்தம் கொடுப்பாயாக—எ - று.

ஒரு முத்தங் கொடுத்தாயானல் என் துன்பமெல்லாம் தீரும் என்பதாம், இது தலைமகன் கூற்று. 87

வேலோகடலோ விடமோகருவண்டோ
சேலோகணையோ சிறுவாளோ—கோலமுடன்
தண்டங்கித்துண்டுருளத் தத்திவிழக்குத்துமுலைக்
கண்டங்கிக்காரிகடைக் கண்.

இ - ள். கோலமுடன் - அழகோடு, தண் தங்கி - குளிர்ச்சி பொருந்தி, துண்டு உருள - (எதிர்ப்பட்ட ஆடவர்) துண்டுபட்டுருளவும், தத்திவிழ - தடுமாறிவிழவும், குத்தும்—(அவர்களைக்) குத்துகின்ற, முலை - தனங்களின் மீது, கண்டங்கிக்காரி - கண்டாங்கியை யணிந்தவளாகிய இந்தப் பெண்ணினது, கடைக்கண் - கடைக்கண்ணானது, வேலோ - வேலாயுதமோ, கடலோ - சமுத்திரமோ, விடமோ - நஞ்சமோ, கருவண்டோ - கருமையாகிய வண்டோ, சேலோ—சேல்மீனோ, கணையோ - அம்போ, சிறுவாளோ - சிறிய வாளாயுதமோ—எ - று.

ஒருநாயகன் ஒருபெண்ணின் கண்ணழகை வியந்து கூறியது. கண்டாங்கியென்பது கண்டங்கியெனக் குறுகியது. கண்டாங்கி - உத்தரீயம். 88

நீலமோவேலோ நெடுங்கயலோவாரிதிசேர்
ஆலமோவம்புயமோ வைங்கணையோ—நீலநிற
வாவிச்சோலைக்கருகில் வந்துபுனலாடுகின்ற
காவிச்சேலைக்காரிக் கண்.

இ-ள். நீலநிறம் — நீலநிறமுள்ள, வாவி — தடாகங்கள் பொருந்திய, சோலைக்கு அருகில்வந்து — சோலைக்குச் சமீபத்தில்வந்து, புனலாடுகின்ற - நீராடுகின்ற, காவிச்சேலைக்காரி — காவிச்சேலைக்காரியாகிய இந்தப் பெண்ணினது, கண் — கண்கள், நீலமோ — நீலோற்பல மலர்களோ, வேலோ - வேல்களோ, நெடுகயலோ — நெடிய கெண்டைமீன்களோ, வாரிதிசேர் ஆலமோ - பாற்கடலிலுண்டாகிய ஆலகால விஷமோ, அம்புயமோ — தாமரை மலர்களோ, ஐங்கணையோ — (மன்மதனது) பஞ்சபாணங்களோ—எ - று.

வாரிதியோ என்றும் பாடம். காவிச்சேலை — செங்காவிச்சேலை. 89

சேலோகணையோ பிணையோநற்றென்னவன்கை
வேலோநமனோ மிளிர்வண்டோ—சாலப்
பளபளென்றவொளிமிகுந்து பவளமிஞ்சுநகைபுனைந்த
களபகும்பமுலைமடந்தை கண்.

இ-ள். சால — மிகவும், பளபளென்ற — பளபளப்பாகிய, ஒளிமிகுந்து - ஒளி அதிகரித்து, பவளம்மிஞ்சு நகை புனைந்த — சிறந்த பவளத்தாழ்வடமணிந்த, களபம் — கலவைச்சந்தனம் பூசப்பெற்ற, கும்பம் — குடம்போன்ற, முலை — தனங்களையுடைய, மடந்தை — இந்தக் கன்னிகையின், கண் — கண், சேலோ — சேல்மீன்களோ, கணையோ — அம்புகளோ, நல் — அழகிய, தென்னவன்கை — பாண்டியன் கையிலுள்ள, வேலோ — வேலாயுதமோ, நமனோ - யமனோ, மிளிர் வண்டோ - பிரகாசிக்கிற கருவண்டோ—எ - று.

இதுவும் ஒரு பெண்ணினது கண்ணழகைக்கண்ட வொரு தலைமகன் வியந்து கூறியது. 90

முக்கனியிதழ்க்கொடடா முற்கதிரையிற்குமரா
விக்கநறைமிக்கவினி யிக்கமுது—சர்க்கரைரு
சிக்கிலைகசக்குது நிசிக்கலையுதிக்கிலதில்
அக்கரைபிறக்குமட டா.

இ-ள். கதிரையில் குமரா — கதிரையில் வாழ்கின்ற முருகனே, முன் - முன்னே, முக்கனி — முக்கனியின் சுவைபோலும் சுவையையுடைய, இதழ் - அதரத்தை, கொடடா — தாடா, விக்க - விக்கும்படி, நறைமிக்க — தேனினுமிகுந்த, இனிய இக்கு அமுது - இனிய கருப்பஞ்சாறும், சர்க்கரை - (அதனாலுண்டாகிற) சர்க்கரையும், ருசிக்கிலை — இனிப்பதில்லை, கசக்குது — கைக்கின்றது, நிசி — இரவில், கலை உதிக்கில் — சந்திரன் உதித்தால், அதில் அக்கரை பிறக்கும் — அதில் அக்கரையுண்டாகும், அடடா—எ - று.

கதிரை — முருகர் தலங்களுள் ஒன்று, முக்கனி — வாழை, மா, பலா, என்பன இனிய இக்கமுது என்பது இனி யிக்கமுது எனத் தொகுத்தலா

யிற்று. அக்கரை — விருப்பம், அதில் என்றது அந்தக் கலவியில் என்றபடி. இது இடக்கரடக்கல், அக்கரை யுதிக்கும் என்றும், அக்கரை பயக்கும் என்றும் பாடம். 91

ஆரார்பொறுப்பார்சொல் லாதித்தாவஞ்சிமன்னு
சேராபரராஜசேகரா—நேரே
சினத்துவட்டமிட்டுசெப் பெனப்பணைத்துதித்தபொற்
றனத்திலிட்டமுத்துவெக்கை தான்.

இ-ள். ஆதித்தா — சூரியனே, வஞ்சிமன்னு — வஞ்சிவேந்தனே, சேரா - சேரனே, பரராஜசேகரா — பரராஜ சேகரனே, நேரே — நேராக, சினத்து - கோபித்து, வட்டமிட்டு — வட்டவுருவங்கொண்டு, செப்பு என பணைத்து - செப்பென்னும்படி பருத்து, உதித்த — பூரித்த, பொன் தனத்தில் இட்ட - அழகிய தனத்தின்மீதணிந்த, முத்துவெக்கை — முத்துமாலையின் வெப்பத்தை, ஆர் ஆர் பொறுப்பார் — எவர் எவர் பொறுப்பார், சொல் — நீ சொல்வாயாக — எ - று.

ஆதித்தன் என்றது — புகழாகிய வொளியுள்ளவன் என்றபடி, வஞ்சி — கருவூர், பரராஜசேகரன் — பரராஜர்களுக்கு முடிபோல்பவன், விரகிகளுக்கு முத்து வெப்பமாயிருந்து வருத்துமாதலால், "முத்து வெக்கை — ஆரார் பொறுப்பார்" என்றாள், இது தலைமகள் கூற்று. 92

இந்நேரநீயிவளை யின்பமணமேபுரிவாய்
தன்னேரருணசலதுரையே—மன்னுமதன்
பூவினம்பையேவிநின்று போர்செய்கின்றதான்மெலிந்து
காவியங்கணாள்கலங்கி னாள்.

இ-ள். தன் நேர் — தனக்குத்தானே நிகரான, அருணசல துரையே - அருணசலப் பிரபுவே, மன்னும் மதன் — நிலைபெற்ற மன்மதன், பூவின் அம்பை எவிநின்று - புஷ்ப பாணங்களை யெய்து நின்று, போர்செய்கின்ற தால் — போர் செய்வதனால், மெலிந்து — இளைத்து, காவியங் கணாள் — கருங் குவளை மலர்போலுங் கண்களையுடையவளாகிய என் பெண்ணனவள், கலங் கினாள் — மனக்கலக்க மடைந்தாள் (ஆதலால்,) இந்நேரம் — இப்பொழுது, இவளை — இந்தப்பெண்ணை, நீ — நீ, இன்பம் — சுகத்தை யநுபவித்தற்குரிய, மணம்புரிவாய் — விவாகஞ் செய்துகொள்வாயாக—எ - று.

பூவினம்பை யென்பதில் இன் அல் வழிச்சாரியை, அருணசலம் என்னும் பெயருள்ள ஒரு சீமானை நோக்கி ஒரு பெண்ணின் தாய் கூறியது. 93

கோங்கின்ரும்போ குமிழியோபொற்பந்தோ
ஓங்குவரையோ வொளிர்செப்போ—மாங்குயிலின்
மன்னுமொழியன்னநடை மின்னலிடையென்னவரு
கன்னிவளர் சின்னமுலை கள்.

இ - ள். மா — மாமரத்திலுள்ள, குயிலின்-குயில்மொழிபோல, மன்னும்-பொருந்திய, மொழி — மொழியையும், அன்னம் நடை-அன்னத்தின் நடைபோலும் நடையையும், மின்னல் இடை — மின்கொடிபோலும் இடையையும் உடையாள், என்ன - என்று கண்டோர் சொல்லும்படி, வரு—தோன்றின, கன்னி — இந்தப் பெண்ணின், வளர் – (நாளுக்குநாள்) விருத்தியடையாநின்ற, சின்ன முலைகள் — சிறிய கொங்கைகள், கோங்கின் அரும்போ - கோங்கரும்புகளோ, குமிழியோ – நீர்க்குமிழிகளோ, பொன்பந்தோ-பொன்னினாற் செய்யப்பட்ட பந்துகளோ, ஓங்குவரையோ – உயர்ந்த மலைகளோ, ஒளிர்செப்போ – பிரகாசிக்கிற பொற்செப்புக்களோ—எ - று.

இது ஒரு பெண்ணின் தனத்தழகைக்கண்ட ஒரு தலைமகன் அதனை வியந்து கூறியது. 94

இத்தலத்தோர்போற்று மிறைவனே தஞ்சைநகர்
வித்தகனேசிவாஜி வேந்தைகேள்—சித்தசன்றன்
சமரிலங்கங்குழலுநந்தஞ் சதிருறும்பெண்டிருமுகஞ்செங்
கமலமுஞ்சந்திரனுமஞ்சுங் காண்.

இ - ள். இத்தலத்தோர் போற்றும் – இவ்வுலகத்தார் யாவரும் வணங்குகின்ற, இறைவனே – தலைவனே, தஞ்சை நகர் வித்தகனே – தஞ்சை நகரில் வாழ்கின்ற புத்திமானே, சிவாஜிவேந்தே – சிவாஜியரசனே, கேள் – கேட்பாயாக, சித்தசன்தன் – மன்மதனது, சமரில்-போரில், அங்கு அங்கு உழலும் - அங்கங்கே யுழலுகின்ற, நம் தம் — எமது, சதிர் உறும்பெண் – அழகுபொருந்திய பெண்ணினது, திருமுகம் — அழகிய முகத்துக்கு, செங்கமலமும் — செந்தாமரைமலரும், சந்திரனும்-அஞ்சும்-பயப்படும், காண் – நீநோக்கு—எ - று.

இது தாய்க்கூற்று. 95

பூமிதனிற்பேசும் புனிதசிவாஜிமன்ன
காமியின்மேலின்றுபகை கண்டவைகேள்—காமனவன்
மாகரமுந்தோகையரு மாமதியும்பாலனமும்
சாகரமுங்கோகிலமுந் தாம்.

இ - ள். பூமிதனில் — பூமியில், பேசும் – (எல்லாரும் புகழ்ந்து) பேசுதற்குரிய, புனிதா – பரிசுத்தனே, சிவாஜிமன்ன — சிவாஜிவேந்தனே, காமியின் மேல் – காமியாகிய இந்தப் பெண்ணின்மீது, இன்றுபகை கண்டவைகேள் - இன்று பகையாகக் காணப்பட்டவைகளைக் கேட்பாயாக, (அவையாவையெனின்,) காமன் அவன்மா கரமும் – மன்மதனாகிய அவனது பெரியகையும், தோகையரும் – மாதரும், மாமதியும் – பூர்ண சந்திரனும், பால் அன்னமும்-பாற்சோறும், சாகரமும்-கடலும், கோகிலமும்தாம்,—குயிலுமேயாம்-எ-று.

இது தாய்க்கூற்று. 96

மண்டலத்தோர்பேசுகின்ற மாலேசிவாஜிமன்னா
கண்டஞ்சுங்கன்னிதனங் கைத்தாளம்—செண்டுசிமிழ்
கும்பமம்புயங்கிரீடங் குஞ்சரங்குரும்பைமேரு
பம்பரஞ்சிறந்தசூது பார்.

இ-ள். மண்தலத்தோர் பேசுகின்ற—நிலவுலகத்தார் புகழ்ந்து பேசுகின்ற, மாலே—பெரியோனே, சிவாஜிமன்னா—சிவாஜி வேந்தனே, கன்னி—இந்தப் பெண்ணினது, தனம் கண்டு—தனத்தைப்பார்த்து, கைத்தாளம் கைத்தாளமும், செண்டு—பூஞ்செண்டும், சிமிழ்—சிமிழும், கும்பம்—குடமும், அம்புயம்—தாமரையரும்பும், கிரீடம்—முடியும், குஞ்சரம்—யானையும், குரும்பை—தென்னங்குரும்பையும், மேரு—மேருமலையும், பம்பரம்—பம்பரமும், சிறந்த சூது—சிறந்த சொக்கட்டான் காயும், அஞ்சும்—அஞ்சாநின்றன, பார்—நீ நோக்கு—எ-று.

இது தாய்க்கூற்று. 97

மாதங்கவத்திற்கு வட்டமளித்தோனுதவும்
மாதங்கவத்திரன்பின் வந்தகுகா—மாதங்கம்
தங்கங்கம்பம்பொன்றுந் தண்கஞ்சுங்கண்கண்டம்
பங்கந்தங்குஞ்சங்கம் பார்.

இ-ள். மாதங்கவத்திற்கு—அழகாகிய பொன்னுடையையுடைய திருமாலுக்கு, வட்டம் அளித்தோன்—சக்கரத்தைக் கொடுத்தவனாகிய சிவபெருமான், உதவும்—பெற்ற, மாதங்கவத்திரன்பின்—யானைமுகத்தோனாகிய விநாயகனுக்குப் பின்னே, வந்த—தோன்றின, குகா—முருகா, மாது அங்கம்—இந்தப் பெண்ணினது உடம்பு, தங்கம்கம்—தங்கத்தினும் தலைமைப்பாடுடையது, கண்—கண்ணானது, அம்பு ஒன்றும்—நீரிலுள்ள, தண்கஞ்சம்—குளிர்ந்த தாமரைமலர்போல்வது, கண்டம்—கழுத்தானது, பங்கம் தங்கும் சங்கம்—சேற்றில் வாழ்கின்ற சங்கை நிகர்ப்பது, பார்—நீ நோக்கு—எ-று.

இது தாய்க்கூற்று. 98

கடுமொழிசேர்சூரைவென்ற கந்தாவிம்மாதின்
நடுமொழிகளங்கண்முலை நற்று—ளொடுசேரத்
தந்தஞ்சுங்கண்டஞ்சுங் சங்கஞ்சும்வண்டஞ்சும்
பந்தஞ்சும்பஞ்சஞ்சும் பார்.

இ-ள். கடுமொழிசேர்—கடுஞ்சொற்களைப்பொருந்திய, சூரை—சூரபன்மனை, வென்ற—வென்றருளின, கந்தா—கந்தனே. இம்மாதின்—இந்தப் பெண்ணின், நடுஒடு—இடையோடும், மொழிஒடு—சொல்வோடும், களம்ஒடு—கழுத்தோடும், கண்ஒடு—கண்ணோடும், முலைஒடு—தனத்தோடும், நல்தாள்

ஓடு - அழகிய பாதத்தோடும், சேர - இணங்குதற்கு, (முறையே) தந்து அஞ்சும் - நூலிழையஞ்சும், கண்டு அஞ்சும் - கற்கண்டு அஞ்சும், சங்கு அஞ்சும் - வண்டு அஞ்சும், பந்து அஞ்சும் —, பஞ்சு அஞ்சும் - செம்பஞ்சு அஞ்சும் — எ - று.

இது தாய்க்கூற்று. 99

என்றுவடிவே லிளங்குமரனைக்கண்டாள்
அன்றுமுதற்சேரமன தாகியே—இன்றுறும
திக்கிளைத்துச்சொக்கிவட்குத் திக்கிலைப்பக்கத்தடுத்துச்
சுக்கெடுத்துத்தட்டிவைத் தூது.

இ - ள். வடிவேல் - வடித்த வேலாயுதத்தைத் தாங்கிய, இளங்குமரனை - இளையகுமாரக்கடவுளை, என்று கண்டாள் - என்று கண்டாளோ, அன்று முதல் - அன்றுமுதலாக, சேர - (அவனைக்) கூட, மனது ஆகி - விருப்பங் கொண்டு, இன்றுஉறும் - இன்றுதோன்றிய, மதிக்கு இளைத்து - சந்திரனுக்குத் தோற்று, சொக்கு - மயங்குகிற, இவட்கு - இந்தப் பெண்ணுக்கு, திக்கு இல்லை - திக்கில்லை, (ஆதலால்) பக்கத்து அடுத்து - இவள் பக்கத்தில் கிட்டி, சுக்கு எடுத்துதட்டி - சுக்கையெடுத்து நறுக்கி, வைத்து - காதில் வைத்து, ஊது - ஊதுவாயாக — எ - று.

இது நற்றாய் தோழிக்குச் சொல்லியது. 100

என்னைச்சொல்வாரல்ல தென்னைவிதித்தகுகன்
தன்னைச்சொல்வாரிலையித் தாரணியில்—கன்னி
தனைமறந்தாளன்னைமறந்தா டுயிறுறந்தாளணைபொருந்தாள்
எனைமறந்தாளுனைமறந்தா ளென்று.

இ - ள். கன்னி - இந்தக் கன்னிகையானவள், தன்னை மறந்தாள் - தன்னை மறந்துவிட்டாள், அன்னைமறந்தாள் - தாயை மறந்தாள், துயில் துறந்தாள் - நித்திரையை நீங்கினாள், அணைபொருந்தாள் - படுக்கையிற்பொருந்தியிராள், என்னைமறந்தாள் - என்னை மறந்துவிட்டாள், உன்னை மறந்தாள் — உன்னை மறந்துவிட்டாள், என்று — என்று, என்னைச் சொல்வாரல்லது - என்னையிகழ்ந்துரைப்பதேயன்றி, என்னை விதித்த - என்னைப் படைத்த, குகன் தன்னை - முருகக்கடவுளை, சொல்வார் - இகழ்ந்துசொல்லுவோர், இத்தாரணியில் — இவ்வுலகத்தில், இல்லை - இல்லை — எ - று.

இது தலைமகள்கூற்று. 101

அன்றயன்மால்காணு வடிமுடியைக்காண்பதற்குத்
தென்றிசைக்கோனென்னதவஞ் செய்தானோ—வென்றிதிகழ்
ஆடரவாளாநீறணிதோளா வாதிரைநாளாமாதுமணாளா
தோடவிர்காதாமாகடவூரா சொல்.

இ-ள். வென்றிதிகழ் - வெற்றி விளங்குகின்ற, ஆடு - ஆடுமியல்புள்ள, அரவாளா — பாம்பையணிந்தவனே, நீறு அணிதோளா — திருநீற்றையணிந்த தோள்களையுடையவனே, ஆதிரைநாளா — திருவாதிரைநாளையுடையவனே, மாதுமணாளா - உமாநாயகனே, தோடு அவிர்காதா-குழைவிளங்குங் காதினை யுடையவனே, மாகடவூரா — பெருமையுள்ள திருக்கடவூரில் எழுந்தருளி யிருப்பவனே, அன்று — அந்நாளில், அயன் மால் காணு - பிரமவிஷ்ணுக்குள் காணாத, முடி அடியைக்காண்பதற்கு - உன்திருமுடியையும் திருவடியையும் காணும்பொருட்டு, தென்றிசைக்கோன் — தென்றிசைக் கதிபனாகிய யமன், என்னதவம் செய்தானோ — எப்படிப்பட்ட தவத்தைச் செய்தானோ, சொல்-சொல்லு—எ - று.

அயன்மால்காணு என்பதற்கேற்ப அடிமுடியென்பதனை முடியடியென மாற்றிப் பொருள் கூறலாயிற்று. சிவபெருமான் திருக்கடவூரில் யமனை யுதைத்து மார்க்கண்டனைக்காக்க எழுந்தருளினகாலத்தில் இறைவன் திருமுடியையும் திருவடியையும் யமன் காணப்பெற்றானாதலால் "அன்றயன் மால்காணு வடிமுடியைக் காண்பதற்குத் தென்றிசைக்கோனென்ன தவஞ் செய்தானோ" என்று வியந்து கூறலாயிற்று. 102

தென்றலுலவுந் திருக்கடவூரெம்பெருமான்
ன்றல்செறிந்தே மதுவூறும்—கொன்றைக்காப்
பொன்பரவுந்திண்கொங்கையிரண்டும் புண்படநொந்துந்துன்பமிகு
அன்புதிரண்டும்பெண்கொடிநெஞ் சஞ்சும். [ந்தும்

இ-ள். பெண்கொடி — பூங்கொடிபோல்வாளாகிய என் பெண்ணானவள், தென்றல் உலவும் — தென்றற்காற்றுலாவுகின்ற, திருக்கடவூர்-திருக்கடவூரிலெழுந்தருளிய, எம்பெருமான் — எம்மிறைவரது, மன்றல்செறிந்து மது ஊறும் கொன்றைக்கு ஆ — வாசனைமிகுந்து தேன்சுரக்கின்ற கொன்றைமலர் மாலையின்பொருட்டு, பொன்பரவும் — தேமல்படர்ந்த, திண்கொங்கை யிரண்டும் — வன்மையாகிய தனமிரண்டும், புண்படநொந்தும் — புண்படவருந்தியும், துன்பம் மிகுந்தும் — துன்பம் அதிகரித்தும், அன்புதிரண்டும்-அன்பே ஒரு உருவாகியும், நெஞ்சு அஞ்சும் — மனமஞ்சுவாள்—எ - று.

இது தாய்க்கூற்று. எம்பெருமான் கொன்றைக்கா எனக்கூட்டுக. 103

பாலனுக்காவன்று பகடேறிவந்தெதிர்த்த
காலனுக்குக்காலா கடவூரா—மேலோர்
கரும்புகொண்டங் கெதிர்ந்துவந்தங்கசன்பொருஞ்செஞ் சரங்கள்க
மருண்டுநெஞ்சங்கலங்குமென்றன் மான். [ண்டு

இ-ள். பாலனுக்கா — பாலகனாகிய மார்க்கண்டன்பொருட்டு, அன்று - அந்நாளில், பகடு ஏறிவந்து — எருமைக்கடாவையூர்ந்துவந்து, எதிர்ந்த - எதிர்த்த, காலனுக்குக்காலா — யமனுக்கு யமனே, கடவூரா — திருக்கடவூ

ரனே, என்றன்மான் – என்பெண்ணனவள், மேல் – தன்மீது, ஓர் கரும்பு கொண்டு – ஒப்பற்ற கருப்புவில்லைக் கைக்கொண்டு, அங்கு எதிர்த்துவந்து - அவ்விடத்து எதிர்த்து வந்து, அங்கசன் – மன்மதன், பொரும் – போர்புரி கின்ற, செஞ்சரங்கள் கண்டு – செவ்விய பாணங்களைப் பார்த்து, மருண்டு - மயங்கி, நெஞ்சம் கலங்கும் – மனங்கலங்கா நின்றாள்—எ - று.

இது தலைமகள் கூற்று. 104

தொண்டருடன்கூடித் துதித்திரண்டுகண்ணாக்
கண்டுதொழுவேனே கடவூரா—பண்டோர்
அமுதிருக்குஞ்சிறுகடத்தன் றெழுமுனக்கன்பனைமருட்டும்
சமனையெற்றும்பரிபுரச்செந் தாள்.

இ-ள். கடவூரா-திருக்கடவூரனே, பண்டு – முற்காலத்தில், ஓர் அமுது இருக்கும் சிறுகடத்து – ஒரு அமிர்தமிருந்த சிறியகுடத்தில், அன்று எழும் - அக்காலத்தவதரித்த, உனக்கு – உனக்கு, அன்பனை – அன்பனாயிருந்த மார்க் கண்டனை, மருட்டும் – மருளச்செய்த, சமனை எற்றும்-யமனை யுதைத்த, பரி புரம் – நூபுரமணிந்த, செந்தாள் – செவந்த திருவடியை, தொண்டருடன் கூடி துதித்து – அடியாருடன் கூடித்துதித்து, இரண்டு கண் ஆகக்கண்டு - இரு கண்களாரக்கண்டு, தொழுவேனே – வணங்கப்பெறுவேனோ—எ - று.

திருக்கடவூர்ச் சிவபெருமான் அமுதகலசத்தில் அவதரித்தமையால் அவர்க்கு அமுதகடேசர் என்னுந் திருநாமம் வழங்கும். 105

என்றுதொழுவே னெளியேனளிமுரலுங்
கொன்றையணிதென்கடவூர்க் கோமானே—துன்றும்
கனற்பொறிக்கட்பகட்டிலுற்றுக்கறுத்ததெற்குத்திசைக்குளுக்ரத்
தனைச்சினத்திட்டுதைத்தபற்பத் தாள்.

இ-ள். அளிமுரலும் – வண்டுகள் முழங்குகின்ற, கொன்றை அணி - கொன்றைமலர்மாலையைத்தரித்த, தென்கடவூர் கோமானே – தென்கடவூ ரிறைவனே, துன்றும் – மிகுந்த, கனல்பொறி – நெருப்புப் பொறியைச் சிந்துகின்ற, கண் – கண்களையுடைய, பகட்டில் உற்று – எருமைக்கடாவின் மீதேறி, கறுத்த – கோவித்துவந்த, தெற்குத்திசைக்குள் – தென்திசையில் வாழ்கின்ற, உக்ரத்தனை-கொடுமையையுடையவனாகிய யமனை, சினத்திட்டு - கோவித்து, உதைத்த – உதைத்தருளின, பற்பம் — தாமரை மலர்போன்ற, தாள் – உன் திருவடியை, எளியேன் – ஏழையேன், என்றுதொழுவேன் - என்று வணங்குவேன்—எ - று. 106

பற்றிப்பணிந்து பரவவரந்தருவாய்
கற்றைச்சடையா கடவூரா—வெற்றிநெடுங்

கொண்டலொக்குங்கண்டசத்தங் கொண்டெதிர்த்தங்கங்கறுக்குஞ்
சண்டனைக்கண்டன்றுதைக்குந் தாள்.

இ-ள். கற்றை சடையா – திரட்சியாகிய சடையையுடையவனே, கடவூரா – திருக்கடவூரனே, வெற்றி – வெற்றியைக்கொண்ட, கொண்டல் ஒக்கும் – மேக முழக்கத்தையொத்த, கண்டசத்தம் கொண்டு – கண்டத்தொனியையுடையவனாய், எதிர்த்து – எதிர்த்து வந்து, அங்கம் கறுக்கும் – உடல் கறுத்த, சண்டனைக்கண்டு – யமனைக்கண்டு, அன்று உதைக்கும் – அன்று உதைத்த, தாள் – திருவடியை, பற்றி பணிந்து – பற்றிவணங்கி, பரவ – துதிக்கும்படி, வரம் தருவாய் – (எமக்கு) வரம் தந்தருளவேண்டும்—எ-று. 107

ஆற்றுமோநெஞ்சத் தடங்குமோகொண்டமையல்
கூற்றுதைத்ததென்கடவூர்க் கோமானே—மாற்றுயர்பொற்
கும்பமுலைத்திங்கணுதற் கொந்தளகக்கொம்பைவெறுத்
தம்புதொடுத்தங்கசன்விட் டால்.

இ-ள். கூற்று உதைத்த – யமனையுதைத்த, தென்கடவூர் கோமானே – தென்கடவூரிறைவனே, மாற்றுயர்பொன்கும்பம்முலை – மாற்றுயர்ந்த பொற்குடம்போன்ற தனங்களையும், திங்கள் நுதல் – பிறைபோன்ற நெற்றியையும், கொந்து அளகம் – பூங்கொத்துக்களையணிந்த கூந்தலையும் உடைய, கொம்பை – பூங்கொம்புபோல்வாளாகிய இந்தப்பெண்ணை, அங்கசன் – மன்மதன், வெறுத்து – கோபித்து, அம்பு தொடுத்துவிட்டால் – அம்பைப் பிரயோகித்து விட்டால், ஆற்றுமோ – இவள் சகிப்பாளோ, கொண்டமையல் – கொண்ட மயக்கம், நெஞ்சத்து அடங்குமோ – மனத்திலடங்குமோ—எ-று.

மன்மத பாணத்தாலுண்டாகும் துன்பத்தை இவள் பொறுக்கமாட்டாள், ஆதலால் நீ இவளை ஆதரிக்கவேண்டும் என்பது கருத்து. 108

காணப்பெற்றேமிரண்டு கண்ணாரக்கண்டன்பு
பூணப்பெற்றேமனமே போதாதோ—சேணிற்
புரம்புரம்புரிந்திடும் புரந்தரன்பதந்தரும்
பரம்பரந்தருஞ்சிதம்ப ரம்.

இ-ள். மனமே – நெஞ்சே, சேணில் – மேவிடத்திலுள்ள, புரம் – நகரங்களுள், புரம் – ராஜதானியாகிய அமராவதி நகரத்தை, புரிந்திடும் – விரும்பி வாழ்கின்ற, புரந்தரன்பதம் தரும் – இந்திரபதத்தைத் தருவதும், பரம் பரம் தரும் – மேன்மையுள் மேன்மையாகிய முத்தியைத் தருவதும் ஆகிய, சிதம்பரம் – சிதம்பரதலத்தை, இரண்டு கண்ணாரக் காணப்பெற்றேம் – இருகண்ணிறையத் தரிசிக்கப்பெற்றேம், கண்டு – தரிசித்து, அன்புபூணப்பெற்றேம் – அன்பைத் தரிக்கப்பெற்றேம், போதாதோ – இது அமையாதோ—எ-று.

இந்திரபதவி முதலியவற்றையும் முத்தியையும் கொடுக்கும் மகிமையுள்ள சிதம்பரதலத்தைத் தரிசித்து அதனிடத்து அன்பு பூண்டோம், இது அமையாதோ, வேறொரு தலத்தைத் தரிசிக்கவேண்டுமோ வென்பதாம்.

கண்டேன்சிதம்பரத்தைக் கண்குளிரமெய்ஞ்ஞானம்
கொண்டேன்சிவாயவென்று கும்பிட்டேன்—வண்டேகேள்
நீண்டசெம்பொற்காண்டகும்விற் பூண்டசெங்கைப்பாண்டரங்கத்
தாண்டவன்றண்பூஞ்சதங்கைத் தாள்.

இ-ள். வண்டே கேள்—வண்டே கேட்பாயாக, நீண்ட—நீட்சியாகிய, செம்பொன் – செம்பொன்னாற் செய்யப்பட்டு, காண்பதகும்-காணுந் தகுதியையுடைய, வில் – வில்லை, பூண்ட – தரித்த, செங்கை-செவந்தகையையும், பாண்டரங்கத்தாண்டவன் – பாண்டரங்கமென்னுங் கூத்தையுமுடையவனாகிய சிவபெருமானது, தண்பூ-குளிர்ச்சிபொருந்திய தாமரை மலர்போன்ற, சதங்கை தாள்—சதங்கையணிந்த திருவடியை, கண்டேன் – தரிசித்தேன், மெய்ஞ்ஞானம் கொண்டேன்—மெய்ஞ்ஞானத்தைப் பெற்றவனாகி, சிவாய என்று – சிவாயவென்று உச்சரித்துக்கொண்டே, கண்குளிர – கண் குளிரும்படி, சிதம்பரத்தைக் கும்பிட்டேன்-சிதம்பரதலத்தை நமஸ்கரித்தேன்-எ-று.

சிவபெருமானுக்குப் பொன்மலையாகிய மேருவேவில்லாதலால் "நீண்டசெம்பொற்காண்டகும் விற்பூண்ட செங்கைப் பாண்டரங்கத் தாண்டவன்" எனக் கூறப்பட்டது. 110

தேரோடும்வீதியெல்லாஞ் செங்கயலுஞ்சங்கினமும்
நீரோடுலாவிவரு நெல்லையே—காரோடுங்
கந்தரத்தரந்தரத்தர் கந்தரத்தரந்தரத்தர்
கந்தரத்தரந்தரத்தர் காப்பு.

இ-ள். கார் ஒடும் கந்தரத்தர்-கருமையோடிய கண்டத்தையுடையவர், அந்தரத்தர் கந்தர் அத்தர்—விண்ணுலகினராகிய தேவருக்கும் முருகருக்கும் தந்தையாயிருப்பவர், அம்தரத்தர் கம்தரத்தர் – அழகிய மேன்மையைக் கொண்டவராகிய பிரமன் முதலியோர் தலைமாலையைத் தரித்தவர், அந்தரத்தர்— ஆகாயவுருவமுடையவர் (அவரது) காப்பு-காவல், தேர் ஒடும் வீதியெல்லாம் – தேரோடுந் தெருக்களிலெல்லாம், செங்கயலும் – செவந்த கயல் மீன்களும், சங்கு இனமும் – சங்கின் கூட்டமும், நீரோடு உலாவிவரும் நெல்லையே – நீரோடு தவழ்ந்து வருகின்ற திருநெல்லைப்பதியேயாம்—எ-று.

நெல்லை – திருநெல்வேலி, காரோடும் என்பதற்கு மேகம் கந்தரக்கருமைக்குத் தோற்றோடும் என்றுரைப்பினுமாம். சிவபெருமானுக் கிருப்பிடம் திருநெல்வேலியே யென்பது கருத்து. 111

வல்லாளகண்டா வடுகநாதாசுவர்க்க
வல்லாளகண்ட மயல்கொண்டு—பொல்லாத
சித்தசன்சரத்தினொந் துதிர்த்தகண்கள்முத்துடன்கை
நத்திழந்திடத்தயங்கி னாள்.

இ-ள். வல்லாள கண்டா — வல்லாளகண்டனே, வடுகநாதா - வடுகநாதனே, சுவர்க்கம்வல்லாள் — தனங்களாகிய சொக்கட்டான் காய்களை யுடையவளாகிய என்பெண், அகண்டமயல்கொண்டு — பெருமயக்கங்கொண்டு, பொல்லாத — தீயதாகிய, சித்தசன்சரத்தின் — மன்மத பாணத்தால், நொந்து உதிர்த்த — வருந்தியுதிர்த்த, கண்ணின் முத்துடன் — கண்ணீர்த்துளியாகிய முத்தினோடு, கைநத்து இழந்திட — கையணியாகிய வளையலையு மிழக்கும்படி, தியங்கினாள் — திகைத்தாள்—எ-று.

வல்லாளகண்டன் வடுகநாதன் என்பது ஒரு சீமான்பெயர். சுவர்க்கம்-தனம். வல் — சூதாடுகருவி (சொக்கட்டான்காய்) நத்து — ஆபரணப் பொது இது தாய்க்கூற்று. 112

பூவணைமேனாட்டம் பொருந்தா திருப்பவளைக்
காவடுகநாதாதென் கால்சீறித்—தாவிவர
இக்குவிலிநற்கணைக ளிக்கணமெடுக்குமதி
அக்கினிதரக்கவலை யாய்.

இ-ள். வடுகநாதா — வடுகநாதனே, தென்கால்சீறி — தென்றற் காற்றானது சீறி, தாவிவர — மேலிட்டு வருகையாலும், இக்குவில்லி — கருப்பு வில்லியாகிய மன்மதன், நல் கணைகள் — நல்ல அம்புகளை, இக்கணம் எடுக்க — இந்தக்ஷணமே யெடுக்கையாலும், மதி அக்கினிதர — சந்திரன் நெருப்பைத் தருகையாலும், கவலை ஆய் — கவலையுள்ளவளாகி, பூவணையில் — புஷ்ப சயனத்தில், நாட்டம் பொருந்தா திருப்பவளை — கண்ணுறக்கமில்லா திருப்பவளாகிய என் பெண்ணை, கா — காப்பாயாக—எ-று.

இது தாய்க்கூற்று. 113

தாண்டவாவென்று தளருந்தனியிருந்தென்
ஆண்டவாவந்தென்னை யாளென்னும்—ஈண்டுமதன்
தொட்டநஞ்சம்பிற்கிரங்குஞ் சொற்றனர்ந்தென்றத்தைதயங்க
சுட்டவெண்டிங்கட்குடைந்தஞ் சும். [ம்

இ-ள். என் தத்தை — என் கிளிப்பிள்ளைபோலும் பெண், தாண்டவா என்று தளரும் — தாண்டவாவென்று தளர்வாள், தனி இருந்து — தனியாயிருந்து, என் ஆண்டவாவந்து என்னை ஆள் என்னும் — என் ஆண்டவனேவந்து என்னையாளவேண்டுமென்பாள், ஈண்டும்மதன் - நெருங்கிவருகிற மன்மதன், தொட்ட — பிரயோகித்த, நஞ்சு அம்பிற்கு — விஷபாணத்துக்கு, இரங்கும்

(ஆற்றமாட்டாமல்) இரங்குவாள், சொல்தளர்ந்து-சொல் தடுமாறி, அங்கம் சுட்ட - உடம்பைச்சுட்ட, வெள்திங்கட்கு - வெண்மையாகிய சந்திரனுக்கு, உடைந்து அஞ்சும் - தோற்று அஞ்சுகின்றாள்—எ - று.

தாண்டவன் ஓர் சீமான்பெயர், நஞ்சம்பு - நீல மலர்க்கணை, இது தாய்க் கூற்று. 114

பந்தளவுகந்தள பந்தனையணிந்தமுலை
கொந்தளகபந்தமு மிகுந்தமுகில்—அந்தமுள
தந்தனமெலிந்தவிடை தந்தவரியுந்தாளம்
எந்தநகரிந்தமயி லே.

இ - ள். உகந்த - யாவராலும் விரும்பப்பட்ட, களபம்தனை அணிந்த முலை - கலவைச்சந்தனமணிந்த தனங்கள், பந்து அளவு - பந்தி னளவா யுள்ளன, கொந்து அளகபந்தமும் - பூங்கொத்துக்களையணிந்த அளகபார மும், மிகுந்த முகில் - நீர்மிகுந்த மேகம்போன் றிருக்கின்றது, மெலிந்த இடை - இளைத்திருக்கிற இடையானது, அந்தம் உளதந்தது - அழகுள்ள நூலிழையின் தன்மையது, தந்தவரியும் - பல்வரிசையும், தாளம் - முத்து வரிசைபோன்றிருக்கின்றது, (ஆதலால்) இந்த மயில் - இந்த மயில்போல் வாள் வாழ்வது, எந்த நகர் - எந்தநகரோ—எ - று.

ஒரு தலைமகன் ஒரு பெண்ணின் அவயவ சௌந்தரியத்தை நோக்கி வியந்து கூறியது. 115

தேசமதனிற்பேசுந் தேவாசிவாஜிமன்னா
வாசமலர்மாலையணி மார்பாநீ—நேசமொடு
நாடுமடமாதுமத னாலுமதியாலுமிக
வாடுமடவாளையணை வா.

இ-ள். தேசமதனில் - உலகத்தில், பேசும் - எல்லாராலும் புகழ்ந்து பேசுதற்குரிய, தேவா - தேவனே, சிவாஜிமன்னா - சிவாஜி வேந்தனே, வாசம்-மணமுள்ள, மலர்மாலை அணி - பூமாலையை யணிந்த, மார்பா - மார்பை யுடையவனே, நீவா - நீ வருவாயாக, மடமாது - என் அறியாமையுள்ள பெண்-நேசமொடு நாடும் - அன்போடு உன்னையே விரும்பி யிருக்கின்றாள், (ஆதலால்) மதனாலும் - மன்மதனாலும், மதியாலும் - சந்திரனாலும், மிக வாடும் - மிகவும் வாடாநின்றாள், மடவாளை - இப்படிப்பட்ட மடந்தையை, அணை - வந்து தழுவவேண்டும்—எ - று.

இது தாய்க்கூற்று. 116

பாரமதனிற்பேசும் பரனேசிவாஜிமன்னா
சீரமைந்தமாதுகொங்கைச் சித்திரங்கண்—டேரமர்கும்
பங்கயங்கிண்ணஞ்சிலம்பம் பந்திலங்குஞ்செங்குடங்கும்
பங்கயந்தண்டெங்குமஞ்சும் பார்.

இ-ள். பாரதனில் — உலகத்தில், பேசும் — எல்லாரும் புகழ்ந்துபேசும் படியான, பர்னே — மேலோனே, சிவாஜிமன்னு — சிவாஜி வேந்தனே, சீர் அமைந்தமாது — சிறப்புப்பொருந்திய இந்தப் பெண்ணினது, கொங்கை சித்திரம் கண்டு — தனங்களின் அழகைக்கண்டு, ஏர் அமர் — அழகமைந்த, கும்பம் — குடமும், கயம் கிண்ணம் — சிறிய பொற் கிண்ணமும், சிலம்பு — மலையும், அம்பந்து — அழகியபந்தும், இலங்கும் செங்குடமும் — விளங்குகின்ற செவக்தகுடமும், கம்பும் — கோலும், அம்பங்கயத்தண்டு — அழகிய தாமரைத் தண்டும், எங்கும் — எவ்விடத்தும், அஞ்சும் — அஞ்சாகின்றன, பார் — நீ நோக்கு — எ - று.

கம்பு என்பதற்குச் சங்கென்றுரைத்தலுமாம். இது தாய்க்கூற்று. 117

சித்தசனல்வாடுகிறேன் சேர்ந்தணையவேளையிது
வித்தைசெய்யவேண்டாங்காண் வேலவனே—நித்யப்
படிக்குத்தனித்துப் படுத்துத்தவித்துத்
துடித்துத்திகைத்திப் படி.

இ-ள். வேலவனே — வேலாயுதத்தை யுடையவனாகிய முருகக்கடவுளே, நித்யப்படிக்கு — நாள்தோறும், தனித்துப்படுத்து — தனித்துப்படுத்து, தவித்து துடித்து — தவித்துப் பதைத்து, திகைத்து — பிரமித்து, இப்படி - இந்தப் பிரகாரம், சித்தசனல்வாடுகிறேன் — மன்மதனால் வாடாநின்றேன், இது சேர்ந்து அணையவேளை — இதுவே சேர்ந்தணையச் சமயம், வித்தை செய்யவேண்டாம் — சாலவித்தை செய்யவேண்டியதில்லை—எ - று.

இது தலைமகள்கூற்று. 118

எய்யவந்தகாமா வுனக்கிங்கிடமில்லை
உய்யவந்தானென்னோ டுறவானன்—செய்யமலர்த்
தேனைவிடுபூவைமுடி தின்றுவிடுகைக்கரும்பை
மீனையொருகாசாக வில்.

இ-ள். உய்யவந்தான் — உய்யவந்தான் என்னுஞ் சீமான், என்னோடு உறவு ஆனன் — என்னோடு சிநேகமானன், (ஆதலால்) எய்யவந்தகாமா - என் மீது பாணப்பிரயோகஞ் செய்யவந்த மன்மதனே, உனக்கு இங்கு இடமில்லை — உனக்கு இங்கே யிடமில்லை, செய்யமலர்த்தேனைவிடு — செவ்விய மலர்களில் வாழ்கின்ற வண்டுகளைவிட்டுவிடு, பூவைமுடி — மலர்களை முடித்துக்கொள், கைக்கரும்பைதின்றுவிடு — கையிலுள்ள கரும்பைத் தின்றுவிடுவாயாக, மீனை ஒரு காசாகவில் — மீனை ஒருகாசுக்கு விற்கக்கடவாய்—எ-று.

இதுதலைமகள்கூற்று, உய்யவந்தான் என்னும்பிரபுவானவன் என்னைக் கூடினன், அவனது பிரிவில் என்னை வருத்திக்கொண்டிருந்த மன்மதனே, இனி உன் ஆற்றல் செல்லாது, ஆதலால் உன் வில்லுக்கு நாணயிருந்த வண்டுகளை விட்டுவிடு, உனக்குக் கணைகளாயிருந்த மலர்களை முடித்துக்

கொள், உனக்கு வில்லாயிருந்த கரும்பைத்தின்றுவிடு, உனக்குக் கொடியா யிருந்த மீனை ஒருகாசுக்கு விற்கக்கடவாய் என்பதாம். 119

வேலனேவேளூர் வினைதீர்த்தவனுதவும்
பாலனேசேனு பதிவேளே—சீலனே
கோங்கரும்பிற்கோங்குகொங்கைக் கூந்தல்கொண்டற்காந்தளங்கைப்
பூங்கரும்பிற்காங்கடம்பிற் பூ.

இ-ள். வேலனே - வேலவனே, வேளூர்வினைதீர்த்தவன் உதவும் - வேளூரிலெழுந்தருளியிருக்கிற வினைதீர்த்தவன் என்னுஞ் சிவபெருமான் பெற்ற, பாலனே - குமரனே, சேனுதிபதிவேளே - சேனுதிபதியென்னும் முருகக்கடவுளே, சீலனே - நல்லொழுக்க முள்ளவனே, கோங்கு அரும்பிற்கு - கோங்கரும்பினும், ஓங்கு - உயர்ந்த, கொங்கை - தனங்களையும், கூந்தல் கொண்டல் - மேகம்போலுங் கூந்தலையும், காந்தள் அம்கை - காந்தள் மலர்போலும் அழகிய கையினையுமுடைய, பூங்கரும்பிற்கு - அழகிய கரும்பு போல்வாளாகிய என் பெண்ணுக்கு, கடம்பிற்பூ—உன் கடப்பமலர்மாலை, ஆம் - இன்பந் தரும், (ஆதலால்) அதனைத் தருவாயாக—எ-று.

இது தாய்க்கூற்று. 120

சுடுமோவிளந்தென்றல் தோகையின்மேலம்பு
படுமோமெய்வாதைப் படுமோ—கடவூரா
நீரணங்கார்வேணிநம்பா நீலகண்டாமேனியின்பால்
ஆரணங்கார்காலசங்க ரா.

இ-ள். கடவூரா - திருக்கடவூரனே, நீர் அணங்கு ஆர் - கங்காதேவி வாழ்கின்ற, வேணி - சடாபாரத்தையுடைய, நம்பா - நம்பனே, நீலகண்டா - நீலகண்டனே, மேனியின்பால் - திருமேனியின் ஒருபக்கத்தில், ஆரணங்கு ஆர் - உமாதேவி வாழப்பெற்ற, காலசங்கரா - காலசங்கரனே, (இவளை நீ ஆதரிப்பாயானல்) இளந்தென்றல்சுடுமோ - இளந்தென்றலானது சுடுமோ, தோகையின்மேல் - இந்தப் பெண்ணின்மீது, அம்புபடுமோ — மன்மதபாணம் தைக்குமோ, மெய்வாதைப்படுமோ - சரீரவேதனையை யடைவாளோ-எ-று.

இது தாய்க்கூற்று. 121

பேதையேன்காணப் பெறுவதெந்நாள்வேலவற்கோர்
தாதையேசெம்பொற் சபாநாதா—மாதவத்துச்
சாத்துலங்கண்டேத்தவும்பிந் தாப்புயங்கம்போற்றவுந்தித்
தாத்தேயென் றுந்தூக்கிடுஞ்செந் தாள்.

இ-ள். வேலவற்கு - முருகருக்கு, ஓர் தாதையே - ஒப்பற்ற தந்தையே, செம்பொன் சபாநாதா - செம்பொனம்பலத்தையுடைய இறைவனே, மாத

வத்து – பெருந்தவத்தினை யுடைய, சாத்துலம் – புலியானது, கண்டு – தரிசித்து, எத்தவும் – துதிக்கவும், பிந்தா – பின்பக்கமாகநின்று, புயங்கம் – பாம்பானது, போற்றவும் – வணங்கவும், தித்தாதெய் என்று – தித்தாதெய் யென்று, தூக்கிடும் – தூக்கியாடுகின்ற, செந்தாள் – (உன்) சிவந்த திருவடியை, பேதையேன் – அறிவிலியாகிய நான், காணப்பெறுவது – தரிசிக்கப் பெறுவது, எந்நாள் — எக்காலம்—எ - று.

சார்த்தூலம் என்னும் வடமொழிசாத்துலம்எனச்சிதைந்துவந்தது. சாத்தூலம் என்றது வியாக்கிரபாதரை. புயங்கம் என்றது பதஞ்சலிமுனிவரை. ()

எல்லாருநன்ரு யிருக்கட்டுமேதினியில்
வில்லாருந்தென்பழநி வேலோனே—பொல்லாத
பாதகப்பாத்தைவைத்த பாசமெத்தமுற்றுமத்தைப்
பேதகப்படுத்திவிட்ட பேர்.

இ - ள். மேதினிக்குள் – இவ்வுலகத்தில், வில் ஆரும் – ஒளி நிறைந்த, தென்பழநிவேலோனே – தென்பழநிமுருகனே, பொல்லாதபாதகப்பாத்தை வைத்த – பொல்லாத பாவத்தையுடைய வேசையானவள் என்னிடத்தில் வைத்த, பாசம்மெத்த – அன்பு அதிகம், அத்தை – அந்த அன்பை, முற்றும் - முழுதும், பேதகப்படுத்திவிட்டபேர் எல்லாரும் – பேதப்படுத்தி விட்ட பேர்களெல்லாரும், நன்ருயிருக்கட்டும்—எ - று.

தன்னிடத்தில் மிகுதியாகிய அன்புவைத்திருந்த பாத்தையை பேதப்படுத்தினவர்களைக்குறித்து ஒருபுலவன் பழனியாண்டவரிடத்தில் சொல்லிச் சலித்துக்கொண்டது. நன்ருயிருக்கட்டும் என்றது நசித்துப்போகட்டும் என்றபடி. 123

வையம்புகழ்பழநி வாசன்குமா முரு
கையன்றழுவி யணையாநாள்—தையல்
மதியழன்றுவளைகழன்று மதனனம்புபடவுழன்று
மதிமறந்துமிகவருந்து வாள்.

இ - ள். வையம்புகழ் – உலகத்தோர் புகழ்கின்ற, பழநிவாசன் – பழநியில்வாழ்பவன், குமரன் – குமரவேள், முருகையன் – முருகையன், (அவன்) தழுவி அணையாநாள் – தழுவி யணையாதநாளில், தையல் – என்பெண்ணனவள், மதிஅழன்று – சந்திரன் சுடுதலால், வளைகழன்று – வளையல் கழலப்பெற்று, மதனன் அம்புபட – மன்மத பாணம்பட, உழன்று-சுழன்று, மதிமறந்து – அறிவிழந்து, மிகவருந்துவாள் – மிகவும் வருந்தாநின்ருள்—எ - று.

இது தாய்க்கூற்று. 124

வேலாவிராலிமலை வித்தகாநின்மீதில்
மாலாகியேயொருபெண் மையல்கொண்டாள்—மேலான

வட்டமிட்டபொற்றனத்தி வச்சிரப்பதக்கமொய்த்த
கட்டிழைக்குறச்சிறுக்கி காண்.

இ-ள். வேலா — வேலனே, விராலிமலைவித்தகா- விராலிமலையிலெழுந்தருளிய ஞானசொரூபனே, மேலானவட்டமிட்ட — மேன்மையாகிய வட்டவடிவுகொண்ட, பொன்தனத்தி — தேமல்படர்ந்த தனத்தினையுடையவளும், வச்சிரப்பதக்கம்மொய்த்த கட்டு இழை — வயிரப்பதக்கத்தைச்சூழ்ந்த மிக்க ஆபரணங்களையணிந்த, குறச்சிறுக்கி — குறச்சிறுமியுமாகிய, ஒருபெண் - (என்) ஒருபெண்ணானவள், நின்மீதில் மால்ஆகி — உன்மேலாசைப்பட்டு, மையல்கொண்டாள் — மயக்கங்கொண்டாள்—எ - று.

இது தாய்க்கூற்று. 125

மையுமணையும் வனப்புமிழந்தாண் மாது
செய்யும்விதமென்ன சித்தசவேள்—எய்யும்
தனிச்சரத்தைத்தடுப்பதற்குத் திருத்தணிக்கர்த்தனுக்கெதி
கணத்தினிற்புக்குரைத்திடத்திக் கார். [ர்க்கக

இ-ள். மாது — என் பெண்ணானவள், மையும் அணையும் வனப்பும் இழந்தாள் — மையினையும் சயனத்தையும் அழகையும் ஒருங்கேயிழந்தாள், செய்யும்விதம் என்ன — இதற்கு யான்செய்யும் வகையாது, சித்தசவேள் - மன்மதனானவன், எய்யும் — எய்கின்ற, தனிரசத்தை தடுப்பதற்கு - ஒப்பற்ற அம்புகளைத் தடைசெய்வதற்கு, திருத்தணிக் கர்த்தனுக்கெதிர்க்க — திருத்தணிகைக் கர்த்தாவாகிய முருகவேளுக்கெதிரே, கணத்தினில்புக்கு — க்ஷணகாலத்திற்போய், உரைத்திட - இந்தச்செய்தியைச்சொல்ல, திக்குஆர் - திக்கு யாரிருக்கிறார்கள். (ஒருவருமில்லையே)—எ - று.

மை — அஞ்சனம். திக்கு — கதி. இது தாய்க்கூற்று. 126

வைத்திடவேளாவி மருமத்தினஞ்சம்பால்
எத்தினனிதைநாடீர் காமீசரே—நத்துதிர்த்த
முத்துரத்தினத்தைவைத் திழைத்தவத்திரத்தையுற்ற
மத்தகத்தனத்திமெத்த மால்.

இ-ள். காமீசரே — திருக்காமீசரே, நத்து உதிர்த்த — சங்குகள் சிந்தின, முத்துரத்தினத்தை வைத்து இழைத்த — முத்துரத்தினங்களை வைத்திழைத்துச்செய்யப்பட்ட, வத்திரத்தை உற்ற — உத்தரியத்தை யணிந்த, மத்தகம் தனத்தி — யானை மத்தகம்போலும் தனங்களையுடையவளாகிய என் பெண், மெத்தமால் வைத்திட — மிகுதியாகிய ஆசையைவைத்திட, வேள் — மன்மதனானவன், ஆவிமருமத்தில் — உயிரினது மர்மஸ்தானத்தில், நஞ்சு அம்பால் - விஷபாணங்களால், எத்தினன் — எற்றினன், இதை நாடீர் - இதனைநோக்குவீராக—எ - று.

மர்மம்—ரகசியமான இடம். நஞ்சம்பு—நீலமலர்க்கணை, இது தாய்க் கூற்று. 127

பாகாகாவின்சொலுடைப் பைந்தொடிமேற்கோபமென்ன
வாகாகாமன்கணையால் வாடுகிறாள்—சீகாழி
மாநகரிலேநிதமும் வானவர்கள் வந்துபணி
கானளினமானவடு கா.

இ-ள். சீகாழிமா நகரிலே—சீகாழியென்னும் பெரிய நகரின்கண், நிதமும்—நாள்தோறும், வந்துபணி—வந்து பணிகின்ற, கால்—திருவடிகள், நளினம்ஆன—தாமரை மலர்போன்ற, வடுகா—வயிரவக்கடவுளே, பாகுஆகா—சர்க்கரைப்பாகும் நிகராகாத, இன்சொல்உடை—இனியமொழியையுடைய, பைந்தொடிமேல்—என்பெண்மீது, கோபம் என்ன-கோவமுண்டாவதற்குக் காரணம்யாது, (இப்படி நீ யிருப்பது) வாகா—அழகா, காமன்கணையால் வாடுகிறாள்—மன்மத பாணத்தால் வாடுகின்றாள் (இவளை யாதரிக்கவேண்டும்)—எ-று.

இது தாய்க்கூற்று. 128

அம்புலியூர்தன்னை யடைமின்பணிமின்கள்
அம்புலியூர்விண்ணுலகை யாள்வீர்கள்—அம்போரு
கத்தினயனத்திலகு கைத்தலனிவர்க்கரிய
சத்தினயனத்தியிடத் தான்.

இ-ள். அம்போருகத்தின் அயன்-தாமரைமலரையிடமாகவுடைய பிரமன், நத்து இலகுகைத்தலன்—சங்கம் விளங்குகின்ற கைத்தலத்தையுடையவனாகிய திருமால், இவர்க்கு அரிய—இவர்களுக்கும் அருமையாகிய, சத்திநயனத்தி இடத்தான்—வேல்போலுங் கண்களையுடைய உமாதேவியை யிடப்பாகத்திலேயுடையவனாகிய சிவபெருமானது, அம்புலியூர்தன்னை—அழகாகிய புலியூரை, அடைமின்—அடையுங்கள், பணிமின்கள்—வணங்குங்கள், (அவ்வாறு செய்வீர்களாயின்) அம்புலி ஊர் விண்ணுலகை ஆள்வீர்கள்-சந்திரன் தவழ்கின்ற ஆகாயத்திலுள்ள சுவர்க்கலோகத்தை யாள்வீர்கள்—எ-று. 129

வாடுகிறாணின்மாலை வாங்கக்கிளியொன்று
தேடுகிறாளாரூர்த் தியாகரே—நாடி
அனகனம்புசொரியவிந்து வனலைமொண்டுவிசிறவெம்பி
மனதுநொந்துகலையிழந்த மான்.

இ-ள். ஆரூர்தியாகரே-திருவாரூர்த்தியாகரே, நாடி-ஆராய்ந்து, அனகன்—மன்மதன், அம்புசொரிய—அம்புமாரியைப் பொழியவும், இந்து—சந்திரன், அனலைமொண்டுவிசிற—நெருப்பை முகந்துவீசவும், மனதுநொந்து-மனம்வருந்தி, கலை இழந்த மான்—ஆடையையிழந்த என் பெண்ணானவள்,

வாடுகிருள் - வாடாநின்ருள், நின்மாலைவாங்க - உன் மாலையை வாங்கிவரும் பொருட்டு, கிளி ஒன்று தேடுகிருள் - ஒரு கிளியைத் தேடாநின்ருள்-எ - று.

அனங்கன் என்பது அனகன் என வந்தது. இது தாய்க்கூற்று. 130

நீரோ திருவழகர் நீரோ கரியமுகில்
நீரோ திருமலைமே னின்றருள்வோர்—நீரோ
வளர்ந்தசெம்பதங்கள்கொண் டெழுந்துமண்டலங்கள்பண்
டளந்துகொண்டடங்கனுண்ட மால்.

இ - ள். திருஅழகர் நீரோ - திருவழகர் நீர்தாமோ, கரியமுகில் நீரோ - கரியமால் நீர்தாமோ, திருமலைமேல் நின்றருள்வோர் நீரோ - திருமலைமேல் நின்றருள்வோர் நீர்தாமோ, வளர்ந்தசெம் பதங்கள்கொண்டு எழுந்து - வளர்ந்த செவ்விய திருவடியைக் கொண்டெழுந்து, மண்டலங்கள் - எல்லாவுலகங்களையும், பண்டு அளந்துகொண்டு - முற்காலத்தில் அளந்து ஆக்கிரமித்துக்கொண்டு, அடங்கல் உண்ட - முழுதுமுண்டருளின, மால்நீரோ - திருமால் நீர்தாமோ—எ - று. 131

சித்திரமாங்கூடற் றிருவரங்கப்பெருமாள்
மெத்தெனவேபஞ்சணைக்குண் மேவியநாள்—நித்தமுமே
செங்கையுஞ்சங்கும்பொருந்துந் திங்களும்மங்குந்தயங்கும்
கொங்கையெங்குங்குங்குமந் தங்கும்.

இ - ள். சித்திரம்ஆம் - ஆச்சரியகரமான, கூடல் - திருக்கூடலிலெழுந்தருளியிருக்கிற, திருவரங்கப்பெருமாள்—, மெத்தன - மெத்தென்று, பஞ்சணைக்குள், மேவியநாள் - பஞ்சணைமேல் என்னைக் கூடியநாளில், நித்தமும் - நாள்தோறும், செங்கையும் சங்கும் பொருந்தும் - செவந்த கைகளில் சங்கவளையலுந் தங்கியிருக்கும், திங்களும் மங்கும் - சந்திரனும் ஒளி மழுங்குவான், தயங்கும் கொங்கையெங்கும் - விளங்குகின்ற தனங்களின் எவ்விடத்தும், குங்குமம் தங்கும் - குங்குமக்குழம்பு தங்கியிருக்கும்—எ - று. 132

நாராயணரே ரகுராமபத்திரரே
காராம்பசுமேய்த்துக் காளியன்மேல்—நீரோமுன்
தொக்கணகதிக்கணக தொந்திமிதிமிந்திமிதி
நக்கணகவென்ருடி ஞர்.

இ - ள். நாராயணரே - நாராயணரே, ரகுராம பத்திரரே—, காராம்பசு மேய்த்து - காராம்பசுக்கள் மேய்த்து, காளியன்மேல் - காளிங்கன் தலைமீது, முன் - முற்காலத்தில், தொக்கணகதிக்கணக தொந்திமிதிமிந்திமிதிநக்கணக என்று—, ஆடினர் - நிருத்தஞ்செய்தவர், நீரோ - நீர்தாமோ—எ - று.

காளியன் - யமுனாநதியின் மடுவிலிருந்துகொண்டு, அநேக சீவராசிகளுக்குத் துன்பஞ்செய்துகொண்டிருந்த ஓர் பாம்பு இதைக் கிருஷ்ணாவதாரத்தில் பகவான் அடக்கி, இதின் முடிமேல் நடனம்பண்ணினார் என்பது புராண கதை. 133

உறுகிள்ளைமாமொழி யீரொற்றித்தியாகர்
சிறுபிள்ளையோ வீண்செருக்கோ—பெறுகிருதோ
தொக்கணகதிக்கணக தொந்திமிதிமிந்திமிதி
நக்கணகவென்றாடி னார்.

இ - ள். உறுகிள்ளைமாமொழியீர் - மிகுதியாய்க் கிளிப்பிள்ளையின் சொற்போன்ற சொல்லையுடைய பெண்களே, ஒற்றித்தியாகர் - திருவொற்றியூர்த் தியாகேசர், சிறுபிள்ளையோ - சிறுகுழந்தையோ, வீண் செருக்கோ - அன்றி அவருக்குள்ள வீண் செருக்குத்தானோ, பெறுகிருதோ - தாம் படைத்த கிருதோ (என்னெனில்) தொக்கணகதிக்கணக தொந்திமிதிமிந்திமிதி நக்கணக என்று ஆடினார்—எ - று. 134

பூமாலைபாமாலை பூண்டசட்டைநாயகனே
மாமாலைமின்கொண்டு மின்றாண்மெலிந்தோடி
இந்தாலும்வந்தாலு மின்றாண்மெலிந்தோடி
வந்தாள்கலந்தாளு வாய்.

இ - ள். பூமாலைபாமாலைபூண்ட - பூமாலை பாமாலைகளைத்தரித்த, சட்டைநாயகனே - சட்டைநாதனே, மின் - மின்கொடிபோலும் என்பெண், மாமாலைகொண்டுவாடி - பெரிதாகிய மேகங்கொண்டுவாடி, அனலாம்மாலை - நெருப்புப்போன்ற மாலைக்காலத்தில் தோன்றுகின்ற, இந்தாலும் - சந்திரனாலும், வந்தாலும் — தென்றற் காற்றினாலும், இன் தாள்மெலிந்து ஓடி வந்தாள் - இனிய அடிகள்மெலிய ஓடிவந்தாள், (ஆதலால் அவளை) கலந்து ஆளுவாய் கூட்டியாளக்கடவாய்—எ - று.

இந்து - சந்திரன், வந்து - காற்று, இது தாய்க்கூற்று. 135

ஆலமோவேலோ வலைகடலோவம்புயமோ
நீலமோமார னெடுங்கணையோ—சாலச்
சிறுத்தவிடைபருத்தமுலை சிவத்தவிதழ்வெளுத்தநகை
கறுத்தகுழலொருத்திகடைக் கண்.

இ - ள். சால சிறுத்த இடை — மிகவுஞ் சிறுத்த இடையையும், பருத்த முலை - பருத்ததனங்களையும், சிவந்த இதழ் - சிவந்த அதரத்தையும், வெளுத்த நகை — வெளுத்த பல் வரிசையையும், கறுத்த குழல் - கறுத்த கூந்தலையுமுடைய, ஒருத்தி - ஒருபெண்ணின், கடைக்கண் - கடைக்கண்கள், ஆலமோ - நஞ்சோ, வேலோ - வேலாயுதங்களோ, அலைகடலோ - அசையாநின்ற கடலோ

லோ, அம்புயமோ – தாமரைமலர்களோ, நீலமோ-கருங்குவளை மலர்களோ, மாரன் – மன்மதனது, நெடுகணையோ – நீண்ட அம்புகளோ—எ - று.

ஒருநாயகன் ஒருநாயகியின் கண்களைப்பார்த்து வியந்துரைத்தது. 136

நீரோசிதம்பரனார் நும்பதியோநீள்புலியூர்
நீரோசுடலைக் குணித்தனார்—நீரோ
கடத்தடக்களிற்றினைக் கறுத்துறப்பிடித்திழுத்
தடர்த்தறுத்துரித்துடுத்த வா.

இ - ள். சிதம்பரனார்நீரோ-சிதம்பரதலத்தில் வாழ்பவர் நீர்தாமோ, நீள் புலியூர் – பெரிய புலியூரானது, நும்பதியோ – உமதிடமோ, சுடலைக்குணித் தனார்நீரோ – சுடலையில் வாழ்கின்ற சாசுவதர் நீர்தாமோ, கடம் – மதத்தை யுடைய, தடம் – மலையைநிகர்த்த, களிற்றனை – யானையை, கறுத்து - கோபித்து, உறப்பிடித்து இழுத்து – மிகுதியாய்ப் பற்றியிழுத்து, அடர்த்து- கொன்று, அறுத்து – சேதித்து, உரித்து – தோலையுரித்து, உடுத்தவர்-உடுத் துக்கொண்டவர், நீரோ – நீர்தாமோ—எ - று.

இவ்விடத்துக் களிறு என்றது கயமுகாசுரனை. 137

வன்மத்தைநின்மனதில் வையாதேபாவியேம்
கன்மத்தைநீக்கிக் கரையேற்றாய்—சென்மத்து
ணாமலையண்ணாமலுமின் னார்முலையுண்ணாமலுமண்
ணாமலையுண்ணாமுலை யம்மா.

இ - ள். அண்ணாமலை - திருவண்ணாமலையி லெழுந்தருளிய, உண்ணா முலையம்மா – உண்ணாமுலையம்மையே, வன்மத்தை நின்மனதில் வையாதே - உன்மனத்தில் மர்மத்தைவைக்கவேண்டாம், சென்மத்துள் - பல பிறவிக்கட லில், நாம் அலையுண்ணாமலும் – நாமலையாமலும், மின்னார்முலை உண்ணாம லும் - மாதர்முலையையுண்ணாமலும், பாவியேம்-பாவியேங்களுடைய, கன்ம த்தை நீக்கி – கர்மங்களைநீக்கி, கரையேற்றாய் – முத்திக்கரையை யடைவிக்க வேண்டும்—எ - று.

வன்மம்—வயிரம் (தீராப்பகை.) 138

மோகங்கவிந்ததுபோன் மேலெழுமக்காலனைக்கண்
டாகந்தளர்ந்துநெஞ்ச மஞ்சாமுன்—மாகடவூர்ப்
பூதநாதாவேதகீதா பூவிதாதாதேடுபாதா
மாதுபாகாகாலகாலா வா.

இ - ள். மாகடவூர் - பெருமையுள்ள திருக்கடவூரி லெழுந்தருளிய, பூத நாதா – பூதநாதனே, வேதகீதா – வேதகீதனே, பூவிதா தேடு பாதா – தாம ரைமலரில் வாழ்கின்ற பிரமன் தேடுகின்ற திருவடியை யுடையவனே, மாது பாகா – பெண்பாகனே, காலகாலா – காலகாலனே, மேகம் கவிந்ததுபோல் -

கரியமேகம் மூடிக்கொண்டதுபோல, மேல்எழும் அக்காலனைக்கண்டு — மேல் வருகின்ற அந்தக்காலனைப்பார்த்து, ஆகம் தளர்ந்து — சரீரம் தளர்ந்து, நெஞ்சம் அஞ்சுமுன்னே — மனம் அஞ்சுவதற்குமுன்பே, வா - (நீயெனக்கெதிரே) எழுந்தருளவேண்டும்—எ - று.

காலன் கருநிறமாதலால் "மேகங்கவிந்ததுபோன் மேலெழுந்தகாலனை" என்றார். 139

ஆர்செய்தவஞ்சனையோ வாறுமுகவேலர்மலர்த்
தாரீயாறுற்றதென்ன சற்பனையோ—பார்தனிலச்
சூதுகற்றசக்களத்தி தோதகத்திபச்சிலைக்குள்
ஓதுசெப்படக்குவித்தை யோ.

இ - ள். ஆர்செய்தவஞ்சனையோ—, ஆறுமுகம்-ஆறுமுகங்களையுடைய, வேலர் — வேலவர், மலர்தார் ஈயாது உற்றது — தமது பூமாலையைக் கொடாதிருப்பது, என்னசற்பனையோ — என்னமோசமோ, பார்தனில் — இவ்வுலகத்தில், அ — அந்த, சூதுகற்ற — சூதுமார்க்கத்தைக் கற்றிருக்கிற, சக்களத்தி - சக்களத்தியாகிய, தோதகத்தி — பசப்புக்காரியின், பச்சிலைக்குள் — பச்சிலையில், ஓது — சொல்லப்பட்ட, செப்படக்குவித்தையோ—எ - று.

ஒரு குலமாதானவள், தன்கணவனைப் பச்சிலை மருந்து முதலியவற்றால் கைவசப்படுத்திக்கொண்ட தன் சக்களத்தியின் கபடமார்க்கத்தைக் குறித்துச் சொல்லியது. 140

கச்சிக்கச்சாலைக் கடவுளடியைத்துதித்தால்
இச்சிக்கச்சாலையிலா ளின்பமகார்—மெச்சிக்க
நித்தநித்தம்விர்த்தியுற்றந் நிட்களத்தைப்பெற்றமுத்தர்
பத்தியைச்சித்தத்தளிக்கும் பார்.

இ - ள். கச்சி — திருக்கச்சியிலுள்ள, கச்சாலைக் கடவுள் — கச்சபாலயக் கடவுளது, அடியை துதித்தால் — திருவடியை நீ தோத்திரம் பண்ணினால், (அப்படி தோத்திரம்பண்ணுதல்) இச்சிக்க — யாவரும் விரும்பும்படி, சாலை - வீடு, இல்லாள் — மனைவி, இன்பம்மகார் — இன்பத்தைத்தருகிறமக்கள், மெச்சிக்க — எல்லாரும் மெச்சும்படி, நித்தம்நித்தம் — நாள்தோறும்-விர்த்தியுற்று, விருத்தியையடைந்து, அ — அந்த, நிட்களத்தைபெற்ற முத்தர் — நிஷ்களப் பொருளைப்பெற்ற முத்தரது, பத்தியை - பத்திநெறியை, சித்தத்து அளிக்கும் — மனத்தில் தோன்றுவிக்கும், பார் — நோக்கு—எ - று. 141

அன்னைவடிவம்மையொற்றி யந்தரியைச்சிந்தித்தால்
பின்னைவடிவம்மையுற்றுப் பேதுறுய்—முன்னைவினைப்

பந்தமுந்தவிர்ந்துமேவு சந்தமும்பரந்துஞான
சிந்தையுந்தணந்திடாது தேர்.

இ-ள். அன்னை — தாயாகிய, வடிவம்மை — வடிவாம்பிகையும், ஒற்றி அந்தரியை — திருவொற்றியூரில் வாழ்கின்ற அந்தரியும் ஆகிய இறைவியை, சிந்தித்தால் — நீ நினைத்தால், பின்னை - பிறகு, அம்மை - மறுபிறப்பில், வடிவு உற்று — சரீரமெடுத்து, பேதுறாய் — நீ வருந்தமாட்டாய், முன்னை வினைபந்தமும் — முற்செய்த வினைக்கட்டும், தவிர்ந்து — நீங்கி, மேவு — பொருந்திய, சந்தமும் பரந்து — அழகும் மிகுத்து, ஞானசிந்தையும் தணந்திடாது — ஞான சிந்தையும் உன்னைவிட்டு நீங்காது, தேர் — இதனை நீ தெரிவாயாக—எ - று.

என்றூடுங்காமீச ரின்பவடிவைத்துதிக்க
அன்றாம்வினைவிட் டகலுமே—குன்றாமல்
தொங்கிட்டத்தோதரிகிட தோதரிகிடதோதரிகிட
தங்கிட்டத்தாதரிகிட தா.

இ-ள். குன்றாமல் — குறையாமல், தொங்கிட்டத் தோதரிகிட தோதரிகிட தோதரிகிட தங்கிட்டத் தாதரிகிடதா என்று—, ஆடும் — நடிக்கின்ற, காமீசர் - திருக்காமீசரது, இன்பவடிவைத்துதிக்க - ஆனந்தரூபத்தைத்தோத்திரம்பண்ண, அன்று ஆம் வினை — தீவினையானது, விட்டு அகலும் — விட்டு நீங்கும்—எ - று. 143

திங்கடும்பைகொன்றையுஞ் சிறந்தணிந்துகொண்டுநின்ற
அங்கியம்பகன்பயந்த வன்பகந்தா—தங்கமென்னும்
தேகத்தானேகுறவர் சேய்நட்டோனேபனிரு
வாகுற்றானேபெருமானே.

இ-ள். திங்கள் — தும்பை கொன்றையும் சிறந்து அணிந்துகொண்டு, நின்ற — சந்திரனையும் தும்பைமலர் மாலையையும் கொன்றைமலர் மாலையையும் மேன்மையாக அணிந்துகொண்டுநின்ற, அங்கி அம்பகன் — நெருப்புக் கண்ணாகிய பரமசிவன், பயந்த — ஈன்ற, அன்பு — அன்புடையபுதல்வனே, கந்தா — கந்தனே, தங்கம் என்னும் தேகத்தோனே — தங்கமென்று சொல்லத் தக்க திருமேனியையுடையவனே, குறவர்சேய்நட்டோனே - குறவர்பெண்ணாகிய வள்ளிநாயகியை சினேகித்தவனே, பன்னிருவாகு உற்றானே - பன்னிரண்டு திருத்தோள்களை யுடையவனே, பெருமானே -பெருமை யுடையவனே (என்னையாதரித்தருளவேண்டும்)—எ - று. 144

கன்னிமுகநன்னிலவு கன்னலிதழின்னிலவு
பன்னுநகைபன்னமுலை பன்னிருகை—மன்னவநின்
மின்னயிலையன்னவிழி மின்னலிடைபின்னுசடை
அன்னநடையின்னவறி வாய்.

இ-ள். கன்னிமுகம்—இந்தப்பெண்ணினதுமுகமானது, நல்நிலவு-பூரணச்சந்திரன், கன்னல்இதழ்—சர்க்கரைப்பாகுபோல் இனிக்கின்ற, இதழ்-அதரமானது, இன் இலவு—இனிதாகிய முருக்கம்பூ, பன்னும்நகை—சொல்லப்பட்டபல்வரிசையை, பன்ன-எடுத்துச்சொல்லுமிடத்து, முல்லை-முல்லையரும்பு, பன்னிருகைமன்னவ—பன்னிரு கரங்களையுடைய இறைவனே, விழி—கண்கள், நின்மின் அயிலை அன்ன—உனதுமின்னுகின்றவேலாயுதத்தை நிகர்ப்பன, இடை—இடையானது, மின்னல்—மின்கொடியை நிகர்க்கும், சடை—கூந்தல் பின்னு பின்னலுருவமாயிருக்கின்றது, நடை—நடையானது, அன்னம்—அன்னத்தை நிகர்க்கும், இன்ன—இத்தன்மையவாகிய அவயவங்களை, அறிவாய்—நீ ஆராய்ந்தறிவாயாக—எ-று. 145

உக்ரகிரியுக்ரகட லுட்கவடவெற்பொடுயர்
சக்ரகிரிக்கப்பாலுந் தாண்டுமே—விக்ரமவை
வேன்முருகன்கந்தன் விசாகன்குகன்கரிய
மான்மருகனேறு மயில்.

இ-ள். விக்ரமம்-வெற்றியையுடைய, வைவேல்-கூர்மையாகிய வேலாயுதத்தைத்தாங்கிய, முருகன்—, கந்தன்—, விசாகன்—, குகன்—, கரிய மால் மருகன்—கரியதிருமாலுக்கு மருகன், (அவன்) ஏறும் மயில்-ஏறி நடத்துகின்ற மயிலானது, உக்ரகிரி—உக்கிரமாகிய மலைகள், உக்ரகடல்—உக்கிரமாகிய கடல், (என்பவை) உட்க—முறையே பொடிபடவும் கலங்கவும், வடவெற்பொடு—மேருமலையோடு, உயர் சக்ரகிரிக்கு—உயர்ந்த சக்ரவாளகிரிக்கு, அப்பாலும்—அப்புறத்தும், தாண்டும்—தாவும்—எ-று. 146

சந்தனந்திமிர்ந்தகொங்கை சந்ததம்பசந்ததிங்கு
வந்தனங்கனம்பையுந் தவந்தெழுந்து—சிந்தைதங்கு
நேசபாசமோபொலாது நீநிலாவிலேகுலாவ
வாசலாமுலாசவேல வா.

இ-ள். சந்தனம் திமிர்ந்தகொங்கை-சந்தனம் பூசப்பெற்றகொங்கை, சந்ததம் பசந்தது—எப்பொழுதும் பசலைநிறமடைந்து, இங்குவந்து—இவ்விடத்துவந்து, அனங்கன்—மன்மதன், அம்பை உந்த—தனது புஷ்பபாணத்தைப் பிரயோகிக்க, வந்து எழுந்து—உண்டாகி அதிகரித்து, சிந்தைதங்கும்-என் மனத்தில் தங்கிய, நேசபாசமோ பொல்லாது—பாசபந்தமோகொடியது, நிலாவிலேகுலாவ—நிலவில் விளையாட, நீவா-நீ வருவாயாக, உல்லாசம் வேலவா—சம்பிரமத்தையுடைய வேலவனே, வந்தனம்—உனக்கு நமஸ்காரம்—எ-று. 147

வாமமேவுசீதராசி வாஜிராஜநேயமோக
காமமாகிசோபமான காமிவாம—தாமமேவு

கொங்கைபைங்குரும்பைபம்புகொண்டைகொண்டல்கண்டநந்து
செங்கைபங்கயங்கண்வண்டுசேர்.

இ-ள். வாமம்மேவுசீதரா-அழகுபொருந்திய ஸ்ரீதரனே, சிவாஜிராஜ-சிவாஜி வேந்தனே, நேயமோக காமமாகி—அன்பும் மோகமும் காமமும் அடைந்து, சோபம்ஆன — சோர்ந்த, காமி — மிகுகாமியாகிய என் பெண்ணினது, வாமம் — அழகாகிய, தாமம்மேவு — பூமாலையை யணிந்த, கொங்கை - கொங்கைகள், பைங்குரும்பை — பசிய குரும்பைகள்போலும், பம்பு கொண்டை — மயிர்நெருங்கின கொண்டையானது, கொண்டல் — மேகம்போலும், கண்டம் — கழுத்து, நந்து - வலம்புரிச்சங்குபோலும், செங்கை — சிவந்தகை, பங்கயம் — தாமரை மலர்போலும், கண் — கண்கள், வண்டு — கருவண்டுகள் போலும், (இத்தன்மையளை) சேர் — நீ தழுவுவாயாக—எ-று. 148

அங்கியரனூர்தி யானவிருமதிக்கும்
தங்குபன்றியையிரண்டு தந்திடவே—எங்கும்
உரைக்குங்கான்மைந்தர்க் கொருவநடுவுற்ற
துரைக்குத்துரையேநீ சொல்.

இ-ள். எங்கும் உரைக்குங்கால்-எவ்விடத்தும் சொல்லுமிடத்து, மைந்தர்க்கு — ஆடவர்க்குள்ளே, ஒருவ - ஒப்பற்றவனே, நடுவுற்ற — நடுவுநிலைமையுள்ள, துரைக்குத்துரையே-துரைக்குத்துரையாயிருப்பவனே, அங்கிஊர்தி-அக்கினி தேவனுக்கு வாகனமாகிய ஆடு, (மேஷம்) அரன் ஊர்தி-சிவபெருமானுக்கு வாகனமாகிய எருது, (இடபம்) ஆன இருமதிக்கும் — ஆகிய இரண்டு மாசங்களுக்கும், தங்குபன்றி ஐயிரண்டு — பொருந்திய பத்துப்பன்றியை, தந்திடசொல் — தரும்படி சொல்வாயாக—எ-று.

மேடம் இடபம் சித்திரை வாயாசி ஆகிய இரண்டுமாசச் செலவுக்குக் கொடுக்கும்படி உன் காரியத்தலைவருக்கு உத்திரவு செய்யவேண்டும் என்பதாம். ஐயிரண்டுபன்றி — பத்துவராகன். ஆடுமாடு பன்றி எனச் சொன்னயந் தோன்றுமாறும் அறிக. 149

இத்தைபணையவுரு வில்லான்விடும்போதே
வைத்தகரையோதடுக்க மாட்டாதே—கொத்துலவும்
அங்கமுகக்காத்துறைசை யம்பலவாணன்புயத்துச்
செங்குவளைத்தாரிணையே தேடு.

இ-ள். இதையல்நைய-இந்தப்பெண்ணானவள் வருந்தும்படி, உரு இல்லான்விடும் - உருவிலியாகிய மன்மதன் பிரயோகிக்கின்ற, போது ஏவை - புஷ்பபாணத்தை, ஐயோ — அந்தோ! தகர் — இந்த ஆடானது, தடுக்கமாட்டாது - தடைசெய்யமாட்டாது, (தடுக்கவிரும்புவையாயின்) கொத்துஉலவும் -

சூலைகள் பொருந்திய, அம் - அழகாகிய, கமுகக்கா - கமுகஞ்சோலைகள் சூழ்ந்த, துறைசை - துறைசையில் வாழ்கின்ற, அம்பலவாணன் - அம்பலவாணனது, புயத்து - தோளிலணிந்த, செங்குவளைத் தாரினையே - செங்குவளை - மலர்மாலையையே, தேடு - தேடுவாயாக—எ - று.

இது செவிலியறத் தொடுநின்று வெறிவிலக்கல். 150

ஆச்சரியங்தென்னமர மத்தனையுங்குத்துமுகை
காச்சிருக்குந்தென் குடத்தைக் காவலா—மாச்சன்
வரக்குப்பையாநீ மருவாநாளெல்லாம்
சரக்குப்பையாமே தனம்.

இ - ள். ஆச்சரியம் - ஆச்சரியப்படும்படி, தென்னமரம் அத்தனையும் - தென்னமரங்களெல்லாம், முத்துமுகை - குத்துமுகைபோல, காச்சு இருக்கும் - காய்ச்சிருக்கின்ற, தென்குடந்தை காவலா - தென்குடந்தைக் கரசனே, மாச்சன் - யாச்சன் என்பவனது, வரம் - வரத்தினாலவதரித்த, குப்பையா - குப்பையனே, நீ மருவாநாள் எல்லாம் - நீ என்னைக் கூடாத நாளெல்லாம், தனம் - என் தனங்கள், சரக்குப்பைஆம் - மன்மத பாணங்களின் குயில்களாகவே யிருக்கும்—எ - று.

சரக்குப்பை சரக்குவைக்கும் பையென்பது சொன்னயம். 151

செருப்பின் குணம்.

கல்லுமுறுத்தாது காலின்முட்டைக்காது
எல்லைமார்த்தாண்டன்சூ டேறாது—தொல்லைவரும்
மாலையிருளில் வழிநடக்கக்கூசாது
காலிற்செருப்பிருந்தக் கால்.

இ - ள். காலில் - (ஒருவனது) காலில், செருப்பு இருந்தக்கால் - செருப்பிருந்தால், கல்லும் உறுத்தாது - கற்களும் உறுத்தாது, காலினில் முள்தைக்காது - காலில் முள்தைக்காது, எல்லைமார்த்தாண்டன் சூடு ஏறாது - சூரியனது வெப்பமேறாது, தொல்லைவரும் - பல துன்பங்களுண்டாதற்குரிய, மாலை இருளில் - மாலைக்காலத்திருளில், வழிநடக்கக் கூசாது - வழிநடக்கப் பின்னிடாது—எ - று. 152

ஒரு தலத்திலுள்ள ஆபற்சகாயனென்னும் சிவபெருமானைத் தரிசித்த ஒரு புலவன், தந்தைதாய் முதலானவரை யிழந்ததனால் மனம் வருந்திப் பாடியது.

தந்தைபோய்த்தாய்போய்த் தமர்போயென்சுற்றமும்போய்
வெந்தபுரியாகிவிட் டேனே—முந்தவே

ஆழாழிநஞ்சுண்ட வாபச்சகாயனென்னும்
பாழாவான்கண்ணேறு பட்டு.

இ-ள். முந்தவே - முன்பாகவே, ஆம் ஆழி - ஆழ்ந்த பாற்கடலிற் றோன்றிய, நஞ்சுஉண்ட - விஷத்தையுண்ட, ஆபற்சகாயன் என்னும் - ஆபற்சகாயனென்கிற, பாழாவான் - பாழானவனது, கண்ணேறுபட்டு - கண்ணெச்சில்பட்டு, தந்தைபோய் - தந்தையையிழந்து, தாய்போய் - தாயையிழந்து, தமர்போய் - சிநேகரையிழந்து, என் சுற்றமும்போய் — என் சுற்றத்தாரையுமிழந்து, வெந்தபுரியாகி விட்டேன் — வெந்த வைக்கோற்புரியைப் போலாகிவிட்டேன்—எ-று.

வெந்த வைக்கோற்புரி தன் முன்னுருவழியா திருத்தல்போல, நானும் தந்தைதாய் முதலானோரை யிழந்தும் முன்போலவே யிருக்கிறே னென்பதாம். கண்ணேறு - கண்திருஷ்டி, நெருப்புக்கண்ணுகையால் எல்லாரையும் எரித்துவிட்டதென்பது கருத்து. 153

நீர்க்குடங்கொண்டுபோகிற சில பெண்களை நோக்கி
ஒரு விடபுருஷன் சொல்லியது.

கைக்குடமும்ரெண்டு கனககும்பக்குடமும்
முக்குடமுங்கொண்டான் முறியாதோ—மைக்குழலீர்
வேய்க்காற்றினுல்விளங்கும் வீரனந்திமாநகரில்
ஈக்காற்றுக்காற்ரு விடை.

இ-ள். மைக்குழலீர் - கரிய கூந்தலையுடையீர், வேய்க்காற்றினுல் விளங்கும் - மூங்கிற்காற்றினுல் விளங்குகின்ற, வீரன் - வீரன் என்பவனது, நந்திமாநகரில் — நந்திமாநகரத்தில், ஈக்காற்றுக்கு - ஈப்பறக்குங் காற்றுக்கு, ஆற்ரு — பொறுக்காமல் முறிகின்ற, இடை — இடையானது, கைக்குடமும் - கையிலுள்ள ஒரு நீர்க்குடமும், ரெண்டு கனககும்பக்குடமும் - இரண்டு தங்கக்குடங்களும் ஆகிய, முச்குடமும் — மூன்று குடங்களையும், கொண்டால் - தாங்கினுல், முறியாதோ - முறிந்துபோகாதோ, (இப்படி நீங்கள் செய்வது) தகுதியல்ல—எ-று. 154

வையம்புகழு மலராயிரமெடுத்துக்
கையிலொருமாமலரைக் காணுமல்—வையகத்தில்
செங்கண்மாலீசன் றிருவடிக்கெண்ணுயிரமாத்
தங்கண்மலர்சாத்தினுர் தாம்.

இ-ள். வையகத்தில் - இவ்வுலகத்தில், செங்கண்மால் — திருமால், வையம்புகழும்—உலகத்தார் புகழும்படியான, மலர் ஆயிரம் எடுத்து - ஆயிரந் தாமரைமலரையேந்தி, கையில் ஒரு மாமலரைக் காணுமல் - (அருச்சனை

யின் முடிவில்) கையிலிருந்த மலர்களில் ஒரு மலரைக் காணமல், ஈசன் திருவடிக்கு — சிவபெருமானது திருவடிக்கண், ஆயிரம்எண் ஆ — ஆயிரம் என்னுந் தொகைபெற, தம் கண்மலர் சாத்தினர் — தமது கண்ணாகிய தாமரை மலரைப் பறித்துச் சாத்தினர்—எ-று. 155

பாம்புசேர்தோளிணையாள் பாளயத்துமாமாரி
சாம்பசிவன்றன்னடியைச் சாராரை—வேம்பின்
இலையையுடுத்தியவ ரீனமானம்போக்கித்
தலையில்விளக்கேற்றிவைப்பா டான்.

இ-ள். சாம்பசிவன் தன் அடியைச் சாராரை — சாம்பசிவனது திருவடியை யடையாதவர்களை, பாம்புசேர் தோளிணையாள் — பாம்பையணிந்த இருதோள்களை யுடையவளாகிய, பாளயத்துமாமாரி — பெரிய பாளயத்தி லுள்ள மகாமாரியானவள், வேம்பின் இலையை உடுத்தி - வேப்பந்தழைச் சீலையை உடுக்கப்பண்ணி, அவர் — அவர்களுடைய, ஈனமானம்போக்கி — ஈன மானங்களை யிழக்கச்செய்து, தலையில் — தலையிலே, விளக்கு ஏற்றிவைப்பாள் — தீபமேற்றிவைப்பாள்—எ-று.

பாளயத்து மாமாரியும் சிவசத்தியின் கூறுதலால் பாம்புசேர் தோளிணையாள் என்று கூறினர். 156

படிக்கத்தகாதநாட்கள்.

அட்டமியிலோதிஞ லாசானுக்காகாது,
சிட்டருக்குப்பன்னான்கு தீதாகும்—கெட்டவுவா
வித்தைக்குநாசமாம் வெய்யபிரதமையில்
பித்தரும்பேசார் பிழை.

இ-ள். அட்டமியில் ஓதினல் — அஷ்டமியில் படித்தால், ஆசானுக்கு ஆகாது — குருவுக்காகாது, பன்னான்கு-சதுர்த்தசியில் படித்தால், சிட்டருக்கு தீதுஆகும் — சீடருக்குக் கெடுதியாகும், கெட்டஉவா-கெட்ட பூர்ணிமையில் படித்தால், வித்தைக்கு நாசமாம் — வித்தைக்குக் கெடுதியுண்டாகும், வெய்ய பிரதமையில் — கொடிய பிரதமையில் படித்தால், பிழை — பிழையாகும், (ஆதலால்) பித்தரும்பேசார் — அதைக்குறித்து பித்தரும் பேசமாட்டார்கள்-எ-று.

ஆயிரம்பாக்கன்னமுகை யன்னநடைக்கன்னிபதி
ஞயிரம்பாக்காண ளுன்னுசையினல்—நீயிரங்கி
வந்தாளவேண்டு மலைப்பழனிவேலவனே
சந்தாளவேறில்லை தான்.

இ-ள். ஆயிரம்பாக்கு அன்னமுகை - ஆயிரம்பாக்கை நிகர்த்ததனங்களையும், அன்னநடை - அன்னநடையைபோன்றநடையினையுமுடைய, கன்னி - என்

பெண்ணானவள், உன்ஆசையினால் - உன்மீது வைத்த விருப்பத்தினால், பதினாயிரம்பாக்குஆனாள் - பதினாயிரம் பாக்காயினாள், (ஆதலால்) மலைப்பழனி வேலவனே - பழனிமலை வேலவனே, நீ இரங்கிவந்து - நீ யிரக்கங்கொண்டு வந்து, ஆளவேண்டும் - இவளை யாண்டருளவேண்டும், சந்துஆள - தூதுவிட, வேறுஇல்லை - வேறொருவரில்லை—எ - று.

ஆயிரம்பாக்குக் கலசமென்று பெயராதலால் "ஆயிரம்பாக்கன்னமுலை" என்பதற்குக் கலசம்போன்ற தனம் எனவும், பதினாயிரம் பாக்குக்கு அம்மணம் "என்று பெயராதலால்" பதினாயிரம் பாக்கானாள் என்பதற்கு நிர்வாணமானாள் எனவும் பொருளுரைத்துக்கொள்க. 158

பிறப்பித்தோன் வித்தைதனைப் பேணிக்கொடுத்தோன்
சிறப்பினுபதேசஞ் செய்தோன்—அறப்பெரிய
பஞ்சத்திலன்னம் பகிர்ந்தோன்பயந்தீர்த்தோன்
எஞ்சாப்பிதாக்களென வெண்.

இ - ள். பிறப்பித்தோன் - பிறப்பித்தவன், வித்தைதனை பேணிக்கொடுத்தோன் - வித்தையை விரும்பிக்கொடுத்தவன், சிறப்பின் உபதேசம் செய்தோன் - சிறப்பினையுடைய ஞானோபதேசம் செய்தவன், அறப்பெரிய - மிகப்பெரிய, பஞ்சத்தில் - பஞ்சகாலத்தில், அன்னம்பகிர்ந்தோன் - அன்னம் பகிர்ந்து கொடுத்தவன், பயம் தீர்த்தோன் - பயத்தை நீக்கி ரக்ஷித்தவன், (இவர் ஐவரும்) எஞ்சா - குறைவில்லாத, பிதாக்கள் என எண் - பிதாக்களாவார்களென்று நினைப்பாயாக—எ - று. 159

கானக்கடன்மல்லைக் கார்வண்ணன் றானுமால்
நானக்குழன்மடவீர் நானுமால்—ஆனக்கால்
தன்கையிற்சங்காழி தானிருக்கப்போவதேன்
என்கையிற்சங்காழி யின்று.

இ - ள். கானம் - சோலைசூழ்ந்த, கடன்மல்லை - திருக்கடன் மல்லையிலெழுந்தருளிய, கார்வண்ணன் தானும் - மேகவண்ணனும், மால் - மாலே, நானும் - யானும், மால் - மாலே, ஆனக்கால் - ஆனால், நானக்குழல்மடவீர் - மயிர்ச்சாந்தணிந்த கூந்தலையுடைய பெண்களே, தன் கையில் - அவன் கையில், சங்கு ஆழிதாம்இருக்க - சங்காழிகளிருக்க, என் கையில் - என் கையிலுள்ள, சங்கு ஆழி - சங்காழிகள், இன்று போவது என் - இன்று நீங்குவதேன்—எ - று.

மால் இரண்டில் முன்னையதற்குத் திருமால் என்றும், பின்னை யதற்கு மோகங்கொண்டவள் என்றும், சங்காழியிரண்டில் முன்னையதற்குச் சங்கசக்கரங்களென்றும், பின்னையதற்குச் சங்கவளையலும் மோதிரமும் என்றும் பொருளுரைத்துக்கொள்க. 160

கட்டியடிப்போர்க்குங் கன்மீதிலேற்றுவர்க்கும்
எட்டியடிப்போர்க்கு மீவரே—திட்டமுடன்
பாடுவோர்க்கீயாரே பல்லுதிரத்தாடையினிற்
போடுவோர்க்கீவார் பொருள்.

இ-ள். கட்டி அடிப்போர்க்கும் - கட்டி யடிப்பவர்களுக்கும், கல்மீதில் எற்றுவர்க்கும் — கல்லை மேலேற்றிச் சுமப்பிப்பவர்க்கும், எட்டி அடிப்போர்க்கும் — எட்டிக் கன்னத்தில் அறைவோர்க்கும், ஈவர் — (இவ்வுலகத்தார்) பொருள்கொடுப்பார்கள், (அன்றியும்) பல் உதிர் — பற்கள் உதிரும்படி, தாடையினில் போடுவோர்க்கு - தாடையில் அறைகிறவர்களுக்கு, பொருள் ஈவார் - பொருளைக் கொடுப்பார்கள், திட்டமுடன் பாடுவோர்க்கு — திருத்தமாகப் பாடும் புலவருக்கு, ஈயார் — கொடார்—எ - று. 161

செய்யாள்கணவா செகராஜசேகரா
ஐயாவடகங்கைக் காரியா—துய்யா
குடஞ்சுட்டுப்பின்போன கோபாலாமுத்து
வடஞ்சுட்டுக்கண்டுயிலாண் மான்.

இ-ள். செய்யாள்கணவா — திருமகள் கொழுநனே, செகராஜ சேகரா - செகராஜ சேகரனே, ஐயா — ஐயனே, வடகங்கைக்கு ஆரியா — வடகங்கைக் கிறைவனே, துய்யா — பரிசுத்தனே, குடஞ்சுட்டுப் பின்போன கோபாலா - பசுக்கூட்டத்தின் பின்போன கண்ணனே, மான் — என் பெண்ணனவள், முத்துவடம்சுட்டு — முத்துமாலை சுடுதலால், கண் துயிலாள் — கண்ணுறங்காதிருக்கிறாள் (இவளை யாதரிக்கவேண்டும்)—எ - று.

விரகிகளை முத்துவடம்சுடுத லியல்பாதலால் "முத்துவடஞ்சுட்டு" என்றார். இது தாய்க்கூற்று. 162

உன்றன்மகளை யொறுப்பதற்குக்காரணமென்
என்றன்மகடன் னியல்புகேள்—குன்றாச்
சிராப்பளியானேறிவருஞ் சேவின்மணியோசைக்
கிராப்பளியுங்கொள்ளா ளிவள்.

இ-ள். உன்றன்மகளை ஒறுப்பதற்கு — உன்மகளை வருத்துதற்கு, காரணம் என் — காரணம் யாது, என்றன்மகள் தன் இயல்பு கேள் — என் மகளுடைய இயற்கையைக் கேட்பாயாக, (என்னெனின்) குன்றா — அழியாத, சிராப்பள்ளியான் ஏறிவரும் - திருச்சிராப்பள்ளிச் சிவபிரானேறிவருகின்ற, சேவின்மணியோசைக்கு - இடபத்தின் மணியோசைக்கு, இவள் — (என் மகளாகிய) இவள், இரா — இரவில், பள்ளியும் கொள்ளாள் - படுத்துறங்கவுமாட்டாள்—எ - று.

சிராப்பள்ளியான்மீது மோகங்கொண்ட ஒரு பெண்ணின்தாய் அவனைத் தண்டித்து வருத்துவதைக்கண்ட மற்றொருபெண்ணின் தாயானவள் என்பெண்ணுமிப்படியே, நீயேன் அவனைவருத்துகிறாயெனச் சொல்லியது.

நீரூருஞ்செஞ்சடைமே லூரும்பாம்பணிந்து
நீரூரிலேவருகை நீதியோ—நேரே
படவரவஞ்சாடப் பலியிடெனவந்தால்
இடவரவஞ்சாளோ விவள்.

இ-ள். நீர் ஊரும் செஞ்சடைமேல் – கங்கைதங்கிய செஞ்சடைமேல், நீர் – நீர், ஊரும்பாம்பு அணிந்து – தவழ்கின்ற பாம்பைத்தரித்து, நீர் – நீர், ஊரிலே வருகை – ஊருக்குள்ளே வருதல், நீதியோ – நீதியாமோ, நேரே - நேராக, படம் அரவம்சாட – படத்தையுடைய பாம்பு சீறும்படி, பலியிடுஎன வந்தால் – பிக்ஷையிடுவென்று வந்தால், இவள் – இந்தப்பெண், இடவர - பிக்ஷையிட வருவதற்கு, அஞ்சாளோ – பயப்படமாட்டாளோ—எ - று.

இது தாய்க்கூற்று. 164

சந்திரனுக்கும் கருடனுக்கும் சிலேடை.

வாலைப்பொருந்துதலால் வல்லரவம்பற்றுதலால்
மாலையடுத்துநெடு வானுறலால்—மேலைநிலத்
தும்பர்பூசிக்கவரு ளொற்றியூரன்வரையில்
அம்புலியுநன்கருட னும்.

இ-ள். சந்திரன்—வாலைப்பொருந்துதலால் – வெண்ணிறம் பொருந்துதலால், வல் அரவம் பற்றுதலால் – வலியராகு கேதுக்களென்னும் சர்ப்பங்களால் பற்றப்படுதலால், மாலை அடுத்து நெடுவான் உறலால் – மாலைக் காலத்தை யடுத்து நெடிய ஆகாயத்தைப் பொருந்துதலால்.

கருடன்—வாலைப்பொருந்துதலால் – வாலையுடைத்தாதலால், வல் அரவம்பற்றுதலால் – வலியசர்ப்பங்களைப் பிடித்தலால், மாலை அடுத்து நெடுவான் உறலால் – திருமாலையடுத்துப் பரமபதத்தைப் பொருந்துதலால் மேலை நிலத்து - மேலுலகத்தில் வாழ்கின்ற, உம்பர் பூசிக்க அருள் – தேவர்கள் வந்து பூசிக்க அவர்களுக் கருள்செய்கிற, ஒற்றியூரன் – திருவொற்றியூரனாகிய சிவபிரானது, வரையில் – மலையில், அம்புலியும் நன் கருடன் ஆம் - சந்திரனும் நல்ல கருடனாவான்—எ - று. 165

அம்மையிலேயேறி யடியேனிடர்தீர
இம்மையிலேவந்தென்னை யீடேற்றி—மும்மையிலே
எந்தப்பாவஞ்செய்தே னந்தப்பாவந்தீரக்
கந்தப்பாவந்திப்போ கா.

இ - ள். கந்தப்பா - முருகக்கடவுளே, அம்மயிலே ஏறி - அழகிய மயில் மேலேறி, அடியேன் இடர்தீர - அடியேனது துன்பம் நீங்கும்படி, இம்மையிலே வந்து-இப்பிறப்பிலே வந்து, என்னை ஈடேற்றி-அடியேனை யீடேற்றி, மும்மையிலே - முப்பிறப்பிலே, எந்தப்பாவம் செய்தேன் - எந்தப் பாவத்தைச் செய்தேனோ, அந்தப் பாவம்தீர - அந்தப்பாவம் நீங்கும்படி, இப்போ வந்து - இப்பொழுதுவந்து, கா - என்னைக் காத்தருளவேண்டும்—எ - று.

மயிலேயென்பது மையிலேயெனப் போலியாய் வந்தது. 166

எழுதரிதுமுன்ன மெழுதியபின்னத்தைப்
பழுதறவாசிப்பது பண்பா—முழுதுமதைக்
கற்பரிதுநற்பயனைக் காண்பரிதுகண்டக்கால்
நிற்பரிதுதானந் நிலை.

இ - ள். முன்னம் எழுதுஅரிது - முன்னே யெழுதுதல் அருமை, எழுதியபின் - எழுதினபிறகு, அத்தை - அதை, பழுதுஅறவாசிப்பு அரிது - பழுதறப்படித்தல் அருமை, பண்பா - நற்குணத்தோடு, அதை - அதனை, முழுதும் கற்பு அரிது - முழுதும் கற்றல் அருமை, (கற்றாலும்) நல்பயனை - அதனது நல்ல அர்த்தத்தை, காண்புஅரிது - காணுதல் அருமை, கண்டக்கால்-கண்டால், அந்நிலை நிற்புஅரிது - அந்த நிலையிலே நிற்றல் அருமை—எ - று.

கோடுதிக்குங்கும்பமுலைக் கோதையரைக்கூடவென்றால்
மாடுதின்னியென்னை மறுத்தானே—மாடுதின்னி
தன்பொழுதுப்போச்சுதே தன்னந்தனித்திருந்த
என்பொழுதும்போச்சுதே யின்று.

இ - ள். கோடு - யானைக்கொம்புபோன்ற, உதிக்கும் - பருத்த, கும்பம்-குடம்போன்ற, முலை - தனங்களையுடைய, கோதையரைக்கூடஎன்றால் - மாதரைக் கூடவேண்டுமென்று வந்தால், மாடுதின்னி - மாடுதின்னியானவன், என்னை மறுத்தானே - என்னைத் தடுத்தானே, மாடுதின்னி தன் பொழுதும் போச்சுதே - மாடுதின்னியின் பொழுதும் கழிந்தது, தன்னந் தனித்திருந்த - தன்னந்தனியாயிருந்த, என்பொழுதும் போச்சுதே - என் பொழுதும் கழிந்ததே, இன்று - இப்பொழுது—எ - று.

மாடுதின்னி - மாட்டினால் தின்னப்படுவதாகிய வைக்கோலாற் செய்யப்பட்ட மருள் (பாவை) ஒரு நாயகன் ஒரு நாயகியை விரும்பி யிராப்பொழுதில் அவளிருக்கும் புனத்தை யடுத்துவந்து, பறவைகள் முதலாயினவற்றை வெருட்டுதற்பொருட்டு அவ்விடத்து நிறுத்தியிருந்த வைக்கோற் பாவையை ஒரு புருடனாய் நினைத்து, மீண்டுபோகவும் மனமில்லாதவனாய் அவ்விடத்தே நின்று, பொழுது விடிந்தபிறகு வைக்கோற் பாவையென்றறிந்து தனக்குத்தானே சொல்லிக்கொண்டது. 168

நெஞ்சடைந்தவேட்கையெல்லா நீங்கியிருவிழியும்
பஞ்சடைந்துள்ளாவி படுமுன்னே—செஞ்சடையில்
வெள்ளாருவெந்நாளும் வேள்விப்புகையாரு
நள்ளாருவென்று நவில்.

இ-ள். நெஞ்சு-மனமே, அடைந்தவேட்கையெல்லாம்நீங்கி-நீயடைந்திருக்கிற விருப்பங்களெல்லாம் ஒழிந்து, இருவிழியும் பஞ்சு அடைந்து-இரண்டுகண்ணும் பஞ்சடைந்து, உள்—உள்ளேயிருக்கிற, ஆவி-உயிரானது, படுமுன்னே—நீங்குமுன்பே, செஞ்சடையில் வெள் ஆரு—செஞ்சடையில் வெண்மையாகிய கங்காநதியையுடையவனே, எந்நாளும்—எப்பொழுதும், வேள்விப்புகைஆரு — யாகாக்கினிதணியாத, நள்ளாரு — திருநள்ளாற்றையுடையவனே, என்றுநவில்—என்றுசொல்லு—எ-று.

நெஞ்சு முன்னிலை. 169

சிவாலயங்கள் ஆயிரத்தெட்டின் விவரம்.

மூவர்கவிமுந்நூறு முன்சோழனைந்நூறு
நாவலர்மாணிக்கர்தல நாற்பத்தெட்—டோவறுசீர்
நூதனசிவாலயங்க ளூற்றறுபதுங்கூட
ஓதவருமாயிரத்தெட் டோர்.

இ-ள். மூவர்கவி—மூவர் பாடல்பெற்ற தலங்கள், முந்நூறு-முந்நூறாகும், முன்சோழன் ஐந்நூறு-நினைத்தற்குரிய சோழநாட்டுத்தலங்கள் ஐந்நூறாகும், நாவலர் மாணிக்கர்தலம்—நாவலராகிய மாணிக்கவாசகசுவாமிகளால் பாடல்பெற்றதலங்கள், நாற்பத்தெட்டு—நாற்பத்தெட்டாகும், ஓ அறுசீர்-நீங்காத சிறப்புள்ள, நூதநசிவாலயங்கள்—ஓதிய சிவத்தலங்கள், நூற்று அறுபதும்கூட — நூற்றறுபதும்சேர, (சிவாலயங்கள்) ஓதவரும்—துதித்தற்குரிய, ஆயிரத்தெட்டு—ஆயிரத்தெட்டாம், ஓர்—அறிவாயாக—எ-று. 170

நாலெழுத்துப்பூடு நடுவேநரம்பிருக்கும்
காலுந்தலையுங் கடைச்சாதி—மேலாக
ஒட்டுமுதலெழுத்து மோதுமூன்றுமெழுத்தும்
விட்டாற்பரமனுக்கு வீடு.

இ-ள். நாலெழுத்துப்பூடு-நாலெழுத்துக்கொண்டபூடு (ஒன்று உண்டு,) நடுவே நரம்பு இருக்கும்—(அதின்) நடுவே நரம்பிருக்கும், காலும் தலையும் கடைச்சாதி—அடியும் நுனியும் கடைப்பட்டசாதி, மேலாக—மேன்மையாக, ஒட்டும்—பொருந்திய, முதல் எழுத்தும் முதலாமெழுத்தும், ஓதும்-சொல்லப்பட்ட மூன்றும் எழுத்தும்—, விட்டால்—நீக்கிவிட்டால், பரமனுக்குவீடு—பரமசிவனுக்குவீடு ஆம்—எ-று.

நாலெழுத்துப்பூடு புகையிலை, இதில் முதல் எழுத்தும் மூன்றுமெழுத்தும் விடுதல் புலையை விடுதல், இரண்டாமெழுத்தும் நான்காமெழுத்தும் கைலை. 171

கைத்தடியின் குணங்கள்.

முனியதட்டுமுட்டுக்கு முன்னீரளக்கும்
கனியுதிர்க்குங்கவ்வுநாய் காக்கும்—தனிவழிக்குப்
பத்திரமதாகும் பயந்தீர்க்கும்பாம்படிக்கும்
கைத்தலத்திற்றண் டிருந்தக் கால்.

இ-ள். கைத்தலத்தில் – கையில், தண்டு இருந்தக்கால்-தடியிருந்தால், முனி அதட்டும் – முனியையதட்டும், முள் தூக்கும்-முள்ளையெடுத்தெறியும், முன் நீர் அளக்கும் – எதிரேயிருக்கிற நீரை அளவிடும், கனிஉதிர்க்கும் – பழங்களை உதிர்க்கும், கவ்வும் நாய்காக்கும் – கவ்வவருகிற நாயைத்தடுக்கும், தனிவழிக்கு பத்திரமதாகும்-தனிவழிக்கு நன்மையாகிய உதவியாகும், பயம் தீர்க்கும்-பயத்தை நீக்கும், பாம்பு அடிக்கும்-பாம்பை யடித்துக்கொல்லும்-எ-று.

முனி – பசாசு முதலியவற்றையும் குறிக்கும். 172

கைக்குடையின் குணங்கள்.

பகலோன்றெறுங்கிரணம் பாய்பறவையெச்சம்
மிகமேலுறாதகற்றும் விண்ணின்—முகிலதனால்
பெய்யுமழையைத்தடுக்கும் பேரழகுமாமொருவர்
கையிற்குடையிருந்தக் கால்.

இ-ள். ஒருவர்கையில் குடை இருந்தக்கால் – ஒருவர் கையில் குடையிருந்தால், பகலோன் தெறும்கிரணம் – சூரியன் எல்லாரையும் வருத்தும்படியான கிரணம் (வெயில்,) பாய்பறவை எச்சம் – ஆகாயத்தில் தாவிச் செல்லுகின்ற பறவையெச்சம், (இவைகள்) மிக – மிகவும், மேல் உறாது அகற்றும்- மேலே விழாமல் நீக்கும், விண்ணின் – ஆகாயத்தினின்றும், முகிலதனால் - மேகத்தினால், பெய்யும் – பெய்விக்கப்படுகிற, மழையைத்தடுக்கும் – மழையை மேல்விழாமல் தடைப்படுத்தும், பேரழகும்ஆம் – மிகுந்த அழகுமாகும் எ-று.

பறவையெச்சம்—பறவைமலம். 173

வந்தவளைக்கையாது வாய்முத்தந்தந்தருள்வாய்
தொந்தவளைக்கையா துவாரகையா—சந்துவளை
கோசையிடத்தானே குயிலோசைகஞ்சியுளத்
தாசையிடத்தானே யறிந்து.

இ-ள். தொந்தம் — தகுதியாகிய, வளைகையா — சங்கத்தையேந்திய கையையுடையவனே, துவாரகையா — துவாரகா நகரத்தை யுடையவனே, சந்துவளை — சந்தனச் சோலைகளால் சூழப்பட்ட, கோசை இடத்தானே - கோசையென்னும் இடத்தை யுடையவனே, குயிலோசைக்கு அஞ்சி — குயிலினது ஓசைக்கு பயந்து, உள்ளத்து — மனத்தில், ஆசையிட — ஆசைமிக, தானேஅறிந்து — தானே தெரிந்துகொண்டு, வந்தவளை வந்தவளாகிய இத்தப்பெண்ணை, கையாது — வெறுக்காமல், வாய்முத்தம் தந்தருள்வாய் — உன் திருவாய் முத்தம் தந்தருள்வாயாக—எ-று. 174

அலரோதிமத்தா னறைகோசைமாலே
அலரோதிமத்தா லடிக்கும்—அலரோதி
நந்தனகத்தாளுறவே நண்ணிநின்றுயானடைந்தேன்
உந்தனகத்தாளுறவே யோர்ந்து.

இ-ள். அலர் — தாமரைமலரில் வாழ்கின்ற, ஓதிமத்தான் - அன்னவாகனனாகிய பிரமன், அறை — துதிக்கின்ற, கோசைமாலே - திருக்கோசைத் திருமாலே, அலர்ஓதி — பழமொழிகளைச்சொல்லி, மத்தால் அடிக்கும்-மத்தினால் அடித்த, அலரோதி — பூங்குழலாளாகிய ஒருத்தி, நந்தன் அகத்து — நந்தன் வீட்டில், ஆளுற — ஆளும்படி, நண்ணிநின்றாய்-பொருந்தியிருந்தாய், யான் - நான், உந்தன் — உனது, நகத்தாள் — நகத்தோடுகூடிய திருவடியை, உற ஓர்ந்து அடைந்தேன் — மிகவும் ஆராய்ந்து அடைந்தேன்—எ - று.

நகத்தாள் என்பதை நகுஅதாள் எனப்பிரித்து, பிரகாசிக்கிற அந்தத் திருவடியை யெனப் பொருளுரைப்பினும் பொருந்தும். 175

ஓர்ந்தண்டரையாளு முத்தமநற்கோசையனே
ஈர்ந்தண்டரையாளு மிந்திரையும்—சேர்ந்திலகு
தூயத்திருக்கறுப்பா தோற்றியடியேனுடைய
மாயத்திருக்கறுப்பாய் வந்து.

இ-ள். ஓர்ந்து — அவரவர் நிலைமையை யறிந்து, அண்டரை ஆளும் - தேவர்களை யாளுகின்ற, உத்தம — உத்தமனே, நல்கோசையனே — அழகிய திருக்கோசையி லிருப்பவனே, ஈர்தண் தரையாளும் — பூதேவியும், இந்திரையும் - சீதேவியும், சேர்ந்து இலகு — கூடிவிளங்குகிற, தூய — பரிசுத்தமான, திருகறுப்பா — அழகிய கருநிறத்தை யுடையவனே, தோற்றி — அடியேனுக்கெதிரே தோன்றி, அடியேனுடைய — அடியேனது, மாயத்திற்கு மாயமாறுபாட்டை, வந்து அறுப்பாய் — வந்து சேதித்தருளவேண்டும்—எறு.

சல்லடைக்கண்ணாகித் தளர்ந்தாளருள்புரிவாய்
மல்லடையுங்கோசைநகர் வைகுந்தா—கல்லடையும்
பாந்தளிரைத்தேர்காலான் பாணம்வருத்துதலால்
மாந்தளிரைத்தேர்காலாண் மார்பு.

இ-ள். மல் அடையும்—வளம் பொருந்திய, கோசைநகர் வைகுந்தா-திருக்கோசை நகரில் வாழ்கின்ற வைகுந்தனே, கல் அடையும்பாந்தள் இரைகால் தேரான்—பொதிகை மலையைச்சேர்ந்த பாம்பினிரையாகிய தென்றற் காற்றாகிய தேரையுடைய மன்மதனது, பாணம்—பாணங்கள், வருத்துதலால்—துன்பப்படுத்தலால், மாந்தளிரை தேர்காலாள்-மாந்தளிரை நிகர்த்த பாதங்களையுடையவளாகிய இந்தப்பெண், மார்பு—தன்மார்பு, சல்லடைக்கண் ஆகி—சல்லடைக்கண்களாகி, தளர்ந்தாள்—தளர்ச்சியடைந்தாள், (ஆதலால்) அருள்புரிவாய்—அருள்செய்யவேண்டும்—எ-று.

சல்லடைக் கண்ணாகி என்றது சல்லடைக் கண்போலத் தொளைபட்டு என்றபடி. 177

காரங்கமேனிக் கருணைக்கடலான
சீரங்கநாதரே செல்வரே—நீரங்க
அள்ளியுண்டவெண்ணெய்க்கா வம்மையடிப்பாளென்று
பள்ளிகொண்டாற்போமோ பயம்.

இ-ள். கார் அங்கம்மேனி-கரிய திருமேனியையுடைய, கருணைக்கடல் ஆன—கிருபைக்கடலாகிய, சீரங்கநாதரே—ஸ்ரீரங்கநாயகரே, செல்வரே-செல்வரே, நீர்—நீர், அங்கே—அந்தத் திருவாய்ப்பாடியிலே, அள்ளி உண்ட வெண்ணெய்க்கா—வாரியுண்ட வெண்ணெயின் பொருட்டாக, அம்மை அடிப்பாளென்று—தாய் அடிப்பாளென்று, பள்ளிகொண்டால்—படுத்துக் கொண்டால், பயம்போமோ—பயம் நீங்குமோ—எ-று.

அம்மையென்றது யசோதையை. 178

படைப்பானுங்காப்பானும் பார்க்கிலருணேசன்
படைப்பானயனென்னல் பாவம்—படைக்கிலயன்
ஐந்தலையிலொன்றை யரனறுத்தபோதிலவன்
தன்றலையைப்பண்ணறியான் றான்.

இ-ள். படைப்பானும் காப்பானும்—படைப்பவனும் காப்பவனும், பார்க்கில்—நோக்குமிடத்து, அருணேசன்—அருணேசனேயாவன், படைப்பான்—படைப்பவன், அயன் என்னல்—பிரமனென்றுசொல்லுதல், பாவம்-பாவமாகும், படைக்கில்—படைப்பவனாகில், அயன் ஐந்தலையில் ஒன்றை-பிரமனது ஐந்து தலைகளில் ஒன்றை, அரன் அறுத்தபோதில்—சிவன் அறுத்தகாலத்தில், அவன்—அந்தப் பிரமன், தன் தலையை தான் பண்ணறியான்—தன் தலையைத் தான்படைக்க அறியாதவனானான்—எ-று. 179

நாலுங்கடம்பு நடையுடையும்பாவனையும்
வீறுமுனக்கேன்பழனி வேலவா—ஆறுதனில்

வெட்டுண்டானுங்களையன் வெண்ணெய்தனையேதிருடிக்
கட்டுண்டானுங்களம்மான் காண்.

இ-ள். பழனிவேலவா — பழனிவேலவனே, உங்கள் ஐயன் - உன் தகப்பனாகிய சிவபெருமான், ஆறுதனில் வெட்டு உண்டான் - ஆற்றில் வெட்டுப்பட்டான், உங்கள் அம்மான் - உன் மாமன், வெண்ணெய்தனை திருடி - வெண்ணெயைத்திருடி, கட்டுண்டான் - கட்டுப்பட்டான், (ஆதலால்) நாறும் - பரிமளிக்கின்ற, கடம்பும் - கடப்பமலர்மாலையும், நடை உடையும் பாவனையும் - நடை உடை பாவனைகளும், வீறும்-மேன்மையும், உனக்கு ஏன் - உனக்கு யாதுக்கு, (விட்டுவிடு)—எ-று.

நடை —பெருமிதநடை, உடை - பட்டாடை முதலியவற்றை யுடுத்தல், பாவனை - எண்ணம். 180

தூதுமதுரை துவரைகடையிடைமுன்
ஓதுகின்றமூவெழுத்து மொக்குமே—நீதி
செகராஜசேகரன்வாழ் சிங்கையெனுஞ்செல்வ
நகராயிழையார் நகை.

இ-ள். நீதி —நீதியையுடைய, செகராஜசேகரன்வாழ்-செகராஜ சேகரன் வாழ்கின்ற, சிங்கை என்னும் - சிங்கையென்கிற, செல்வம் - செல்வப் பெருநகையுடைய, நகர் —நகரிலுள்ள, ஆயிழையார் - மாதருடைய, நகை - பல், தூதுமதுரை துவரை - தூதுமதுரை துவரை என்னும் மூன்று சொற்களின், கடை இடை முன் ஓதுகின்ற-கடை இடை முதல்களாகச் சொல்லுகின்ற, மூவெழுத்தும்-மூன்றெழுத்துக்களையும், ஒக்கும் - நிகர்க்கும்—எ-று.

(து - து - து) முத்து, மூன்றுது. 181

இவ்வரையுமாவிக் கிரங்குவோர்தாமில்லை
ஐவ்வரையுங்காத்தவ ஞதலினல்—மைவரைசொல்
வானிரங்குமுத்துக்ருஷ்ண மன்னனமதுதொண்டை
மானிரங்குவானென்ருண் மான்.

இ-ள். மான் —என் பெண்ணனவள், இவ்வரையும் - இதுவரைக்கும், ஆவிக்கு - என்னுயிரின்பொருட்டு, இரங்குவோர்தாம் இல்லை — இரங்குவோரில்லை, (ஆயினும்) மைவரைசொல்-கருமைக் கெல்லையாகச் சொல்லப்பட்ட, வான் இரங்கும் - மேகமும் இரங்கும்படியான, முத்துக்ருஷ்ண மன்னன் - முத்துக்ருஷ்ணராஜனாகிய, நமது தொண்டைமான்-நமது தொண்டைமானானவன், ஐவரையுங் காத்தவன் ஆதலினல்-பாண்டவர் ஐவரையும் காத்தருளினவனாதலால், இரங்குவான் - இரங்குவான், என்ருள் —என்று சொன்னாள்—எ-று. 182

தேமிருக்குமாந்தளிரைச் செந்தீவனமென்றும்
பூமுருக்கையத்தீப் பொறியென்றும்—நாமிருக்கும்
மாப்படுமேயென்றெண்ணி வாடிமனந்தளர்ந்து
கூப்பிடுமேயந்தக் குயில்.

இ-ள். அந்தக்குயில்—அந்தக் குயில்கள், தேம் இருக்கும்—வாசனை பொருந்திய, மாந்தளிரை—மாவினது தளிரை, செந்தீவனம் என்றும்-செந்தீக்காடென்றும், பூமுருக்கை—முருக்கம்பூவை, அ—அந்த, தீபொறி என்றும்—தீயின் பொறியென்றும், தாம் இருக்கும்—தாம் வாழ்கின்ற, மா-மாமரங்கள், படுமே என்று எண்ணி—அழியுமேயென்று நினைத்து, வாடி மனம்தளர்ந்து கூப்பிடும்—வாடி மனந்தளர்ந்து கூவாநிற்கும்—எ-று. 183

காமனார்வீட்டிலே கள்ளன்புகுந்தானோ
சோமனாரைப்பாம்பு சூழ்ந்ததோ—மாமரந்தான்
தீப்பட்டுவேகுதோ தியாகேசர்நன்னாட்டில்
கூப்பிட்டதேயக் குயில்.

இ-ள். தியாகேசர் நல்நாட்டில்-தியாகேசருடைய நல்ல நாட்டின்கண், அக்குயில் கூப்பிட்டது—அந்தக்குயில் கூவினது, (இதற்குக் காரணம்யாது) காமனார் வீட்டிலே கள்ளன் புகுந்தானோ—மன்மதன் வீட்டில் திருடன் நுழைந்தானோ, சோமனாரை—சந்திரனை, பாம்பு சூழ்ந்ததோ—பாம்பு வளைந்துகொண்டதோ, மாமரம்தான் தீப்பட்டு வேகுதோ—மாமரம் தீப்பற்றி வேகுதோ (அறியோம்)—எ-று.

காமனார் தமக்கு அரசனாகையாலும், சோமனார் அவனுக்குக் குடையாகையாலும், மாமரம் தமக்கு இருப்பிடமாகையாலும் குயில் கூப்பிடலாயிற்று. 184

செந்தமிழோருய்யவன்பு செய்யவந்தசோழவள்ளல்
சந்ததமுஞ்சேராநா டாழ்குழலே—வந்தனைசெய்
ஐங்கரனைவேலவனை யன்றழற்கண்வந்தவனைச்
சங்கரனைவாசுகியைத் தான்.

இ-ள். தாழ்குழலே-நீண்ட கூந்தலையுடையாளே, செந்தமிழோர்உய்ய-செந்தமிழ்ப்புலவர் உய்யும்படி, அன்புசெய்யவந்த—அவர்மீது அன்புசெய்யவே அவதரித்த, சோழவள்ளல்-சோழராஜன், சந்ததமும்—சதாகாலமும், சேராநாள்—(என்னைக்) கூடாதநாளில், ஐங்கரனை—விநாயகனையும், வேலவனை—முருகனையும், அன்று அழல்கண்வந்தவனை—அன்று நெருப்புக்கண்ணினின்றும் தோன்றினவனையும், சங்கரனை—சிவனையும், வாசுகியை—வாசுகியென்னும் பாம்பையும், வந்தனைசெய்—வழிபடுவாயாக—எ-று.

காமன் வில்லாகிய கரும்பைமுறிக்க விநாயகனாகிய யானையையும், கடலையடக்க முருகனையும், சந்திரனைத்தேய்க்க வீரபத்திரனையும், மன்மதனையெரிக்கச் சங்கரனையும், தென்றலையுண்ண வாசுகியையும் வந்தனை செய்யென்பது கருத்து. இது தலைமகன் தோழிக்குச் சொல்லியது. 185

முக்கணன்வாழ்வெற்பை முறித்துவரியிட்டகால்
முக்கணனையப்பில்விழ மோதாதோ—முக்கணன்றன்
வேணிக்காகாமலர்வைத் தேகினான்மெல்லியலே
சாணிற்குறைந்தான் றலை.

இ-ள். மெல்லியலே — தலைவீ, முக்கணன் வாழ்வெற்பை-மூன்று கண்களை யுடையவனாகிய சிவபெருமான் வாழ்கின்ற மேருமலையை, முறித்து - ஒடித்து, உவரியிட்ட — கடலில் வீழ்த்தின, கால் — காற்றானது, முக்கணனை - மூன்று கண்களை யுடைய தேங்காயை, அப்பில்விழ — நீரில் விழும்படி, மோதாதோ — தாக்காதோ, முக்கணன்தன் — சிவபெருமானது, வேணிக்கு ஆகா மலர் — சடைக்கணியத்தகாத தாழம்பூவை, சாணிற்குறைந்தான் தலை — ஒட்டைச்செடியின்மேல், வைத்து ஏகினான் — வைத்துப்போயினான் (நமது தலைவன்)—எ-று.

இரவுக்குறியில் வந்துநின்ற தலைமகன், நெடுநேரம் நின்றும் தலைமகளைக் காணாமையால், தான் கொண்டுவந்த தாழைமலரைத் தான் வந்ததற்கறிகுறியாக ஒரு ஒட்டைச் செடியின்மேல் வைத்துச் சென்றான், அதன் பிறகு தலைமகளும் தோழியும் வந்து நிற்கும்போது, ஒரு தேங்காய் காற்றினால் நீரில்வீழ்ந்த சத்தத்தைக் கேட்டுத் தலைமகள் அந்தச் சத்தத்தை அவன் செய்த குறியென்றபோது, தோழியானவள் அவன் வந்துபோய்விட்டான், இந்தச் சத்தம் தேங்காய் நீரில் விழுந்ததனா லுண்டானது, அவன் வந்துபோனதற்குச் சாக்ஷி இந்தத் தாழம்பூவேயென்று சொல்லியது. இது அலர்க்குறி. 186

சேல நகரத்துக்குப்போன ஒரு புலவர் அந்த நகர
முதலியவற்றைப் புகழ்ந்து சொல்லியது.

சேலநகரேமதுரை சீர்ச்செழியனேசெழியன்
சாலவதிலுள்ளோரே சங்கத்தார்—சீலமிகும்
கம்பாலதேவன் கடம்பவனவாசர்
தம்பாரிமீனாட்சித் தாய்.

இ-ள். சேல நகரே மதுரை — சேல நகரமே மதுரை, சீர்ச்செழியனே செழியன்-சிறப்பையுடைய செழியனேபாண்டியன், சாலஅதில்உள்ளோரே சங்கத்தார் — மிகவும் அதில் வாழ்வோரே சங்கப்புலவர்கள், சீலம்மிகும் - ஒழுக்கமிகுந்த, கம்பாலதேவன் கடம்பவனவாசர் — கம்பாலதேவனே சொக்கலிங்கப்பெருமான், தம்பாரி மீனாட்சித்தாய் - அவனது மனைவியே மீனாட்சியம்மை—எ-று.

செழியன், கம்பாலதேவன் என்பவர் அந்நகரத்திலுள்ள பிரபுக்கள். ()

மங்கையர்கள்யோனிமிசை வைத்திருக்குமாசைதனைப்
பங்குசெய்துநூற்றிலொரு பங்கெடுத்துக்—கங்கைமதி
வேணியரன்பாதார விந்தத்தில்வைத்தக்கால்
காணலாங்காணுக் கதி.

இ-ள். மங்கையர்கள் யோனிமிசை-மாதர்களுடைய யோனியின்மீது, வைத்திருக்கும் ஆசைதனை — வைத்திருக்கிற ஆசையை, பங்குசெய்து - பாகித்து, நூற்றில் ஒருபங்கு எடுத்து — நூற்றிலொருபாகத்தையெடுத்து, கங்கைமதி — கங்கையையும் சந்திரனையும் அணிந்த, வேணி — சடாபாரத்தையுடைய, அரன் — சிவபெருமானது, பாதாரவிந்தத்தில் வைத்தக்கால் — பாததாமரையின்மீது வைத்தால், காணுக்கதிகாணலாம் — காணக்கூடாத முத்தியைக் காணலாம்—எ-று. 188

புட்டவல்பட்டாணி பொரிதேங்குழலப்பம்
மட்டவிழுந்தோசை வடையுடனே—சட்டமுடன்
ஓயாமற்சோறுகறி யுண்டையுண்டையாயடைக்கும்
வாயாநமச்சி வாயா.

இ-ள். புட்டு-பிட்டு, அவல்—, பட்டாணி—, பொரி—, தேங்குழல்—, அப்பம்—, மட்டுஅவிழும் தோசை — மணம் வீசுகின்ற தோசை, வடையுடனே—, சோறுகறி—, (இவற்றை) சட்டமுடன் — சட்டமாக, ஓயாமல் - இடைவிடாமல், உண்டை உண்டையாய் அடைக்கும் — உண்டை உண்டையாய்த் துறுத்துகின்ற, வாயா — வாயையுடையவனே, நமச்சிவாயா — நமச்சிவாயனே—எ-று.

செல்வப்பெருக்குள்ள நமச்சிவாயன் என்னும் ஒருவனிடத்தில் யாசிக்கப்போன ஒரு புலவன், அவன் தனக்கொன்றுங் கொடாமையையும் அவனது பேருண்டியையுங் கண்டு அவனை யிகழ்ந்து சொல்லியது. 189

குச்சிலியமாதர் குயமுங்குவலயத்தோர்
மெச்சுதமிழ்மாதர் வியன்முலையும்—சிச்சீ
தெலுங்கமடமாதர் சிங்காரக்கொங்கைக்
கலிங்கமெனவேசொல் கவி.

இ-ள். குச்சிலியமாதர் குயமும்-குச்சிலியதேசத்துப் பெண்களுடைய தனங்களும், குவலயத்தோர் மெச்சு — உலகத்தார் புகழ்கின்ற தமிழ்மாதர், வியன்முலையும் — தமிழ்நாட்டுப் பெண்களுடைய பெரிய தனங்களும், சிச்சீ-சைசை அருவருக்கத்தக்கன ஆதலால், தெலுங்கமடமாதர் - தெலுங்கதேசத்துப்பெண்களுடைய, கலிங்கம் சிங்காரக்கொங்கைஎன — உத்தரீயத்தையணிந்த அழகிய தனங்களென்னும்படி, கவிசொல் — கவியைப்பாடு—எ-று.

குச்சிலியப்பெண்கள் தனம் முழுதும் மூடப்பட்டிருக்கும், தமிழ்நாட்டுப் பெண்கள் தனம் முழுதும் வெளிப்பட்டிருக்கும், தெலுங்கதேசத்துப் பெண்கள் தனம் சிறிது மூடியும் மூடாமலுமிருக்கும் – ஆதலால் கவிசொல்வோன் கவிப்பொருள் முழுதும் தோன்றாமலும் முழுதும் வெளிப்படையாயும் இராமல், தோன்றியும் தோன்றாமல் உய்த்துணரும்படி சொல்ல வேண்டும் என்பதாம். 190

இங்கிருக்கவென்றா லெமனொட்டானிவ்விடம்விட்
டங்கிருக்கவென்றா லயனொட்டான்—எங்குவைத்துப்
பேணுவேனிவ்வுடலைப் பித்தாபிறைசூடுந்
தாணுவேசொக்க நாதா.

இ-ள். பித்தா – பித்தனே, பிறைசூடும் தாணுவே – பிறையையணிந்த தாணுவே, சொக்கநாதா – சொக்கநாதரே, இங்கு இருக்கஎன்றால் – இங்கேயிருக்கலாமென்றால், யமன் ஒட்டான் – யமன் விடான், இவ்விடம் விட்டு - இவ்விடத்தைவிட்டு, அங்கு இருக்க என்றால் – அங்கே யிருக்கலாமென்றால், அயன் ஒட்டான் – பிரமன் விடான், இவ்வுடலை – இந்தவுடம்பை, எங்கு வைத்துப் பேணுவேன் — எவ்விடத்தில் வைத்துக் காப்பாற்றுவேன் — எ-று.

யமன் அழிக்கிறான், பிரமன் படைக்கிறான், வேறெவ்விடத்திற் போயிருப்பேன் என்பதாம். 191

வெள்ளிமலைபொன்னின்மலை மேவிமகிழ்வீடாகிப்
பிள்ளைகளோபுத்திசொல்லும் பிள்ளைகளாய்த்—தெள்ளுமுக
வாடாவடிவுடையாள் மாமனையாளானக்கால்
ஆடாரோவொற்றியப்ப னார்.

இ-ள். வெள்ளிமலை பொன்னின்மலை - கைலாயமும் மேருவும், மேவி மகிழ் வீடுஆகி – தங்கி மகிழும்படியான வீடாகி, பிள்ளைகள் புத்திசொல்லும் பிள்ளைகள்ஆய்-பிள்ளைகள் தமக்குப் புத்திசொல்லும்படியான பிள்ளைகளாகி, தெள்ளும் முகம்வாடா வடிவுடையாள் – தெளிந்த முகம்வாடாத வடிவுடையம்மை, மாமனையாள் ஆனக்கால் – பெருமைபொருந்திய மனையாளானால், ஒற்றி அப்பனார் – திருவொற்றியூரி லெழுந்தருளிய எமது தந்தையாராகிய சிவபெருமானானவர், ஆடாரோ – ஆடமாட்டாரோ—எ - று.

பிள்ளைகள் – விநாயகர் சுப்பிரமணியர். ஆடுதல் – நடநம்பண்ணுதல். ()

கொற்றங்குடியார்க்குச் சிற்றம்பலவர் எழுதிய திருமுகம்.

அடியார்க்கெளியன் சிற்றம்பலவன்கொற்றங்
குடியார்க்கெழுதியகைச் சீட்டுப்—படியின்மிசைப்

பெத்தான்சாம்பானுக்குப் பேதமறத்தீக்கைசெய்து
முத்திகொடுக்கை முறை.

இ-ள். அடியார்க்கு எளியன் — அடியவர்க்கு எளியவன், சிற்றம்பலவன் — சிற்றம்பலத்தான், கொற்றங்குடியார்க்கு — கொற்றங் குடியவர்க்கு, எழுதிய கைச்சீட்டு—; (என்னெனின்) படியின்மிசை — உலகத்தில், பெத்தான் சாம்பானுக்கு—, பேதம் அற — வேற்றுமையில்லாமல், தீக்கைசெய்து-தீக்ஷைசெய்து, முத்தி கொடுக்கை — முத்தி கொடுத்தல், முறை — உமக்குக் கடமையாம்—எ - று. 193

காந்தனுக்கென்றன்கொடிய காமவிகாரமெல்லாம்
போந்தறிவித்தாலுனக்குப் புண்ணியமாம்—சேர்ந்தோடும்
தேளிபடவாடுந் திரைக்கடலேமன்மதன்கை
வாளிபடவாடு மனம்.

இ-ள். சேர்ந்து ஓடும் — திரண்டோடுகின்ற, தேளிபட ஆடும் - தேளி மீன்கள் பொருந்த விளையாடுகின்ற, திரைக்கடலே — அலைகளையுடைய கடலே, மன்மதன் கைவாளிபட — மன்மதன்கை அம்புபடுதலால், மனம் வாடும் — மனம் வாடாநின்றது, (ஆகையால்) காந்தனுக்கு — தலைவனுக்கு, என்றன் — எனது, காமவிகாரம்எல்லாம் — காமவிகாரமுழுதும், போந்துஅறிவித்தால் — போய்த் தெரிவிப்பாயானல், உனக்கு புண்ணியம் ஆம் — உனக்குப் புண்ணியமுண்டாகும்—எ - று.

இது தலைவி கடலொடு கூறியது. 194

கம்பனென்றுங்கும்பனென்றுங் காளியொட்டக்கூத்தனென்றும்
கும்பமுனியென்றும்பேர் கொள்வாரோ—அம்புவியில்
மன்னுவலர்புடைசூழ் வாழ்குடந்தையாரியப்பன்
அந்நாளிலேயிருந்தக் கால்.

இ-ள். அம்புவியில் மன் — உலகத்தில் நிலைபெற்ற, நாவலர்புடைசூழ-நாவலர்கள் புடைசூழ, குடந்தைவாழ் — திருக்குடந்தையில் வாழ்கின்ற, ஆரியப்பன் — ஆரியப்பப்புலவன், அந்நாளிலே யிருந்தக்கால் — அக்காலத்திலிருந்தானல், கம்பன் என்றும்—, கும்பன் என்றும்—, காளி ஒட்டக்கூத்தனென்றும் — காளிமுத்து ஒட்டக்கூத்தனென்றும், கும்பமுனி என்றும் - அகத்தியனென்றும், பேர்கொள்வாரோ — பேர்படைப்பார்களோ—எ - று.

முற்காலத்தில் ஆரியப்பப்புலவனிருந்தால் கம்பன் முதலானவர்களுடைய புலமைசெல்லா தென்பதாம். 195

கொச்சகம்.

மெய்ச்சரசமாக விளையாடும்வேளையிலே
கைச்சரசமென்றதல்லாற் கைச்சரசமென்றேனே

அச்சனகியார்மீதி லாசைகொண்டராவணன்மேல்
தச்சுருவவாளிதொட்ட தாமோதரேந்திரனே.

இ-ள். அ-அந்த, சனகியார்மீதில்-சீதாபிராட்டிமீதில், ஆசைகொண்ட-விருப்பங்கொண்ட, ராவணன்மேல் - ராவணன்மீது, தச்சு உருவ - தைத் துருவும்படி, வாளிதொட்ட - அம்புதொடுத்த, தாமோதரேந்திரனே—, மெய்ச்சரசமாக விளையாடும் வேளையிலே-உண்மைச்சரசமாக நீ விளையாடுங் காலத்தில், கைச்சரசம் என்றதல்லால் - இதென்ன கைச்சரசம் என்றதே யன்றி, கைச்சரசம் என்றேனே - கைத்தரசம்என்று சொன்னேனே-எ-று.

தாமோதரன் என்னும் ஒரு சீமான் தன்னோடு சரசமாடுங் காலத்தில் அந்த சரசரசம் இனிமையா யிருந்ததென்று அவனோடு சொல்லியது. 196

மீன்பார்த்துவிண்பார்த்து வேளையும்பார்த்தாள்வரவு
தான்பார்த்தென்னைப்போற் சரிபார்க்கும்வெண் குருகே
மான்பார்த்துவாளிதொட்ட மால்சிவநாராயணனை
நான்பார்த்துமாதா நகைபார்த்திருந்தேனே.

இ - ள். மீன்பார்த்து - மீனைப்பார்த்தும், விண்பார்த்து - ஆகாயத்தைப் பார்த்தும், வேளையும் பார்த்து - சமயத்தைப் பார்த்தும், ஆள்வரவு தான் பார்த்து - ஆள்வருதலைப் பார்த்தும், என்னைப்போல் - என்னைப்போல, சரி பார்க்கும் - வழிபார்க்கும், வெண்குருகே-வெள்ளியகுருகே, மான்பார்த்து - மாயமானாகியமாரீசனைப்பார்த்து,வாளிதொட்ட-அம்பெய்த, மால்-திருமாலி னமிசமாகிய, சிவநாராயணனை—, நான்பார்த்து-நான் எதிர்பார்த்து, மாதர் நகைபார்த்து இருந்தேன் - மாதர் நகைத்தலையும் பார்த்திருந்தேன்—எ-று.

மீன் — மீன், நக்ஷத்திரம், குருகு - நாரை, ஒருமாது சிவநாராயணன் என்னுஞ் சீமானை யெதிர்பார்த்திருந்து அவன் வாராமையால் மாதர் நகைப்பதைக்கண்டு ஒரு குருகை நோக்கிச் சொல்லியது. 197

முல்லைமுல்லையாய்த்தொடுத்து மோகமதனெய்யவந்த
வில்லைவில்லையாய்நறுக்கி மெல்லமெல்லத்தாராயோ
இல்லையில்லையென்றுசொல்லி யேற்கவரும்பாவலர்கள்
தொல்லைதவிர்க்குங்களந்தைச் சுப்ரமண்யபூபதியே.

இ - ள். முல்லை — முல்லைமலரம்பை, முல்லையாய்த்தொடுத்து — தன் வெற்றி யம்பாகத்தொடுத்து, மோகமதன் எய்யவந்த - மோகத்தைத்தருகிற மன்மதன் எய்யவந்த, வில்லை - கருப்புவில்லை, வில்லையாய் நறுக்கி — பில்லை களா யறுத்து, மெல்ல — மெல்லும்படி, மெல்லதாராயோ — பையத்தரமாட் டாயா, இல்லை இல்லை என்றுசொல்லி—, ஏற்கவரும்-யாசிக்கவருகிற, பாவ லர்கள் - வித்வான்களுடைய, தொல்லை தவிர்க்கும்-துன்பத்தை நீக்குகின்ற,

களந்தை — திருக்களந்தையில் வாழ்கின்ற, சுப்ரமண்ய பூபதியே — சுப்ரமண்ய பூபாலனே—எ - று.

களந்தை — களத்தூர். இது ஒருமாது சுப்ரமண்யபூபதி என்னும் சீமானைநோக்கி, மன்மதன் என்மீது கணைதொடுத்தற் கிடமாயிருக்கிற வில்லாகிய கரும்பைப் பில்லைகளாய்த்துண்டித்து, நான் மெல்லும்படி கொடுக்கமாட்டாயோவென்று சொல்லியது. என்னைச் சேரமாட்டாயோ வென்பதாம்.

ஆயிரங்கண்ணாகமத னம்புமேலம்புவிட
வீயிரங்குசெந்தேனி ருலினங்கமானேனே
தாயிரங்கவேணபெண்க டாமிரங்கவானிரங்க
வேயிரங்கும்வாயா விசயரகுநாயகனே.

இ - ள். ஆன் இரங்க — பசுக்களிரங்கும்படி, வேய் இரங்கும் — வேய்ங்குழல் ஒலிக்கின்ற, வாயா — திருவாயையுடையவனே, தாய் இரங்க — தாயானவள் இரங்கவும், வேணபெண்கள் இரங்க — வேண்டியமாதர் இரங்கவும், விசயரகு நாயகனே—, மதன்-மன்மதன், அம்புமேல் அம்புவிட-அம்புமேல் அம்பையெய்ய, ஆயிரம் கண் ஆக — ஆயிரங்கண்களாக, ஈ இரங்கு — ஈக்கள் சத்திக்கிற, செந்தேன் இருலின்-செந்தேன் கூடுபோல, அங்கம் ஆனேனே - உடம்பு ஆகப்பெற்றேனே—எ - று.

விசயரகுநாயகன் — விசயரகுநாதசேதுபதி, இந்தச் சீமானை நோக்கி ஒருமாது சொல்லியது. 199

கன்னலெனுஞ்சிறுகுருவி ககனமழைக்காற்றுமல்
மின்னலெனும்புழுவெடுத்து விளக்கேற்றுங்கார்காலம்
மன்னவனாந்தென்மதுரை மாவலிவாணனைப்பிரிந்திங்
கென்னபிழைப்பென்னவிருப் பென்னநகைப்பின்னமுமே.

இ - ள். கன்னல் என்னும் — கன்னலென்கிற, சிறுகுருவி — சிறிய குருவியானது, ககனமழைக்கு ஆற்றுமல் — மேகத்தினின்றும் வீழ்கின்ற மழைக்குச் சகிக்காமல், மின்னல் என்னும் புழு எடுத்து — மின்மினிப்பூச்சியையெடுத்து, விளக்கு ஏற்றும் — (தன் வீட்டுக்கு) விளக்காக ஏற்றுகின்ற, கார்காலம் — மழைகாலம், (இந்தக் கார்காலத்தில்) மன்னவன் ஆம் — வேந்தனாகிய, தென்மதுரை — தென்மதுரையில் வாழ்கின்ற, மாவலிவாணனை—, பிரிந்து — நீங்கி, இங்கு என்ன பிழைப்பு — இவ்விடத்தில் என்ன பிழைப்பிருக்கின்றது, என்ன இருப்பு - இது என்னநிலை, இன்னமும் என்ன நகைப்பு — இன்னமும் என்ன சிரிப்பு—எ - று.

மாவலிவாணன் — ஓர் சீமான். இது தலைமகள் தோழி முதலியோரை நோக்கிச் சொல்லியது. 200

வெண்பா.

கல்விக்குஞானக் கருத்துண்டாங்காயமுறும்
தொல்வினைகளெல்லாந் தொலையுமே—வில்லைத
னிற்புயற்றிருக்கணத்த னித்தன்வச்சிரப்புயத்தோர்
கற்பகத்தினைத் துதித்தக் கால்.

இ-ள். வில்லை தனில் — வில்வ வனத்திலுள்ள, புயல் — கருணை மழை பொழிகின்ற, திருக்கண் அத்தன் — திருக்கண்களையுடைய எமது தந்தை, நித்தன் — அழிவற்றவன், வச்சிரப்புயத்து — வயிரம்போலும் வலிய திருத்தோள்களையுடைய, ஓர் கற்பகத்தினை — ஒப்பற்ற கற்பக விநாயகனை, துதித்தக்கால் — தோத்திரம்பண்ணினால், கல்விக்கு — கல்வியோடு, ஞானக் கருத்து உண்டாம் — ஞானக்கருத்து உண்டாகும், காயம் உறும் — உடம் பெடுத்தற் கேதுவாகிய, தொல்வினைகள் எல்லாம் — பழவினைகள் யாவும், தொலையும் — நீங்கும்—எ - று.

வில்லை — வில்வவனம், இது ஒரு திருப்பதி. 201

செல்வம்பெறலாஞ் செழித்தபுகழ்சேரலாம்
வில்வம்புனைவார் விரிஞ்சேசர்—புல்லுமதன்
கோளைமுடித்தாரிமயக் கோதையிடத்தார்கமலத்
தாளைமனத்தூடுநினைத் தால்.

இ-ள். வில்வம் புனைவார்-வில்வ மாலையைத் தரிப்பவர், விரிஞ்சேசர்-விரிஞ்சைநகர்க்கிறைவர், புல்லும்மதன் — கிட்டிவந்த மன்மதனது, கோளை முடித்தார் — வல்லமையையழித்தவர், இமயக்கோதை இடத்தார் — உமாதேவியை யிடப்பாகத்திலுடையவர், (அவரது) கமலம் தாளை — தாமரைமலர் போலும் திருவடிகளை, மனத்தூடு நினைத்தால்-மனத்தில் நினைத்தால், செல்வம் பெறல் ஆம் — செல்வத்தை யடையலாம், செழித்த புகழ் சேரல் ஆம்-மிக்க புகழை யடையலாம்—எ - று. 202

வேலாயுதத்தின் சிறப்பு.

அண்டர்தமக்கரசா மன்புபடரக்கொம்பாம்
மண்டவுணர்தம்முயிர்க்கு வன்னியாம்—பண்டுதிறற்
கஞ்சனஞ்சிடுங்கடம் பணிந்தெழுந்துகந்துசூரை
மிஞ்சிநெஞ்சுறிந்தெறிந்த வேல்.

இ-ள். பண்டு — முற்காலத்தில், திறல் — வெற்றியையுடைய, கஞ்சன் அஞ்சிடும் — பிரமன் அஞ்சும்படியான, கடம்பு அணிந்து — கடப்பமாலையைத் தரித்து, எழுந்து — மேற்சென்று, உகந்து — சந்தோஷித்து, சூரை — சூரபன் மனை, மிஞ்சி — மேலாடி, நெஞ்சு உறிந்து எறிந்த — (அவனது) நெஞ்சைப் பிளந்தெறிந்த, வேல் — வேலாயுதமானது, அண்டர்தமக்கு அரசு ஆம்-தேவர் களுக்கு அரசாகும், அன்புபடரக் கொம்பு ஆம்-அன்பாகிய கொடிபடர்வதற்

குக்கொள் கொம்பாகும், மண்டு – நெருங்கிய, அவுணர்தம் உயிர்க்கு – அரக்கர்களுயிருக்கு, வன்னி ஆம் – நெருப்பு ஆகும்—எ - று.

தேவர் சேனுபதி என்பதை யுணர்த்துதற்கு அண்டர்தமக் கரசாம் என்றூர். 203

2 ஆதரவாயென்னருகி லஞ்சலென்றுவந்துநின்று
போதரவுசெய்யுமெப் போதுமே—ஓதுதமிழ்ச்
சந்தமுந்தலங்க்ரதஞ் செறிந்துநன்குயர்ந்துதங்கு
விந்தைகொண்டிலங்குசெந்தில் வேல்.

இ - ள். ஓதுதமிழ் சந்தம்முந்து – சொல்லப்பட்ட தமிழ்ச் சந்தங்களில் முந்தின, அலங்க்ரதம் செறிந்து – அலங்காரமாகிய சொன்மாலைகள் மிகுதியாய்ப் பணியப்பெற்று, நன்கு உயர்ந்து – நன்றூயுயர்ந்து, தங்கு – தங்கிய, விந்தைகொண்டு இலங்கு – அற்புதத்தைக்கொண்டு விளங்குகின்ற, செந்தில் வேல் – செந்தில்வேலானது, என் அருகில் – எனக்குச் சமீபத்தில், அஞ்சல் என்று – பயப்படாதேயென்று, ஆதரவாய் வந்துநின்று—, எப்போதும் போதரவுசெய்யும் – எப்பொழுதும் என்னைக்காப்பாற்றும்—எ - று. 204

3 இங்கிதமாநல்வாழ் வெமக்களிக்குமுற்பகல்செய்
சங்கடமாம்வேலை தணிக்குமே—பொங்கமுறத்
தற்பரற்கநுக்ரகித் திடக்கருத்தனித்தசத்த
வெற்பினைத்தொளைத்தவுக்ர வேல்.

இ - ள். பொங்கம் உற – விளக்கமிகும்படி, தற்பரற்கு – பரமசிவனுக்கு, அநுக்ரகித்திட – (பிரணவப்பொருளை) உபதேசிக்க, கருத்தன் – கர்த்தனுயிருந்தமுருகக்கடவுளுடைய, நித்தம் – சாசுவதமான, சத்தவெற்பினை - சப்தகுல பர்வதங்களையும், தொளைத்த – தொளைசெய்த, உக்ரவேல் – உக்ரமாகிய வேலானது, எமக்கு - எங்களுக்கு, இங்கு – இவ்விடத்தில், இதம் ஆம் – சுகமாகிய, நல்வாழ்வு – நல்வாழ்வினை, அளிக்கும் – கொடுக்கும், முற்பகல்செய்- முன்னைநாளிற்செய்த, சங்கடம் ஆம்வேலை – (தீவினையின்காரியமாகிய) துன்பக்கடலை, தணிக்கும் - சுவறப்பண்ணும்—எ - று. 205

4 ஈட்டும்வினைகளறுத் தின்பமுறவேயெனது
பாட்டுக்குகந்தருள்பா லிக்குமே—நாட்டமிகும்
மண்டலங்கலங்ககண்டர் கண்டர்துண்டர்மிண்டராவி
விண்டொடுங்கமண்டியுண்ட வேல்.

இ - ள். நாட்டமிகும் – ஆராய்ச்சி மிகுந்த, மண்டலங்கலங்கு – மண்டலம் கலங்குதற்கேதுவாகிய, அகண்டர் – அநேகராகிய, கண்டர் – கண்டகர்,

அண்டர் — துஷ்டர், மிண்டர் — வலியர் (ஆகிய இவர்களுடைய), **ஆவிவிண்டு ஒடுங்க** — உயிர்நீங்கி யொடுங்கும்படி, மண்டி உண்ட-நெருங்கியுண்ட, வேல்-வேலாயுதமானது, ஈட்டும் வினைகள் அறுத்து — (ஆன்மாக்கள்) சம்பாதிக்கிற வினைகளைச்சேதித்து, இன்பம் உற — இன்பம் அதிகரிக்கும்படி, எனது பாட்டுக்கு உகந்து — என்பாடலுக்கு சந்தோஷித்து, அருள் பாலிக்கும்-அருள் செய்யும்—எ - று.

வினைகள் — நல்வினை தீவினைகள். இன்பம் — மோக்ஷசுகம். 206

5 உன்னவினிதாயிருக்கு மோங்குசெல்வமும்பெருக்கும்
நன்னரருளைக்கொடுக்கு நாடோறும்—பன்னும்
சகடமுருளநெருடுகமல சரணகருணையரியின்மருகன்
விகடகரியினிளையமுருகன் வேல்.

இ - ள். பன்னும் — சொல்லப்பட்ட, சகடம் உருள - வண்டில் உருளும்படி, நெருடு — நெருடின, கமல சரணம் - தாமரை மலர்போலும் பாதங்களையுடைய, கருணை — கருணையுள்ள, அரியின் மருகன் - திருமாலுக்கு மருகன், விகடகரியின் — மாறுபட்ட தலையையுடைய விநாயகனுக்கு, இளைய — சிறிய, முருகன் — முருகவேள் (அவனது), வேல் — வேலானது, உன்ன — (அன்பர்) நினைக்க, இனிது ஆய் இருக்கும் — இன்பமாயிருக்கும், ஓங்கு செல்வமும் பெருக்கும் — உயர்ந்த செல்வத்தையும் பெருகச்செய்யும், நாள்தோறும்-தினந்தோறும், நன்னர் அருளைக் கொடுக்கும் — நன்மையாகிய அருளைச் செய்யும்—எ - று.

சகடம் என்றது சகடாசுரன். விகடகரி — மாறுபட்டயானை. அதாவது தலையொன்றுமே யானையுருவாயிருத்தல். 207

6 ஊழ்வினையைப்போக்குமே யுள்ளொளியைக்காட்டுமே
வாழ்வினுக்கோர்வித்தாய் வளருமே—தாழ்வார்
தடபடவெனவதிர் கடலதின்முடிமிசை
விடவதிபொடிசெயும் வேல்.

இ - ள். தாழ்வார் — வணங்குவோர், தடபட என — தடபட என்னும்படி, அதிர் — முழங்குகின்ற, கடலதின் முடிமிசை — கடலின் முடிமேல், விட — ஏவ, அதிபொடிசெயும் — மிகப்பொடியாக்குகின்ற, வேல்-வேலாயுதமானது, ஊழ்வினையைப்போக்கும் — பழவினையை நீக்கும், உள் ஒளியை காட்டும் — உள்ளொளியாகிய பரம்பொருளைக்காட்டும், வாழ்வினுக்கு ஓர் வித்துஆய் வளரும் — செல்வத்துக்கு ஒரு விதையாகி வளரும்—எ - று.

வாழ்வு — செல்வம். 208

7 ஓராறுசென்னி யொருமுருகாவென்றளவில்
தீராதவல்வினைநோய் தீர்க்குமே—போராடிக்

கொக்கரித்தவெற்படர்த்துக் கொக்கரக்கனைத்துணித்த
விக்ரமத்திருக்கரத்து வேல்.

இ-ள். போராடி - போரிட்டு, கொக்கரித்த - ஆர்ப்பரித்த, வெற்பு அடர்த்து - கிரவுஞ்ச மலையைப் பொடித்து, கொக்கு அரக்கனை துணித்த - மாமர வடிவாயிருந்த அரக்கனாகிய சூரனை இருபிளவாகச்சேதித்த, விக்ரமம் - வெற்றியையுடைய, திருக்காத்துவேல் - திருக்கைவேலானது, ஓர் ஆறு சென்னி - ஓராறு தலைகளையுடைய, ஒரு முருகா என்றளவில் - ஒப்பற்ற முருகனே யென்றளவில், தீராத - நீங்காத, வல்வினை - வலிய வினைகளையும், நோய் (அவற்றாலுண்டாகிற) துன்பங்களையும், தீர்க்கும் - நீக்கும் — எ-று.

கந்தாகடம்பா கயிலாயமாமலையான்
மைந்தாசுவாமிவடி வேலா — சந்தக்
குறமகளாசைகொள்கணவா குருபரனாகியகுமரா
அறுமுகவாபழனியின் வேலா.

இ-ள். கந்தா - கந்தனே, கடம்பா - கடப்பமாலையை யுடையவனே, கயிலாயமா மலையான் மைந்தா - கயிலாயமாகிய பெரிய மலையையுடைய பரமசிவனுக்குப் புதல்வனே, சுவாமி வடிவேலா - எமக்கு சுவாமியாகிய வடிவேலனே, சந்தம் - அழகுள்ள, குறமகள் — குறப்பெண்ணாகிய வள்ளிநாயகியின், ஆசைகொள் - விருப்பங்கொண்ட, கணவா - கணவனே, குருபரன் ஆகிய குமரா - (சிவபெருமானுக்கு) சிறந்த குருவாகிய குமரவேளே, அறுமுகவா - ஆறுமுகனே, பழனியின் வேலா - பழனிவேலனே (என்னை யாதரித்தருளவேண்டும்) — எ-று. 210

அன்பர்பயங்கெடுக்கு மத்திகிரியைத்துளைக்கும்
இன்பவல்லிகண்ணுக் கெதிராகும் — மின்பரந்த
வாகுதோளிலேறிமீறி வாகுசாரியோடியாடி
வேகசூரன்மார்பிடந்த வேல்.

இ-ள். மின்பாந்த - மின்னுதல் பரவிய, வாகுதோளில் ஏறி - வீரவாகு தோளிலேறி, மீறி - மிஞ்சி, வாகுசாரி ஓடி ஆடி - அழகிய சாரியோடி விளையாடி, வேகம் சூரன்மார்பு இடந்த - கொடுமையாகிய சூரனது மார்பைப் பிளந்த, வேல் - வேலானது, அன்பர் பயங்கெடுக்கும் - அன்பரது பயத்தைக் கெடுக்கும், அ — அந்த, திகிரியை - (கிரவுஞ்ச) மலையை, துளைக்கும் - தொளைபடுத்தும், இன்பவல்லி கண்ணுக்கு - சுகவடிவாகிய உமாதேவியார் கண்ணுக்கு, எதிர் ஆகும் - நேர் நிற்கும் — எ-று. 211

அஞ்சிமயல்சகியா தங்கமுருகிநின்ற
வஞ்சியைச்சேர்தென்றணிகை வள்ளலே — பஞ்சமலர்

அங்கசனுக்குங்கிரணத் தந்திமதிக்குங்கடலுக்
குங்குழலுக்குங்குயிலுக் கும்.

இ-ள். பஞ்சமலர்-பஞ்ச புஷ்ப பாணங்களையுடைய, அங்கசனுக்கும் - மன்மதனுக்கும், கிரணத்து - கிரணத்தோடுகூடிய, அந்திமதிக்கும் - அந்திப் பிறைக்கும், கடலுக்கும் —, குழலுக்கும் - வேய்ங்குழலுக்கும், குயிலுக்கும் —, அஞ்சி - பயந்து, மயல் சகியாது - மையலைச் சகிக்கமாட்டாமல், அங்கம் உருகுகின்ற - உடலுருகுகின்ற, வஞ்சியை - வஞ்சிக்கொடிபோலும் என் பெண்ணை, சேர் - நீ சேர்வாயாக, தென் தணிகை வள்ளலே - தென் தணிகைமலையில் வாழ்கின்ற வள்ளலே — எ - று.

மயல் - காம மயக்கம், வள்ளல் - மிகு கொடையாளி, குழல் - புள்ளாங் குழல். 212

வாங்குசிலைநுதலார் மாயக்கலவியிலே
ஏங்கிமனமே யிளையாதே — மாங்கனிக்காத்
தம்பியொக்கச்சண்டையிட்டுத் தந்தையைச்சுற்றந்தவொற் [றை
கொம்பனைச்சற்றன்புவைத்துக் கூறு.

இ-ள். வாங்கு - வளைந்த, சிலை நுதலார் - வில்லையொத்த நெற்றியையுடையவராகியமாதரது, மாயக்கலவியிலே - மாயப்புணர்ச்சியிலே, ஏங்கி-ஏக்கமுற்று, மனமே - நெஞ்சே, இளையாதே - நீ மெலியாதே, மாங்கனிக்கா - மாங்கனியின்பொருட்டு, தம்பி ஒக்க சண்டையிட்டு - தம்பியோடு சமானமாய்ச் சண்டையிட்டு, தந்தையைச் சுற்று - தந்தையாகிய சிவபெருமானைச் சுற்றிவந்த, அந்த ஒற்றைக்கொம்பனை - அந்த ஏகதந்தனை, சற்று அன்பு வைத்துக்கூறு - சற்றே அன்புவைத்துத் துதிசெய்வாயாக — எ - று.

ஒற்றைக்கொம்பன் - விநாயகன். 213

தாமரைப்பூந்தேனையுண்டு தாதளைந்துவண்டிமிர்ந்து
காமரஞ்செய்வாவிகள்சூழ் கந்தர்சிவ — மாமலைவாழ்
பூவையரங்கந்தங்கம் பூகமிலங்குங்கண்டம்
காவையரங்கஞ்சங்கண் காண்.

இ-ள். வண்டு - வண்டுகள், தாமரைப்பூ தேனையுண்டு - தாமரைப்பூந் தேனைப்பருகி, தாது அளைந்து - மகரந்தத்தைப் பூசிக்கொண்டு, இமிர்ந்து - ஒலித்து, காமரம்செய் - காமரப்பண் பாடுதற்கிடமாகிய, வாவிகள்சூழ்-தடாகங்கள்சூழ்ந்த, கந்தர் சிவமாமலைவாழ்-கந்தரது பெருமைவாய்ந்த சிவகிரியில் வாழ்கின்ற, பூவையார் - இம்மாதரது, அங்கம் - சரீரம், தங்கம் - தங்கத்தை நிகர்க்கும், இலங்கும் கண்டம் - விளங்குகின்ற கழுத்து, பூகம்-கமுகை நிகர்க்

கும், கண் — கண்கள், வை அரம் கஞ்சம் — கூர்மையாகிய அரத்தையும் தாம ரைமலரையும் நிகர்க்கும், கா — நீ காத்தருளல்வேண்டும்—எ - று. 214

திருச்செந்தூர்க் கந்தர் திருவிழாக்காலத்தில் மேகமழை பெய்யத் தொடங்குதலும், வந்தவர்கள் எல்லாரும் இங்குமங்குமா யோடுவதைக்கண்ட ஒரு அன்பர் மேகத்தை நோக்கிக் கூறிய செய்யுள்.

வந்துமழைபொழியும் வானேவெஞ்சூர்தடிந்த
கந்தர்திருவிழாக் காலத்தில்—தொந்தரையா
நீர்த்துளியையூற்றிவிட னேர்த்தியலமாற்றிவிடு
கீர்த்திவருநாட்டென்மொழி கேள்.

இ - ள். வந்து — (உனக்குரிய பருவத்தில்) வந்து, மழைபொழியும் - மழையைச் சொரிகின்ற, வானே — மேகம், வெம் சூர் தடிந்த — வெவ்விய சூரனைக்கொன்ற, கந்தர் — கந்தசுவாமியின், திருவிழாக் காலத்தில் — உற்சவ காலத்தில், தொந்தரையா — அவசரமாக, நீர்த்துளியை ஊற்றிவிடல் — நீர்த் துளியைக் கொட்டிவிடுதல், நேர்த்தியல — நன்மையல்ல, மாற்றிவிடு — (நீர் கொட்டுந் தொழிலை) நீக்கிவிடு, (நீக்குவையாயின்) நாட்டு — உலகத்தில், கீர்த்திவரும் — உனக்குப் புகழுண்டாகும், என்மொழிகேள் — என்சொல்லைக் கேட்பாயாக—எ - று.

இச்செய்யுள் கூறினவுடனே மேகம் மழைபெய்யாது நின்றுவிட்டது.

போற்றுவார்வல்வினையைப் போக்குமேபூமலர்கொண்
டேற்றுவாரைக்கையிலை யேற்றுமே—தோற்றரிய
சந்தந்தங்குஞ்செஞ்சொற் சங்கம்பொங்குஞ்செந்திற்
கந்தன்செம்பொன்றண்டைக் கால்.

இ - ள். தோற்றரிய — காண்டலருமையாகிய, சந்தம் தங்கும் - அழகு தங் கிய, செஞ்சொல் சங்கம்பொங்கும் — செஞ்சொல்லையுடைய தமிழ்ச்சங்கம் விளங்குகின்ற, செந்தில் — திருச்செந்தூரில் வாழ்கின்ற, கந்தன் — முருக வேளின், செம்பொன் தண்டை — செம்பொற்றண்டையைத்தரித்த, கால் - திருவடி, போற்றுவார் — தன்னை வணங்குவோருடைய, வல்வினையை - வலிய வினைகளை, போக்கும் — நீக்கும், பூ மலர்கொண்டு — அழகிய மலர்களைக் கொண்டு அருச்சித்து, ஏற்றுவாரை — உயர்த்துவோரை, கயிலை ஏற்றும் - கயிலாயத்தில் ஏற்றும்—எ - று. 216

ஆறுமுகமென்றளவி லச்சந்தவிர்க்குமே
வேறுவினைவந்தால் விலக்குமே—கூறுபுகழ்

மாரியொத்தசூரபத்மன் மார்பிளக்கவேதொடுத்த
வீரசத்தியான்மிகுத்த வேல்.

இ-ள். கூறுபுகழ் — சொல்லத்தகுந்த புகழமைந்த, மாரியொத்த-மேகத்தை நிகர்த்த, சூரபத்மன் — சூரபன்மனுடைய, மார்பிளக்க தொடுத்த-நெஞ்சு பிளக்கும்படி யேவின, வீரசத்தியால் மிகுத்த — வீரவாற்றலால் மிகுந்த, வேல் — வேலானது, ஆறுமுகம் என்றளவில் — ஆறுமுகமென் றுச்சரித்தளவில், அச்சம் தவிர்க்கும் — பயத்தைத் தீர்க்கும், வேறுவினைவந்தால் விலக்கும் — வேறு துன்பங்கள் வந்தால் அவை விலகச்செய்யும்—எ-று. 217

வேலாவிராலிமலை வீராவுன்மீதொருபெண்
மாலாகியேநின்று வாடுகிறாள்—நீலான
உற்பலக்கயற்கணிச்சி யுத்தரித்திடச்சமர்த்தி
அற்பசிற்றிடைக்கொடிச்சி யாள்.

இ-ள். வேலா — வேலனே, விராலிமலை வீரா — விராலிமலை வீரனே, ஒரு பெண் உன்மீது மால் ஆகி நின்று வாடுகிறாள் — ஒரு பெண்ணானவள் உன்மேல் மையல்கொண்டு நின்று வாடுகிறாள், (அவள் எத்தன்மையளெனின்) நீலம் ஆன உற்பலம் - நீலநிறமாகிய குவளைமலர்போன்ற, கயல் கண்ணிச்சி — சேற்கண்ணி, உத்தரித்திட சமர்த்தி — உன்னை யாதரிக்கச் சமர்த்தி, அற்பமாகிய சிறு இடை - சிற்றிடையையுடைய, கொடிச்சியாள் - குறப்பெண்—எ-று.

நீலம் நீல் எனக் கடைக் குறைந்தது. 218

கந்தனென்றும்வேலனென்றும் கானமயில்வீரனென்றும்
செந்தனென்றுமேன்புலவீர் செப்புகின்றீர்—முந்தவினம்
கூனற்பிறைசூடச் சிவனுருக்குபதேசித்தருள்
ஞானக்குருவேடப் பயலை.

இ-ள். புலவீர் - புலவர்களே, முந்த - முந்தின காலத்தில், இளங்கூனல் பிறைசூடு — இளமையாகிய வளைவுள்ள பிறையையணிந்த, அச்சிவனுருக்கு - அந்தச் சிவபெருமானுக்கு, உபதேசித்தருள் - உபதேசித்தருளிய, ஞானக் குரு — ஞானாசிரியனாகிய, வேடப்பயலை — வேடப்பையலை, கந்தன் என்றும் - கந்தனென்றும், வேலன் என்றும்—, கானம் மயில்வீரன் என்றும்—, செந்தன் என்றும்—, ஏன் செப்புகின்றீர் — ஏன் சொல்லுகிறீர்கள்—எ-று.

சேந்தன் என்பது செந்தன் எனக் குறுகிற்று, செந்நிறமுள்ளோன் என்பது பொருள். 219

பன்னிரண்டுதோளா பரங்குன்றாவெப்பொழுதும்
என்னிரண்டுதோண்மீதிலே யிருப்பாய்—பொன்னின்

கதிர்முடியப்பாகுகுடக் கனவரையப்பாபழனிக்
கதிபதியப்பாகுமரப் பா.

இ-ள். பொன்னின்-பொன்னினுற்செய்யப்பட்ட, கதிர் — ஒளியுள்ள, முடி — மகுடத்தையணிந்த, அப்பா — எமது தந்தையே, குடம் — கோழியாகிய, கனவரை — பெரிய மலையையுடைய, அப்பா — அப்பனே, பழனிக்கு அதிபதி அப்பா—, குமரப்பா—, பன்னிரண்டுதோளா பன்னிரண்டு தோள்களையுடையவனே, பரங்குன்ற-திருப்பரங்குன்றத்தையுடையவனே, எப்பொழுதும் — எக்காலத்திலும், என் இரண்டு தோள்மீதிலே இருப்பாய் — எனது இரண்டு தோள்களின்மேலே யிருக்கவேண்டும்—எ - று. 220

நோகாதோவேலாநீ நோக்குமடமானுக்காப்
போகாவனந்தேடிப் போனக்கால்—வாகாத்
தினநினைந்திட்டுனைவணங்கித் திரியுமன்பர்க்கருள்செயும்பொ
கனகதண்டைச்சிறுசதங்கைக் கால். [ற்

இ-ள். வேலா — வேலனே, நோக்கு — அழகுள்ள, மடமானுக்கா - இளமானுக்காக, போகாவனம் — போகக்கூடாத வனத்தில், நீ தேடிப் போனக்கால் — நீ போனால், வாகா — பாங்காக, தினம் — நாள்தோறும், உன்னை நினைந்திட்டு — உன்னை நினைந்து, வணங்கி — பணிந்து, திரியும் அன்பர்க்கு — திரியாநின்ற அன்பருக்கு, அருள்செயும்-அருள்செய்கின்ற, பொன்கனகதண்டை- அழகிய பொற்றண்டையும், சிறு சதங்கை — சிறு சதங்கையணிந்த, கால் - திருவடி, நோகாதோ — நோவாதோ—எ - று.

மடமான் என்றது வள்ளிநாயகியை — போகாவனம் என்றது தினைப்புனத்தை. 221

வாரீர்பழனிவடி வேலரேகடம்பைத்
தாரீரென்சிந்தையினிற் றுறையீர்—சேரீர்நீர்
கன்றுநஞ்சுபிஞ்சுமஞ்சு கண்களுஞ்சிவந்துபொங்க
என்றனங்களுங்கசங்க வே.

இ-ள். பழனி — பழனியில் வாழ்கின்ற, வடிவேலரே — வடித்த வேற்படையையுடையவரே, நீர்வாரீர் — நீர் வரமாட்டீர், (வாரீராயினும்) கடம்பைதாரீர் — கடப்ப மலர்மாலையாயினுந் தரமாட்டீர், (அன்றியும்) என் சிந்தையினில் உறையீர் - என் மனத்தில் வாழவுமாட்டீர், கன்று — கோவித்த, நஞ்சு பிஞ்சும் அஞ்சு — நஞ்சின் பிஞ்சும் அஞ்சும்படியான, கண்களும் சிவந்து பொங்க — கண்களும் சிவந்து விளங்கவும், என் தனங்களும் கசங்க — என் தனங்களும் கசங்கவும், சேரீர்-கூடவுமாட்டீர், (இது என்ன அநியாயம்)எ-று. 222

இது தலைமகள் கூற்று.

அம்பிறைக்குமைந்துமல ரம்பிறைக்குநொந்துமிக
அம்பிறைக்குங்கண்ணுட் கருள்புரிவாய்—நம்புதணி
கைக்கிரிக்குளுற்றசித்ர கச்சுடைத்தனக்குறத்தி
யைக்களித்தணைத்த வத்தனே.

இ-ள். நம்பு—நம்பின, தணிகைக்கிரிக்குள் உற்ற—தணிகைமலையிற் பொருந்திய, சித்ரம்கச்சு உடைதனம்—விசித்ரமான கச்சணிந்த தனங்களை யுடைய, குறத்தியை-குறப்பெண்ணுகிய வள்ளிநாயகியை, களித்து அணைத்த-மகிழ்ந்தணைத்த, அத்தனே—முருகக்கடவுளே, அம்பிறைக்கும்—அழகிய சந்திரனுக்கும், ஐந்துமலர் அம்பு இறைக்கும்—ஐந்தாகிய புஷ்ப பாணங்களையுடைய மன்மதனுக்கும், மிகநொந்து—மிகவும்நொந்து, அம்பு இறைக்கும் கண்ணுட்கு—நீரைச் சிந்துகிற கண்களையுடையவளாகிய இந்தப் பெண்ணுக்கு, அருள்புரிவாய்—அருள்செய்யல்வேண்டும்—எ-று.

இது தாய்க்கூற்று. 223

வட்டமதியைக்குயிலை மாரவேளைப்பனச
பட்டனைநானுவப் பயனுண்டோ—கெட்டவிழிக்
காகத்தைக்கண்ணுதலைக் கண்ணுதலுக்காரமாம்
நாகத்தைநோவதல்லா னன்.

இ-ள். நான்—யான், கெட்டவிழி காகத்தை—கண்கெட்ட காகத்தையும், கண்ணுதலை—பரமசிவனையும், கண்ணுதலுக்கு ஆரம்ஆம் நாகத்தை-அந்தப் பரமசிவனுக்கு ஆரமாகிய பாம்பையும், நோவது அல்லால்—நொந்துகொள்வதல்லாமல், வட்டமதியை-வட்டவுருவமாகிய சந்திரனையும், குயிலை-குயிலையும், மாரவேளை—மன்மதனையும், பனச பட்டனை—பனச பட்டனையும், நோவ—நொந்துகொண்டால், பயன் உண்டோ—பயனுளதோ—எ-று.

குயிலை வளர்த்துவிட்டதனுல் காகத்தையும், எரித்துவிட்ட மன்மதனுக்கு மறுபடி உயிர்கொடுத்ததனுல் கண்ணுதலையும், சந்திரனை விழுங்கி மறுபடி உமிழ்ந்துவிட்டதனுல் நாகத்தையும் நோவவேண்டும் என்பதாம். நாகம் என்றது இவ்விடத்தில் ராகு கேதுக்களை. பனசபட்டன்-ஒரு சீமான், இது தலைவிகூற்று. 224

வல்லைப்பொருமுலையாய் வார்த்தைமுனிந்தன்பருடன்
சொல்லப்பிரியத் துணியாதே—செல்லப்பன்
கச்சியெல்லாங்கவந்தக்கா வெல்லாமாமாவின்
உச்சியெல்லாங்காமா யுதம்.

இ-ள். வல்லைபொரு முலையாய்—சொக்கட்டான்போன்ற தனத்தையுடையவளே, செல்லப்பன்—செல்லப்பன் என்னுஞ் சீமானது, கச்சியெல்

லாம் — கச்சிநகர் முழுதும், கா — சோலைகளே, அந்தக்கா எல்லாம் — அந்தச் சோலைகள் முழுதும், மா — மாமரங்களே, மாவின் உச்சி எல்லாம் — மாமரங்களின் தலைகள் முழுதும், காமாயுதம்-மன்மதபாணங்களே, (இப்படியிருத்தலால்) வார்த்தை முனிந்து — என்சொல்லை மறுத்து, அன்பருடன் சொல்ல-அன்பரோடு சொல்லும்பொருட்டு, பிரியத் துணியாதே — என்னைவிட்டுப் பிரியத் துணியாதே—எ - று.

செல்லப்பன் — ஒரு சீமான். இது தலைவி கூற்று. வல்லைப்பொருமுகையாய் என்றழைத்தது தோழியை. 225

இரும்புழுதபுண்ணுக் கிடுமருந்தைக்கொன்றால்
திரும்பவருந்தீராப் பழிதான்—வரும்பழியைத்
தீரவருள்செய்கின்ற செல்வனருணசலனைச்
சேரமனம்வைக்கநீ செப்பு.

இ - ள். இரும்பு உழுத புண்ணுக்கு — இரும்புபட்ட புண்ணுக்கு, இடும் மருந்தை — போடுகிற மருந்தை, கொன்றால் — கொன்றுவிட்டால், திரும்ப (இப்போதுள்ள பழியன்றி) மேலும், தீராபழிவரும்- தீராப்பழியுண்டாகும், வரும்பழியை — உண்டாகும் பழியை, தீர - நீக்க, அருள்செய்கின்ற — கிருபைசெய்கின்ற, செல்வன் — சீமானுகிய, அருணசலனை — அருணசலனை, (கண்டு) சேர — என்னைச் சேர்வதற்கு, மனம் வைக்க — மனம் வைக்கும்படி, நீ செப்பு — நீ சொல்லுவாயாக—எ - று.

நீ யென்றது தோழியை, இது தலைமகள் கூற்று; வெறிவிலக்கு, இரும்புழுதபுண் - எட்டிலெழுதின எழுத்து. இதற்கிடும் மருந்து — மை, (மைக்காப்புச்செய்தல்) மை என்பது ஆடு. ஆட்டைக் கொல்வதனுற் பெரும்பழி நேரும் என்று தலைவி கூறியது. 226

வெறிவிலக்கு.

கூப்பிட்டான்றன்மகனைக் கொன்றானைத்தாங்கிமலைக்
காப்பிட்டாற்போகுங்காண் கன்னிக்கு—வாய்ப்பட்ட
மஞ்சிட்டசோலை மருதீசர்நன்னுட்டிற்
பிஞ்சிட்டாற்போகாதிப் பேய்.

இ - ள். கன்னிக்கு — இந்தப் பெண்ணுக்கு நேரிட்ட, இப்பேய் — இந்தப் பேயானது, வாய்பட்ட — இடம்பொருந்திய, மஞ்சு இட்ட சோலை — மேகம் தவழ்கின்ற சோலைகள் சூழ்ந்த, மருதீசர் நல்நாட்டு — மருதீசரது நல்ல நாட்டின்கண், இல்பிஞ்சு இட்டால் — இல்பிஞ்சையிட்டால், போகாது — விட்டு நீங்காது, கூப்பிட்டான் தன்மகனை - கூப்பிட்டவனது மகனை, கொன்றானை - கொன்றவனை, தாங்கி — தாங்குவோனது, மலைக்காப்பு இட்டால்போகும் - மலைக்காப்புச் செய்தால் போகும்—எ - று.

கூப்பிட்டான் — பூமியைப் பிளந்தவனாகிய திருமால், மகனை — அவன் மகனாகிய மன்மதனை, கொன்றானை — கொன்றவனாகிய பரமசிவனை, தாங்கி - சுமப்பதாகிய இடபம், (அதனது) மலம் — சாணம் (விபூதி) காப்பு — பூச்சு (பூசுதல்) இல் — வீடு, (இராசி) பிஞ்சு — முதல், இல் பிஞ்சு — இராசிகளில் முதலாகிய மேஷம். (ஆடு.) இவளைப்பற்றின காமப்பேய் ஆட்டைக் கொன்றால் நீங்காது, பரமசிவனது விபூதியைக் கொண்டுவந்து பூசினால் நீங்கும் என்பதாம். செவிலி வெறிவிலக்கல். 227

தையூர் பொன்னுசாமி முதலியார் குமாரர் முத்துமுதலியார்பேரில் சுந்தர கவிராயர் பாடியது.

முத்துகடலிற்பூத்த முத்தையெட்டுமாக்களுந்தம்
நத்துமணிக்கிச்சைகொண்டு நண்ணுவார்—அத்தமரைப்
பேராசைசாமிமால் பெட்பகஞ்சேர்நின்பெருமைக்
காராசைகொள்ளா ரறை.

இ-ள். முத்து கடலில் பூத்த முத்தை — பாற்கடலில் உண்டாகிய முத்தை, எட்டுமாக்களும் — அஷ்ட லக்ஷ்மிகளும், தம் நத்துமணிக்கு இச்சை கொண்டு நண்ணுவார் — தமது நத்து என்னும் மூக்கணிக்காக விரும்புவார்கள், அத்தமர் — அதற்கினமாகிய முத்து என்கிற, ஐ பேர் — அழகிய பேரைக் கொண்டு, ஆசைசாமிமால் — பொன்னுசாமி யென்னும் பெரியோனது, பெட்பு அகம்சேர் — பெருமைவாய்ந்த வீட்டையடைந்த, நின்பெருமைக்கு - உன் பெருமைக்கு, ஆசைகொள்ளார் ஆர் — இச்சைகொள்ளாதவர் யாவர், அறை — நீயே சொல்—எ - று.

மா — லக்ஷ்மி, ஆசை — பொன். 228

சுந்தர கவிராயர் தம் வறுமையைச் சொல்லியது.

அன்னமுணற்கரிதா மாறுமூன்றும்மரிதாம்
பன்னமரிதாம் பகலின்கண்—துன்னிசியில்
நேயமரிதாகு நித்திரைக்குப்பாயரிதாம்
காயக்கரிதாங் கலை.

இ-ள். பகலின்கண்-பகற்காலத்தில், உண்ணற்கு-உண்ணுதற்கு, அன்னம் அரிது ஆம் — அன்னம் அரிதாகும், ஆறும் — அறுசுவைக் கறிகளும், மூன்றும் — நெய் தயிர் பால் இம்மூன்றும், அரிது ஆம்-அரிதாகும், பன்னம் அரிது ஆம் — இலை (வெற்றிலை) அரிதாகும், துன் நிசியில் — இருளடர்ந்த இராக்காலத்தில், நேயம் அரிது ஆகும்-மனைவி அருமையாகும், நித்திரைக்கு பாய் அரிது ஆம் — நித்திரை செய்வதற்குப் பாய் அரிதாகும், காயக்குகலை அரிது ஆம் — உடம்பு மூடுதற்கு ஆடை அரிதாகும்—எ - று.

காயத்தீக்கு என்பது காயக்கு என அத்துச்சாரியை பெறுதுவந்தது, மூன்று என்பது-புஷ்பம் சந்தனம் தாம்பூலம் எனினும் பொருந்தும். 229

முத்துக்கறுப்பன் என்னும் பிரபுவின்
கொடைச்சிறப்புக் கூறியது.

காணியொருமாசோமன் காலிலரையாங்குமுணன்
மாணிரவிசேயைந்து மாவிருகால்—வேணிமால்
முக்காற்பலியா முழுக்கொடைமுத்துக்கறுப்பன்
இக்காலத்தீவோர்க் கிறை.

இ-ள். சோமன் – சோமன், காணி ஒருமா - வீசம்கொடையாளியா வான், குமுணன் – குமுணன், காலில் அரை ஆம் – அரைக்கால் கொடையாளியாவான், மாண இரவிசேய் – மாட்சிமைப்பட்ட சூரிய குமாரனாகிய கர்ணன், ஐந்துமா – கால்கொடையாளியாவான், வேணிமால் – ஆகாயத்திலுள்ள மேகம், இருகால் – அரைக் கொடையாளியாகும், பலி – மகாபலியானவன், முக்கால் - முக்கால் கொடையாளி ஆவான், (அவர்கள்போலாகாமல்) முழுக்கொடை - முழுக்கொடையையுடைய, முத்துக்கறுப்பன் – முத்துக்கறுப்பன் என்னுஞ்சீமான், இக்காலத்து ஈவோர்க்கு – இக்காலத்துக்கொடையாளிகளுக்கு, இறை ஆம் – தலைவனாவான்—எ-று.

பலியாம் என்பதிலுள்ள ஆம் என்பது சோமன் முதலிய எல்லாவற்றோடுங் கூட்டப்பட்டது. சோமன் முதல் பலியிறுதியாயுள்ளோர் முற்காலத்துக் கொடையாளிகள். சோமன் ஓர் ஈகையாளன் சந்திரன் எனினும் அமையும்.

✓. தேன்பாயுஞ்சோலைத் திருவிரிஞ்சைமார்க்கேசா
நான்பாவிவந்துவுன்னை நாடினால்—என்பாவி
என்றுபேசாம லிருந்தாய் தலைவளைத்து
இன்றுதுணையாரு மில்லையே.

இ-ள். தேன்பாயும் - தேன்பெருகிப்பாய்கின்ற, சோலை - பூஞ்சோலைகள் சூழ்ந்த, திருவிரிஞ்சை – திருவிரிஞ்சையி லெழுந்தருளிய, மார்க்கேசா - மார்க்கேசனே, பாவிநான்வந்து உன்னை நாடினால் – பாவியாகிய நான்வந்து உன்னை நாடினால், என்பாவி என்றுபேசாமல் – என்பாவியென்று வாய்பேசாமல், தலைவளைத்து இருந்தாய் – தலைவளைத்து மௌனமா யிருந்துவிட்டாய், இன்றுதுணை – இன்று எனக்குத் துணையாவார், யாரும் இல்லையே – ஒருவருமில்லையே, (என்செய்வேன்)—எ-று. 231

✓. இலையே துணையெனக் கீசாமார்க்கேசா
தலையேவளைக்கத் தகுமோ—அலையுமென்மேல்

ஏனோதானோ வென்றிருப்பதழகோநீ
தானோவழித்துணை நாதன்.

இ - ள். எனக்கு துணை இல்லையே – எனக்குத்துணையாவார் ஒருவருமில்லையே, ஈசா – ஈசனே, மார்க்கேசா - மார்க்கேசனே, தலைவளைக்கத்தகுமோ - தலையைவளைத்துக் கொள்ளத்தகுமா, அலையும் என்மேல் – அலையாநின்ற என்மீது, ஏனோதானோ என்று இருப்பது—, அழகோ – அழகாமோ, வழித்துணைநாதன் நீதானோ – மார்க்கசகாயதேவன் நீதானோ—எ - று. 232

பத்துக்கான்மூன்றுதலை பாக்குங்கண்ணாறுமுகம்
இத்தரையிலாறுவா யீரிரண்டாம்—இத்தனையும்
ஓரிடத்திற்கண்டே னுகந்தேன்களிகூர்ந்தேன்
பாரிடத்திற்கண்டே பகர்.

இ - ள். இத்தரையில் – இவ்வுலகத்தில், பத்துக்கால், மூன்றுதலை, பார்க்கும் கண் ஆறு, முகம் ஆறு, வாய் ஈரிரண்டு ஆம் இத்தனையும் -- பத்துக்கால்களும் மூன்றுதலைகளும் பார்க்கின்ற கண்கள் ஆறும், முகம் ஆறும், வாய் நான்கும் ஆகிய இத்தனையும், ஓர் இடத்தில் கண்டேன் – ஓரிடத்திலேயே பார்த்தேன், உகந்தேன் – மகிழ்ந்தேன், களிகூர்ந்தேன் – களிப்புமிகுந்தேன், பார் இடத்தில் – இவ்வுலகத்தில், கண்டு – (இந்த அதிசயத்தை) பார்த்து, பகர் – சொல்லு—எ - று.

(கொறுக்கலப்பை — பத்துக்கால், இரண்டு மாட்டின்கால் எட்டும், உழுவோன்கால் இரண்டும்) (மூன்றுதலை – இரண்டு மாட்டுத்தலை இரண்டும் மனிதன்தலை ஒன்றும்) (ஆறுகண் – இரண்டுமாட்டின்கண் நான்கும் மனிதன் கண் இரண்டும்) (முகம் ஆறு – இரண்டு மாட்டுமுகம் இரண்டும் மனிதன் முகம் ஒன்றும் கொழுமுகம் மூன்றும்) வாய் நான்கு – இரண்டு மாட்டுவாய் இரண்டும் உழுவோன்வாய் ஒன்றும் நாழிவாய் ஒன்றும்.) 233

நிந்தாஸ் துதி.

ஆறணியாராடுசடை யாரூர்சேவூர்திகொடி
நீறணிவிரிஞ்சைபுரி நித்தரைக்—கூறுவது
பித்தனெனவிந்திரன் பெண்டைத்தலைசுமந்து
அத்தியைமார்வைத்தவனு தல்.

இ - ள். ஆறு அணியார் — கங்கையாகிய அணியையுடையவர், ஆடுசடையார் - அலைகின்ற சடையையுடையவர், சேஊர்திகொடி – இடபத்தை வாகனமாகவும் கொடியாகவு முடையவர், (இத்தன்மைவாய்ந்த) நீறு அணி விரிஞ்சைபுரி நித்தரை – விபூதியையணிந்த விரிஞ்சையி லெழுந்தருளிய சாசுவதராகிய சிவபெருமானை, (இவ்வுலகத்தார்) பித்தன் எனக்கூறுவது – பித்தன்

என்று சொல்லுவது எதனலெனின், இந்திரன் தன் பெண்டைத் தலை சுமந்து இந்திரன் மனையாளைத் தலையால் சுமந்து, அத்தியைமார்வைத்த அதனல் - தமது அந்த பாகத்திற்குரியவளாகிய உமாதேவியை மார்பிலே வைத்ததனல்தான்—எ - று.

இந்திரன்பெண்டு - சசி, (சந்திரன்), அத்தி - எலும்புமாலை. 234

ஆறுதலைசிவனுக் கைந்துமுகந்தோன்முகற்குக்
கூறுங்கையைந்து குரவனுக்கு—வீறுதோள்
எட்டாஞ்சேடற்கிரட்டி யாயிரநாவிந்திரற்குக்
கட்டாயிரங்கண் குகற்கு.

இ - ள். குகற்கு ஆறுதலை - முருகனுக்கு ஆறுதலை, சிவனுக்கு ஐந்து முகம் - தோல்முகற்குக் கூறுங்கை ஐந்து—, யானைமுகத்தானகிய விநாயகனுக்குச் சொல்லப்பட்ட கை ஐந்து, குரவனுக்கு - (குகன் ஐங்கரன் என்னும் இருவருக்கும்) தந்தையாகிய பரமசிவனுக்கு, வீறுதோள் எட்டு ஆம் - மேன்மையாகிய தோள்கள் எட்டாகும், சேடற்கு - ஆதிசேடனுக்கு, இரட்டி ஆயிரம் நா - இரண்டாயிரம் நாக்கள், இந்திரற்கு - இந்திரனுக்கு, கட்டு ஆயிரம்கண் - தொகுதியாகிய ஆயிரங்கண்கள்—எ - று.

இது பூட்டுவிற் பொருள்கோள். 235

எல்லார்க்கும் பொதுப்பொருள்கள் இவையெனல்.

ஆறுகுளந்தோப்பு மணிநியமஞ்சத்திரமும்
கூறுவழித்தாறுநிழல் கோட்டமுடன்—மாறுமன
வேசிசபைநீர்ப்பந்தல் வேந்தன்மடமயிலே
காசினிக்குள்ளேபொதுவாங் காண்.

இ - ள். மயிலே - மயில்போல்வாளே, ஆறுகுளம் தோப்பும்—, அணி நியமம் சத்திரமும் - அலங்காரமும் தெருவும் சத்திரமும், கூறுவழித்தாறு - சொல்லப்பட்ட வழிமேலுள்ளதாறும், நிழல் - மரநிழலும், கோட்டமுடன் - கோயிலோடு, மாறும் மனம்வேசி - மாறுபாடுள்ள மனத்தையுடைய வேசியும், சபை—, நீர்ப்பந்தல்—, வேந்தன் - அரசனும், மடம்—, (இவையாவும்) காசினிக்குள்ளே - உலகத்திலே, பொது ஆம் (எல்லார்க்கும்) பொதுப் பொருள்களாம்—எ - று.

இச்செய்யுள் மகடூஉ முன்னிலையாய்க் கூறப்பட்டது. 236

ஐந்துசிரமுள்ள வண்ணன்மேலேயெதிர்த்த
ஐந்துசரங்கொ ளநங்கனல்—ஐந்தான
பூதங்கடாமொடுங்கிப் பொன்றிடுவளாதலினல்
மாதங்கமாமயிலோய் வா.

இ-ள். ஐந்து சிரமுள்ள—ஐந்து தலைகளையுடைய, அண்ணல்மேலே எதிர்த்த—பரமசிவன்மேலே எதிர்த்துச்சென்ற, ஐந்து சரம்கொள் அனகனால்—பஞ்சபாணங்களைக்கொண்ட மன்மதனால், ஐந்து ஆன பூதங்கள் தாம் ஒடுங்கி—ஐந்தாகிய பூதங்களொடுங்கி, பொன்றிடுவள் ஆதலினால்—இவள் இறந்துபடுவாளாகையால், (இவள் இறந்துபடாமற் காக்கும்பொருட்டு) மா-பெரிய, தங்கம்—தங்கநிறமான, மா—அழகிய, மயிலோய்—மயிலோனே, வா—எழுந்தருள்வாயாக—எ-று.

இது தாய்க்கூற்று. 237

வேலாவுனக்குமிகு வீணனஜம்பமினி
ஏலாதேயேலாதே யேலாதே—தோலாடை
கொண்டணிந்துன்றந்தை கோகனகத்தோன்சிரத்தில்
பண்டிரந்துண்டான் பலி.

இ-ள். வேலா—வேலவனே, உனக்கு-நினக்கு, மிகு-மிகுந்த, வீணன ஜம்பம்—பயனற்ற ஆடம்பரம், இனி ஏலாது ஏலாது-ஏலாது இனித்தகாது, தகாது தகாது, (ஏனெனின்) உன் தந்தை—உன் தந்தையாகிய பரமசிவன், தோல் ஆடைகொண்டு அணிந்து—தோலாடையைத் தரித்து, கோகனகத்தோன்சிரத்தில்—பிரமனது தலையோட்டில், பண்டு-முற்காலத்தில், இரந்து உண்டான்—பிக்ஷையை யாசித்துண்டானதலால்—எ-று.

கோகனகத்தோன்—தாமரைமலரில் வாழ்பவன். 238

நாகந்தனையுரித்து நாகந்தனைவளைத்து
நாகந்தனைத்தரித்த நாதனே—நாகங்கொள்
பத்தானைக்கொன்றானைப் பாண்டிலெனவூர்ந்த
அத்தாவடியேற் கருள்.

இ-ள். நாகம் தனை உரித்து-யானையையுரித்து, நாகம் தனைவளைத்து-(மேரு) மலையை வளைத்து, நாகம் தனை தரித்த நாதனே—பாம்பை ஆபரணமாக அணிந்த (இறைவனே) நாகம் கொள் பத்தானைக் கொன்றானை—பத்து நாவையும் பத்துத்தலையையுமுடைய ராவணனைக் கொன்றவனாகிய திருமாலை, பாண்டில் என ஊர்ந்த அத்தா—வாகனமாகக் கொண்டு செலுத்தின அத்தனே, அடியேற்கு அருள்—அடியேனுக்கு அருள்புரியவேண்டும்-எ-று.

சோற்றுக்குந்தண்ணீர்க்குந் துக்கப்பட்டெஞ்ஞான்றும்
காற்றினுளியானென்னைக் கண்பாராய்—ஊற்றமிகு
வெங்கராக்கொன்றை விடையூர்விரிஞ்சைவாழ்
சங்கராகங்கா தரா.

இ-ள். ஊற்றம்மிகு-வலிமிகுந்த, வெம் கரா கொன்ற-கொடிய முதலையைக்கொன்ற, விடை ஊர்-(திருமாலாகிய) விடையைச் செலுத்தின, விரிஞ்சைவாழ் சங்கரா — திருவிரிஞ்சைச் சங்கரனே, கங்காதரா — கங்காதரனே, சோற்றுக்கும் தண்ணீர்க்கும் — சோற்றின் பொருட்டும் தண்ணீர்ப்பொருட்டும், துக்கப்பட்டு — துன்பப்பட்டு, எஞ்ஞான்றும் - எந்நாளும், காற்றின் ஒளியான் என்னை — காற்றோடுகூடிய நெருப்புப்போல மனமெரியாநின்ற அடியேனை, கண்பாராய் — கிருபைக்கண்ணால் நோக்கவேண்டும்—எ - று. 240

கயவரெலாங்கூடியொரு காரியத்தைச்செய்தும்
பயனடைவதுண்டோ விப்பாரில்—வியலிலுறும்
சோதினிமுன்னும்பின்னுஞ் சோர்ந்துதேய்ந்தும்பயனை
யாதுமடையா வாறுபோல்.

இ-ள். வியலில் உறும்-காட்டிலுண்டாகிய, சோதினி-துடைப்பமானது, முன்னும் பின்னும் — முன்பக்கமும் பின்பக்கமும், சோர்ந்து தேய்ந்தும்-மெலிந்து தேய்ந்தும், பயனை — பிரயோசனத்தை, யாதும் — சிறிதும், அடையா ஆறுபோல் — அடையாத விதம்போல, இப்பாரில் — இவ்வுலகத்தில், கயவர் எல்லாங்கூடி — கீழ்மக்களெல்லாம் ஒன்றாகச்சேர்ந்து, ஒரு காரியத்தைச் செய்தும்-ஒரு காரியத்தைச்செய்தும், (அச்செய்கையால்) பயன் அடைவது உண்டோ — பிரயோசனம் அடைவதுண்டோ, (இல்லை)—எ - று. 241

பொன்னெல்லையெல்லாம் பொதிபொதியாப்பூசுரர்க்குச்
செந்நெல்லேபோலச் சிறந்தளித்தான்—பன்னகத்தின்
சீரார்மணியைவிலை செய்யானுஞ்செய்யகளத்
தூரானுஞ்செய்கரும மொன்று.

இ-ள். பொன் எல்லையெல்லாம் — பொன்னினது கோட்டைகளையெல்லாம், பொதிபொதியா — பொதிபொதியாக, பூசுரர்க்கு — அந்தணர்க்கு, செந்நெல்லேபோல — செந் நெல்லைப்போலவே, சிறந்து அளித்தான் — மிகக் கொடுத்தான், (ஆதலால்) பன்னகத்தின் — பாம்பினிடத் துண்டாகிய, சீர் ஆர் — சிறப்புப்பொருந்திய, மணியை — மாணிக்கத்தை, விலைசெய்யானும் - மதிக்காதவனும், செய்யகளத்தூரானும் — செவ்விய களத்தூரானும், செய்கருமம் — செய்யுங் காரியம், ஒன்று — ஒன்றேயாம்—எ - று. 242

ஈராறுமீரரையு மில்லையென்றேனுதலினால்
ஈராறுசொல்லா திருந்தீரோ—ஈராறு
கட்டியணைத்தேநீர் காதலுடனேசேர்த்தால்
வட்டியுடன்றானே வரும்.

இ-ள். ஈராறும்—ஈரரையும், இல்லையென்றேன் ஆதலினால்—பதின் மூன்று இல்லையென்றேனாகையால், ஈராறு சொல்லாது இருந்தீரோ—பன்னிரண்டு சொல்லாதிருந்தீரோ, ஈராறு—பன்னிரண்டை, கட்டி அணைத்து—கட்டித் தொகுத்து, நீர்காதலுடனே சேர்த்தால்—நீர் ஆசையோடு சேர்த்தால் வட்டியுடன் தானேவரும்—வட்டியோடு தானேவரும்—எ-று.

நக்ஷத்திரங்களில் பதின்மூன்ருவது அத்தம்—பொன், பன்னிரண்டாவது உத்தரம்—பதில், வருடங்களில் பன்னிரண்டாவது வெகுதானிய—மிக்க தானியம், நான் பொன்கேட்டேன்—நீர் உத்திரஞ் சொல்லாதிருந்தீர், வெகுதானியத்தைக் கட்டிச்சேர்த்தால் வட்டியோடுதானேவரும் என்பதாம், இது ஒரு செல்வனை நோக்கி ஒருபுலவன் சொல்லியது. 243

சீகாழி அருணாசல கவிராயரவர்கள் பாடினது.

பத்துருபாயனைநேர்பாப் பையவேளேயுனக்குப்
பத்துருபாயென்ன பஞ்சமோ—முத்தநகை
வீழிவாய்ப்பாலுண்ட வேந்தன்பிறந்தசீ
காழியருணாசலன்யான் காண்.

இ-ள். பத்து உரு—தசாவதாரத்தையுடைய, உபாயனை நேர்—கபட நாடக சூத்திரதாரியாகிய திருமாலை நிகர்த்த, பாப்பையவேளே—பாப்பையன் என்னும் சீமானே, உனக்கு பத்து ரூபாய் என்ன பஞ்சமோ—, முத்தநகை—முத்துப்போலும் நகையினையும், வீழிவாய்—வீழிக்கனிபோலும் வாயினையுமுடைய உமாதேவியாரது, பால் உண்டவேந்தன் பிறந்த—திருமுலைப் பாலுண்ட வேந்தனாகிய சம்பந்த சுவாமிகள் அவதரித்த, சீகாழி அருணாசலன் யான்—சீகாழி அருணாசல கவிராயன் என்று சொல்லப்படுவோன் நான்—எ-று. 144

தன்னைப்புகழ்வானுஞ் சாக்ஷிசொல்லிநிற்பானும்
பொன்னைமிகத்தேடிப் புதைப்பானும்—ஒன்னலர்தம்
நண்புத்திகேட்பானு நாணமில்லாதானும்
பெண்புத்திகேட்பானும் பேய்.

இ-ள். தன்னைப் புகழ்வானும்—தன்னைத்தானே புகழ்ந்து கொள்வோனும், சாக்ஷிசொல்லி நிற்பானும்—சாக்ஷிசொல்லி நிற்பவனும், பொன்னை மிகத்தேடி புதைப்பானும்—பொன்னை மிகுதியாய்த் தேடிப் புதைத்துவைப்பவனும், ஒன்னலர்தம் நண்புத்தி கேட்பானும்—பகைவரது பொருந்திய புத்தியைக் கேட்பவனும், நாணம் இல்லாதானும்—வெட்கமில்லாதவனும், பெண்புத்தி கேட்பானும்—பெண்புத்திகேட்பவனும், பேய்—பேய்களாவர்—எ-று.

பொன்தேடிமண்புதையான் போரதனிலம்புதையான்
மன்றேடிவந்தவரை வாழ்விப்பான்—நன்றேடும்

எப்பாவலரு மியம்பும்புதுவையில்வாழ்
அப்பாசாமிக்குநிக ரார்.

இ - ள். பொன்தேடி மண்புதையான் - பொன்னைச் சம்பாதித்து மண்ணிற் புதைத்து வைக்கமாட்டான், போரதனில் அம்புதையான்-போர்க்களத்திற்சென்று அம்பு தைக்கப்படமாட்டான், மன்தேடி வந்தவரை வாழ்விப்பான் – மிகவும் தன்னைத் தேடிவந்தவரை வாழப்பண்ணுவான், (ஆகையால்) நன் தேடும் – நன்மையையே தேடுகின்ற, எப்பாவலரும் – எந்தப் புலவரும், இயம்பும் – புகழ்ந்துரைக்கின்ற, புதுவையில் வாழ் – புதுவையில் வாழ்கின்ற அப்பாசாமிக்கு நிகர் – அப்பாசாமிக்கு நிகராவார், ஆர் – யார், (ஒருவருமில்லை)—எ - று. 246

வெற்றிலைக்குமுன்னே வெறும்பிளவைவாயிலிட
நற்றிருவாமங்கை நடப்பளே—வெற்றிலையை
முன்னிட்டுப்பின்பிளவை மெல்குவரேயாமாயின்
மன்னரைப்போலாவார் மகிழ்ந்து.

இ – ள். (யாவராயினும்) வெற்றிலைக்கு முன்னே—, வெறும்பிளவை வாயில் இட-வெறும்பாக்குப்பிளவை வாயிலிட்டால், நல் திரு ஆம் மங்கை - நன்மையைத் தருகின்ற லக்ஷ்மியானவள், நடப்பள் - (அவனைவிட்டு) நீங்குவாள், வெற்றிலையை முன் இட்டு-வெற்றிலையை முன்னே வாயிலிட்டு, பின்-பிறகு, பிளவை மெல்குவரே ஆமாயின் – பிளவை மெல்வாரேயானால், மகிழ்ந்து – களித்து, (அவர்கள்) மன்னரைப்போல் ஆவார் – அரசரைப் போலப் பெருஞ்செல்வராவார்—எ - று. 247

சோமனுடவாழ்வுஞ் சோறிடாநல்லுறவும்
நாமநீறில்லாத நன்னுதலும்—ஓம
நெருப்பில்லாவேதியரு நெய்பாலுடனே
பருப்பில்லாப்போசனமும் பாழ்.

இ - ள். சோமன் உடாவாழ்வும் – சோமனுடுக்காத வாழ்க்கையும், சோறு இடா நல் உறவும் – சோறிடாத நல்ல உறவினரும், நாமம் நீறு இல்லாத நல் நுதலும் – நாமமாயினும் விபூதியாயினும் இல்லாத நல்ல நெற்றியும், ஓம நெருப்பு இல்லா வேதியரும் – ஓமத்தீயில்லாத அந்தணரும், நெய் பாலுடனே பருப்பில்லா போசனமும் – நெய் பாலோடு பருப்பில்லாத சோறும், பாழ் – பாழாகும்—எ - று. 248

கால்வீழ்ந்துநம்மைக் கவிபாடச்சொன்னாரே
மேல்வீழ்ந்துநாமே விளம்பினோம்—நூலறிந்து

தந்தக்காற்றந்தான் றராக்கானமதுமனம்
நொந்தக்காலென்னுகு மோ.

இ - ள். கால்வீழ்ந்து — காலில் விழுந்து, நம்மைக் கவிபாடச் சொன்ஞனே, மேல் வீழ்ந்து—, நாமே விளம்பினேம் — நாமே பாடினேம், நூல் அறிந்து — தருமநூலின் நெறியை அறிந்து, தந்தக்கால் தந்தான் — தந்தால் தந்தான், தாராக்கால் — தாராவிட்டால், நமது மனம் நொந்தக்கால் — நமது மனம் நொந்தால், என் ஆகுமோ — யாதாய் முடியுமோ—எ - று.

ஒரு புலவன் ஒரு சீமான்மீது கவிபாடி, அவன் ஒன்றும் கொடாமையால் தன்னைத்தானே நொந்து கூறியது. 249

கடம்பவனஞ்சூழ்கூடற் கன்னிமதனம்பை
அடர்ந்தவிழியங்கயற்க ணம்மை—நடந்த
நடைக்குவமையன்ன நகைக்குவமைமுல்லை
இடைக்குவமையில்லை யினி.

இ - ள். கடம்ப வனம்சூழ் — கடப்பங்காடு சூழ்ந்த, கூடல் — கூடலில் வாழ்கின்ற, கன்னி — கன்னியாகிய, மதன் அம்பை அடர்ந்தவிழி அங்கயற் கண்ணம்மை-மன்மதபாணத்தைவென்ற விழியையுடைய மீனுட்சியம்மை, நடந்த நடைக்குவமை அன்னம் — நடந்த நடைக்குச் சமானமாவது அன்னத்தின் நடையேயாம், நகைக்கு உவமை முல்லை — பல் வரிசைக்குச் சமானமாவது முல்லையரும்பின் வரிசையே, இனி இடைக்கு உவமை இல்லை-இனி இடைக்குச் சமானமாவது இல்லவேயில்லை—எ - று. 250

கூப்பிட்டேன்செங்கைதனைக் கூற்றுவனைக்கண்டஞ்சிக்
கூப்பிட்டேனென்னையாட் கொண்டருள்வாய்—கூப்பிட்டே
ஏனமாச்சென்ருற் கிளையவளேயட்டியின்னம்
ஏனமாகாமாக்ஷி யே.

இ - ள். செங்கைதனை கூப்பிட்டேன் — செங்கையைக் குவித்தேன், கூற்றுவனைக்கண்டு அஞ்சி கூப்பிட்டேன் — யமனைக்கண்டு பயந்து கூப்பிட்டேன், என்னை ஆட்கொண்டு அருள்வாய் — என்னை யடிமைகொண் டருள்வாயாக, ஏனம் ஆ — வராக வுருவாக, கூப்பிட்டு சென்ருற்கு — பூமியைப் பிளந்துகொண்டுபோன திருமாலுக்கு, இளையவளே — தங்கையே, அம்மா காமாக்ஷியே—, இன்னம் அட்டி ஏன் — (என்னை யாட்கொள்வதற்கு) இன்னம் தடை யாதுக்கு—எ - று. 251

வானவருமிந்திரரு மால்பிரமருஞ்செத்துப்
போனவிடம்புன்முளைத்துப் போகாதோ—ஞானமருள்

அத்தரருணேசரன்பாகநஞ்சதனைப்
புத்தியுடன்கொள்ளாதபோது.

இ-ள். ஞானம் அருள் — ஞானத்தை அருள்செய்கிற, அத்தர் — எமது தந்தையாராகிய, அருணேசர் — அருணசலேசர், அன்பாக — தேவர் முதலியோரிடத்துள்ள கிருபையினல், நஞ்சதனை — ஆலகால விஷத்தை, புத்தியுடன் — ஊகத்தோடு, கொள்ளாதபோது - உட்கொள்ளாத பக்ஷத்தில், வானவரும் — தேவர்களும், இந்திரரும் — இந்திரர்களும், மால் பிரமரும் - திருமால் பிரமர்களும், செத்து — மாண்டு, போன இடம் — போன இடமும், புல் முளைத்து — புல்முளைத்துப் போகாதோ—எ - று.

பாற்கடலிற் பிறந்த நஞ்சைப் பரமசிவன் உண்ணுவிட்டால் தேவர் முதலிய யாவரும் இறந்தொழிந்திருப்பார்கள் என்பதாம். 252

செங்கமலப்போதலர்ந்த செவ்விபோலும்வதனம்
தங்குமொழிசந்தன சீதம்போலும்—பொங்கிதயம்
கத்தரிகைபோலுமாங் காரிகையேவஞ்சமனக்
குத்திரர்பான்மூன்று குணம்.

இ-ள். காரிகையே — மாதே, வஞ்சமனம் - வஞ்சகமான மனத்தினையுடைய, குத்திரர்பால் — துஷ்டரிடத்தில், மூன்றுகுணம் — மூன்றுகுணங்களுண்டு, (அவை எவையெனின்) வதனம் — (அவர்கள்) முகம், செங்கமலப் போது அலர்ந்த செவ்விபோலும் — செந்தாமரைமலர் மலர்ந்த அழகுபோலும், தங்கும்மொழி-அவர்களிடத்துள்ள வார்த்தை, சந்தன சீதம்போலும்-சந்தனத்தின் குளிர்ச்சிபோலும், பொங்கு இதயம் — கொதிக்கின்ற இருதயம், கத்தரிகைபோலும் — கத்தரிகைபோலும், ஆம் — ஆகும்—எ - று. 253

அனங்கனம்பாலந்தநடை யங்குழல்சொற்றையல்
அனங்கனம்பான்மெய்சோர்ந் தயர்ந்து—மனங்கலங்கி
வாடியென்றாள்பற்றியெழின் மாயவனைப்போயழைத்து
வாடியென்றாள்சேர்ந்தணைய வா.

இ-ள். அந்தம் நடை-அழகாகிய நடை, அனம்-அன்னநடையை நிகர்க்கும், அம்குழல் — அழகிய கூந்தல், கனம் — மேகத்தை நிகர்க்கும், சொல் - சொல், பால்-பாலின்சுவையை நிகர்க்கும், (இத்தன்மையையுடைய) தையல்-எங்கள் பெண்ணுனவள், அனங்கன் அம்பால் — மன்மதபாணத்தால், மெய் சோர்ந்து — உடல்வாடி, அயர்ந்து — உடல்மறந்து, மனம் கலங்கி வாடி - மனமும் கலங்கி வாட்டமடைந்து, என் தாள் பற்றி — என் காலைப் பிடித்துக் கொண்டு, எழில் மாயவனை — அழகிய மாயோனை, போய் அழைத்து வாடி

என்றாள் - போய் அழைத்துவாடி என்று சொன்னாள், (ஆதலால்) சேர்ந்து அணையவா — அவளைக் கூடித் தழுவவா—எ-று.

இது தோழி தலைமகனோடு சொல்லியது. 254

வாமாதூபோகே மனமேதுதுதுது
ஆமாபசுமாதை யத்தனார்—தாமாய்
நடித்தவர்பாகர் நடந்தவர்வேணி
முடித்தவர்கங்கணர்கேண் மோ.

இ-ள். மாபசுமாதை அத்தனார்-பெருமையமைந்த பசுமாதையிலெழுந்தருளிய இறைவர், வாதுநடித்தவர் — காளியோடு வாதுசெய்து நடித்தவர், மாதுபாகர் — உமாதேவிபங்கர், தூதுநடந்தவர் - (சுந்தரர்பொருட்டு) தூது நடந்தவர், போதுவேணி முடித்தவர் — கொன்றைமலரைச் சடையில் முடித்தவர், கேது கங்கணர் - சர்ப்பகங்கணத்தை யுடையவர்—எ-று. 255

கங்கொன்னாசோதுமறு கைறைகம்மன்பைகு
துங்கச்சடைமேற் றுலங்கவைத்தார்—மங்கையிடப்
பாகத்தர்மாதைப் பதியர்பசுபதிப்பேர்
ஆகத்தர்வைக்கு மவை.

இ-ள். மங்கை இடப்பாகத்தர் - உமாதேவியை இடப்பாகத்திலுடையவர், மாதைப்பதியர் - மாதைப்பதியையுடையவர், பசுபதிபேர் ஆகு அத்தர்- பசுபதியென்னும் பெயரையுடைய அத்தர், (அவர்) வைக்குமவை — தரிப்பவையாவையெனின், "கங்கொன்னாசோதுமறு கைறைகம்மன்பைகு" இவைகளை துங்கம் - உயர்வாகிய, சடைமேல் - சடையின்மீது, துலங்கவைத்தார்- விளங்கத் தரித்துக்கொண்டார்—எ-று.

கங் கொன் நா சோ தும் அறு என்பவற்றோடு முறையே கை றை கம் மன் பை கு என்பவற்றைச் சேர்த்து கங்கை, கொன்றை, நாகம், சோமன், தும்பை, அறுகு என்றுதல் காண்க. 256

வெண்ணெயுற்றுநெய்தேட வேண்டுமோதீபமுற்றும்
நண்ணுகனறேட னன்றாமோ—எண்மனத்தை
நாடிச்சிவனிருக்க நாடாமலூர்தோறும்
தேடித்திரிவதென்ன செப்பு.

இ-ள். வெண்ணெய் உற்றும்-வெண்ணெயைப் பெற்றிருந்தும், நெய் தேடவேண்டுமோ-நெய் வேறாயிருப்பதாக நினைத்து அதைத் தேடவேண்டுமோ, தீபம் உற்றும் - தீபத்தைப் பெற்றிருந்தும், நண்ணுகனல் தேடல்

நன்று ஆமோ—அதிற் பொருந்தியிருக்கிற நெருப்பு வேறாயிருப்பதாக நினைத்து அதைத்தேடுதல் நன்மையாகுமோ, ஆகாது (அதுபோல), சிவன் - சிவபெருமான், என்மனத்தை நாடி இருக்க—தன்னை நினைக்கின்ற மனத்தையே நாடி வீற்றிருக்க, நாடாமல்—அவனை யாராய்ந்தறிந்து கொள்ளாமல், ஊர்தோறும் தேடித்திரிவது—ஊர்கள்தோறும் தேடித் திரிவதற்குக் காரணம், என்ன—யாது, செப்பு—சொல்லு—எ-று.

கடவுள் எல்லாருடைய மனத்திலும் வீற்றிருக்கும்போது, அவர் வேறெங்கேயோ இருக்கிறதாயெண்ணி ஊர்தோறும் சென்றுழல்வது அறியாமை யென்பதாம். 257

நல்லவர்கள்வாயா னவிலுமொழிபொய்யாமல்
இல்லையெனு துள்ளமட்டு மீவார்கள்—நல்லகுணம்
அல்லவர்கள்போவாவென் றாசைசொல்லிநாட்கழித்தே
இல்லையென்பாரிப்பாரி லே.

இ-ள். இ பாரிலே — இவ்வுலகத்தில், நல்லவர்கள் — நல்லவர்கள், வாயால் நவிலும்மொழி பொய்யாமல் - தம்வாயால் சொன்னசொல் பொய்த்துப் போகாமலும், இல்லையெனாது — இல்லையென்று சொல்லாமலும், உள்ளமட்டும் ஈவார்கள் — உள்ளமட்டில் இரப்பவர்க்குக் கொடுப்பார்கள், நல்லகுணம் அல்லவர்கள் — நல்லகுண மில்லாதவர்கள், போவா என்று ஆசை சொல்லி — போவாவென்று ஆசைவார்த்தைகளைச் சொல்லி, நாள்கழித்து - நாள்களைப் போக்கி, (முடிவில்) இல்லை என்பார் - இல்லையென்று சொல்வார்கள்—எ-று. 258

ஞானம்பெருமை நயங்கருணையுண்மையபி
மானம்பொறுமை வணக்கமுயர்—தானமுடன்
சற்குணமாசாரந் தகுகல்விநீதிநெறி
துர்க்குணருக்கில்லென்றே சொல்.

இ-ள். ஞானம், பெருமை, நயம், கருணை, உண்மை, அபிமானம், பொறுமை, வணக்கம், உயர்தானமுடன், சற்குணம், ஆசாரம், தகுகல்வி, நீதிநெறி, (இவையாவும்) துர்க்குணருக்கு — துர்க்குண முள்ளவர்க்கு, இல் என்று சொல் — இல்லையென்று சொல்—எ-று.

நயம் — நன்மை, அபிமானம் — பக்ஷம், தானம் — ஈகை, ஆசாரம் — ஒழுக்கம். 259

ஞானம்பெருமை நயங்கருணையுண்மையபி
மானம்பொறுமை வணக்கமுயர்—தானமுடன்

சற்குணமாசாரந் தகுகல்விநீதிநெறி
சற்குணருக்குண்டென்றே சாற்று.

இ-ள். ஞானம் — நீதிநெறி — ஞானம் முதல் நீதிநெறி யிறுதியாகச் சொல்லப்பட்ட இவை யாவும், சற்குணருக்கு உண்டு என்று சாற்று — சற்குணருக்கு உண்டென்று சொல்லு—எ-று. 260

நினைத்தவதுவொழிந்து நேரிடும்வேறொன்று
மனித்தகருமங்கள் வாயா—கனத்த
அயனமராரா லு மரியா லுந்தெய்வச்
செயலினைக்காணப்படா தே.

இ-ள். நினைத்த-நம்மால் நினைக்கப்பட்ட, அதுஒழிந்து-அந்தக்காரியம் ஒழிந்து, வேறொன்றுநேரிடும்-வேறொரு காரியம் பலிக்கும், மனித்த கருமங்கள் வாயா — மனிதர்செய்யுங் காரியங்கள் பலிக்கமாட்டா, கனத்த — கனம் பொருந்திய, அயன் அமரராலும் — பிரமன் தேவர்கள் ஆகிய இவர்களாலும், அரியாலும் — திருமாலினாலும், தெய்வச்செயலினை காணப்படாது-தெய்வச் செயலைக் காணவொண்ணாது—எ-று. 261

உன்னைப்பணிந்தே னுனக்கடிமையாயினேன்
என்னைக்கருணைபுரிந் தீடேற்றாய்—கன்னியுமை
வாமாபசுமாதை வாசாவலர்ந்தகொன்றைத்
தாமாபசுபதி நாதா.

இ-ள். கன்னிஉமைவாமா-உமையவளை இடப்பாகத்திலுடையவனே, பசுமாதைவாசா-பசுமாத்தூரில் வாழ்பவனே, அலர்ந்த கொன்றைத்தாமா-அலர்ந்த கொன்றைமலர்மாலையை யுடையவனே, பசுபதிநாதா — பசுபதிநாதனே, உன்னைப் பணிந்தேன் — உன்னை வணங்கினேன், உனக்கு அடிமை ஆயினேன் — உனக்கு அடிமையானேன், கருணைபுரிந்து — கிருபைசெய்து, என்னை ஈடேற்றாய் — என்னை யீடேற்றவேண்டும்—எ-று. 262

குவளைத்தார்த்தேவர்கடங் கோவேதணிகைக்
கவளக்கரிக்கிளைய கந்தா—தவளச்
சலசத்தாள்கோவைத் தளைபூட்டியாக்கை
அலையச்செய்தாய்நன்மை யா.

இ-ள். குவளைத்தார் — குவளைமலர்மாலையை யணிந்த, தேவர்கள் தம் கோவே — தேவர்களுக்கிறைவனே, தணிகை-திருத்தணிகையில் வாழ்கின்ற, கவளம் கவளங்கொள்ளுகின்ற, கரிக்கு — யானைக்கு, இளைய — இளையவனாகிய, கந்தா — கந்தனே, தவளம் கலசத்தாள்கோவை-வெண்டாமரைப் பூவில்

வாழ்கின்றவளாகிய சரசுவதிநாயகனாகிய பிரமனை, தளைபூட்டி — தளையிட்டு, யாக்கை — அவனுடம்பை, அலையச்செய்தாய் — வருந்தப்பண்ணினாய், நன்மையா (இது உனக்கு) நன்மையாகுமா——எ - று.

கவளம்—யானைக்கூட்டும் அரிசித்திரளை. 263

பிஞ்சகதிங்கள் பிறங்கவரும்புனல்
அஞ்சவிகொன்றை யமர்ந்திட—வுஞ்சுத
பஞ்செய்தனவோ பசுபதிநாயக
விஞ்சியசெஞ்சடை மேல்.

இ - ள். பிஞ்சக — பிஞ்ஞகனே, பசுபதிநாயக - பசுபதிநாதனே, விஞ்சிய செஞ்சடைமேல் - (உனது) மேலாகிய செஞ்சடையின்மீது, திங்கள் — சந்திரனும், பிறங்கவரும்புனல் — விளங்கவரும் கங்கையும், அம்சவிகொன்றை - அழகிய ஒளியுள்ள கொன்றைமலரும், அமர்ந்திடவும் — அமர்ந்திருக்கவும், சு — நன்மையாகிய, தபம்செய்தனவோ — தவஞ்செய்திருந்தனவோ—எ-று.

பிஞ்ஞகன் — தலைக்கோலத்தை யுடையவன். 264

தென்னாலங்காட்டத்தா சேயிழைமேனாட்டத்தா
நன்னாயிறுதிங்க ணாட்டத்தா—வன்னிகையா
காலகாலாநாக கங்கணாகண்டத்தில்
ஆலகாலாசங்க ரா.

இ - ள். தென்ஆலங்காடு அத்தா-தென்னாலங்காட்டில் வாழ்கின்ற அத்தனே, சேயிழை — உமாதேவியை, மேல்நாட்டு - உடம்பினிடத்து நிலைபெறுவித்த, அத்தா — அர்த்தபாகத்தையுடையவனே, நல் நாயிறு திங்கள் — நல்ல சூரியசந்திரர்களாகிய, நாட்டத்தா-திருக்கண்களையுடையவனே, வன்னிகையா — நெருப்புக்கையனே, கண்டத்தில் — கழுத்தில், ஆலகாலா — ஆலகாலவிஷத்தையுடையவனே, சங்கரா — சங்கரனே, (என்னைக் காத்தருளல் வேண்டும்—எ - று. 265

கொண்டுகூட்டுப் பொருள்கோள்.

சாரங்கபாணி தலையிலிரந்துண்டான்
சீரங்கம்பாதி சிவனாண்டான்—பாருங்கள்
பாற்கடலையாண்டான் பசுபதிநாராயணனன்றான்
ஏற்கயிலையாண்டா னிவன்.

இ - ள். சாரங்கபாணி — திருமால், தலையில் இரந்துண்டான் - தலையோட்டில் இரந்துண்டவனாகிய சிவபெருமானது, சீர் அங்கம் பாதி ஆண்டான் -

சிறந்த பாதியுடம்பையாண்டான், பசுபதி – பசுபதியாகிய, சிவன்-சிவபெருமான், எல் கயிலையாண்டான் – தனக்குப் பொருத்தமாகிய கயிலாயத்தை யாண்டான், நாராயணன் இவன் – திருமாலாகிய இவன், பாற்கடலையாண்டான், பாருங்கள் – (இந்த அதிசயத்தைப்) பாருங்கள்—எ - று. 266

மையிருண்டசோலை வளர்கச்சியேகம்பன்
கையிரண்டுஞ்சேர்த்துக் கலவாநாள்—ஐயிரண்டு
தேரோன்மதலைத் திருமஞ்சனமாடும்
நீரோவெழுந்த நிலா.

இ - ள். மை இருண்ட – அஞ்சனம்போலக் கறுத்த, சோலைவளர்-சோலைகள் வளராநின்ற, கச்சி – கச்சியிலெழுந்தருளிய, ஏகம்பன் – திருவேகம்பன், கையிரண்டும் சேர்த்து – கையிரண்டினாலும் அணைத்து, கலவாநாள் - என்னைக் கலவாத இந்தநாளில், எழுந்தநிலா – உதித்த நிலவானது, ஐயிரண்டு தேரோன் – தசரதனது, மதலை – குமாரனாகிய ஸ்ரீராமனது, திருநாயகியாகிய சீதை, திருமஞ்சனம் ஆடும் – திருமஞ்சனமாடின, நீரோ — நீராகிய அக்கினிதானோ—எ - று.

இது ஒரு தலைவி நிலவுகண்டு வருந்திச் சொல்லியது. இதற்குச் சந்திரோபாலம்பநம் என்று பெயர். 267

இராமகவிராயர் உச்சிப்பிள்ளையார் தரிசநத்துக்குப் போகும்போது
திருடன் இவரிடத்திலிருந்த முடிச்சை அவிழ்த்துக்கொள்ள,
பிள்ளையாரை நிந்தாஸ்துதியாய்ப் பாடியது.

தம்பியோபெண்டிருடி தாயாருடன்பிறந்த
வம்பனோநெய்திருடி மாயனும்—அம்புவியில்
மூத்தபிள்ளையாரே முடிச்சவிழ்த்துக்கொண்டீர்நும்
கோத்திரத்துக்குள்ள குணம்.

இ - ள். தம்பியோபெண்திருடி-(உன்) தம்பியோ பெண்திருடுவோன், தாயாருடன்பிறந்த வம்பனோ – (உன்) தாயாருடன் பிறந்த வம்பனோ, நெய் திருடி மாயனும் — நெய் திருடுவோனாகிய மாயவனவன், அம்புவியில் – இவ்வுலகத்தில், மூத்தபிள்ளையாரே – விநாயகரே, முடிச்சு அவிழ்த்துக்கொண்டீர், (நீரோ) எனது முடிச்சை அவிழ்த்துக்கொண்டீர், நும்கோத்திரத்துக்கு உள்ளகுணம் – இது உமது கோத்திரத்துக்குள்ள இயற்கைக் குணமேயாகும்.

பெண் திருடினது வள்ளிநாயகியைக் களவுசெய்தது. நெய் திருடினது திருவாய்ப்பாடியில் கிருஷ்ணவதாரத்தில் செய்த லீலைகள். 268

இராம கவிராயர் மாறைமதுக்குளுந்தான் செட்டிமேற் பாடியது.

கூறவில்லைமாதர்வசை கொள்ளவில்லைமாமரத்தில்
சீறுகுயில்கூப்பிட்டுச் செப்பவில்லை—மாறை
மதுக்குளுந்தானைப்பிரிந்தாண் மாதென்றேவேளுக்
கிதுக்குளுந்தான்சொன்னா ரெவர்.

இ-ள். மாதர் கூறவில்லை — மாதர்போய்ச் சொல்லவில்லை, வசை கொள்ளவில்லை — அலரெழவுமில்லை, மாமரத்தில் — மாமரத்தின் மேலிருந்து, சீறுகுயில் — சீறுகின்றகுயில், கூப்பிட்டு செப்பவில்லை — கூவிச் சொல்லவில்லை, (இப்படியிருக்க) மாது — நமது பெண், மாறைமதுக்குளுந்தானை பிரிந்தாள் என்று — மாறைமதுக்குளுந்தானைப் பிரிந்தாளென்று, வேளுக்கு - மன்மதனுக்கு, இதுக்குளுந்தான் சொன்னார் எவர் — இதற்குள்ளேபோய்ச் சொன்னவர் யாவர்—எ-று.

மாறைமதுக்குளுந்தான் — ஒருசெல்வவானாகிய செட்டி. இது செவிலி கூற்று. 269

இராம கவிராயர் பத்துத்தலையைச் சிவன் சுமந்தானென்று பாடியது.

ஆழிகடைந்த வரவின்றலையைந்தும்
தாழ்வுபடாமானின் றலையொன்றும்—சூழ
இருந்தார்தலையிரண்டு மேற்றதலையொன்றும்
சுமந்தான்றலையோடும் பத்து.

இ-ள். ஆழிகடைந்த — பாற்கடலைக்கடைந்த, அரவின்தலை ஐந்தும் - (வாசுகியென்னும்) பாம்பின் தலை ஐந்தும், தாழ்வுபடா மானின் தலை ஒன்றும் — குறைவுபடாத மானின்தலை ஒன்றும், சூழ இருந்தார் தலை இரண்டும்- சூழ்ந்திருந்தவர்களாகிய உமாதேவி திருமால் என்பவரது தலை இரண்டும், ஏற்ற தலை ஒன்றும் — பலியேற்ற தலையொன்றும், சுமந்தான் தலையோடும் பத்து — சுமந்தவனாகிய பரமசிவன் தலையோடுங்கூடிப் பத்தாம்-எ-று. 270

வன்சொல் விலக்கு.

மெய்யேபொருண்மேற் பிரிதியல்வேறொரு
தையலைநாட றகுமுனக்கு—நெய்யிலைவேல்
வள்ளல்பிரிவற்றம் பார்த்தெங்கள்வாழ்நாளைக்
கொள்ளவுழலுமாங் கூற்று.

இ-ள். நெய் — நெய் பூசப்பட்ட, இலை — அச்ச வடிவையுடைய, வேல்-வேற்படையையேந்திய, வள்ளல் — வள்ளலே, பிரிவு அற்றம்பார்த்து - நீ பிரியுஞ் சமயம்பார்த்து, கூற்று — யமனானவன், எங்கள் வாழ்நாளை — எங்கள் ஆயுளை, கொள்ள — அபகரிக்க, உழலுமாம் — திரிகிறானும், (ஆதலால்) மெய்யே — உண்மையாகவே, பொருள்மேல் பிரிதியேல் - பொருளின் பொருட்டு எங்களைவிட்டுப் பிரிவையானால், வேறொரு தையலைநாடல் — வேறொரு மாதைத் தேடுதல், உனக்குதகும் — உனக்குத்தகும் — எ - று.

நீ எம்மைவிட்டுப் பிரிவையானால் யாம் இறந்துபடுவோம், நீயெங்களை மீண்டுங் காண்பதரிது, ஆகையால் வேறொருமாதைத் தேடிக்கொள்ளுதல் உனக்குத் தகுதியாமென்பது கருத்து. இது பொருண்மேற் பிரியுந் தலைமகனை வன்சொற்சொல்லி விலக்குதல். இது தோழி கூற்று. 271

இகழ்ச்சி விலக்கு.

ஆசைபெரிதுடையே மாருயிர்மேலப்பொருண்மேல்
ஆசைசிறிது மடைகிலமால்—தேசு
வழுவாநெறியின் வருபொருண்மேலண்ணல்
எழுவாயொழிவா யினி.

இ-ள். ஆர் உயிர்மேல்-அரியவுயிரின்மீது, ஆசைபெரிது உடையேம்-பெரிதாகிய விருப்பமுடையோம், அப்பொருள்மேல் — (நீ தேடப்போகிற) அந்தப் பொருளின்மீது, சிறிதும் ஆசை அடைகிலம் — சிறிதும் விருப்பமுடையோமல்லோம், (ஆதலால்) அண்ணல் — அண்ணலே, தேசுவழுவா நெறியின்வரு — புகழ் நீங்காத நன்னெறியால் வருகிற, பொருள்மேல்-பொருளின்பொருட்டு, இனி எழுவாய் ஒழிவாய் — இனிச்செல்வாய் அன்றி ஒழியக்கடவாய்—எ - று.

எம்முயிர் நீங்குதற்குக் காரணமாகிய அப்பொருளையா மிகழ்ந்தோம், இனி உமது விருப்பின்படியே செய்யலாம் என்பது கருத்து. இதுதோழி கூற்று. 272

துணைசெயல் விலக்கு.

விளைபொருண்மேலண்ணல் விரும்பினையேலீண்டெங்
கிளையமுலைகேட்பதற்கு முன்னே—விளைதேன்
புடையூறுபூந்தார் புனைகழலாய்போக்குக்
கிடையூறுவாராம லேகு.

இ-ள். அண்ணல் — பெரியோய், விளைபொருள்மேல் — விருத்தியடைகின்ற பொருளின்மீது, விருப்பினையேல் — விருப்பத்தை யுடையையாயின், விளைதேன்புடைஊறு - விளைகின்ற தேனானது பக்கத்தில் சுரந்தோடுகின்ற, பூதார் — மலர்மாலையையும், புனைகழலாய்-அலங்கரிக்கப்பட்ட வீரக்கழலையும்

உடையவனே, ஈண்டு - இவ்விடத்தில், எம்கிளை அழுகை - எமது சுற்றத்தார் அழுமோசையை, கேட்பதற்குமுன்னே - கேட்குமுன்னமே, போக்குக்கு - உன் செலவுக்கு, இடையூறுவாராமல் - தடையுண்டாகாமல், ஏகு நீ - விரைந்து செல்வாயாக—எ - று.

நீ பிரிந்தவுடனே யாம் இறப்போம், அதைக்கண்டு எமது சுற்றத்தார் அழுவார்கள், அந்த அழுகுரலோசை என் செவியிற் புகுவதற்கு முன்பே நீ விரைந்து செல்வாயாகவென்பதாம், இது தோழிகூற்று. அழுகுரலோசை கேட்பது அசுபசகுனமாதலால் விரைந்துபோ வென்றாள். 273

முயற்சி விலக்கு.

மல்லணிந்த தோளாயி தென்கொலோவான்பொருண்மேல்
செல்கவிரைந்தென் றுளந்தெளிந்து—சொல்லுதற்கே
ஏன்றுமுயல்வல்யா னேகனீயென்றிடையே
தோன்றுகின்றதென்வாயிற் சொல்.

இ - ள். மல் அணிந்த தோளாய் - மற்போரையுடைய தோளனே, வான் பொருள்மேல் - மேலாகிய பொருளின்மீது, விரைந்து செல்க என்று - விரைந்துபோவென்று, உள்ளம் தெளிந்து - மனந்தெளிந்து, சொல்லுதற்கே - சொல்லுவதற்கே, ஏன்று முயல்வல்யான் - யான் பொருந்தி முயலாநின்றேன், இடையே - இடையில், என் வாயிற்சொல் - என்வாயிற் சொல்லானது, ஏகல் நீ என்று தோன்றுகின்றது - நீ போகாதேயென்று வெளிப்படுகின்றது, இது என்கொல் - இதென்னோ—எ - று.

யான் நீ விரைந்துபோவென்று சொல்லத் துணிந்தாலும் என் வாயானது நீ போகாதேயென்று தானே சொல்லாநின்றது, இதற்கு யானென் செய்வேன் என்பதாம். 274

பரவச விலக்கு.

செல்கைதிருவுளமேல் யானறியேன்றேங்கமழ்தாழ்
மல்லகந்தங்கு மதர்விழியின்—மெல்லிமைகள்
நோக்குவிலக்குமே னோவாளிவள்காதல்
போக்கியகல்வாய் பொருட்கு.

இ - ள். செல்கைதிருவுளமேல் - (இறைவனே) நீ செல்லுகையில் உனக்குத் திருவுளமானால், யான் அறியேன் - அதைக் குறித்துச்சொல்ல யான் ஒன்று மறிகிலேன், (ஆயினும்) தேம்கமழ்தார் - (உனது) தேன்மணக்கின்ற மலர்மாலையை, நோக்கு - நோக்குதலை, மல் அகம் தங்கும் மதர்விழியின் - உள்ளே செழுமைதங்கிய மதர்த்த கண்களின், மெல் இமைகள் - மெல்லிய

இமைகள், விலக்குமேல் — தடுக்குமானல், நோவாள் — மனம் வருந்துவாள், (ஆதலால்) இவள் காதல்போக்கி — இவளது ஆசையை நீக்கி, பொருட்கு அகல்வாய் — பொருளின் பொருட்டுப் பிரிவாயாக—எ - று.

உன் தோளிலணிந்த பூமாலையைப் பார்த்து மகிழ்கையில் இமைகள் சற்றுத் தடுத்தாலும் மனம் வருந்துவளே, அப்படிப்பட்ட மிக்க வேட்கை உன் மீதில்லாதிருக்கும்படி அவள் மனத்தைத் திடப்படுத்தி, நீ பொருட்குப் பிரிவாயாக என்பதாம். 275

உபாய விலக்கு.

இன்னுயிர்காத்தளிப்பாய் நீயேயிளவேனில்
மன்னவனுங்கூற்றுவனும் வந்தணைந்தால்—அன்னோர்
தமக்கெம்மைத்தோன்றாத் தகையதோர்விஞ்சை
எமக்கின்றருள்புரிந்தே யேகு.

இ - ள். இன் உயிர் காத்து அளிப்பாய் — எமது இனியவுயிரை காத்து ரக்ஷிக்கின்ற இறைவனே, இளவேனில் மன்னவனும் — மன்மதனும், கூற்றுவனும் — யமனும், வந்து அணைந்தால்-(நீ பிரிந்தபின்) வந்துசேர்ந்தால், அன்னோர் தமக்கு — அவர்களுக்கு, எம்மை — எங்களை, தோன்றா - தோற்றுவியாத, தகையது — தன்மையதாகிய, ஓர்விஞ்சை — ஒருவித்தையை, நீயே - நீதானே, இன்று — இப்பொழுதே, எமக்கு அருள்புரிந்து — எமக்கு அருள்செய்து, ஏகு — செல்வாயாக—எ - று.

உன் பிரிவில் எம்மை வருத்தும்பொருட்டு மன்மதனும் யமனும் வந்தால் அவர்கள் கண்ணுக்கு யாம் புலப்படாதிருக்கும்படி ஒரு வித்தையை எமக்கருள்செய்து நீ போகவேண்டும் என்பதாம். 276

அக்காளையேறுவா னம்மானைக்கைப்பிடிப்பான்
சொக்காளைப்பக்கஞ் சொருகுவான்—நக்கனவன்
ஆட்டையெடுப்பா னலம்பாலேயுண்டிடுவான்
காட்டிற்குடியிருப்பான் காண்.

இ - ள். நக்கன் அவன் — திகம்பரனுகிய அச்சிவபெருமான், அக்காளை ஏறுவான் — அக்காளைமேலேறுவான், அம்மானைக் கைப்பிடிப்பான் — அழகிய மானைக் கையில் தாங்குவான், சொக்காளை பக்கம் சொருகுவான் — சொக்கநாயகியை யிடப்பக்கத்தில் சொருகிக்கொள்வான், ஆட்டை எடுப்பான் - நடனத்தையே விரும்புவான், ஆலம்பாலே உண்டிடுவான் — நஞ்சாகிய பாலையே உண்பான், காட்டில் குடியிருப்பான்-கடம்பவனத்தில் குடியிருப்பான்-எ-று.

அக்காள்மீதேறுவான், அம்மானை கைப்பிடிப்பான், சொக்கு ஆளை பக்கம் சொருகுவான், ஆட்டையெடுப்பான், ஆலம்பாலே உண்டிடுவான், காட்டில் குடியிருப்பான், என வேறுமொரு பொருள் தோன்றுதல் காண்க. 277

ஆனெய் தனைப்பூநெ யருந்தின துமல்லாமல்
பூநெய் தனையீயெடுத்துப் போனதுவும்—மானனைய
கண்ணாள் தலையதனிற் காய்காய்த்தறுத்ததுவும்
நண்ணாயறிந்து நவில்.

இ - ள். ஆனெய்தனை - ஆனையை, பூ நெய் அருந்தினதும் அல்லாமல்- பூனை உண்டதுமல்லாமல், பூநெய்தனை - பூனையை, ஈ எடுத்துப்போனதுவும்—, மான் அனைய கண்ணாள் தலையதனில் - பெண்கள்தலையில், காய் காய்த்து அறுத்ததுவும்—, நண்ணாய் அறிந்து நவில் - நன்றாயறிந்து சொல் வாயாக—எ - று.

ஆநெய் - பசுநெய், பூநெய் - தேன், மானனைய கண்ணாள் - கன்னி, (வாழை) நன்றாய் என்பது நண்ணாய் என்றாயிற்று. 278

கொங்கைகளங்கண்சொல் குழலிவையின்னாட்கென்று
செங்கமலவாவி திகழ்கூடற்—கங்கைகுலச்
சின்னத்தம்பிக்குத் தெரியவுரைப்பாரிலையே
வன்னத்தம்பிக்கு மழை.

இ - ள். இன்னாட்கு - இவளுக்கு, கொங்கைகளம் கண்சொல் குழல் இவை - கொங்கையும் கழுத்தும் கண்ணும் சொல்லும் குழலும் ஆகிய இவை, (முறையே) வல்நத்து அம்பு இக்குமழை என்று - சொக்கட்டான்காய் சங்கு அம்பு கரும்புமேகம் என்பவற்றுக்கு நிகராமென்று, செங்கமலவாவி திகழ் கூடல் - செந்தாமரைமலர்த் தடாகங்கள் சூழ்ந்து விளங்குகின்ற கூடலில் வாழ்கின்ற, கங்கைகுலம் - கங்காகுலத்தில் தோன்றிய, சின்னத்தம்பிக்கு - சின்னத்தம்பியென்னுஞ் சீமானுக்கு, தெரிய உரைப்பார் இல்லையே - தெரி யும்படி சொல்லுவாரில்லையே—எ - று.

இது தாய்க்கூற்று. 279

திருவிருத்திநாதர் திருவளியாதென்னைக்
கருவிருத்தியென்னபயன் கண்டார்—எருதுபோய்க்
கோட்டிபத்திலேறினரோ கோவணம்போய்ப்பட்டாச்சோ
ஓட்டிரந்துண்டதும்போச் சோ.

இ - ள். திருவிருத்திநாதர்—, திரு அளியாது - பாக்கியத்தைக்கொடா மல், என்னைக்கருதி இருத்தி-என்னைப் பிறப்பில் இருத்திவைத்து, (அதனால்) என்ன பயன்கண்டார் - என்னபயனை யடைந்தார், (ஒன்றுமில்லை), அப்படி யிருக்க என்னை யிப்படி பராமுகம் செய்வதற்குக் காரணம் யாதென்று விசா ரிக்கும்போது, எருதுபோய் - எருதேறுவதுபோய், கோடு இபத்தில் ஏறி னார் - கொம்புகளையுடைய யானைமீதேறினார், கோவணம்போய் - கோவணம்

உடுத்திருந்ததுபோய், பட்டு ஆச்சு—பட்டாடை உடுக்கலாச்சுது. ஓட்டில் இரந்து உண்டதும்போச்சு—தலையோட்டில் இரந்துண்டதும் போச்சுது, (இப்படி தாழ்ந்தநிலையை நீங்கி உயர்ந்தநிலையை யடைந்திருத்தலே காரண மென்று தோன்றுகின்றது—எ-று. 280

தொங்கருடல்கிழியக் குத்தியிருகோட்டெடுத்து
வெங்கணழலில் வெதுப்புமே—மங்கையர்கள்
சூழத்தாமம்புனையுஞ் சுந்தரத்தோண் மீனவனுக்
கீழத்தானிட்ட விபம்.

இ-ள். மங்கையர்கள்சூழ-மாதர்கள் சூழ்ந்து நோக்கும்படி, தாமம் புனையும்—பூமாலையையணிந்த, சுந்தரம் தோள்—அழகிய தோளையுடைய, மீனவனுக்கு-பாண்டியனுக்கு, ஈழத்தான் இட்ட இபம்—ஈழநாட்டரசன் கப்பமாகக் கட்டின யானைகள், கொங்கர் உடல்கிழியகுத்தி-கொங்கநாட் டரசருடைய உடல்கள் பிளக்கும்படி குத்தி, இருகோடு எடுத்து-இரண்டு கொம்புகளால் எடுத்து, வெம்கண் அழலில் வெதுப்பும்-வெவ்வியகண் ணெருப்பில் சுடும்—எ-று. 281

கல்லினெறியக் கதியளித்தார்பூவினால்
மெல்லவெறிய விழித்தெரித்தார்—நல்லுடைவிட்
டுட்டருக்குண்டான வுவாவினுரிபோர்த்தார்
குட்டருக்குண்டான குணம்.

இ-ள். (பரமசிவனானவர்) கல்லின் எறிய—ஒருவன்கல்லாலெறிய, கதி அளித்தார்—(அவனுக்கு) நற்கதியைக் கொடுத்தார், பூவினால் மெல்ல எறிய—ஒருவன் மலரினால் மெல்ல எறிய, விழித்து எரித்தார்—(நெருப்புக்கண்ணை) விழித்து அவனை எரித்துவிட்டார், நல்உடைவிட்டு—நல்ல ஆடையைவிட்டு, உள்தருக்கு உண்டான—மனத்தில் செருக்கையுடைய, உவாவின் உரி போர்த்தார்—யானைத்தோலைப் போர்த்துக்கொண்டார், இதை (நோக்கு மிடத்து) குட்டருக்கு உண்டான குணம்-குழந்தைகளுக்குள்ள குணமாகத் தோன்றுகின்றது—எ-று.

கல்லாலெறிந்தவர் சாக்கியநாயனார், பூவினாலெறிந்தவன் மன்மதன், உவா—யானை, குட்டர்—குழந்தைகள். 282

கமலாலயமில்லாக் காரோகணத்து
விமலாலயமில்லா மெய்யா—அமலாமன்
முடியபொற்பாதத் தியாகநெடுமாலன்று
தேடியபொற்பாதத் தியாகா.

இ - ள். கமலாலயம் இல்ஆம்-திருவாரூரை யிடமாகப்பெற்ற, காரோகணத்து விமலா - காரோகணத்தி லெழுந்தருளின விமலனே, லயம் இல்லா மெய்யா-அழிவற்ற மெய்யனே, அமலா - அமலனே, மன்று ஆடிய - பொற்சபையிலாடிய, பொன்பாதம் தியாக - பொன்னடியையுடைய தியாகராயனே, நெடுமால் - திருமால், அன்றுதேடிய - அந்நாளில்தேடின. பொன்பாதம் தியாக - பொன்னடியையுடைய தியாகராயப் பெருமானே, (என்னை யாண்டருளல் வேண்டும்)—எ - று.

காயாரோகணம்—ஓர் தலம், அது காரோகணமென்றாயிற்று விமலன் அமலன் என்பன பரிசுத்தன் என்னும் பொருளன. 283

வாவிகணையன்றி மலராவயல்களுமப்
பாவிகணையன்றிப் பயிராகா—காவினிற்கால்
தேரோன்விருதன்றிச் சேராபிரிந்தவர்க்கு
ஊரோகுடிதாங்கி யூர்.

இ - ள். குடிதாங்கியூர்-குடிதாங்கியூரில், வாவி-தடாகங்கள், கணை அன்றி மலரா - (மன்மதனது) பாணத்தையல்லது வேறொன்றைப் பூப்பதில்லை, வயல்களும் - வயல்களும், அப்பாவிகணை அன்றி பயிராகா-அந்தப் பாவியின் பாணங்களல்லது வேறொன்று பயிராவதில்லை, காவினில் - சோலைகளில், கால்தேரோன் விருது அன்றிசேரா - தென்றற்காற்றாகிய தேரையுடையவனாகிய அம்மன்மதனது விருதேயன்றி வேறொன்று சேர்வதில்லை, (ஆகையால் இது) பிரிந்தவர்க்கு ஊரோ—பிரிந்தவர்க்கு ஊராகுமோ—எ - று.

வாவி மலருங்கணை வயல் பயிராகுங்கணை என்றது தாமரை குவளை என்னும் இருவகை மலர்களை, கால்தேரோன் விருது என்றது குயிலை. 284

கண்டிருந்துங்கேட்டிருந்துங் கற்றிருந்துந்தோடுமலர்
வண்டிருந்தபூங்குழன்மேல் மாலானோம்—பண்டை
வெறியோவிதியோ வெளிமயக்கோவையோ
முறையோவநியாய மோ.

இ - ள். கண்டிருந்தும்—, கேட்டிருந்தும்—, கற்றிருந்தும்—, தோடு மலர் - இதழ்கள் விரிகின்ற, வண்டு இருந்த - வண்டுகள் தங்கப்பெற்ற, பூ-மலர்களை யணிந்த, குழல்மேல் - கூந்தலை யுடையவள்மேல், மால்ஆனோம் - ஆசைகொண்டோம், (இப்படியாம் ஆசைகொண்டது) பண்டைவெறியோ - பூர்வபைத்தியமோ, விதியோ-விதிதானோ, வெளிமயக்கோ-வெளிமயக்கமோ, ஐயோ - அந்தோ, முறையோ - கிரமந்தானோ, அநியாயமோ - அநியாயந்தானோ—எ - று.

ஒருவன், தன்மனம் பிறர்மனைவிமீது சென்றபோது தன்விவேகத்தைக் கொண்டு அதனை யாராய்ந்து தெளிகின்றானென்பது இதன் கருத்து. 285

தேங்குவளையன்னவிழித் தேமொழியார்க்குன்றந்தை
தாங்குவளைவிற்கத் தமியோங்கை—ஈங்குவளை
கொள்ளத்தலைப்பட்டாய் கோமயிலைச்செட்டிநீ
மெள்ளக்குலத்தொழிலை விட்டு.

இ-ள். தேகம் — மணம்பொருந்திய, குவளை அன்னவிழி — குவளை மயிர் போலும் விழியையுடைய, தேமொழியார்க்கு — பெண்களுக்கு, உன் தந்தை- உன் தந்தையானவன், தாங்குவளைவிற்க — தம்மால் சுமக்கப்பட்ட வளையலை விற்கையில், கோ — அழகிய, மயிலைச்செட்டிநீ — மயில்வாகனக் கடவுளாகிய செட்டிநீ, மெள்ளக் குலத்தொழிலைவிட்டு—, ஈங்கு — இவ்விடத்தில், தமியோம் கை — தமியோங்களாகிய எங்கள் கைவளையலை, கொள்ளத்தலைப்பட்டாய் — வாங்கத்தொடங்கினாய், (இது உனக்குத் தகுதியாமோ)—எ-று.

மயிலைச்செட்டி — மயிலையில் வாழும் ஓர்செட்டி, தந்தைவளை விற்றது மதுரையில், அந்தச் செய்தி திருவிளையாடற் புராணத்தில் விரிவாய்க் காணலாம். 286

விடுகதைபோற் கூறியது.

நாலெழுத்தாமேமத்தி னண்ணுமுதனீக்கிடினே
வேல்விழியிரண்டுவிடி னேநிசியாம்—காறலையும்
வல்லபுலிமுன்னிரண்டும் வாளியாநான்கிலொன்று
நல்லமதியீதெனையோ நாட்டு.

இ-ள். நால் எழுத்து ஆம் ஏமத்தில் — நான்கெழுத்தாலாகிய புதையல் என்பதில், நண்ணும் — பொருந்திய, முதல்நீக்கிடின் — முதலெழுத்தை நீக்கினால், வேல்விழி-ஒரு தையல்ஆவள், இரண்டுவிடின் - முதலிரண்டெழுத்தை நீக்கினால், நிசி ஆம் — அல்ஆகும், கால்தலையும்-முதலெழுத்தும் கடையெழுத்தும் சேர்ந்தால், வல்லபுலி — வன்மையாகிய புலியாம் (புல்), முன்னிரண்டும் வாளியாம் — முதலிரண்டெழுத்தும் அம்பாகும் (புதை), நான்கில் ஒன்று - நாலிலோரெழுத்து, நல்லமதி - சிறந்தமாசமாம், (தை), ஈது என்னையோ நாட்டு — இது என்னவோ சொல்—எ-று.

ஏமம் — புதையல், பெண் — தையல், நிசி — அல், புலி — பல், அம்பு-புதை, நல்லமதி — தை. 287

விடுகதைபோற் கூறியது.

வாசமாளி கருமுகில்வண்ணனற்
பாசமாம்பிர திப்பதந்தன்னிலே
ஓசைமுன்னடு வீறெழுத்தொக்குமே
தாசியான மநோன்மணிதன்கணே.

இ-ள். வாசம் ஆளி கருமுகில் வண்ணன் ஆகிய இவற்றுக்குப் பிரதிபதமாயுள்ள, முருகு கோளரி முராரி, என்பவற்றின் முதல் நடு இறுதியெழுத்துக்களைச் சேர்த்தால் என்னகுமோ அதுவே மனோன்மணியென்னும் தாசியின் கண்ணுக்குச் சமானமாம்—எ-று.

வாசம்—முருகு. ஆளி—கோளரி. முகில்வண்ணன்—முராரி. முளரி-தாமரை. 288

நடுவெழுத் தலங்காரம்.

கட்டோம்புதலெனக் காமாதியா றுங்கரிசறுத்து
விட்டோம்புதவு திறந்தின்பவீடு புக்குச்செறிந்தோம்
சிட்டோம்புதல்வி மண்ணொருந்திகஞ்சந் தெளிவுமுன்பின்
விட்டோம்புதவுறு நள்ளெழுத்தான்முல்லை மேவப்பெற்றே.

இ-ள். சிட்டோம்-சிட்டராகிய யாம், புதல்வி-குமாரி, மண்-காசினி, ஒருந்தி-(ஒருநதி) பாலாறு, கஞ்சம்-தாமரை, தெளிவு-துணிவு, (இவற்றில்) முன்பின்விட்டு-முன்பின்னெழுத்துக்களை விட்டு, ஓம்பு உதவுறு நன் எழுத்தான்-எஞ்சிநின்ற நடுவெழுத்துப் பெயர்கொண்டவளது, முல்லை மேவப்பெற்று-திருமுல்லைவாயிலையடைந்து, காமாதி ஆறும்-காமமுதலிய ஆறனையும், புதல் எனக் கட்டோம்-புதல் களைவதுபோலக் களைந்தோம், கரிசு அறுத்துவிட்டோம்-குற்றங்களெல்லாவற்றையும் சேதித்துவிட்டோம், புதவுதிறந்து-கதவுதிறந்துகொண்டு, இன்பவீடு புக்கு செறிந்தோம்-பேரின்ப வீட்டிற் புகுந்து நிலைபெற்றோம்—எ-று.

குமாரி, காசினி, பாலாறு, தாமரை, துணிவு என்பவற்றின் நடுவெழுத்துக்களைச் சேர்த்தால் மாசிலாமணி என்றாகும். மாசிலாமணி யீசனது திருமுல்லைவாயிலை யடைந்து காமாதிகளை யறுத்துப் பேரின்ப வீட்டைப் பெற்றோம் என்பதாம். 289

முகவை இராமாநுஜ கவிராயர் தொட்டிக்கலை
வேதாசல முதலியார்மேற் பாடியது.

தரலாற்றுந்தொட்டிக் கலைத்தமிழ்வேதா சலன்றிகிரி
வரலாற்றுமங்கை கொங்கைக்கடிப்பட்ட வரைக்குலங்கள்
உரலாய்த்திரிகையதா யம்மியாய்ச்சின்ன வுண்டைகளாய்ப்
பரலாயுறுதுகளாய்ச் சிறுகாற்றிற் பறக்கின்றவே.

இ-ள். தரல் ஆற்றும்-(யாசிப்பவர்க்கு) தருதலைச்செய்கிற, தொட்டிக்கலை-தொட்டிக்கலையில் வாழ்கின்ற, தமிழ்-தமிழ்வேந்தாகிய, வேதாசலன்-வேதாசலன் என்னுஞ் சீமானது, திகிரி-மலையில், வரல் ஆற்றும்-வருத

லைச்செய்த (தோன்றின), மங்கை – இந்தப் பெண்ணின், கொங்கைக்கு - தனங்களுக்கு, அடிப்பட்ட – அடிப்பட்டுதோற்ற, வரைக்குலங்கள் – மலைக் கூட்டங்கள், உரல் ஆய் – உரல்களாகி, திரிகையது ஆய் – திரிகைகளாகி, அம்மி ஆய் – அம்மிகளாகி, சின்ன உண்டைகள் ஆய் – சிறிய வுண்டைகளாகி, பரல் ஆய் – பருக்கைக் கற்களாகி, உறுதுகள் ஆய் – மிக்க தூளியாகி, சிறு காற்றில் பறக்கின்ற – சிறு காற்றிற் பறக்கின்றன—எ - று.

ஒருமாதின் கொங்கையை வியந்து ஒருவிடன் கூறியதுபோற் கூறியது.
மேற்படி கவிராயர் கிருஷ்ணப்ப நாயகன் குளத்தைப்
புகழ்ந்து பாடியது.

விருத்தம்.

சாரவீடிருந்தோர்படிந்துசார்ந்திடிற் சீர்தரும்புகழிலையென்றேவீடு
தூரமாயினருப்படிந்துவீட்டையுந் தோற்றமற்றறிந்ததனாலே
வீரவேளலைத்தநுதற்கணான் சென்னிமேயதச்சுரநதியென்றால்
மாரகண்ணப்பநாயகன்குளத்துமகிமையாமுரைசெயுந்தகைத்தோ.

இ - ள். வீடுசார இருந்தோர் – வீட்டைச்சார இருந்தவர்கள், படிந்து - முழுகி, சார்ந்திடின் – வீட்டையடைந்தால், சீர் தரும்புகழ் இல்லை என்று - சிறப்பைத்தருகிற புகழில்லையென்று, வீடுதூரம் ஆயினரும் – வீட்டுக்குத் தூரமாயிருப்பவர்களும், படிந்து – முழுகி, வீடுஅடையும் – வீட்டையடைகின்ற, தோற்றம் – காட்சியை, அறிந்ததனாலே – அறிந்துக்கொண்டதனால், வீரவேள் அலைத்த – வீரமன்மதனையெரித்த, நுதல்கண்ணான் – நெற்றிக் கண்ணையுடையவனாகிய சிவபெருமானது, சென்னி – முடியை, அச்சுரநதி மேயது என்றால் – அந்தக் கங்காநதி அடைந்ததென்றால், மாரன் – மன்மதனுக்கு நிகரான அழகுள்ள, கண்ணப்ப நாயகன் குளத்து – கிருஷ்ணப்ப நாயகன் குளத்து, மகிமை-பெருமையானது, யாம் உரைசெயும் தகைத்தோ- யாம் சொல்லத்தகும் தன்மைத்தோ—எ - று. 291

வேலாயுதவிழி பெட்டகமீது விறலரவைச்
சூலாயுதனை யநுமனைச்சண்பகத் தூமலரைப்
பாலாதரவால் வரித்தேகணவன்றன் பாங்கருய்த்தாள்
மாலாமதிப்புல வீரிதன்பாவம் வகுத்திடுமே.

இ - ள். வேலாயுதவிழி - வேலாயுதம்போலும் கண்களையுடையா ளொருத்தி, பெட்டகமீது – ஒரு பெட்டியில், விறல் அரவை – வெற்றியுள்ள சர்ப்பத்தையும், சூலாயுதனை – பரமசிவனையும், அநுமனை - அநுமானையும், சண்பகத்தூமலரை பரிசுத்தமான சண்பகமலரையும், பால் ஆதரவால் - களங்கமற்ற ஆசையினால், வரித்து – வருவித்து, கணவன் தன் பாங்கர் உய்த்தாள்-

கணவனிடத்திற் கனுப்பினுள், மாலாமதி புலவீர்—மயக்காத அறிவை யுடைய புலவர்களே, இதன் பாவம் - இதன் கருத்தை, வகுத்திடும்—வகுத்துச் சொல்லுங்கள்—எ - று.

ஒருத்தி தாமரைமலரைப் பெட்டியில் வைத்துக் காற்ருனது வாசனையைக் கொண்டுபோகாமல் சர்ப்பத்தையும், மன்மதன் கொண்டுபோகாமல் பரமசிவனையும், பிரமன் கொண்டுபோகாமல் அநுமானையும், வண்டு முகராமல் சண்பகமலரையும் காவல்வைத்தாள், என்பதிதன்கருத்து. இந்தக் காவலினல் பெட்டியிலடங்கியிருப்பது தாமரைமலர் என்பது பெறப்பட்டது. ()

எண்ணான்குமுப்பத் திரண்டுபற்காட்டி யிசையுடனே
பண்ணாகச்செந்தமிழ் பாடிவந்தாலுமிப் பாரிலுள்ளோர்
அண்ணாந்துகேட்ப ரழகழகென்ப ரதன்பிறகு
சுண்ணாம்புபட்ட விலையுங்கொடார்கவி சொன்னவர்க்கே.

இ - ள். எண் நான்கு - எண்ணான்காகிய, முப்பத்திரண்டு பல்காட்டி - முப்பத்திரண்டு பற்களும் வெளிப்படக்காட்டி, இசையுடனே — இசையோடு, பண் ஆக—பண்ணும் உள்ளதாக, செந்தமிழ்—செந்தமிழ்ப் பாடல்களை, பாடிவந்தாலும்—ஒரு புலவன் பாடிக்கொண்டு வந்தாலும், அண்ணாந்து கேட்பர் - அண்ணாந்திருந்து கேட்பார்கள், அழகு அழகு என்பர் - அழகு அழகு என்பார்கள், அதன்பிறகு—அதன்பின்னே, சுண்ணாம்புபட்ட இலையும் கொடார்—, கவி சொன்னவர்க்கு—, (யாரென்ருல்) இப்பாரில் உள்ளோர் - இவ்வுலகத்திலுள்ளவர்களே—எ - று. 293

கலையளவெவ்வள வவ்வளவாம்விழி காமனுடைச்
சிலையளவெவ்வள வவ்வளவா நுதல்செந்திற்கந்தன்
மலையளவெவ்வள வவ்வளவாமுலை மாறுயிலா
விலையளவெவ்வள வவ்வளவாம்வயி றேந்திழைக்கே.

இ - ள். ஏந்திழைக்கு - இந்தப் பெண்ணுக்கு, விழி - கண்கள், கலையளவு எவ்வளவு அவ்வளவாம் - மானின் அளவு எவ்வளவோ அவ்வளவேயாகும், நுதல் - நெற்றியானது, காமனுடைய - மன்மதனது, சிலையளவு எவ்வளவு அவ்வளவாம் - வில்லளவு எவ்வளவோ அவ்வளவேயாகும், முலை - தனங்கள், செந்தில் கந்தன் — திருச்செந்தூர் முருகனது, மலையளவு எவ்வளவு அவ்வளவாம் - மலையினளவு எவ்வளவோ அவ்வளவேயாம், வயிறு - வயிருனது, மால் துயில் - திருமாலுறங்குகின்ற, ஆலிலையளவு எவ்வளவு அவ்வளவாம் - ஆலிலையின் அளவு எவ்வளவோ அவ்வளவேயாம்—எ - று. 294

பாலொத்தவின்மொழித் தாண்டவபூபனிப் பாரினிலக்
காலத்தில்வந்திருந் தாலாதிசேடனுங் காற்றுண்பனே

மாலித்தரையை விழுங்குவனேசிவன் வாய்வைப்பனே
ஆலத்திலக்கட னீருண்பனேசொல் லகத்தியனே.

இ-ள். பால் ஒத்த இன்மொழி-பாலையொத்த இனியமொழியையுடைய தாண்டவ பூபன் — தாண்டவ பூபன் என்னுஞ் சீமான், இப்பாரினில் — இவ்வுலகத்தில், அக்காலத்தில் வந்திருந்தால் — அக்காலத்தில் தோன்றியிருந்தால், ஆதிசேடனும் காற்று உண்பனே—, மால் — திருமால், இத்தரையை விழுங்குவனே — இந்த மண்ணை விழுங்குவானே, சிவன் ஆலயத்தில் வாய்வைப்பனே — சிவன் நஞ்சில் வாய்வைப்பானே, அகத்தியன்—, அக்கடல் நீர் உண்பனே — அந்தக் கடல்நீரைப் பருகுவானே, சொல் — சொல்வாயாக.

தாண்டவபூபன் அக்காலத்திருந்தால் ஆதிசேடன் காற்றையுண்ணமாட்டான், திருமால் மண்ணை யுண்ணமாட்டான், சிவன் நஞ்சை யுண்ணமாட்டான், அகத்தியன் உப்புநீரை யுண்ணமாட்டான் என்பதாம். 295

உண்ணுவிருந்து முதவிகொள்ளாத வுறவும்பொன்னை
எண்ணுக்கணிகையு மின்புலவோரு நல்லேவலரும்
தண்ணாரம்புல்லருந் தாமாவுங்காலுண்ணுஞ் சற்குருவும்
கண்ணாரக்காணின் மகிழ்வார்கள்செல்வக் கயவர்களே.

இ-ள். உண்ணு விருந்தும் — உண்ணாத விருந்ினரும், உதவி கொள்ளாத உறவும்-உதவியை யேற்றுக்கொள்ளாத உறவினரும், பொன்னை எண்ணுகணிகையும் இன் புலவோரும் — பொன்னை மதியாத வேசையும் இனிய புலவோரும், நல் ஏவலரும் — நல்ல ஏவலாளிகளும், தண் ஆர் அம் புல் அருந் தாமாவும் — குளிர்ச்சிபொருந்திய புல்லைத்தின்னாத குதிரையும், கால் உண்ணும் சற்குருவும் — காற்றையுண்ணுகின்ற சற்குருவும், (ஆகிய இவர்களை) செல்வக்கயவர்கள் — செல்வத்தையுடைய கீழ்மக்கள், கண்ணாரக் காணின் - கண்ணாரக் கண்டால், மகிழ்வார்கள் — களிப்படைவார்கள்—எ-று.

மகிழ்தற்குக் காரணம் செலவில்லாமை. 296

சுரம்போக்குத்துறை தாய்க்கூற்று.

காயுங்கடுஞ்சுர மீதென்றுகாட்டிய கையுஞ்சொன்ன
வாயும்புகையெழும் பாலையிலேவணங் கார்மவுலி
தோயுங்கழற்பதச் சுந்தரபாண்டியத் தோன்றல்வெற்பில்
தாயுந்தமரு மிலாதவர்போலத் தவித்தனளே.

இ-ள். வணங்கார்மவுலி-வணங்காதவர்களுடைய கிரீடங்கள், தோயும்-படிகின்ற, கழல் — வீரக்கழலையணிந்த, பதம் — பாதங்களையுடைய, சுந்தர பாண்டியத் தோன்றல்வெற்பில் — சுந்தரபாண்டியனாகிய பெரியோனது மலையில், காயும் கடுஞ்சுரம் ஈது என்று-காட்டியகையும் சுடுகின்ற கடுமையாகிய

பாலைநிலம் இதுவென்று சுட்டிக்காட்டினமையும், சொன்னவாயும் – சொல்லியவாயும், புகையெழும் – புகையெழும்படியான, பாலையிலே – பாலைநிலத்தில், தாயும் தமரும் இல்லாதவர்போல – தாயும் உறவினரு மில்லாதவர்கள் போல, தவித்தனளே – என்பென் தவித்தாளே—எ - று. 297

வாதாம்பலகலை கற்றுவந்தாலுமிவ் வையந்தன்னில்
ஏதாம்பொருணல மில்லானெனினல் விடமுந்தந்து
பீதாம்பரற்கொரு பெண்டந்தபாற்கடல் பின்புவந்த
வேதாந்தவித்தெனுங் கல்லம்பரற்கு விடந்தந்ததே.

இ - ள். வாது ஆம் பலகலை கற்றுவந்தாலும் – வாதுசெய்தற்குரிய பல கலைகளையுங் கற்றுவந்தாலும், இவ்வையம் தன்னில் – இவ்வுலகத்தில், பொருள் நலம் இல்லான் எனின் – பொருளினது நன்மையில்லானாயின், எது ஆம் – என்ன பிரயோஜனம் கொடுக்கும், நல் இடமும் தந்து - நல்ல இடமுங் கொடுத்து, பீதாம்பரற்கு — பொன்னுடையையுடைய திருமாலுக்கு, ஒரு பெண் தந்த — ஒப்பற்ற பெண்ணைக்கொடுத்த, பாற்கடல் — பாற்கடலானது, பின்புவந்த – பிறகுவந்த, வேதாந்தவித்து என்னும் – வேதமுடிவினை யறிந்தவர் என்று சொல்லப்பட்ட, கல்அம்பரற்கு – காவியாடையையுடைய சிவபெருமானுக்கு, விடம் தந்தது – நஞ்சைக்கொடுத்தது—எ - று.

பீதம்—பொன், அம்பரம் – ஆடை, வேதாந்தவித்து – வேத முடிவையறிந்தவர், வேதாந்தத்தால் அறியப்பட்டவர். கல் அம்பரற்கு – கைலாய மலையையுடைய அழகிய பரமசிவனுக்கு எனினுமாம். 298

தேமன்சுதனுக் கிளையோன்பிதாவைத் திகிரியினால்
கோமன்மறைத்து விசயனுயிரைக் கொடுத்ததுபோல்
காமன்பகைவன் றென்கூடற்சொக்கேசன் கனகிரிமேல்
வீமன்சுடரொளி நீக்கிநம்மாருயிர் மீட்டதுவே.

இ - ள். தேமன் - தேவராஜனாகிய இந்திரன், சுதனுக்கு - (அவன்) புதல்வனாகிய வாலிக்கு, இளையோன் – தம்பியாகிய சுக்ரீவன், பிதாவை – இவன் பிதாவாகிய சூரியனை, கோமன்-கோபாலகனாகிய க்ருஷ்ணன், மறைத்து - மறையப்பண்ணி, விசயன் உயிரைக் கொடுத்ததுபோல் – அர்ஜுனனது உயிரைக் கொடுத்ததுபோல, காமன் பகைவன் – மன்மதனுக்குப் பகைவனாகிய, தென்கூடல் சொக்கேசன் – தென்மதுரைக் கிறைவனாகிய சொக்கேசனது, கனகிரிமேல் – பெரிய மலையின்கண், வீமன் – வண்டு, சுடர்ஒளிநீக்கி - விளக்கொளியைநீக்கி, நம் ஆருயிர்மீட்டது - நமது அரியவுயிரை மீளவித்தது—எ-று.

பாலாவின்மொழித் தாண்டவபூபன் பனிவரையில்
மாலானவஞ்சியை நீபிரிந்தாற்கண்கள் வாருதியாம்

சேலாமறுமுகன் வேலாந்தமிழ்தெரி தென்னவன்றன்
காலாங்குறுமுனி கையாமிம்மங்கை கனதனமே.

இ-ள். பால்ஆன—பால்போன்ற, இன்மொழி-இன்சொல்லேயுடைய தாண்டவபூபன் — தாண்டவபூபனது, பனிவரையில் — குளிர்ந்த மலேயினிடத்து, மால் ஆனவஞ்சியை-உன்மீது ஆசைகொண்ட இந்தப்பெண்ணை, நீ பிரிந்தால்—நீ பிரிந்தாயானுல், கண்கள் வாரிதி ஆம்—கண்கள் நீர்ப்பெருக்கால் கடலாகும், சேல் ஆம்—(நீரின்றிவாடும்) மீனும், அறுமுகன் வேல்ஆம்-அறுமுகன் வேல்போலக் கடையப்படும், தமிழ்தெரி—தமிழருமையறிந்த, தென்னவன்தன்-பாண்டியனது, கால் ஆம்—காலினும், குறுமுனிகை ஆம்-அகத்தியன் கையிலும் (அடங்கிய) கடல்போலமடங்கும், இம்மங்கை கனதனம்—இந்தப் பெண்ணின் பெரிய கொங்கைகள்—எ-று.

இது தோழிகூத்து. 300

பாலாறுபாய்தென் பழனுபுரீசர் பனிவரைமேல்
மேலாறுபாய்ந்திட நின்றனள்காணந்தி வேளேதனில்
காலாலரைப்பண மோரானேக்கீந்து கடைபுகுந்து
நாலாறியானேயைக் கைக்கொண்டுவீசி நடந்தனளே.

இ-ள். பாலாறுபாய்—பாலாறு பாயாநின்ற, தென்பழனுபுரீசர்-தென்பழனுபுரீசரது, பனிவரைமேல்—குளிர்ச்சியாகிய மலேயின்கண், மேலாறு பாய்ந்திட நின்றனள்—அருவியாறு தன்மேற்பாயும்படி நின்றவளாகிய ஒரு பெண், அந்திவேளே தன்னில்—அந்திநேரத்தில், காலால் அரைப்பணம்-அரைக்கால்பணத்தை, ஓர் ஆனேக்கு ஈந்து—ஒரு களிற்று மீனுக்கு விலேயாகக்கொடுத்து, கடைபுகுந்து—கடையில் நுழைந்து, நாலாறு யானேயை-இருபத்துநான்கு யானேயை, கைக்கொண்டு—கையிலேந்திக்கொண்டு, வீசி நடந்தனள்—கைவீசி நடந்தாள்—எ-று.

நாலாறு யானேக்கு இரண்டு கடகம் என்றுபேர். இரண்டு கடகத்தை இரண்டு கையிலும் தரித்துக்கொண்டு, களிற்று மீனே அரைக்கால் பணத்துக்கு வாங்கிக்கொண்டு கைவீசி நடந்தாள் என்பதாம். இது ஒரு பெண்ணேக்கண்ட ஒரு விடன் சொன்னதுபோல் சொல்லியது. 301

கடுவளேக்குங்கண்ணி காரென்றபோதினிற் கைகழன்று
விடுவளேக்குள்ள விசையிலேயேமிதி லேச்சிலேயே
நடுவளேக்தங்கொண்ட ஞானன்கோள நாட்டிலண்டத்
தொடுவளேக்கும்பரித் தேர்வலவாநம தூர்பரிக்கே.

இ-ள். கடுவளேக்கும் கண்ணி — நஞ்சின் தன்மையைத் தன்னிடத்துக்கொண்ட கண்ணேயுடையவளாகிய தலேவி, கார் என்றபோதினில்-கார்

என்றமாத்திரத்தில், கை கழன்றுவிடு – அவள் கையினின்றும் கழன்றோடு கின்ற, வளைக்கு உள்ளவிசை – வளையலுக்கிருக்கிற விசை, மிதிலைசிலை நடு வளைக்கும் – மிதிலாநகரத்திலிருந்த சிவன் வில்லை நடுவிற்பிடித்து வளைத்த, கொண்டல் – மேகவண்ணனாகிய, நாரணன் — நாராயணனது, கேரள நாட் டில் – கேரளநாட்டின்கண், அண்டத்தோடு வளைக்கும் பரிதேர்வலவா-அண் டங்களையெல்லாம் சுற்றிவரும்படியான குதிரைபூட்டின தேர்ப்பாகனே, நமது ஊர்பரிக்கு – நம்மால் செலுத்தப்படுகிற குதிரைக்கு, இல்லையே – இல் லையோ, (தேரைவிரைந்து செலுத்துவாயாக.)—எ - று.

இது வினைமுற்றி மீண்டுவருந் தலைமகன் கார்ப்பருவங் கண்டு தலைவி வருந்துவள் தேரை விரைந்து செலுத்தென்று பாகனொடு சொல்லியது. ()

பவளவிதழ்ச்சிவெண் ணீறென்றபோதினிற் பைந்தாளத்
தவளவடத்தனி நீறுதந்தாளிளஞ் சாலிகளோங்
குவளவயற்குழந் தாபுரிவேலவர் கோலவெற்பிற்
கிவளவுனக்கில்லை யோவலவாபரி யேகுதற்கே.

இ - ள். பவள இதழ்ச்சி – பவளம்போன்ற அதரத்தையுடையவளாகிய தலைவி, வெண்ணீறு என்றபோதினில்- திருவெண்ணீறு என்றமாத்திரத்தில், பை – பசிய, தவளம் — வெண்மையாகிய, தாளவடத்து - முத்துவடத்தினது, அணி – அழகாகிய, நீறுதந்தாள் – நீற்றைத் தந்தாள், இளஞ்சாலிகள் — இள மையாகிய செந்நெற்பயிர்கள், ஓங்கு – உயர்ந்த, வளவயல் – வளமாகிய வயல் கள்சூழ்ந்த, குழந்தாபுரி வேலவர் – குழந்தாபுரி முருகரது, கோலவெற்பில் - அழகிய மலையின்கண், வலவா – பாகனே, பரி ஏகுதற்கு – நமது குதிரை விரைந்து செல்லுவதற்கு, இவளவு உனக்கு இல்லையோ- இவ்வளவு விரைவு உனக்கு இல்லையோ—எ - று.

தலைவி, வெண்ணீறென்ற மாத்திரத்தில், வெண்ணீற்றனாகிய முருகன் மேல் மோகங்கொண்டு, விரகத்தீயால் தன் முத்துவடம் பொரிந்து நீற்றுப் போன பொடியையெடுத்துக்கொடுக்கிறாள், அவ்வளவிரைவும் நீசெலுத்துங் குதிரைக்கில்லையே என்பதாம். இதுவும் பாகனொடு சொல்லியது. 303

அக்காண்டியக்கை யணிவாண்டிபாடை யவிழ்க்கச்சற்றும்
வெக்காண்டிமாமறை மீதிருப்பாண்டிநம் வீட்டில்வந்து
சிக்காண்டிதேடித் திரிவாண்டிகேளிந்தத் தென்மதுரைச்
சொக்காண்டிநாளை வருவாண்டியேண்டி துயருனக்கே.

இ - ள். அக்காண்டி – அக்காடி, அக்கை அணிவாண்டி – அக்குமணியைத் தரிப்பாண்டி, ஆடை அவிழ்க்க சற்றும் வெக்காண்டி – ஆடையை யவிழ்ப்ப தற்குச் சிறிதும் வெட்கமாட்டாண்டி, மாமறைமீது இருப்பாண்டி – பெரிய

வேதத்தின் முடியிலிருப்பாண்டி, நம் வீட்டில்வந்து சிக்காண்டி — நமது வீட்டில்வந்து அகப்படமாட்டாண்டி, தேடித்திரிவாண்டி — நம்மைத்தேடித் திரிவாண்டி, கேள் — கேள், இந்தத் தென்மதுரைச் சொக்காண்டி - இந்தத் தென் மதுரையில் வாழ்கின்ற சொக்காண்டி, நாளை வருவாண்டி — நாளைக்கு வருவாண்டி, உனக்கு துயர் ஏண்டி — உனக்குத் துன்பம் யாதுக்கடீ—எ - று. ()

ஆடுஞ்சிதம்பர னம்பலவாண னணிவரைமேல்
நீடுங்கயற்கண்ணி ஞடந்தமோக நிறையவென்றும்
கோடுங்குளமுங் குளத்தருகேநின்ற குன்றுகளும்
காடுஞ்செடியு மவளாகத்தோன்றுமென் கண்களுக்கே.

இ - ள். ஆடும் சிதம்பரன் — நடனம்பண்ணுகிற சிதம்பரன், அம்பலவாணன் அணிவரைமேல் — அம்பலவாணனது அழகிய மலையின்மேல், நீடும் - நீண்ட, கயல் — கயல்மீன்போன்ற, கண்ணிஞள் — கண்களையுடையவள், தந்தமோகம் தந்தமோகமானது, நிறைய — என்னிடத்தில் நிறைந்திருக்கையால், என்றும் — எப்பொழுதும், கோடும் — குளக்கரையும், குளமும் — குளங்களும், குளத்து அருகேநின்ற குன்றுகளும் — குளத்தினருகே நிற்கின்ற மலைகளும். காடும் செடியும் - காடுகளும் செடிகளும், என் கண்களுக்கு அவளாகத் தோன்றும் — என் கண்களுக்கு அவளாகவே காணப்படுகின்றன—எ - று.

இது தலைவியின் உருவெளிப்பாடுகண்ட தலைவன் சொல்லியது. 305

இந்திரன்மைந்தன் பகைவனுக்குப்பகை யேய்ந்தநகர்
வெந்தணலாக்கின வன்றந்தைமைந்தன்பின் ரேன்றன்முன்னே
வந்தவனுண்ண மறையோர்களோட மயங்குநஞ்சிற்
சிந்திநஞ்சின் பகைவன்றன்சேவைக்குச் சென்றனனே.

இ - ள். இந்திரன் மைந்தன் — இந்திரனுக்குப் புதல்வனுகிய வாலி, பகைவனுக்கு — இவன் பகைவனுகிய ஸ்ரீராமனுக்கு, பகை ஏய்ந்தநகர் — பகையாகப்பொருந்திய நகராகிய இலங்கை, வெந்தணல் ஆக்கினவன் — வெவ்விய நெருப்புக்கிரையாக்கினவனுகிய அநுமான், தந்தை — இவன் தந்தையாகிய வாயு, மைந்தன் — இவன் மைந்தனுகிய பீமன், பின்தோன்றல் — இவனுக்குப் பின்னேனுகிய அர்ஜுநன், (இவனுக்கு நாராயணன் என்றும்பேர்) (நாராயணன் — திருமால்) முன்னே வந்தவன் — இவனுக்கு எதிரே வந்தோனுகிய பரமசிவன், உண்ண — உண்ணுகிற்க, மறையோர்கள் ஓட — வேதியர்களோட, மயங்கும் நஞ்சில் — கலந்த நஞ்சில், சிந்தின நஞ்சின் — சிந்தின விடத்தையுடைய பாம்பின், பகைவன் தன் சேவைக்கு — பகைவனுகிய கருடனது சேவைக்கு, சென்றனன் — போனேன்—எ - று.

ஒரு புலவனை நோக்கி, ஊரிலுள்ளார் நீ எங்கே போயிருந்தாயென்று கேட்க, அவன் நான் கருடசேவைக்குப் போனேனென்று சொல்லியது. ()

பேயோவெயின ரமுதாலயத்திற் பிறந்தவுன்னை
யேயோதினைப்புனங் காவல்வைத்தாரெழு பாருமுண்ட
வாயோன்றிருவுந்தி பூத்தோனரங்கன் மணிவரைமேல்
ஆயோவெனுங்குர லந்தோபுனத்தை யழிக்கின்றதே.

இ - ள். பேயோ - பேய்பிடித்ததோ, எயினர் - குறவர், அமுதாலயத்தில் பிறந்த – பாற்கடலிற் பிறந்த, உன்னையேயோ – உன்னையோ, தினைப்புனம் காவல் வைத்தார் - தினைப்புனங் காவலாயமைத்தார்கள், எழுபாரும் உண்ட - எழுலகத்தையுமுண்ட, வாயோன் – பெருவாயையுடையவனும், திருவுந்தி பூத்தோன் – திருவுந்தி மலர்ந்தவனும், அரங்கன் – திருவரங்கனும் ஆகிய அவனது, மணிவரைமேல் – அழகிய மலையின்மீது, ஆயோ என்னும் குரல் – நீ ஆயோவென்று ஆயாலோட்டுங் குரலானது, அந்தோ – ஐயோ, புனத்தை அழிக்கின்றது – புனத்தை நாசப்படுத்துகின்றது—எ - று.

இது, தினைப்புனத்தில் ஆயாலோட்டுந் தலைவியின் இனிய குரலோசையைக்கேட்ட தலைமகன், வியந்து உன் குரல்கேட்ட கிளிகள் தம்மினமென்று கருதிக் கூட்டமாக வந்து தினைப்புனத்திலிறங்கி அழிக்கின்றதே யென்று அவளை முன்னிலையாக்கிக் கூறியது. 307

போரேற்றுவந்த மதன்படைக்கஞ்சிப் புகுந்தவென்னைக்
காரேற்றிநீலக் கருங்கடலேற்றிக் கனத்தகொங்கை
மேரேற்றியுந்திச் சுழியாற்றிலேற்றி விரகவல்குல்
தேரேற்றிக்காக்குந் திருவையென்றோகண்டு சேர்குவதே.

இ–ள். போர் ஏற்று வந்த – போரி லெதிர்த்துவந்த, மதன்படைக்கு அஞ்சி - மன்மதன் படைக்குப் பயந்து, புகுந்த என்னை - அடைக்கலம் புகுந்த என்னை, கார் ஏற்றி – கார்போலுங் கூந்தலைக்கொண்டு மறைத்து, நீலக் கருங் கடல் ஏற்றி - நீலமாகிய கருநிறக் கடலிலேற்றி (கருணை செய்து), கனத்த கொங்கைமேருஏற்றி – பெருத்த தனமாகிய மேருமலைமேலேற்றி, உந்திசுழியாற்றில் ஏற்றி – உந்தியாகிய சுழியாற்றிலேற்றி, விரக அல்குல் தேர் ஏற்றி - விரகத்தையுண்டாக்குகின்ற அல்குலாகிய தேர்மேலேற்றி, காக்கும் திருவை - காப்பாற்றுகின்ற திருமகள் போல்வாளை, கண்டு சேர்குவது – கண்டு கலப்பது, என்றோ – என்றாளோ—எ - று.

இது தலைமகன் கூற்று. 308

மதிசூடியதில்லை யம்பலவாணர் வரையிடத்தே
அதிசயமிக்க வதிசயமேயான் வீதிவரத்
துதிசெய்துமூவெட்டுத் தும்பியுங்கொண்டு துவண்டொருபெ[ண்
எதிர்நின்றிரண்டு மரங்கரத்தேபிடித் தேகினளே.

இ-ள். மதிசூடிய - பிறையையணிந்த, தில்லையம்பலவாணர்—, வரையிடத்தே - மலையினிடத்தே, அதிசயம் மிக்க அதிசயம்—, (என்னெனின்) அரன் வீதிவர - சிவபெருமான் வீதியில் பவனிவர (கண்ட) ஒருபெண் - ஒரு பெண்ணானவள், துதிசெய்து - துதித்து, மூவெட்டுத்தும்பியும் கொண்டு - இருப்பத்துநான்கு யானையையுங்கொண்டு (இரண்டு கடகங்களைக்கொண்டு), துவண்டு - துவளாநின்று, எதிர்நின்று - எதிரேநின்று, இரண்டுமரம் - இரண்டு மரங்களை, கரத்தே பிடித்து - கையிற் பிடித்து, ஏகினள் - போனாள்—எ-று.

இரண்டுமரம் - ஆல் அத்தி (ஆலத்தி), கடகம் - கைவளை. 309

பூமன்சிரங்கொய்த வண்ணாமலையர் பொருப்பிடத்தே
காமன்கணையுண் டதுவரக்காண்கிலன் கந்தனுக்கு
மாமன்மறைத்தவன் மைந்தன்பகைக்கொடித்தந்தைவந்தால்
நாமுங்கலந்திட லாங்காமனார்பத நாணிடவே.

இ-ள். பூமன்சிரம்கொய்த-தாமரைப்பூவில் வாழ்கின்றபிரமன்தலையை யறுத்த, அண்ணாமலையர் - அண்ணாமலை நாதரது, பொருப்பிடத்து - மலையினிடத்தில், காமன் கணை உண்டது - மன்மத பாணங்களை யுடைத்தாகிய வசந்தகாலம், வரக்காண்கிலன் - வரப்பார்த்திலேன், கந்தனுக்கு மாமன் - கந்தனுக்கு மாமனாகிய கிருஷ்ணன், மறைத்தவன் - அவனால் மறைக்கப்பட்டவனாகிய சூரியன், மைந்தன் - இவன் மைந்தனாகிய கர்ணன், பகைக்கொடி - இவனுக்குப் பகைவனாகிய அர்ச்சுனன்கொடி (அநுமான்), தந்தை - அவன் தந்தையாகிய வாயு, வந்தால்—, காமனார்பதம் நாணி - இந்திரபதவியும் நாணும்படி, நாமும் கலந்திடலாம் - நாமும் கூடலாம்—எ-று.

காமனார் - கற்பகச்சோலைக்குத் தலைவனார். 310

செவ்வந்திமாலை சிவந்ததென்றாடிங்கள் சேர்ந்ததென்றாள்
கைவந்தவண்டு கழன்றதென்றாள்கலை சோர்ந்ததென்றாள்
மைவந்தகண்ணி திருவொற்றியூரை மதுரையென்றாள்
எவ்வந்தியோவறியே னிவள்சொன்ன விடுவந்தியே.

இ-ள். செவ்வந்திமாலை-செவ்வந்தியாகிய மாலைக்காலம், சிவந்தது என்றாள் - சிவந்ததென்று சொன்னாள், திங்கள் சேர்ந்தது என்றாள் - சந்திரனும் வந்து சேர்ந்ததென்றாள், கைவந்தவண்டு கழன்றது என்றாள் - கையிலுள்ள வளையல் கழன்றதென்றாள், கலைசேர்ந்தது என்றாள்-ஆடை அவிழ்ந்ததென்றாள், மைவந்த கண்ணி - அஞ்சன மெழுதப்பெற்ற கண்களையுடையவள், திருவொற்றியூரை மதுரையென்றாள்—, இவள்சொன்ன இடுவந்தி - இவள் சொன்ன அநியாயத்துக்கு, எ அந்தியோ - எந்த முடிவு ஏற்படுமோ, அறியேன் - அறிகிலேன்—எ-று.

எவ்வந்தியோ என்பதற்கு எந்த மாலைக்காலமோ என்றும், செவ்வந்தி மாலை என்பதற்கு செவ்வந்திமலர்மாலை என்றும் பொருள் தோன்றுதல் காண்க. 311

அலைகுளிப்பாட்டுஞ் சலராசியேழு மடங்கவுண்டு
மலைகுளிப்பாட்ட வருங்கொண்டல்காடெவ்வர் மார்பில்வெவ்வேற்
கொலைகுளிப்பாட்டுங் குலசேகரன்கொற்கைக் கொம்பின்கண்ணீர்
முலைகுளிப்பாட்டவன்றோ வெம்மைநீர்விட்டு முந்துவதே.

இ-ள். அலைகுளிப்பாட்டும் - அலைகளைத் தம்மிடத்தில் குளிப்பாட்டுகின்ற, சலராசி ஏழும் - கடல்களேழையும், அடங்கவுண்டு - முழுதுமுண்டு, மலைகுளிப்பாட்டவரும் — மலைகளைக் குளிப்பாட்டும்பொருட்டு வருகிற, கொண்டல்காள் - மேகங்களே, தெவ்வர்மார்பில் - பகைவரது மார்பில், வவ்வேல் கொலை குளிப்பாட்டும் — வெவ்விய வேலாயுதத்தின் கொலைத்தொழிலைக் குளிப்பாட்டுகின்ற, குலசேகரன் - குலசேகரனது, கொற்கை - கொற்கையிலுள்ள, கொம்பின் - பெண்ணினது, முலைகுளிப்பாட்ட அன்றோ - முலைகளைக் குளிப்பாட்டும் பொருட்டல்லவா, நீர் எம்மைவிட்டு முந்துவது - நீங்கள் எம்மைவிட்டு முந்திச் செல்லுவது—எ-று.

முனைமுற்றி மீண்டுவருந் தலைமகன் மேகங்களை நோக்கி, நீர் எம்மினும் முந்திச் செல்லுவது அவளை வருத்திக் கண்ணீரைப் பெருகச் செய்வதற்கேயென்பதாம். 312

குடக்கோடக்கொற்றக் குடைநீரிலோடக் கொடித்தடந்தேர்
வடக்கோடவாரியின் வாயோடவின்மத னோடமைமாத்
தடக்கோடணியுஞ் சிவகயிலாயத்துத் தையலர்வாய்
இடக்கோடநம்மன்பர் தேரோடிவந்த திளங்கொடியே.

இ-ள். குடக்கோடு-மேலைமலையிற்றோன்றுகின்ற, அக்கொற்றக்குடை-அந்த வெண்கொற்றக்குடை, நீரில் ஓட - நீரிலோடவும், கொடிதடம் தேர்-கொடிகள்கட்டிய பெரியதேர், வடக்கு ஓட - வடக்கேயோடவும், வாரியின் வாய்ஓட - கடலின்வாய் ஓடவும், வில்மதன் ஓட - (கருப்பு) வில்லையுடைய மன்மதன் ஓடவும், மை - மேகங்களை, மாதடக்கோடு அணியும் - பெரிய விசாலமான சிகரங்களில் அணியப்பெற்ற, சிவகயிலாயத்து - சிவகைலாய மலையில், தையலர்வாய் இடக்குஓட - பெண்களின் வாய்ப்பழிமொழிகளோடவும், நம் அன்பர்தேர் - நம் அன்பரது தோரானது, ஓடிவந்தது - ஓடிவந்தது, இளங்கொடியே - இளங்கொடி போல்வாளே—எ-று.

குடக்கோடு - அஸ்தமனபர்வதம். கொற்றக்குடை - சந்திரன் இது தலைவன் தேர்வரவு தோழி தலைவிக்குச் சொல்லியது. 313

அத்திக்கொம்பாலை மிகநம்பினுலு மணிதாளப்
பத்திக்குவேறு பழுதுவந்தாலும் பழுதுபடாப்
புத்திக்குயூகிநந் தாண்டவபூபன் பொருப்பின்மன்னு
எத்திக்குமில்லை யுன்றிக்கையல்லாதென்ற னேந்திழைக்கே.

இ-ள். அத்திக்கொம்பு—யானைக்கொம்பானது, ஆலை—ஆலிலையை, மிகநம்பினுலும்—மிகவும் நம்பிச் சார்ந்தாலும், அணிதாளப்பத்திக்கு-அழகிய முத்து வரிசைக்கு, வேறு பழுதுவந்தாலும்—வேறு பழுதுண்டானுலும், பழுதுபடா-பழுதுபடாத, புத்திக்குயூகி—புத்தியில் யூகியாயிருக்கிறவன், நம் தாண்டவபூபன்—, பொருப்பில் மன்னு-மலையிலுள்ள வேந்தனே, என்றன் எந்திழைக்கு-எனது பெண்ணுக்கு, உன்திக்கையல்லது-உன்திக்கை யன்றி, எத்திக்குமில்லை—வேறே எந்தத் திக்குமில்லை—எ-று.

அத்திக்கொம்பாலைமிக நம்புதலாவது-யானைக் கொம்புபோன்ற தனங்கள் ஆலிலைக்குச் சமானமான வயிற்றளவு தொங்குதல், தாளப்பத்திக்குப் பழுது வருதலாவது பல் உதிர்ந்துபோதல். 314

தென்னன்பொருனைத் துறைவாசன்விக்ரமச் சிங்கன்வெற்பில்
பொன்னம்புரிசை யுறையூர்நின்றூர்க்குமிப் போதிரவில்
மன்னன்பிறந்த மதுராபுரிக்குநென் மாநகர்க்கும்
என்னன்பரானவர் காவிரிப்பூம்பட்டினமணங்கே.

இ-ள். தென்னன்—பாண்டியன், பொருனைத்துறைவாசன்-பொருனைத்துறையில் வாழ்பவன், விக்ரமச் சிங்கன்—, வெற்பில்—அவனது மலையில், பொன் அம்புரிசை-பொன்னினுற் செய்யப்பட்ட அழகிய மதில் சூழ்ந்த, உறையூர்நின்று ஆர்க்கும்—உறையூர்நின்று கூப்பிடும், இப்போது இராவில்-இந்த இராப்பொழுதில், மன்னன் பிறந்த மதுராபுரிக்கும் நன்மாநகர்க்கும்—, என் அன்பர் ஆனவர் காவிரிப்பூம்பட்டினம்—, அணங்கே—பெண்ணே.

உறையூர்—கோழி, மதுராபுரி—கூடல், காவிரிப்பூம் பட்டினம்-புகார், என் அன்பர் கோழி கூப்பிடும்போதும் கூடலுக்குவரார் என்பதாம். இது தலைவி தோழிக்குச் சொல்லியது. 315

வில்லும்பிறையுந் திறையிடுவாணுதன் மெல்லியலாய்
எல்லுங்குமுத மலருங்கண்டாயிரு கோங்கரும்பும்
வல்லும்பொருதும் வனமுலைக்கான மணியதன்பேர்
சொல்லும்பொழுது பிரமனுமானுந் தொழத்தகுமே.

இ-ள். வில்லும்பிறையும்—, திறையிடு—கப்பமிடுகிற, வாள் நுதல்-ஒளிபொருந்திய நெற்றியையுடைய, மெல்லியலாய்—பெண்ணே, எல்லும்

குமுதம் அலரும் — பகற்காலத்திலும் குமுதமலர் மலராநிற்கும், இருகோங்கு அரும்பும் — இரண்டு கோங்கரும்புகளையும், வல்லும் - சூதாடு கருவியையும், பொருத — நிகர்த்த, வனமுலைக்கு ஆனமணி - அழகிய முலைக்கானமணி, அதன்பேர் சொல்லும்பொழுது — அதன்பேரைச் சொல்லும்போது, பிரமனும் மாலும் — பிரமனும் மாலும் தொழுவார்கள்—எ - று.

வனமுலைக்கானமணி — மாசிலாமணி திருமுல்லைவாயில் மாசிலாமணி.

அலையாழிநஞ்சை யமுதாவருந்தி யமரரெல்லாம்
நலியாமற்காத்த வருணசலேசர்தந் நல்வரைமேல்
நிலையாயிருக்கும் விலைமாதரேயென்னை நீர்கொடுபோய்ப்
புலியூரைக்காட்டிக் கலையூரிற்சேர்த்திடிற் புண்ணியமே.

இ - ள். அலையாழி நஞ்சை-அலைகளையுடைய பாற்கடலில் உண்டாகிய விஷத்தை, அமுதா அருந்தி — அமுதாகப் புசித்து, அமரர் எல்லாம்-தேவர்களெல்லாம், நலியாமல் — வருந்தாமல், காத்த — காத்தருளின, அருணசலேசர்தம் நல்வரைமேல்—, நிலையாயிருக்கும் விலைமாதரே—, என்னை நீர் கொடுபோய் — என்னை நீங்கள் அழைத்துக்கொண்டுபோய், புலியூரை காட்டி—, கலையூரில் சேர்த்திடின்—, புண்ணியம்-உமக்குப் புண்ணியமுண்டாகும்-எ-று.

புலி — புண்டரீகம். (தாமரை — குசம்), கலையூர் — ஆடையூர் - (கடிதம்.)

தானோர்வலையினுந் தாழ்வுபடாமற் சகலரையும்
வானோரையுங்கொண்டு வாரிக்குளாலித்து வானரத்தின்
கோனோடெழுபதுவெள்ளத்தோடேவந்துகொக்கைக்கொன்ற
மீனோதிருவல்லிக் கேணிக்குள்ளேவந்து மேவியதே.

இ - ள். தான் ஓர் வலையினும் தாழ்வுபடாமல் — தான் ஒரு வலையிலும் அகப்படாமல், சகலரையும் வானோரையும் கொண்டு — எல்லாரையும் தேவரையும் கொண்டு, வாரிக்குள் ஆலித்து — கடலில் ஆரவாரித்து, வானரத்தின் கோனோடு — வானரராஜனாகிய சுக்ரீவனோடு, எழுபது வெள்ளத்தோடே வந்து — எழுபதுவெள்ளம் வானரப்படையோடு வந்து, கொக்கைக்கொன்ற — மூலநாளில் பிறந்த அசுரரைக்கொன்ற, மீனோ — மீன்தானோ, திருவல்லிக் கேணிக்குள்ளே வந்து மேவியது — திருவல்லிக் குளத்தினுள்ளேவந்து பொருந்தி வாழ்வது—எ - று.

கொக்கு — மூலநாள், (மூலநாளிற் பிறந்த அசுரர்.) 318

கிழக்கோதங்கெதற்கி லிளங்தென்றன்மேற்கினிற் கீற்றுப்பிறை
அழற்கோலுமுத்தா திக்கினில்வாடை யதுவுமன்றிக்

குழற்கோகிலமென் குலக்கோகிலத்தைக் கொடுமைசெய்ய
வழக்கோசொல்சண்பக மாருமதுரை வரோதயனே.

இ-ள். கிழக்கு ஓதம் — கிழக்கே கடல், தெற்கில் இளந்தென்றல்—, மேற்கினில்—, கீற்றுப்பிறை — பிறைக்கீற்று, அழல்கோலும் உத்தரதிக்கினில் வாடை — நெருப்பைக் கொண்டிருக்கிற வடதிசையில் வாடைக்காற்று, அதுவும் அன்றி—, குழல் கோகிலம் — வேய்ங்குழலோடு குயிலும், என் - எனது, குலக்கோகிலத்தை-மேன்மையான குயில்போல்வாளாகிய பெண்ணை, கொடுமைசெய்ய — கொடுமைசெய்ய, வழக்கோ — நீதியோ, சொல் — சொல்லுவாய், சண்பகமாரு — சண்பக பாண்டியனே, மதுரை வரோதயனே — மதுரையில் வரத்தினுல் அவதரித்தவனே—எ-று. 319

காவியனந்த மெடுத்தான்மதன்கைக் கரும்பெடுத்தான்
மேவியனந்த வனம்புகுந்தானினி வேட்டஞ்செய்வான்
ஆவியனந்தமுண் டோவுயிர்தானவிட் டகலுமுன்னே
தேவியனந்திக் கெதிரோடிவிண் ணப்பஞ் செய் திடுமே.

இ-ள். மதன் — மன்மதன், காவி அனந்தம் எடுத்தான்-குவளைமலர்கள் அநேகங்களாக எடுத்தான், கை — கையில், கரும்பு எடுத்தான் — கரும்புவில்லையெடுத்தான், மேவி அனந்தவனம் புகுந்தான் — முடிவற்றதாகிய காட்டில் பிரவேசித்தான், மேவு இயல் நந்தவனம் புகுந்தான்—பொருந்திய அழகையுடைய நந்தவனத்தில் பிரவேசித்தான், இனி வேட்டம் செய்வான் — இனி வேட்டையாடுவான், ஆவி அநந்தம் உண்டோ — பலவுயிர்களுண்டோ, உயிர் தான்விட்டு அகலுமுன்னே — இந்த ஒருயிரும்விட்டு நீங்குவதற்கு முன்பே, தே இயல் — அழகுபொருந்திய, நந்திக்கு — நந்தியென்னும் சிவபெருமானுக்கு, எதிர் ஓடி — எதிரே விரைந்துசென்று, விண்ணப்பம் செய்திடும் - விண்ணப்பம் செய்திடுங்கள்—எ-று.

தேவியனந்தி — தெய்வத்தன்மைநிறைந்த நந்தியெனினு மமையும். 320

ஒன்றைவிட்டொன்றைவிட்டொன் றுவிட்டான்மதனென் றுவிட்டா
நின்றைந்திலொன்றெடுத் தேவநின்றுனெடுத் தேவுமுன்னே [ன்
குன்றையில்வாழ்க்கைத் தளவாய்குமாரநற் சாமிமுன்செங்
குன்றையிற்சென்ருெரு காலிருகாற்சொலுங் கோதையரே.

இ-ள். மதன் — மன்மதன், ஒன்றைவிட்டு — தாமரைமலராகிய ஒரு பாணத்தைவிட்டு, ஒன்றைவிட்டு-மாமலராகிய மற்ருெரு பாணத்தைவிட்டு, ஒன்றுவிட்டான் - முல்லைமலராகிய மற்ருெரு பாணத்தைவிட்டான், ஒன்று விட்டான் — அசோகமலராகிய-மற்ருெரு பாணத்தைவிட்டான், நின்று-நிதானித்து, ஐந்தில் ஒன்று — பஞ்ச பாணங்களில் ஒன்ருகிய நீலமல ரம்பையும்,

எடுத்து ஏவநின்றான் — எடுத்துப் பிரயோகிக்க நிற்கிறான், எடுத்து ஏவுமுன்னே—, குன்றை இல்வாழ்க்கை — குறைவில்லாத செல்வத்தையுடைய, தளவாய் — தளவாயாகிய, நல் குமாரசாமிமுன் — அழகிய குமாரசாமிக்கெதிரே, செங்குன்றையில்சென்று — திருச்செங்குன்றூரிற்போய், ஒருகால் இருகால் சொல்லும் — ஒருதரம் இரண்டுதரம் சொல்லுங்கள், கோதையரே - பெண்களே—எ - று.

கோதையர் - பூமாலையை யணிந்தவர், (கூந்த லழகுள்ளவர்.) 321

தண்டுஞ்சிவிகையுஞ் சிங்காதனமுந் தமிழ்க்குதவும்
கண்டன்புகார்வரைக் காரிகையே கழுநீரதனில்
உண்டுண்டெனக்குறி காட்டியவேந்தற் குயிரளித்த
வண்டுண்டுமிழ்ந்த தன்றோமடவீரிந்த வையகமே.

இ - ள். தண்டும் — படையும், சிவிகையும் — பல்லக்கும், சிங்காதநமும் - சிங்காதனமும், தமிழ்க்கு உதவும் — தமிழ்ப் பாடல்களுக்குப் பரிசிலாகக் கொடுக்கின்ற, கண்டன் — சோழனது, புகார்வரைக் காரிகையே — புகார் மலையிலுள்ள பெண்ணே, கழுநீரதனில் — பாவங்களைக் கழுவுகின்ற நீரில், உண்டு உண்டு என — (சில) அநர்த்தங்கள் உண்டு உண்டு என்று, குறிகாட்டி - அடையாளங்காட்டின, அ ஏந்தற்கு — அந்த வீமராஜனுக்கு, உயிர் அளித்த - உயிரைத்தந்த, வண்டு — கிருஷ்ணனாகிய வண்டு, உண்டு உமிழ்ந்ததன்றோ - உண்டு உமிழ்ந்ததல்லவா, மடவீர் — அறியாமையுள்ள ஜனங்களே, இந்த வையகம் - இவ்வுலகம்—எ - று.

கழுநீர் — குவலயம், (பூமி) (தெய்வம்) உண்டுண்டெனக் குறிகாட்டிய ஏந்தல் — பிரகலாதன், வண்டு — (அரி) திருமால். இப்படிச் சொல்லினும் பொருந்தும். கிருஷ்ணன் கதையை பாரதத்திற் காணலாம். 322

அரியெச்சில்செய்யு மரவெச்சிலும்மை யரியெச்சிலும்
எரியெச்சிலோடு முனியெச்சிலும்பொர வேந்திழையாள்
கரியெச்சிலாயினள் விக்ரமச்சோழன் கனத்தகுன்றில்
புரியெச்சிலுண்ட வரியெச்சினாளும் புரப்பவனே.

இ - ள். விக்ரமச்சோழன் கனத்தகுன்றில் - விக்ரமச்சோழனது பெரிய மலையில், புரி எச்சில் உண்ட — முறுக்கப்பட்ட கயிற்றாற் கட்டுண்ட, அரி எச்சில் — திருமாலின் எச்சிலாகிய பூமியை, நாளும் - நாள்தோறும், புரப்பவனே - காத்தருள்வோனே, அரி எச்சில்செய்யும் அரவு எச்சிலும் — கடலை யெச்சிலாக்கின பாம்பினெச்சிலாகிய தென்றற்காற்றும், மை அரி எச்சிலும் — கருவண்டினோசையும், எரி எச்சிலோடு - எரிகின்ற (பாம்பின்) எச்சிலாகிய சந்திரனோடு, முனி எச்சிலும் — அகத்திய முனிவரது எச்சிலாகிய கடலும், பொரா-

பொருதலால், ஏந்திழையாள் - என்பெண், கரி எச்சில் ஆயினள் - யானை யெச்சிலாகிய விளங்கனியானுள், (ஆதலால்) இவளை ஆதரித்தருளவேண்டும்—எ - று.

இது தோழிகூற்று. 323

ஒருமானைச்சீதை பிடிக்கறியாம லுலகளந்த
பெருமானைமானைப் பிடியுமென்றேபிடி யாமற்கொல்ல
வருமானையேந்திய கைத்தலத்தார்திரு வல்லைவெற்பில்
இருமானைச்சேர்த்தொரு கையாற்பிடித்திட்ட தெவ்வண்ணமே.

இ - ள். சீதை — சீதாதேவியானவள், ஒருமானை பிடிக்கறியாமல் — ஒரு மானைப் பிடிக்க வகையறியாமல், உலகு அளந்த பெருமானை — உலகங்களை அளந்தருளின ஸ்ரீராமமூர்த்தியை நோக்கி, மானை பிடியும் என்று — மானைப் பிடித்துத்தாரும் என்றுசொல்லி, (பெருமான்) பிடியாமல் கொல்ல — பிடிக்காமல் கொல்ல, வரும்மானை — தாருகாவனத் திருடியர் ஏவலால் வந்தமானை, ஏந்திய — தாங்கிய, கைத்தலத்தார் — திருக்கையை யுடையவராகிய சிவபெருமானது, திருவல்லை வெற்பில் — திருவல்லைமலையில், இருமானை — இரண்டு மான்களை, சேர்த்து - சேர்த்து, ஒருகையால் பிடித்திட்டது - ஒருகையினுல் பிடித்திட்டது, எவ்வண்ணம் - எப்படி—எ - று.

இது நாணிக் கண்புதைத்தல் என்னுந்துறை இடையூறு கிளத்தல் எனவுங் கூறுவர். சீதைபிடிக்கச்சொன்ன மான் மாரீசன். திருவல்லை - ஓர் சிவஸ்தலம். இருமான் என்றது இரண்டு கண்களை. 324

கங்கையர்தாளுடை யானரங்கேசன் கனகிரிமேல்
மங்கையென்னுவிகொல் கூற்றங்கொலோமற்றுங் கன்னல்வில்லேந்
துங்கையன்ருனே தெரியாதசோகஞ்செய் சூதமுல்லை
பங்கையம்விட்டிங்ங னேமுழுநீலங்கைப் பற்றியதே.

இ - ள். கங்கை - கங்கையை, அம் தாள் உடையான் — அழகிய திருவடியிலேயுடையவன், அரங்கேசன் - திருவரங்கநாதன், (அவனது) கனகிரிமேல் - பெரிய மலையின்மீதுள்ள, மங்கை - மங்கையானவள், என் ஆவிகொல் கூற்றம் கொல்லோ - என் உயிரைக் கொல்லுகின்ற யமன்தானே, மற்றும் - மேலும், கன்னல்வில் ஏந்தும் கையன்தானே - கருப்புவில்லைத் தாங்குகின்ற கையையுடையவனுகிய மன்மதன்ருனே, தெரியாது - அறியப்படாது, அசோகம் - அசோகமலர், செஞ்சூதம் - செவந்தமாமலர், முல்லை - முல்லைமலர், பங்கையம் — தாமரைமலர் (ஆகிய இவற்றை) விட்டு - ஒழித்து, இங்ஙனே - இவ்வாறு, முழுநீலம் - கருங்குவளை மலரை, கைப்பற்றியது — கைக்கொண்டதினுல்—எ - று.

இதுவும் நாணிக் கண்புதைத்தல் முழுநீலம் என்றது கண்களை. 325

விண்டீரிருவர்க்கு வேதப்பொருளைமெல் லாலடிக்கீழ்ப்
பண்டீரங்கொண்டு பகர்பிரமீசர் பனிவரையில்
கண்டீரவமெனும் நுண்ணிடையீரிந்தக் காவியங்கைக்
கொண்டீரருத்தமுஞ் செப்பிடினீரென் குலகுருவே.

இ-ள். ஈரிருவர்க்கு — சநகாதியர் நால்வருக்கு, வேதப்பொருளை — வேதார்த்தத்தை, மெல் ஆல் அடிக்கீழ் - மிருதுவாகிய கல்லாலி னிழலின்கீழே, பண்டு - முற்காலத்தில், ஈரம்கொண்டு — அன்புகொண்டு, பகர் — சொன்ன, பிரமீசர் — பிரமேசரது, பனிவரையில் — குளிர்ந்த மலையின்கண், கண்டீரவம் என்னும் நுண் இடையீர் — சிங்கமென்று சொல்லத்தகுந்த நுண்ணிய இடையையுடையவரே, இந்தக் காவியம் கைக்கொண்டீர் — இந்தக் காவியத்தைக் கைக்கொண்டீர், அருத்தமும் செப்பிடின் - பொருளும் சொல்லுவீரானல், நீரே என் குலகுரு — நீரே என் குலகுருவாவீர்—எ-று.

காவி — நீலமலர், (கண்) அங்கைக்கொண்டீர் என்றது கண்புதைத்தலை. இதுவும் நாணிக் கண்புதைத்தல். 326

எறிக்கும்புகழ்க்கச்சி யேகாம்பரசம்ப னெண்டிசையும்
பொறிக்கும்புலியான் புயம்வேட்டபின்னிந்தப் பூவையன்னாள்
வெறுக்குங்குமக்கொங்கை மீதேவிழிசொரி வெள்ளந்துள்ளித்
தெறிக்குந்திவலை யழிக்குஞ்சிந்தூர திலகத்தையே.

இ-ள். எறிக்கும் புகழ் — வீசுகின்ற புகழையுடைய, கச்சி — கச்சியில் வாழ்கின்ற, ஏகாம்பர சம்பன்—, எண்திசையும் — அட்ட திக்குகளிலும், பொறிக்கும் — எழுதின, புலியான் — புலிக்கொடியை யுடையான்—, (அவனது) புயம்வேட்டபின் — தோள்களை விரும்பினபிறகு, இந்தப் பூவை அன்னாள் — இந்தப் பூவையை நிகர்த்தவளது, வெறி — வாசனைபொருந்திய, குங்குமம் — குங்குமக் குழம்பணிந்த, கொங்கைமீது — தனங்களின்மீது, விழி சொரி — கண்கள் பொழிகின்ற, வெள்ளம் — நீர்ப் பெருக்கானது, துள்ளித் தெறிக்கும் — ததும்பித் தெறிக்கின்ற, திவலை — துளியானது, சிந்தூர திலகத்தை அழிக்கும் — சிந்தூரப்பொட்டினை அழிக்கின்றது—எ-று.

இது தோழி சொல்லியது. பூவை நாகணவாய்ப்புள். 327

நேற்றினுமின்று மிகுந்ததுகாத னிலவெனுங்கூன்
கூற்றினுமன்னை கொடியள்கண்டாய்மள்ளர் கொன்றபழஞ்
சேற்றினுமேதிக் குளம்பானெருக்குண்ட செங்கருப்பஞ்
சாற்றினுஞ்சங்கந் தவழுங்கொல்லாபுரிச் சந்திரனே.

இ-ள். மள்ளர் கொன்ற — உழவர் துவைத்த, சேற்றினும்-சேற்றிலும், மேதிக்குளம்பால் — எருமைக்குளம்புகளால், நெருக்குண்ட — மிதியுண்ட,

செங்கருப்பஞ்சாற்றினும் — செங்கரும்பின் சாற்றிலும், சங்கம் தவழும் - சங்குகள் தவழ்கின்ற, கொல்லாபுரி — கொல்லாபுரியில் வாழ்கின்ற, சந்திரனே—, நேற்றினும் — நேற்றைப்பார்க்கிலும், இன்று — இன்றைக்கு, காதல் மிகுந்தது — ஆசை அதிகரித்தது, நிலவு என்னும் — பிறை என்கிற, கூன்கூற்றினும் — கூனலையுடைய யமனைப்பார்க்கிலும், அன்னை — தாயானவள், கொடியள் — கொடியவள் ஆதலால் இவளை யாதரிக்கவேண்டும்—எ - று.

சந்திரன் — ஒரு சீமான், இது தோழிகூற்று. 328

சொல்லியற்சொல்லி லமுதானசொல்லியைச் சொற்கருப்பு
வில்லியைமோக விடாய்தணிப்பாளை விழியம்பினல்
கொல்லியைக்கொல்லியம் பாவையொப்பாளைக் குளிரொற்றியூர்
வல்லியைப்புல்லிய கைக்கேயிவள்வந்து வாய்த்ததுவே.

இ - ள். சொல் — சொல்லப்பட்ட, இயற்சொல்லில் - இயற்சொற்களில், அமுது ஆன சொல்லியை-அமிர்தம்போன்ற சொல்லையுடையவளை, சொல்-புகழையுடைய, கருப்புவில்லியை - கரும்புவில்லையுடைய மன்மதனை, மோக விடாய் தணிப்பாளை — மோகவிடாயைத் தணிவிப்பவளை, விழி அம்பினல் - தன் கண்களாகிய அம்புகளால், கொல்லியை — ஆடவரைக் கொல்லுகிறவளை, கொல்லி அம்பாவை ஒப்பாளை — கொல்லியம்பாவையை நிகர்த்தவளை, குளிர் ஒற்றியூர் வல்லியை—குளிர்ந்த ஒற்றியூரில் ஒரு கொடியை நிகர்த்தவளை, புல்லிய — தழுவின, கைக்கே—கைக்கோ, இவள்வந்து வாய்த்தது — இவள் வந்து கிடைத்தது—எ - று.

கொல்லியம்பாவை — கொல்லிப் பண்பாடுகின்ற அழகிய பிரதிமை. இது நல்ல கட்டழகியைத் தழுவின ஒரு நாயகன் அவளில்லாத காலத்தில் தனக்குக் கிடைத்த ஒரு குரூபிப் பெண்ணைக் குறித்து வெறுத்துச் சொல்லியது.

நீரகங்கொண்ட வயித்தியநாதர் நெடுங்கிரிவாய்ச்
சீரகங்கண்டுநற் காஞ்சித்தலத்தையுஞ் சேவைசெய்து
வாரகங்கொண்ட வடமலைமாலை மனத்தடக்கித்
தீரகங்கொண்ட நம்மன்பனைப்போலிச் செகத்திலையே.

இ - ள். வயித்தியநாதர் — வயித்தியநாதரது, நீர் அகங்கொண்ட-நீர்நிலைகள் சூழப்பெற்ற, நெடுங்கிரிவாய் — நெடிய மலையில், சீர் அகம்கண்டு — சிறப்பான தலங்களைத் தரிசித்து, நல்காஞ்சி தலத்தையும் சேவைசெய்து-நன்மையாகிய காஞ்சி க்ஷேத்திரத்தையும் சேவித்து, வார் அகம்கொண்ட — நீட்சியைத் தன்னிடத்தேகொண்ட, வடமலை — வடமலையில் வாழ்கின்ற, மாலை - திருமாலை, மனத்து அடக்கி — மனதுக்குள்ளே யடக்கி, தீரகம்கொண்ட - தைரியத்தைக்கொண்டு காட்டின, நம் அன்பனைப்போல — நமது தலைவனைப் போல, இச்செகத்து இல்லை — இவ்வுலகத்திலில்லை—எ - று.

காஞ்சித்தலம் – காஞ்சியென்னும் ஓர் ஆபரண விசேடத்தையணிந்த நிதம்பப்ரதேசம், வார் அகம்கொண்ட வடமலை – கச்சிடம்கொண்டதனம், மாலை — ஆசையை, தீரகம் – தீரம், வடமலை – முத்துவடம் அலைகின்ற, திருவேங்கடமலை. 330

கவிகற்றவர்க்குங் கணிகற்றவர்க்குங் கம்மாளருக்கும்
ஓவிகற்றவர்க்கு முபாத்திகளுக்கு முயர்ந்தமட்டும்
குவிவைக்குமொட்டர்க்குங் கூத்தாடிகட்குங் குருக்களுக்கும்
இவரெட்டுப்பேர்கட்கு நீங்காத்தரித்திர மென்றைக்குமே.

இ-ள். கவி கற்றவர்க்கும் – கவிசொல்லக் கற்றவர்களுக்கும், கணிகற்றவர்கட்கும்—சோதிடம் கற்றவர்கட்கும், கம்மாளருக்கும் – தட்டாருக்கும், ஓவிகற்றவர்க்கும்—சித்திரமெழுதக் கற்றவர்க்கும், உபாத்திகளுக்கும்-உபாத்தியாயர்களுக்கும், உயர்ந்தமட்டும் குவிவைக்கும் ஒட்டர்க்கும்-உயர்ந்த அளவுக்குச் சுவர்வைக்கும் ஒட்டருக்கும், கூத்தாடிகட்கும்-கூத்தாடுவோருக்கும், குருக்களுக்கும் – குருக்களுக்கும், இவர் எட்டுப்பேர்கட்கும் – இந்த எட்டுப் பேருக்கும், என்றைக்கும் – எந்நாளும், நீங்காதரித்திரம் – நீங்காத தரித்திரமே குடிகொண்டிருக்கும்—எ-று.

கம்மாளர் என்பதில் தச்சன் கொல்லன் முதலியோர்களும் அடங்குவார்கள். 331

தனங்கடந்தானைகள் யாவையும்வெல்லுஞ் சரநயன
அனங்கடந்தானை நடைசொல்லிடைமுலை யாளுடனே
வனங்கடந்தானைநல் லாழ்வார்கள் பன்னிருவர்க்குமிகக்
கனங்கடந்தானைத் துதிநெஞ்சமேநற் கதிபெறவே.

இ-ள். தனங்கள்-செல்வங்கள், தம்தானைகள் யாவையும்-நமது படைகள் ஆகிய எல்லாவற்றையும், வெல்லும் — வெல்லுகின்ற, சரநயநம் – அம்பு போன்ற விழியினையும், அனம் – அன்னத்தையும், கள் – தேனையும், தந்து - நூலிழையையும், ஆனை - யானையையும் நிகர்த்த, நடைசொல் இடைமுலையாளுடனே-நடையையும் சொல்லையும் இடையையும் தனங்களையும் உடையவளாகிய சீதாபிராட்டியுடனே, வனம் கடந்தானை – தண்டகாரணியத்தைக் கடந்தவனாகிய ஸ்ரீராமபிரானை, நல் ஆழ்வார்கள் பன்னிருவர்க்கும் - நன்மையையுடைய ஆழ்வார்கள்பன்னிருவருக்கும், மிகக்கனங்கள் தந்தானை - மிகவும் பெருமையைத் தந்தவனை, நல்கதிபெற — நற்கதியை யடையும்பொருட்டு, நெஞ்சமே – மனமே, துதி – நீ தோத்திரம் பண்ணுவாயாக—எ-று.

மார்க்கட்டுறுத பருவமடாவிள வஞ்சிக்கொடி
பூக்கட்டடாமதம் பொங்கட்டடாமதம் பொங்கிப்பொங்கி

வேர்க்கட்டடா தன பாரமிரண்டும் வெளியிலெட்டிப்
பார்க்கட்டடாநீ பொறடாபராக்ரம பாண்டியனே.

இ-ள். பராக்ரம பாண்டியனே—, மார்கட்டு உருத பருவமடா-தனங்கள் அடி கோலாதபருவமடா, இளவஞ்சிக்கொடி பூக்கட்டடா – இளவஞ்சிக் கொடிபோல்வாள் பேரறிவை யடையட்டுமடா, மதம்பொங்கட்டடா – மதம் பொங்கிப் பொங்கி வேர்க்கட்டடா, தனபாரம் இரண்டும் வெளியில் எட்டிப் பார்க்கட்டடா,—(அதுவரைக்கும்) நீ பொறடா-நீ பொறுத்திரடா—எ-று.

தலைமகளது இளமைத் தன்மையைத் தோழி தலைமகனுக்குச் சொல்லியது. 333

சின்னஞ்சிறுக்கிநற் சிற்றுடைக்காரிபொற் சிற்றிடைச்சி
அன்னநடையுடன் கைவீச்சொன்றேபெறு மைம்பதுபொன்
வன்னமுலையும் வின்னெற்றித்திலதமு மார்பழகும்
இன்னம்பெரியர் விலைசொல்லவஞ்சுவ ரேந்திழைக்கே.

இ-ள். சின்னஞ்சிறுக்கி—, நல் சிற்றுடைக்காரி—, பொன் சிற்றிடைச்சி-அழகிய சிறிய இடையையுடையவள், அன்ன நடையுடன்-அன்ன நடை நடத்தலோடு, கைவீச்சு ஒன்றே – கைவீச்சு ஒன்று மாத்திரமே, ஐம்பதுபொன் பெறும்—ஐம்பதுபொன் விலைபெறும், வன்னம் முலையும்-அழகிய தனங்களும், வில் நெற்றி திலதமும் – வில்லை நிகர்த்த நெற்றிப் பொட்டும், மார்பு அழகும் - மார்பின் அழகும் (ஆகிய இவைகளையுடைய), ஏந்திழைக்கு - இந்தப் பெண்ணுக்கு, இன்னம் பெரியர் - இன்னமும் பெரியோர், விலைசொல்ல அஞ்சுவர் – விலைசொல்ல அஞ்சுவார்கள்—எ-று.

இது தோழி தலைமகளது அவயவத்தழகைத் தலைமகனோடு சொல்லியது. 334

மடைகெண்டைசூழ்வயற் றென்குருகாபுரி வஞ்சியுன்றன்
இடைகண்டவர்க்குப் பரலோகமுண்டுன் னிரண்டுவிழிக்
கடைகண்டவர்க்குக் கயிலாயமுண்டு கதலியடித்
தொடைகண்டவர்க்குத் தேவேந்த்ரபோகமுந் தோன்றுறுமே.

இ-ள். மடைகெண்டை சூழ்வயல் – நீர்மடைகளில் கெண்டை மீன்கள் உலாவுகின்ற வயல்களையுடைய, தென் குருகா புரிவஞ்சி—தென்குருகையில் வாழ்கின்ற வஞ்சிக்கொடிபோல்வாளே, உன்றன் இடைகண்டவர்க்கு பரலோகம் உண்டு – உன் இடையைக் காணப் பெற்றோருக்குப் பரலோகமுண்டாம், உன் இரண்டுவிழிக் கடைகண்டவர்க்கு கயிலாயம் உண்டு – உன் இரண்டு கடைக்கண்களைக் கண்டவர்க்குக் கயிலாயவாசம் சித்திக்கும், கதலி

அடிதொடை கண்டவருக்கு—வாழைத்தண்டுபோன்ற தொடையைக் கண்டவர்க்கு, தேவேந்த்ரபோகமும் தோன்றுறும்—தேவேந்த்ரபோகமும் உண்டாகும்—எ - று.

போகம்—சுகாநுபவம். இது தலைமகன் சொல்லியது. 335

காத்திருந்தாலுங் கலிதீருமேயென் கண்ணுட்டிமுகம்
பார்த்திருந்தாலும் பசிதீருமேயவள் பக்கத்திலே
வீற்றிருந்தாலும் வினைதீருமேமெல்லி மென்றனத்தைச்
சேர்த்தணைத்தாலுஞ் சிவயோகஞானமுஞ் சித்திக்குமே.

இ - ள். காத்திருந்தாலும் கலிதீருமே—இவளைக் காத்துக்கொண்டிருந்தாலும் வறுமை நீங்கிவிடுமே, என் கண்ணுட்டிமுகம் பார்த்திருந்தாலும் பசிதீருமே—, அவள் பக்கத்திலே வீற்றிருந்தாலும்—அவள் நமது பக்கத்திலே வீற்றிருந்தாலும், வினைதீருமே - நமது துன்பங்கள் நீங்கிவிடுமே, மெல்லி, மெல்லியலாளுடைய, மெல் தனத்தை—மெல்லிய தனங்களை, சேர்த்து அணைத்தாலும்—சேர்த்து அணைத்துக்கொண்டாலும், சிவயோக ஞானமும் சித்திக்குமே - சிவயோக ஞானங்களும் சித்தியாகும்—எ - று.

சிவயோகஞானம் சிவயோகம்—சிவஞானம். சித்தித்தல் - கைகூடுதல், இது ஒரு நாயகன் ஒரு நாயகியைப் புகழ்ந்து சொல்லியது. 336

தாளத்தனத்தி யதிமோகவல்லிநற் சர்க்கரைப்பெண்
வாளொத்தவேல்விழி யுள்ளவள்காணிவள் மார்பின்முகை
ஆளைத்துரத்தி யெதிர்த்தோரைக்குத்தி யதட்டிநின்று
மீளத்திரும்பி யிளைஞரைப்பார்த்து வெருட்டியதே.

இ - ள். தாளம்—கைத்தாளம்போன்ற, தனத்தி - தனங்களையுடையவள், அதிமோகவல்லி - மிகுமோகத்தை யுண்டாக்குகின்ற ஒரு கொடிபோல்பவள், நல் சர்க்கரைப்பெண் - நல்ல சர்க்கரைப்போலும் பெண், (இவள்) வாள் ஒத்த—வாள்போன்ற, வேல் விழி உள்ளவள்—வேற்கண்ணை யுடையாள், இவள் மார்பில் முகை—இவளது மார்பிலுள்ள தனம், ஆளை துரத்தி—, எதிர்த்தோரைக் குத்தி—, அதட்டிநின்று— மீளத்திரும்பி - மறுபடியும் திரும்பி, இளைஞரைப் பார்த்து வெருட்டியது - இளங் குமாரரைப் பார்த்து அச்சுறுத்தியது—எ - று.

இது ஒரு விடபுருடன் ஒரு பெண்ணின் தனத்தை நோக்கிப் புகழ்ந்து சொல்லியது. 337

மங்காதகீர்த்தியன் றுண்டவராய மகிபன்வெற்பில்
சங்கீதவல்லியை மார்போடணைத்துச் சரசஞ்செய்து
இங்கிதமாக விருவருங்கூடி யிருக்கையிலே
பொங்கோதவாரியின் மீதேநிலவு புறப்பட்டதே.

இ-ள். மங்காத கீர்த்தியன்-அழியாத கீர்த்தியையுடையவன், தாண்ட வராய மகிபன் — தாண்டவராயபூபன், (அவனது) வெற்பில் - மலையில், சங் கீதவல்லியை — சங்கீதத்தில் வல்லவளாகிய இந்தப் பெண்ணை, மார்போடு அணைத்து—, சரசம்செய்து—, இங்கிதமாக - இனிதாக, இருவரும் கூடியிருக் கையிலே—, பொங்கு — பொங்குகின்ற, ஓதம் — அலைகளையுடைய, வாரியின் மீது — கடலின் முகட்டில், நிலவு புறப்பட்டது - சந்திரன் உதித்தது—எ-று.

இது தலைவியோடு கூடி விளையாடிக்கொண்டிருக்கும் தலைமகன் நிலாத்தோற்றத்தைக் கண்டு களித்துச் சொல்லியது. 338

ஆருருஞ்செஞ்சடை யம்பலவாண ரணிவரைமேல்
நீராடிப்போகின்ற நேரிழையேயந்தி நேரத்திலே
சீராடிக்குங்குமக் கொங்கையைக்காட்டிச் சிரித்தொருபெண்
போருள்பிடிபிடி யென்றேநிலவு புறப்பட்டதே.

இ-ள். ஆறுஆரும்-கங்கையாறு பொருந்திய, செஞ்சடை-செஞ்சடை யையுடைய, அம்பலவாணர் - அம்பலவாணரது, அணிவரைமேல் — அழகிய மலையின்மேல், நீராடிப்போகின்ற நேரிழையே — நீரில் முழுகிவிட்டுப் போகிற பெண்ணே, அந்தி நேரத்திலே—, சீராடி—, குங்குமக்கொங்கைக் காட்டி—, சிரித்து—, ஒரு பெண்போருள்—, பிடிபிடியென்று—, நிலவு புறப்பட்டது — நிலவு வெளிப்பட்டது—எ-று.

இதுவும் தலைமகன் சொல்லியது. 339

சித்தமகிழ்ந்து வருஞ்சொக்கநாதர் செழுங்கிரிமேல்
மெத்தைவிரித்ததின் மேலேயிருவரு மேவிச்செவ்வாய்
முத்தங்கொடுத்து முகத்தோடணைத்து முகைவருடி
நித்தமுங்கொஞ்சி விளையாடநல்ல நிலாவிதுவே.

இ-ள். சித்தமகிழ்ந்துவரும்-திருவுளமகிழ்ந்துவருகின்ற, சொக்கநாதர் செழுங்கிரிமேல்-சொக்கநாதரது செழிய மலையின்மேல், மெத்தை விரித்து—, அதின்மேலே—, இருவரும் மேவி — இருவரு மிருந்து, செவ்வாய் முத்தங் கொடுத்து—, முகத்தோடு அணைத்து—, முகைவருடி — தனத்தை நெருடி, நித்தமும் - நாள்தோறும், கொஞ்சிவிளையாட நல்லநிலா இது—எ-று.

இதுவும் நிலவைக்கண்டு மகிழ்ந்து தலைமகன் சொல்லியது. 340

கொன்றையுந்தும்பையுஞ் சென்னியிற்சூடிக் கொழுமலைமான்
கன்றையுமேந்திய வம்பலவாணர் கனகிரிமேல்
பெண்ணையெடுத்து மடிமீதில்வைத்துப் பிரியத்துடன்
நன்னயம்பேசி விளையாடநல்ல நிலாவிதுவே.

இ - ள். கொன்றையும் தும்பையும் — கொன்றை மலரையும் தும்பை மலரையும், சென்னியில் சூடி — சிரத்தில் அணிந்து, கொழுமலை மான் கன்றையும் ஏந்திய — கொழுமையாகிய மலைமான் கன்றையும் தாங்கிய, அம்பலவாணர் கனகிரிமேல் — அம்பலவாணரது பெரிய மலையின்மேல், பெண்ணை எடுத்து மடிமீதில் வைத்து—, பிரியமுடன் — அன்போடு, நல்நசியம்பேசி விளையாட — நல்ல இதமான வார்த்தைகள்பேசி விளையாடுதற்கு, இது நல்ல நிலா — இது நல்ல நிலாக்காலம்—எ - று.

இதுவும் தலைமகன் நிலவைப் புகழ்ந்து சொல்லியது. 341

கொத்தொடுமாங்கனி செந்தேனொழுக்குங் குருகைவரு
சித்தினிப்பெண்ணிவ ளண்ணாந்துவிம்மிச் செறிந்திலங்கு
முத்தணிகொங்கையை முன்போலவேகை முகந்தணைய
எத்தனைநாட்செல்லுமோ வறியேனென்ற னேழைநெஞ்சே.

இ - ள். கொத்தொடு மாங்கனி-கொத்தோடுகூடிய மாம்பழங்கள், செந்தேன் ஒழுக்கும் — செந்தேனைக் கொட்டுகின்ற, குருகைவரு - குருகாபுரியில் தோன்றிய, சித்தினிப்பெண் இவள் - சித்தினிப்பெண்ணாகிய இவளது, அண்ணாந்து விம்மி — அண்ணாந்து பருத்து, செறிந்து — ஒன்றோடொன்று நெருங்கி, இலங்கும் — விளங்குகின்ற, முத்து அணி கொங்கையை — முத்துவடமணிந்த தனத்தை, முன்போலவே — முன்புபோலவே, கைமுகந்து — கையினாற்பற்றி, அணைய — தழுவுதற்கு, எத்தனைநாள் செல்லுமோ—, அறியேன்- என்றன் ஏழைநெஞ்சே — எனது அறியாமையுள்ள மனமே—எ - று.

தலைமகன் தலைமகளைத் தான் பிரியுங்காலத்தில் தன் நெஞ்சொடு சொல்லியது. 342

நரிக்குப்பொருளை யுபதேசம்செய்தந் நரிகளைப்பின்
பரிக்குச்சரிதந்த வம்பலவாணர் பணிவரைமேல்
முருக்கிற்சிவந்த விதழமுதுண்டு முகையிரண்டும்
நெருக்கிப்பிடித்து விளையாடநல்ல நிலாவிதுவே.

இ - ள். நரிக்கு — நரிகளுக்கு, பொருளை — மெய்ப்பொருளை, உபதேசம் செய்து — உபதேசித்து, அ நரிகளை — அந்த நரிகளை, பின் — பிறகு, பரிக்கு சரிதந்த - குதிரைகளுக்குச் சரியாக்கித்தந்த, அம்பலவாணர் பணிவரைமேல் - அம்பலவாணரது குளிர்ந்த மலையின்மீது, முருக்கின்சிவந்த — முருக்கம் பூவினும் சிவந்த, இதழ் — அதரத்திலுண்டாகிய, அமுது உண்டு — அமிர்தத்தை யுண்டு, முகையிரண்டும் - இருதனத்தையும், நெருக்கிப் பிடித்து விளையாட -, நல்ல நிலா இது—எ - று.

இதுவும் தலைமகன் நிலவைப் புகழ்ந்துரைத்தது. 343

மாலேநிகர்க்குநற் சந்திரவாணன் வரையிடத்தே
பாலேறிப்பாய்ந்திடத் தேன்மாரிபெய்யநற் பாகுகற்கண்
டாலேபெருவிட முப்பழச்சாற்றி னமுதவயல்
மேலேமுளைத்த கரும்போவிம்மங்கைக்கு மெய்யெங்குமே.

இ-ள். மாலேநிகர்க்கும் — திருமாலையேநிகர்க்கின்ற, நல்-நல்ல, சந்திரவாணன் — சந்திரவாணனது, வரையிடத்தே — மலையினிடத்தே, பால் ஏறிப் பாய்ந்திட — பால்மிஞ்சிப்பாய, தேன்மாரிபெய்ய — தேன்மழைபொழிய, நல் பாகுகற்கண்டாலே எருவிட — நல்ல பாகு கற்கண்டு என்பவற்றாலே எருவிட, முப்பழச்சாற்றின் — முப்பழச்சாறாகிய, அமுதம் - நீர்ப் பாய்ச்சலையுடைய, வயல்மேலே - வயலில், முளைத்த கரும்போ—, இம்மங்கைக்கு மெய்யெங்கும் - இம்மாதின் சரீரமுழுதும்—எ-று.

முப்பழம் — வாழை மா பலா இம்மூன்றுவகைக் கனிகள். 344

காலப்புயலனையான் கருமாணிக்கன் கற்பவெற்பில்
ஏலக்கருங்குழ லார்மோகவெள்ளம தென்னளவோ
மாலுக்குமாரள வாய்மலரோனுக்கு வாயளவாய்
ஆலத்தையுண்டவர்க் கோதலைமேற்சென் றளாவியதே.

இ-ள். காலப்புயல் அனையான் — (கொடையால்) கார்கால மேகத்தை நிகர்த்தவன், கருமாணிக்கன்—, கற்பவெற்பில் — கற்பமலையில், ஏலம்-மயிர்ச்சாந்து அணிந்த, கருங்குழலார் தந்தமோகவெள்ளம் — கரிய கூந்தலையுடைய மாதர் தந்தமோகமாகிய பெருக்கு, என் அளவோ — என்னளவுதானோ, மாலுக்கு மார் அளவாய்-மாலுக்கு மாரளவாகி, மலரோனுக்கு வாயளவாய் - பிரமனுக்கு வாயளவாகி, ஆலத்தை உண்டவர்க்கோ — நஞ்சையுண்ட சிவபெருமானுக்கோ, தலைமேல்சென்று அளாவியது - தலைமேலோடிக்கலந்தது—எ-று.

ஏலம் — மயிர்ச்சாந்து. 345

காரைப்பழித்த கையான்கருமாணிக்கன் கற்பவெற்பில்
ஆரைச்சுடாதிந்தக் காமச்செந்தீயித னலல்லவோ
வாரிக்குண்மாய னொளித்தானயனு மலர்புகுந்தான்
நீரைச்சுமந்துநின் றுன்கொன்றைசூடிய நின்மலனே.

இ-ள். காரை பழித்தகையான்-(கைம்மாறு கருதாது எல்லாப்பொருள்களையுங் கொடுத்தலால்) மேகத்தையும் பழித்த கையினை யுடையவனாகிய, கருமாணிக்கன்—, கற்பவெற்பில்—, இந்தக் காமச் செந்தீ — இந்தக் காமமாகிய செந்தீயானது, ஆரைச்சுடாது — யாரைத்தான் சுடாது, இதனால் அல்லவோ — இதனாலல்லவோ, மாயன் வாரிக்குள் ஒளித்தான் — திருமால்

திருமால் கடலில் ஒளித்துக்கொண்டான், அயனும் மலர் புகுந்தான் - பிரமனும் தாமரைமலரிற் புகுந்தான், கொன்றை சூடிய நின்மலன் - கொன்றை மலரைத் தரித்த நிர்மலனாகிய பரமசிவன், நீரை சுமந்து நின்றான் - கங்கையைச் சுமந்து நின்றான்—எ - று.

வாரி - கடல், அயன் - பிரமன். 346

தடந்திசையெட்டை மகமேருவெற்பினைத் தாண்டியப்பால்
கடந்தபெரும்புக ழான்கருமாணிக்கன் கற்பவெற்பில்
அடர்ந்துபடர்ந்த குவிமுலையாடந்த வாசையின்னும்
படர்ந்துபடர்ந்து கொழுந்தோடுதென்மனப் பந்தலிலே.

இ-ள். தடம்திசை எட்டை - பெரிய திக்கு எட்டையும், மகமேரு வெற்பினை - மகமேரு மலையையும், தாண்டி - கடந்து, அப்பால் கடந்த - அப்புறத்தையும் கடந்த, பெரும் புகழான் - பெரும் புகழையுடையவனாகிய, கருமாணிக்கன்—, கற்பவெற்பில்—, அடர்ந்து படர்ந்த - நெருங்கிப் பரந்த, குவிமுலையாள் தந்த ஆசை - குவிதனத்தை யுடையவள் தந்த ஆசையானது, இன்னும் படர்ந்து படர்ந்து - இன்னமும் படர்ந்து படர்ந்து, என் மனப் பந்தலிலே கொழுந்தோடுது - என்மனமாகிய பந்தலிலே கொழுந்துவிட்டோடாநின்றது—எ - று. 347

நாடாதுநாடினை யோகல்விகேள்வி நலமிலர்பால்
ஊடாடிநெஞ்சந் தளர்ந்தனையோவொன் னலரையெல்லாம்
காடாளவைத்தவன் மால்கருமாணிக்கன் கற்பவெற்பில்
வாடாதுவாடின தேன்மன்னவாநின் வரைப்புயமே.

இ-ள். ஒன்னலரை யெல்லாம் - பகைவரை யெல்லாம், காடு ஆள வைத்தவன் - காட்டையாளும்படி நியமித்து வைத்தவன், மால் - பெரிய, கருமாணிக்கன்—, கற்பவெற்பில்—, மன்னவா - அரசனே, நின்வரைப்புயம் - உன் மலைபோலுந்தோள், வாடாது - ஒருகாலத்திலும் வாடாது, வாடினது என் - (அப்படிப்பட்ட தோள்) வாடினது யாதுக்கு, நாடாது நாடினையோ - விரும்பத்தகாத பரம்பொருளை விரும்பினையோ, கல்வி கேள்வி நலம் இலர்பால் ஊடாடி - கல்வி கேள்விகளின் நன்மையில்லாதவர்களிடத்தில் பழகி, நெஞ்சம் தளர்ந்தனையோ - மனந்தளர்ந்தாயோ—எ - று.

பாங்கன் தலைவனையுற்றது வினாதல், காடாளவைத்தலாவது வனவாசம் செய்யக் கட்டளையிடுதல். 348

நெஞ்சீரமும்வற்றி யுள்வாய்வறண்டு நினைவுதப்பி
எஞ்சீவனும்விட்டுப் போகுதையோவிள மாமயிலே
வஞ்சிக்கொடியிடைப் பெண்ணாள்குமுதநல் வாயமுதச்
சஞ்சீவிகொண்டுவந் தாற்பிழைப்பேனினிச் சாவில்லையே.

இ-ள். நெஞ்சு ஈரமும் வற்றி-மனத்திலுள்ள ஈரமும் வற்றி, உள்வாய் வறண்டு—உள்வாயுலர்ந்து, நினைவுதப்பி—நினைவு தடுமாறி, எம் ஜீவனும் விட்டுப்போகுது—எமது உயிரும் நீங்கிப்போகின்றது, ஐயோ—அந்தோ, இளமாமயிலே—இளமைபொருந்திய அழகிய மயில்போல்வாளே, வஞ்சிக் கொடி இடை—வஞ்சிக்கொடிபோலும் இடையையுடைய, பெண்ணாள்-பெண்ணினது, குமுதம்—செவ்வல்லிமலர்போன்ற, நல்வாய்—நல்ல வாயிலுண்டாகிய, அமுதச் சஞ்சீவி கொண்டுவந்தால்—அமிர்த சஞ்சீவியைக் கொண்டுவந்தால், பிழைப்பேன்—உயிர் பிழைப்பேன், இனி சாவு இல்லை-இனியெனக்கு மரணமேயில்லை—எ-று.

அமுத சஞ்சீவி யென்றது அதராமிர்தத்தை. சஞ்சீவி-உயிர்தருமருந்து. இது தலைமகன் தோழியோடு சொல்லியது. 349

சீரானவேத புரிநாதர்கோயிற் றிருக்குளத்தில்
நீராடிப்போகின்ற நேரிழையேயென்ற னெஞ்சுவிடாய்
தீராமலாம்பற் செவ்வாய் திறவாமற் றிரும்பிமுகம்
பாராமற்போவத னாலேகிடைக்கும் பழியுனக்கே.

இ-ள். சீரான—சிறப்பாகிய, வேதபுரிநாதர் கோயில்—வேதபுரிநாதர் கோயிலிலுள்ள, திருக்குளத்தில்-திருக்குளத்திலே, நீராடிப்போகின்ற நேரிழையே-நீரின் மூழ்கிப்போகின்ற பெண்ணே, என்றன்—எனது, நெஞ்சு விடாய் தீராமல்—மனத்தளர்வைத் தீர்க்காமலும், ஆம்பல் செவ்வாய் திறவாமல்—செவ்வல்லி மலர்போலும் வாயைத் திறவாமலும், திரும்பி முகம்பாராமல்—திரும்பி யென்முகத்தைப் பாராமலும், போவதனாலே—போவதனால், உனக்குப் பழிகிடைக்கும்—உனக்குப் பழியுண்டாகும்—எ-று.

சேன்மிஞ்சிப்பாயும் வயற்காஞ்சியூரன் செருக்களத்தில்
மேன்மிஞ்சுமையம் பெருமாண்பகிபன் வியன்சிலம்பில்
மான்மிஞ்சியான்சொன்ன வார்த்தையுமிஞ்சித்தன் மட்டுமிஞ்சிக்
கான்மிஞ்சிக்காரன்பின் போனாளெனைவிட்டுக் கைமிஞ்சியே.

இ-ள். சேல்—சேல்மீன்கள், மிஞ்சிப்பாயும்-அதிகமாகப் பாய்கின்ற, வயல்—வயல் சூழ்ந்த, காஞ்சியூரன்—காஞ்சி நகரத்தான், செருக்களத்தின் மேல்—போர்க்களத்தின்மீது, மிஞ்சும்—மேற்படுகிற, ஐயம்பெருமாள் மகிபன்—ஐயம்பெருமாள் மகிபனது, வியன்சிலம்பில்—பெரிய மலையினிடத்து, மால் மிஞ்சி—ஆசை அதிகரித்து, யான்சொன்ன வார்த்தையும் மிஞ்சி நான் சொன்னசொல்லை அதிக்ரமித்து, தன்மட்டு மிஞ்சி—தன் அளவைக் கடந்து, என்னைவிட்டு கைமிஞ்சி—என்னைவிட்டுக் கைகடந்து, கால்மிஞ்சிக் காரன் பின் போனாள்—எ-று.

கால்மிஞ்சிக்காரன்—காலில்மிஞ்சி யணிந்தவன். இது தாய்க்கூற்று. ()

தத்தடியாய சதங்கையுந்தண்டையுஞ் சார்ந்துகொஞ்சச்
சித்தடிவைத்து வருமையனேசெகத் தோர்புகழும்
சுத்தமனத்தனைச் சுந்தரஞானச் சுகுணனையே
எத்தியழைத்துவந் தாற்றருவேன்முகை யின்னமுமே.

இ-ள். தத்தடியாய — தடுமாற, சதங்கையும் தண்டையும் சார்ந்து கொஞ்ச — சதங்கையும் தண்டையும் அணியப்பட் டொலிசெய்ய, சித்தடி வைத்துவரும் — சிற்றடியைப் பெயர்த்து வைத்துவருகிற, ஐயனே — புதல்வனே, செகத்தோர் புகழும் — உலகத்தோர் புகழ்கின்ற, சுத்தமனத்தனை - சுத்த இருதயத்தை யுடையவனை, சுந்தரஞானச் சுகுணனை — அழகிய ஞான மாகிய சுகுணத்தை யுடையவனை, எத்தி அழைத்துவந்தால் — ஏமாற்றி யழைத்துவந்தால், இன்னமும் முகைதருவேன்—எ - று.

முகைதருதல் — முகையுண்பித்தல். இது ஒரு நாயகி தன் பாலகனை நோக்கிச் சொல்லியது. "சுத்த மனத்தனைச் சுந்தர ஞானச் சுகுணனை" யென்றது நாயகனை. 352

கூரிட்டவேல்விழி மாதரசேயுன்றன் கோவமெல்லாம்
ஆரிட்டவஞ்சனையோ வறியேனடி யாயிழையே
ஏரிட்டிங்கென்முகம் பாராமனீயு மிருப்பதனுல்
கோரிட்டுஞாயத்தைச் சொல்லுவன்பாரடி கோமளமே.

இ-ள். கூரிட்ட வேல்விழி — கூர்மையாகிய வேல்போன்ற கண்களை யுடைய, மாதரசே — பெண்ணரசே, உன்றன் கோவமெல்லாம் - உன் கோவ முழுமைக்கும் காரணம், ஆர் இட்ட வஞ்சனையோ - யார்செய்த வஞ்சனையோ, அறியேன் — அறிகிலேன், அடி ஆயிழையே — அடிபெண்ணே, இங்கு - இங்கே, என்முகம் — என்முகத்தை, ஏரிட்டுப் பாராமல் — ஏறெடுத்துப் பாராமல், நீயும் இருப்பதனுல் — நீயும் இருக்கையாலே, அடி கோமளமே — அடி மெல்லியலே, கோரிட்டு ஞாயத்தை சொல்லுவன் — கோரி நியாயத்தைச் சொல்லுவேன், பார் — நீ காண்பாயாக—எ - று.

கோமளம் — மென்மையாகிய இயல்பையுடையவள். 353

மறக்கப்படுவதில்லை கச்சியில்வாழிள வஞ்சியைவிட்
டுறக்கம்வருதில்லை யூணில்லையானந்த வூர்குறித்துப்
பறக்கவென்றாலுஞ் சிறகில்லையேபஞ்ச பாணன்றன்பம்
பொறுக்கப்படவில்லை யென்றுவண்டேசொலப் பூங்கிளிக்கே.

இ-ள். கச்சியில்வாழ் — கச்சியில் வாழ்கின்ற, இள வஞ்சியைவிட்டு - இளைய கொடிபோல்வாளைவிட்டு, மறக்கப்படுதில்லை - மறக்கப்படுகிறதில்லை, உறக்கம் வருதில்லை — தூக்கம் வருவதில்லை, ஊண் — இல்லை, உணவு இல்லை.

யான் — நான், அந்த ஊர்குறித்து — அவளிருக்கும் ஊரைக்குறித்து, பறக்க வென்றாலும் — பறந்துபோகலாமென்றாலும், சிறகில்லையே — எனக்குச் சிறகுகளில்லையே, பஞ்சபாணன் துன்பம் — பஞ்சபாணனாகிய மன்மதன் செய்யுந் துன்பம், பொறுக்கப்படவில்லை — சகிக்கக் கூடவில்லை, என்று — என்று, வண்டே — ஓவண்டே, அப்பூங்கிளிக்கு — அந்த அழகிய கிளிபோல்வாளுக்கு, சொல் — சொல்லுவாய்—எ - று.

இது தலைமகன் வண்டோடு சொல்லிப் புலம்பியது. 354

ஆற்றுமணலுக்கும் பால்போனிலவுக்கு மாருந்தென்றற்
காற்றுக்குமீப்புகழ்க் காளத்திநாதனைக் கண்டுமையல்
போற்றித்தனத்தினைக் கையாற்பிடித்துநற் போகஞ்செய்யச்
சாற்றுமிந்நாள்விட வேறில்லையென்றுரை தாழ்குழலே.

இ - ள். ஆற்றுமணலுக்கும்—, பால்போல் நிலவுக்கும்—, ஆரும் தென்றற்காற்றுக்கும் — நிறைந்த தென்றற் காற்றுக்கும், மீப்புகழ் — மேலான புகழையுடைய, காளத்திநாதனை — காளத்தீசனை, கண்டு — பார்த்து, மையல் போற்றி — என் மையலைச்சொல்லி, தனத்தினை கையால் பிடித்து — தனத்தைக் கையினாற்பற்றி, நல்போகம் செய்ய — இன்பக்கலவி செய்வதற்கு, சாற்றும் - சொல்லப்பட்ட, இந்நாள்விட — இந்த நாளைப்பார்க்கிலும், வேறு இல்லையென்று — வேறுநாள் இல்லையென்று, உரை — சொல்லுவாயாக, தாழ்குழலே — பெண்ணே—எ - று.

தாழ்குழல் — நீண்ட கூந்தலையுடைய பெண். மையல் — காம மயக்கம். போகம் — கலவி. 355

கேளாயிப்போது தணலாற்றுகைக்குக் கிணறுகெல்ல
நாளாகச்சொன்ன கதையொக்குமேநண் ணலரைவென்ற
வேளாளதீபன் களப்பாளனுத்தண்டன் மென்சிலம்பில்
வாளாருங்கண்ணி மணஞ்செய்துகூடென்ற வாசகமே.

இ - ள். நண்ணலரைவென்ற - பகைவரைவென்ற, வேளாளதீபன் - வேளாள குலத்துக்குத் தீபம்போன்றவன், களப்பாளன்—, உத்தண்டன், மென்சிலம்பில் - மென்மையாகிய மலையின்கண், கேளாய் — (தோழீ) நீ கேட்பாயாக, வாள் ஆரும் கண்ணி — வாள்போலுங் கண்களையுடைய எங்கள் பெண்ணை, மணம்செய்து கூடு — விவாகஞ் செய்துகொண்டு நீ கலப்பாயாக என்ற வாசகம் — என்று நீ சொன்னசொல், இப்போது தணல் ஆற்றுகைக்கு — இப்போது நெருப்பை அவிப்பதற்கு, கிணறுகெல்ல — கிணறெடுக்கும்படி, நாள் ஆக சொன்ன — புதுமையாகச்சொன்ன, கதை ஒக்கும் - கதையை நிகர்க்கும்—எ - று. 356

நாள் — புதுமை, நண்ணலர் — பகைவர், களப்பாளன் — கடற்றிடரையாள்பவன். உத்தண்டன் — ஒரு சீமான். 356

ஆய்க்குஞ்சடாக்கர மில்லாதநாவுக்கு மன்னையற்ற
சேய்க்கும்பசியற்ற நேரத்தி லூணுக்குஞ் சீவித்தின்னுப்
பாக்கும்பெண்பாலற்ற நித்திரைக்கும்புதுப் பானைபுகும்
ஈக்குஞ்சுகமதுண்டோ வெள்ளைநாவ லிருப்பவனே.

இ-ள். ஆய்க்கும் – ஆராயப்படுகிற, சடாக்கரம் இல்லாத நாவுக்கும் - ஷடாக்ஷரமில்லாத நாவுக்கும், அன்னை அற்ற சேய்க்கும் – தாயற்ற பிள்ளைக்கும், பசி அற்ற நேரத்தில் ஊணுக்கும் – பசியில்லாத நேரத்தில் உண்ணும் உணவுக்கும், சீவித்தின்னுப் பாக்கும் – சீவித்தின்னாத பாக்குக்கும், பெண் பால் அற்ற நித்திரைக்கும் – பெண் பக்கத்திலில்லாத நித்திரைக்கும், புதுப் பானை புகும் – புதுப்பானையில் நுழைகிற, ஈக்கும் – ஈயினுக்கும், சுகமது உண்டோ - சுகமுண்டோ (இல்லை), வெள்ளை நாவல் இருப்பவனே - வெள்ளை நாவலின் கீழிருப்பவனே—எ - று.

சடாக்கரம்—ஆறெழுத்து, வெள்ளைநாவ லிருப்பவன், திருவானைக் காவிலுள்ள சம்புகேச்சுரன். 357

என்றுதிரும்பி வருவீரெனத்துயி லேந்திழையாள்
நின்றுகுழலொரு கையாலொதுக்கிவெண் ணீறுதந்து
குன்றுநிகர்கொங்கை மீதேயணைத்துக் கொடுத்தவிடை
ஒன்றுநினைத்தல்ல வோவின்றெனெஞ்ச முருகுவதே.

இ-ள். என்று திரும்பி வருவீர் என – என்றைக்குத் திரும்பி வருவீரென்று, துயில் ஏந்திழையாள் - தூங்கிக்கொண்டிருந்த என்னாயகியானவள், நின்று – எழுந்துநின்று, குழல் — தன் கூந்தலை, ஒரு கையால் ஒதுக்கி – ஒரு கையினால் விலக்கி, வெண்ணீறுதந்து — விபூதி கொடுத்து, குன்றுநிகர் - மலையை நிகர்த்த, கொங்கைமீதே அணைத்து – தனங்களின்மேல் அணைத்து, கொடுத்த - தந்த, விடை ஒன்று நினைத்தலவோ – விடையொன்றை நினைத்தல்லவோ, இன்று என் நெஞ்சம் உருகுவது – இன்று என் மனம் உருகுவது—எ - று.

இது ஒரு நாயகன் தான் பிரிய விடைகேட்டபோது, நாயகி தடையில்லாமல் போய்வாருமென்று விடைகொடுத் தனுப்பினதைக் குறித்து இரங்கிக் கூறியது. 358

அற்புதமானநம் மம்பலவாண ரணிவரைமேல்
பொற்கொடியுன்னைவிட் டெப்படிப்போவது போகவென்று
நெற்கிடைதூர மொருகாலைத்தூக்கி நிலத்தில்வைத்தால்
விற்கிடைதூர மிழுக்குதென்னாசை விதிவசமே.

இ-ள். அற்புதமான-ஆச்சரியகரமான, நம் அம்பலவாணர்-நமது அம்பலவாணரது, அணிவரைமேல் — அழகிய மலையின்மீது, பொற்கொடி-

பொற்கொடிபோல்வாளாகிய, உன்னைவிட்டு — உன்னை விட்டு நீங்கி, எப்படி போவது — எப்படி நான் போகிறது, போகவென்று - போகவேண்டுமென்று, ஒரு காலைத்தூக்கி — ஒரு காலையெடுத்து, நெற்கிடைதூரம் நிலத்தில் வைத்தால் — நெற்கிடைதூரம் பூமிமேல் வைத்தால், விற்கிடைதூரம் இழுக்குது - விற்கிடைதூரம் பின்னே யிழுக்கின்றது, (எதுவென்றால்) என் ஆசை - என் மிகு விருப்பமேயாம், (இதற்குக் காரணம் யாதெனின்) என் விதிவசமே - என் விதிவசமேயாம்—எ - று.

இது ஒரு நாயகன் ஏதோவொரு காரியத்தின்பொருட்டுப் பிரியவேண்டி நாயகியை விடைகேட்டுப் பெற்றுக்கொண்டுபோக யத்தனித்துக் காலைத் தூக்கிவைக்க, காலெழாமல் பின்னே யிழுப்பதைக்கண்டு சொல்லியது. 349

கனம்பிரிதாலுமின் வான்பிரிந்தாலுங் கதிர்புனல்விட்
டனம்பிரிந்தாலும் புயல்போலுமேனி யரம்புயமின்
தனம்பிரிந்தாலுந் தென்னாரூர்த்தியாகர் தமதடியார்
மனம்பிரிந்தாலு முனைப்பிரியேனடி மாதங்கமே.

இ - ள். மின் கனம் பிரிந்தாலும் - மின்னற்கொடியானது மேகத்தைவிட்டுப் பிரிந்தாலும், கதிர்வான் பிரிந்தாலும் — இருசுடர்கள் ஆகாயத்தை விட்டுப் பிரிந்தாலும், அன்னம் புனல்விட்டுப் பிரிந்தாலும் - அன்னப்பறவை நீரை விட்டுப் பிரிந்தாலும், புயல்போலுமேனியர் — நீலமேகம்போலுந் திருமேனியையுடையவராகிய திருமால், அம்புயமின் தனம் பிரிந்தாலும் — திருமகள் தனத்தைவிட்டுப் பிரிந்தாலும், தென் ஆரூர்தியாகர் — தென் ஆரூரிலெழுந்தருளிய தியாகராயப் பெருமானானவர், தமது அடியார் மனம் பிரிந்தாலும் - தமது அடியாருடைய மனத்தை விட்டுப் பிரிந்தாலும், அடி மாதங்கமே - அடி பெருமைபொருந்திய சுவர்ணமே உன்னைப் பிரியேன்—எ - று.

மின் முதலியவை மேகம் முதலியவற்றைப் பிரிதல் அருமை, அப்படி ஒருக்கால் அவை பிரிய நேரிட்டாலும் நான்மாத்திரம் உன்னைப் பிரியமாட்டேனென்று தலைமகன் வற்புறுத்திக் கூறியது, தலைவி முன்னிலை. கனம் - மேகம். கதிர் — இருசுடர்கள் (சூரிய சந்திரர்கள்.) புயல் — மேகம். அம்புயமின் — தாமரைமலரில் வாழ்கின்ற மின்கொடிபோல்வாளாகிய திருமகள். ()

விளையாடும்பாலனை நின்சாயல்கண்டொரு மெல்லியலாள்
வளையாடுஞ்செங்கையி னாலெடுத்தாள்மக மேருவென்னுங்
கிளையாடகவிலரா ரூர்த்தியாகர்தங் கேழ்வரைமேல்
இளையாளெனவறிந் தேனவள்பேரென் னியம்புவிரே.

இ - ள். ஒரு மெல்லியலாள் — ஒரு பெண்ணானவள், நின்சாயல்கண்டு - உன் சாயலைக்கண்டு, விளையாடும்பாலனை — விளையாடிக்கொண்டிருந்த நமது பாலகனை, வளை ஆடும் செங்கையினால் எடுத்தாள் — வளையல் அசையாநின்ற செங்கையினால் எடுத்தாள், (அவளை) மகமேரு என்னும் — மகமேரு என்கிற,

கிளை ஆடகம் வில்லர்-கிளைத்த பொன் மலையை வில்லாக வுடையவர், ஆரூர் தியாகர் – ஆரூர்த்தியாகராயர் (அவரது), கேழ்வரைமேல் – ஒளியுள்ளமலையில், இளையாள் என அறிந்தேன் – என் தங்கை யென்றறிந்தேன், அவள் பேர் என் – அவள் பேரென்ன, இயம்புவிர் – சொல்லுவீராக—எ - று.

சாயல் – நிறம், (சாடை) கிளைத்தல் – சிகரங்களோடு கூடியிருத்தல், ஆடகம் – நால்வகைப்பொன்னுள் ஒன்று. கேழ் – ஒளி. இது தலைமகள் தான் பரத்தையைக் கண்டதாகத் தலைமகனுக்குக் கூறியது. 361

வண்டே குழல்விட் டெழுந்திருங் கோளிந்த வஞ்சியிடை
பண்டே யிறும்தன பாரம்பொறுது பழிசுமக்கும்
தண்டேன்பொழில்வள ராரூர்த்தியாகர் தடஞ்சிலம்பில்
உண்டே தடாகமும் வாவியுஞ் சோலையு முங்களுக்கே.

இ - ள். வண்டே – வண்டுகளே, குழல்விட்டு எழுந்திருங்கோள் – கூந்தலைவிட்டு எழுந்திருக்கள், இந்த வஞ்சி இடை – இந்த வஞ்சிக்கொடிபோல் வாளது இடையானது, பண்டே இறும் – முன்பே முறிந்துபோவதா யிருக்கின்றது, (எதனால் எனின்), தனபாரம் பொறுது – தனங்களின் பளுவைச் சுமக்கமாட்டாமலே (இப்படி யிருக்கிறபோது, நீங்கள் கூந்தலிலேறி யிருக்கும்போது இடை முறியுமானால்) பழிசுமக்கும் – உங்கள்மேல் பழியேறும், (ஆதலால் விட்டு நீங்கவேண்டும்) நீங்கி நாங்கள் தேனின்பொருட்டு (எங்கே போவதெனின்) உங்களுக்கு தடாகமும் வாவியும் சோலையும் உண்டே - உங்களுக்குத் தடாகங்களும் வாவிகளும் சோலைகளும் உண்டே, (அவை யெவ்விடத்துளவெனின்) தண் தேன் பொழில்வளர் – குளிர்ச்சியாகிய தேனைச் சொரிகிற சோலை சூழ்ந்து வளராநிற்கிற, ஆரூர்தியாகர் தடம் சிலம்பில் - திருவாரூர்த் தியாகராயரது பெரிய மலையினிடத்தே யுள்ளன—எ - று.

இது - வண்டோச்சி மருங்கணைதல். (மெய்தொட்டுப்பயிறல்) தலைமகன் வண்டுகளை முன்னிலையாக்கிக் கூறியது. 362

ஏழையிடத்தவ ராரூர்த்தியாக ரெழிற்கிரிமேல்
யாழைப்பழித்த மொழியணங்கேயடு பாலனமும்
வாழைவருக்கைக் கனியொடுபாற்குடம் வைத்திருந்தும்
கூழையெனக்களித் தாய்மறுமாற்றங் கொடுத்தருளே.

இ - ள். ஏழை – உமாதேவியை, இடத்தவர் - இடப்பாகத்திலுடையவர், ஆரூர் தியாகர் – திருவாரூர்த்தியாகராயர், (அவரது) எழில்கிரிமேல் - அழகிய மலையின்மீது வாழ்கின்ற, யாழைப்பழித்தமொழி – வீணையோசையைப் பழித்த சொல்லையுடைய, அணங்கே – பெண்ணே, அடுபால் அன்னமும் - காய்ச்சின பாற்சோறும், வாழை வருக்கைக் கனியொடு – வாழை பலா இவற்

றின் கனிகளோடு, பால்குடம் – (இரண்டு பாற்குடங்களையும், வைத்திருந்தும் — உன்னிடத்தில் வைத்திருந்தும், கூழை எனக்கு அளித்தாய் — கூழை எனக்குக் கொடுத்தாய் (இது உனக்குத் தகுமோ), மறுமாற்றம் கொடுத்தருள் – மறுமொழிசொல்லி யருளவேண்டும் — எ - று.

இது புறங்காட்டல் என்னுந்துறை ஏழை – பெண். பாலன்னம் வாழை வருக்கைக்கனி என்றது அதரத்தை, பாற்குடம் என்றது தனங்களை. கூழ் - கேழ்வரகு மாவினால் செய்யப்பட்ட நெகிழ்ச்சியான ஓர்வகையுணவு. கூழை - கூந்தல். மாற்றம் – சொல். 353

வாழியிருந்திரு வேநவநீதம் வரும்பொழுது
தாழியுடைந்த செயலொத்ததே தண் டாளச்சங்கம்
மேழியுடைத்திடு மாரூர்த்தியாகர் வியன்சிலம்பில்
கோழியிரைந்து விலக்கியவாறு கொழுநனையே.

இ - ள். இருதிருவே – பெருமையுள்ள திருமகளே, வாழி, வாழ்க, தண் தாளம் சங்கம் — குளிர்ந்த முத்துக்களையீனுகின்ற சங்குகளை, மேழி உடைத்திடும் — கலப்பைகள் உடைக்கின்ற, (வயல்சூழ்ந்த) ஆரூர் தியாகர் – திருவாரூர்த் தியாகராயரது, வியன் சிலம்பில் – பெரிய மலையில், கொழுநனை - நமது தலைவனை, கோழி இரைந்து – கோழி உரக்கக்கூவி, விலக்கிய ஆறு - தடுத்த விதமானது, நவநீதம் வரும்பொழுது – வெண்ணெய் திரண்டு வரும் போது, தாழி உடைந்த செயல் ஒத்தது — தாழி உடைந்துபோன செய்கையை நிகர்த்தது — எ - று.

நவநீதம் – வெண்ணெய். தாழி – சால் இரவுக்குறியில் தலைவன் வரவைக் கோழி கூவித் தடுத்தபோது தலைவி சொல்லியது. இது கோழி குறற்காட்டுதல் என்னுந்துறை. 364

சோதிமறந்த சுரும்பினங்காளிந்தத் தோகையிடை
பாதியிறும்படிச் செய்கின்றதாலுமைப் பாவமுறும்
வீதிவிடங்கர் தென்னாரூர்த்தியாகர் வியன்சிலம்பில்
ஓதியிருந்து மறிவில்லையோசொல்லு முங்களுக்கே.

இ - ள். சோதிமறந்த — உணர்வைமறந்த, சுரும்பு இனங்காள் - வண்டுக் கூட்டங்களே, இந்தத் தோகை இடை — இந்தப் பெண்ணின் இடையானது பாதி இறும்படி செய்கின்றதால் – பாதியாய் முறியும்படி செய்வதனால்,' உம்மை பாவம் உறும் உங்களைப் பாவம் அடையும், வீதி விடங்கர் – வீதி விடங்கர் என்னுந் திருநாமத்தையுடையவர், தென் ஆரூர் தியாகர் – தென் திருவாரூர்த்தியாகர், (அவரது) வியன் சிலம்பில் – பெரிய மலையினிடத்து, ஓதியிருந்தும் — நீங்கள் ஓதியிருந்தும், உங்களுக்கு அறிவு இல்லையோ - உமக்கு அறிவில்லையோ, சொல்லும் – சொல்லுங்கள் — எ - று.

தோகை,- மயிற்சாயலையுடையவள். ஓதி - கூந்தல், படித்து, இதுவும் வண்டோச்சி மருங்கணைதல் (மெய்தொட்டுப் பயிறல்.) 365

தேர்கொண்டகாமன் கவிகையும்வேழமுஞ் செஞ்சிலையும்
போர்கொண்டவம்புங் குடமுங்கொண்டேயொரு புற்றிடத்தில்
வேர்கொண் டிருப்பவ ராரூரர்வீதி விடங்கர்வெற்பில்
கார்கொண்டகாவி லொருபசுந்தோகையென் கண்ணுற்றதே.

இ - ள். தேர்கொண்ட தேரைக்கொண்ட, காமன் — மன்மதனது, கவிகையும் — குடையையும், வேழமும் — யானையையும், செஞ்சிலையும் — செவ்விய வில்லையும், போர்கொண்ட அம்பும்-போர்த்தொழிலைக்கொண்ட அம்புகளையும், குடமும் — குடங்களையும், கொண்டு - பெற்று, ஒரு புற்றிடத்தில்- ஒரு புற்றினிடத்தில், வேர் கொண்டிருப்பவர் — வேரூன்றி யிருப்பவர், ஆரூரர் — திருவாரூரர், வீதி விடங்கர்—, (அவரது) வெற்பில் — மலையில் உள்ள, கார்கொண்ட காவில் — மேகங்களைத் தன்மீது கொண்டிருக்கிற சோலையில், ஒரு பசுந்தோகை — ஒரு பசுமையாகிய மயில், என் கண்ணுற்றது — என் கண்ணுக்குப் புலப்பட்டது—எ - று.

காமன் கவிகை — பூர்ண சந்திரன். (முகம்), வேழம் - யானை. (இருள் கூந்தல்) அன்றி வேழம் கரும்பு எனக்கொண்டு (தோள்) என்றுரைத்தலுங் கூடும், செஞ்சிலை — (புருவம்), அம்பு — கண்கள். குடம் — தனம். இது காட்சித்துறை. காட்சி — தரிசனம். 366

அன்றுகண்டோநஞ் சமுதத்தையாழியி லம்புயன்மால்
சென்றுகண்டேத்துந் தென்னூரர்த்தியாகர் திருமிடற்றில்
ஒன்றுகண்டோமற்றங் கொன்றுவிண்ணுட ருலகிற்கண்டோம்
இன்றுகண்டோமிரண் டும்மிவள்பார்வை யிரண்டினுமே.

இ - ள். அன்று — அந்நாளில், நஞ்சு அமுதத்தை — விடத்தையும் அமிர்தத்தையும், ஆழியில் கண்டோம்-திருப்பாற்கடலில் (ஒருங்கே) கண்டோம், (அதின்பிறகு) அம்புயன்மால் — பிரமனும் திருமாலும், சென்று கண்டு-போய்த் தரிசித்து, எத்தும் — துதிக்கின்ற, தென் ஆரூர் தியாகர் — தென் ஆரூர்த் தியாகரது, திருமிடற்றில் — திருக்கழுத்தில், ஒன்று கண்டோம்- ஒன்றாகிய நஞ்சைத் தனியே கண்டோம், மற்று அங்கு ஒன்று — அவ்விடத்துத் தோன்றின இரண்டனுள் மற்றொன்றாகிய அமிர்தத்தை, விண்ணுடர் உலகில் கண்டோம் — தேவலோகத்தில் கண்டோம், இன்று — இந்நாளில், இரண்டும் — (நஞ்சு அமிர்தம் என்னும்) இரண்டினையும், இவள் பார்வை இரண்டினும் — இவளது கண் பார்வை யிரண்டினிடத்தும், கண்டோம்- ஒருசேரக் கண்டோம்—எ - று.

கண்பார்வை யிரண்டனுள் ஒன்று நஞ்சின் தொழிலாகிய துன்பஞ் செய்தலாலும், ஒன்று அமிர்தத்தின் தொழிலாகிய இன்பஞ் செய்தலாலும், பார்

வையிரண்டும் நஞ்சு அமிர்தங்களுக் குவமையாக்கி யுரைக்கப்பட்டன. வெள் விழியையும் கருவிழியையும் நிறத்திஞல் அமிர்தத்துக்கும் நஞ்சுக்கும் உவமையாக்கி யுரைத்தலுமாம். பார்வை யிரண்டு என்றது பொது நோக்கம் சிறப்பு நோக்கம் என்பவற்றை யெனினுமமையும். இது குறிப்பறிதல் என்னுந்துறை. 367

வெம்போதகவுரி யாரூர்த்தியாகர் விடங்கர்வெற்பில்
செம்போதகத்துத் திருவனையீருங்கள் செய்கையினுல்
அம்போதிதன்னை யடக்கியநீர்வெற் படக்கிலும்மைக்
கும்போதயமுனி யென்றேத்துமிந்தக் குவலயமே.

இ-ள். வெம்போதகம் உரி—வெவ்விய யானையின்றோலைப் போர்வை யாகவுடைய, ஆரூர் தியாகர்—திருவாரூர்த்தியாகர், விடங்கர்—வீதிவிடங் கர், (அவரது) வெற்பில்—மலையில், செம்போது அகத்து—செந்தாமரை மலரினிடத்து வாழ்கின்ற, திரு அனையீர்—திருமகளை நிகர்த்தவரே, உங் கள் செங்கையினுல்—உங்கள் செவந்த கையினுல், அம்போதிதன்னை அடக் கியநீர்—கடலையடக்கியநீர், வெற்பு அடக்கில்—மலையையு மடக்கினுல், இந் தக் குவலயம்—இந்தவுலகம், உம்மை—உங்களை, கும்போதயமுனி என்று ஏத்தும்—அகஸ்தியமுனியென்று துதிக்கும்—எ-று.

அகஸ்தியர்செய்த இரண்டு செய்கைகளில் ஒன்ருகிய கடலடக்கல் உம் மிடத்திற் காணப்பட்டது, மலையடக்கலும் காணப்பட்டால் உம்மை அகஸ் தியரென்றே சொல்லலாம் என்பதாம். கடலடக்கலாவது கண்புதைத்தல், மலையடக்கலாவது தனத்தை மறைத்தல். அகஸ்தியர் கடலை ஆசமநம் செய் ததும், விந்தமலையை யடக்கினதும் புராணப் பிரசித்தமான கதைகள். இது நாணிக் கண்புதைத்தல் என்னுந்துறை, தலைமகன் கூற்று. 368

அடக்கேன்விரக மறியேன்சமயம தாய்ந்துசற்றும்
படுக்கேனொருவரைப் பாரேனிரவு பகன்முழுதும்
எடுக்கேன்மலரை முடிக்கறியேனும்மை யேநினைந்து
வடக்கேவழியையும் பார்த்திருந்தேன்கண்ணு மாசுற்றதே.

இ-ள். அடக்கேன் விரகம்-விரகத்தை யடக்கமாட்டேன், சமயமது அறியேன்—சமயத்தையும் அறியமாட்டேன், ஆய்ந்து—ஆராய்ந்து, சற்றும் படுக்கேன்—சற்றும் படுத்துறங்கேன், ஒருவரைப்பாரேன்—ஒருவரையும் பார்க்கமாட்டேன், இரவுபகல் முழுதும்-இரவுபகல்கள் முழுமையும், மலரை எடுக்கேன்—மலரைப் பறியேன், முடிக்கறியேன்—முடிக்கவும் அறியேன், உம்மையே நினைந்து—, வடக்கே வழியையும் பார்த்திருந்தேன்—, (நீர் வரா மையால்) கண்ணும் மாசுற்றது—கண்ணும் பூத்துப்போயிற்று—எ-று.

இது தலைவிகூற்று. 369

போர்முந்துமோகன வல்லாளசுந்தரன் பூவைக்கிந்தத்
தேர்முந்துமோமதன் றேர்முந்துமோவிரு தேர்முந்துமுன்
கார்முந்துமோவது முந்துமுன்னேயிரு கண்கள்சொரி
நீர்முந்துமோவறி யேன்வலவாவென்ற னேரிழைக்கே.

இ-ள். போர்-போர்க்களத்தில், முந்தும்-முந்திச்செல்லுகிற, மோகன வல்லாள சுந்தரன்-மோகன வல்லாள சுந்தரனது (நாட்டிலுள்ள,) பூவைக்கு-பூவை போல்வாளுக்கு, இந்தத் தேர் முந்துமோ – இந்தத் தேர் முந்திச் செல்லுமோ, மதன் தேர் முந்துமோ – மன்மதனது தேர் முந்திச் செல்லுமோ, இருதேர் முந்துமுன் — இவ்விரண்டு தேர்களும் முந்துவதற்கு முன்பே, கார் முந்துமோ – மேகம் முந்துமோ, அது முந்து முன்னே – அது முந்துவதற்கு முன்பே, இருகண்கள்சொரி – இருகண்ணும் பொழிகின்ற, நீர் முந்துமோ-நீர் முந்திவிடுமோ, வலவா – தேர்ப்பாகனே, என்றன் நேரிழைக்கு-என்றன் நாயகிக்கு, (எது முந்துமென்று) அறிகிலேன்—எ-று.

மதன்தேர்—தென்றற்காற்று. இது பாகனொடு சொல்லல் என்னுந் துறை. 370

வழிமேல்மனமும் மனமேல்மயலும் வளைத்தமணற்
சுழிமேல்விரலும் விரன்மேற்றுளியுமென் சோகமெலாம்
கழிமேலிருக்குங் குருகினங்காள்சென்று காத்திலிரேல்
பழிமேற்சுமக்குமென் றேசொல்லுவீரந்தப் பாதகர்க்கே.

இ-ள். வழிமேல் மனமும் – (இறைவர்வருகிற வழிமேலே) மனமும், மனமேல் மயலும் – மனத்தின்மேல் மையலும், வளைத்த மணற்சுழிமேல் விரலும் – வளைக்கப்பட்ட மணற்சுழிகளின்மேல் விரலும், விரல்மேல் துளியும்-விரலின்மேல் கண்ணீர்த்துளியும், (இந்த விதமாயிருக்கிற) என் சோகம் எல்லாம் – என் சோகம் முழுதும், கழிமேல் இருக்கும் குருகு இனங்காள்-கழியிலிருக்கும் நாரைக் கூட்டங்களே, சென்று காத்திலிரேல்—விரைந்து போய்க் காத்திலீராயின், பழி – பழியானது, மேல் சுமக்கும் என்று – உம்மீது சுமக்குமென்று, அந்தப் பாதகர்க்கு சொல்லும் — அந்தப் பாதகருக்குச் சொல்லுங்கள்—எ-று.

மணற்சுழி—கூடற்சுழி. பாதகர் – பாவத்தையுடையவர். சோகம்-துன்பம். பழி – நிந்தை. இது நாரைவிடுதூது. 371

நீவந்தெனக்குமுன் னேநின்றமாயமு நீள்தழையோ
டாய்வந்தமாயமும் யாதுகொலோவன்று நூற்றுவர்பால்
போய்வந்தநேமிப் பெருமாளரங்கர் பொருப்பிடத்தே
வேய்வந்ததோளியெற் கென்சொல்லினுள்கொலை வேலவனே.

இ-ள். கொலை வேலவனே — கொலைத்தொழிலையுடைய வேலாயுதத்தையேந்தினவனே, நீவந்து எனக்கு முன்னேநின்ற மாயமும் — நீவந்து எனக்கெதிரேநின்ற மாயமும், நீள்தழையோடு ஆய்வந்த மாயமும் — நீண்ட தழையைக் கைக்கொண்டுவந்த மாயமும், யாதுகொல்லோ — என்னவோ, அன்று — அந்நாளில், நூற்றுவர்பால் போய்வந்த — துரியோதனன் முதலிய நூற்றுவரிடத்திற்குத் தூதுபோய்வந்த, நேமி — சக்கராயுதத்தையுடைய, பெருமாள் அரங்கர் — பெருமாளாகிய அரங்கநாதரது, பொருப்பிடத்து - மலையில், வேய்வந்த தோளி-மூங்கில்போலுந் தோள்களையுடையாள், எனக்கு என்சொல்லினள் — எனக்கு யாதுசொன்னாள், (சொல்லும்)— எ - று.

இது தோழிகூற்று. 372

நானஞ்செறிபுயர் காளத்திநாதர்நன் னாட்டினிலே
கானஞ்செறிகுழற் காரிகையாரிரு கண்களுக்கு
மானஞ்சுமம்பஞ்சு மாவஞ்சும்வண்டஞ்சும் வாரியஞ்சும்
மீனஞ்சுநஞ்சஞ்சும் வேளஞ்சும்வாளஞ்சும் வேலஞ்சுமே.

இ-ள். நானம் செறிபுயர் — கஸ்தூரி பூசப்பட்ட புயங்களையுடையவர், காளத்திநாதர் — காளத்தீசர் (அவரது) நல் நாட்டினிலே — நல்ல நாட்டின் கண், கானம் செறி குழல் — வாசனையும் அழகும் பொருந்திய கூந்தலையுடைய, காரிகையார்-மாதரது, இருகண்களுக்கு-இரண்டுகண்களுக்கு, மான் அஞ்சும்—, அம்பு அஞ்சும்—, மா அஞ்சும்-மாவடு அஞ்சும், வண்டு அஞ்சும்-, வாரி அஞ்சும் — கடல் அஞ்சும், மீன் அஞ்சும்—, நஞ்சு அஞ்சும்—, வேள் அஞ்சும் — மன்மதன் அஞ்சுவான், வாள் அஞ்சும்—, வேல் அஞ்சும்—எ - று.

ஒரு நாயகன் காளத்திநாதர் மலையில் வாழ்கின்ற பெண்களின் கண்ணழகைப் புகழ்ந்து சொல்லியது, இதைக் கண்ணயப்புரைத்தல் என்னுந் துறையின்பாற் படுத்தலாம். 373

மாலோன்பதியை யரன்பதிதேடி வரினுமழைக்
காலோதிபாலி னிறமேபெறினுங் கனகரத்ந
வேலோங்குதிண்கரன் விக்ரமச்சோழன் வியன்சிலம்பில்
சேலோங்குகண்ணியை யெந்நாளுங்காக்குந் திறனுனக்கே.

இ-ள். மாலோன் பதியை — திருமாலினிடமாகிய ஆலிலையை, அரன் பதி - சிவனிடமாகிய மலை, தேடிவரினும் - தேடிவந்தாலும், மழைக்கால் ஓதி-மழைக்காலிருளானது, பாலின்நிறமேபெறினும்-பாலினதுநிறத்தையேபெற்றாலும், கனகரத்நவேல் ஓங்குதிண்கரன்-கனகரத்நவேல் விளங்குகின்ற திண்ணியகையையுடையவனாகிய, விக்ரமச்சோழன் — விக்ரமச்சோழனது, வியன் சிலம்பில்-பெரிய மலையின்கண், சேல்ஓங்குகண்ணியை-சேல்போல விளங்கு

இன்ற கண்களையுடைய இந்த மாதை, எந்நாளும் காக்கும் திறன் — எக்காலத்திலும் காக்கும்படியான கடமை, உனக்கே — உன்னதேயாகும்—எ - று.

ஆலிலை — வயிறு, மலை — தனம், பாலினிறம் — வெண்மை, தனம் வயிறுவரைக்குந் தொங்கினாலும், இருண்ட கூந்தல் நரைத்து வெளுத்தாலும் இவளை நீ கைவிடாமல் காக்கவேண்டும் என்பதாம். இது தோழி தலைமகளைத் தலைமகனுக்குக் கையடை கொடுத்தல். 374

கணிமாதவர்புகழ் தென்பழனுபுரிக் கந்தர்வெற்பில்
துணியாகியவெண் மதிநுதலீரென்னைச் சூழ்ந்தமையற்
பிணியாற்றுதற்குங் களையாற்றுதற்கும் பிறங்குசிந்தா
மணிமாத்திரையல்ல வோவஞ்சிமீர்கொஞ்சும் வாயிதழே.

இ - ள். கணி — நினைத்து, மாதவர்புகழ் - பெருந்தவத்தோர் புகழ்கின்ற, தென் பழனுபுரி கந்தர்வெற்பில் — தென்பழனுபுரிக் கந்தரதுமலையில், துணி ஆகிய — துண்டமாகிய, வெண்மதிநுதலீர் - வெள்ளிய பிறைபோலும் நெற்றியையுடையீர், என்னைச்சூழ்ந்த — என்னை வளைந்துகொண்ட, மையல் — காம மயக்கமாகிய, பிணி ஆற்றுதற்கும் — பிணியை நீக்குதற்கும், களை ஆற்றுதற்கும் — விடாய் தீர்ப்பதற்கும், வஞ்சிமீர் — வஞ்சிக்கொடிபோல்பவரே, கொஞ்சும்வாயிதழ் — நுமது கொஞ்சுதற்குரிய அதரமானது, பிறங்கு — விளங்குகின்ற, சிந்தாமணி மாத்திரை அல்லவோ — சிந்தாமணி மாத்திரையல்லவோ.

கணி — மதிக்கத்தகுந்த எனினுமாம். துணி — துண்டம் (துண்டு.) இது தலைமகன் கூற்று. நுமது அதராமிர்தத்தைத் தந்தால் என் காமநோய் தீருமென்பதாம். 375

ஊழிக்கருங்கங்கு னீக்கவெய்யோனை யுறவழைக்கும்
கோழிக்குலத்தை வளர்ப்பதல்லாற்கொடுங் காலின்மள்ளர்
மேழித்தமிழ்மணக் கும்நெல்லைநாதன் வியன்சிலம்பில்
பாழுக்குயான்வளர்த் தேன்கிள்ளையைப்பழம் பால்பகிர்ந்தே.

இ - ள். ஊழி — கற்பகாலம்போல நீண்ட, கருங்கங்குல்நீக்க — கருமையாகிய இரவை நீக்கும்பொருட்டு, வெய்யோனை — சூரியனை, உற அழைக்கும் — மிகவும் கூவியழைக்கின்ற, கோழிக்குலத்தை வளர்ப்பதல்லால் — கோழிக்கூட்டத்தை வளர்ப்பதையன்றி, கொடுங்காலின் மள்ளர் — உறுதியாகிய கால்களையுடைய உழவரது, மேழி தமிழ்மணக்கும் — கலப்பையினும் தமிழ் மணக்கின்ற, நெல்லைநாதன் — திருநெல்லைநாதனது, வியன்சிலம்பில்-பெரிய மலையில், யான் — நான், பழம்பால் பகிர்ந்து — (நான் உண்ணும்) பால் பழங்களைப் பகிர்ந்துண்பித்து, கிள்ளையை — கிளியை, பாழுக்கு வளர்த்தேன் - வீணுக்கு வளர்த்தேன்—எ - று.

விரைவில் விடியாமையால் இரவு ஊழிக்கருங் கங்குல் எனப்பட்டது, மேழித்தமிழ்மணக்கும் நெல்லை என்றது தமிழ் மிகுதியாய் வழங்குந் திருநெல்லையென்றபடி. 376

மாலடிதேடியுங் காணுதசொக்கர் வரையிடத்தே
பாலடிதேடி வருங்கிள்ளைகாளொரு பாவையென்னை
வேலெடுத்தேகுத்தி வேயிணைக்கேகட்டி மேருவின்பால்
ஆலடிக்கீழ்வெளிக் கேபறித்தாளுயி ரத்தத்தையே.

இ-ள். மால் திருமாலானவர், அடிதேடியும் - திருவடியைத் தேடியும், காணுத - காணப்பெறுத, சொக்கர் - சொக்கேசரது, வரையிடத்தே - மலையின்கண்ணே, பால் அடிதேடிவரும் - பால்பற்றின அடிநெல்லைத் தேடிவருகின்ற, கிள்ளைகாள் - கிளிகளே, ஒருபாவை — ஒரு பாவைபோலும் பெண், வேலெடுத்து குத்தி - வேலெடுத்துக்குத்தி, வேயிணைக்கு கட்டி - இரட்டைமூங்கிலிற்கட்டி, மேருவின்பால் - மேருமலையின்பக்கத்திலிருக்கிற, ஆல்அடிகீழ்-ஆலமரத்தடியில் உள்ள, வெளிக்கு - வெள்ளிடையில், உயிர் அத்தத்தை-என் உயிராகிய தனத்தை, பறித்தாள் — பறித்துக்கொண்டாள்—எ-று.

வேல் என்றது கண்களை, வேயிணை என்றது தோள்களை, மேரு என்றது தனங்களை, ஆல் என்றது வயிற்றை. இது தலைமகன் கிள்ளைகளோடு சொல்லியது. கிளைகாள் என்பதற்கு உறவினரேயெனப் பொருள்கொண்டு, நீங்களித்தனைபேரிருந்தும் ஒருபெண் என் பொருளைப் பறித்துக் கொள்ளப் பார்த்திருந்தீர்களேயென் றுரைத்தலுமொன்று. 377

குறித்தாள்குறித்தொன்றைக்கூறப்படாதென் றுகொய்தழையைப்
பறித்தாள்பறித்துப் பவளச்செவ்வாய்வைத்துப் பையப்பையக்
கறித்தாள்கறித்தபின் கண்டம்புகாதென் று காந்தளங்கை
முறித்தாள்முறித்தபின் னேநினைத்தாளவர் மொய்ம்பினையே.

இ-ள். ஒன்றை குறித்தாள் - ஒன்றை நினைத்தாள், குறித்து - நினைத்து கூறப்படாது என்று — சொல்லவொண்ணுதென்று, கொய்தழையை - கொய்தற்குறிய தழைகளை, பறித்தாள்—, பறித்து—, பவளம் — பவளம்போன்ற, செவ்வாய்வைத்து - செவந்த வாயிலிட்டு, பையப்பையக் கறித்தாள் - மெல்லமெல்லக்கடித்தாள், கறித்தபின் - கடித்தபிறகு, கண்டம் புகாது என்று - கழுத்திற் புகாதென்று, காந்தள் அங்கைமுறித்தாள் - காந்தள் மலர்போலும் அகங்கையை முறித்துக்கொண்டாள், முறித்தபின்னே—, அவர் மொய்ம்பினை நினைத்தாள் - அவர் தோள்களை நினைத்தாள்—எ-று.

இப்படி செய்ததனல் இவள் குறிப்பு இன்னதெனத் தெளியேன் என்பது கருத்து. இது தோழி செவிலிக்குச் சொல்லியது. 378

அராமேலிடுபுயன் காளத்திநாத னணிவரையில்
இராமேசுரத்தினுக் கேகுவனென்றன ளேழைபுத்தி
வராமேயுயர்புத்தி வந்ததென்றேகனி வாய்மலர்ந்தேன்
அராமேவியவல்கு லாள்சொன்னசூதை யறிந்திலனே.

இ-ள். அரா - பாம்பை, மேலிடுபுயன் - மேலே யணிந்துகொண்ட திருத்தோள்களை யுடையவனாகிய, காளத்திநாதன் - காளத்தீச்சுரனது, அணிவரைமேல் - அழகிய மலையின்மீது, (என் பெண்ணானவள்) இராமேசுரத்தினுக்கு - இராமேச்சுரத்துக்கு, ஏகுவன் என்றனள் - போவேனென்றாள், (அதைக்கேட்ட நான்) ஏழை புத்திவராமே - பெண்புத்தி யுண்டாகாமல், உயர் புத்திவந்தது என்றே - உயர்ந்த புத்தி உண்டாயிற்றென்று நினைத்தே, கனிவாய் மலர்ந்தேன் - கனிவாய்திறந்து அப்படியே போய்வாவென்றேன், அரா - மேவிய, அல்குலாள் - பாம்பின் படம்போலும் அல்குலையுடையவள், சொன்ன சூதை அறிந்திலன் - சொன்ன சூது வார்த்தையை அறிந்திலேன்—எ-று.

இராமேசுரம் - ஓர் சிவஸ்தலம். இராமேசுரத்தினுக்கு ஏகுவன் என்று சொன்ன சொல்லில் சூதாவது இங்கேயிராமல் சுரத்துக்குப் போவேனென்றது, சுரம் - பாலைநிலம், இராமேசுரத்துக்குப் போகிறாளென் றிருந்தேன் அவள் இராமல் பாலை நிலத்துக்குப் போனாள் இந்தச் சூதை யறிந்திருந்தால் போகவொட்டேன் என்பதாம். 379

வாரிக்கிராகவன் மாரனுக்கீசன் மதிக்குந்தென்றற்
றேருக்கும்பாந்தள் மருவார்க்குநாந்தகஞ் சென்றவர்க்குத்
தாருக்குநேருறத் தானஞ்செய்தாண்டவன் றண்சிலம்பில்
பூரிக்கும்பெண்ணுக்குச் சஞ்சீவிநீதந்த பூந்தழையே.

இ-ள். சென்றவர்க்கு - தன்னைநாடிவந்தவர்க்கு, தாருக்கு நேர்உற - கற்பகதருவுக்குச் சமானமாக, தானம்செய் - தானம் செய்கின்ற, தாண்டவன் - தாண்டவராயனது, தண்சிலம்பில் - குளிர்ந்தமலையில், நீதந்த பூதழை - நீகொடுத்த அழகிய தழையானது, வாரிக்கு இராகவன் - கடலுக்கு ஸ்ரீராமனாயிற்று, மாரனுக்கு ஈசன் - மன்மதனுக்குச் சிவபிரானாயிற்று, மதிக்கும் தென்றல் தேருக்கும்பாந்தள் - சந்திரனுக்கும் தென்றற்றேருக்கும் பாம்பாயிற்று, மருவார்க்கு நாந்தகம் - பகைவருக்கு வாளாயிற்று, பூரிக்கும் பெண்ணுக்கு சஞ்சீவி - மனங்களிக்கின்ற எமது பெண்ணுக்குச் சஞ்சீவியாயிற்று—எ-று.

தழை கடலோசையையடக்கித் துன்பஞ்செய்யாமல் தடுத்ததனால் இராகவனாயிற்றென்றும், மன்மதன்செய்யும் துன்பத்தைத் தணித்ததனால் ஈசனாயிற்றென்றும், சந்திரனாலும் தென்றற்காற்றினாலும் உண்டாகுந் துன்பத்தை நீக்கினமையால் பாந்தளாயிற்றென்றும், அலர்தூற்றுவார் வாயையடக்குத

லால் நாந்தகமென்றும், உயிர் நீங்காமல் காப்பாற்றுதலால் சஞ்சீவியென்றும் கூறலாயிற்று.

சஞ்சீவி – உயிர்தரு மருந்து. 380

தண்டமிழ்நாவலன் மாவலிவாணன் றடஞ்சிலம்பில்
வண்டெழுபாலைக்கு ளெவ்வாறுசென்றனள் மாநிலத்தில்
கொண்டபெண்ணனவள் வேறேயொருவனைக் கூடிவரக்
கண்டவன்றன்மனம் போலேயெரியுங் கடுஞ்சுரமே.

இ-ள். தண்தமிழ் நாவலன் – இனிய தமிழ்நாவலன், மாவலிவாணன்—, (அவனது) தடம் சிலம்பில் – பெரிய மலையில், வண்டுஎழு பாலைக்குள் – வண்டுகள் தொனித்துத்திரிகிற பாலைவனத்தில், எவ்வாறு சென்றனள் – எப்படி போனாள், கொண்ட பெண்ணனவள்—, வேறே ஒருவனைக் கூடிவர – வேறொரு புருடனைக் கூடிவாழ்ந்து வருதலை, கண்டவன் மனம் போலே எரியும் கடுஞ்சுரம் – பார்த்தவனது மனம்போலே யெரியாநின்ற கடுமையாகிய பாலைவனமாயிற்றே—எ-று.

எரியும் கடுஞ்சுரமாகிய பாலைக்குள் எவ்வாறு சென்றனள் எனக் கூட்டுக. பாலைவனம் – நீரில்லாத மணல்வெளி. இது நிலமைந்தனுள் ஒன்று. இது செவிலித்தாய் சொல்லியது. 381

எட்டியுந்தீந்து விடத்தேருங்கள்ளியு மீரம்வற்றிப்
பொட்டுப்பொறியெழும் பாலையிலேபுரி யாருடலை
வெட்டிச்செயங்கொண்ட விக்ரமச்சோழன் வியன்சிலம்பில்
கட்டித்திரவிய மெப்படிப்பாடகக் கால்வைப்பளே.

இ-ள். புரியார் உடலைவெட்டி – தன்னை விரும்பி யடையாதவரது உடம்பைவெட்டி, செயம்கொண்ட – வெற்றிகொண்ட, விக்ரமச்சோழன் – விக்ரமச்சோழனது, வியன்சிலம்பில் – பெரிய மலையினிடத்து, எட்டியும் தீந்து – எட்டிமரங்களும் தீந்து, விடத்தேரும் கள்ளியும் – விடத்தேரை மரங்களும் கள்ளிச்செடிகளும், ஈரம் வற்றி – ஈரம் புலர்ந்து, பொட்டு பொறி எழும்—வட்ட வடிவாகிய தீப்பொறிகள் எழுகின்ற, பாலையிலே – பாலைநிலத்திலே, கட்டித்திரவியம் – தங்கக்கட்டி போன்றவளாகிய என் பெண், எப்படி – எவ்வாறு, பாடகக் கால்வைப்பள்-பாடகமணிந்த பாதத்தை வைப்பாள்—எ-று.

புரியார் – பகைவர், திரவியம்—பொன் (தங்கம்.) பாடகம் – மாதர் காலில் அணியும் ஓராபரணம். பொட்டு – வட்டவடி. 382

காண்டாவனஞ்செறி பாலையிலேசென்ற காளையிங்கே
மீண்டாலணங்கோ ரடிசெல்லுமோவென் விதிவசமோ

ஆண்டார்களந்தைப் புறுவேயதிசய மன்றனுமன்
தூண்டாதெரிகதி ரோன்முன்புபோயின சூழ்ச்சியதே.

இ - ள். காண்டாவனம் — செறிபாலையிலேசென்ற, எரிகின்ற காண்டா வனத்தைப்போல — தீநெருங்கின பாலைநிலத்திலே சென்ற, காளை — காளை போல்பவனாகிய தலைவன், இங்கே மீண்டால் — இங்கே திரும்பிவந்தால், அணங்கு — நமது பெண்ணானவள், ஓர் அடி செல்லுமோ — (தனித்து) ஓரடி யெடுத்து நடப்பாளோ, (நடக்கமாட்டாள். இந்த அடிச்சுவட்டை நோக்கு மிடத்தில்) ஆண்டார்-ஆண்டவராகிய சிவபெருமான் எழுந்தருளிய, களந்தை-திருக்களந்தையிலுள்ள, புறவே - புறவே, அதிசயம் — இது அதிசயமாயிருக் கின்றது (என்னெனின்), அன்று — அந்நாளில், அனுமன்-அநுமானனவன், தூண்டாது — தூண்டிவிடவேண்டாமல், எரி-தானேயெரிகின்ற, கதிரோன்-கிரணங்களையுடைய சூரியனுக்கு, முன்பு — எதிரே, போயின — கல்வி கற் றுக்கொண்டேசென்ற, சூழ்ச்சியதே-உபாயமேபோலும், என் விதிவசமோ- (இவ்வாறன்றி) என்ன விதிவசத்தால் நடந்த காரியமோ யான் அறி கிலேன் — எ - று.

அநுமான் சூரியனிடத்தில் பாடம் படிக்கும்போது தன் விசுவரூபங் கொண்டுஉதயகிரியில்ஒருகாலும் அஸ்தமநகிரியில்ஒருகாலும் ஊன்றிநின்று எதிர்முகமாகவே சென்றான் என்பதுபுராணகதையாதலால், அவ்வாறே இத் தலைவனும் நமது பெண்ணை எதிர்முகமாய் நோக்கிக்கொண்டே சென்றதாகத் தோன்றுகின்றதென்பதாம். இது செவிலி அடிச்சுவடு கண்டுசொல்லியது.

மாக்கண்வடுக்கண்ணி சண்பகநாதர் வரையிடத்தே
பூக்களெடுக்கப் பொறிவண்டுகூவப் புல்வாய்கதற
மூக்கைவழித்தே யழுதகண்ணீரை முகந்துபுலி
நாக்கைநனைக்குஞ் சுரத்திலெவ்வாறு நடந்தனளே.

இ - ள். மாக்கண் வடுகண்ணி — மாமரத்திலுள்ள வடுவகிர்போன்ற கண் களையுடையவளே, சண்பகநாதர் வரையிடத்து — சண்பகநாதரது மலையில், பொறிவண்டு — புள்ளிகளையுடைய வண்டுகள், பூ கள் எடுக்க — மலர்த்தேனை யெடுக்கும்பொருட்டு, கூவ — ஒலிக்க, புல்வாய்கதற — கலைமான்கதற, மூக் கைவழித்து அழுத கண்ணீரை — மூக்கை வழித்துநின்று அழுத கண்ணீரை, புலி முகந்து — புலிகள் பருகி, நாக்கை நனைக்கும் — நாக்கை நனைத்துக்கொள் ளுகின்ற, சுரத்தில் — பாலைநிலத்தில், எவ்வாறு நடந்தனள் — (நமதுபெண்) எப்படி நடந்தாள் — எ - று.

வடு — மாம்பிஞ்சு. வடுக்கண்ணியென்றது தோழியை. கள் — தேன். புல்வாய் — மான். கண்ணீரை முகந்து என்றது கண்ணீரை நக்கியென்றபடி. இது சுரத்தியல்பை நினைந்து செவிலி தோழிக்குச் சொல்லியது. 384

மாலயன்போற்று மதுராபுரிச்சொக்கர் மால்வரைமேல்
சோலைவரிக்கிளிக் கின்னமுதூட்டச் சுடச்சுடவப்
பாலையெனக்குத் தருதியென்றாணன் று பாவையென்றேன்
ஆலைமொழிச்சிறி யாள்சொன்னசூதை யறிந்திலனே.

இ-ள். மால் அயன்போற்றும் – திருமாலும் பிரமனும் வணங்குகின்ற, மதுராபுரி – மதுராபுரியி லெழுந்தருளிய, சொக்கர் – சொக்கநாதரது, மால் வரைமேல் – பெரிதாகிய மலையின்கண், சோலை வரிகிளிக்கு – சோலையில் வாழ்கின்றகீற்றுக்களையுடைய கிளிப்பிள்ளைக்கு, இன் அமுதூட்ட-இனிய சோற்றை யுண்பிக்கும்பொருட்டு, சுடச்சுட – சுடச்சுட, அ பாலை – அந் தப்பாலை, எனக்கு தருதி என்றாள் – எனக்குத் தருவாயாக வென்றாள், (அப் படி என்பெண் கேட்டதற்கு நானும்) பாவை – பாவைபோல்வாளே, நன்று என்றேன் – நல்லது என்றேன், ஆலைமொழி – கருப்பஞ்சாறுபோலும் இன் சொல்லையுடைய, சிறியாள் – சிறுபெண், சொன்னசூதை – சொன்னசூது வார்த்தையின் உட்கருத்தை, அறிந்திலன் – முன்னே அறிந்திலேன்—எ-று.

அமுது—சோறு, பாலைதருதி என்றதற்குப் பாலைத்தருவாய் என்று நான் பொருள்கொண்டேன், அவள் பாலைவனத்துக்குப்போக விடைதந்தா ளெனக் கருதிச் சென்றாள் என்பதாம். சூது – சூதுவார்த்தை. (இரு பொருள்படச் சொல்லுஞ்சொல்) ஆலை—கரும்பு. 385

விழுதுவிட்டோடிய குற்றாலநாதர் வியன்சிலம்பில்
பழுதுபட்டாவி பதைக்குதையோபஞ்ச பாதகனைத்
தொழுதுவிட்டேன்வரச்சொல்லிவிட்டேன் வரச்சொல்லிச்சொல்லி
எழுதிவிட்டேனன்ன மேயினியோலைக் கிடமில்லையே.

இ-ள். விழுதுவிட்டு ஓடிய – விழுதுவிட்டுப் படர்ந்த, குற்றாலநாதர் - திருக்குற்றாலநாதரது, வியன்சிலம்பில் – பெரியமலையில், பழுதுபட்டு - அழிந்து, ஆவி-உயிரானது, பதைக்குது-பதைக்கின்றது, ஐயோ - அந்தோ, பஞ்சபாதகனை – பஞ்சமாபாதகனை, தொழுதுவிட்டேன் – வணங்கினேன், வரச்சொல்லிவிட்டேன்—வரச்சொன்னேன், வரச்சொல்லி—, எழுதிவிட் டேன்—எழுதியனுப்பினேன், அன்னமே – அன்னம்போல்வாளே, இனி ஓலைக்கு இடம் இல்லை—இனி ஓலையில் இடமில்லை—எ-று.

அன்னமேயென்றது பாங்கியை. இது தலைமகள் சொல்லியது. குற் றாலம்—ஓர் சிவஸ்தலம். 386

உழுமேழியாளன் களப்பாளனுத்தண்ட ஞேங்குவெற்பில்
எழுமேகமுஞ்செனு மேவலவாவெனைத் தேடிமயில்

அழுமேதெருநிற்கு மேயஞ்சுமேகெஞ்சி யப்பணைமேல்
விழுமேமறித்தெழு மேசென்றநாளை விரலெண்ணுமே.

இ-ள். உழும் — உழுகின்ற, மேழியாளன் — மேழிச்செல்வத்தை யுடையவன், களப்பாளன் —, உத்தண்டன் —, (அவனது) ஓங்குவெற்பில்-உயர்ந்த மலையில், எழும் மேகமும் செல்லுமே — எழுகின்ற மேகங்களும் செல்லுமே, வலவா — தேர்ப்பாகனே, மயில் — மயில்போல்வாளாகிய என் பிராணநாயகி, என்னைத்தேடி அழுமே — என்னை நாடி அழுவாளே, தெரு நிற்குமே — (என் வரவுநோக்கி) வீதியில் நிற்பாளே, அஞ்சுமே — (மன்மதவேதனை முதலியவைகளுக்கு அஞ்சுவாளே, கெஞ்சி — மன்றாடி, அப்பு அணைமேல் — மன்மத பாணங்களாகிய தாமரை முல்லை முதலிய மலர்களைப் பரப்பியிருக்கிற சயநத்தின்மேல், விழுமே — விழுவாளே, மறித்து எழுமே — மீண்டும் எழுந்திருப்பாளே, சென்றநாளை விரல் எண்ணுமே — (நான் பிரிந்தபிறகு) கழிந்த நாள்களை விரலால் எண்ணிப் பார்ப்பாளே, (ஆதலால்) அவளுக்கு இப்படிப் பட்ட அவஸ்தைகளெல்லாம் உண்டாவதற்கு முன்பே, நீ நமது தேரை விரைந்து செலுத்துவாயாக—எ-று.

இது வினைமுற்று மீண்டுவரும் தலைமகன் தன் தேர்ப்பாகனோடு சொல்லியது. 387

திரைவேலைசுற்றிய குற்றாலநாதர் தினம்பவனி
வரல்வேலைநீயு மயல்கொளல்வேலையம் மாரனம்பு
பொரல்வேலைநீசங்கம் போட்டிடல்வேலை புதியவளை
தரல்வேலையாகு மகளேயுனைப்பெற்ற தாலெனக்கே.

இ-ள். திரைவேலை சுற்றிய — அலைகளை யுடைய கடல்சூழ்ந்த, குற்றாலநாதர் — திருக்குற்றாலத்துக் கதிபராகிய சிவபெருமான், தினம் — நாள்தோறும், பவனிவரல் வேலை — பவனிவருதலே (அவருக்கு) வேலையாகும், நீயும் - (அந்தப் பவனியைக்கண்ட) நீயும், மயல்கொளல்வேலை — மையல்கொள்ளுதலே (உனக்கு) வேலையாகும், அ மாரன் — அந்த மன்மதன், அம்புபொரல் வேலை-அம்புகளைக்கொண்டு போர்செய்தலே (அவனுக்கு) வேலையாகும், நீ - (அந்தப் போருக்கு இலக்காகிய) நீ, சங்கம்போட்டிடல் வேலை — சங்கவளையலைச் சிந்துதலே (உனக்கு) வேலையாகும், மகளே — புதல்வீ, உன்னைப் பெற்றதால் — உன்னை யீன்றதனால், எனக்கு — எனக்கு, புதியவளைதரல் வேலை — புதிய வளையலைத் தருதலே வேலையாகும்—எ-று.

இது தாய்க்கூற்று. 388

வானைத்தரும்புகழ்க் காளத்திநாதர் வரைத்துறைவற்
கானக்குழலினிற் காற்றளைபூட்டிக் கண்வேலதனால்

ஊனப்படக்குத்தி யல்குற்போற்றேரைவிட் டூர்ந்துகொங்கை
யானைக்கிரையிடுவே னொருநாள்வந் தகப்படினே.

இ-ள். வானைதரும்-(தன் அடியாருக்கு இம்மையின்பத்தையேயன்றி) மறுமையின்பத்தையும் தருகின்ற, புகழ்—கீர்த்தியையுடைய, காளத்திநாதர் வரை—காளத்தீச்சுரரது மலையிலுள்ள, துறைவன்-நமது துறைவனை, கான் ஐகுழலினில்—மணம்பொருந்திய அழகிய கூந்தலால், கால்தளைபூட்டி-காலுக்கு விலங்குபூட்டி, கண்வேலதனால்-கண்களாகிய இரண்டு வேல்களால், ஊனப்பட குத்தி—காயப்படும்படி குத்தி, அல்குல்பொன் தேரைவிட்டு ஊர்ந்து-அல்குலாகிய பொற்றேரைவிட் டிடறச்செய்து, கொங்கையானைக்கு இரையிடுவேன்—தனங்களாகிய இரண்டு யானைகளுக்கும் இரையூட்டுவேன், ஒருநாள் வந்து அகப்படின்—ஒருநாள்வந்து அகப்பட்டால்—எ-று.

ஒருநாள் வந்து அகப்பட்டால் இப்படி செய்வேன் என்பதாம். இது தலைவி பாங்கியொடு சொல்லியது. கான்-மணம், ஐ-அழகு. தளை-விலங்கு.

பொய்யாதவாசகன் சங்கரநாரண பூபனிரு
கையாலணைக்கக் கனவுகண்டேன்முகைக் காம்பினகம்
தையாதணையு மெனவுரைத்தேனதிற் சண்டைவந்து
மெய்யாவெனவிழித் தேனொளித்தானென் விழியினுள்ளே.

இ-ள். பொய்யாதவாசகன்-பொய்க்காத சொல்லையுடையவன், சங்கரநாரணபூபன்—சங்கரநாரணபூபதி, (அவன்) இருகையால் அணைக்க—இருகையினாலும் என்னைத்தழுவ, கனவுகண்டேன்—கனாக்கண்டேன், (கண்டபோது) முகைக்காம்பில்-முகைக்காம்பிலே, நகம் தையாது—நகம்பதியாமல், அணையும் எனவுரைத்தேன்—தழுவும் என்று சொன்னேன், அதில்-அந்தக் கனவில், சண்டைவந்து-சண்டையுண்டாக, மெய்யாஎன விழித்தேன்-(இந்தச் சண்டை) மெய்தானாவென்று விழித்துப்பார்த்தேன், (அவன்) என் விழியினுள்ளே ஒளித்தான்—என் கண்ணுக்குள்ளே மறைந்துவிட்டான்—எ-று.

பொய்யாத வாசகன்—சத்தியவாக்கை யுடையவன், சங்கரநாரண பூபன்—ஒரு சீமான். இது தலைமகள் கனபுநலியுரைத்தல். 390

✓ துளவத்தொடையணி சங்கரநாரணன் றோய்ந்தணைந்த
களவத்தனையு மிதழ்சொல்லுமேயடி கள்ளிநந்தம்
வளவத்தனையு மிதுவார்த்தையாச்சுது வன்முகைபாக்
களவத்தனையில்லை யேயுனக்கேனிந்தக் காயகமே.

இ-ள். துளவத்தொடை அணி—துளவமாலையையணிந்த, சங்கரநாரணன்—சங்கரநாரணபூபன், தோய்ந்து அணைந்த—தழுவியணைந்த, களவுஅத்

தனையும் - திருட்டுத்தனம் முழுதையும், இதழ் சொல்லுமே - உன் அதரமே சொல்லாநின்றதே, அடிகள்ளி - அடிதிருடி, நந்தம் வளவு அத்தனையும் - நமது வீடுமுழுதும், இது வார்த்தை ஆச்சுது - இதுவே வார்த்தையாய்விட்டது, வல்முலை - சொக்கட்டானை நிகர்த்த தனங்கள், பாக்கு அளவு அத்தனை இல்லையே - பாக்களவாகிய அத்தனையு மில்லையே, உனக்கு இந்தக் காயகம் ஏன் - உனக்கு இந்த மருட்டுவித்தையாதுக்கு—எ - று.

துளவம் - துளசி, தொடை - மாலை, இதழ் - அதரம், வளவு - வீடு, காயகம் - காமப்பிராந்தி எனினுமாம். இது செவிலித்தாய் சொல்லியது. 391

போவென் றிரவைச் சிறகாலடித்துப் பொழுதையிங்கே
வாவென் றழைப்பதற் கோவளர்த்தேன்வர்ணச் சேவலைநான்
தாவென் றவர்க்குத் தருமுருகையன் றடஞ்சிலம்பில்
ஆவென் றவாய்கிழிப் பேன்பொறுத்தேன்வளர்த் தாசைகொண்டே.

இ - ள். இரவை-இராக்காலத்தை, போவென்றுசிறகால் அடித்து-போவென்று சிறகாலே புடைத்து, பொழுதை - சூரியனை, இங்கே வாவென்று அழைப்பதற்கோ - இங்கே வாவென்று அழைக்கும்பொருட்டோ, நான் - யான், வர்ணச்சேவலை வளர்த்தேன் - அழகிய சேவலை வளர்த்தேன், தா என்றவர்க்கு - கொடு என்று யாசித்தவர்க்கு, தரும் - (அவர் விரும்பினவற்றைத்) தருகின்ற, முருகையன் - முருகையனது, தடம் சிலம்பில் - பெரிய மலையில், ஆ என்ற வாய் கிழிப்பேன் - ஆவென்று திறந்து கூவின வாயைக் கிழித்துவிடுவேன், வளர்த்த ஆசைகொண்டு பொறுத்தேன் - (அதை) நான் வளர்த்த விருப்பத்தினால் பொறுத்துக்கொண்டேன்—எ - று.

பொழுதை - பொழுது. ஐ - சூரியன். வர்ணம் - நிறம் எனினுமாம் முருகையன் - ஒரு சீமான். நான் என் உயிர்த்துணைவனோடுகூடி யின்புறுகின்ற இராக்காலத்தைப் போவென்றடித்துப் பகற்காலத்தை யுண்டாக்குவோனாகிய சூரியனை யழைத்து எனக்கு விரோதியாயிருக்கையால் இந்தச் சேவலின் வாயைப் பிளந்து விடுவேன், ஆனால் இதை வளர்த்த ஆசையால் பொறுத்தேன் என்பதாம். இது தலைமகள் பாங்கியொடு சொல்லியது. 392

வெள்ளியங்கார்வரை யான்புவிநாதன் வியன்சிலம்பில்
கள்ளியங்காடுசென் றாய்மகளேயுன் கருத்தறிந்து
பள்ளியங்கார்படுப் பார்பனிநீரையுன் பஞ்சணைமேல்
அள்ளியங்கார்தெளிப் பாரெனைப்போலுன் னருகிருந்தே.

இ - ள். வெள்ளி - வெள்ளியினாலாகிய, அம் - அழகிய, கார்வரையான் - பெரிய மலையையுடையவனாகிய, புவிநாதன் - புவிநாதனது, வியன் சிலம்பில் - பெரியமலையினிடத்து, கள்ளியங்காடு சென்றாய் - கள்ளிக்காடாகியபாலை

நிலத்தில் போயினுய், மகனே—என் புதல்வீ, உன் கருத்து அறிந்து - உன் கருத்தை யுணர்ந்து, பள்ளி – சயநத்தை, அங்கு ஆர்படுப்பார்-அவ்விடத்தில் யார் பரப்புவார்கள், உன் பஞ்சணைமேல் – உன் பஞ்சணையின்மீது, பனிநீரைஅள்ளி—பனிநீரைவாரி, அங்கு – அவ்விடத்தில், என்னைப்போல் - என்னைப்போல, உன் அருகு இருந்து – உன் சமீபத்தி லிருந்துகொண்டு, ஆர் தெளிப்பார் – யார் தெளிப்பார்கள்—எ - று.

புவிநாதன் – ஒரு சீமான். கள்ளிக்காடு என்றது பாலைவனத்தை. இது செவிலித்தாய் சொல்லியது. 393

மன்னனில்லாதவிவ் வாசல்வந்தாய்மதி யேயுனையச்
சின்னக்குதிரை மரத்தேறிக்கூவுஞ் சிறுகுயிலைக்
கன்னற்சிலையைப் பிடித்தோனையென்றன் கணவன்வந்தால்
வின்னப்படுத்தியென் வாசல்வராமல் வெருட்டுவனே.

இ–ள். மன்னன் இல்லாத-அரசனில்லாத, இவ்வாசல் வந்தாய் - இந்த வாசலில்வந்தாய், மதியே – சந்திரனே, என்கணவன் வந்தால்-என் நாயகன் வந்தால், உன்னை – உன்னையும், அ – அந்த, சின்னக்குதிரைமரத்துஏறி-சின்னமாமரத்தின் மேலேறி, கூவும் — கூவாநின்ற, சிறுகுயிலை – சிறிய குயிலையும், கன்னல் சிலையைப் பிடித்தோனை – கருப்புவில்லைக் கைப்பிடித்தவனுகிய மன்மதனையும், வின்னப்படுத்தி – பின்னம்செய்து, என்வாசல் வராமல்-என் வாசலில் வரவொட்டாமல், வெருட்டுவன் -வெருட்டிவிடுவேன்—எ-று.

மதி – சந்திரன். குதிரைமரம் – மாமரம். கன்னல் – கரும்பு. இது தலைமகள் கூற்று. 394

பெரும்பாரளந்தவ ரேயரனேந்தும் பெரியவரே
அரும்பாமலரணை யாதவரேயெம தண்ணலென்னும்
விரும்பினர்க்காத்திடுங் காளத்திநாதர் வியன்சிலம்பில்
கரும்பாமொழிச்சியெங் கேலுத்தர்போனிற்குங் காவலரே.

இ - ள். எமது அண்ணல் என்னும்-எமது பெரியோனென்கிற, விரும்பினர்க்காத்திடும் – விரும்பினேரைக் காக்கின்ற, காளத்திநாதர் – காளத்திநாதரது, வியன் சிலம்பில் – பெரிதாகிய மலையில், பெரும்பார் அளந்தவரே பெரிய பூமியை யளந்தவரே, அரன் ஏந்தும் பெரியவரே – சிவபெருமான் கையிலேந்துகின்ற பெரியவரே, அரும்பாமலர் அணையாதவர் — அரும்பாத மலரைச் சேராதவரே, லுத்தர்போல் நிற்கும் காவலரே-உலுத்தர்கள்போலே நிற்கின்ற காவலர்களே, கரும்பு ஆம் மொழிச்சி-கருப்பஞ்சாறுபோன்ற இன்சொல்லையுடையவளாகிய எமதுபெண், எங்கே — எங்கே போயினுள்—எ-று.

பெரும்பரீர் அளந்தவர்-அரிதாள், (அறுத்ததிணைத்தாள்) அரன் எந்தும் பெரியவர் - மான். அரும்பாமலர் அணையாதவர் - வண்டுகள். காவலர் - சோலையிலுள்ள மலர்கள். இது வறும்புனங்கண்ட தலைமகன் சொல்லியது.

திருத்தேர்புகழ்நந்தி தேசபண்டாரிதெள் ளாரவெற்பில்
மருத்தேர்குழலிக்குக் கார்முந்துமாகில் மகுடரத்நப்
பரித்தேரும்பாகனு மென்பட்டவோவென்று பங்கயக்கை
நெரித்தேவயிற்றில்வைத் தேநிற்பவளேவஞ்சி நெஞ்சுலர்ந்தே.

இ-ள். திருத்து - திருத்தப்பட்ட, ஏர் - அழகையும், புகழ் - புகழையுமுடைய, நந்திதேசபண்டாரி-நந்திதேசபண்டாரியின், தெள்ஆரவெற்பில்-தெளிந்த சந்தனமலையில், மருத்தேர் குழலிக்கு - வாசனை வீசுகின்ற குழலையுடையவளாகிய என் காதலிக்கெதிரே, கார் முந்துமாகில்-மேகங்கள் முந்தினால், மகுடரத்நம் - ரத்ந கிரீடத்தைத்தரித்த, பரி-குதிரைபூண்ட, தேரும்-ரதமும், பாகனும் - தேர்ப்பாகனும், என்பட்டவோ என்று - என்ன கதியை அடைந்தனவோவென்று, பங்கயக்கை நெரித்து - தாமரை மலர்போன்ற கைகளைநெரித்து, வயிற்றில்வைத்து - வயிற்றில் வைத்துக்கொண்டு, வஞ்சி-வஞ்சிக்கொடிபோலும் என் காதலி, நெஞ்சு உலர்ந்து நிற்பளே - நெஞ்சுலர்ந்து நிற்பாளே, (ஆதலால் நீ விரைந்து தேரைச் செலுத்துவாயாக)-எ-று.

நந்திதேசபண்டாரி - ஓர் பிரபு. ஆரம் சந்தனமரம், இது தலைமகன் பாகனோடு சொல்லியது. 396

வானொத்தகையன் முருகப்பபூபன் வரும்பவனிக்
கேனத்தைக்கொண்டு திரிந்தனையேயடி யேமகளே
நீநத்தைப்போடவு நானத்தைத்தேடவு நித்தம்வரும்
சீநத்துக்கப்ப லுண் டோவதைநீசற்றுந் தேர்ந்திலையே.

இ-ள். வான் ஒத்தகையன் - மேகம்போலும் கொடைக்கையினையுடையவன், முருகப்பபூபன் - முருகப்பபூபதி, (அவன்) வரும் பவனிக்கு - வருகின்ற பவனிக்கு, ஏன் நத்தைக்கொண்டு திரிந்தனை - ஏன் விருப்பங்கொண்டு திரிந்தாய், அடியே மகளே—, நீ நத்தைப்போடவும் - நீ சங்கவளையலைச் சிந்தவும், நான் அத்தைத்தேடவும் - அதை நான் தேடவும், நித்தம் வரும் - நாள்தோறும் வருகின்ற, சீநத்துக் கப்பல் உண்டோ - சீனத்துக் கப்பலுளதோ (இல்லையே), அதை நீ சற்றும் தேர்ந்திலையே - அதை நீ சிறிதும் தெளிந்தறிந்தாயில்லை—எ-று.

நத்து - விருப்பம், நத்தூஐ — நத்தை — விருப்பத்தை, நத்து - சங்கு (சங்கவளையல்) இது செவிலித் தாய்க்கூற்று. 397

தலைவாசனிற்பள் தலைமயிர்கோதுவள் தையனல்லாள்
முகைமார்பைக்காட்டுவள் வாவென்றழைப்பள்தன் முன்புவரின்
கலைதானெகிழ்ப்பள் மிகுபொருள்கேட்பள தில்லையென்முள்
தலைதான்வலிக்குது நீர்போமென்றே புறந்தள்ளுவளே.

இ-ள். தலைவாசல் நிற்பள் - தலைவாசலில் நிற்பாள், தலைமயிர் கோதுவள் - தலைமயிரைக் கோதுவாள், தையல் நல்லாள் — மாது நல்லாள், முகை மார்பைக் காட்டுவள் — முகையோடுகூடிய மார்பைக்காட்டுவாள், வாவென்று அழைப்பள்—, தன் முன்புவரின் - (அழைக்கப்பட்டவர்) தனக்கெதிரே வந்தால், கலைதான் நெகிழ்ப்பள் - ஆடையை நெகிழ்விப்பாள், மிகு பொருள் கேட்பள் - மிக்க பொருளைக் கேட்பாள், அது இல்லையென்முல் — அது இல்லையென்று சொன்னுல், தலைதான் வலிக்குது - தலை நோகின்றது, நீர் போம் என்று - நீர் போமென்று சொல்லி, புறம் தள்ளுவள் — வெளியில் தள்ளிவிடுவாள்—எ-று.

ஒரு விடபுருஷன் வேசையர்வீடே கதியாயுழன்று அவர்களால் தன் கைப்பொருள்யாவு மிழந்து அவமானமடைந்து சொல்லியது. 398

கட்டாரியேந்திய காளத்திநாதர் கனகவெற்பில்
பொட்டானனத்திட்டுப் போறபெண்ணேநின் பொலன்கலையைத்
தொட்டால்மணக்கும் புனுகுசவ்வாது கஸ்தூரியுமே
தட்டானடித்த சிமிழ்போற்றனத்தைத் தருகுவையே.

இ-ள். கட்டாரி ஏந்திய-சூலத்தைத் தாங்கிய, காளத்திநாதர்-காளத்திநாதரது, கனகவெற்பில் — பொன்மலையில், ஆனனத்து — முகத்தில், பொட்டு இட்டு—திலகமிட்டு, போறபெண்ணே - போகிறமாதே, நின் பொலன் கலையைத் தொட்டால்—உன் பொன்மயமான ஆடையைத் தீண்டினுல், புனுகு சவ்வாது கஸ்தூரியுமே மணக்கும் - புனுகும் சவ்வாதும் கஸ்தூரியுமே பரிமளியா நின்றன, தட்டான் அடித்த சிமிழ்போல் — கம்மாளன் அச்சடித்த சிமிழ்போன்ற, தனத்தை — உன் கொங்கைகளை, தருகுவை- எனக்குத் தரக்கடவாய்—எ-று.

கட்டாரி இவ்விடத்தில் சூலத்துக்காயிற்று. ஆனனம் — முகம். பொலன் — பொன். கலை - ஆடை. இது ஒரு நாயகன் ஒரு நாயகியை நோக்கிச் சொல்லியது. 399

சேலுங்கலையுஞ் சிலையம்பும்வண்டுஞ் செழித்தவொரு
வேலும்பழித்தவிம் மெல்லியலெய்த விழியம்பினுல்
மாலுளதாகி மயங்கித்தியங்கி மதிதினமென்
பாலுளவேலைவிட் டெய்த்தேன்மருந்தென்ன பைங்கிளியே.

இ - ள். சேலும் – சேல்மீனையும், கலையும்-மானையும், சிலை அம்பும்-வில் விற்கோத்த அம்பையும், வண்டு – வண்டையும், செழித்த ஒருவேலும் - தழைத்த ஒப்பற்ற வேலாயுதத்தையும், பழித்த – இகழ்ந்த, இம்மெல்லியல் - இந்த மெல்லியலாள், எய்த – பிரயோகித்த, விழி அம்பினால் – கண்களாகிய அம்பினால், மால் உளது ஆகி – காமமயக்கமுண்டாகி, மதிமயங்கி—, தியங்கி-திகைத்து, தினம் – நாள்தோறும், என்பால் உள்ள வேலைவிட்டு – என்னிடத்திலுள்ள வேலையைவிட்டு, எய்த்தேன் – இளைத்தேன், (ஆதலால்) பைங்கிளியே – பசுங்கிள்ளையே, மருந்து என்ன – (என் மதிமயக்கம் நீங்குவதற்கு) மருந்தாவது யாது (நீயே) சொல்லக்கடவாய்—எ - று.

மெல்லியலாள் – மிருதுவாகிய இயற்கையையுடையவள். மால் – காம மயக்கம், தியங்குதல் – திகைத்தல், எய்த்தல் – இளைத்தல். இது ஒரு நாயகன் ஒரு நாயகியை நோக்கி, நீ தந்த நோய்க்கு நீயே மருந்துஞ் சொல்லவேண்டுமென்று கூறியது. 400

தலைவியை விட்டுப் பிரிந்துபோகின்ற தலைமகன்
சந்திரனை நோக்கிக் கூறியது.

மதியேயென்பாங்கிதன் வாசலுறேல்யான் வருமளவும்
சதியேநினைத்தங்குத் தான்போவையேற்குயில் தான்றொனிக்கும்
கதியேமிகுத்தநற் கன்னற்கதிபன் கணைதொடுப்பான்
பதியேபுகாதிரு சென்றாற்பகைவரும் பாவைக்குமே.

இ - ள். மதியே – சந்திரனே, நான் வருமளவும்-நான் வருமட்டும், என் பாங்கி தன்வாசல் உறேல் – என் நாயகியின் வாசலிற் போகாதே, சதியே நினைத்து – சற்பனையையே நினைத்து, அங்கு போவையேல் – அவ்விடத்திற் போவாயானால், குயில் தொனிக்கும் – குயில் சத்திக்கும், கதிமிகுத்த - வேகத்தில் மிகுந்த, நல் – அழகாகிய, கன்னற்கு அதிபன் – கருப்புவில்லுக் கிறைவனாகிய மன்மதன், கணைதொடுப்பான் – பாணப்ரயோகம் பண்ணுவான், பதி புகாது இரு – (ஆகையால்) அவளது இடத்துக்குப் போகாதிருப்பாயாக, சென்றால் – போவாயானால், பாவைக்கும்-பாவைபோலும் உருவுடைய என் காதலிக்கும், பகைவரும் – அநேகமாகிய பகைகள் உண்டாகும்—எ - று.

பகையென்றது குயில் கூவுதலும் மன்மதன் கணை தொடுத்தலுமேயன்றி புஷ்பசயநம் சுடுதல், கடலிரைதல், முத்துமாலை, சந்தனப்பூச்சு என்பவை வெப்பமா யிருத்தல் முதலாயின. 401

தலைவன் பொருள்வயிற் பிரிவானாக நினைத்து, தலைவிக்குப் பிரிவுணர்த்த அஞ்சித் தன்னுள்ளே சொல்லி யிரங்குதல்.

தேவெனவேந்தர் பணிமுருகையன்றன் றென்சிலம்பில்
ஓவெனத்தேறிப் பிரிவுசொல்வேனொரு நாளிரவில்
காவெனவன்றிற் பெடைகூவிடக்கை நெகிழ்க்குமுன்னே
ஆவென்றலறிப் பதைத்தனளேயந்த வாயிழையே.

இ - ள். வேந்தர் - பிறதேசத்தரசர்கள், தே என - தெய்வமாகநினைத்து, பணி — வணங்குகின்ற, முருகையன் — முருகையனது, தென்சிலம்பில் - பொதிகைமலையில், ஓஎனதேறி — இது தகுமென்று துணிந்து, பிரிவுசொல்வேன் - என் பிரிவைத் தலைவிக்குரைப்பேன், (ஆனால்) அந்த ஆயிழை-அந்தப்பெண்ணானவள், ஒருநாள் இரவில் - ஒருநாள் இராக்காலத்தில், அன்றில் பெடை காஎன கூவிட - அன்பிற் பெடையானது காவென்று அரற்றினவுடனே, கைநெகிழ்க்கு முன்னே — (அதை யோட்டுதற்பொருட்டுத் தன்னை யிறுகத் தழுவின) கைகளை நான் நெகிழ்க்குமுன்னே, ஆ என்று அலறி — ஆவென்றலறி, பதைத்தனளே — பதைத்தாளே, (அத்தன்மையாட்கு) என்பொருட்பிரிவை எவ்வாறுணர்த்துவேன் — எ - று.

ஒருநாளிரவில் சற்றுக் கை நெகிழ்த்தளவில் பிரிவாற்றாது வருந்தினவளுக்கு நெடுநாட்பிரிவை எவ்வாறு உணர்த்துவேனென்பது கருத்து. 402

தலைமகள் தன் வருத்தத்தைப் பாங்கியொடு கூறல்.

பைங்கிளியென்றிடு மாதேவிழியம்பு பட்டவெற்குக்
கொங்கையினொத்தடந் தந்தவள்வாய்மருந் தேகொடுத்துச்
சங்கையில்லாமதன் பொற்றேர்க்கடிதடஞ் சாரவைத்தால்
பங்கமில்காம விடநோய்தணிந்திடும் பாரமன்றே.

இ - ள். பைங்கிளி என்றிடும் மாதே — பசுங்கிளியென்று கண்டோர் சொல்லுதற்குரிய பெண்ணே, விழி அம்புபட்ட எற்கு — உங்கள் மாதின் கண்ணாகிய அம்பு தைக்கப்பெற்ற எனக்கு, கொங்கையின் ஒத்தடம்தந்து - தனங்களால் ஒத்தடங் கொடுத்து, அவள்வாய் மருந்தே கொடுத்து — அவள் வாயமுதாகிய மருந்தையே கொடுத்து, சங்கையில்லா — சங்கையற்ற, மதன் - மன்மதனது, பொன்தேர் — அழகிய ரதமாகிய, கடிதடம் சாரவைத்தால் - நிதம்பத்தைப் பொருந்தவைத்தால், பங்கம் இல் — பழுதில்லாத, காமவிடநோய் — காமமாகிய விஷநோயானது, தணிந்திடும் — சாந்தப்படும், பாரம் அன்று — கஷ்டமல்ல — எ - று.

வாய்மருந்து — அதராமிர்தம். 403

ஒரு நாயகன் ஒரு நாயகியை விரும்பிச் செல்லும்போது அவள் அவனைக் கண்ணெடுத்துப் பாராதிருந்ததனால் அவன் மனம் வருந்தி அவளை நோக்கிக் கூறியது.

மையிட்டகூந்தலு மானிட்டகண்ணு மதிமுகமும்
கையிட்டகிள்ளையும் வாரிட்டகொங்கையுங் காதினிற்பொன்
செய்திட்டவோலையுஞ் சிற்றடியிட்ட செழுஞ்சிலம்பும்
கைதிட்டமாக வருபவளேயென்னைக் காண்கிலையே.

இ-ள். மையிட்டகூந்தலும்—மேகம்போன்ற கூந்தலும், மான் இட்ட கண்ணும்-மான்போன்ற கண்களும், மதிமுகமும்-பூர்ணசந்திரன்போன்ற முகமும், கையிட்டகிளையும் – கையிற்பிடித்த கிளியும், வார்இட்டகொங்கையும் – கச்சணிந்த தனங்களும், காதினில் – காதிலணிந்த, பொன்செய்திட்ட ஓலையும்—பொன்னினாற் செய்யப்பட்ட ஓலையும், சிற்றடி இட்ட செழுஞ் சிலம்பும்—சிற்றடியிலணிந்த செழுஞ்சிலம்பும், (இவையாவும்) கைதிட்டமாக—ஒழுங்கான முறைமையாக அணியப்பெற்று, வருபவளே – வருகிற வளே, என்னை காண்கிலையே – என்னைப் பார்க்கிலையோ—எ-று.

மையிட்ட கூந்தல்—கருமையமைந்த கூந்தல் எனினுமமையும். 404

அவ்வாறு கூறி யிரங்கின தலைமகனை நோக்கித் தலைமகள் கூறியது.

காண்கிலையென்றிடுங் காமனைநேருமென் கட்டழகா
ஆணரசேயெனைக் காணவருபவ ராயிரம்பொன்
வேணமட்டுங்கொணர்ந் தீகுவர்நீயுமவ் வாறுசெயின்
வாணகையோடுனைச் சேர்ந்தின்பமீகுவன் மானவனே.

இ-ள். காண்கிலை என்றிடும் – பார்க்கவில்லையென்று சொல்லுகின்ற, காமனைநேரும் – காமனை நிகர்த்த, என் கட்டழகா-என் கட்டழகனே, ஆண ரசே-ஆடவர்க்கரசனே, என்னை காணவருபவர்-என்னைப் பார்க்கவருவோர், ஆயிரம்பொன் — ஆயிரந்தொகைபெற்ற பொன்னை, வேணமட்டும் - நான் விரும்புமட்டும், கொணர்ந்து ஈகுவர் – கொண்டுவந்து கொடுப்பார்கள், நீயும் அவ்வாறு செயின் – நீயும் அப்படி செய்வாயாயின், மானவனே – பெருமை யுள்ளவனே, வாள்நகையோடு-ஒளியமைந்த நகையுடனே, உன்னை சேர்ந்து- உன்னைக்கூடி, இன்பம் ஈகுவன் – சுகந்தருவேன்—எ-று.

கட்டழகி—பேரழகு. இன்பம் – காமவின்பம். 405

தலைவியை நோக்கித் தலைவன் கூறியது.

மானேயென்னோடுயிர் சத்தியமாய்ச்சொன்ன வார்த்தையைநீ
தேனேமறந்து தியங்கவைத்தாயது தீங்கலவோ

வானேர்புதுவைநற் காளத்திநாதர் வரையணங்கே
நானேவலியவந் துன்குறைதீர்ப்ப னறுங்கிளியே.

இ - ள். மானே – மான்போல்வாளே, என்னேடு-என்னுடனே, உயர் - மிகுந்த, சத்தியமாய்ச் சொன்ன வார்த்தையை – சத்தியமாய்ச் சொன்ன சொல்லை, தேனே – தேன்போல்வாளே, மறந்து - மறந்து, தியங்கவைத் தாய் - என்னைத் திகைக்கவைத்தாய், அது – அப்படிசெய்தது, தீங்கு அல்லவோ – தீமையன்ருே, வான்நேர்-மேகத்தை நிகர்த்த, புதுவைநல் காளத்தி நாதர் – புதுவையில் வாழ்கின்ற அழகிய காளத்திநாதரது, வரை – வரையிலுள்ள, அணங்கே—பெண்ணே, நானே வலியவந்து—, உன் குறைதீர்ப்பன் – உன் குறையை நீக்குவேன், நறுங்கிளியே – நல்ல கிளிப்பிள்ளை போல்வாளே—எ - று.

மான் மருண்ட நோக்கத்தால் உவமை, தேன் — இன்சொல்லால் உவமை, கிளி – கொஞ்சிப் பேசுவதனுல் உவமை. 406

தலைவி தலைவனை நோக்கிச் சொல்லியது.

கிளியென்றுசொல்லிய காதலனேயொன்று கேட்டிடுதீ
எளியவளாகிய யான்செய்தகுற்றமென் னேந்திழையார்
பழிபலசொல்லவும் நின்னுசையானறும் பாலனமும்
தளியுனேயேநினைந் தல்லும்பகலுந் தவிக்கின்றேனே.

இ - ள். கிளியென்றுசொல்லிய காதலனே – கிளியென்றுசொன்ன என் பிராணநாதனே, ஒன்றுகேட்டிடுதி—ஒரு செய்தியைக் கேட்பாயாக, எளியவளாகிய யான் – ஏழையாகிய நான், செய்தகுற்றம் என் – செய்த குற்றம்யாது, ஏந்திழையார் – பெண்கள், பழி பலசொல்லவும் – பழிகளைச் சொல்லிக்கொண்டிருக்கவும், நின் ஆசையால் - உன்மீது நான்வைத்த ஆசையினுல், நறு – நறுமணமுள்ள, பால் அன்னமும்-பாற்சோறும், தளி-தள்ளி, அல்லும் பகலும் – இரவும் பகலும், உன்னையே நினைந்து—, தவிக்கின்றேன் தவிக்கிறேன்—எ - று. 407

தலைவன் தலைவிக்குச் சொல்லியது.

தவிக்கின்றகாரண மேதோயான்செய்திட்ட தாழ்ச்சியென்னே
புவிக்குட்சிறந்திடுங் காளத்திநாதர் புதுவைவெற்பில்
தவிக்கின்றமென்முகை மாதேமறக்கிலன் சாற்றுமென்னைக்
கவிக்கின்றமாமயல் தீரமருந்தொன்று காட்டுவையே.

இ-ள். தவிக்கின்ற காரணம் ஏதோ-தவிப்பதற்குக் காரணம் யாதோ, யான் செய்திட்ட தாழ்ச்சி என்னோ - நான்செய்த குறையாதோ, புவிக்குள் - உலகத்துள், சிறந்திடும்-உயர்ந்திட்ட, காளத்திநாதர் – காளத்திநாதருடைய, புதுவை வெற்பில் – புதுவை (மலையில்) தவிக்கின்ற – தவித்துக்கொண்டிருக்கிற, மென்முலை — மெல்லிய தனங்களையுடைய, மாதே — பெண்ணே, மறக்கிலன் – நான் மறக்கமாட்டேன், சாற்றும் என்னை-சொல்லப்பட்ட என்னை, கவிக்கின்ற – மூடிக்கொள்ளுகிற, மாமயல் – பெரிய மயக்கமானது, தீர-நீங்கும்படி, மருந்து ஒன்றுகாட்டுவை-ஒரு மருந்தைக் காட்டுவாயாக—எ-று.

கவித்தல் — மூடுதல். 408

தலைவி தலைவனுக்குச் சொல்லியது.

காட்டமருந்திது காலமன்றேயென்றன் காதலனைக்
கூட்டியபின்புனைக் கூடுவதற்கொரு குற்றமில்லை
நாட்டும்புகழ்ப்புது வாபுரிக்காளத்தி நாதர்வெற்பில்
பாட்டுக்கிறையவ னேமறவேனுனைப் பல்தினமே.

இ-ள். மருந்துகாட்ட-மருந்தைக் காட்டுவதற்கு, இதுகாலம் அன்றே-இதுகாலமல்லவே, என்றன் காதலனை – என் காதலனை, கூட்டியபின்பு-சேர்த்தபிறகு, உன்னை கூடுவதற்கு - உன்னைச் சேர்வதற்கு, ஒருகுற்றம் இல்லை – ஒரு குற்றமுமில்லை, நாட்டும் புகழ் – நிலை நிறுத்தப்பட்ட புகழையுடைய, புதுவாபுரி – புதுவை நகரில் வாழ்கின்ற, காளத்திநாதர் வெற்பில்-காளத்திநாதரது மலையில் உள்ள, பாட்டுக்கு இறையவனே – பாடலுக் கதிபனே, உன்னை பல்தினம் மறவேன்-உன்னை நெடுநாளும் மறவேன்—எ-று.

காதலன் – தலைவன், புதல்வன். 409

தலைவன் தலைவிக்குச் சொல்லியது.

மறந்தனையான்சொன்ன வாசகந்தன்னை மதர்விழியாய்
அறந்தழைக்கும்புது வாபுரிக்காளத்தி யப்பன்வெற்பில்
உறந்தருநம்மிரு வோருயிரொன் றுமுடலிரண்டாய்த்
திறந்தரநின்றதை நோக்கினரெவரவர் தேமொழியே.

இ-ள். மதர்விழியாய்-மதர்த்த கண்களையுடையவளே, யான்சொன்ன வாசகம் தன்னை-நான்சொன்ன வார்த்தையை, மறந்தனை-மறந்துவிட்டாய், அறம் தழைக்கும் – தருமங்கள் செழித்தோங்குகின்ற, புதுவாபுரி – புதுவை நகரில் வாழ்கின்ற, காளத்தியப்பன் வெற்பில் — காளத்தியப்பன் மலையில், உறம் தரும் - உறுதியைக்கொடுக்கின்ற, நம் இருவோர் உயிர் ஒன்றும் — நம்

மிருவருடைய உயிரொன்ருகவும், உடல் இரண்டு ஆய்-உடலிரண்டாகவும், திறம்தர நின்றதை - திறமாய் நின்றதை, நோக்கினவர் எவர் - பார்த்தவர் யாவர், தேமொழியே - தேன்போலும் இன்சொல்லையுடையாளே—எ-று.

உரம் என்பது எதுகையின்பம் நோக்கி உறம் என வந்தது. 410

தலைவன் தலைவிக்குச் சொல்லியது.

தேமொழியேநிற்குச் சொன்னநற்புத்தியைத் தேறுகிலாய்
போமுழியெங்கணும் போவதுசெய்தனை போதவுமே
நீமதமாகியே யின்னமுஞ்செய்ய நினைகுவையேல்
தாமதமின்றிக் கொடுந்தீங்கடைகுவை சாற்றினனே.

இ-ள். தேமொழியே - பெண்ணே, நிற்குசொன்ன நற்புத்தியை - உனக்கு நான்சொன்ன நல்லபுத்தியை, தேறுகிலாய்-தெளிகின்றிலை, போம் உழி எங்கணும் - போகவேண்டிய இடங்களெல்லாம், போதவும் - மிகவும், போவதுசெய்தனை - போனுய், நீ மதம் ஆகி-நீ மதங்கொண்டு, இன்னமும்- இனிமேலும், செய்ய நினைகுவையேல் - அப்படியேசெய்ய நினைப்பாயானல், தாமதம் இன்றி - தாமதமில்லாமல் (விரைவில்), கொடுதீங்கு அடைகுவை - கொடிய துன்பத்தை யடைவாய், சாற்றினன் - சொல்லினேன்—எ-று.

உழி - இடம். கொடுந்தீங்கு - சகிக்கக்கூடாத துன்பம். 411

இதுவும் தலைவன் சொல்லியது.

சாற்றினனின்மே லுளவன்பினுலிதைத் தாழ்குழலே
போற்றுவைநீயுமென் பாலன்புளையெனிற் போதநன்காம்
ஆற்றலுறும்புது வாபுரிக்காளத்தி யண்ணல்வெற்பில்
தூற்றினையாயினின் மேலுறுமன்பு தொலைவுறுமே.

இ-ள். தாழ்குழலே - நீண்ட கூந்தலையுடையாளே, நின்மேல் உள்ள அன்பினுல் - உன்மீதுள்ள வன்பினுல், இதை சாற்றினன் - இதைச்சொன்னேன், என்பால் அன்பு உளையெனின் - என்னிடத்தில் அன்புடையையாயின், நீயும் போற்றுவை - நீயும் இதை அங்கீகரிப்பாய், போத நன்கு ஆம்- (அங்கீகரிப்பாயானுல்) மிகவும் உனக்கு நன்மையுண்டாகும், ஆற்றல் உறம்- ஆற்றல்மிகுந்த, புதுவாபுரி - புதுவை நகரில் வாழ்கின்ற, காளத்தி அண்ணல் வெற்பில் - காளத்தியண்ணலின் மலையில், தூற்றினை ஆயின் - தூற்றினையானுல், நின்மேல் உறும் அன்பு - உன்மேலெனக்கிருக்கிற அன்பு, தொலைவுறும் - நீங்கிப்போம்—எ-று.

ஆற்றல் - எடுத்த காரியத்தை முடிக்கும் வல்லமை. அண்ணல் பெருமையுடையோன். 412

அலர்க்குறி.

காம்பாயர்தெய்வத்தின் பேரீரெழுத்தின் கடையெழுத்தை
யாம்பாதிசெய்தது வேகுறியாமலர்ப் பாவையங்கப்
பூம்பாவையாக்குநல் லண்ணுமலையர் பொருப்பிடத்தே
தாம்பாதிவைத்தும் வராதிருந்தாலென்ன சாற்றுவதே.

இ-ள். மலர்ப்பாவை — அழகினல் திருமகளை நிகர்த்தவளே, அங்கம் - எலும்பை, பூம்பாவை ஆக்கும்-அழகிய பெண்ணுருவாகச்செய்த, நல்அண்ணுமலையர் — சிறந்த அண்ணுமலை நாதரது, பொருப்பு இடத்து – மலையின்கண்ணுள்ள, காம்பு — வேய்ங்குழலையுடைய, ஆயர் – முல்லைநில மாக்களாகிய இடையரது, தெய்வத்தின் — தெய்வமாகிய திருமாலின், பேர்ஈரெழுத்தின்-இரண்டெழுத்தாலாகிய திருநாமத்தின், கடை எழுத்தை-இறுதியெழுத்தை, ஆம் பாதிசெய்து — நடுப்பாதிசெய்து, அதுவே குறியா – அதனையே குறியிடமாகக்கொண்டு (அதனிடத்தில்), தாம்பாதி — தாமரையை, வைத்தும் - வைத்திருந்தும், வராது இருந்தால் — வராமலிருந்தால், என்னசாற்றுவது – (யாம்) என்னசொல்லுவது—எ - று.

காம்பு – மூங்கில், அது இவ்விடத்தில் வேய்ங்குழலுக்காயிற்று. (வேய்ங்குழல் - புள்ளாங்குழல்) திருமாலின் ஈரெழுத்துப்பெயர் அரி, இதில் கடையெழுத்து, ரி, இந்த ரி என்பதில் அரைப்பங்கு பாதிரி. தாம் — பாதி, தாம்-அரை — தாமரை. அங்கம் பூம்பாவை ஆக்கினது திருமயிலையில். அங்கம் பூம்பாவை யாக்கினது திருஞானசம்பந்த சுவாமிகளேயாயினும் அவர் முருகக்கடவுளின் அவதாரமாதலாலும் அம்முருகக்கடவுளுக்கும் சிவபெருமானுக்கும் பிதாபுத்ர சம்பந்தமாகிய ஒற்றுமையுண்டாயிருத்தலாலும் "அங்கம் பூம்பாவையர்க்கு நல்லண்ணுமலையர்" என்றூர் பாதிரிமரத்தின்மீது தாமரை மலர் இருந்தது என்பதாம். இது தலைமகள் இரவுக் குறியிடைச் சென்று நின்று தலைமகன் கண்ணுக்குப் புலப்படாமற் போயினமையால் வந்த தலைமகன் தான்வந்து குறியிடைநின்று வைகறையில் மீண்டுபோயினதற்கு அறிகுறியாகத் தன் கையிற்கொணர்ந்த தாமரைமலரை அவ்விடத்துள்ள ஓர் பாதிரிமரத்தின்மீது வைத்துப்போயினமையைத் தெரிவிக்குந் துறை. இதற்கு அலர்க்குறி என்று பெயர். மலர்ப்பாவை என்றது தோழியை. இது தலைமகள் தோழிக்குச் சொல்லியது. 413

இதுவுமது.

வாரணமாங்கள மாமலையாமுகை யாரணங்கே
வாரணஞ்சூழ்புவி நாடியதேவந்தை வந்தவன்பால்
வாரணமாமரு ளுசலவீர வசந்தன்வெற்பில்
வாரணமேலொரு வாரணமேறி வதிந்ததுவே.

இ-ள். வாரணம் ஆம் களம் – சங்கினை நிகர்த்த கழுத்தினையும், மா மலை ஆம் முலை – பெரிய மலையினை நிகர்த்த தனங்களையுமுடைய, ஆரணங்கே – பெண்ணே, வாரணம்சூழ் – கடல் சூழ்ந்த, புவி – உலகத்திலுள்ளார், நாடிய – விரும்புகின்ற, தேவந்தை வந்த – தேவநகரத்தி லவதரித்த, அருணசல வீரவசந்தன் வெற்பில் – அருணசல வீரவசந்தனது மலையின்கண், வாரணன்மேல் – ஒரு வாரணத்தின்மீது, ஒரு வாரணம் – மற்ருெரு வாரணமானது, ஏறிவதிந்தது – ஏறியிருந்தது—எ-று.

வாரணம்சூழ் என்ற இடத்தில் வார் அண் அம் எனப் பிரித்து, நீட்சி பொருந்திய நீரையுடையது எனப் பொருளுரைத்துக் கடலுக்காக்குக. தேவந்தை – தேவைநகர் என்பதன் மரூஉ. வாரணம் – யானையின் பரியாயம். அதற்குப் பரியாயம் – அத்தி, வாரணம் – யானை, இதன் பரியாயம் ஆம்பல். அத்திமரத்தின்மீது அல்லிமலர் வைக்கப்பட்டிருந்தது என்பதாம். 414

இதுவுமது.

பார்க்கவனைத்தனிக் கண்ணெறிமாயன் பகைத்திலகன்
பார்க்கவனைத்தரு சீரான்வடமலைப் பார்த்தன்வெற்பில்
பார்க்கரனைக்கடிந் தேயிலகானனப் பைங்கிளியே
பார்க்கரனைச்சுமந் தேயிருந்தானெரு பார்க்கரனே.

இ-ள். பார்க்கவனை – சுக்கிரனை, தனி கண் எறி – ஒரு கண்ணைக்கெடுத்த, மாயன் – மாயவன், பகைத்து – முன்னே பகைத்து, இலகு அன்பு ஆர்க்க – பின்னே அன்பைச் செய்தால், அனை தரு சீரான் – (அவர்கள்மேல்) தாய்போன்ற கருணைக் குணமுள்ளவன், வடமலை பார்த்தன் – வடமலையிலுள்ள பார்த்தன், வெற்பில்-அவனது மலையில், பார்க்கரனை கடிந்து-பூர்ண சந்திரனை அழகழித்து, இலகு – பிரகாசிக்கிற, ஆனனம் – முகத்தையுடைய, பைங்கிளியே – பச்சைக் கிளிபோல்வாளே, ஒரு பார்க்கரன்—, (வேறொரு) பார்க்கரனை சுமந்திருந்தான்—எ-று.

பாற்கரன் பார்க்கரன் என எதுகைநோக்கி வந்தது. பாற்கரன் – சூரியன். அரி, அரி – மூங்கில், பார்க்கரன் – அலரி, மூங்கிலின்மேல் அலரிமலர் இருந்தது என்பதாம். 415

இதுவுமது.

சீரணிகொன்றை வினைதீர்த்தநாதர் செழுங்கிரியில்
காரணமாமிது காரணமேயரன் கன்னிகையும்
நாரணன்றேவியும் வேறுசெய்தாருடை நன்முடிமேல்
ஈரணைமூவண மாமலர்தானும் வந்தெய்தியதே.

இ-ள். சீர் அணிகொன்றை — சிறப்புப்பொருந்திய கொன்றைமலரை யணிந்த, வினைதீர்த்தநாதர் — வினைதீர்த்தநாதரது, செழுங்கிரியில் — செழிய மலையின்மீது, இது — இதோ காணப்படுவது, காரணம்ஆம் காரணமே - ஆச்சரியமாகிய ஆச்சரியமே, அரன் கன்னிகையும் — சிவபிரான் தேவியாகிய உமையின் கையிற் பிறந்த கங்கையையும், நாரணன் தேவியும் - திருமாவின் தேவியாகிய பூமிதேவியும், (மண்ணையும்) வேறுசெய்தார் உடை-வேறுபடுத்தினவருடைய, நல்முடிமேல் — அழகிய உச்சியில், ஈரணை மூவணமாமலர் தானும் — ஐவணமலரும், வந்து இருந்தது — வந்திருந்தது—எ-று.

நீரையும் மண்ணையும் வேறு பிரிக்கின்ற தேற்றான்கொட்டை மரத்தினுச்சியில் ஐவணமலர் வந்திருந்தது என்பதாம். ஈரணை மூவணம் — இரண்டணைந்த மூவணம்; இதன்பொருள் ஐவணம் என்பது. 416

இதுவுமது.

அலைகடலிற்றுயி னாரணன்றேடற் கரியரண்ணா
மலையர்தம்வெற்பினண் பாமயிலேவண்டு ணாமரத்தில்
சிலைமலைகொண்டவன் சேய்மாதுலன் றந்தை சேய்க்கிரங்கா
மலரினைவைத்தகன் றார்கண்டுவந்தோ மதிசயமே.

இ-ள். அலைகடலில் துயில் — அசைகின்ற திருப்பாற்கடலில் கண்படுகின்ற, நாரணன் — திருமால், தேடற்கு அரியர் — தேடுதற் கரியராயிருந்தவராகிய, அண்ணாமலையர் — அண்ணாமலைநாதரது, வெற்பில் — மலையிலுள்ள, நண்பு ஆம் மயிலே - என்னிடத்து அன்புள்ள மயில்போல்வாளே, வண்டுணா மரத்தில் — சண்பகமரத்தின்மேல், மலைசிலைகொண்டவன் — மலையாகிய வில்லைக் கைக்கொண்ட பரமசிவனுக்கு, சேய் — பிள்ளையாகிய முருகருக்கு, மாதுலன் — மாமனாகிய இந்திரனுக்கு, தந்தை — தந்தையாகிய காசிபனுக்கு, சேய்க்கு - பிள்ளையாகிய சூரியனுக்கு, இரங்கா — இரங்காமல் (களிக்கின்ற) மலரினை — தாமரைமலரை, வைத்து அகன்றார் — வைத்து நீங்கினார், கண்டு உவந்தோம் — கண்டு கண்களித்தோம்—எ-று.

சண்பக மரத்தின்மேல் தாமரைமலர் இருந்த தென்பதாம். 417

இதுவுமது.

ஒருமரக்காலிட் டொன்றிட்டுப்பத்திட் டெனரைக்காற்
பரவுமெழுத்தினிற் பாதிமுன்பின்னிற் பகிர்ந்தமலர்
கருமுகினேர்தரு மால்சென்னிபூபன் கனவரையில்
அரிமுன்னெழுபதி னாயிரஞ்சேர்மரத் தானதுவே.

இ-ள். கருமுகில் நேர்தருமால் — நீலமேகத்தை நிகர்த்த திருமால்போலக் காத்தற்றொழிலையுடைய, சென்னி பூபன் — சோழராசனது, கனவரையில் — பெரிய மலையில், ஒரு மரக்கால் இட்டு-ஒரு மரக்காலைவைத்து, ஒன்று இட்டு — ஒன்றைவைத்து, பத்து இட்டு — பத்தைவைத்து, உடன்-அதனோடு, அரைக்கால்பாவும் எழுத்தினில்பாதி — அரைக்காலிற் பாதியாகிய வீசத்தை, முன்பின்னில் பகிர்ந்த — முன்னும் பின்னுமாகப் பகிர்ந்துவைத்த, மலர் - பூவானது, அரிமுன் எழுபதினுயிரம்சேர் - திருமால் முற்காலத்தில் எய்த, மரத்து — மரத்தின்மீது, ஆனது — இருந்தது—எ - று.

ஒருமரக்கால் — குறுணி (ங), ஒன்று — (1), பத்து — (10), அரைக்காலிற் பாதி — வீசம் முன் — ப, பின் — காணி, இதன்பொருள் — பயங்காயம், முன் அரி — முன்னே திருமால், எழுபதினுயிரம் — 70,000, மரத்து - மராமரத்தில், (இதன்பொருள்) — மரா மரத்தின்மேல் தாமரைமலர் இருந்தது என்பதாம்.

இதுவுமது.

ஆம்பன்முகன்குகன் றம்மையளித்த வருட்கடலாம்
பாம்பனடியைத் தொழுங்கந்தசாமி பனிவரையில்
காம்பரிவெண்மதி தோள்விழிவாண்முகக் கன்னிகையே
வேம்பன்புதல்வன் றலையுங்கலப்பையு மேந்தினனே.

இ-ள். ஆம்பல்முகன் குகன் தம்மை அளித்த — யானை முகத்தோனாகிய விநாயகன் முருகன் என்பவர்களை யீன்ற, அருள்கடல் ஆம் — கருணைக்கடலாகிய, பாம்பன் — சர்ப்பாபரணனாகிய பரமசிவனது, அடியை-திருவடியை, தொழு — வணங்குகின்ற, கந்தசாமி — கந்தசாமியென்னும் சீமானது, பனிவரையில் — குளிர்ச்சியாகிய மலையின்கண், காம்பு அரி வெண்மதி-மூங்கிலையும் வண்டையும் பூர்ண சந்திரனையும், தோள் விழி வாள் முகம் - தோளாகவும் விழியாகவும் ஒளிபொருந்திய முகமாகவும் படைத்த, கன்னிகையே — பெண்ணே, வேம்பன் புதல்வன் - வேப்பமலர் மாலையைத்தரித்த பாண்டியன் மகன், தலையும் கலப்பையும் எந்தினன் — தலையையும் கலப்பையையும் தாங்கினன்—எ - று.

வேம்பன் மகன் — தென்னன் பிள்ளை, தலை — கம், கலப்பை — அலம், இதன்பொருள் — கமலம், (தென்ன மரத்தின்மேல் தாமரைமலர் இருந்தது என்பதாம்.)
419

இதுவுமது.

கட்டளையாகப் புவிராஜர்மெச்சக் கடிபுலகைத்
திட்டமிட்டேபணி கொள்ளவல்லான்றிறை யாவரையும்

மட்டவிழ்சோலைத் திருமலைராய மகிபன்வெற்பில்
செட்டிபெண்டாட்டியை வண்ணாத்திசேரச் சுமந்தனளே.

இ-ள். புவிராஜர் – இவ்வுலகத்தரசர், மெச்ச – மெச்சும்படி, கட்டளையாக – நியமமாக, கடி உலகை – விளக்கமாகிய வுலகத்தை, திட்டமிட்டு – திட்டப்படுத்தி, யாவரையும் – எல்லா அரசரையும், பணிதிரை கொள்ளவல்லான் – பணியும் திறையும் கொள்ளவல்லவனாகிய, மட்டு அவிழ்சோலை – தேனோடு மலர்கள் விரிகின்ற சோலைசூழ்ந்த, குருமலைராய மகிபன் வெற்பில் – திருமலைராய பூபதியின் மலையில், செட்டி பெண்டாட்டியை – செட்டியின் மனைவியை, வண்ணாத்திசேர சுமந்தனள் – வண்ணாத்தி ஒருமிக்கத் தாங்கினாள்—எ-று.

செட்டி – முருகக்கடவுள், பெண்டாட்டி – அவரது தேவியாகியவள்ளி, வண்ணாத்தி – வளமாகிய ஆத்திமரம், ஆத்தி மரத்தின்மீது வள்ளிக்கொடியிருந்தது என்பதாம். 420

இதுவுமது.

நறைமலர்ச்சோலை மலிதணிகாசல நாதன்வெற்பில்
நிறைமதிநேர்முக மாதேபுதுமை நிகழ்த்திடக்கேள்
பிறவிக்குருடன் மகன்றன்கொடியும் பெருமுனிவன்
தறையிற்புதைத்த கிரியுமேபுலி தாங்கியதே.

இ-ள். நறைமலர் சோலைமலை – வாசனைபொருந்திய பூஞ்சோலைகள் மிகச் சூழ்ந்த தணிகாசலநாதன் வெற்பில் – தணிகாசல நாதனது மலையில், நிறைமதி நேர்முகம் – பூரண சந்திரனை நிகர்த்த முகத்தையுடைய, மாதே – பெண்ணே, புதுமை – ஒரு அதிசயத்தை, நிகழ்த்திடகேள் – நான் சொல்லக் கேள், (என்னெனின்) பிறவிக்குருடன் மகன்கொடியும் – பிறவிக்குருடன் மகனது கொடியையும், பெருமுனிவன் – தவத்தாற் பெரியோனாகிய அகத்தியமுனிவன், தறையில்புதைத்த – நிலத்தில் அழுத்தின, கிரியும் – மலையையும், புலி தாங்கியது – புலி சுமந்தது—எ-று.

பிறவிக்குருடன் – திருதராட்டிரன், மகன் – துரியோதனன், கொடி – அர, பெருமுனிவன் தரையில் புதைத்த கிரி – விந்தம், (அரவிந்தம்) புலி – வேங்கை, (வேங்கைமரத்தின்மீது) தாமரைமலர் இருந்தது என்பதாம். ()

இதுவுமது.

அடன்மிகுசூர்ப்பகை யார்தணிகாசல வண்ணல்வெற்பில்
கடகரிமாவரி நற்றனங்கண்ணிடை யாகக்கொண்ட
மடமயிலேயென் புதுமைகண்டாயிந்த மாநிலத்தில்
தடவரவல்குல் வடத்தருபூமியைத் தாங்கியதே.

இ-ள். அடல்மிகு—வலிமிகுந்த, சூர்பகையார் - சூானுக்குப் பகைவராகிய, தணிகாசல அண்ணல் வெற்பில் – தணிகைமலை முருகர் மலையில், கடகரிமா அரி – மதயானையையும் வண்டையும் சிங்கத்தையும், நல்தனம்கண் இடை ஆகக்கொண்ட – (முறையே) அழகிய தனங்களாகவும் கண்களாகவும் இடையாகவும் படைத்த, மடமயிலே - இளமயில்போல்வாளே, அட அரா அல்குல்—பெரிய பாம்பின் படம்போலும் அல்குலையுடையாளே, என் புதுமை கண்டாய் – என்ன அதிசயம் பார்த்தாயா, (என்னெனின்) இந்த மாநிலத்தில் – இந்தப் பெரிய நிலவுலகத்தில், வடத்தரு – ஆலமரம், பூமியை தாங்கியது – பூமியைச் சுமந்தது—எ - று.

பூமி—குவலயம். (ஆலமரத்தின்மீது நீலோற்பலமலர் இருந்தது) என்பதாம். 422

இதுவுமது.

கருதுங்கயல்கடு வேல்கடல்வாளி கருவிளையைப்
பொருதும்விழியணங் கேதமிழாய்ந்த புலவருக்கு
விருதும்பலகையு மீந்தருள்கூட லிறைவர்வெற்பில்
எருதும்பசுவும் புலியுமோரானையி லேறியவே.

இ-ள். கருதும்-நினைக்கத்தக்க, கயல்கடுவேல் கடல்வாளி கருவிளையை-சேல்மீன்விடம் வேலாயுதம் கடல் அம்பு கருவிளைமலர் ஆகிய இவைகளை, பொருதும் – நிகர்த்த, விழி – கண்களையுடைய, அணங்கே – பெண்ணே, தமிழ் ஆய்ந்த புலவருக்கு – தமிழாராய்ந்த சங்கப்புலவருக்கு, விருதும் பலகையும் ஈந்தருள் – விருதையும் சங்கப் பலகையையும் கொடுத்தருளின, கூடல் இறைவர் வெற்பில்—மதுரைச் சொக்கநாதரது மலையில், எருதும் பசுவும் புலியும்—, ஓர் ஆனையில் ஏறிய – ஒரு யானைமேலேறின—எ - று.

எருது—நந்தி, பசு—ஆ, புலி – வட்டை, ஆனை – அத்தி. (அத்திமரத்தின்மேல் நந்தியாவட்டமலர் இருந்தது) என்பதாம். 423

இதுவுமது.

பாவேந்தர்மூவர்தம் பாக்கொண்டுபன்றிக் குருளைகொன்று
சேவேந்துபாலக் கணக்கனிருந்திடு சீர்க்கிரிவாழ்
மாவேந்துகண்மட மானேயதிசய மானதுகேள்
பூவேந்தன்ருங்கினன் பொன்னேரியான்மனை புக்கிடமே.

இ-ள். பாவேந்தர் மூவரின் பாகொண்டு – பா வேந்தராகிய மூவருடைய பாடலையேற்று, பன்றிக் குருளைகொன்று – பன்றிக்குட்டியைக் கொன்று, சேவந்து பாலக்கண் – செம்மை நிறமுள்ள நெற்றிக்கண்ணை

புடைய, நக்கன் — சிவபிரான், இருந்திடு — வாழ்கின்ற, சீர்கிரிவாழ் — சிறப்பையுடைய மலையில் வாழ்கின்ற, மாஎந்துகண் — மாவடுவகிர்போன்ற கண்களையுடைய, மடமானே — இளமானே, அதிசயம் ஆனதுகேள் — அதிசயமானதாகிய செய்தியொன்றைக் கேட்கக்கடவாய், (என்னெனின்) பொன்னேரியான் மனைபுக்கிடம் — பொன்னேரியான் மனைவி புகுந்திடத்தை, பூவேந்தன் தாங்கினன் — பூவேந்தனானவன் சுமந்தான்—எ - று.

பாவேந்தர் மூவர் – அப்பர் சுந்தரர் சம்பந்தர்.

பூவேந்தன் — பூவரசு, பொன்னேரியான் — திருமால், மனைபுக்கிடம் - தாமரை, (பூவரசமரத்தின்மேல் தாமரைமலர் இருந்தது என்பதாம்.) 424

இதுவுமது.

தினந்தினம்பாவலர் தம்மிடிதீர்ந்திடச் சேணுறையும்
கனந்தருநாணுங் கொடையாளன்வேலன் கனகிரிவாய்
அனந்தருநன்னடைப் பாவைநல்லாயிவ் வதிசயங்கேள்
அனந்தன்குபேரன் வனமனையங்கி யமர்ந்தனளே.

இ - ள். தினம்தினம் — நாள்தோறும், பாவலர் — வித்வான்கள், தம்மிடி தீர்ந்திட — தம் வறுமை நீங்கும்படி, சேண்உறையும் — ஆகாயத்தில் வாழ்கின்ற, கனம்தருநாணும் — மேகமும் ஐந்தருவும் நாணுதற்கேதுவாகிய, கொடையாளன் — கொடையாளனாகிய, வேலன் — வேலனது, கனகிரிவாய் - பெரிய மலையின்கண், அனம்தருநல் நடைபாவை நல்லாம் - அன்னம்போன்ற அழகிய நடையையுடைய பெண்களிற் சிறந்தவளே, இ அதிசயம்கேள் — இந்தப் புதுமையைக் கேட்பாயாக, அனந்தன் குபேரன்வனம் — மனை அங்கி அமர்ந்தனள்—எ - று.

அனந்தன் — அரவு, குபேரன் சந்திரன், இந்து — வனம், நீர் — அம், மனை - அகம், அங்கி — தீ, (அகத்திமரத்தின்மேல் அரவிந்தமலர் இருந்தது என்பதாம்.) 425

ஒலிக்குறி.

பாலொத்தசெஞ்சொ லளகேசசுந்தர பாலன்வெற்பில்
வேலொத்தகண்மட வீர்பின்னைவேறொன் றுமில்லைகண்டீர்
காலற்றபோதுபின் வாலுளதாய்ப்பின்பு காலுளதாய்
வாலற்றபோதுதன் பேர்பெற்றபாவிசெய் வஞ்சனையே.

இ - ள். பால்ஒத்தசெஞ்சொல்·பால்போன்ற இனிய சொல்லையுடைய, அளகேச சுந்தரபாலன் வெற்பில் — அளகேசசுந்தரபாலன் மலையில், வேல் ஒத்த — வேல்போன்ற, கண்-கண்களையுடைய, மடவீர்-பெண்களே, பின்னை வேறொன்றும் இல்லை—, கண்டீர்—, கால்அற்றபோது — காலில்லாத போது, பின்வால் உளதாய் — பின்னே வாலுளதாகி, பின்புகால் உளதாய் -

பின்பு கால்களுமுளதாகி, வால்அற்றபோது — வாலில்லாதபோது, தன்பேர் பெற்றபாவி — தன்பேர்பெற்ற பாவியானவன், செய்வஞ்சனையே — செய்கின்ற வஞ்சனையேயாகும்—எ-று.

காலற்றபோது வாலுண்டானது தலைப்புரட்டை, வாலற்றபோது காலுண்டாய்த் தன்பேர்பெற்றது தவளை, (தலைவன் குறியன்று, தவளை கிணற்றிற் குதித்தது, தவளைக்கு வாலுண்டானபோது காலிராது, அப்போது தலைப்புரட்டையென்றும், காலுண்டானபோது வாலிராது, அப்போது தவளையென்றும் பெயர்) இது இரவுக்குறி மருண்ட தலைவிக்குத் தோழி சொல்லியது. 426

ஒலிக்குறியும் அலர்குறியும்.

முக்கணன்வில்வெற்பை முறித்துவரியிட்டகால்
முக்கணனையப்பில்விழ மோதாதோ—முக்கணன்றன்
வேணிக்காகாமலர்வைத் தேகினன்மெல்லியலே
சாணிற்குறைந்தான் றலை.

இ-ள். முக்கணன் வில்வெற்பை - மூன்று கண்களையுடைய சிவபெருமானுக்கு வில்லாகிய மேருமலையை, முறித்து-தன் வலியால் முறித்து, உவரியிட்டகால் — கடலிலெறிந்த காற்றானது, முக்கணனை — மூன்று கண்களையுடையவனை, அப்பில்விழ — நீரில் விழும்படி, மோதாதோ — அடிக்காதோ, மெல்லியலே — மெல்லியலையுடையாளே, சாணில் குறைந்தான் தலை — சாணிற்குறைந்தவன் தலையிலே, முக்கணன் தன்வேணிக்கு ஆகாமலர்வைத்து-சிவபெருமான சடையிலணியத்தகாத மலரைவைத்து, ஏகினன்-போனன்-எ-று.

முக்கணன் — தேங்காய், முக்கணன் தன் வேணிக்காகாமலர் — தாழம்பூ, சாணிற்குறைந்தான் — ஒட்டைச்செடி, (காற்றடித்துத் தேங்காய் நீரில்விழுந்தது என ஒலிக்குறியும், ஒட்டைச்செடிமேல் தாழம்பூ இருந்ததென அலர்க்குறியும் வந்தன, இது இரவுக்குறி மருண்ட தலைவிக்குத் தோழிசொல்லியது)

புறங்காட்டல்.

தலைமகன் நெருங்கிவரக்கண்ட தலைமகள் நாணி முதுகுகாட்டி நிற்கக்கண்ட தலைமகள் சொல்லியது.

வாகானகொன்றை மழவரங்கேசன்பொன் மால்வரையீர்
சோகாதிகந்தரு காமவிகாரச் சுரந்தனக்கு
ஆகாதுபச்சை யிளநீரென் றுந்தம தகத்திலுன்னித்
தாகாதிகத்திற்கு வெந்நீரளித்த தயவுநன்றே.

இ-ள். வாகுஆனகொன்றை-அழகாகிய கொன்றைமாநகரத்தில் வாழ்வோனாகிய, மழவரங்கேசன் — மழவரங்கேசனது, பொன்மால்வரையீர்-அழகிய பெரிய மலையிலுள்ளவரே, சோகாதிகம்தரும் — துக்கமிகுதியை யுண்டாக்குகின்ற, காமவிகாரச் சுரந்தனக்கு — காமவிகாரச் சுரத்துக்கு, பச்சை இளநீர் ஆகாது என்று — பச்சிளநீர்கள் ஆகாதென்று, உந்தம் அகத்தில் உன்னி-உமது மனத்தில் நினைத்து, தாகாதிகத்திற்கு — அதிக தாகத்துக்கு, வெந்நீர் அளித்த — வெந்நீர்கொடுத்த, தயவுநன்று — கருணை மிகச் சிறந்தது—எ-று.

வெந்நீர் அளித்த — முதுகைநீர் கொடுத்த, காமவிகாரச்சுரம் — காமவிகாரத்தாலுண்டான வெப்பம். பச்சையிளநீர் — தனங்கள். 428

இதுவுமது.

அக்கரவம்புனை யாரூர்த்தியாக ரணிவரையில்
இக்கினைவென்ற மொழியணங்கேபுறந் தானினிது
சக்கரையோர்புறங் கைப்பதுண்டோவது தானுமன்றி
அக்கரையிக்கரை யென்பதுண்டோகங்கை யாடுதற்கே.

இ-ள். அக்கு அரவம்புனை — அக்குமணியையும் பாம்பையுமணிந்த, ஆரூர்தியாகர் — திருவாரூர்த்தியாகரது, அணிவரையில் — அழகியமலையில், இக்கினைவென்ற-(இனிமைமிகுதியால்) கரும்பைவென்ற, மொழி-சொல்லையுடைய, அணங்கே — பெண்ணே, புறம்தான் இனிது — புறமும் இனிதேயாம், சக்கரை ஓர்புறம் கைப்பது உண்டோ — சர்க்கரை ஒருபக்கத்தில் கசக்குவது உண்டோ, அதுதானும் அன்றி — அதுவுமல்லாமல், கங்கை ஆடுதற்கு-கங்கையில் மூழ்குவதற்கு, அக்கரை இக்கரை என்பது உண்டோ — அக்கரை இக்கரை யென்றாராய வேண்டுவதுண்டோ—எ-று.

அக்கு — சங்குமணி, இக்கு — கரும்பு. 429

இதுவுமது.

நதியமர்வேணிக் கரனூர்வழித்துணை நாதன்வெற்பில்
மதிநுதலீரென்ன வாறுசெய்தீரென்செவ் வாய்க்கினிய
அதிரசமுங்கண்டத் தோசையுநற்பணி யாரமுங்கேட்
டெதிரடைந்தேனவை தாராமற்றேறென்குழ லீந்தனிரே.

இ-ள். நதி அமர்வேணி-கங்கைதங்கிய சடாபாரத்தையுடைய, கரனூர் வழித்துணை நாதர்வெற்பில் — கரனூர் மார்க்கசகாயநாதரதுமாமலையில், மதிநுதலீர் - பிறைமதிபோலும் நெற்றியையுடையீர், என்னவாறுசெய்தீர் - என்னவிதஞ்செய்தீர், என் செவ்வாய்க்கு இனிய-என் செவந்தவாய்க்கு இனிதாகிய, அதிரசமும் — அதிரசத்தையும், கண்டம் தோசையும் — துணிக்கைகளா

கிய தோசையையும், நல்பணியாரமும் — நல்ல பணியாரத்தையும், கேட்டு-கேட்டுக்கொண்டே, எதிர் அடைந்தேன் — உமக்கெதிரே வந்து சேர்ந்தேன், (நீர்) அவை ஈயாமல் — (நான் விரும்பின) அவற்றைக்கொடாமல், தேங்குழலீந்தனிர் — தேங்குழலைக் கொடுத்தீர்.—எ - று.

அதிரசம் — மேன்மையாகிய அதரச்சுவை, கண்டத்தோசை — குரலோசை, பணிஆரம் — ஆபரணம் முத்துமாலை, பணி ஆர்அம் — ஆபரணங்களின் நிறைந்த அழகு (தனம்) தேன்குழல் — வண்டுகள் மொய்க்கின்ற கூந்தல், மலர்த்தேனையுடைய கூந்தல். 430

இதுவுமது.

தானே தனக்கொத்த சோணசலேசர் தமைப்பணியும்
ஆனேயெனுங்கொடைச் சம்பந்தராய னணிவரையில்
மானேயரவின்றி வெற்பின்றிச்சூழ்ந்திடும் வாரியின்றி
நானேயமுது கடைந்தேனிதுமெத்த நாணயமே.

இ-ள். தானே தனக்கொத்த — தானே தனக்குவமையாகிய, சோணசலம் — அருணசலத்துக்கு, ஈசர்தமை - இறைவராகிய பரமசிவனை, பணியும்- வணங்குகின்ற, ஆனே என்னும் — காமதேனுவேயென்று சொல்லத்தகுந்த, கொடை — கொடையாளனாகிய, சம்பந்தராயன் — சம்பந்தராயனது, அணிவரையில் — அழகிய மலையில், மானே — மான்போல்வாளே, அரவு இன்றி - பாம்பில்லாமலும், வெற்பு இன்றி — மலையில்லாமலும், சூழ்ந்திடும் வாரி இன்றி — சூழ்ந்த கடலில்லாமலும், நானே — நானொருவனே, அமுது கடைந்தேன் — அமுதைக் கடைந்தெடுத்தேன், இது மெத்த நாணயம் — இது மிகவும் நாணயம்—எ - று.

அரவு — வாசுகி — கடிதடம், வெற்பு — மந்தரம் — தனம், வாரிதி — பாற்கடல் — கண், அமுதுகடைந்தேன் — அமுதகு அடைந்தேன். சம்பந்தராயன் ஒரு சீமான். 431

இதுவுமது.

சோமன்பதியுந் திருமால்பதியுந் துலங்குகொன்றைத்
தாமன்பதியுநின் பங்கில்வைத்தாய் தமியேன்புகழும்
சீமன்புகழ்கொண்ட விக்ரமச்சோழன் வியன்சிலம்பில்
காமன்பகைவன் பதியோவென்பங்கின் கடைப்பிரிவே.

இ-ள். சோமன்பதியும்-சந்திரனிடத்தையும், திருமால்பதியும்-ஸ்ரீமகாவிஷ்ணுவினிடத்தையும், துலங்குகொன்றை தாமன்பதியும் - விளங்குகின்ற கொன்றைமாலையையுடைய பரமசிவனிடத்தையும், நின்பங்கில் வைத்தாய்- உன்பங்கில் வைத்துக்கொண்டாய், தமியேன் புகழும் — தமியேனாகிய யான்

புகழ்கின்ற, வீமன் புகழ்கொண்ட விக்ரமச் சோழன் — வீமனது புகழைப் படைத்த விக்ரமச் சோழனது, வியன் சிலம்பில் — பெரிய மலையின்கண், காமன் பகைவன் பதியோ — கற்பகச்சோலைக் கிறைவனாகிய இந்திரசித்தினிடமோ, என்பங்கின் கரைப்பிரிவு-என்பாகத்தின் முடிவாகிய யாகம்—எ-று.

சோமன்பதி — முகம், திருமால்பதி — வயிறு (ஆலிலை), கொன்றைத் தாமன்பதி — கைலாயம், மலை (தனம்) வீமன் — கருடனுக்குப் பதியாகிய திருமால், காமன் — இந்திரன், பகை — இந்திரசித்து, பதி — அவனுக் கிடமாகிய மேகம். (கூந்தல்.) 432

இதுவுமது.

மாகத்தைமேவும் புகழ்க்குன் றயூரன் மணிவரையில்
பாகொத்தமென்மொழிப் பாவைநல்லீரென் பருவிரக
தாகத்தைத்தீர்க்குநற் கும்பமும்தாம்புந் தனிக்கிணறும்
ஆகத்திருக்கவிண் மேகத்தைக்காட்டுத லன்பலவே.

இ-ள். மாகத்தைமேவும்-சுவர்க்கலோகத்தையும் அடைகின்ற, புகழ்-கீர்த்தியையுடைய, குன்றையூரன் — குன்றையூரனது, மணிவரையில் — அழகிய மலையில், பாகு ஒத்த — சர்க்கரைப் பாகுபோன்ற, மென்மொழி — மிருது வசநத்தையுடைய, பாவை நல்லீர் — பிரதிமைபோல அழகுள்ளவரே, என் - எனது, பரு விரகதாகத்தை — பெரிய விரகமாகிய தாகத்தை, தீர்க்கும் — நீக்குதற்குரிய, நல் கும்பமும் — நல்ல குடமும், தாம்பும் — தாம்புக்கயிறும், தனி கிணறும் — ஒப்பற்ற கிணறும், ஆகத்து இருக்க — உமது சரீரத்திலேயிருக்க, விண்மேகத்தை காட்டுதல் - ஆகாயத்திலுள்ள மேகத்தைக் காட்டுதல், அன்பு அல்ல — அன்பன்று—எ-று.

கும்பம் — குடம், (தனம்), தாம்பு — உரோமரேகை, கிணறு — கடிதடம், மேகம் — கூந்தல். 433

இதுவுமது.

மாகமதிக்கரன் பூம்பாவைவேலப்ப மன்னனருள்
மோகன்குழந்தைக் குருநாதன்வெற்பினின் மோடிவைத்துப்
பாகமொழிக்கவின் மாதேவிரித்துப் படமெடுக்கும்
நாகமறைத்துக் குழலெமக்கீத னலமல்லவே.

இ-ள். மாகம்-மேகமும், மதி-மதிக்கின்ற, கரன்-கொடைக்கையினையுடையவனாகிய, பூம்பாவை வேலப்ப மன்னன்—, அருள் — ஈன்றருளின, மோகன் — (கண்டார்க்கு) விருப்பத்தை யுண்டாக்குவோன், குழந்தை குருநாதன் — குழந்தைக் குருநாதனது, வெற்பினில்-மலையில், மோடிவைத்து—,

பாகம்மொழி – சர்க்கரைப்பாகுபோன்ற மொழியினையுடைய, கவின்மாதே- அழகிய பெண்ணே, விரித்து படம் எடுக்கும் – படம் விரித்தெடுக்கின்ற, நாகம் மறைத்து – பாம்பை மறைத்து, குழல் எமக்கீதல் – குழலையெமக்குக் கொடுத்தல், நலம் அல்ல – நன்மையன்று—எ - று.

படமெடுக்கு நாகம் – அல்குல், குழல் – அளகபாரம். 434

இதுவுமது.

வண்டுமதுவுண் டிசைபாடுஞ்செந்திலின் மாரன்வரக்
கண்டுமிருந்தும் வடிவேவிரண்டுங் கருப்புவில்லுங்
குண்டுமருந்தும் பொற்றேருந்தராமற் குழலைத்தந்தால்
தண்டுகொண்டெப்படி வென்றிடலாமடி தாழ்குழலே.

இ - ள். வண்டு – வண்டுகள், மது உண்டு – மதுவைக் குடித்து, இசை பாடும் – இராகம் பாடுதற்கிடமாகிய, செந்திலில் – திருச்செந்தூரில், மாரன் வரக்கண்டும் இருந்தும் – மன்மதன் வரக்கண்டிருந்தும், வடிவேல் இரண்டும் – வடித்த வேல்களிரண்டையும், கருப்புவில்லும் – கரும்பு வில்லையும், குண்டு மருந்தும் – குண்டுகளையும் மருந்தையும், பொன் தேரும்-பொற்றேரையும், தராமல் – கொடாமல், குழலைத்தந்தால் – குழலைத் தந்தனையாயின், அடி தாழ்குழலே – அடி நீண்ட குழலாளே, தண்டுகொண்டு – சேனைகளைக் கொண்டு, எப்படி வென்றிடலாம் – எவ்வாறு வெல்லலாம்—எ - று.

வே லிரண்டு – கண்கள், கருப்பு வில் – புருவம், குண்டு – திரள்கல், (தனம்), மருந்து – அமிர்தம் – (அதரம்), தேர் – கடிதடம், தண்டு – கோசம்.

இதுவுமது.

ஏழைக்கிரங்கிடும் வன்மீகநாத ரெழில்வரையில்
யாழைமருத்து மொழிமடவீர்நல் லனமிருக்க
வாழைவருக்கைக் கனியிருபாற்குடம் வைத்திருந்தும்
கூழையெனக்களித் தீர்மறுமாற்றங் கொடுத்திடுமே.

இ - ள். ஏழைக்கு இரங்கிடும் - ஏழைகளுக்கு இரக்கஞ்செய்தருள்கின்ற, வன்மீக நாதர் – வன்மீகநாதரது, ஏழில்வரையில் – அழகியமலையில், யாழை வருத்தும் – யாழோசையை வருத்துகின்ற, மொழி – மொழியையுடைய, மடவீர் - பெண்ணே, நல் அன்னம் இருக்க – நல்ல அன்னமிருக்க, வாழை வருக்கைக்கனி இருபாற்குடம் வைத்திருந்தும் – வாழைத்தண்டு பலாக்கனி இரண்டு பாற்குடங்கள் இவையாவும் வைத்திருந்தும், கூழை எனக்கு அளித்தீர் – எனக்குக் கூழைக்கொடுத்தீர், (இதற்குக் காரணம் யாது) மறுமாற்றம் கொடுத்திடும் – மறுமொழி சொல்லும்—எ - று.

அன்னம் — நடை, வாழை — தொடை, வருக்கை — பலா. (சொல்), பாற்குடம் — தனம், கூழை — கூந்தல். 436

இதுவுமது.

அழலைத்தரித்த திருவிரிஞ்சேச ரணிவரையில்
மழலைச்சுரமெனு மந்த்ரோதயமு மணிமருந்தும்
தழலைப்பொருந்திய பாம்புங்குடமுந் தராமல்வெறுங்
குழலைத்தந்தாலினிப் பாம்பாட்டுவதெங்ஙன் கூறுதிரே.

இ-ள். அழலைத்தரித்த — அக்கினியைத்தாங்கிய, திருவிரிஞ்சேசர் - திருவிரிஞ்சை யிறைவரது, அணிவரையில் — அழகிய மலையில், மழலைச்சுரம் என்னும் மந்த்ரோதயமும் — மழலைச் சுரமாகிய மந்த்ரோதயத்தையும், மணிமருந்தும் — மணிமருந்துகளையும், தழலைப் பொருந்திய பாம்பும் — நெருப்புப் போன்ற பாம்பையும், குடமும் — குடத்தையும், தராமல் — கொடுக்காமல், வெறும் குழலை தந்தால் — வெறுங்குழலொன்றை மாத்திரமே கொடுத்தால், இனி பாம்பு ஆட்டுவது எங்ஙன் — இனிப் பாம்பாட்டுவது எப்படி, கூறுதிர் - சொல்லும் — எ-று.

மழலைச்சுரம் — மழலைச்சொல், மணி மருந்து — அதராமிர்தம், குழல் - கூந்தல். 437

இதுவுமது.

அறங்காட்டியகரத் தைவேலசதி யணிவரையில்
நிறங்காட்டுங்கஞ்சத் திருவனையீர்முக நீண்டகுமிழ்த்
திறங்காட்டும்வேலுஞ் சிலையுங்கொல்யானையுந் தேருங்கொண்டு
புறங்காட்டவுந்தகுமோசிலைக்காமன்றன் பூசலிலே.

இ-ள். அறம் காட்டிய கரத்து - (ஈகையாகிய) தர்மத்தைச் செய்கின்ற கையினையுடைய, ஐவேலசதி — ஐவேலசதி யென்பவனுடைய, அணிவரையில் — அழகிய மலையில், நிறம் காட்டும் — ஒளிசெய்கின்ற, கஞ்சம் — செந்தாமரை மலரில் வாழ்கின்ற, திரு அனையீர் — இலக்குமியை நிகர்ப்பவரே, முகம் நீண்ட — முகத்தில் நீண்ட, குமிழ் — குமிழம்பூவின், திறம்காட்டும் - இயல்பைக் காட்டுகின்ற, வேலும் — வேலாயுதத்தையும், சிலையும் — வில்லையும், கொல் யானையும் — கொல்லுகிற யானையையும், தேரும் — தேரையும், கொண்டு — கைக்கொண்டு, சிலைக்காமன் தன் பூசலிலே — கருப்பு வில்லையுடைய மன்மதனது போரில், புறங்காட்டவும் தகுமோ — நீ புறங்காட்டவுங் கூடுமோ — எ-று.

புறங்காட்டல் — பின்புறங்காட்டி யோடல், குமிழ் — நாசி, வேல் — கண், சிலை — புருவம், யானை — தனம், தேர் — கடிதடம். 438

இதுவுமது.

விருத்தம்.

சேலூரும்வயல்சூழு முமைபாகர் திருக்காமி யீசர்நாட்டில்,
பாலூறுமொழிமானே யுனக்குநல்ல வீர்ங்கலசப் பாக்கமாச்சு,
வேலூருமுனதாச்சுப் பெருங்கொண்டை யெமக்களித்தீர் வேண்
டாங்கண்டீர், காலூரைப் பிடிப்பதற்கு விதப்பட்டே கொடுங்
காணுங் கடுகத்தானே.

இ-ள். சேல் ஊரும் வயல்சூழும் – சேல்கள் தவழ்கின்ற வயல்சூழ்ந்த, உமைபாகர் – உமாதேவியை யிடப்பாகத்திலுடைய பரமசிவன், திருக்காமியீசர் – திருக்காமீசன், (அவனது) நாட்டில் – நாட்டின்கண், பால் ஊறும் மொழி – பால்போலும் இன்சுவை யமைந்த மொழியினையுடைய, மானே - மான்போல்வாளே, உனக்கு—, நல்ல – நன்மையாகிய, ஈர் - குளிர்ச்சி பொருந்திய, கலசப்பாக்கம் ஆச்சு – கலசப்பாக்கம் அமைந்தது, வேலூரும் உனது ஆச்சு—, பெருங்கொண்டை எமக்கு அளித்தீர் – பெருங் கொண்டையை எமக்குக் கொடுத்தீர், வேண்டாம் – எமக்கு அது வேண்டாம், காலூரை பிடிப்பதற்கு—, கடுக – விரைவாக, விதப்பட்டே கொடும் காணும் - விதப்பட்டினையே தாருங்காணும்—எ-று.

கலசபாக்கம் — கலசம்போன்ற தனம், வேலூர் – வேல்போன்ற கண், ஊர் — கால், வண்டில் – தேருருள்போன்ற கடிதடம். 439

வெறிவிலக்கல்.

தலைவியானவள் தலைவன்மீதுள்ள விருப்பத்தால் மிகவருந்தி மயங்கும்
போது, நற்றாய் முதலானோர் இவளுக்குப் பேய்பிடித்ததென்
றெண்ணி அதற்குப் பரிகாரமாக ஆட்டைப் பலிகொ
டுத்து வெறியாடுதலைச்செய்ய விரும்ப, தோழி
யானவள் உண்மை யின்னதென் றறிவித்து
அவ்வெறியாடலை விலக்கல்.

மருப்பங்கயக்கண்ணன் றண்ணுயர்பாடி வரதன்வெற்பில்
பொருப்பங்கயக்கொம்பு போலிளங்கொங்கைபொன் பூப்பவுயர்
திருப்பங்கயனம் புதைத்துளம்வாடித் தியங்குமிந்தத்
திருப்பங்கயமென் பழிபூண்டதோசொலுஞ் சேடியரே.

இ-ள். மரு – மணம்பொருந்திய, பங்கயக்கண்ணன் – தாமரைக் கண்ணன், தண் ஆயர்பாடிவரதன் -குளிர்ந்த திருவாயர்பாடி வரதன், வெற்பில்-

(அவனது) மலையில், பொருப்பு அம்கயம் கொம்புபோல் — மலையையும் அழகிய யானைக்கொம்பையும்போன்ற, இளங்கொங்கை — இளமையாகிய தனங்களில், பொன்பூப்ப — பசலைநிறம்படர, உயர் — உயர்ந்த, திருப்பங்கயன்-அழகிய தாமரைமலராகிய அம்பையுடைய மன்மதனது, அம்புதைத்து-கணைகள் பட்டு, உள்ளம்வாடி தியங்கும் — மனம்வாடித்திகைக்கின்ற, இந்த திருபங்கு-இந்தத் திருமகளை சிகர்த்தவள்பங்கில், அயம் என்பழி பூண்டதோ — ஆடு என்ன பாவத்தைச் செய்ததோ, சேடியரே சொல்லும் — பாங்கியரே சொல்லுங்கள் — எ - று.

ஆடு ஒருபாவமுஞ் செய்யவில்லையே, அப்படியிருக்க அதையேன் கொல்லப்போகிறீர்கள் என்பது கருத்து. 440

இதுவுமது.

புள்ளார்மலர்ப்பொழில் சூழ்தணிகேசன் புயத்திலணி
கள்ளார்கடப்பங் கொணர்ந்திடின்மாற்றுங் கருத்திற்சற்றும்
உள்ளார்வகையென்ன வையோவிவட்கிங்ங னோங்கொருவு
தள்ளாவிசனத்தை மாற்றுங்கொலோசொலை தாழ்குழலே.

இ - ள். புள் ஆர் — வண்டுகள் நிரம்பின, மலர்ப்பொழில்சூழ் — பூஞ்சோலைகள் சூழ்ந்த, தணிகேசன் — தணிகாசலத்துக்கு இறைவனாகிய முருகக்கடவுளது, புயத்தில் அணி — திருத்தோளிலணிந்த, கள் ஆர் — தேன்பொருந்திய, கடப்பம் — கடப்பமலர்மாலையை, கொணர்ந்திடின் — கொண்டுவந்தால், மாற்றும் — இந்நோயைத் தீர்க்கும், (இதனை) கருத்தில் சற்றும் உள்ளாவகையென்ன — மனத்தில் சிறிதும் நினையாதவிதம் என்ன, ஐயோ — அந்தோ, ஒருவு — இந்த ஆடானது, இவட்கு — இவளுக்கு, இங்ஙன் ஓங்கு — இவ்வாறுமிகுந்த, தள்ளாவிசனத்தை — நீக்கப்படாத விசனத்தை, மாற்றுங்கொலோ-நீங்குமோ, சொல்லை — சொல்லுவாயாக, தாழ்குழலே — நீண்ட கூந்தலையுடையவளே — எ - று.

ஒரு — ஆடு. 441

நற்றாயிரங்கல்.

யமகம்.

தணிகாசலத்தி லமர்குகன்பாதந் தலைக்கணியும்
தணிகாசலத்தின மீந்திடுகற்பகத் தாருவொத்தோய்
தணிகாசலத்தி னலர்கொடுமாரன் வீசுந்தணலைத்
தணிகாசலத்தி னவிந்திடுமென்றன் றணிக்கொடிக்கே.

இ - ள். தணிகாசலத்தில் — தணிகை மலையில், அமர் வீற்றிருக்கின்ற குகன்பாதம் — முருகக்கடவுளின் திருவடியை, தலைக்கு அணியும் — சிரசுக்கு

ஆபரணமாகத் தரிக்கின்ற, தணிகாசல — தணிகாசலனென்னுஞ் சீமானே, தினம் ஈந்திடும் — இரப்போர்க்கு நாடோறும்மாறுது கொடுக்கின்ற, கற்பகத் தாருவோத்தோய் — கற்பகத்தருவை நிகர்த்தவனே, தணிகா — குறையாத, சலத்தின் — கோபத்தினுல், மாரன் — மன்மதன், அலர்கொடு — புஷ்பபாணங்களைக்கொண்டு, வீசும் — வீசுகின்ற, தணலே — விரகாக்கினியை, தணிக - அவிக்கக்கடவாய், (யாருக்கென்ருல்) ஆசலத்தின் அவிந்திடும் - மிகுவருத்தத்தினுலே இறக்கின்ற, என்றன் தனிக்கொடிக்கு — என்னுடைய ஒப்பற்ற பூங்கொடிபோல்வாளுக்கு—எ - று. 442

நாணிக் கண்புதைத்தல்.

அரியைத்தரித்த மதுராபுரீச ரணிவரையில்
அரியைத்தரித்த குழன்மடவீரன் றரியெடுத்த
அரியைப்புதையு மரிபுதையாம லரிபுதைத்தீர்
அரியைச்சிரம்விட் டடிவால்பிடித்த வறிவொக்குமே.

இ - ள். அரியைத்தரித்த — சந்திரனையணிந்த, மதுராபுரி ஈசர் — மதுராபுரித்தலைவரது, அணிவரையில் — அழகிய மலையின்கண், அரியைத்தரித்த - வண்டுகளைத் தாங்கின, குழல் — கூந்தலையுடைய, மடவீர் — மாதரே, அன்று அரி எடுத்த — அந்நாளில் கண்ணன் பதநிரை காத்தற்பொருட்டுத் தூக்கின, அரியை — மலையை, புதையும் — மூடுங்கள், அரிபுதையாமல் — மலையை மூடாமல், அரிபுதைத்தீர் — கடலைமூடினீர், (இப்படிச்செய்த உம்மறிவை நோக்குமிடத்து), அரியை — பாம்பை, சிரம்விட்டு - தலையைவிட்டு, அடிவால்பிடித்த - கீழேயிருக்கிற வாலைப்பற்றின, அறிவு ஒக்கும் — அறிவை நிகர்க்கும்—எ - று.

நற்ருயிரங்கல்.

அருணசலஞ்செய்யுங் கங்குலைவாட்டிநல் லாய்ந்தமொழி
அருணசலமில்லை யென்றிந்த வேளையி லாயிழையே
அருணசலமுலைப் பாரம்பொருவினி யார்மயிலை
அருணசலமத வேளுக்கிதோடி யறிவிப்பையே.

இ - ள். ஆயிழையே — பெண்ணே, ஓடி — நீ விரைந்து சென்று, மயிலை - அருணசலம், திருமயிலை - அருணசலனென்னும் இயற்பெயரையுடைய, மத வேளுக்கு — மன்மதனுக்கு, அருண - சூரியனே, சலம்செய்யும் - துன்பத்தைச் செய்கின்ற, கங்குலைவாட்டி — இரவை நசிக்கப்பண்ணி, நல் — நன்மையாகிய, ஆய்ந்த — ஆராயப்பட்ட, மொழி - இன்சொல்லை, அருள் - அருள்செய்வாயாக, நா — (இவளது) நாவில், சலம் இல்லை — நீரில்லை, (வறண்டுபோயிருக்கின்றது) என்று — என்று, இந்த வேளையில் — இந்தச் சமயத்தில், இது — இந்தச் செய்தியை, அறிவிப்பை — அறிவிக்கக்கடவை, (அப்படிச் செய்யாவிடின்)

அருண அசலம் முலைப்பாரம் - பொன்மலையை நிகர்த்த முலைப்பாரத்தை, பொருள்-தாங்கமாட்டாள், இனியார்-இனியிவளைக்காப்பவர் யாவர்—எ-று.

ஆனையைத்தோய்ந்த குழலாள்கணவற் கசனமிட
ஆனையைக்கொண்டிரண் டானையைமூடி யறுசுவையோடு
ஆனையைக்குத்தி யொருசட்டியாக வவித்திறக்கி
ஆனையைச்சாறுவைத் தாள்சத்திபூசைக் கணிபெறவே.

இ-ள். ஆனையை தோய்ந்த குலழாள் - ஆனை மொய்க்கப்பெற்ற கூந்தலையுடையவள், கணவற்கு - தன் நாயகனுக்கு, அசனம் இட - அன்னமிட, ஆனையைக்கொண்டு - ஆனையினால், இரண்டு ஆனையைமூடி - இரண்டு யானைகளை மறைத்து, அறுசுவையோடு - அறுசுவையுண்டில், ஆனையைகுத்தி - ஆனையைவிட்டு, ஆனையை - ஆனையை, ஒரு சட்டியாக அவித்து இறக்கி—, அணிபெற - அழகுபெற, சத்திபூசைக்கு - சத்திபூசையின்பொருட்டு, சாறுவைத்தாள் - குழம்பிட்டாள்—எ-று.

ஆனை - தும்பி, வண்டு. ஆனை - நாகம், ஆடை. ஆனை - பசுவின்நெய், இது. ஆன் நெய் - என்பதன் சிதைவு. ஆனை - அத்தி, அத்திக்காய். இரண்டானை - இரண்டு தனஙகள். 445

குதிரைகனியை நாகம்பறித்துக்கொண் டோடயிலே
குதிரைவரக்கண்டு நாகத்திலேறிடக் கூடவந்த
குதிரையமட்டிட நாகம்பயந்துபின் கூப்பிட்டதால்
குதிரைபறந்து தடாகத்திலானையைக் குத்தியதே.

இ-ள். குதிரைகனியை - குதிரைப்பழத்தை, நாகம் பறித்துக்கொண்டு ஓடையில்—, குதிரைவரக்கண்டு - குதிரைவரப்பார்த்து, நாகத்தில் ஏறிட - நாகத்தின்மீது ஏறிக்கொள்ள, கூடவந்த குதிரை அமட்டிட - கூடவந்த குதிரை அச்சுறுத்த, நாகம் பயந்து பின் கூப்பிட்டதால் - நாகம்பயந்து பின் கூப்பிட்டதனால், குதிரை பறந்து—, தடாகத்தில்-குளத்திலுள்ள, ஆனையை குத்தியது—எ-று.

குதிரை - மாமரம். நாகம் - குரங்கு. குதிரை - கொக்கு. (செந்நாய்) நாகம் - புன்னைமரம். குதிரை - கொக்கு. ஆனை - களிறு - (ஓர்மீன்) 446

திருவல்லிக்கேணி பார்த்தசாரதிப் பெருமாள்
விஷயம், நற்றாயிரங்கல்.

திருவல்லிக்கேணி வடிவந்தனஞ்சொற்கண் சீர்ச்சிலம்ப
திருவல்லிக்கேணிய லல்குமுன்னையருள் செய்யவெழுந்
திருவல்லிக்கேணிபஞ் சொல்விற்கண்முத்தங்கள் சிந்துங்கண்டாய்
திருவல்லிக்கேணி மருவியசங்கத் திருக்கரனே.

இ-ள். திரு வல் இக்கு எணி — திருமகள் சூதாடுகருவி கரும்பு பெண் மான் முறையே இவற்றிற்கு நிகரான, வடிவம் தனம் சொல்கண் உருவமும்-தனங்களும் சொல்லும் கண்களும் அமையப்பெற்ற, சீர்சிலம்புஅதிர் — சிறந்த சிலம்பணிகாலில் ஒலிக்கப்பெற்ற, உ வல்லிக்கு — இந்தப் பூங்கொடிபோல்வா ளாகிய என் பெண்ணுக்கு, எண்இயல் அல்கு முன்னே-பெரிய அறிவானது கெடுமுன்னமே, அருள்செய்ய எழுந்திரு - இவளுக்குக் கருணைசெய்யும்பொ ருட்டு எழுந்திருப்பாயாக, வல் இ கேள் — வலிய மனத்தினையுடைய இந்த வுறவினர், நிபம் சொல்லின் — பழிசொல்வார்களானால், கண் — இவள் கண் களில், முத்தும் சிந்தும் — நீர்த்துளிகளாகிய முத்துக்கள் சிந்தாநிற்கும், திரு வல்லிக்கேணி மருவிய — திருவல்லிக்கேணியில் எழுந்தருளிய, சங்கம் — சங் கத்தைத்தரித்த, திருக்கரனே — திருக்கையையுடையவனே—எ - று. 447

ஒலிக்குறி.

யமகம்.

அவதாரத்தாதி விழிமயிலேயங் கொருவரில்லை
அவதாரப்பாதிக் கரன்பதியீந்திடு வல்லவென்றால்
அவதாரப்பாதிப்பின் பின்னோன்பின்சென்ற வதிசயங்கேள்
அவதாரத்தந்தக் கனியப்பில்வீழ்ந்த வதிசயமே.

இ-ள். அவதாரத்து ஆதி — திருமாலவதாரத்தில் முதலாவதாரமாகில் மீன்போன்ற, விழி — கண்களையுடைய, மயிலே-மயிற்சாயலையுடையவளே, அங்கு ஒருவர் இல்லை — அங்கே வேறொருவருமில்லை, அவதாரப்பாதிக்கு - நடுப்பாதியாகிய ஐந்தாம் அவதாரத்துக்கு, (வாமநனுக்கு-பிள்ளைக்கு), அரன் பதி ஈந்திடு — சிவனுக்கிடமாகி மலையைக் கொடுப்பாயாக (முலைகொடுப்பா யாக), அல்லவென்றால்-அல்லவெனின், அவதாரப் பாதிப்பின் பின்னோன் - ஐந்தாம் அவதாரத்துக்குப் பின்னோனாகிய ஸ்ரீராமனுக்கு, பின் — பின்னோ னாகிய இலக்குமணன், (இலக்கு குறி) சென்ற — நிகழ்ந்த, அதிசயம்கேள் - அதிசயத்தைக் கேட்பாயாக, (என்னெனின்) அவதாரத்து அந்தம் — அவ தாரத்தின் முடிவாகிய அவதாரம்கற்கி, (குதிரை — மா.) கனி — பழம், அப் பில் வீழ்ந்த அதிசயம் — நீரில்விழுந்த புதுமையேயாம்—எ - று.

மாங்கனி நீரில் வீழ்ந்தது என்பது கருத்து. 448

புதுமை.

ஒருநாகம்விட்டுயர் நாகத்தின்மீதினி லொண்டொடியாள்
ஒருநாகம்வைத்தே யொருசுனையாட வொருபுதுமை
ஒருநாகங்காட்ட வொருநாகம்பார்த்துட னோடையிலே
ஒருநாகநாகத்தி னுச்சியிலேறி யுறைந்திட்டதே.

இ-ள். ஒரு நாகம் விட்டு—ஒப்பற்ற ஆகாயத்தைவிட்டு (மானத்தை விட்டு), உயர் நாகத்தின் மீதினில் - உயர்ந்த புன்னை மரத்தின்மேலே, ஒண்டொடியாள் - ஒரு பெண்ணானவள், ஒரு நாகம் வைத்து - ஒப்பற்ற ஆடையை வைத்து, ஒரு சுனை ஆட — ஒரு சுனையில் மூழ்க, ஒரு புதுமை — ஒரு புதுமையாக, ஒரு நாகம் காட்ட - ஒரு பாம்பின் படம்போன்ற நிதம்பம்தோன்ற, ஒரு நாகம் பார்த்து - ஒரு குரங்கு பார்த்து, உடன் — உடனே, ஓடையிலே - ஓடும்போது, (அதைக்கண்ட) ஒரு நாகம் — ஒரு யானையானது, நாகத்தின் உச்சியில் ஏறி - மலை யுச்சியிலேறி, உறைந்திட்டது - தங்கியிருந்தது—எ-று. 449

நாகத்தைநாகத்தி னாலேமறைத்தொரு நங்கைநல்லாள்
நாகத்திலேறி மலர்கொய்யும்போதொரு நாகம்வந்து
நாகத்தைநாகம் பிடித்துக்கொண்டேயொரு நாண்முழுதும்
நாகத்தைநாக மணுகக்கண்டஞ்சி நடுங்கினளே.

இ-ள். நாகத்தை - (நிதம்பமாகிய) பாம்பை, நாகத்தினாலே மறைத்து - ஆடையால் மறைத்து. ஒரு நங்கை நல்லாள் - ஒரு பெண்ணானவள், நாகத்தில் ஏறி — புன்னைமரத்திலேறி, மலர் கொய்யும்போது — பூப் பறிக்கும்போது, ஒரு நாகம் வந்து — ஒரு குரங்கு வந்து, நாகத்தை நாகம் பிடித்துக்கொண்டு — ஆடையைக் குரங்கு பிடித்துக்கொள்ள, ஒருநாள் முழுதும்—, நாகத்தை நாகம் அணுகக்கண்டு — மலையை யானைவந்து சேரக்கண்டு, அஞ்சி நடுங்கினள் — பயந்து நடுங்கினாள்—எ-று.

நாகம் — கடிதடம், நாகம் — ஆடை, நாகம் - புன்னைமரம், நாகம் - குரங்கு, நாகம் — மலை. 450

ஞாயிறுந்திங்களும் சூடியநாத ரருணைவெற்பில்
ஞாயிறுந்திங்களும் நாமருவோமந்த நாயகனார்
ஞாயிறுந்திங்களுங் கூடுமிடந்தனை நாடிநின்றால்
ஞாயிறுந்திங்களு மொன்றாயிருந்திடு நம்மளவே.

இ-ள். ஞாயிறும் திங்களும் சூடிய நாதர் — சூரியனையும் சந்திரனையும் இரண்டு கண்களாகக் கொண்ட இறைவரது, அருணை வெற்பில் — அருணகிரியில், ஞாயிறும் திங்களும் — பகலினும் இரவினும், நாம் மருவோம் — நாம் கூடியிரோம், அந்த நாயகனார் — அந்தத்தலைவர், ஞாயிறும் திங்களும் கூடும் இடம் தனை — பகலு மிரவும் கூடலைச் செய்கின்ற பாத்தையிடத்தை, நாடி நின்றால் — விரும்பி நிற்பாரானால், ஞாயிறும் திங்களும் — சூரியனும் சந்திரனும், நம் அளவு — நம்மட்டில், ஒன்றா யிருந்திடும் — ஒரு தன்மையவாகவே யிருக்கும், (ஒருதன்மையவாகவே சுடும்.)—எ-று.

இரண்டாமடியிலுள்ள ஞாயிறும் திங்களும் அவற்றா லுண்டாக்கப்பட்ட பகலையும் இரவையும் உணர்த்தின. மூன்றாமடியிலுள்ள ஞாயிறும் திங்களும்

கூடுமிடம் என்பதற்கு பகலுமிரவும் கூடற்சுழிகளை யிழைக்கும் பாத்தையிட மெனவும் பகலுமிரவும் கூடிச் சுகிக்கின்ற பாத்தையிட மெனவும் பொருள் கொள்க. 451

தாய் வினவும் மகள் விடையும்.

நாகஞ்செறிந்த மலர்க்காவிற்போய்வரு நன்னுதலே
நாகஞ்சரிந்திட்ட வாறுசொல்லாய்நம ஞர்தமைப்போல்
நாகந்துரத்திய தாலேயென்மேனி நடுநடுங்கி
நாகஞ்சரிந்த தடீயென்னையீன் றருளுநாயகமே.

இ-ள். நாகம் செறிந்த—புன்னை மரங்கள் நெருங்கின, மலர்க் காவில் போய்வரும்—பூஞ்சோலையிற் போய்வருகின்ற, நல் நுதலே—அழகியநெற்றியையுடைய பெண்ணே, நாகம் சரிந்திட்ட ஆறு சொல்லாய்—உன் ஆடை நெகிழ்ந்ததற்குக் காரணம் யாது அதனைச் சொல்லக் கடவாய், (இது தாய் வினா) நமனர் தமைப்போல்-யமனைப்போல, நாகம் துரத்தியதாலே-யானை துரத்தினதனால், என்மேனி நடுநடுங்கி—என் உடல் மிக நடுங்கினதனால், நாகம் சரிந்தது அடீ—ஆடை நெகிழ்ந்த தடீ, என்னை ஈன்றருள் நாயகமே-என்னைப் பெற்றருளின இறைவியே, (இதுமகள்விடை)—எ-று. 452

முருகர் துதி.

கண்டநந்தந்த மயிற்சாயலாள்செழுங் கைவனசம்
கண்டநந்தந்த மயில்செண்டரும்பு கனிமொழிகற்
கண்டநந்தந்த நடையாள்குறவள்ளி காதலனைக்
கண்டநந்தந்தரந் தண்டனிட்டேன்வினைக் கட்டறவே.

இ-ள். அந்தம்-அழகாகிய, மயிற் சாயலாள்—மயிற் சாயலையுடையவளும், நந்து கண்டம்—சங்கத்தைநிகர்த்த கழுத்தையும், வனசம் செழுங்கை-தாமரை மலர்போன்ற செழிய கையினையும், அயில் செண்டு அரும்பு-வேலினையும் பூஞ்செண்டினையும் முல்லை யரும்பையும் நிகர்த்த, கண் தனம் தந்தம்—கண்களையும் தனங்களையும் பல்லினையும், கற்கண்டு—கற்கண்டை நிகர்த்த,கனிமொழி-கனிவாகிய சொற்களையும், அநம் தந்த நடையாள்—அன்னநடைபோன்ற நடையினையுமுடையவளுமாகிய, குறவள்ளி காதலனை—குறத்தியாகிய வள்ளி நாயகிக்குப் பிராண நாயகனாகிய முருகக்கடவுளை, கண்டு-தரிசித்து, அனந்தம் தரம்—அநேகந்தரம், வினைக்கட்டு அற—என் வினைக் கட்டு ஒழியும்படி, தண்டனிட்டேன்—கும்பிட்டேன்—எ-று. 453

தாய்க்கூற்று.

கனகாசலங்கரிக் கும்பூணிளமுலைக் கன்னியுன்மேல்
கனகாசலையுற் றனள்பார்கடைக்கட் கருணையமோ

கனகாசலதி முரசாமதிக்குடைக் கன்னல்விலா
கனகாசலநிதித் தாண்டவமூர்த்திகங் காதரனே.

இ-ள். கனம்—மேலான, காசு—இரத்தினங்களால், அலங்கரிக்கும்-அலங்கரித்துச் செய்யப்பட்ட, பூண்—ஆபரணங்களை யணிந்த, இள முலை-இள முலைகளையுடைய, கன்னி-என் பெண்ணானவள், உன்மேல்—உன்மீது) கனம் காசலை உற்றனள்—பெருங் காதல் கொண்டாள், (ஆதலால் இவளை) கருணை கடைக் கண்பார்—கருணையோடு கூடிய உன் கடைக் கண்ணால் நோக்குவாயாக, அமோகாகா—மிகுந்த ஆசை மலையா யிருப்பவனே, சலதி முரசம்—கடலாகிய பேரிகையையும், மதிக்குடை—சந்திரனாகிய குடையையும், கன்னல் விலா—கரும்பாகிய வில்லையு முடையவனாகிய மன்மதனே, கனகா—பொன்னை நிகர்த்தவனே, (பொன்—தேவகுரு) சலநிதி—(கம்பீர முதலிய குணங்களால்) கடலை நிகர்த்த, தாண்டவமூர்த்தி கங்காதரனே—தாண்டவமூர்த்தி யென்று சொல்லப்பட்ட கங்காதரனே—எ-று. 454

இதுவுமது.

மாதங்கமலை யிரண்டனகொங்கை மதர்விழிக்கு
மாதங்கமலை மருவரங்காதுல்லை மாலையருள்
மாதங்கமலைசற் றேனுமுண் ணாள்வள ருங்கங்குலோர்
மாதங்கமலை துரும்பாய்மெலிந்தனள் மாதரசே.

இ-ள். மாதங்கமலை இரண்டு அன்ன-பெரிய பொன் மலைகளிரண்டை நிகர்த்த, கொங்கை—தனங்களையும், மதர் விழிக்கு—மதர்த்த கண்களையு முடையவளாகிய இவளுக்கு, அம் கமலை மாது—அழகிய திருமகள், மருவு அரங்கா—திருமார்பில் பொருந்தியிருக்கப்பெற்ற திருவரங்க நாதனே, துல்லைமாலை அருள்-உன் திருத்துழாய் மாலையை அருள்செய்யவேண்டும், மாது—இப்பெண், அங்கு—அந்தத் தாதியரிடத்து, அமலை—சோற்றை, சற்றேனும் உண்ணாள்—சிறிதாயினும் உண்ண மாட்டாள், வளரும்-வளரா நின்ற, கங்குல்—ஒரு இரவானது, ஓர்மாதம்—(இவளுக்கு) ஒரு மாசகாலமா யிருக்கின்றது, மாது அரசு—இந்தப் பெண்ணரசியானவள், கம் அலை துரும்பாய் மெலிந்தனள்—கடல்நீரில் விழுந்த துரும்புபோல, அலைந்து உடல் மெலிந்தாள்—எ-று. 455

தலைவிகூற்று.

பஞ்சவனத்தத்தைக் காக்குந்தென்கூடற் பதிசுந்தரன்
பஞ்சவனத்தத்தைப் பார்ப்பதிக்கீந்தவன் பாலனக்கால்
பஞ்சவனத்தத்தை யானன்செந்தூரன் பதியிற்சென்று
பஞ்சவனத்தத்தை காள்சொல்லுவீரென்றன் பந்தத்தையே.

இ-ள். பஞ்சம் அனத்தத்தை-பஞ்சத்தினா லுண்டாகும் அனர்த்தத்தை) காக்கும்—தடுத்து, (ஏழைகளைக்)காக்கின்ற, தென் கூடல் பதி—தென்மது

ரைப் பதியிலெழுந் தருளியிருக்கிற, சுந்தர பஞ்சவன் — சுந்தர பாண்டியன், அத்தத்தை — தன் திருமேனியிற் பாதியை, பார்ப் பதிக்கு ஈந்தவன் — உமா தேவிக்குக் கொடுத்தவன், (அவனுக்கு) பாலன் — புதல்வனும், அக்கால் - அக்காலத்தில், பஞ்சவன் அத்தத்து — பஞ்ச கிருத்தியங்களையுடைய பரமசிவன திகையில், ஐ ஆனன் — அழகா யிருந்தவனும், செந்தூரன் — திருச்செந்தூரையுடையவனும் ஆகிய முருகக் கடவுளுடைய, பதியில்சென்று - இடத்திற் போய், பஞ்ச வன்னம் தத்தைகாள் — பஞ்சவர்ணக் கிளிகளே, என்றன் பந்தத்தை — எனது அன்பை, சொல்லுவீர் — சொல்லக்கடவீர்கள்—எ - று.

சுரம்போக்கு

செவிலி கூற்று.

கச்சிக்குரங்கன் மனுநீதிவேந்தன் கனவரைமேல்
கச்சிக்குச்சொல்லி முலைபூணுமோசிறு கைகளள
கச்சிக்குவாரி முடித்திடுமோவின்றோர் காளைபின்னே
கச்சிக்கெனச்சென் றிராமேசுரங்கண்ட காட்சிநன்றே.

இ - ள். கச்சிக் குரங்கன் — கச்சியிலுள்ள ரங்கன், மனுநீதி வேந்தன் - மநுநீதியையுடைய அரசன், (அவனது) கனவரைமேல் — பெரிய மலையின் மீதுள்ள, இக்கு சொல்லி, முலை — கரும்புபோலும் இன்சொல்லையுடையாளது தனங்கள், கச்சு பூணுமோ—, சிறு கைகள் — சிறிய கைகள், அளகச் சிக்கு — கூந்தலின் சிக்கை, வாரிமுடித்திடுமோ — வாரிமுடிக்குமோ, இன்று ஓர் காளைபின்னே — இன்று ஒரு விடபுருடன் பின்னே, கச்சிக்கு எனச் சென்று — கச்சிக்கென்று சொல்லிப்போய், இராமேசுரம் கண்ட காட்சி நன்று — இராமேசுரத்தைக் கண்டகாட்சி நன்றாயிருந்தது—எ - று.

இராமேசுரம் கண்ட — இராமர் பாலவனத்தைக்கண்ட. 457

தோழிகூற்று.

சந்தளந்தந்தர ளங்கனந்தந்தஞ் சரங்கணம்பு
சந்தநந்தந்தர வானுசுப்பல்குன்மின் றந்தமெய்ப
சந்தநந்தந்தர சங்கசம்பந்தம்பரஞ் சங்கிழந்து
சந்தநந்தந்தரஞ் சொன்னாள்வரச்சொல்லிச் சண்முகனே.

இ - ள். களம் தந்தம் - கழுத்தும்பல்லும், சந்தம் நந்து அம் தாளம் - அழகாகிய சங்கினையும் அழகாகிய முத்தினையும் நிகர்க்கும், கண் சரம் - கண் அம்பை நிகர்க்கும், தாம் அம்புசம் — தனம் தாமரை யரும்பை நிகர்க்கும், வான் நுசுப்பு அல்குல் — ஆகாயம்போலும் இடையும் அல்குலும், தந்து அரா - நூலிழையையும் பாம்பின் படத்தையும் நிகர்க்கும், மின்தந்த மெய்பசந்து - மின்னுகின்றமேனி பசலை நிறமடைந்து, அநம்தந்தாசம்கசந்து - அன்ன

ரசங்கசந்து, அம்பரம் சங்கு இழந்து—ஆடையையும் சங்கவளையலையும் இழந்து; அநந்தம்தாரம் வரச்சொல்லி—அநேகம்தரம் உன்னை வரச்சொல்லி, சந்துசொன்னுள் - என்னைத் தூதுசொல்லியனுப்பினுள், சண்முகனே - ஆறுமுகனே—எ - று. 458

பெரியபாளையம் சிதம்பர முதலியார் தனக்கு ஆடையளித்ததைக் குறித்து ஒரு வித்வான் அவரைப் புகழ்ந்து பாடியது.

விருத்தம்.

நத்தையார்வயல்சூழ் பெரும்பாளையநகரில் வாழுஞ் சிதம்பர மன்னவா, நத்தைநோக்கியரிபரந் தாமசநார்த்தவென்றழு மொரு பெண்ணின்மா, நத்தையன்றளித்திட் டவன்போலென்மாநத்தை யின்றளித்திட்டா யென்றுன்னிதா, நத்தையா னென்சொல்வே னிரண்டாயிர நாவுடைப்பணி நல்லரசன்றியே.

இ - ள். நத்தைஆர்வயல்சூழ்—சங்குகள் நிறைந்த வயல்சூழ்ந்த, பெரும் பாளைய நகரில்வாழும்-பெரியபாளைய நகரத்தில் வாழ்கின்ற, சிதம்பரமன்ன - சிதம்பர வேந்தனே, வாநத்தைநோக்கி-ஆகாயத்தைப் பார்த்து, அரிபரந்தாம சநார்த்தநா என்று—, அழும்—அழாநின்ற, ஒரு பெண்ணின் மாநத்தை-ஒரு பெண்ணினது மாநத்தை, அன்று அளித்திட்டவன்போல்-அந்நாளில் காத்த வன்போல, என் மானத்தை இன்று அளித்திட்டாய் என்று—என்மாநத்தை யின்று காத்தாயென்று, உன் நிதானத்தை-உன் பெருந்தன்மையை, இரண்டு ஆயிரம்நாஉடை—இரண்டாயிர நாக்களையுடைய, நல்—நல்ல, பணிஅரசு அன்றி—பாம்பரசனுகிய ஆதிசேஷனல்லாமல், யான் என்சொல்வேன் - நான் என்ன சொல்லவல்லேன்—எ - று.

வாநத்தை நோக்கியழு மொருபெண் - துரோபதை, அவள் மாநத்தை யளித்திட்டவன் – ஸ்ரீ கிருஷ்ணன். 459

தலைவிகூற்று.

அந்தரங்கண்டிடத்தேயு நெல்லிரும்புபோலிப்போ தகப்பட்டேன்
அந்தரங்கவாழிமுர சோனமரிற்படுந்துயர மகற்றுதற்கே [யான்
அந்தரங்கண்வளரமலர் முனிவருக்குமுனிவருக்கு மமுதையீந்த
அந்தரங்கமாயனையே யந்தரங்கமாயனையே யழைப்பிப்பாயே.

இ - ள். அந்து அரம்கண்டிட-அந்தையும் அரத்தையும் கண்டமாத்திரத் தில், தேயும்—தேய்ந்துபோகின்ற, நெல்இரும்புபோல் - நெல்லும் இரும்பும் போல, இப்போது யான் அகப்பட்டேன்—இப்பொழுது நான் சிக்கினேன், அம் அழகாகிய, தரங்கம்—அலைகளையுடைய, ஆழி—சமுத்திரத்தை, முர சோன்—முரசாகவுடையவனுகிய மன்மதனது, அமரில்-போரில், படும்துய ரம்-படுகிறதுன்பத்தை, அகற்றுதற்கே-நீக்கும்பொருட்டே, அநந்தரம்-ஆகா

யத்தில், கண்வளர் அமலர் – கண்வளர்கின்ற அமலருக்கும், முனிவருக்கும்-தேவர்களுக்கும், முனிவருக்கும் – முனிகளுக்கும், அமுதை ஈந்த - அமிர்தத்தைக்கொடுத்த, அந்தரங்க மாயனையே – அழகிய திருப்பாற்கடலிற் பள்ளிகொண்ட மாயவனையே, அந்தரங்கமாய் - இரகசியமாக, அன்னையே — தாயே, அழைப்பிப்பாயே – வரவழைக்கக்கடவை—எ - று. 460

தாய்க்கூற்று.

விருத்தம்.

அன்னமதுவீடென்றேகுடியிருக்குங்கொண்டைமுகமரவிந்தஞ்சீர்
அன்னமதுகண்டஞ்சு நடைபந்துகொங்கைசுர ரமுதந்தன்னை
அன்னமதுரம்போன்ற சொன்மாதுசிவாஜி யரசேயென்றும்
அன்னமதுவேம்பாகி மயலானுளினிதாய்வந் தாளுவாயே.

இ-ள். கொண்டை – கூந்தலானது, அல் – இருள், நமது வீடென்றே குடியிருக்கும் – இது நமது வீடென்றெண்ணியே குடியிருக்கு மிடமாம், முகம் – முகமானது, அரவிந்தம் — தாமரைமலரை நிகர்க்கும், நடை – நடையானது, சீர் – அழகான, அன்னமதுகண்டு அஞ்சும் — அன்னப்பறவையானது கண்டு அஞ்சும்படியாயிருக்கும், கொங்கை – தனங்கள், பந்து – பந்துக்கு நிகராயிருக்கும், சொல் – சொற்கள், சுரர் அமுதந்தன்னை அன்ன - தேவாமிர்தத்தையொத்த, மதுரம்போன்ற – மதுரத்தை நிகர்த்திருக்கும், மாது – இப்படிப்பட்ட அவயவங்களையுடைய என் பெண்ணானவள், என்றும் — எந்நாளும், அன்னமது வேம்பு ஆகி — அன்னமானது வேம்புக்கு நிகராய்க்கசந்து, மயல் ஆனாள் – உன்மீது மோகங்கொண்டாள், (ஆதலால்) சிவாஜி அரசே – சிவாஜிவேந்தனே, இனிதாய்வந்து ஆளுவாய் – அன்போடு வந்து இவளை ஆளக்கடவாய்—எ - று. 461

கொடையாளிகளின் அளவு குறிக்கின்றது.

விருத்தம்.

சந்திரன்காற்காற் குமுணனே வரைக்காற் றனிக்கொடைக்
கன்னனே யொருகால், கந்தரமிருகாற் பலியுமோமுக்காற் காழவிர்
கொடை யுடையவராம், இந்தமாநிலத்தின் முழுக்கொடை யுடை
யோனிதமவியெட்டயாபுரம்வாழ், சந்திரவதனன் மந்தரபுயத்தன்
றனியரு ணசலதுரையே.

இ-ள். சந்திரன் கால்கால் – சந்திரன் வீசமும், குமுணன் அரைக்கால்- குமுணன் அரைக்காலும், தனிக்கொடை – ஒப்பற்ற ஈகையையுடைய, கன்னன் – கர்ணமஹாராஜன், ஒருகால் – ஒருகாலும், கந்தரம் இருகால் - மேகம் அரையும், பலியும் முக்கால்-பலிச்சக்கரவர்த்தியும் முக்காலும் ஆகிய, காழ் அவிர் – ஒளியோடு பிரகாசிக்கின்ற, கொடை உடையவர் ஆம் – ஈகையை

யுடையவர்களாவர்) இந்த மாநிலத்தில் - இந்தப் பெரிய நிலவுலகத்தில், முழுக் கொடையுடையோன் — முழுக்கொடையுடையவன், இதம்மலி — நன்மை மிகுந்த எட்டயாபுரம்வாழ் — எட்டயாபுரத்தில் வாழ்கின்ற, சந்திரவதனன் - பூர்ண சந்திரனை நிகர்த்த முகத்தை யுடையவனும், மந்தரபுயத்தன் — மந்தர கிரியை நிகர்த்த தோள்களை யுடையவனும் ஆகிய, தனி - ஒப்பற்ற, அருணசலதுரையே — அருணசலதுரையே யாவன்—எ - று. 462

இரவலர் தன்மை.

விருத்தம்.

எண்சாணுகமிடியனுக்கிங் கிரத்தலுனிலேழ்நடையாறும்
கண்காணுமுன்னைந்தாகுங் காணினான்காங்கையேந்தில்
தண்கார்நிதியேயெனவோதிற் றவர்போன்மூன்றுமிரண்டாகும்
நண்பாவீதலிலையென்று னமன்பாலாம்பொன்பாலுயிரே.

இ - ள். இங்கு — இவ்வுலகத்தில், மிடியனுக்கு — தரித்திரனுக்கு, எண் சாண் ஆகம் — எட்டுச்சாணளவுகொண்ட வுடம்பு, இரத்தல் உன்னில் - யாசித்தலை நினைத்தவளவில், எழ் - எழ்சாணும், நடை - இரக்கும்பொருட்டு நடக்குங்கால், ஆறு ஆம் — ஆறு சாணும், கண்காணுமுன் ஐந்து ஆகும் - (கொடையாளியைக்) கண்ணிற் காண்பதற்கு முன்னே ஐந்து சாணும், காணின் நான்கு ஆம் — கண்டால் நான்கு சாணும், கை ஏந்தில் — கையை யேந்தினால், தவர்போல் மூன்றும் — தவசிகள்போல் மூன்று சாணும், தண் கார்நிதியே என ஓதில் — குளிர்ந்த மேகமே நவநிதியே என்று அவனைப் புகழ்ந்து சொல்லுங்கால், இரண்டு ஆகும் — இரண்டு சாணும், நண்பா ஈதல் இலையென்றால் — அன்போடு கொடுத்தல் இல்லையென்று சொல்லுவனாயின், பொன்பால் உயிர் — (அந்த யாசகனது) பொன்னிடத்துள்ள உயிரானது, நமன்பால் ஆம் — யமனிடத்துச்சேரும்—எ - று. 463

புகையிலையின் பெருமை.

விருத்தம்.

சீராருந் திருநெடுமா லானிரைப்பின் புகையிலைக்காம் பெடுத்துக் கொண்டான், வாராரு முலையுமைசே ரரனேசம் புகையிலையில் வசிப்ப தானன், சீராரு மக்கினிக்குப் புகையிலையே யென்றாற்பின் சீவன் போகும், பேராரும் புகையிலைதன் பெருமைதனை யெவராலும் பேசொணதே.

இ - ள். சீர் ஆரும் - சிறப்புப்பொருந்திய, திரு - திருமகளை யுடைய, நெடுமால் — நெடுமாலானவன், ஆன் நிரைப்பின் — பசுக்கூட்டத்தின்பின், புகையிலைக்காம்பு எடுத்துக்கொண்டான்—, வார் ஆரும்முலை - கச்சணிந்த தனங்

களையுடைய, உமைசேர் அரன் — உமையோடுகூடிய சிவபெருமான், நேசம் புகையிலையில் வசிப்பது ஆனன் — அன்போடு புகையிலையில்தானே வாழ்வதானன், சீர் ஆரும் அக்கினிக்கு — சிறப்புப்பொருந்திய அக்கினிதேவனுக்கு, புகை இலையேயென்றால் - புகை இல்லையேயென்று சொன்னல், பின் சீவன் போகும் — அதன்பின்னே உயிர் நீங்கும், (ஆதலால்) பேர் ஆரும் — பிரபலமான, புகையிலை தன் பெருமைதனை — புகையிலையின் பெருமையை, எவராலும் பேசொணது — எவராலும் சொல்லி முடியாது—எ - று.

ஆனிரைப்பின் புகையிலைக்காம்பு எடுத்துக்கொண்டான் — என்பதற்கு பசுக்கூட்டத்தின் பின்செல்லுங்கால் — அழகிய வேய்ங்குழலை யெடுத்துக் கொண்டானென்றும், அரனே சம்புகையிலையில் வசிப்பதானன் என்பதற்கு சம்மார கர்த்தாவாகிய சம்புவானவன் கையிலையில் வாழ்வதானன் என்றும், அக்கினிக்குப் புகையிலையே யென்றால் பின் சீவன்போகும் என்பதற்கு நெருப்புக்குப் புகையில்லை யென்றால் பிறகு, சீவனே இல்லையென்றும், புகையிலையே என்று நினைத்தமாத்திரத்தில் சீவன்போகுமென்றும் பொருளுரைத்துக்கொள்க. 464

கிருஷ்ணன் விஷயம்.

குன்றுகுடையா வெடுத்துக் கோவைக்காத்த
கோபாலா நின்பெருமை கூறக்கேண்மோ
அன்றுமலர் வந்தவடன் வீட்டைவிட்டே
ஆயர்மனை வந்ததனு லாயர்மாதர்
கன்றுகட்டுந் தாம்புகொண்டே யுரலிற்கட்டிக்
கரியதிரு மேனிசிவப் பேறமத்தால்
என்றுமழி யாப்பெயராற் றிருடனென்றே
எற்றியது முன்றலையி லெழுத்துத்தானே.

இ - ள். குன்று-கோவர்த்தனமலையை, குடையா எடுத்து - குடையாகத் தூக்கி, கோவைகாத்த — பசுக்களைக் காத்தருளின, கோபாலா — கண்ணனே, நின்பெருமை — உன் பெருமையை, கூறக்கேண்மோ - யான் சொல்லக் கேட்பாயாக, அன்று — அந்நாளில், மலர்வந்தவள் தன் வீட்டைவிட்டு — திருமகளுடைய மனையைவிட்டு (திருப்பாற்கடலைவிட்டு), ஆயர்மனை வந்ததனால் - ஆயர்வீட்டுக்கு வந்ததனல், ஆயர் மாதர் — இடைப்பெண்கள், கன்றுகட்டுந் தாம்புகொண்டு — கன்றைப்பிணிக்குங் கயிற்றிஞல், உரலில்கட்டி — உரலிற் சேர்த்துப் பிணித்து, கரியதிருமேனி - உனது கருமையாகிய திருமேனியில், சிவப்பு ஏற — செந்நிறமுண்டாகும்படி, மத்தால் — மத்தைக்கொண்டு, என்றும் அழியா பெயரால் — என்றும் அழியாத பெயரிஞலே, திருடன் என்று எற்றியதும் — திருடனென்று புடைத்ததும், உன் தலையில் எழுத்துத்தானே - உன் தலையில் எழுதப்பட்ட எழுத்தின்பயனே—எ - று. 465

தாய்க்கூற்று.

விருத்தம்.

சேல்வண்டுவசமளியே நாணாப்பெண்ணின்மேற்சினந்தேயைந்து
கோல்வண்டுமுனைதீட்டிக் கழைகுழைத்தங்கசனெய்தகொடுமைத
பால்வண்டுநிறைபழன வாதிபுரித்தியாகேசர் பாலிலாறு [ன்னால்
கால்வண்டேபோயுரைமின் கைவண்டுபூமுகந்த கணக்கைத்தானே.

இ-ள். சேல் — மீனை, வண் துவசம் - வளவிய கொடியாகவும், அளியே நாணாய் — வண்டையே நாணாகவுங்கொண்டு, அங்கசன் — மன்மதன், இப் பெண்மேல் சினந்து — இந்தப் பெண்ணின்மேற் கோபங்கொண்டு, கழை குழைத்து — கரும்புவில்லை வளைத்து, ஐந்து கோலம் வண்டு — அழகிய ஐந்து பாணங்களை, முனைதீட்டி — முனையைக் கூர்மைசெய்து, எய்தகொடுமை தன்னால் — எய்த கொடுமையால், பால் வண்டு நிறை — வெண்மையாகிய சங்கங்கள் நிறைந்த, பழனம் — வயல் சூழ்ந்த, ஆதிபுரி — திருவொற்றியூரி லெழுந்தருளிய, தியாகேசர் பாலில் — தியாகேசரிடத்து, ஆறுகால் வண்டே- ஆறு கால்களையுடைய வண்டே, கை வண்டு — கை வளையல், பூமுகந்த கணக்கை — நிலத்திற் சிந்தின விதத்தை, போய் உரைமின் — போய்ச் சொல் லுங்கள்—எ-று. 466

ஒரு பெண்ணின் அவயவ வர்ணனை.

விருத்தம்.

கட்பூக்குழல்மாவடுவண்டாம் கழைவிற்புதல்கூரசிநாட்டம்
எட்பூத்துண்டமுருக்கோட்ட மிலகுவிதுவாநநம்பாணி
தட்பூச்சுவர்க்கஞ்சிலம்பிடைநூ னிதம்பமகிபைவராற்றாள்சொல்
வெட்பால்குரல்கோகிலமன்ன நடையும்வடமீன்கற்புடையாள்.

இ-ள். கள் பூகுழல் — தேனுள்ள பூங்குழல், மா அடு வண்டு ஆம் - அழகுள்ள வண்டுபோலும், புதல் — புருவம், கழை வில் - (மன்மதனது) கரும்பு வில்லை நிகர்க்கும், நாட்டம் - கண், கூர் அசி - கூர்மையாகிய வாளைநிகர்க்கும், துண்டம் — நாசி, எள் பூ — எள்ளின் பூப்போலும், ஒட்டம்-அதரம், முருக்கு- முருக்கம் பூப்போலும், ஆநநம் — முகம், இலகு விது — விளங்குகின்ற பூர்ண சந்திரன்போலும், பாணி — கை, தண் பூ — தண்ணிய தாமரைப்பூவை நிகர்க் கும், சுவர்க்கம் — தனம், சிலம்பு - மலையை நிகர்க்கும், இடை - இடையானது, நூல் — நூலிழைபோலும், நிதம்பம் — அல்குல், அகிபை — பாம்பின் படம் போலும், தாள் — கணைக்கால், வரால் — வரால்மீனை நிகர்க்கும், சொல்வெண் பால் — சொல் வெண்மையாகிய பாலின் சுவைபோலும், குரல் - குரலானது, கோகிலம் — குயிலை நிகர்க்கும், நடை — நடை, அன்னம் — அன்ன நடையை

நிகர்க்கும், (இவள் இத்தன்மையான அவயவங்களை யுடையவளாயிருத்தலே யன்றி) வடமீன் கற்பு உடையாள் – அருந்ததிபோலும் கற்பினையும் உடையாள்—எ - று. 467

பரமசிவனைக்குறித்து ஒரு அடியவர் இரங்கிக் கூறியது.

விருத்தம்.

தருக்கா லு மலர்ப்பொழில்சூ ழாரூரர் தமைப்புலமைத் தருக்குத்தன்னால், பெருக்காலு மிவரருமைப் பெம்மானென் றெண்ணாமற் பெண்பித்தேறி, முருக்காலும் வெலற்கரிய விதழ்ப்பரவை யிணங்கும்வகை மொழிந்துவாவென், றிருக்காலு நடத்தினா னொருக்காலுந் தமிழ்க்கிரங்கி யிருக்கொணாதே.

இ - ள். தருகாலும் – மரங்கள் உதிர்க்கின்ற, மலர் – மலர்களை யுடைய, பொழில் சூழ் – சோலைகள் சூழ்ந்த, ஆரூரர்தமை — திருவாரூர்த் தியாகேசரை, புலமைத் தருக்குத் தன்னால் – புலமையின் அகங்காரத்தாலே, பெருக்கு ஆலும் இவர் — செல்வப் பெருக்கையுடைய இவர், அருமை பெம்மான் என்று எண்ணாமல் – கிடைத்தற்கு அரிய பெருமான் என்று நினையாமல், பெண்பித்து ஏறி – பெண் பைத்தியம் அதிகரித்து, முருக்காலும் வெலற்கரிய இதழ் — முருக்கம் பூவினாலும் வெல்லுதற்கரிதாகிய அதரத்தை யுடைய, பரவை – பரவை நாய்ச்சியார், இணங்கும்வகை – சம்மதிக்கும்படி, மொழிந்துவா என்று – சொல்லிவாவென்று, இருக்காலும் நடத்தினான் - இரண்டுதரம் நடத்தினான் (நாவலூரன்) ஆதலால் இறைவர், ஒருக்காலும் - ஒருகாலத்திலும், தமிழ்க்கு – அடியவராது தமிழ்ப்பாடலுக்கு, இரங்கி யிருக்கொணாது – இரக்கங் கொண்டிருக்கலாகாது—எ - று. 468

விருத்தம்.

அருக்கன்மதி யுதித்துவரு மம்புவியி லதிசயங்க ளன்பாய்க் கேளீர், உருக்குமந்த வுடலீரா றொன்றரையு மொன்றரையு முகந்துகொண்டு, இருக்குமந்த விடந்தனிலே நாலிரண்டு விதமான திருக்கக்கண்டேன், திருக்குளத்துப் படித்துறையிற் கலுக்கெனவே சிறுக்கியவள் சிரிக்கின்றாளே.

இ - ள். அருக்கன் மதி – சூரியனும் சந்திரனும், உதித்துவரும் - உதயஞ்செய்து வருகின்ற, அம்புவியில் – இவ்வுலகத்தில், அதிசயங்கள் – புதுமைகளை, அன்பாய் கேளீர் – அன்போடு கேட்கக்கடவீர், உருக்கும் – (கண்டோரது மனத்தை) உருகப்பண்ணுகிற, உடல் ஈராறு ஒன்றரையும் ஒன்றரையும் உகந்துகொண்டு – பதினைந்தை யேற்றுக்கொண்டு, இருக்கும் அந்த இடந்தனிலே – இருக்கின்ற அந்த இடத்திலே, நாலிரண்டு விதமானது இருக்கக்

கண்டேன்—, திருக்குளத்துப் படித்துறையில்—, சிறுக்கி அவள்—, கலுக்கெனவே சிரிக்கின்றாளே—எ - று.

பதினைந்து – சோதி நக்ஷத்திரம், சோதியுருவு.

கொண்டிருக்குமிடம், கோயில், நாலிரண்டு – கன்னி. 469

விருத்தம்.

திருக்குளத்திற் றிருக்குளசுந் தரக்கடவுள் விருப்பமொடு சிறந்துவாழும், இருக்களந்த குருக்கள்மனைத் தெருக்கணிறை புதுவையினி லெனைப்பார்த்தன்பா, மருக்கிளர்ந்த முருக்கிதழ்ச்செந் திருக்கமலம் பெருக்கமொடு வதிந்துதோன்றும், திருக்குளத்தங் கரையருகே சிறுக்கிநின்று கலுக்கெனவே சிரிக்கின்றாளே.

இ - ள். திருக்குளத்தில் - அழகிய நெற்றியில், திருக்கு உள - கண்ணுள்ள, சுந்தரக்கடவுள் – சோமசுந்தரக்கடவுள், விருப்பமொடு சிறந்து வாழும் - விருப்பத்தோடு பெருமைபெற்று வாழ்கின்ற, இருக்கு அளந்த – வேதங்களைக் கரைகண்ட, குருக்கள் மனை – குருக்கள் வீடுகளுள்ள, தெருக்கள் நிறை—தெருக்கள் நிறைந்த, புதுவையினில் – புதுவை நகரத்தில், எனைப் பார்த்து - என்னை நோக்கி, அன்பா - அன்போடு, மருகிளர்ந்த - மணமிகுந்த, முருக்கு இதழ்—முருக்கம்பூப்போலும் அதரத்தையுடைய, செந்திரு – திருமகளுக்குரிய, கமலம்—தாமரைமலர்கள், பெருக்கமொடு வதிந்து தோன்றும் - மிகுதியாய் உண்டாகிக் காணப்படுகின்ற, திருக்குளத்தங்கரை அருகே -, சிறுக்கிநின்று கலுக்கெனவே சிரிக்கின்றாளே—எ - று. 470

சந்தவிருத்தம்.

அக்கப் புநற்சசியை மிக்கச் சடைக்குளணி யத்தற்கு மெய்ப் புதல்வனார், உக்ரக் கோழிக்கொடியர் பச்சைப் பரிக்குமர ருற்றுச் செழித்த வரைமேல், கைக்கிட்ட தன்வளையி னற்பொற் சரத்தினொளி கப்பத் தெருக்களளவும், செக்கச் சிறுக்கியவள் பக்கச் செருக்கினுயிர் சிக்கிக் கொளத்திரியுமே.

இ-ள். அக்கு அப்பு நல்சசியை – அக்கு மணியையும் நீரையும் நல்ல சந்திரனையும், மிக்க சடைக்குள் அணி – மேன்மையான புத்திரரும், உக்ரம் கோழிக்கொடியர் — (பகைவருக்கு) உக்கிரமாகிய கோழிக்கொடியையுடையவரும், பச்சை பரி குமரர் – (மயிலாகிய) பச்சைக் குதிரையை யுடையவரும் ஆகிய முருகக்கடவுள், உற்று செழித்த வரைமேல் – பொருந்தித் தழைத்த மலைமேல், கைக்கு இட்ட – கையிலணிந்த, தன் வளையின் – தன் வளையலின், நல் பொன் சரத்தின் ஒளி – நல்ல பொன் மாலையினொளி, தெருக்கள் அளவும்

கப்ப – வீதிகள்வரைக்கும் மூட, செக்கச் சிறுக்கி அவள் – செவந்த சிறுக்கியாகிய அவளது, பக்கச் செருக்கில் – (கொண்டையின்) பக்கச் செருகில், உயிர் சிக்கிக் கொளத்திரியும் – என் உயிர் அகப்பட்டுக்கொள்ளத் திரியாநின்றது—எ - று. 471

விருத்தம்.

கங்குலிலே நடப்பார்க்குக் காலிலே கண்வேண்டுங் கண்டீரந்தச், சங்கரனார் திருத்தாளிற் கண்ணிடந்து சாத்திவைத்த சமர்த்தைப் பாரீர், அங்கணனா ராரூராாடவே கிண்கிணிக்கா லருமையெல்லாம், செங்கணெடு மாறனுக்கே யல்லான்மற் றொருவருக்குந் தெரிந்திடாதே.

இ - ள். கங்குலிலே நடப்பார்க்கு – இரவில் நடப்பவர்களுக்கு, காலிலே கண் வேண்டும் – காலிலே கண்ணிருக்கவேண்டும், அந்த சங்கரனார் திருத்தாளில் - அந்தச் சிவபெருமானது திருவடியில், கண் இடந்து சாத்திவைத்த சமர்த்தை – கண்ணைத்தோண்டிச் சாத்தின சாமர்த்தியத்தை, பாரீர்-பாருங்கள், அம் கணனார் – கிருபைக்கண்ணர். ஆரூரர் – திருவாரூரர், ஆட – நடனஞ்செய்ய, கிண்கிணிக்கால் அருமையெல்லாம் – கிண்கிணியைத் தரித்த திருவடியின் அருமை முழுதும், செங்கண் நெடுமால் தனக்கே அல்லால் - செவந்த தாமரைக் கண்களையுடைய நெடுமாலுக்கேயன்றி, மற்றொருவருக்கும் தெரிந்திடாது – வேறொருவருக்கும் தெரியாது—எ - று. 472

நிந்தாஸ்துதி.

விருத்தம்.

ஓர்குடிக்கே யோர்மகவாஞ் சிறுத்தொண்டன் பிள்ளைபழியொன்றுபோதும், பார்குடிக்குட் செங்காட்டங் குடிமேவு முத்தரா பதியாரேநீர், கார்குடிக்குங் கஞ்சுகமுங் கப்பறையும் பொக்கணமுங் கையிற்கொண்டே, ஆர்குடியைக் கெடுப்பதற்கிங் காண்டிவேடங்கொண் டலைகின்றீரே.

இ - ள். ஓர் குடிக்கு – ஒரு குடும்பத்துக்கு, ஓர் மகவு ஆம் – ஒரேபிள்ளையாகிய, சிறுத்தொண்டன் பிள்ளைபழி ஒன்றுபோதும்—, பார் குடிக்குள் - உலகிலுள்ள குடிகளுக்குள்ளே, செங்காட்டங் குடிமேவும் – செங்காட்டங்குடியில் வாழ்கின்ற, உத்தராபதியாரே—, நீர்—, கார்குடிக்கும் கஞ்சுகமும் - (திருமேனியில்) கருமையாகிய போர்வையையும், கையில்-கையினிடத்தில், கப்பறையும் - திருவோட்டையும், பொக்கணமும் - பொக்கணத்தையும், கொண்டு – தாங்கி, ஆர் குடியைக் கெடுப்பதற்கு – யார் குடும்பத்தை யழிப்பதற்கு, இங்கு – இவ்விடத்தில் ஆண்டிவேடங்கொண்டு அலைகின்றீர்—எ - று.

சிறுத்தொண்டன்பிள்ளை — சீராளன், செங்காட்டங்குடி - ஓர்திருப்பதி, உத்தராபதியார் – அத்திருப்பதியிலெழுந்தருளிய சிவபெருமான், பொக்கணம் — சோளிப்பை. 473

ஒரு வித்வான் பசித்துவந்த ஒரு பிரபுவையடுக்க, அவர் இவர் பசி தீர அன்னமிடக் கட்டளையிட்டு, அவர் அவ்வாறே உண்டு பசிதீர்ந்து அந்தப் பிரபுவின்மேல் பாடியது.

விருத்தம்.

கொல்லாவிரதத் தமிழ்முனிவன் முதலோர்குணவா கடநூலில், எல்லாப்பிணிக்கு மருந்திசைத்தா ரியானுமவை தேர்ந் துறுதி கண்டேன், பொல்லாப் பசிநோய்க் கொருமருந்து புதலாமையின் யான் றேடிநின்றன், சொல்லாமெனவெண் ணுழியங்நோய் தொலைந்த துறைசார் பறிகிலனே.

இ - ள். கொல்லாவிரதம்-கொல்லாவிரதத்தையுடைய, தமிழ்முனிவன் முதலோர் — அகத்தியன் முதலானோர், குணவாகடநூலில்—, எல்லாப் பிணிக்கும் — எல்லா வியாதிகளுக்கும், மருந்து இசைத்தார் — மருந்து சொன்னார்கள், யானும் – நானும், அவை தேர்ந்து – அவற்றை யாராய்ந்து, உறுதி கண்டேன் — அவற்றின் உறுதியைக் கண்டேன், பொல்லாப் பசிநோய்க்கு - பொல்லாத பசிப்பிணிக்கு, ஒருமருந்து புகலாமையின் – ஒருமருந்து சொல்லாமையால், யான்தேடி – நான்தேடி, நின்றன்சொல் ஆம் என எண்ணுழி- உன் சொல்லே அப்பசிநோய்க்கு மருந்தென்று நினைத்தமாத்திரத்தில், அங்நோய் – அப்பசிப்பிணி, தொலைந்த-தொலைந்துபோன, துறைசார்பு அறிகிலன் – இடமும் சார்பும் – அறிகிலேன்—எ - று. 474

சிவபிரான்மீது ஒரு அன்பன் பாடின நிந்தாஸ்துதி.

விருத்தம்.

அச்சுதனு ரும்முடைய மச்சினனுர் படியளந்தே யகிலங்காத் தார், நிச்சயமாம் வாழ்வுதரு மிலக்குமிதன் னுடன்பிறந்தீர் நிலைமையாக, உச்சிதமாம் பொன்மலையும் வெள்ளிமலை யும்படைத்தீருமக்குச் சார்பாய்ப், பச்சைமா கதமிருக்கப் பிச்சையெடுத்துண்டதென்ன பட்டியாரே.

இ - ள். அச்சுதனுர் – திருமாலானவர், உம்முடைய மச்சினனுர்—, அவர் படியளந்து—, அகிலம் காத்தார் – உலகைக் காத்தருளினுர், நிச்சயம் ஆம் – உறுதியாகிய, வாழ்வுதரும் – செல்வத்தைக் கொடுக்கின்ற, இலக்குமி

தன்னுடன் பிறந்தீர் – திருமகளோடு கூடப்பிறந்தீர், நிலைமையாக – நிலையாக, உச்சிதம் ஆம் – மேன்மையாகிய, பொன்மலையும் — மேருமலையையும், வெள்ளிமலையும் – கைலாயமலையையும், படைத்தீர் — சுவாதீனமாகப் பெற்றீர், உமக்குச் சார்பாய் - உமக்குச் சார்பாக, பச்சைமரகதம் இருக்க - பச்சையாகிய மரகத மலையுமிருக்க, பிச்சையெடுத்து உண்டது என்ன – பிச்சையேற்றுண்டதற்குக் காரணம் யாது, பட்டியாரே – கள்வரே—எ - று.

படியளத்தல் – பூமியையளத்தல், பச்சைமரகதம் – உமாதேவியார். 475

விருத்தம்.

மாத்தவர்க் கெலாமுடலம் புளகிப்ப விநோதமாய் மகிழவாடும், கூத்தவர்க்குப் பார்த்தவர்கள் கொடுப்பதல்லாற் பார்த்தவர்க்குக் கொடுப்பதுண்டோ, நீத்தவர்களேகலந்த வொற்றியூர்த் தியாகேசர் நிருத்தங் கண்ணால், பார்த்தவர்க்குக் கேட்டதன்றிக் கிடையாத பரகதியும் பாலிப்பாரே.

இ - ள். மாதவர்க்கு எல்லாம் – பெரிய தவத்தோர்க்கெல்லாம், உடலம் புளகிப்ப—உடம்பு பூரிக்க, விநோதமாய்—விசித்ரமாய், மகிழஆடும் – (அவர்கள் மனம்) மகிழும்படி யாடுகின்ற, கூத்தவர்க்கு - கூத்தாடிகளுக்கு, பார்த்தவர்கள் கொடுப்பது அல்லால் – (வேடிக்கை) பார்த்தவர்கள் கொடுப்பதல்லாமல், பார்த்தவர்க்கு – பார்த்த பேர்களுக்கு, கொடுப்பது உண்டோ - (ஆடுவோர்) கொடுப்பது உண்டோ, நீத்தவர்கள் கலந்த— துறவிகள் கூடியிருத்தற் கிடமாகிய, ஒற்றியூர் தியாகேசர்—, நிருத்தம் – தமது நடனத்தை, கண்ணால் பார்த்தவர்க்கு – கண்ணால் தரிசித்தவர்களுக்கு, கேட்டது அன்றி- அவர்கள் விரும்பி கேட்டதேயல்லாமல், கிடையாத – கிடைத்தற்கரிய, பரகதியும் – மேலான மோக்ஷகதியையும், பாலிப்பார் – கொடுப்பார்—எ - று.

இரகுநாத சேதுபதியின் யானையைப் புகழ்ந்தது.

விருத்தம்.

கடிவாங்கு மலர்த்தடஞ்சூழ் சேதுபதி ரகுநாதன் களிநல் யானை, அடிவாங்கி முன்னடக்கில் வடகலிங்கங் கிடுகிடெனு மங்க தேசம், குடிவாங்குங் கடலேழு முள்வாங்கு மொன்னவர்கள் கோட்டைவாசற், படிவாங்கு மரசர்மணி முடிவாங்குஞ் சேடன் முடி படியுந்தானே.

இ - ள். கடிவாங்கும் – மணம்பொருந்திய, மலர்த்தடம்சூழ் – மலர்ப் பொய்கைகள் சூழ்ந்த, சேதுபதி ரகுநாதன் – சேதுபதி ரகுநாதனது, களிநல் யானை – களித்தலையுடைய அழகியயானை, அடிவாங்கி முன்னடக்கில்-அடியெடுத்து முன்னே நடந்தால், வடகலிங்கம் கிடுகிடு என்னும் - வடகலிங்கதேசம்

கிடுகிடென்று நடுங்கும், அங்கதேசம் குடிவாங்கும் - அங்கதேசம் குடிவாங் கிப்போம், கடல் ஏழும் உள்வாங்கும் – ஏழுகடல்களும் உள்ளேயிழுத்துக் கொள்ளும், ஒன்னலர்கள் – பகைவருடைய, கோட்டைவாசற் படிவாங் கும் – கோட்டைவாசற்படி தகர்ந்துவிழும், அரசர்மணி முடிவாங்கும் - வேந் தர்களுடைய ரத்நகிரீடங்கள் பொடிபடும், சேடன் முடிபடியும் – ஆதிசேட னுடைய முடிகள் கீழே யழுந்திப்போம்—எ - று. 477

வண்டோச்சி மருங்கணைதல்.

விருத்தம்.

சினம்பெரிதாய்மதனைவென்ற திருவாரூர்த்தியாகேசர் திகழு நாட்டில், இனம்பெரிதாமதுகரமே யிவளளகமீதிருத்த லியல்போ வேறே, வனம்பெரிதாக்கிடையாதோ விடையொடிந்தாற்பழி சுமக்கு மார்பிற்கொங்கைக், கனம்பெரிதாயிடைசிறிதா யிருந்தா லுங்கொடிக்குக்காய் கனத்திராதே.

இ - ள். சினம்பெரிதாய் – பெருங்கோபங்கொண்டு, மதனைவென்ற - மன்மதனைவென்ற, திருவாரூர் தியாகேசர்—, திகழும்நாட்டில் – விளங்கு கின்றநாட்டில், இனம்பெரிது ஆம் மதுகரமே – பெருங்கூட்டமாகிய வண்டு களே, இவள் அளகமீது இருத்தல் – இவள் கூந்தலின்மேல் இருப்பது, இயல்போ – உங்களுக்கு அங்கோ, வேறேவனம் பெரிதாகிடையாதோ - வேறே பெரிய சோலைகிடையாதோ, இடை ஒடிந்தால் – (இவளுடைய) இடை முறிந்தால், பழிசுமக்கும் – உங்கள்மேல் பழிசுமக்கும், மார்பில் கொங்கைகனம் பெரிதாய் இடைசிறியதாய் இருந்தாலும் - மார்பிலுள்ள தனங்களின் பளுவுபெரிதாகவும் இடைசிறிதாகவும் இருந்தாலும், கொடிக் குக்காய் கனத்திராதே – கொடிக்குக்காய் கனத்திருக்காதல்லவா—எ - று.

தலைவி கார்ப்பருவங்கண்டு புலம்பல்.

ஞானத்தா லரிதூண்புக் கொளிக்கவேத
னளிநத்தா யிரங்கதவு மடைக்கவீசன்
ஆனைத்தோல் போர்த்ததுவு மன்றிக்கையி
லனலேந்திச் சுடலையினின் றடுங்காலம்
வானத்தா ரையும்பனியும் வாடைக்காற்றும்
வருத்தநம்மைப் பிரித்ததெய்வம் வகுத்தகாலம்
ஈனத்தார் சிங்களத்தார் செகத்தாற்போற்றுஞ்
சிவந்தெழுந்த பல்லவர்க்கோன் சோக்காலம்.

இ-ள். ஞானத்தால் — முன்னேயறியுமறிவினுல், அரி — திருமால், தூண்புக்கு ஒளிக்க - தூணிற்புகுந்து ஒளித்துக்கொள்ளவும், வேதன் - பிரமன், நளிநத்து — (தன்வீடாகிய) தாமரைமலரின், ஆயிரம்கதவு அடைக்க - (இதழ்களாகிய) ஆயிரங் கதவுகளையும் அடைத்துக்கொள்ளவும். ஈசன் - சிவபெருமான், ஆனைத்தோல் போர்த்ததுவும் அன்றி — ஆனைத்தோலைப்போர்வையாகப் போர்த்துக்கொண்டது மல்லாமல், கையில் அனல் ஏந்தி — கையில் நெருப்பையேந்தி, சுடலையில்நின்று ஆடும்காலம் - மயானத்தில் நின்று நடிக்குங்காலம், வானத்தாரையும் — விண்ணுலகத்தாரையும், பனியும் வாடைக்காற்றும்—, வருத்த வருத்தாநிற்க, நம்மைப்பிரித்ததெய்வம் — நம்மைப்பிரிவித்த விதி, வகுத்தகாலம் — வகுக்கப்பட்டகாலம், சீனத்தார் சிங்களத்தார் செகத்தார்போற்றும் — சீனதேசத்தாரும் சிங்களதேசத்தாரும் மற்று மிவ்வுலகிலுள்ள யாவரும் வணங்குகின்ற, சிவந்தெழுந்த பல்லவர் கோன்—, சேராக்காலம் — நம்மைக் கூடாதகாலம்—எ-று. 479

கன்றினிதூட்டிக் கறந்ததீம்பாலுங் கலவியின்மகளிரும் பறவை, தின்றதீங்கனியும் வேட்டையின்ஞமலி கறித்திடுகின்றமென்றசையும், ஒன்றையுமெச்சி லெனவிகழ்ந்துரையா ருணர்ந்துளோருறுகடன்பொருட்டும், நன்றுடன்வேள்வி வேட்டிடும்பொருட்டும் நனிபொருள் வழங்கனன்ருமால்.

இ-ள். கன்று இனிது ஊட்டி — கன்றை யினிதாகவுண்பித்து, கறந்த தீ பாலும் — கறந்துகொண்ட இனியபாலும், கலவியில் மகளிரும் — கலவிக்குடன் பட்டமாதரும், பறவைதின்ற தீங்கனியும் — பறவைகோதின மதுரமான கனிகளும், வேட்டையில்—, ஞமலி கறித்திடுகின்ற மெல்தசையும் - நாய்கடித்த இறைச்சியும், ஆகிய ஒன்றையும் — ஒருபொருளையும், உணர்ந்துளோர் — அறிவுடையோர், எச்சில் என இகழ்ந்து உரையார் — எச்சிலென்று அவமதித்துச்சொல்லார், உறுகடன்பொருட்டும் — மிகுந்தகடனுக்காகவும், நன்றுடன்வேள்வி வேட்டிடும்பொருட்டும் — நன்மையோடுகூடிய வேள்வி செய்யும்பொருட்டாகவும், நனிபொருள்வழங்கல் — மிக்கபொருளைக் கொடுத்தல், நன்று ஆம் — நன்மையாகும்—எ-று. 480

குன்னரங்கன் என்னும் அரசன் இறந்துபோனபோது
சுப்ரதீபக் கவிராயர் பாடியது.

தென்னரங்க னரங்கனென்பார் வாய்திறவான் கண்விழியான் திரும்பிப்பாரான், என்னரங்கன் றாங்கரங்க னேழையர்பாற் கருணையுட னிரங்காரங்கன், மன்னரங்கன் றமிழ்ப்பெருமான் மழவரங்கனளித்தருளு மைந்தனென, குன்னரங்கா வெனக்கிரங்காய் கொண்டுவந்த தமிழ்க்கிரங்கிக் குழைந்தெழாயே.

இ-ள். தென்னரங்கன் — தென்னரங்கனை, அரங்கன் என்பார் - அரங்கனென்று சொல்லுவார்கள், (அவன்) வாய் திறவான்—, கண் விழியான்—, திரும்பிப்பாரான்—, என்—என்று சொல்லப்பட்ட, அரங்கன் - அரங்கநாதன், தூங்கு அரங்கன் — நித்திரைசெய்கிற அரங்கன், ஏழையர்பால்—ஏழைகளிடத்தில், கருணையுடன் — கிருபையோடு இரங்கா ரங்கன் - இரங்காத அரங்கன், (இதுநிற்க) மன்னர் அங்கன் — அரசரையெல்லாம் தனக்கு அங்கமாகவுடையவன், தமிழ்ப்பெருமான்—தமிழ்க்கிறைவன், மழவரங்கன் அளித்தருளும் மைந்தனென - மழவரங்கன் ஈன்றருளின புதல்வனாகிய, குன்னரங்கா — குன்னரங்கனே, எனக்கு இரங்காய்—எனக்கு இரக்கஞ்செய்யாய், (ஆயினும்) கொண்டுவந்த — நான் பாடிக்கொண்டுவந்த, தமிழ்க்கு இரங்கி - தமிழ்ப் பாடலுக்கிரங்கி, குழைந்து எழாய் - மனங்கரைந்து எழுந்திருப்பாயாக—எ - று. 481

இதுவும் அவர் பாடியது.

எண்டிசையும்புகழ்படைத்த குன்னரங்கமகிபாலா வினிமேலிந்த
மண்டலத்தையரசாள வொப்பிலாநின்புதல்வன் மழவன்போதும்
விண்டலத்திலிந்திரனுக் கரசுநிலையில்லாமல் வெகுநாளாக
நண்டளந்தநாழியாக் கிடக்குதந்தவிண்ணாள நடந்திடாயே.

இ-ள். எண்திசையும் — எட்டுத்திக்குகளிலும், புகழ்படைத்த — கீர்த்தியைப்பெற்ற, குன்னரங்கமகிபாலா — குன்னரங்கமகிபாலனே, இனிமேல்-, இந்த மண்டலத்தை — இந்த மண்ணுலகத்தை, அரசு ஆள — அரசாட்சி செய்ய, ஒப்பிலா நின் புதல்வன் — ஒப்பற்ற உன் புதல்வனாகிய, மழவன் போதும் - மழவரங்கன் அமையும், விண்தலத்தில்—, இந்திரனுக்கு - தேவேந்திரனுக்கு, அரசு நிலையில்லாமல் — அரசாட்சி நிலைத்திராமல், வெகுநாளாக - நெடுநாளாக, நண்டு அளந்த நாழி ஆ — நண்டளந்த நாழியாக, கிடக்குது - கிடக்கின்றது, (ஆதலால்) அந்த விண் ஆள — அந்த விண்ணுலகத்தை யாளும் பொருட்டு, நடந்திடாய் — நடக்கக்கடவாய்—எ - று.

நண்டளந்தநாழி—பழமொழி. 482

எல்லார்க்கும் நற்சார்பிருக்க வேண்டுமெனல்.

சிறியராயினோர் சார்பினைவிழையன்மின் றிறல்கெழுபெரியோராம்
அறிஞராயினோர் சார்பினைவிழைமினோ வலரிதழ்விரிகொன்றை
வெறிநறுந்தொடை யெம்பிரான்சார்பினை விழைதலா லுரகங்கள்
மறுவிலாற்றல்சால் கலுழனைவினவின வாழ்ந்தனையோவென்ன.

இ-ள். சிறியராயினோர் சார்பினை விழையல்மின் — சிறியரானவர்களுடைய சிநேகத்தை விரும்பாதேயுங்கள், திறல் கெழு பெரியோராம் - வெற்றிபொருந்திய பெரியோராகிய, அறிஞராயினோர் சார்பினை — அறிஞ

சது சிநேகத்தை, விழைமின் – விரும்புங்கள், அலர் – பரந்தீ, இதழ்விரி - இதழ்கள் விரிந்த, கொன்றை-கொன்றைமலர்களாற் செய்யப்பட்ட, வெறி - வாசனையுள்ள, நறுந்தொடை – நல்ல மாலையைத்தரித்த, எம்பிரான் சார்பினை விழைதலால் — சிவபெருமானது சார்பை விரும்புதலால், உரகங்கள் - பாம்புகள், ஈறு இல் — குற்றமில்லாத, ஆற்றல்சால் – மிக்க வெற்றியுள்ள, கலுழனை – கருடனை, வாழ்ந்தனையோ என்ன-வாழ்ந்திருக்கிறாயோவென்று, வினவின – கேட்டன—எ - று. 483

திருவாரூர்த் தியாகராயர்பேரில் நிந்தாஸ்துதி.

ஒருமாடு மில்லாமல் மைத்துனனு ருலகமெல்லா முழுதே யுண்டார், நரைமாடோ வொன்றிருக்க வுழுதுண்ண மாட்டாம னஞ்சையுண்டீர், இருநாழி நெல்லிருக்க விரண்டுமைந்தர் தாமிருக்க விரந்தேயுண்டீர், திருநாளு முண்டாச்சே செங்கமலைப் பதிவாழுந் தியாகனாரே.

இ - ள். செங்கமலைப் பதிவாழும் தியாகனாரே – கமலாலயத்தில் வாழ்கின்ற தியாகராயரே, மைத்துனனார் — உமக்கு மைத்துனனாராகிய திருமாலானவர், ஒருமாடும் இல்லாமல்—, உலகம் எல்லாம் — பூமி முழுமையும், உழுது உண்டார்—, (உமக்கு) நரைமாடோ ஒன்று இருக்க – வெள்ளை மாடு ஒன்றிருக்கவும், உழுது உண்ணமாட்டாமல் நஞ்சை உண்டீர்—, இருநாழி நெல் இருக்க – (உமது தேவியாரிடத்தில்) இருநாழி நெல்லிருக்க, இரண்டு மைந்தர் தாம் இருக்க – இரண்டு புதல்வரிருக்க, இரந்தே உண்டீர் - பிச்சையெடுத்தே உண்டீர், (இப்படிப்பட்ட உமக்கு) திருநாளும் உண்டாச்சே – திருநாளும் உண்டாச்சுதே, (இது உமது அதிஷ்டம்.)—எ - று.

சுப்ரதீபக்கவிராயர் சதுராநநபண்டிதன்மனைவி தமக்குச்செய்த வுபசாரத்தினால் அவளைப் புகழ்ந்து பாடியது.

கலிவிருத்தம்.

நடக்கிலன்னமு மாநிற்கில்வஞ்சியாம்
கிடக்கிலோவியப் பாவைகிடந்தவா
தடக்கையான்சது ராநநபண்டிதன்
மடத்துளாளென் மனத்துறைவல்லியே.

இ - ள். தடக்கையான் -(ஈகையால்) பெரிய கையினையுடையவனாகிய, சதுராநநபண்டிதன் – சதுராநந பண்டிதனது, மடத்து உள்ளாள் – மடத்திலுள்ளவளாகிய, என் மனத்து உறைவல்லி – என் மனத்திலும் வாழ்கின்ற பூங்கொடி போல்வாள், நடக்கில் அன்னமும் ஆம் — நடந்தால் அன்னத்தையும் போல்வாள், நிற்கில் வஞ்சி ஆம் – நின்றால் வஞ்சிக்கொடிபோல்வாள், கிடக்கில் ஓவியப்பாவை கிடந்தவாறு – கிடந்தால் சித்திரப்பாவை போல்வாள். 485

இதுவும் அக்கவிராயர் சீனக்கன் அன்னமிட்டதைக்
குறித்துப் புகழ்ந்து பாடியது.

அளிக்கொளுந்தொடை யானரசைக்குமன்
ஒளிக்கொள்சீனக் கனின்றுவந்திட்டசீர்ப்
புளிக்குஞ்சோறுமென் புந்தியிற்செந்தமிழ்
தெளிக்குந்தோறெலாந் தித்தியாநிற்குமே.

இ-ள். அளிகொள்ளும் தொடையான்-வண்டுகள் மொய்க்கின்ற பூமாலையை யணிந்தவனாகிய, அரசைக்குமன் – அரசுருக்கு வேந்தன், ஒளிகொள் சீனக்கன் – புகழைக்கொண்ட சீனக்கன், இன்று – இந்நாள், உவந்து இட்ட - சந்தோஷித்துப் படைத்த, சீர் – சிறப்பாகிய, புளிக்கும் சோறும் – புளிஞ் சோறும், என் புந்தியில் – என் மனத்தில், செந்தமிழ் தெளிக்குந்தோறெலாம் – செந்தமிழை யாராயும்போதெல்லாம், தித்தியா நிற்கும் – மதுரித்துக் கொண்டிருக்கின்றது—எ - று. 486

ஒரு தாசியானவள் தனக்குக் கொடுத்த சுகத்தை நினைத்து
ஒரு வித்துவான் பாடியது.

விருத்தம்.

படைத்தமதன் றனையெரித்த பழமலையார் நன்னாட்டிற்பாவை
போல்வாள், கடையரிக்கண் ணான்மருட்டி மயல்பூட்டி வரவழைத்
துக் கைக்குள்ளாக்கி, இடைதுவள முகைகுலுங்க வெனையணைத்த
சுகத்தைநினைத் தேங்கியேங்கி, அடைமழையு முளைவழியும் பொதி
யெருது மொருவனும்போ லலைகின்றேனே.

இ-ள். படைத்த – (பிரமனால்) படைக்கப்பட்ட, மதன் தனை எரித்த - மன்மதனை (நெற்றிக்கண்ணால்) எரித்த, பழமலையார் – பழமலை நாதருடைய, நல்நாட்டில் – நல்ல நாட்டின்கணுள்ள, பாவைபோல்வாள் - சித்திரப்பாவை போல்வாள், அரிசடைக் கண்ணால் மருட்டி – (என்னை) வரிபரந்த கடைக் கண்ணினால் மயக்கி, மயல்பூட்டி – மையலேற்றி, வரவழைத்து – தன்னிடத்திற்கு வரவழைத்து, கைக்குள் ஆக்கி – தன் கைவசப்படுத்தி, இடை துவள-, முகைகுலுங்க—, என்னை அணைத்த சுகத்தை நினைத்து – என்னைத் தழுவின சுகத்தை நினைந்து, ஏங்கி ஏங்கி – மிகவும் ஏங்கி, அடைமழையும் – விடா மழையும், உளைவழியும் – சேற்றுவழியும், பொதி எருதும் – பொதிமாடும், (இவற்றோடு கூடின), ஒருவனும்போல் – ஒருவனும்போல, அலைகின்றேன்- மனங் கலங்குகின்றேன்—எ - று. 487

ஜெகந்நாதன் என்னும் சீமான்மீது ஒரு சால்வைபெற விரும்பிப் பாடியது.

சூல்வைக்கு நெல்வயல்சூழ் சிங்கரிவாழ் செகநாத சுகுண மேன்மைச், சால்வைக்கு மனம்வைத்து மாலயன்சங் கரரையுற் றேன் சலம்பூக்கல்லாம், ஆல்வைக்குஞ் சயநனென்று நூல்வைக்கு மார்பனென்று மசையும்வேழத், தோல்வைக்குமாகனென்று நாணி யவ ருனைக்காட்டிச் சொன்னர்மன்னே.

இ-ள். சூல் வைக்கும் - கரு முதிர்ந்த, நெல் வயல்சூழ் — நெல் வயல் சூழ்ந்த, சிங்கரிவாழ் - சிங்கேரி நகரத்தில் வாழ்கின்ற, செகநாத சுகுண - ஜெகந்நாதன் என்னுஞ் சுகுணனே, மேன்மை - மேன்மையாகிய, சால் வைக்கு மனம்வைத்து - சால்வையின்மீது மனவிருப்பங்கொண்டு, மால் அயன் சங்கரரை உற்றேன் - திருமால் பிரமன் சிவன் என்பவரை அடைந் தேன், (அவர்கள் முறையே தமக்கு இடம்) சலம் ஆம் என்றும் பூ ஆம் என்றும் கல் ஆம் என்றும்—, பாற்கடல் என்றும் தாமரைமலரென்றும் கைலாயமலையென்றும், ஆல் வைக்கும் சயநன் என்றும் நூல்வைக்கும் மார் பன் என்றும் அசையும் வேழத்தோல்வைக்கும் ஆகன் என்றும் - ஆலிலையே படுக்கையாகக்கொண்டவன் என்றும் நூலையணிந்த மார்பினையுடையவன் என்றும் அசையாநின்ற யானைத்தோலைப்போர்த்த சரீரத்தை யுடையவ னென்றும்சொல்லி, நாணி - நாணமடைந்து, அவர் - அம்மூவரும், உன்னை காட்டி சொன்னர் - (சால்வை கொடுக்கத்தகுந்த பிரபு என்று) உன்னைச் சுட்டிக்காட்டிச் சொன்னர்கள்—எ - று. 488

கனவு நலிபுரைத்தல்.

வெண்பா.

எழிலொருகிரியா னேழிலேயொன் றணிவான்
எழிலேயொன்றீ யெனக்கேட்டான்—எழிலே
ஒன்றீயென்றேனுண்ப தோடென்ரு ஞேடென்றேன்
என்று மறிந்தவருக் கே.

இ-ள். எழில் ஒருகிரியான் - எழில் ஒரு மலையையுடையவன், எழிலே ஒன்று அணிவான் — எழில் ஒரு நதியை யணிந்தவன், எழிலே ஒன்று ஈ எனக் கேட்டான் - எழிலே யொன்றைக் கொடுவென்று கேட்டான், எழிலே ஒன்று ஈ என்றேன் - நானும் (அவனை) எழிலே யொன்றைக் கொடுவென்று கேட்டேன், (அவன்) உண்பது ஓடு என்ருன் - (நான்) உண்பது ஓட்டிலே யென்ருன், என்றும் அறிந்தவருக்கு ஓடு என்றேன் - எக்காலத்தும் அறி வுடையோருக்கு உரியது ஓடுதான் கிடைக்குமென்றேன்—எ - று.

ஏழிலொருகிரி - கைலைமலை, ஏழிலே யொன்று - ஏழு நதிகளிலொன்றாகிய கங்கை, ஏழிலொன்று - வாரங்களேழிலே ஒன்றாகிய செவ்வாய் (செவந்த அதிரம்,) ஏழிலொன்று - வியாழம் (பொன்.) 489

ஒரு பெண்ணின் அவயவ சௌந்தரியத்தைக்கண்ட ஒருவிடன் தன் தோழனோடு சொல்லியது.

மாரன்படைத்தலைவி மங்கைசிரோமணிபூந்
தாரிலகுமானு டனதெழிலோ—வேர்பெரிய
துன்னுவிழிநான்மூன்று தூயதனநாலிரண்டு
பன்னிரண்டுசிற்றிடையாம் பார்.

இ-ள். மாரன் படைத்தலைவி - மன்மதன் சேனைக்கிறைவி, மங்கை சிரோமணி - மாது சிரோமணி, பூந்தார் இலகும்மானுள் தனது எழிலோ - பூமாலையையணிந்து விளங்குகின்ற பெண்மான் போல்வாளது அவயவங்களின் அழகைச் சொல்லவேண்டு மென்றாலோ, (அவை) ஏர் பெரிய - அழகினாற் சிறந்தனவாயிருக்கின்றன, (எப்படியென்றால்) துன்னு விழி நான் மூன்று—பொருந்தின விழி ஏழு, தூயதனம் நாலிரண்டு - பரிசுத்தமான தனங்கள் ஆறு, சிற்றிடை பன்னிரண்டும் ஆம் - சிறிய இடை பன்னிரண்டாகும், பார் - நீநோக்கு—எ - று.

ஒரு கன்னிக்கு விழி மீனம், தனம் கும்பம், சிற்றிடை சிங்கம் என்பதாம்.

பாலனைப் பழித்தல்.

கச்சிருக்கும்போது கரும்பானேன் கைக்குழந்தை
வச்சிருக்கும்போது மருந்தானேன்—நச்சிருக்கும்
கண்ணார்கரும்பானார் காணவும்நான் வேம்பானேன்
அண்ணாமலையர சுக்கு.

இ-ள். அண்ணாமலை அரசுக்கு - அண்ணாமலையாசனுக்கு, கச்சு இருக்கும்போது கரும்பு ஆனேன் - கச்சணிந்திருக்கும்போது கரும்பாயிருந்தேன், கைக்குழந்தை வைச்சிருக்கும்போது மருந்து ஆனேன் - கைக்குழந்தையை வைத்துக்கொண்டிருக்கும்போது மருந்தாய்விட்டேன், நச்சு இருக்கும் கண்ணார் கரும்பு ஆனார் - நஞ்சு குடிகொண்டிருக்கிற கண்களையுடைய வேசையர் கரும்பானார், நான் காணவும் வேம்பு ஆனேன் - நான் பார்ப்பதற்கும் வேம்பாயினேன், (என் செய்வேன்) இப்பாலனால் எனக்கிந்தத் துன்பம் நேரிட்டது—எ - று. 491

நீருக்கும் நூலுக்கும் சிலேடை.

திருவாவடுதுறை சாமிநாதக் கவிராயர் பாடியது.

வெள்ளைநிறத்தாற்செயற்கை மேவியேவேறுநிறம்
கொள்ளுதலாற்றோய்க்குங் குறியினல்—வள்ளலென
வாழ்சந்திரசேகரக் கவிஞன்மால்வரையில்
ஆள்நீருநூலு நிகராம்.

இ-ள். வெள்ளை நிறத்தால்—வெண்ணிறத்தாலும், செயற்கைமேவி வேறு நிறங்கொள்ளலால்—செயற்கையையடைந்து வேறு நிறத்தைக்கொள்ளுதலாலும், தோய்க்கும் குறியினல்—தோய்க்கின்ற அடையாளத்தினலும், வள்ளல் என—வள்ளல்போல, வாழ்—வாழ்கின்ற, சந்திரசேகரக் கவிஞன் மால்வரையில்—சந்திரசேகரக் கவிஞனது பெரிய மலையில், ஆழ் நீரும் நூலும் நிகர் ஆம்—ஆழ்ந்த நீரும் நூலும் நிகராகும்—எ-று.

நீர் நூல் இரண்டும்—இயற்கையால் வெண்ணிறம், செயற்கையால் வேறுநிறம், ஆடைதோய்த்தால் சாயந்தோய்த்தால், என்றுபொருள்கொள்க.

திருவாவடுதுறை-சுப்பிரமணிய தேசிகர்மீது, வித்வான்,
மீனாக்ஷி சுந்தரம்பிள்ளை பாடியது.

விருத்தம்.

உரவுபொலி மறைமுடிவாஞ் சிவக்கொழுந்தைப் பராநந்தத் துவாவைநாளும், கரவுதவி ரன்பருளத் தகலாம லமுதூற்றுங் கருணைவாழ்வை, புரவுமலி மெய்ஞ்ஞான வாரிதியைத் துறவரசைப் பொருவிலாத, பரவுபுகழ்த் துறைசையிற்சுப் பிரமணிய குருமணியைப் பரவிவாழ்வாம்.

இ-ள். உரவு பொலிமறை முடிவு ஆம் சிவக்கொழுந்தை—நிலைபெற்று விளங்குகின்ற வேதாந்தத்தில் வீற்றிருக்கின்ற சிவக்கொழுந்தை, பராநந்தத்து உவாவை—பேரின்பமாகிய பூர்ண சந்திரனை, நாளும் கரவுதவிர் அன்பர் உள்ளத்து அகலாமல் அமுது ஊற்றும் கருணைவாழ்வை—நாள்தோறும் வஞ்சநீங்கிய அன்பர் மனத்தினின்று நீங்காமல் அமுதஞ் சுரக்கின்ற கருணைச் செல்வத்தை, புரவுமலி மெய்ஞ்ஞான வாரிதியை—காக்குந் தொழிலிற் சிறந்த மெய்ஞ்ஞானக்கடலை, துறவு அரசை—துறவிகளுக்கு வேந்தனை, பொருவு இலாத—ஒப்பில்லாத, பரவுபுகழ்—யாவருந் துதித்தற்குரிய புகழையுடைய, துறைசையில் சுப்பிரமணிய குருமணியை—துறைசையில் வாழ்கின்ற சுப்பிரமணிய குருநாதனை, பரவி—துதித்து, வாழ்வாம்—வாழக் கடவோம் யாம்—எ-று.

திருமணியை நிறத்தமைத்த நீன்மணிமெய்ம் மால்பிரமன் றேடிக்காணு, அருமணியென் னையும்பொருளா வாண்டசிந்தா மணியன்ப ரகத்தேமேய, ஒருமணியம் பலவாண சிரோமணிகண் மணியடிமை யுவந்தார் கண்ணுட், கருமணிவண் டுறைசையிற் சுப் பிரமணிய குருமணியைக் கருத்துள் வைப்பாம்.

இ-ள். திருமணியை நிறத்து அமைத்த—திருமகளாகிய பொன்மணி யைத் திருமார்பி லமைத்துக்கொண்ட, நீல் மணி மெய்—நீல ரத்நம்போன்ற திருமேனியையுடைய, மால்—திருமாலும் பிரமன்—பிரமனும், தேடிகாணு அருமணி—தேடிக்காணவொண்ணுதிருந்த அருமையாகிய மணி, என்னையும் பொருளா ஆண்ட சிந்தாமணி—என்னையும் ஒரு பொருளாகக்கொண் டாண் டருளின சிந்தாமணி, அன்பர் அகத்தேமேய ஒரு மணி—அன்பர் மனத்திற் பொருந்திய ஒப்பற்றமணி, அம்பலவாண சிரோமணி கண்மணி—அம்பல வாண சிரோமணிக்குக் கண்மணி, அடிமை உவந்தார் கண்ணுள் கருமணி-தன் திருத்தொண்டை விரும்பினேர்களுடைய கண்ணிற் கருமணி, வள் துறைசையில்—வளவிய துறைசையில் வாழ்கின்ற, சுப்பிரமணிய குரு மணியை—சுப்பிரமணியனென்னும் குருரத்நத்தை, கருத்துள் வைப்பாம்-எமது மனச்செப்பில் பொதிந்து வைப்போம்—எ-று. 494

திருவாவடுதுறை யாதீன வித்வான், தாண்டவராய
சுவாமிகள் இயற்றியது.

விருத்தம்.

தருநாணுட் கொள்ளவருஞ் சற்குருமா மணியேயென் றாயே யுன்றன், மருநாண்மட் டலாகமரி மலரடிகள் வந்திக்க வருநன் ஞளே, திருநாள்வந் திக்கவராச் சிறுநாளே கரிநாளென் செய்கே னந்தோ, ஒருநாளு நினைமறவேன் வுரைவினில்வந் துன்சேவை யிளங்கொள்வேனே.

இ-ள். தரு—கற்பகதருவும், நாண் உள்கொள்ள-நாணத்தை மனத்திற் கொள்ளும்படி, வரும்-வந்த, சற்குருமா மணியே—சற்குருவாகிய பெரிய மணியே, என் தாயே—, உன்றன்—உன்னுடைய, மரு—வாசனை பொருந் திய, நாள்—புதிய, மட்டு—தேனேடுகூடிய, அலர்—மலர்ந்த, கமலமலர்-தாமரை மலர்போன்ற, அடிகள்—திருவடிகளை, வந்திக்கவரும்—துதிக்கவரு கின்ற, நல்நாளே—நல்ல நாளே, திருநாள்—திருநாளாம், வந்திக்கவரா சிறு நாளே—வந்திக்கவராத சிறுநாளே, கரிநாள்—கரிநாளாகும், என்செய்கேன்-என் செய்வேன், அந்தோ—ஐயோ ஒருநாளும் நினைமறவேன்—, விரைவி

னில் வந்து—, உன் சேவை - உன் தரிசநத்தை, உளம் கொள்வேன் - மனத்துட்கொள்வேன்—எ - று. 495

தெள்ளியசெந் தமிழ்க்கடலைக் குறுமுனிவற் கெதிராகச் செவியாலுண்ட, எள்ளலிலா முனிவர்குழா மலிதுறைசைப் பதியதனி லெவரும்போற்றும், வள்ளலெனத் திருவுருவா யெளியன் மனத் தருவாகி வதியும்பிள்ளை, வெள்ளைமதி கரந்தருள்சுப் பிரமணிய பிரானடியை வேண்டுவேனே.

இ-ள். தெள்ளிய செந்தமிழ் கடலை—தெளிந்த செந்தமிழ்க்கடலை, குறுமுனிவற்கு எதிராக—அகஸ்திய முனிவனுக்கு நிகராக, செவியால் உண்ட—செவியினலுண்ட, எள்ளல் இலா முனிவர் குழாம்—இகச்சியற்ற முனிவர் கூட்டங்கள், மலி—மிக்கு விளங்குதற்கிடமாகிய, துறைசைப்பதியதனில்—துறைசைப்பதியில், எவரும் போற்றும்—யாவரும் வணங்குகின்ற, வள்ளல் என—வள்ளல்போல, திருவுருவாய்—திருவுருக்கொண்டு, எளியன் மனத்து அருவாகி வதியும்—எளியேன் மனத்தில் அருவாகி வாழ்கின்ற, வெள்ளை—வெண்ணிறம்பொருந்திய, பிள்ளைமதி—பாலசந்திரனை, கரந்தருள்—மறைத்தருளின, சுப்பிரமணியபிரான் அடியை—, வேண்டுவேன்—விரும்புவேன்—எ - று. 496

ஊனுண்போருக்கஞ்சி விலங்கு முதலியவும் பலவிடங்களில் ஓடி யொளித்தனவென்று பாடியது.

தேனோடூனுண்ணு மானிடர்க்கஞ்சிச் சிவன்கரத்தில்
மானோடிப்புக்க தயங்கோழியோடின மைந்தனிடம்
மீனோடிப்புக்கன விண்ணினுஞ்சிந்தினும் வெவ்விலங்கும்
வானோடியேபல ராசிகளாயுயிர் வாழ்ந்தனவே.

இ-ள். தேனோடும் ஊன் உண்ணும்—மதுவோடும் மாமிசத்தையுமுண்ணுகின்ற, மானிடர்க்கு அஞ்சி—மனிதருக்கஞ்சி, மான் ஓடி—, சிவன் கரத்தில் புக்கது—சிவன்கையில் பிரவேசித்தது, அயம் கோழி - ஆடும் கோழியும், மைந்தனிடம் ஓடின—(அவன்) புதல்வனுகிய முருகனிடம் ஓடின, மீன்—மச்சங்கள், ஓடி—ஓடி, விண்ணினும் சிந்தினும்—ஆகாயத்திலும் கடலிலும், புக்கன—பிரவேசித்தன, வெவ்விலங்கும் - கொடிய விலங்குகளும், வான் ஓடி—ஆகாயத்தில் ஓடி, பலராசிகளாய்—பலராசிகளாகி, உயிர் வாழ்ந்தன—உயிர் பிழைத்திருக்கின்றன—எ - று. 497

வேதியர் தீயொழுக்கம்.

ஆரணவாயினர்மா டாடுகளை யறுத்தவித்துப்
பாரணஞ்செய்யப் பழகிக்கொண்டார் மதுபாநத்திலும்

பூரணராயின ரின்னவர்க்கிந்தத் துர்ப்புத்திதந்த
காரணங்கண்டயற் கோர்சிரங்கொய்தனன் கண்ணுதலே.

இ-ள். ஆரணவாயினர்-வேதவாயினராகிய பிராமணர், மாடு ஆடுகளை அறுத்து—மாட்டையும் ஆட்டையும் அறுத்து, அவித்து—வேவித்து, பாரணம்செய்ய—உண்ண, பழகிக்கொண்டார்—பழக்கஞ் செய்துகொண்டார்கள், மதுபானத்திலும்—மதுவைக் குடித்தலிலும், பூர்ணர் ஆயினர்—நிறைந்தவராஞர்கள், இன்னவர்க்கு—இவர்களுக்கு, இந்த துர்ப்புத்திதந்த—இந்தக் கெட்டபுத்தியை யுண்டாக்கின, காரணம் கண்டு—காரணத்தை நோக்கி, கண்ணுதல்—பரமசிவன், அயற்கு—பிரமதேவனுக்கு, ஓர் சிரம் கொய்தனன்—ஒரு தலையை அறுத்துவிட்டான்—எ-று.

பாரணம் செய்தல்—உபவாச மிருந்துண்ணல் எனினுமாம், மது—கள் சாராயம் எனினுமாம். 498

பரத்தையர்க்கும் சிவபெருமானுக்கும் சிலேடை.

வரைவின்மாதரா யிருத்தலாற் பதியிலாமாண்பால்
குரைகடற்புவி மாந்தர்செய் வினைத்திறங்குறித்துக்
கரைசெய்போகமங் குறுத்தலாற் கடையின்மங்கலத்தால்
உரைசெய்வேசைய ரரனெனற் கையமுமுளதோ.

இதன்பொருள்.

பரத்தையர்—, வரைவு இல் மாதராயிருத்தலால்—கலியாணமில்லாத பெண்களாயிருத்தலால்,

பதி இலா மாண்பால்—கணவன் இன்னனென் றில்லாத மாட்சிமையால்,

குரைகடல் புவிமாந்தர் செய்வினைத்திறம் குறித்து கரைசெய்போகம் அங்கு உறுத்தலால்—ஒலிக்கின்ற கடல்சூழ்ந்தவுலகத்திலுள்ள ஆடவர் செய்யும் கொடைச் செயலுக்கேற்க அவர்களுக்கு வரையறை செய்யப்பட்ட போக சுசத்தைத் தருதலால்,

கடையில் மங்கலத்தால்—அமங்கலைகளாகாமையால்,

சிவபெருமான்—, வரைமாதர் இல்லாயிருத்தலால்—பர்வதராஜகுமாரி மனைவியாயிருத்தலால்,

பதி இலாமாண்பால்—தனக்கு நாயகனில்லாத பெருமையால்,

மாந்தர் செய்வினைத்திறம் குறித்து கரைசெய்போக மங் குறுத்தலால் — மக்கள் செய்யும் வினைக் கூற்றிற் கிணங்க வரையறுத்த போகத்தைக் கொடுத்தலால்,

கடையில் மங்கலத்தால் – முடிவுபெறாத மங்கல குணங் களை யுடைமையால்,

உரைசெய்வேசையர் – சொல்லப்பட்ட வேசையர், அரன் எனற்கு – சிவனென்று சொல்லுவதற்கு, ஐயமும் உள தோ – சந்தேகமும் உண்டோ—எ - று. 499

மதுரைச் சம்பந்தசுவாமி மடத்துத் தம்பிரான் இராமநாதபுரம் பொன்னுசாமி தேவர்மேற் பாடியது.

காரார்முகிலே மயிலினநோக்கிடுங் காதலித்தே
ஏரார்சகோர மதியினைநாடிடு மேயமுல்லைத்
தாரார்புயப்பொன்னுச் சாமிமகிபநின் சால்பிலகு
சீரார்வசனச் சுவைநோக்கிடுமென் சிரவணமே.

இ - ள். ஏய முல்லைதார் ஆர்புயம் — பொருந்திய முல்லைமலர் மாலையை யணிந்த தோள்களையுடைய, பொன்னுச்சாமி மகீப – பொன்னுச்சாமி மகி பனே, மயிலினம் — மயிற்கூட்டம், கார் ஆர் முகிலே நோக்கிடும் – கார்கால மேகத்தை நோக்கிடும், ஏர் ஆர் சகோரம் – அழகு நிறைந்த சகோரப்பறவை, மதியினை – சந்திரனை. காதலித்து நாடிடும் – விரும்பி நோக்கும், என் சிரவ ணம் – என் செவிகள், சால்பு இலகு – சால்போடுகூடி விளங்குகின்ற, சீர் ஆர் – சிறப்புப்பொருந்திய, நின் வதனச்சுவை நோக்கிடும் – உன் சொற் சுவையை நோக்கிடும்—எ - று. 500

பாங்கிவிடுதூது.

பண்டுமைக்கோர்பால்கொடுத்த பண்பனைக்கோடீச்சுரத்துக்
கண்டுமைபல்கொண்டவன்றாள் கண்ணுற்றாய்—ஒண்டொடியாய்
வந்திநின்றார்வந்தரக்கேண் மாலையெங்கண் மாதினுக்குத்
தந்திநின்றார் தந்திடென்று! தான்.

இ - ள். ஆய் – ஆராய்ந்த, ஒள் தொடியாய் - ஒள்ளிய வளையலையணிந்த வளே, பண்டு – முற்காலத்தில், உமைக்கு — உமாதேவிக்கு, ஓர் பால் கொ டுத்த — ஒரு பாகத்தைக்கொடுத்த, பண்பானை — அருட்குணமுடைய சிவபெ ருமானை, கோடீச்சுரத்து கண்டு – கோடீச்சுரத்தில் தரிசித்து, மையல் கொண்டு-விருப்பங்கொண்டு, அவன்றாள் கண்ணுற்று நின்று - அவன் திருவ டிக் கண்ணே நின்று, எங்கள் மாதினுக்கு-எங்கள் பெண்ணுக்கு, மாலைதந்தீர்-

காம மயக்கத்தைத் தந்தாய், நின்தார் தந்திடு என்று—உன் மாலையைத் தாவென்று, ஆர்வம் தரக்கேள்—ஆசையோடு கேட்பாயாக—எ-று. 501

வாக்குமனமு மெட்டாப்பரமேசர் வலியநம்மைக்
காக்கும்வணங்கங் கணங்கட்டிக்கொண்டனர் காய்ந்துநமைத்
தாக்கும்படியணு காதினிமாயைச் சனியனிதம்
பாக்கும்பணமும் வைத்தேயழைத்தாலும் படியகத்தே.

இ-ள். வாக்கும் மனமும் எட்டா—வாக்கு மனங்களுக் கெட்டாத, பரமேசர்—பரமேசுவரர், வலிய—வலாத்காரமாய், நம்மை காக்கும் வணம்—நம்மைக் காக்கும்படி, கங்கணம் கட்டிக்கொண்டனர்—, இனி—இனிமேல் மாயைச்சனியன்—மாயையாகிய சனியன், படியகத்தே—உலகத்தில், பாக்கும் பணமும் வைத்து அழைத்தாலும்—, நிதம்—நாள்தோறும், காய்ந்து நம்மை தாக்கும்படி அணுகாது—கோவித்து நம்மை யெதிர்க்கும்பொருட்டு நெருங்காது—எ-று. 502

ஒரு சீமான் தனது நிலைமாறி வறியனான காலத்தில் பாடியது.

தண்டுகொண்டோட்டினும் போகாதுநம்மைத் தரிசிக்கவே
பண்டுவந்தோர்க்கின்று தாம்பூலம்வைத்துப் பரிந்தழைத்தும்
திண்டுமிண்டுஞ்சொல்லி வாராதொழிந்தனர் செய்கையெல்லாம்
கண்டுகொண்டோமினித் தொண்டுகொண்டோநங் கடவுளுக்கே.

இ-ள். பண்டு—முற்காலத்தில், தண்டுகொண்டு ஓட்டினும்—தடியாலடித்துத் துரத்தினாலும், போகாது—போகாமல், நம்மை தரிசிக்க வந்தோர்க்கு—நம்மைத் தரிசநம்பண்ண வந்தவர்களுக்கு, இன்று—இந்நாளில் தாம்பூலம்வைத்து—, பரிந்து அழைத்தும்—விரும்பியழைத்தாலும், திண்டும் மிண்டும்சொல்லி—சாக்கும் போக்கும் சொல்லி, வாராது ஒழிந்தனர்—வாராதொழிந்தார்கள், செய்கையெல்லாம் கண்டுகொண்டோம்—(உலகத்தின் பொய்ச்) செயல்களெல்லாம் கண்டுகொண்டோம், இனி நம் கடவுளுக்கு தொண்டுகொண்டோம்—இனி நமது கடவுளின் திருத்தொண்டு பூண்டுகொண்டோம்—எ-று. 503

ஒருவன் தன் உத்தியோக மிழந்தபோது பாடியது.

வீடுநிலங்கள் பசுக்கள்விற்பாருண்டு மேதினியில்
நீடுமெண்சாண்மெய்யை யோர்சாணுதர நிமித்தம்விற்று
நாடுமரசர்க் கடிமையென்றேமுன்பு நாங்கொடுத்த
ஏடுகிழிபட்ட தந்தோவுத்தியோக மிழந்ததுவே.

இ-ள். வீடு நிலங்கள் பசுக்கள் விற்பார் உண்டு—, மேதினியில்-உலகத்தில், நீடும் எண்சாண் மெய்யை—நீண்ட எட்டுச்சாணளவுகொண்ட சரீரத்தை, ஓர் சாண் உதரநிமித்தம்விற்று—ஒருசாணளவுகொண்ட வயிற்றின் பொருட்டுவிற்று, நாடும் அரசர்க்கு அடிமையென்று-(குற்றங்களைத்) தேடிக்கொண்டிருக்கும் அரசருக்கு, அடிமையென்று—, முன்பு நாம் கொடுத்த-முன்னே நாம் எழுதிக்கொடுத்த, எடு கிழிபட்டது—, அந்தோ—ஐயோ, உத்தியோகம் இழந்தது—உத்தியோகமும் இழக்கப்பட்டது—எ-று. 504

இதுவுமது.

தோமிருந்த தொழிலொன்றே தொலைந்ததன்றி யறிவொழுக்கஞ் சுகுணமோடு, நாமிருந்தோ முரையாட நாவுமிருந் ததுபழைய நட்பினோரும், தாமிருந்தா ரவர்நடக்கத் தாளுமிருந் தனவேதுந் தடையொன்றின்றித், தேமிருந்த நம்மனைதான் றிறந்திருந்த தவர் வாராச் செய்கையென்னே.

இ-ள். தோம் இருந்த—குற்றம் தங்கின, தொழில் ஒன்றே தொலைந்த தன்றி—உத்தியோக மொன்று மாத்திரமே நீங்கிவிட்டதல்லது, அறிவு ஒழுக்கம் சுகுணமோடும்—அறிவொழுக்கம் நற்குணங்களோடு, நாம் இருந்தோம்—, உரையாட—வார்த்தைசொல்ல, நாவும் இருந்தது—, பழைய நட்பினோரும் தாம் இருந்தார்—பழைமையாகிய சிநேகர்களும் இருந்தார்கள், அவர் நடக்க—அவர் நடந்துவர, தாளும் இருந்தன—கால்களும் இருந்தன, ஏதும் தடையொன்று இன்றி-யாதொரு வகையான தடைகள் சிறிதுமில்லாமல், தேம் இருந்த—நமக்கிடமாயிருக்கிற, நம்மனைதான் திறந்து இருந்தது—நமது வீடும் திறந்திருக்கின்றது, (இப்படிக்கெல்லாமிருக்க) அவர் வாரா செய்கை என்னோ—அந்த நட்பினர் வாராமைக்குக் காரணமென்னோ—எ-று. 505

ஆற்றாத் தலைவியைப் பாங்கி யாற்றுவித்தல்.

பொருதுவட்டாடுஞ் சிறார்வீதி யைந்திப் புண்ணியன்முன்
ஒருதுவட்டாகமற் செற்றோன்பணிபா னுற்றிடுவான்
கருதுவட்டாவெனுஞ் சொல்லாய்பொறுத்துக் கணப்பொழுதிங்
கிருதுவட்டாமல் விடுமோமதன னிருங்கணையே.

இ-ள். பொருதுவட்டு ஆடும்—போர்செய்து வட்டாடுகின்ற, சிறார் வீதி—இளைஞர் நிறைந்த வீதிகளுடைய, ஐ நதிபுண்ணியன்—பஞ்சநதம் (திருவையாறு) என்னும் திருப்பதியில் எழுந்தருளின தருமரூபி, முன்-முற்காலத்தில், ஒரு துவட்டாமகன் செற்றோன் பணியரன்—ஒப்பற்ற துவட்டாமகனாகிய ராவணனைக் கொன்றவனாகிய திருமால் வணங்குகின்ற மேலோன்,

உற்றிடுவான் — அடைந்திடுவான், யாவரும் விரும்புகின்ற, அட்டா என்னும் சொல்லாய் - வெல்லமா என்று சொல்லுதற்குரிய இன்சொல்லை யுடையவளே, கணப்பொழுது பொறுத்து இங்கு இரு - க்ஷணகாலம் பொறுத்துக் கொண்டு இங்கேயிரு, மதனன் - மன்மதனது, இருங்கணை - பெருமை யமைந்த பாணங்கள், துவட்டாமல் விடுமோ - நம்மை வாட்டாமல் விடுமோ—எ-று. 506

தாய்க்கூற்று.

இளந்தென்றலைவட வானலமென்னு மெழின்மதன்கா
களந்தென்றலைநமன் காணென வேங்குங் கடலகடு
பிளந்தென்றலையென் றொழித்திடுவானெனும் பேதையிவ்வா
றளந்தென்றலை யெழுத்தெனுங்கூழை யரும்பொருளே.

இ-ள். இளந்தென்றலை வடவானலம் என்னும் - இளந் தென்றற் காற்றை வடவைத்தீ யென்பாள், எழில் மதன் காகளம் — அயகிய மன்மதனது காகளமாகிய குயில், தென் தலை நமன் என ஏங்கும் — தென்றிசையிலுள்ள யமனே யாமென்று இரங்குவாள், கடல் அகடு பிளந்து — கடலின் வயிற்றைப் பிளந்துகொண்டு, என்று — சூரியனானவன், அல்லை - இருட்டை, என்று ஒழித்திடுவான் என்னும் — என்று நீக்குவான் என்பாள், பேதை - பேதைப் பருவத்தையுடைய என் பெண், இவ்வாறு — இந்தப் பிரகாரம், கூழை அரும்பொருள் அளந்து என் தலையில் எழுத்து என்னும் — முடிவான அரும்பொருள் என்னெனில் அளந்து என் தலையில் எழுதப்பட்ட எழுத்தே யாகும் என்பாள்—எ-று. 507

இன்னதற் கின்னதழகென்றும் மூக்குத்தூளைச்
சிறப்பித்துப் பாடியது.

ஊசிக்கழகு முனைமழுங்காமை யுயர்ந்தபர
தேசிக்கழகிந் திரியமடக்க றிரண்முலைசேர்
வேசிக்கழகின் னிசைபலநூல்கற்ற வித்வசனர்
நாசிக்கழகு பொடியெனக்கூறுவர் நாவலரே.

இ-ள். ஊசிக்கு அழகு — ஊசிக்கு அழகாவது, முனை மழுங்காமை - முனை மழுங்காதிருத்தல், உயர்ந்த பரதேசிக்கு அழகு — உயர்ந்த சந்நியாசிக் கழகாவது, இந்திரியம் அடக்கல் — இந்திரியங்களை அடக்கியாளுதல், திரள் முகைசேர் வேசிக்கு அழகு - திரண்ட முகையினையுடைய வேசைக்கு அழகாவது, இன் இசை — இனிய இசைநூலில் வல்லவளாயிருத்தல், பல நூல் கற்ற வித்வசனர் நாசிக்கு அழகு — பல நூல்களைக்கற்ற வித்வான்களுடைய நாசிக்கு அழகாவது, பொடி என — பொடியென்று, நாவலர் கூறுவர் — புலவர்கள் சொல்வார்கள்—எ-று. 508

துரிசுந்தரியலர் நேராஞ்சனனமுந் துன்மதியாம்
பரிசுந்தரிய லகமேநல்லூரிற் படர்செருக்காங்
கரிசுந்தரியல ரோனுக்கெட்டாதமுக் கண்ணன்மகிழ்
கிரிசுந்தரியலங் காரியைப்போற்றுதி கேடறவே.

இ-ள். அகமே—மனமே, துரிசும்—பலவகைக் குற்றங்களையும், தரியலர் நேர் ஆம் சனனமும்—பகைவருக்கு நிகராகிய பிறவியையும், துன்மதி ஆம் பரிசும்—துர்ப்புத்தியாந் தன்மையையும், தரியல்—அடையாதே, நல்லூரில்—நல்லூரில், படர்செருக்கு ஆம் கரிசு உந்து—மிக்க செருக்காகிய குற்றம் மிகுந்த, அரி அலரோனுக்கு—அரிபிரமர்களுக்கு, எட்டாத—எட்டவொண்ணுத, முக்கண்ணன் மகிழ்—சிவபெருமான் மகிழ்தற்கேதுவாகிய, கிரிசுந்தரி அலங்காரியை—பர்வதராஜ குமாரியாகிய கட்டழகியை, கேடு அற—நமது கெடுதிகளெல்லா மொழியும்படி, போற்றுதி—வணங்குவாயாக—எ-று.

தலைவியின் பிரிவாற்ருத ஒரு தலைமகன் சொல்லியது.

விடவாளைவென்ற விழியாளைப்பூமியின் மேலதிர
நடவாளைப்பெண்கட நாயகமாயொரு நாயகத்தை
மடவாளையென்னுள் வதிவாளையின்ப மருவவென்சொற்
கடவாளையென்றெய்வ மேயென்றுபோயினிக் காண்பதுவே.

இ-ள். என் தெய்வமே—என் தெய்வமே, விடம் வாளைவென்ற விழியாளை—விடந்தோய்ந்த வாளைவென்ற கண்களை யுடையவளை, பூமியின் மேல் அதிர நடவாளை—பூமியின்மீது அப்பூமியதிரும்படி நடவாதவளை, பெண்கள் தம் நாயகம் ஆம் ஒரு நாயகத்தை—பெண்களுக்குத் தலைவியாகிய ஒரு பெண்ணரசியை, மடவாளை—மடப்பத்தையுடையவளை, என் உள்வதிவாளை—என் மனத்தின்கண் வாழ்பவளை, இன்பம்மருவ என்சொல் கடவாளை—இன்பம் பொருந்தும்படி என் சொல்லைக் கடவாதவளை, இனி போய் காண்பது என்று—இனி நான்போய்க் காண்பது எந்நாள்—எ-று.

ஒரு வித்துவான் தனது நோயைத்தீர்த்த ஈசன் என்னும்
வைத்தியன்மீது பாடியது.

வெண்பா.

தேசம்புகழுந் திருநெல்லையில்வாழும்
ஈசனைநம்மீசனுக்கொப் பென்னலாம்—ஈசன்
பிறவாமற்காப்பான் பிறந்தாரைநாளும்
இறவாமற்காப்பா னிவன்.

இ-ள். தேசம் புகழும் - உலகம் புகழ்தற்குரிய, திருநெல்லையில் வாழும் - திருநெல்லையில் வாழ்கின்ற, ஈசனே - ஈசன் என்னும் வைத்தியனே, நம் ஈசனுக்கு ஒப்பு என்னலாம் — நம்மீசனுக்கு நிகராகச் சொல்லலாம், ஈசன் - ஈச்சுரன், பிறவாமல் காப்பான் - பிறவாமல் காத்தருளுவான், இவன்—, பிறந்தாரை - பிறந்தவரை, நாளும் — எந்நாளும், இறவாமல் காப்பான் - இறவாமல் காத்தருளுவான்—எ - று. 511

ஒரு வித்துவான், தனக்குக் கடுக்கன் செய்துகொடுத்த
முத்துக்குமார பத்தன் என்னும் தட்டான்
மீதில் பாடியது.

மொய்வேலை சூழுலகின் முத்துக்குமாரபத்தன்
கைவேலைபோலநாங் கண்டதில்லை—அவ்வேலை
செய்யுமவற்குத் திறல்விச்சுவகருமன்
கையும்பொழியும்பொன் காண்.

இ-ள். மொய் - வலியுள்ள, வேலைசூழ் - கடல்சூழ்ந்த, உலகில் - உலகத்தில், முத்துக்குமார பத்தன்—, கை வேலைபோல - கையினாற் செய்யும் வேலைபோல, நாம் கண்டது இல்லை — நாம் பார்த்ததில்லை, அவ்வேலை செய்யும் அவற்கு - அப்படிப்பட்ட மேலான வேலைசெய்கிற அம் முத்துக்குமார பத்தனுக்கு, திறல் - பணிசெய்வதில் சிறந்த, விச்சுவகருமன் கையும் - விசுவகர்மனது கையும், பொன்பொழியும் — பொன்னைச்சொரியும்—எ - று. 512

வெறிவிலக்கல்.

துறைசை அம்பலவாண சுவாமிகள்மேல்
ஒரு வித்வான் பாடியது.

இந்தவசமந்தவசந் தன்மலைதற் கேதுசெய்யும்
நொந்தவசமுற்றாட்கே நோக்குங்கால்—பைந்தொடிவாய்
ஆண்டகுருத் தென்றுறைசை யம்பலவாணன்புயத்தில்
பூண்டநிறச் செங்கழுநீர்ப் பூ.

இ-ள். பைந்தொடி - பசும்பொன் வளையலையுடையாளே, நொந்து அவசம் உற்றாட்கு - மனமெய்கள் வருந்தி பரவசப்பட்ட நம் பெண்ணுக்கு, அந்த வசந்தன் மலைதற்கு - அந்த மன்மதன் போர்செய்வதனாலுண்டாகுந் துன்பத்துக்கு, இந்த அசம் - இந்த ஆடானது, ஏது செய்யும் - யாது பயனைத்தரும், (தராது ஆதலால்) நோக்குங்கால் - நோக்குமிடத்தில், ஆண்ட - எம்மை யாண்டருளின, குரு - சற்குருவாகிய, தென் துறைசை - தென்றுறைசையில் வாழ்கின்ற, அம்பலவாணன் - அம்பலவாணனது, புயத்தில்

பூண்ட — தோளிலணிந்த, நிறம் — ஒளியுள்ள, செங்கழுநீர்ப்பூ — செங்கழுநீர் மலர்மாலையை, ஆய் — தேடுவோயாக — எ - று. 513

திரிசிரபுரம் — வித்வான் மீனுட்சிசுந்தரம்பிள்ளை பாடிய கவி.

செல்லார்க்கும் பெருமுழக்க மணமுழக்க மென்மேற்போய்த் திகழ்மாடத்தால், சொல்லார்க்குங் கழனிகளாற் றொலையாத வளங் காட்டுந் துறைசைமேவிக், கல்லார்க்கு மல்லார்க்கும் வல்லார்க்கும் வல்லார்க்குங் கணக்கிலாமற், றெல்லார்க்கு மொப்பில் வைப்பாஞ் சுப்பிரமண் ணியகுரவ னிருதாள்போற்றி.

இ - ள். மணமுழக்கம் — மணமுழக்கமானது, செல் ஆர்க்கும் பெருமுழக்கம் என — மேக மொலிக்கின்ற பெரிய வொலி யென்னும்படி, மேல் போய் — மேலேசென்று, திகழ் மாடத்தால் — விளங்குகின்ற மாடங்களாலும், சொல் ஆர்க்கும் கழனிகளால் — புகழ்ந்து சொல்லுதற்குரிய கழனிகளாலும், தொலையாத வளம்காட்டும் — தொலையாத செல்வத்தைத் தருகிற, துறைசை மேவி — துறைசையைப் பொருந்தி, கல்லார்க்கும் அல்லார்க்கும் - கல்லாதவர்க்கும் கற்றவர்க்கும், வல்லார்க்கும் வல்லார்க்கும் — வல்லவர்க்கும் வல்லவரல்லாதவர்க்கும், கணக்கு இல்லா — கணக்கற்ற, மற்றெல்லார்க்கும் - வேறெல்லாருக்கும், ஒப்பு இல் வைப்பு ஆம் — ஒப்பற்ற வைப்பாகிய, சுப்பிரமண்ணிய குரவன் — சுப்பிரமணிய தேசிகரது, இருதாள்போற்றி — இரண்டு திருவடிகளுக்கு நமஸ்காரம் — எ - று. 514

மாமேவு புகழ்த்திருவா வடுதுறைச்சுப் பிரமணிய வள்ளலாய, தூமேவு குரவன்பேர் சொற்றபொழு தென்பிறப்புத் தொலைந்த தம்மா, பாமேவு மிதுகண்டும் பிறப்பொழிப்பா னிவனென்று பலருஞ் சொல்வார், தேமேவு நலந்தெரியென் வாயினையே புகழாத செய்கையென்னே.

இ - ள். மாமேவு புகழ் — பெருமைபொருந்திய புகழையுடைய, திருவாவடுதுறை—, சுப்பிரமணியவள்ளல்—, ஆய — ஆகிய, தூமேவு — பரிசுத்தம் பொருந்திய, குரவன்பேர் — குருவின்பெயரை, சொற்றபொழுது - சொன்ன போதே, என் பிறப்பு — என் பிறவி, தொலைந்தது — நீங்கிற்று, பாமேவும் இதுகண்டும் — பரவிய இந்தச் செய்தியைக் கண்டும், பிறப்பு ஒழிப்பான் இவன் என்று — பிறவியை நீக்குவோன் இவனென்று, பலரும் சொல்வார் — எல்லாரும் சொல்வார்கள், தேமேவு — அழகு பொருந்திய, நலம்தெரி - நன்மையைத் தெரிந்து சொன்ன, என் வாயினை — என் வாயை, புகழாத செய்கை என்னே — புகழாமைக்குக் காரணமென்னையோ — எ - று. 515

திருவாவடுதுறையிற் சேர்வோரைமுத்தித்
திருவாவடுதுறையிற் சேர்கென்—றருளும்
குருசுப்பிரமணிய கோமான்றாணெஞ்சே
குருசுப்பிரமணியாக் கொள்.

இ-ள். திருவாவடுதுறையில் சேர்வோரை — திருவாவடுதுறையில் வந்தடைவோரை, முத்தி திருஆ அடுதுறையில் சேர்க என்று அருளும் - மோக்ஷ செல்வத்தை யடையக்கடவரென்று அருள்செய்கின்ற, குரு - சற்குருவாகிய, சுப்பிரமணிய கோமான் - சுப்பிரமணியப் பெருமானது, தாள் - திருவடிகளை, நெஞ்சே - மனமே, குரு - மேன்மையுள்ள, சுப்பிரம் - பரிசுத்தமாகிய, மணியா - இரத்தினமாக, கொள் - நீ யுட்கொள்வாயாக—எ-று.

இராமநாதபுரம் முத்துராமலிங்க சேதுபதி யியற்றிய
செய்யுட்கள்.

எந்தவுலகினுஞ்சைவப்பயிர்தழைய வருண்மழைபெய் தெம்ம
னோர்போல், வந்தருள்சுப் பிரமணிய தேசிகதே சமைந்தகலை
வலத்தாற் றீட்டித், தந்ததிரு முகச்செய்யுட் டனித்தனியா ராய
மகிழ் தந்ததுள்ளன், புந்தவெழு மானந்தப் பெரும்புணரிக் கெல்
லையெடுத் துரைக்கொ ணாதே.

இ-ள். எந்த உலகினும் — எல்லா வுலகங்களிலும், சைவப் பயிர் தழைய - சைவசமயமாகிய பயிர் செழிக்கும் வண்ணம், அருள்மழை பெய்து — அருளாகிய மழையைச்சொரிந்து, எம்மனோர்போல் வந்து - எம்போலியர்போல மானுடவுருவா யெழுந்தருளி, அருள் - அருள்செய்த, சுப்பிரமணியதேசிக - சுப்பிரமணிய தேசிகனே, தேசு அமைந்த - புகழமைந்த, கலை வலத்தால் - நூலாராய்ச்சியின் வலிமையால், தீட்டிதந்த - எழுதிவிடுத்த, திருமுகச்செய்யுள் - திருமுகமாகிய செய்யுட்களை, தனித்தனி ஆராய - தனித்தனி ஆராயுமிடத்து, மகிழ்ந்தது உள் - மனமகிழ்ச்சி யடையலாயிற்று, அன்பு உந்த எழும் - அன்புசெலுத்த வுண்டாகின்ற, ஆனந்தப் பெரும் புணரிக்கு-ஆநந்தமாகிய பெருங் கடலுக்கு, எல்லை - வரம்பை, எடுத்து உரைக்கொணாது - எடுத்துச் சொல்லப்படாது—எ-று. 517

வித்வான் அருணாசலம்பிள்ளை பாடியது.

விருத்தம்.

சுந்தரவேடந்தாங்கிச் சுருதிநூற்புராணம்யாவும்
சொந்தமாயுளத்திற்கொண்ட தோன்றலேசுகுணக்குன்றே

தந்தையுந்தாயுமாகித் தமியனையாண்டுகொண்ட
செந்தளிர்க்கழல்களன்றி மற்றொன்றுஞ்சிந்திக்கேனே.

இ-ள். சுந்தரவேடம் தாங்கி — அழகாகிய வேடந்தரித்து, சுருதி நூல் புராணம் யாவும் — வேதாகம புராணங்க ளெல்லாவற்றையும், சொந்தமாய் உளத்தில்கொண்ட — சொந்தமாக மனத்திற்கொண்ட, தோன்றலே — பெரியோனே, சுகுணக்குன்றே — நற்குணமலையே, தந்தையும் தாயும் ஆகி — பிதாவும் மாதாவுமாகி, தமியனை ஆண்டுகொண்ட — தமியேனை யாட்கொண்டருளின, செம் தளிர் கழல்கள் அன்றி — செந்தளிர்போன்ற திருவடிகளையல்லால், மற்றொன்றும் சிந்திக்கேன் — வேறொன்றையும் நினைக்கமாட்டேன் — எ-று. 518

குருவுக்கு ஆடையனுப்பி அதை யாசீர்வதிக்கும் பொருட்டு
அன்னங்களே நீங்கள்போய்ச் சொல்லுங்களெனல்.

கலித்துறை.

செந்தாமரையொரு வெண்டாமரையடி சேர்ந்ததுபோல்
அந்தாமரைத்தடம் வாழனங்காளன்று செய்தவத்தால்
எந்தாயுமீசனு மாகின்றகோமுத்தி யேர்க்குருபால்
வந்தோதுவீரங்ஙன் யான்விடுதூசினை வாழ்த்துதற்கே.

இ-ள். செந்தாமரை — செந்தாமரை மலரை, ஒரு வெண்தாமரை — ஒரு வெண்டாமரை மலரானது, அடிசேர்ந்ததுபோல் — அடியிற் சேர்ந்தாற்போல, அம் — அழகிய, தாமரை தடம்வாழ் — தாமரை தடாகத்தில் வாழ்கின்ற, அன்னங்காள் — அன்னங்களே, அன்று — அந்நாளில், செய் தவத்தால் — செய்த தவப்பயனால், எந்தாயும் — எமது அன்னையும், ஈசனும் — ஈச்சுரனும், ஆகின்ற — ஆகாநின்ற, கோமுத்தி — திருவாவடுதுறையில் வாழ்கின்ற, ஏர் — அழகிய, குருபால்வந்து — குருவினிடத்துச் சென்று, யான் விடு — நான் அனுப்பின, தூசினை — ஆடையை, வாழ்த்துதற்கு - ஆசீர்வதிக்கும்பொருட்டு, ஓதுவீர் — சொல்லுவீராக — எ-று. 519

குருவுக்குத் திருநீற்று வட்டகை யனுப்பிப் பாடியது.

வெண்பா.

அஞ்சக்கரத்தி னருள்வடிவாம் வெண்ணீற்றைக்
கஞ்சக்கரத்தளிராற் கற்பிக்க — மிஞ்சுபுகழ்
கொண்டோங்கிவாழ்கின்ற கோமுத்தித் தேசிகற்குத்
தொண்டாமிவ் வட்டகைதான் றோய்ந்து.

இ-ள். அஞ்சு அக்கரத்தின் — ஸ்ரீ பஞ்சாக்ஷரத்தின், அருள்வடிவு ஆம் - அருளுருவாகிய, வெண்ணீற்றை — திருவெண்ணீற்றை, கஞ்சம் கரம் தளி

ரால் கற்பிக்க - தாமரைமலர்போன்ற கைத்தளிரால் ஆளும்படி, மிஞ்சு புகழ்கொண்டு - மேலான புகழைப்பெற்று, ஓங்கி வாழ்கின்ற - மேன்மையாய் வாழ்கின்ற, கோமுத்தி தேசிகற்கு - திருவாவடுதுறையில் வாழ்கின்ற குருநாதனுக்கு, இவ்வட்டகை - இந்தவட்டகையானது, தோய்ந்து தொண்டு ஆம் - பொருந்தித் தொண்டாயிருக்கக்கடவது—எ - று.

வட்டகை - திருநீற்றுச் சம்புடம். 520

மாயூரம் வேதநாயகம்பிள்ளை சூரிய கிரகண காலத்தில்
பாடிய செய்யுள்.

வெண்பா.

குருவுங்கிரகணமுங் கூடினுற்கங்குல்
மிகுமென்றுளமே வெருவல்—நகுதுறைசைச்
செப்பரியமாச்சுப் பிரமணியதேசிகனும்
அப்பரிதியிங்குதித்த லால்.

இ - ள். குருவும் கிரகணமும் கூடினல் - அமாவாசையும் கிரகணமும் சேர்ந்தால், கங்குல் மிகும் என்று - இருள் அதிகரிக்குமென்று, உளமே - மனமே, வெருவல் - அஞ்சாதே, (ஏனென்றால்) நகுதுறைசை - விளங்குகின்ற துறைசையில் வாழ்கின்ற, செப்பு அரியமா - சொல்லுதற்கரிய பெருமையமைந்த, சுப்பிரமணியதேசிகன் ஆம் - சுப்பிரமணிய தேசிகனாகிய, அப்பரிதி - அந்தச் சூரியன், இங்கு உதித்தலால் - இங்கே உதிக்கையாலேதான்—எ - று. 521

சூரியனுக்கும் சுப்பிரமணிய தேசிகற்கும் சிலேடை.

மாதவசுப் பிரமணிய தேசிகமே லோயுவர்ப்பு வாரிமூழ்கும், ஆதவன்கீழ்த் திசையுதிக்குஞ் சுடுமணுகு மதியழிக்கு மத்தமிக்கும், சாதகமேற் றிசையுதிப்பாய் நிழலளிப்பாய் மதியளிப்பாய் தவாமணாளும், போதகுணக் கடற்படிவா யத்தமியாய் நினைக்கதிரோன் பொருவானன்றே.

இ - ள். மாதவ - பெருந்தவனே, சுப்பிரமணியதேசிக - சுப்பிரமணிய தேசிகனே, மேலோய் - மேலோனே, ஆதவன் - சூரியன், உவர்ப்புவாரி மூழ்கும் - உப்புக்கடலிற் குளிப்பான், கீழ்திசை உதிக்கும் - கீழ்த்திசையில் உதிப்பான், சுடும் - சுடுவான், அணுகும்மதி அழிக்கும் - அணுகாகின்ற மதியை அழிப்பான், அத்தமிக்கும் - அஸ்தமிப்பான், (நீ) சாதகம் - வழக்கமாக, மேல்திசை உதிப்பாய் - மேற்குத்திசையில் உதிப்பாய், நிழல் அளிப்பாய் - நிழலைக்கொடுப்பாய், மதி அளிப்பாய் - மதியைக் கொடுப்பாய், நாளும்-

தினந்தோறும், தவாமல் – கெடாமல், போதகுணக் கடல் படிவாய் – ஞான குணக்கடலில் மூழ்குவாய், அத்தமியாய் – அஸ்தமிக்கமாட்டாய், (ஆதலால்) நினை – உன்னை, கதிரோன் யொருவான் அன்று – சூரியன் நிகர்க்கமாட்டான்—எ - று.

கீழ்த்திசை மேற்றிசை என்பவற்றிற்குக் கீழாகியதிசை மேலாகிய திசையென்று மோர்பொருள், மதி – சந்திரன், அறிவு. 522

சுப்பிரமணிய தேசிகர் அனுப்பின வித்வான் பொய்
சொன்னதைக் குறித்துப் பாடியது.

விதியிருந்த பதியெனுஞ்சுப் பிரமணிய தேசிகமெய்ஞ் ஞானக்குன்றே, துதியிருந்த நின்புலவன் சொல்வழியே பல்வழி யுந் தோன்றுநீயென், மதியிருந்தாய் பிரிந்திடவு மனம்பொருந்தா யெனவிருந்தேன் வான்கோமுத்திப், பதியிருந்தா யெனவந்த மாபுலவன் பொய்சொலவும் படித்தான்மாதோ.

இ - ள். விதி – பிரமன்போன்ற, இரு – பெரிய, தபதி என்னும் – தவசி யென்று சொல்லப்படுகிற, சுப்பிரமணிய தேசிக – சுப்பிரமணிய தேசிகனே, மெய்ஞ்ஞானக் குன்றே – மெய்ஞ் ஞானமலையே, துதியிருந்த நின்புலவன் சொல்வழியே – துதிக்கப்பட்ட நின்புலவன் சொல்வழியாகவே, பல்வழியும் தோன்றும் – பலநெறிகளும் தோன்றுகின்றன, (ஆயினும்) நீ என்மதி இருந்தாய் – நீ யென் அறிவின் கண்ணிருந்தாய், பிரிந்திடவும் மனம் பொருந்தாய் - பிரியவும் மனமிசையமாட்டாய், என இருந்தேன் – என்று நினைந்திருந் தேன், வான் – மேலாகிய, கோமுத்திப்பதி இருந்தாய் என – திருவாவடு துறையி லிருக்கிறாயென்று, அந்த மாபுலவன் – அந்தப் பெரிய புலவன், பொய் சொல்லவும் படித்தான் – பொய் சொல்லவுங் கற்றான்—எ - று.

மாது – ஓ, அசைகள். 523

திருவாவடுதுறை யாதீன வித்வான் தாண்டவராய
சுவாமிகள் பாடியது.

வெண்பா.

ஐயன் றிருநாம மைந்தெழுத்து ளார்ந்தவன்றுள்
மெய்யன்பர்சொல்லருந்துமென் குழைக்குள் - நொய்யவென்சொல்
ஒவ்வா றுமாமுகன்பே றுற்றகுருமா மணியே
எவ்வா றுட்போந்த விசை.

இ - ள். ஐயன் திருநாமம் – இறைவனது திருநாமமாகிய, ஐந்து எழுத்து – ஸ்ரீ பஞ்சாக்ஷரம், உள் ஆர்ந்து – மனத்தில் பொருந்தப் பெற்றவ

ராய், அவன் தாள் — அவன் திருவடிகளுக்கு, மெய் அன்பர் — மெய்யன்பரா யிருப்பவரது, சொல் அருந்தும் — சொற்களை நுகர்கின்ற, மெல் குழைக்குள்-மெல்லிய செவிக்குள்ளே, நொய்ய என்சொல் — அற்பமாகிய என்சொற்கள், எவ்வாறு — எவ்விதமாய், உள் போந்த — உள்ளே நுழைந்தன, இசை-சொல், ஒவ்வு ஆறுமாமுகன்பேர் உற்ற — ஒன்றற்கொன்றொப்பாகிய ஆறு திருமுகங்களையுடைய முருகக்கடவுள் பெயரைக்கொண்ட, குருமாமணியே-தேசிகரத்நமே—எ - று. 524

எங்கும் பேதியுண்டான காலத்தில் வேதநாயகம்பிள்ளை
பாடிய செய்யுள்.

கலித்துறை.

இலக்கணமெய்க்கரை மாத்திரையாமிவ் வளவுமின்றி
மலக்கணவிளைபிணி யாற்பலர்மாய்ந்தனர் மண்டுமிந்நோய்
விலக்கவருள்புரி மும்மலநோய்கெட வித்தகனாய்
நிலக்கணமாசுப் பிரமணியாநந்த நின்மலனே.

இ - ள். மெய்க்கு இலக்கணம் அரைமாத்திரை ஆம் — சரீர நிலைக்கு இலக்கணமாவது அரைமாத்திரை யளவினதாதலால், இவ்வளவுமின்றி-இந்த அளவுமில்லாமல், மலக்கண விளை பிணியால் — மலத்தில் விளைகின்ற நோயால், பலர் மாய்ந்தனர் — பலர் மடிந்தார்கள்; மண்டும் இநோய் விலக்க-மிகுகின்ற இந்த நோயை விலக்கும்பொருட்டு, அருள்புரி — அருள் செய்வாயாக, மும்மலநோய்கெட — மும்மல நோய் நீங்கும்படி, வித்தகனாய் — ஞான வைத்தியனாய், நிலக்கண அமர் — பூமியிலமர்ந்திருக்கின்ற, சுப்பிரமணியர்—, ஆநந்த நின்மலனே—எ - று. 525

இல்வாழ்வுநீத்தற மேற்கொண்டநீபிற ரில்லகத்துச்
செல்வாழ்வுசற்றும் விரும்பாயென்பாரிது சித்திரமே
புல்வாழ்வுடையென்றன் வீடெங்குநீபரி பூரணனாய்
நல்வாழ்வுற்றாய்சுப்பிர மணியாநந்த நற்றவனே.

இ - ள். சுப்பிரமணியாநந்த நற்றவனே - சுப்பிரமணியன் என்னும் திருநாமம் பூண்ட ஆநந்தத்துக் கேதுவாகிய நல்ல தவத்தையுடையோனே, புல் வாழ்வு உடை — அற்பவாழ்வையுடைய, என்றன் வீடெங்கும் - என் வீடுமுழுதும், நீ பரிபூரணனாய் — நீ மிகவும் நிறைந்தவனாய், நல்வாழ்வு உற்றாய் — நல்ல வாழ்வையடைந்தாய், (அப்படியிருக்க) இல் வாழ்வுநீத்து — இல் வாழ்க்கையைவிட்டு, அறம் — துறவறத்தை, மேற்கொண்ட நீ-பூண்ட நீ, பிறர் - பிறருடைய, இல் அகத்து — வீட்டுக்குள்ளே, செல் வாழ்வு — நுழைகின்றவாழ்வை,

சற்றும் விரும்பாய் - சிறிதும் விரும்பமாட்டாய், என்பார் - என்று சொல்லுகிறார்கள் (உலகத்தார்), இது சித்திரமே - இது ஆச்சரியமே—எ - று. 526

வானென் றுதவ வருஞ்சுப்ரமண்ய வரோதயனே
தானென் றுவெண்ணரன் பாடையிந்நாட்டிற் றலையெடுக்க
ஏனென் றுகேட்பவ ரில்லாத்தமிழை யினிதளிக்க
நானென் றுகங்கணங் கட்டிக்கொண்டாயிந்த நானிலத்தே.

இ - ள். வான் என்று உதவவரும் - மேகம்போலக் கொடுக்கவந்த, சுப்ரமணிய வரோதயனே - சுப்பிரமணியனென்கிற வரோதயனே, வெள்நரன்பாடை - வெள்ளைக்காரனது பாஷை, இந்நாட்டில் - இந்த தேசத்தில், தான் என்று தலையெடுக்க - தானென்று தலையெடுத்தலும், ஏனென்று கேட்பவர் இல்லா தமிழை - ஏனென்று கேட்போர் இல்லாதிருந்த தமிழ்ப் பாஷையை, இனிது அளிக்க - இனிதாய்க் காப்பாற்றுதற்கு, நான் என்று - நானிருக்கிறேனென்று கங்கணம் கட்டிக்கொண்டாய்—, இந்த நானிலத்தே - இந்த வுலகின்கண்ணே—எ - று.

வெள் நரன் - வெள்ளை மனிதன், வரோதயன் - வரத்தினால் அவதரித்தவன். 527

சுருதியோருருக் கொண்டன்னசுப்பிர மணியதேவே
கருதியின்னொரு காலின்னைக்காணலா மெனுமவாவால்
பொருதியென்மனம் பின்னீர்க்கப்பொறையுறு பண்டிபூட்டும்
எருதுகள்முன்னே யீர்க்கவென்பதியடைந் தேன்மன்னே.

இ - ள். சுருதி ஓர் உருகொண்டன்ன - வேதம் ஒரு வடிவுகொண்டாற் போன்ற, சுப்பிரமணிய தேவே - சுப்பிரமணிய சுவாமியே, கருதி - நினைத்து, இன்னொருகால் - இன்னொருதரம், நின்னை காணலாம் என்னும் அவாவால் - உன்னைக் காணவேண்டுமென்கிற ஆசையால், என் மனம் பொருதி - என் மனம் போரிட்டு, பின் ஈர்க்க - பின்னேயிழுக்க, பொறை உறு - பாரம் அதிகரித்த, பண்டிபூட்டும் - வண்டியிற்கட்டப்பட்ட, எருதுகள் முன்னே ஈர்க்க - எருதுகள் முன்னேயிழுக்க, என்பதி அடைந்தேன் - என் ஊரைச் சேர்ந்தேன்—எ - று. 528

சூர்வந்துவணங்கு மேன்மைச்சுப்பிர மணியதேவே
நேர்வந்துநின்னைக் கண்டுநேற்றிராத்திரி யேமீண்டென்
ஊர்வந்துசேர்ந்தே னென்றனுளம்வந்து சேரக்காணேன்
ஆர்வந்துசொலினுங் கேளேனதனையிங் கனுப்புவாயே.

இ - ள். சூர் - சூரன், வந்து வணங்கும் - வந்து பணிகின்ற, மேன்மை - மேன்மையையுடைய சுப்பிரமணியதேவே—, நேர் வந்து - நேரேவந்து, நின்

னைக்கண்டு – உன்னைக்கண்டு, நேற்று இராத்திரியே மீண்டு – நேற்றிரவிலே யேதிரும்பி, என் ஊர்வந்து சேர்ந்தேன்—, என்றன் உள்ளம்வந்து சேரக் காணேன்—, ஆர்வந்து சொலினும் - யார்வந்து சொன்னாலும், கேளேன் - கேட்கமாட்டேன், அதனை – அந்த உள்ளத்தை, இங்கு அனுப்புவாய் இங்கே யனுப்புவாயாக—எ - று. 529

வானாடுமண்ணாடு மலிபுகழ்ச்சுப்பிரமணிய வள்ளலேநின்
பானாடுமாவீர பத்திரவேளெனக்கினியன் பாலர்க்காசான் [ற்றம்
தானாடுதொழிலுறுவான் சூரியனுமூர்த்திச்செல்வன்றனக்கோர்மா
தேனாடுன்றிருவாக்காற்செப்பின்மனோபீட்டமெலாஞ்சித்தியாமே.

இ - ள். வான் நாடும் – விண்ணுலகினும், மண் நாடும் – மண்ணுலகினும், மலிபுகழ் – மிகுந்த புகழையுடைய, சுப்பிரமணிய வள்ளலே—, நின் பால்நாடும் – உன் பக்ஷத்திலே அன்புகொண்ட, மா – பெரிய, வீரபத்திர வேள்—, எனக்கு இனியன் – எனக்கினிதானவன், பாலர்க்கு ஆசான் – என் பிள்ளைகளுக்கு உபாத்தியாயன், தான் ஆடு தொழில் உறுவான் – தான் நடனத்தொழிலிற் சிறந்தவன், சூரியமூர்த்தி செல்வன் – சூரியமூர்த்திக்குப் புதல்வன், தனக்கு – அவனுக்கு, ஓர் மாற்றம் – ஒரு சொல்லை, தேன் நாடு உன் திருவாக்கால் – தேனும் விரும்புகின்ற உன் இனிய திருவாக்கினால், செப்பின் – சொன்னால், மனோபீட்டம் எல்லாம் – மனோபீஷ்டங்களெல்லாம் சித்தி ஆம் – சித்திக்கும்—எ - று. 530

மூவுலகுந்தொழுதுறைசை வாழ்குருசுப்பிரமணிய மூர்த்திதன்சீர்
பாவுபுகழெனும்வெள்ளந் தோன்றவயன்வெருவுற்றுப் பகர்மாலுந்
பூவுளுறப்புகலவனு மரனுடலிற்புகவவனும் புக்கதோர்ந்து [தி
மேவுமுதற்காரணனு மவனுள்ளக்குகைநுழைந்துவிளங்குற்றானே.

இ - ள். மூவுலகும் தொழு – மூன்றுலகத்தாரும் வணங்குகின்ற, துறைசைவாழ்குரு – துறைசையில் வாழ்கின்ற குருநாதராகிய, சுப்பிரமணிய மூர்த்தி தன் சீர்பாவு புகழ் எனும் வெள்ளம்தோன்ற – சுப்பிரமணியமூர்த்திகளின் சிறப்புப்பொருந்திய புகழாகிய வெள்ளம் பெருகுதலும், அயன்வெருவுற்று – பிரமன் அஞ்சி, பகர்மால் உந்திபூவுள் உறபுக – சொல்லப்பட்ட திருமாலின் உந்தியாகிய தாமரைமலரில் நுழைய, அவனும் – அத்திருமாலும், அரன் உடலில்புக – சிவனுடலிற் பிரவேசிக்க, அவனும் புக்கதுஓர்ந்து – அந்தச் சிவனும் திருமால் தன்னுடலிற் புகுந்ததை யறிந்து, மேவுமுதற் காரணன் ஆம் – பொருந்திய முதற்காரணனாகிய, அவன் – அந்தப் பரமசிவனது, உள்ளக் குகை நுழைந்து – மனமாகிய குகையிற் புகுந்து, விளங்குற்றான் - விளங்கலுற்றான்—எ - று. 531

முருகார்பூந்தடஞ்சுலவு மாவடுதண்டுறைத்தலத்து முதல்வ தெய்வத், திருநாவுக்கரசர்முதன்மூவர்தமிழ்த்தேனுண்டுதெவிட்டு நிற்குத், தருநாவுக்கினிமையிஃ தெனக்கொடிமுந் திரிக்கனியான் றருதலன்பின், ஒருவேடன் றருதசையு மமிழ்தினுஞ்சீர்த் தென வுண்ட வுறுதிகொண்டே.

இ-ள். முருகு ஆர் பூ தடம் சுலவு-தேன்பொருந்திய மலர்ப்பொய்கைகள் சூழ்ந்த, தண் - குளிர்ச்சியாகிய, ஆவடுதுறை தலத்து - திருவாவடுதுறைத்தலத்தில் வாழ்கின்ற, முதல்வ - முதல்வனே, தெய்வம் - தெய்வத்தன்மைபொருந்திய, திருநாவுக்கரசர்முதல் - திருநாவுக்கரசர் முதலாகிய, மூவர் - மூவர் பாடிய, தமிழ் - தமிழ்ப்பாடலாகிய, தேன் உண்டு - தேனையுண்டு, தெவிட்டும் - தெவிட்டாநின்ற, நிற்கு - உனக்கு, இஃது - இது, நாவுக்கு இனிமைதரும் என - நாவுக்கினிமையைக் கொடுக்குமென்று எண்ணி, யான் கொடி முந்திரிக்கனி தருதல் - நான் கொடிமுந்திரிப்பழத்தைக் கொடுத்தல் எதைக் கொண்டெனின், அன்பின் - அன்பின் மிகுதியால், ஒரு வேடன் தருதசையும் - ஒரு வேடன் தந்த தசையையும், அமிழ்திலும் - அமிர்தத்தினும், சீர்த்து - சிறப்புடையது, என - என்று, உண்ட உறுதி கொண்டே - நீயுண்ட வுறுதியைக்கொண்டுதான்—எ-று.

மூவர்தமிழ் - தேவாரம், வேடன் - கண்ணப்பன். 532

நின்சமுகத தினைப்பார்க்க நின்னமுத மொழிகேட்க நின்பாற் பேச, என்னிருகண் ணிருசெவிவாய்க் கெப்பொழுதுங் கிடைக்க விலை யிவைகண் மூன்றும், மன்னுபெரும் பாதகங்கள் புரிந்திருக்க லாமெனது மனமெப்போதும், உன்னையக லாதிருத்திக் கொள்ள வென்னதவம்புரிந்த துரைப்பாய்மன்னே.

இ-ள். நின் சமுகத்தினைப் பார்க்க-உன் சமுகத்தை தரிசிக்கவும், நின் அமுதமொழிகேட்க-உன் அமிர்த வசனங்களைக் கேட்கவும், உன்பால்பேச-உன்னிடத்திற் பேசவும், என் இருகண் இருசெவி வாய்க்கு - என்னிரு கண்களுக்கும் இரு செவிகளுக்கும் வாய்க்கும், எப்பொழுதும் கிடைக்க வில்லை - எப்போதும் வாய்க்கவில்லை, இவைகள் மூன்றும் — (ஆகையால்) இவைகள் மூன்றும், மன்னுபெரும் பாதகங்கள் புரிந்திருக்கலாம் - நிலை பெற்ற பெரும் பாவங்களைச் செய்திருக்கலாம், (ஆயினும்) என் மனம் - என் மனமானது, எப்போதும் - எக்காலத்தும், உன்னை அகலாதிருத்திக்கொள்ள - உன்னை நீங்காதிருத்திக்கொள்ளுதற்கு, என்ன தவம்புரிந்தது - என்ன தவஞ்செய்தது, உரைப்பாய் - சொல்லுவாயாக—எ-று. 533

தலைமகன்கூற்று இடையூறுகிளத்தல்.

கட்டுற்றகொன்றையர் செவ்வந்தியீசர் கமலைவெற்பில்
மட்டுற்றமாலைக் குழலீர்கண்வேலையென் மார்பகத்தே
விட்டுப்பராமுக மாகநின்றீரந்த வேல்கள்வந்து
பட்டுப்பரந்த பசும்புண்ணையாகிலும் பார்த்திடுமே.

இ - ள். கட்டுற்ற கொன்றையர் – மாலையாகக் கட்டப்பட்ட கொன்றை மலரையுடையவர், செவ்வந்தியீசர்—, (அவரது) கமலைவெற்பில் – கமலை மலையிலுள்ள, மட்டு உற்ற – தேன்பொருந்திய, மாலை – பூமாலையணிந்த, குழலீர் — கூந்தலையுடையவரே, கண்வேலை – உங்கள் கண்களாகிய வேல்களை, என் மார்பகத்தேவிட்டு – என் மார்பினுள்ளே பாயவிடுத்து, பராமுகமாக நின்றீர் – பராமுகமாய் நிற்கின்றீர்கள், அந்த வேல்கள்வந்து—, பட்டு – என் மார்பில்தைத்து, பரந்த – (அதனாலுண்டாகி) படர்ந்த, பசும் புண்ணையாகிலும் – பச்சைப் புண்ணையாகிலும், பார்த்திடும் – பாருங்கள்— எ - று. 534

கலைபயிற்றுறாது காதலர்க்குமாநிதி
நிலையெனவளித்திட னெறியில்பித்தர்க்குக்
கொலைசெய்வாளீவதுங் குழவிதன்னைமா
மலையினோரத்துவைப் பதுவுமானுமே.

இ - ள். (தந்தையர்) கலைபயிற்றுறாது – நூல்களைக் கற்பிக்காமல், காதலர்க்கு – புதல்வருக்கு, மாநிதி — பெரும்பொருளை, நிலையென அளித்திடல் – நிலையென்று கொடுத்தல், (எதைநிகர்க்குமென்றால்), நெறி இல் பித்தர்க்கு - நன்னெறியில்லாத பித்தருக்கு, கொலைசெய்வாள் ஈவதும் – கொலைசெய்தற்குரிய வாளாயுதத்தைக் கொடுப்பதையும், குழவிதன்னை – குழந்தையை, மாமலையின் ஓரத்துவைப்பதுவும் — பெரிய மலையினோரத்தில் வைப்பதையும், மானும் – நிகர்த்திருக்கும்—எ - று. 535

வெள்ளத்தாலழியாது வெந்தழலால்வேவாது வேந்தராலும்
கொள்ளத்தான்முடியாது கொடுத்தாலுநிறைவன்றிக் குறைவுறாது
கள்ளர்க்கோபயமில்லைகாவலுக்குமிகவெளிதுகல்வியென்னும் [ரே.
உள்ளபொருளுள்ளிருக்கப் புறத்தேயோர்பொருடேடியுழல்கின்று

இ - ள். வெள்ளத்தால் அழியாது – நீர்ப்பெருக்கால் அழியாது, வெந்தழலால் வேவாது – வெம்மையாகிய நெருப்பினால் வேவாது, வேந்தராலும் கொள்ளத்தான் முடியாது — அரசராலும் கொள்ள முடியாது, கொடுத்தாலும் நிறைவு அன்றி குறைவுறாது – ஒருவர்க்குக் கொடுத்தாலும் நிறைதலையன்றிக் குறைவுபடாது, கள்ளர்க்கோ பயம் இல்லை – திருடருக்கோ

அஞ்சவேண்டுவதில்லை, காவலுக்கு மிக எளிது — காப்பாற்றுதற்கும் மிகவும் எளிதாம், (ஆகையால்) கல்வி என்னும் – கல்வியென்கிற, உள்ளபொருள் உள் இருக்க — உண்மைப்பொருள் உள்ளேயிருக்க, புறத்தே — புறத்திலே, ஓர் பொருள்தேடி உழல்கின்றார் – வேறொரு பொருளைத்தேடி அலையாநின்றார் (உலகத்தார்), எ – இதென்ன மதியீனம்—எ-று.

புறத்துப்பொருள் – அழியும்பொருள். 536

தாய்க்கூற்று.

வேதனித்தையலர்க்கெழுதும் விதிவசமோவேங்கடவா விரக மான, மாதனத்தையெவ்வளவு மருந்தாளம்மாரனம்பான் மறுகிச் சோர்வாள், ஏதனத்தைவரக்காணே னென்னதிட்டமென்னதிட்ட மென்பாண்மேவ, வாதனத்தைப்பிடியணைமுத்தாடிதழ்த்தேனருந் துமனமகிழத்தானே.

இ-ள். வேங்கடவா – வேங்கடேசுரெட்டனே, வேதன் – பிரமன், இ – இந்த, தையலர்க்கு — பெண்களுக்கு, எழுதும் – எழுதின, விதிவசமோ-விதிவசந்தானோ, விரகமானமாது – உன்மீது விரகங்கொண்ட என் பெண், அன்னத்தை எவ்வளவும் அருந்தாள் – அன்னத்தைச் சிறிதும் உண்ணாள், அ மாரன் அம்பால் – அந்த மன்மத பாணத்தால், மறுகி சோர்வாள் – மன மயங்கிச் சோர்கின்றாள், எது அன்னத்தை வரக்காணேன் — எது (நான் தூதுவிட்ட) அன்னத்தை வரக் காண்கிலேன், என் அதிட்டம் என்னதிட்டம் என்பாள் – என் அத்ருஷ்டம் என்ன திட்டமாயிருக்கின்றது என்று சொல்லுகின்றாள், (ஆதலால்) மேவவா – இவளைத் தழுவும்பொருட்டு வருவாயாக, தனத்தைபிடி – தனங்களைப்பிடி, அணை – அணைத்துக்கொள், முத்தாடு — முத்தமிட்டுக்கொள், மனம்மகிழ — மனங்களிக்கும்படி, இதழ்தேன் அருந்து – அதராமிர்தத்தைப் பருகு—எ-று. 537

பாலனைப் பழித்தல்.

வேம்பைவிரும்பக் கரும்பானதுமந்த வெங்கரும்பு
வேம்பானதுமுன்னைப் பெற்றலவோவெண்ணெய் தான்றிருடித்
தாம்பால்வரியுண்ட மாலரங்கேசர் தடஞ்சிலம்பில்
நாம்பாவியாயிருந் தால்யாரைநோவது நன்றல்லவே.

இ-ள். (பாலகனே) வேம்பை விரும்ப – வேம்பை விரும்பினவுடனே, கரும்பு ஆனதும்-(அது) கரும்பானதும், அந்த வெம்கரும்பு வேம்புஆனதும் – அந்த இனிய கரும்பானது வேம்பாய்விட்டதும், உன்னைபெற்று அல்லவோ-

உன்னை நான் பெற்றதனாலுண்டானவையல்லவா, வெண்ணெய் திருடி - வெண்ணெயைக் களவுசெய்து, தாம்பால் வரியுண்ட - தாம்புக் கயிற்றால் கட்டுண்ட, மால் அரங்கேசர் - பெருமையுள்ள திருவரங்கேசரது, தடம் சிலம்பில் - பெரிய மலையின்கண், நாம் பாவியாய் இருந்தால் - யாம் பாவிகளாயிருந்தால், யாரை நோவதும் நன்று அல்ல - ஒருவரை நோவதும் நன்மையல்ல—எ - று.

பாலகனே, உன்னைப் பெற்றதனால், உன் தந்தைக்குக் கரும்புபோலினிதாயிருந்த நான் வேம்புபோலக் கசந்து விட்டேன், வேம்புபோலக் கசப்பாயிருந்த வேசை கரும்புபோ லினியளாயினாள், ஆயினும் உன்னை நான் வெறுத்துக்கொள்வது நன்மையல்ல, நான் செய்த பாவத்தால் இப்படி நேர்ந்ததென்பது கருத்து. 538

தலைமகன் வறும்புனங்கண்டு வருந்தல்.

அல்லைப்பகல்செய்த மாலரங்கேச ரணிவரைமேல்
கொல்லைக்குறவர் மடந்தையெங்கேசொலுங் கோலமதன்
வில்லைக்குனிப்பவ ரேயநுராகம் விளைப்பவரே
கல்லைப்பெண்ணாக்கு மவரேயென்மானத்தைக் காப்பவரே.

இ - ள். அல்லை - இராத்திரியை, பகல் செய்த - பகற்பொழுதி லுண்டாக்கின, மால் அரங்கேசர் - பெரிய திருவரங்கேசரது, அணிவரைமேல் - அழகிய மலையின் மீது, கொல்லை - தினைக் கொல்லைகளையுடைய, குறவர் மடந்தை - குறப் பெண்ணானவள், எங்கே - எங்கே போயினள், சொல்லும் - சொல்லுங்கள், கோலம் மதன் வில்லை குனிப்பவரே - அழகிய மன்மதனது வில்லை வளைப்பவர்களே, அநுராகம் விளைப்பவரே - காம விருப்பத்தை யுண்டாக்குமவர்களே, கல்லை பெண் ஆக்குமவரே - கல்லைப் பெண்ணாக்கினவர்களே, என் மானத்தை காப்பவரே - என் மானத்தைக் காப்பவர்களே—எ - று.

அல்லைப் பகல் செய்தது பாரத யுத்தத்தில், கோலமதன் வில்லைக் குனிப்பவர் - வண்டு, அநுராகம் விளைப்பவர் - குயில், கல்லைப் பெண்ணாக்குமவர் - அரிதாள், மானத்தைக் காப்பவர்—கலை. 539

தாய்க் கூற்று.

மேகப்படல நிகர்தாழ்குழலெங்கண் மெல்லியனீ
நாகப்பிடரின் மிசையூர்பவனியை நண்ணியறி
வேகப்புனைகலை கைவளையாவு மிழந்துநின்றாள்
மாகப்புலவர்தொழுந் தேவநீசெயு மாயைநன்றே.

இ - ள். மேகப்படலம் நிகர் தாழ் குழல் எங்கள் மெல்லியல் - மேகத்திரளை நிகர்த்த நீண்ட கூந்தலையுடைய எங்கள் பெண், நீ நாகப்பிடரின் மிசை ஊர் பவனியை நண்ணி - நீ யானைப் பிடர்மே லூர்ந்து வந்த பவனி

யைக் கிட்டிச் சேவித்து, அறிவு ஏக – அறிவழிய, புனைகலை – புனைந்த ஆடை, கை வளை – கை வளையல், யாவும் – எல்லாம், இழந்து நின்றாள் - இழந்து நின்றனள், மாகம் புலவர் தொழும் தேவ – விண்ணுலகத்திலுள்ள தேவர்கள் வந்து வணங்கும்படியான சிவபெருமானே, நீ செய்யும்மாயை நன்று – நீ செய்கின்ற மாயை நன்றாயிருக்கின்றது—எ - று. 540

சந்தபந்தந்துன்று செஞ்சொலின்பந்துன்று தார்புனைந்து
வந்தனந்தந்தெண்ட னென்றுநின்றுன்கஞ்ச வார்கழற்கே
சந்ததந்தங்கண் பினைந்துநைந்துய்ந்தெஞ்சு தாழ்பிறவி
சிந்தநந்தன்மைந் தவின்றுவந்திங்கஞ்சல் செப்புதியே.

இ - ள். நந்தன் மைந்த – நந்த கோபாலன் புதல்வனே, சந்த பந்தம் துன்று – அழகிய சொற்கட்டமைந்த, செஞ்சொல் - செவ்விய சொற்களால், இன்பம் துன்று தார் புனைந்து – இனிய சொன் மாலைகளைப் புனைந்து, வந்து – உன் சந்நிதிக்கு வந்து, அநந்தம் தெண்டன் என்று – அநேக நமஸ்காரங்களென்று சொல்லி, நின்று – நின்று, உன் – உனது, வார் – நீண்ட, கஞ்சம்கழற்கே – தாமரைமலர்போன்ற திருவடிகளுக்கே, சந்ததம் – சதாகாலமும், தங்கு – நிலைபெற்ற, அன்பின் – அன்பினால், நைந்து நைந்து - மனம் மிகவுருகி, எஞ்சுதாழ் பிறவிசிந்த – வினையெச்சத்தால் தாழ்ந்த பிறவித்துன்பங்கள்கெட, இன்றுவந்து – இப்பொழுது வந்து, இங்கு அஞ்சல்செப்புதி - இவ்விடத்து அஞ்சாதேயென்று சொல்லக்கடவாய்—எ - று. 541

திருமால் துதி.

பேரானைநொந்தழைத்த பேரானையடியர்செயும் பிழைகள்யாவும்
பாரானையளந்துண்ட பாரானைப்பண்ணவர்கள் பணிவைகுந்த
ஊரானைவஞ்சர்மன மூரானைப்பகைவரஞ்சு முவணப்புள்ளாம் [ம்.
தேரானைநான்மறைகடேரானைச்சிந்தைசெய்தெஞ் செனனந்தீர்வா

இ - ள். பேர் ஆனை – பெரிய யானையாகிய கஜேந்திரன், நொந்து - முதலையால் வருந்தி, அழைத்த – கூப்பிட்ட, பேரானை – (ஆதிமூலம் என்னும்) திருநாமத்தையுடையவனை, அடியர்செயும் பிழைகள்யாவும் பாரானை - தன்னடியார்செய்யும் குற்றங்களெல்லாவற்றையும் பாராதவனை, அளந்து உண்டபாரானை – அளந்துண்ட மண்ணினையுடையவனை, பண்ணவர்கள் பணி – தேவர்கள்வந்து வணங்குகின்ற, வைகுந்த ஊரானை – பரமபதமாகிய ஊரையுடையவனை, வஞ்சர்மனம் ஊரானை – வஞ்சகர்மனத்திற் பொருந்தாதவனை, பகைவர் அஞ்சும் – பகைவரஞ்சுதற்கேதுவாகிய, உவணப்புள் ஆம் – கருடப்பறவையாகிய, தேரானை – தேரையுடையவனை, நான் மறைகள்தேரானை – நான்கு வேதங்களாலுந் தெளியப்படாதவனை, சிந்தை செய்து – சிந்தித்து, எம்செனனம் தீர்வாம் – எமது பிறவியை நீக்கிக்கொள்வோம்—எ - று. 542

பொன்னுசாமித்தேவர்மேல், சந்திரசேகர கவிராயர் பாடியது.

வெண்பா.

திருமகட்குத்தன்னிறமாஞ் செய்யும்புயமும்
பொருமகட்குப்பொன்னம் புயமும்—தருபொன்னு
சாமிவள்ளன்மாலைதந்தான் றண்கமலமானேநற்
சாமிவண்ணமாலைதரா தான்.

இ - ள். தண்கமலமானே – குளிர்ந்த தாமரைமலரில் வாழ்கின்ற திருமகள்போல்பவளே, நல் சாமி – நல்ல தலைவன், வண்ணம் – அழகாகிய, மாலை – மாலையை, தாராதரன் – தாராமையால், திருமகட்கு – திருமகளுக்கு, தன் நிறம் ஆம் – தன் மார்பாகிய, செய்ய அம்புயமும் – செந்தாமரை மலரையும், பொருமகட்கு—போர் மகளுக்கு, பொன் அம்புயமும் – பொன்மலை போலும் அழகிய புயத்தையும், தரு – தந்த, பொன்னுசாமி வள்ளல்- பொன்னுசாமியென்னும் வள்ளலானவன், மாலை தந்தான் – எனக்கு விருப்பத்தை யுண்டாக்கினன்—எ - று.

பொருமகள் – வீரலக்ஷ்மி, பொன் – பொன்மலை. 543

தாய்க்கூற்று.

இய்யூர்தகரவெடுத்த திருமான்மருகன்
மய்யூர்குமரன்மலரடிக்கு—மெய்யூர்
மனத்தையளித்த பொன்னுசாமிக்குமானே
அனத்தைமறந்தாளென் றறை.

இ - ள். மானே – பெண்ணே, இ ஊர் தகர – இகரமூர்ந்த தகர ககர ரகரங்களை, எடுத்த – கையிலேந்தின, திருமால் மருகன் – திருமாலுக்கு மருகனும், மய் ஊர் குமரன் – ஆட்டை ஊர்ந்த குமாரக்கடவுளும் ஆகிய அவனது, மலர் அடிக்கு – தாமரை மலர்போலுந் திருவடிக்கு, மெய் ஊர் – மெய்யன்பு நிலைபெற்ற, மனத்தை அளித்த – மனத்தைத் தந்த பொன்னுசாமிக்கு—, அனத்தை மறந்தாள் என்று – அனத்தை மறந்தனள் என்று, அறை – நீ போய்ச் சொல்வாயாக—எ - று.

இ ஊர்தகர – இகரமூர்ந்த தகர ககர ரகரங்கள் (திகிரி) மை – ஆடு, அது மய்யென் றெதுகைநோக்கி வந்தது, மனத்தையளித்த என்றது மனத்தால் இடையறாது தியானிக்கிற என்றபடி. 544

செவிலி நற்றாய்க்கறத்தொடுநின்று வெறிவிலக்கல்.

ஆடிமாதம்ப வணிபுயத்தாரன்றியே
ஆடிமாதம்பார்கண் ணீர்மாற்றி—நீடுமயல்

போக்குமோவன்னாய் புலவர்மிடியைக்கொடையால்
நீக்குபொன்னுசாமி நிருபன்.

இ-ள். அன்னாய்—தாயே, புலவர் மிடியை—புலவரது வறுமையை, கொடையால் நீக்கு—தனது ஈகையால் நீக்குகின்ற, பொன்னுசாமி நிருபன்—பொன்னுசாமி நரேந்திரன், ஆடி—அசையா நின்று, மாதம்பம்—பெரிய தூண்கள்போன்ற, அணிபுயம்—அழகிய புயத்திலணிந்த, தார் அன்றி—மாலையே யல்லாமல், ஆடு—ஆடானது, இ மாது—இந்தப் பெண்ணின், அம்பு ஆர் கண்—அம்புபோன்ற கண்களிலொழுகாநின்ற, நீர் மாற்றி—நீரைத்துடைத்து, நீடும் மயல்போக்குமோ—பெரிதாகிய மையலைப் போக்குமோ—எ-று.

தாரன்றி—தார்போக்குதலேயன்றி. 545

பின்முடுகு வெண்பா.

பொன்னாரம்பூணும் புகழ்ப்பொன்னுசாமிவள்ளல்
துன்னுநாள்ராமன் றுயர்புரிவான்—மன்னளிதேன்
நக்கரும்புமற்சுரும்பு நற்கரும்புங்கைக்கொளும்வேள்
எற்கரும்புண்ணுப்க்க வெய்வனே.

இ-ள். பொன் ஆரம் பூணும்—பொன்னாரத்தை யணிகின்ற, புகழ்—கீர்த்தியமைந்த, பொன்னுசாமிவள்ளல்—, துன்னுநாள்—சேராதநாளில், ராமன்—சந்திரன், துயர் புரிவான்-துன்பஞ் செய்வான், மன்-நிலைபெற்ற, அளி—வண்டுகளோடுகூடி, தேன் நக்க அரும்பும்—தேனோடு மலர்ந்த பூவரும்புகளையும், நல் சுரும்பும்—அழகிய வண்டுகளையும், நல் கரும்பும்—நல்ல கரும்பையும், கைக்கொளும்—கைக்கொண்ட, வேள்—மன்மதனானவன், எற்கு—எனக்கு, அரும்புண் உய்க்க—ஆற்றுதற்கரிய புண்ணுண்டாம்படி, எய்வன்—புஷ்பபாணங்களைப் பிரயோகிப்பான்—எ-று.

ராமன்—ராத்திரிக்கு நாயகனாகிய சந்திரன். 546

பாங்கிகூற்று.

அளகைப்பொறித்தகொடி யண்ணலடிபோற்றும்
அளகைக்கோனும் பொன்னுசாமி—துளிமத்துதார்
தந்தான்மதனடங்கத் தண்மதியந்தானடங்க
இந்தாவிந்தாமுகத்தா யீது.

இ-ள். அளகைபொறித்தகொடி-சேவலினுருவ மெழுதப்பட்ட கொடியையுடைய, அண்ணல்—முருகக்கடவுளின், அடி—திருவடியை, போற்றும்—வணங்குகின்ற, அளகைக்கோன் ஆம்—குபேரனை நிகர்த்த, பொன்னுசாமி-

பொன்னுசாமியென்னும் சீமான், துளி மது - துளிக்கின்ற தேனையுடைய, தார் - பூமாலையை, மதன் அடங்க - மன்மதன் தன் செருக்கடங்கவும், தண் மதியம் தான் நடுங்க—குளிர்ந்த சந்திரன் நடுங்கவும், தந்தான்—கொடுத்தான், இந்து ஆம் முகத்தாய்—பூர்ண சந்திரன்போலும் முகத்தினையுடையாளே, ஈது - இந்தமாலை, இந்தா - இதோ ஏற்றுக்கொள்வாய்—எ - று.

அளகு—சேவல். அளகைப்பொறித்த கொடி என்ற விசேடணத்தால் அண்ணல் முருகனை யுணர்த்திற்று. அளகை—குபேரன் பட்டணம். 547

புறங்காட்டல் தலைமகன்கூற்று.

கலித்துறை.

செவ்வேறிகழ்கரன் மாமலர்ச்சேவடி சிந்தைசெய்யும்
தெவ்வேறிகற்பொன்னு சாமிநரேந்திரன் சீர்க்கிரிவாய்
வெவ்வேறினமணி மேவமுதக்கட நீமறைத்து
உவ்வேறினமத கவ்வினைக்காட்டலென் னொண்டொடியே.

இ - ள். செவ்வேல் திகழ்கரன் — செவ்விய வேற்படை விளங்குங் கையினை யுடையவனாகிய முருகக்கடவுளின், மாமலர்—பெருமையமைந்த தாமரை மலர்போன்ற, சேவடி—திருவடியை, சிந்தைசெய்யும் — தியானிக்கிற, தெவ்வேறு இகல்—பகைவரை வெல்லும் வலியினையுடைய, பொன்னுசாமி நரேந்திரன்—பொன்னுசாமி யென்னும் நரேந்திரனது, சீர்கிரிவாய் - சிறந்த மலையின்கண், வெவ்வேறு இனம் மணிமேவு—வெவ்வேறு சாதி மணிகளணியப்பெற்ற, அமுதக்கடம்—அமிர்த கலசங்களை, நீ மறைத்து - நீ யொளித்து, உ ஏறின—உகரமேறின, மத கவ்வினை—மகர தகர ககரங்களை, காட்டல் என்—காட்டுதற்குக் காரணம் யாது, ஒள் தொடிதே—அழகிய வளையலை யணிந்தவளே—எ - று.

தெவ்—பகைவர். நரேந்திரன் — நரருக்கரசன். வெவ்வேறினமணி - முத்து பவளம் முதலியன. அமுதக்கடம்—தனங்கள். உவ்வேறினமதக - முதுகு. 548

தாய்க்கூற்று.

கைக்கார்நிதிதரு தேனுசிந்தாமணி கன்னன்கார்த்தி
கைக்கார்நிகரல வாங்கொடையோன்பொன்னு சாமிகடக்
கைக்கார்வரைமேற் பவனிவந்தான்கண்டு மால்கொள்காரி
கைக்கார் துணைபுரி வாரிறவாது கருணைசெய்தே.

இ - ள். கைக்கார் — ஒழுங்காகிய மேகமும், நிதிதரு தேனு — வேண்டிய நிதியைத் தருகிற காமதேனுவும், சிந்தாமணி — சிந்தாமணியும், கன்னன் - கன்னனும், கார்த்திகைக்கார் — கார்த்திகைமாதத்து மேகமும், நிகர் அல்ல

ஆம் — நிகரல்லாதனவா யொழிதற்குரிய, கொடையோன் — கொடையை யுடையோனாகிய, பொன்னுசாமி—, கடம் — மதத்தையும், கை — துதிக்கை யையுமுடைய, கார்வரைமேல் — கரியமலைமேல் ஏறி, பவனி வந்தான் - பவனி வந்தான், கண்டு — அப்பவனியைக்கண்டு, மால்கொள் — விருப்பங் கொண்ட, காரிகைக்கு — என் பெண்ணுக்கு, இறவாத் கருணைசெய்து - இறவாதிருக்கக் கிருபைசெய்து, ஆர் துணை புரிவார் — யார் உதவிசெய் வார்கள்—எ - று.

கடக்கையென்ற விசேடணத்தால் கார்வரை யென்பது யானையைக் குறித்தது. 549

தாய்க்கூற்று.

கலிப்பா.

வாராரக்கொங்கைமிசை மருவுபொன்னுசாமிவள்ளல்
வாராராவெல்லா மதியழலாந்தென்றலன்றில்
வாரார்கலியொலியும் வருத்தமனநொந்தனள்சொல்
வாரார்நீயல்லாமல் மன்னர்பெருமான்றனக்கே.

இ - ள். வார் ஆர் அக் கொங்கைமிசை - வார் நிறைந்த அத்தனங்களின் மேல், மருவு — பொருந்துகின்ற, பொன்னுசாமி வள்ளல் - பொன்னுசாமி யென்னும் வள்ளலானவன், வாரா — வாராத, ராவெல்லாம் — ராத்திரியெல் லாம், மதி அழல் ஆம் — சந்திரன் நெருப்பாகிறான், தென்றல் அன்றில் - தென்றலும் அன்றிலும், வார் ஆர்கலி ஒலியும்— நீண்ட கடலொலியும், வருத்த — வருத்துதலால், மனம் நொந்தனள் — மனம் நொந்தாள், (இச்செய் தியை) அ மன்னர் பெருமான் தனக்கு— அந்த ராஜாதி ராஜனுக்கு, நீ அல் லால் சொல்வார் ஆர் — நீயன்றிச் சொல்லவல்லார் யாவர்—எ - று.

அன்றில் — கிரௌஞ்சப்பறவை. 550

இதுவுமது.

போதம்புடனே மதியளிநற்பூங்குயிறென்
வாதம்புரிதுயரால் வாடுமிவளைப்புரப்பாய்
போதம்புரமெரித்தோர்க் கோதும்வெள்பொற்கமல
பாதம்புனைபொன்னு சாமியெனும்பார்த்திபனே.

இ - ள். புரம் எரித்தோர்க்கு — முப்புரமெரித்த சிவபெருமானார்க்கு, போதம் ஓதும் — ஞானத்தை உபதேசித்த, வேள் - முருகக்கடவுளது, பொன் கமலபாதம் — அழகிய கமலபாதங்களை, புனை - முடிசூடுகின்ற, பொன்னுசாமி என்னும் — பொன்னுசாமியென்கிற, பார்த்திபனே — அரசனே, போது அம் புடனே — புஷ்பபாணங்களோடு, மதி — சந்திரனும், அளி — வண்டும், நல்பூ

குயில் — நன்மையாகிய அழகிய குயில், தென்வாதம் — தென்காற்று, (ஆகிய இவைகள்) புரிதுயரால் — செய்கிற துன்பத்தால், வாடும் — வாடுகின்ற, இவளைபுரப்பாய் — இந்தப்பெண்ணைக் காக்கவேண்டும் — எ - று.

போதம்பு - மன்மதனது புஷ்பபாணம். தென்வாதம் — தென்றற் காற்று. போதம் புரமெரித்தோர்க் கோதும் வேள் — பிரணவப்பொருளைச் சிவனுக்குபதேசித்த முருகன். 551

இதுவுமது.

அச்சுப்போற்புல வோரைமதித்திடு மண்ணலேபொரு மங்க சன்வாளியாம், நச்சுப்போது துரக்கத்துறந்தன ணுணும்பூணுந் துகிலுமிவடனம், கச்சுப்போனதுங் காணுள்முகவைவாழ் காவலா வள கேசவிவள்கண்டும், கைச்சுப்போனக மூண்டிலள்கெண்டை நேர்கண்ணியைப்புரப் பாய்பொன்னுசாமியே.

இ - ள். புலவோரை - வித்துவான்களை, அச்சுப்போல் மதித்திடும் - அச்சுப்போலமதிக்கின்ற, அண்ணலே — பெரியோனே, பொன்னுசாமியே—, முகவைவாழ்காவலா — முகவைக்குக் காவலனே, அளகேச — குபேரனே- பொரும் — போர்செய்கிற, அங்கசன் — மன்மதனுனவன், வாளி ஆம் — தன் பாணங்களாகிய, நச்சுப்போது — விஷமலர்களை, துரக்க — செலுத்த, இவள், இந்தப் பெண், நாணும் — நாணத்தையும், பூணும் — ஆபரணத்தையும், துகிலும் — ஆடையும், துறந்தனள் — விட்டாள், இவள்தனம் கச்சுபோனதும் காணுள் - இவள் தனங்கள் கச்சிழந்ததுமறியாள், இவள்—, கண்டும் கைச்சு - கற்கண்டையும் வெறுத்து — எ - று. 552

கிள்ளைவிடு தூது.

அத்திகத்தவ டுத்தக்கசாவினை யட்டவாழிநெடு மான்மருக னற், சத்திகத்தன் சந்தாசலச்செந்தில்வாழ் தாரகாரி வலாரிமகண கைப், பத்திமுத்துக் குறத்திமணுளைப் பணியுநம்பொன்னு சாமி மகீபனைத், தித்திக்கத்தகு மென்மொழிகூறிநீ சேரச்செய்திடு வாய் மடக்கிள்ளையே.

இ - ள். அத்திகத்த — கஜேந்திரன்கூவ, அடுத்து — அதனிடத்தணுகி, அ கராவினை அட்ட — அந்த முதலையைக்கொன்ற, ஆழி — சக்கராயுதத்தை யுடைய, நெடுமால்மருகன் — நெடியமாலுக்குமருகன், நல்சத்திகத்தன் - அழகிய சத்திவாளேந்தின கடவுள், சந்தாசலம் செந்தில்வாழ் தாரகாரி — சந்தனாடவியென்கிற திருச்செந்தூரில் வாழ்கின்ற தாரகாரி, வலாரிமகள் — இந்திரன் மகளாகிய தெய்வயானைக்கும், முத்துபத்திநகைகுறத்தி — முத்தனிரையைநிகர்த்த தந்தபந்தியையுடைய குறப்பெண்ணுகிய வள்ளிநாயகிக்கும்,

மணாளனை — மணவாளனாகிய முருகக்கடவுளை, பணியும் — வணங்குகின்ற, நம்பொன்னுசாமி மகீபனை—நமது பொன்னுசாமியென்னும் பூபதியை, தித்திக்கத்தகும் — இனிப்பாகிய, மெல்மொழிகூறி — மெல்லிய மொழிகளைச் சொல்லி, நீசேரச்செய்வாய் — நீசேரச்செய்வாயாக, மடக்கிள்ளையே—, போனகம் உண்டிலள் — அன்னமுண்டிலள், (ஆதலால்) கெண்டைநேர் - கெண்டைமீனை நிகர்த்த, கண்ணியை — கண்களையுடைய என்பெண்ணை, புரப்பாய் — காத்தருள்வாயாக—எ - று. 553

ஆரம்பூணும் வரைக்குயமீதிலே யநங்கவேட னலர்க்கணை தூவவே, ஆரம்பூணுண் டுகிலுந்துயிலுநல் லம்மனைக்கழங்கும் மடக்கிள்ளையும், ஆரம்பூணுந் துறந்துமெய்சோர்ந்தன ளவளைக்காத் தணைத் தாள்வதுன்பாரமே, ஆரம்பூணுடை நற்குந்தவீரனே யண் ணலேபொன்னு சாமிகுபேரனே.

இ-ள். ஆரம்பூணுடை நற்குந்தவீரனே — நிறைந்த அழகினையுடைய நல்ல குந்தாயுதத்தையுடைய வீரனே, அண்ணலே-பெரியோனே, பொன்னு சாமி குபேரனே—, ஆரம்பூணும் - முத்துமாலை முதலியவற்றை யணிந்த, வரைக்குயம்மீதிலே — மலைபோன்ற தனத்தின்மேலே, அநங்கவேள் — உருவிலியாகிய மன்மதன், தன் அலர்கணை தூவ — தன் புஷ்பபாணங்களைச் சொரிய, ஆரம் — முத்துமாலைகளையும், பூண் — மற்றை ஆபரணங்களையும், நுண் துகிலும் — நுண்ணிய ஆடையையும், துயிலும் — நித்திரையையும், நல் அம்மனை கழங்கும் — அழகிய அம்மனைக் கழங்குகளையும், மடக்கிள்ளையும் — இளங்கிளியையும், ஆர் — உண்கின்ற, அம்பு ஊணும் துறந்து — நீரையும் அன்னத்தையும் வெறுத்து, மெய் சோர்ந்தனள் — மெய்மறந்தாள், (இனி உயிரையுமிழப்பா ளாதலால்) அவளை — அந்தப்பெண்ணை, காத்து அணைத்து ஆள்வது — தழுவிக்காத்தருள்வது, உன்பாரமே — உன்கடமையே யாம்—எ - று. 554

எங்குந்தம்புக ழோங்கவளித்தமூ வேழுவள்ளல்களு மிவனீ கையால், தங்குந்தங்கு மிவற்கேபுகழெனச் சாற்றுஞ்சற்குண னாம் பொன்னுசாமிமா, தங்கமேற்கொடு போந்தனனோர்தினஞ் சாரும்வீதியிற் கண்டார்மயல்கொடு, சங்குந்தங்கலை யுந்தரியாது ளந் தளர்ந்துநாணமுந் தாமிழந்தார்களே.

இ-ள். எங்கும் - எவ்வுலகத்தும், தம்புகழ் ஓங்க - தமது கீர்த்திபெருக, அளித்த — கொடுத்த, மூவேழுவள்ளல்களும் - இருபத்தொரு வள்ளல்களும், இவன் ஈகையால் — இவன் கொடையால், இவற்கே - இவனுக்கே, புகழ்தங்கும் தங்கும் என — புகழ்நிலைக்கும் நிலைக்குமென்று, சாற்றும் — சொல்லத் தகுந்த, சற்குணன் ஆம்-நற்குணமுடையவனாகிய, பொன்னுசாமி-பொன்னு சாமியென்னும் சீமான், ஓர்தினம் — ஒருநாள், மாதங்க மேற்கொடு போந் தனன் — யானைமேலேறிவந்தான், (அவனை) சாரும் வீதியில் கண்டார் -

பொருந்திய தெருவிற்கண்ட மடமாதர்கள், மயல்கொடு — அவன்மீது மையல் கொண்டு, சங்கும் — சங்கவளையலும், தம் கலையும் — தமது ஆடையும், தரியாது — தரித்திராமல் உள்ளம் தளர்ந்து — மனந்தளர்ந்து, நாணமும் இழந்தார்கள் — நாணத்தையும் இழந்தார்கள்—எ - று. 555

செவிலிகூற்று.

மட்டுத்தார்க்கணை யான்மதன்மாதினை வருத்தத்தான் மன நொந்து மயங்கிப்பொற், கட்டுத்தார்ப்புர விக்கொருவீரநின் கருத்துத்தானிரங் கிப்புயமேவுபூ, மொட்டுத்தார்தர வாங்கிவரச்சொன் னுண் முத்தத்தார்நிரை யொத்தமுறுவலாள், தட்டுத்தானுரை யாமலருளரிச் சந்த்ரனேபொன்னு சாமிநரேந்த்ரனே.

இ - ள். அரிச்சந்த்ரனே—, பொன்னுசாமி நரேந்த்ரனே—, பொன் கட்டு தார் புரவிக்கு — பொற்கட்டுகளமைந்த கிண்கிணிமாலையை யணிந்த குதிரை யேற்றத்தில்வல்ல, ஒருவீர — ஒப்பற்ற வீரனே, முத்தத்தார்நிரை ஒத்த முறுவலாள் — முத்துமாலையின் வரிசையை நிகர்த்த பல்வரிசையை யுடையவளாகிய, மாதினை — என் பெண்ணை, மதன் — மன்மதனானவன், மட்டுத்தார்கணையால் — தேனையுடைய புஷ்ப பாணங்களால், வருத்த — துன்பப்படுத்த, தான் மனம்நொந்து மயங்கி — தான் மனம்வருந்தி மயங்கி, நின் கருத்து இரங்கி — உன் மனமிரங்கி, புயம்மேவு — உன் தோளிலணிந்த, பூ மொட்டுதார்தர — பூ வரும்புகளாற் சமைக்கப்பட்ட மாலையை நீ கொடுக்க, வாங்கிவரச் சொன்னாள்—, (ஆதலால்) தட்டு உரையாமல் அருள் — தடை சொல்லாமல் அருள்செய்வாயாக—எ - று. 556

பாலனத்தை விடுத்துநின்கண்ணிவள் பாலனத்தை விடுத்த னள்வேணுகோ, பாலனத்தை யுடையோன்மருகன்கோ பாலனத் தையல் பாகனருள்பரன், பாலனத்தையணி நாசிவள்ளிகோப் பாத பத்மம்பணி பொன்னுசாமிநீ, பாலனத்தைப் புரிசிலைமாரணம் பால்வருத்தப் படாமலிப்பாவையே.

இ - ள். வேணுகோபாலன் - ஸ்ரீ க்ருஷ்ணன், நத்தை உடையோன் - சங்கத்தையுடையோன், (அவனது) மருகன் - மருகனும், கோபாலன்-நெற்றிக்கண்ணனும், அ — அந்த, தையல்பாகன் — பெண்பாகனும், அருள்-அருள் செய்கிற, பரன் — மேலோனுமாகிய பரமசிவனுடைய, பாலன்-புதல்வனும், நத்தை அணிநாசி - நத்து என்னும் மூக்கணியைத்தரித்த நாசியையுடைய, வள்ளிகோ — வள்ளிமணாளனுமாகிய முருகக்கடவுளின், பாதபத்மம் — பாத தாமரையை, பணி — வணங்குகின்ற, பொன்னுசாமி — பொன்னுசாமியென்னும் சீமானே, சிலை — கருப்புவில்லையுடைய, மாரன் அம்பால் — மன்மத பாணத்தால், வருத்தப்படாமல், இப்பாவையை — இந்தப்பெண்ணை, நீ பாலனத்தைபுரி — நீ ரக்ஷிப்பாயாக—எ - று. 557

திருக்கடவூர் சிவபெருமான் துதி.

பொன்னருகுநாரருகும் பூவையாரருகுநிலந்
தன்னருகுமுழன்றுழன்று தவித்திருந்தேன்கடவூரில்
முன்னருகர்தமைவென்றூர் முதன்மூவர்தமிழ்மணக்கும்
உன்னருகுவரப்பெற்றே னுடையாயுன்னருளியல்பே.

இ-ள். பொன் அருகும் – பொன்னினிடத்தும், நரர் அருகும் – நரரிடத்தும், பூவையார் அருகும் – பெண்களிடத்தும், நிலம் தன் அருகும் – நிலத்தினிடத்தும், உழன்று உழன்று – திரிந்து திரிந்து, தவித்திருந்தேன் -, கடவூரில் – திருக்கடவூரில், முன் – முற்காலத்தில், அருகர் தமைவென்றூர் முதல் - அருகரை வென்றவராகிய திருஞானசம்பந்தசுவாமிகள் முதலாகிய, மூவர் – மூவராது, தமிழ்மணக்கும் – தமிழ்மணக்கின்ற, உன் அருகுவரப் பெற்றேன் – உன் சந்நிதிக்கு வரப்பெற்றேன், உடையாய் – உடையவனே, உன் அருள் இயல்பே – (இதுவும்) உன் அருளினியல்பேயாம்—எ - று.

மூவர்தமிழ் – தேவாரம். 558

பிதாக்கள் இவரெனல்.

பிறப்பித்தோன்வித்தைதனைப் பேணிக்கொடுத்தோன்
சிறப்பினுபதேசஞ் செய்தோன்—அறப்பெரிய
பஞ்சத்திலன்னம் பகிர்ந்தோன்பசிதீர்த்தோன்
எஞ்சாப்பிதாக்களென வெண்.

இ-ள். பிறப்பித்தோன் – பிறப்பித்தவன், வித்தைதனை பேணிகொடுத்தோன் – வித்தையை விருப்பத்தோடு கற்பித்தவன், சிறப்பின் உபதேசம் செய்தோன் – சிறப்புள்ள உபதேசம் செய்தவன், அறப்பெரிய பஞ்சத்தில் - மிகப் பெரிய பஞ்சத்தில், அன்னம் பகிர்ந்தோன் – அன்னமிட்டோன், பசி தீர்த்தோன் – பசிதீர்த்தவன், (இவர்களை) எஞ்சா – குறையாத, பிதாக்கள் என – பிதாக்களென்று, எண் – நினைக்கக்கடவாய்—எ - று. 559

பால் விற்கவந்த வோரிடைச்சியைப் பார்த்து
ஒரு காமுகன் சொல்லியது.

கருப்பாலேபணையடித்துப் பனிநீர்தேக்கிக்
  கதலிபலாக்கனிகளால் வரம்புகட்டும்
திருப்பாலைவாழீசர் பவனியாடுந்
  தெருவிற்பால்விலைபகர்சிற் றிடைச்சியாரே

அருட்பாலோவொருட்பாலோ காமப்பாலோ
　　ஆழிதனைக்கடைந்தெடுத்த வமுதப்பாலோ
இருப்பாலேமனம்படைத்தீர் நில்லீர்செல்லீ
　　ரெந்தப்பால்விற்கவந்தீ ரியம்புவீரே.

இ-ள். கருப்பாலே பணை அடித்து — கரும்பினால் பணையையடித்து, பனிநீர் தேக்கி — பனிநீர் நிறைத்து, கதலி பலாக் கனிகளால் — கதலி பலாக் கனிகளைக்கொண்டு, வரம்பு கட்டும் — வரம்பு கட்டுகின்ற, திருப்பாலைவாழ் ஈசர் — திருப்பாலையில் வாழ்கின்ற சிவபெருமான், பவனி ஆடும் தெருவில் - பவனி வருந்தெருவில், பால் விலைபகர் — பால் விற்கவந்த, சிற்றிடைச்சியாரே — சிறிய இடைப்பெண்ணே, (நீர்) இருப்பாலே மனம் படைத்தீர் - இரும்பு மனத்தைப் பெற்றிருக்கின்றீர், அருள்பாலோ — அறப்பாலோ, பொருட்பாலோ—, காமப்பாலோ—, ஆழிதனை கடைந்து எடுத்த — திருப்பாற்கடலைக் கடைந்தெடுக்கப்பட்ட, அமுதப்பாலோ—, செல்லீர் நில்லீர் - போகாது, நின்று எந்தப்பால் விற்கவந்தீர்—, இயம்புவீர் — சொல்லுவீராக—எ - று.

பணை — வயல், திருப்பாலை — ஓர் சிவஸ்தலம், பவனி — ஊர்க்கோலம். சிற்றிடைச்சியாரே — என்பதற்கு சிற்றிடையையுடையவரே என்றுரைப்பினுமமையும். 560

பூப்பார்த்துப் புகழ்பார்த்துப் பொருள்பார்த்துக் கவிதை
சொல்லும் புலவோர்தங்கள், நாப்பார்த்துக் கொடைகொடுக்கு நல்ல
தம்பிதந்தசொக்க நாதாவென்னல், காப்பாற்ற முடியாது கையி
லொருகாசுமில்லை கடனென்றாலும், பாப்பாத்தி சோறிடுவா ளிருந்
தாலுமுறங்கமதப் பயலொட்டானே.

இ-ள். பூ பார்த்து — நிலப் பெருக்குநோக்கி, புகழ் பார்த்து — புகழை நோக்கி, பொருள்பார்த்து — பொருளைநோக்கி, கவிதைசொல்லும் — கவிபாடுகிற, புலவோர்தங்கள் — புலவர்களுடைய, நா பார்த்து — நாவின் வல்லமையைப்பார்த்து, கொடை கொடுக்கும் — கொடுத்தலைச்செய்கின்ற, நல்லதம்பி தந்த - நல்லதம்பியீன்ற, சொக்கநாதா—, என்னல் காப்பாற்ற முடியாது—, கையில் ஒரு காசும் இல்லை—, கடன் என்றாலும்—, பாப்பாத்தி சோறு இடுவாள்—, இருந்தாலும்—, மதப்பயல் - மன்மதனாகிய பயல், உறங்கவொட்டான்—எ - று. 561

நீருஞ்சுமந்தேன் விறகெடுத்தே னித்தஞ்சுமந்தேன்சாணகம்
　　நிகளவடிபட்டுதைபட்டே னின்றேன்வையைக்காளாக
ஆரும்விரும்பாத்துகிலுடுத்தே னழகுமேனிகரிக்கோலம்
　　. ஆனேனதனலன்றோவுன் னடியானுனக்குச்சரியானேன்

காரும்விரும்புங்கடுவணிந்த களனேகருணைப்பெருங்கடலே
கமலத்தயன்மால்காணாத காலகாலாவென்றுயரம்
தீரும்படிதண்ணருள்புரிவாய் சிவனேயமரர்க்கொருவிருந்தே
தேவேதெய்வமறைப்பொருளே திகழுங்கடவூர்ச்சேவகனே.

இ-ள். நீரும் சுமந்தேன்—, விறகு எடுத்தேன்—, நித்தம் சாண் அங்கம் சுமந்தேன்—, ஆரும் விரும்பா துகில் உடுத்தேன் - யாரும் விரும்பாத ஆடையுடுத்தேன், அழகுமேனி கரிக்கோலம் ஆனேன் - அழகிய வுடம்பு கரிக்கோலமாகப் பெற்றேன், அதனால் அன்றோ - அந்த ஏதுவினாலல்லவோ, உன் அடியாள்-உன் அடியவளாகிய நான், உனக்கு சரியானேன்—, காரும் விரும்பும் கடு அணிந்த களனே - கரியமேகமும் விரும்புகின்ற நீல கண்டத்தை யுடையவனே, பெரு கருணைக்கடலே—, கமலத்து அயன் - தாமரைமலரை யிடமாகவுடைய பிரமனும், மால் - திருமாலும், காணாத - காணவொண்ணாத, காலகாலா - காலகாலனே, என் துயரம் தீரும்படி—, தண் - குளிர்ந்த, அருள்புரிவாய்—, சிவனே—, அமரர்க்கு - தேவர்களுக்கு, ஒருவிருந்தே - ஒப்பற்றவிருந்தே, தேவே - கடவுளே, தெய்வம் மறைப் பொருளே - தெய்வத்தன்மையுள்ள வேதப்பொருளே. திகழும் - விளங்குகின்ற, கடவூர் சேவகனே - திருக்கடவூர்ச்சேவகனே, (நீர் சுமத்தல் முதலியவற்றால் உனக்குச் சரியானேன் ஆதலால் என்னைக் கருணைசெய்தருள்வாய் என்பது கருத்து)—எ - று. 562

கெட்டசாறுதவிடுகஞ்சி கிருமியுண்டமாவறைக்
கீரைவேர்தெளிந்தமோர் முறிந்தபாகுகிண்டிமா
இட்டசோறுகொழியலுப்பி டாதபுற்கையாயினும்
எங்குமன்பதாகநுங்க வின்பமாயிருக்குமே
பட்டபாகுபசுவினெய் பருப்புமுக்கனிக்குழாம்
பாளிதங்கடாளிதங்கள் பண்ணியாரவகையுடன்
அட்டபாற்குழம்புகன்ன லமுதமோடுமுதவினும்
அன்பிலேடளித்திடாத வசநமென்னவசநமே.

இ-ள். கெட்ட சாறு—, தவிடு—, கஞ்சி—, கிருமி உண்ட மா - புழுவுண்டமா, அறைக்கீரைவேர்—, தெளிந்தமோர்—, முறிந்தபாகு—, கிண்டி களறி மா இட்டசோறு - கேழ்வரகு மாவோடு சேர்த்தசோறு (களி, உப்பு இடாத - உப்புப்போடாத, கொழியல் புற்கை ஆயினும் - கொழியற் சோறாலும், எங்கும் - எவ்விடத்தும், அன்பதாக - அன்போடு இட்டதாக, நுங்க - அதையுண்ண, இன்பமாயிருக்கும்—, பட்டபாகு - பதப்பட்ட பாகு, பசுவின் நெய்—, பருப்பு—, முக்கனிகுழாம் - முக்கனியின் கூட்டம், பாளிதங்

கள்-பாற்சோற்றுவகைகள், தாளிதங்கள்-தாளித்த சோற்று வகைகள், பண்ணியார வகையுடன்—, அட்டபால்குழம்பு—, கன்னல் - சர்க்கரை, அமுதமோடும் உதவினும் - சோற்றுடனே கொடுத்தாலும், அன்பினோடு அளித்திடாத-அன்போடு படைக்காத, அசநம் - சோறு, என்ன அசநம் — என்னசோறு, (அது சோறல்ல)—எ - று. 563

சந்தப்பாவிருத்தப்பா கலிப்பாவெண்பா
    தாழிசைப்பாக்கொச்சகப்பாத் தனிப்பாவுக்கும்
விந்தைப்பாவாகிய கிரந்தப்பாவும்
    வெல்லப்பாவதுபோல விகடப்பாவும்
எந்தப்பாவுரைத்திடினு மொருபேறில்லா
    ஏதப்பாவிக்குநின திணைப்பாதத்தைக்
கந்தப்பாமுருகப்பா போரிவாழ்வே
    கையப்பாமெய்யப்பா காட்டப்பாவே.

இ - ள். சந்தப்பா—, விருத்தப்பா—, கலிப்பா—, வெண்பா—, தாழிசைப்பா—, கொச்சகப்பா—, தனிப்பாவுக்கு - தனிப்பாவினும், விந்தை பா ஆகிய — விநோதப்பாவாகிய, கிரந்தப்பாவும்—, வெல்லப்பாவதுபோல விகடப்பாவும்—, (ஆகிய) எந்தப்பா உரைத்திடினும் — எந்தப் பாடலைப் பாடினும், ஒருபேறு இல்லா-ஒரு பிரயோசநத்தையும் அடையாத, ஏதம் பாவிக்கு-குற்றஞ்செய்த பாவியாகிய எனக்கு, கந்தப்பா—, முருகப்பா, போரிவாழ்வே—, நினது இணைப்பாதத்தை — உன் திருவடியிணையை, கை மெய் காட்டு — கைக்கு மெய்யாகக் காட்டுவாயாக—எ - று. 564

வழிதப்பிப்போன ஒரு புலவன் திருச்செந்தூர்
முருகர்பேரில் பாடியது.

ஆதிசிவன்செத்தானோ வுமைசெத்தாளோ
    ஐங்கரனுஞ்செத்தானோ வரிசெத்தானோ
வேதியனுஞ்செத்தானோ நீசெத்தாயோ
    வெட்டவெளியாநந்தம் வெறும்பாழாச்சோ
நாதியற்றுப்போனோயோ வழிகாட்டாயோ
    நாயேனுக்கிரங்கிவந்து நலந்தாராயோ
பாதிவழிதனிலலைவதிப் படுத்துவாயோ
    பாதகா திருச்செந்தூர்ப் பதியுளானே.

இ - ள். ஆதிசிவன் செத்தானோ—, உமை செத்தாளோ—, ஐங்கரனும் செத்தானோ—, அரி செத்தானோ—, வேதியனும் செத்தானோ—, நீ செத்

தாயோ—, வெட்டவெளி ஆநந்தம் வெறும்பொய் ஆச்சோ—, நாதி அற்றுப் போனயோ - திக்கற்றுப்போனயோ, வழிகாட்டாயோ—, நாயேனுக்கு இரங்கிவந்து—நாயினேனுக்கு மனமிரங்கிவந்து, நலம் காட்டாயோ-நன்மை யைத்தாராயோ, பாதி வழிதனில் அவதிப்படுத்துவாயோ—, பாதகா—, திருச்செந்தூர்ப்பதி உள்ளானே—திருச்செந்தூர் என்னும் திருப்பதியில் எழுந்தருளியிருக்கும் முருகக்கடவுளே—எ - று. 565

ஒரு ஏழைப்புலவன் விராலிமலைக் கந்தர்பேரில் பாடியது.

காவென் றுஞ்சிந்தா மணியென் றுஞ்சொல்லியென் கையிலள்ளித்
தாவென் றுகேட்கத் தரித்திரம்பின்னின் று தள்ளியெனைப்
போவென் றுரைக்கவு நாணமங்கேயென்ன போவதிங்கு
வாவென் றிழுக்கவும் வந்தேன்விராலி மலைக்கந்தனே.

இ-ள். விராலிமலை கந்தனே—, கா என்றும்—கற்பகச்சோலையென் றும், சிந்தாமணி என்றும்—, சொல்லி—, என் கையில் அள்ளி தா என் றும்—, கேட்க—, தரித்திரம் பின் நின்று தள்ளி என்னை போவென்று உரைக்கவும்—, நாணம் அங்கே என்னபோவது இங்கே வா என்று அழைக் கவும்—, வந்தேன்—, (ஆதலால் நீ கருணைசெய்தாளவேண்டும்)—எ - று.

முன்னுகநீரளக்கு முடிமன்னர்க்காத்திருக்கு முனிகளென்னை, மன்னுமலோடுவிக்குமாதரைச்சொற்கேட்பிக்கு மடக்குமாட்டைப், பன்னுகத்தலைநறுக்கும் பாலரைச்சொற் கேட்குவிக்கும் படிப்புண் டாக்கும், எந்நாளுங்கிழவருக்கோ ரிடுப்பாகுநடைகொடுக்குமென் கைக்கோலே.

இ-ள். முன்னுக நீர் அளக்கும்—, முடிமன்னர் காத்திருக்கும்—முடி மன்னரைக் காத்திருக்கும், முனிகள் என்னை மன்னுமல் ஓடுவிக்கும்—, மாதரை—மனைவியரை, சொல் கேட்பிக்கும்—சொல் கேட்கும்படி செய் யும், ஆட்டை மடக்கும்—, பல் நாகம் தலை நறுக்கும்—விஷப்பல்லையுடைய பாம்பின் தலையை நறுக்கும், பாலரை—குழந்தைகளை, சொல்—கேட்குவிக் கும்—சொல்லைக் கேட்கும்படி செய்யும், படிப்பு உண்டாக்கும்—, எந்நா ளும்—, கிழவருக்கு—, ஓர் இடுப்பு ஆகும்—, நடைகொடுக்கும்—, (இப்படி யெல்லாம் செய்வது யாதெனின்) என் கைக்கோலே - என் கைத்தடியே யாம்—எ - று. 567

சங்கையிலாமதன்விடுத்த பகழிதைத்தபுண்வருத்தந் தன்னை நோக்கிக், கொங்கையையொத்திடங்கொடுத்துக் குங்குமச்சாந்தப் பற்றுங் குளிரப்பூசிச், செங்கனிவாயிதழ்மருந்து முள்ளுக்கே கொடுத்தெனக்குச் செய்தநன்றி, மங்கையரேயிந்திரவி தெற்கு வடக்குதித்திடினு மறந்திடேனே.

இ - ள். சங்கை இல்லா — சங்கித்தலில்லாத, மதன் விடுத்த — மன்மதன் பிரயோகித்த, பகழி தைத்த — அம்புதைத்த, புண்வருத்தம் தன்னைநோக்கி - புண்ணின் துன்பத்தைப் பார்த்து, கொங்கையை ஒத்திடம் கொடுத்து - முலையை ஒற்றிடங்கொடுத்து, குங்குமச்சாந்தம் பற்றும் குளிரபூசி — குங்குமச்சந்தனப் பூச்சும் உடம்பு குளிரும்படிபூசி—, உள்ளுக்கு செங்கனிவாய் இதழ் மருந்தும் கொடுத்து—, எனக்கு செய்த நன்றி—, மங்கையரே—, இந்து இரவி சந்திரசூரியர்கள், தெற்குவடக்கு—, உதித்திடனும்—, மறந்திடேன்—எ - று. 568

ஒருகோட்டுக்கலைமுனியு மொளிதிகழும்புலியாடை யுடுத்தகோவும்
வருமலர்வாழ் திசைமுகனும் வானவர்களுயகனு மகிடன்றானும்
கரியநிறத்திருமாலும் வாலியும்பராசரனுங் காமனம்பால் [லே
பெருமையிழந்தனரென்றாற் சிறுமனிதர்க்கெப்படியோ பேசுங்கா

இ - ள். ஒருகோடு — ஒற்றைக் கொம்பையுடைய, கலை முனியும் - கலைக்கோட்டு முனிவரும், ஒளி திகழும் புலி ஆடை உடுத்தகோவும் — ஒளி விளங்குகின்ற புலித்தோலையுடைய சிவபெருமானும், மருமலர்வாழ் திசைமுகனும் - மணம்பொருந்திய தாமரைமலரில் வாழ்கின்ற பிரமனும், வானவர்கள் நாயகனும் — தேவராஜனாகிய இந்திரனும், மகிடன் தானும் — மகிடாசுரனும், கரிய நிறத் திருமாலும் — கருநிறத்தையுடைய திருமாலும், வாலியும்—, பராசரனும்—, காமன் அம்பால் — மன்மத பாணத்தால், பெருமை இழந்தனர் என்றால் — தமது பெருமை யிழந்தார்களானால், பேசுங்கால் — சொல்லுமிடத்து, சிறு மனிதர்க்கு — அற்ப மனிதருக்கு, எப்படியோ — எப்படியிருக்குமோ, (யோசித்துப்பாருங்கள்)—எ - று. 569

வாசவனும் பிறர்நகைக்க வுடலெடுத்தா னொருவனரா வடிவமானான், தேசுபுகழ்க் கலைமதியு முடலிழந்தான் மலர்வேதன் சிரமொன்றற்றான், ஈசனுதல் விழிதிறந்தா னிராவணசுந் தோபசுந்தரிறந்தார் மண்மேல், காசினிப்புன் மானிடரோ மோகசாகர மதனைக் கடக்கவல்லார்.

இ - ள். வாசவனும் பிறர்நகைக்க உடலெடுத்தான்—, ஒருவன் அராவடிவம் ஆனான் — ஒருவன் பாம்புருவமானான், தேசு புகழ் கலை மதியும் உடல் இழந்தான் — ஒளியும் புகழும் உள்ள கலைகளையுடைய சந்திரன் உடலழிந்தான், மலர்வேதன் சிரம் ஒன்று அற்றான் - பிரமன் ஒருதலை அறப் பெற்றான், ஈசன் நுதல்விழி திறந்தான் — சிவன் நெற்றிக்கண்ணைத் திறந்தான், இராவண சுந்தோப சுந்தர்கள் இறந்தார், (இப்படியிருக்க) மண்மேல் காசினி-

மண்மேலுள்ள இந்த வுலகத்தில், புன் மானிடரோ-அற்ப மனிதரோ, மோக சாகரமதனை கடக்கவல்லார் — மோகக்கடலைக் கடக்கவல்லவர்—எ-று.

வாசவன் — இந்திரன், அராவடிவமானவன் — நகுடன், சுந்தோபசுந்தர் - சுந்தன் உபசுந்தன் என்னுமிருவர். 570

உணங்கியொருகான்முடமாகி யொருகண்ணின்றிச்செவியிழந்து
வணங்குநெடுவாலறுப்புண்டு மன்னுமுதுகில்வயிறொட்டி
அணங்குநலியமெலிவெய்தி யகல்வாயோடுகழுத்தேந்திச்
சுணங்கன்முடுவல்பின்சென்றால் யாரைக்காமன்றுயர்செய்யான்.

இ-ள். சுணங்கன் — நாயானது, உணங்கி—வற்றி, ஒரு கால் முடமாகி—, ஒருகண் இன்றி—, செவியிழந்து—, வணங்கும் — வளைவாகிய, நெடுவால் அறுப்புண்டு—, மன்னுமுதகில் வயிறு ஒட்டி — பொருந்திய முதுகிலே வயிறு ஒட்டி, அணங்குநலிய — நோய்வருத்த, நலிவு எய்தி — துன்பமடைந்து, அகல்வாயோடு — பிளந்தவாயுடன், கழுத்து ஏந்தி — முடுவல் பின் சென்றால் — பெண்ணுயின் பின்னேபோனால், யாரை காமன் துயர் செய்யான் — யாரைத்தான் மன்மதன் துன்பப்படுத்தமாட்டான்—எ-று. 571

வெறிவிலக்கல்.

கட்டிறலைதிருப்பிவைத்தாற் றலைவலிபோமோவந்தக் கதைபோலாட்டுக், குட்டியிதென்னடிசகியே கெட்டிவைத்தியன்பள்ளிகொண்டான்பாம்பின், பெட்டியினுங்கையிடுவ னுண்டையுமபாச்சிடுவனன்றாய்ப் பெலமாய்க்காயம், கட்டிடுவனிஃதல்லாலாறாதே மதன்விடும்ப கழிப்புண்டானே.

இ-ள். கட்டில்தலை திருப்பிவைத்தால் — கட்டிலைத் தலைமாற்றிவைத்தால், தலைவலிபோமோ—, அந்தக் கதைபோல்—, ஆட்டுக்குட்டி இது என்னடி சகியே—, கெட்டிவைத்தியன் பள்ளிகொண்டான்—, பாம்பின் பெட்டியினும் கையிடுவன்—, உண்டையும் பாய்ச்சிடுவன்—, நன்றாய் பெலமாய் காயம் கட்டிடுவன்—, இஃது அல்லால் — இப்படி செய்தாலன்றி, மதன் விடும் — மன்மதன் விடுகின்ற, பகழிப்புண் — அம்புதைத்தபுண்—, ஆறாது எ-று. 572

மரமதுமரத்திலேறி மரமதைத்தோளில்வைத்து
மரமதுமரத்தைக்கண்டு மரத்தினன்மபத்தைக்குத்தி
மரமதுவழியேசென்று வளமனைக்கேகும்போது
மரமதுகண்டமாதர் மரமுடன்மரமெடுத்தார்.

இ-ள். மரம் — அரசு, (அரசன்), மரம் — மா, (குதிரை), மரம் — வேல், மாம் — வேங்கை, (புலி), மரம் — ஆல், மரம் — அத்தி, அரசன் தன் குதிரை

மீதேறிப்போய்க் கைவேலினால் புலியைக்குத்தி, வீட்டிற்குத் திரும்பி வருதலும், அவன் வரவுகண்ட மாதர்கள் அவனுக்கு ஆலத்தியெடுத்தார்கள் என்பதாம். 573

மணவி சோலையப்ப முதலியார்பேரில் மோகங்கொண்ட
ஒரு தாசி பாடியது.

மாலைதனைப் புனைந்தாலு மலரணையிற் படுத்தாலு மருவார்பன்னீர், ஏலவுறத் தெளித்தாலு மெவ்வளவே னுங்குளிர விலையென் செய்கேன், கோலமுறு மணவியிலே கிளைகளொடு சுகம்படைத்துக் குலாவுமெங்கள், சோலைதனைச் சேருமற் காமவிடாய் தணியாதே தோகைமாரே.

இ-ள். மாலைதனை புனைந்தாலும் — மலர் மாலையைச் சூடினாலும், மலர் அணையில் படுத்தாலும் — புஷ்பசயனத்திற் படுத்தாலும், மரு ஆர் பன்னீர் — மணம்பொருந்திய பன்னீரை, ஏல — பொருந்த, உறதெளித்தாலும் - மிகவும் தெளித்தாலும், எவ்வளவேனும் குளிரவில்லை-சிறிதும் குளிரவில்லை, என் செய்கேன் — என்னசெய்வேன், கோலம் உறு மணவியிலே — அழகு மிகுந்த மணவியிலே, கிளைகளொடு சுகம்படைத்து குலாவும் — சுற்றத்தாரோடு சுகவாழ்வைப்பெற்று வாழ்கின்ற, எங்கள் சோலைதனைச் சேராமல்- எங்கள் சோலையப்ப முதலியாரைக் கூடாமல், காமவிடாய் தணியாது—, தோகைமாரே — மாதர்களே—எ - று.

சோலை என்றதற்கேற்பக் கிளைகள் மரக் கிளைகளென்றும், சுகம் கிளிகளென்றும் பொருள்கொள்க. 574

இதுவுமது.

பாலைநிகர் மொழிமாதே யென்னிடத்திற் பூரணமாய்ப் பட்சம்வைத்துக், காலைமுகி லனையகரன் மணவியில்வாழ் சோலையெனுங் கன்னன்பாற்போய், மாலைகேண் மறுத்தாலென் மனத்தைக்கேண் மறுக்கின்மதன் வாராவண்ணப், ஓலைகேள் மறுத்தக்காற் கிள்ளாக்குக்கேள் வேறென் றேதிடாதே.

இ-ள். பாலை நிகர்மொழி - பாலைநிகர்த்த மொழியையுடைய, மாதே - பெண்ணே, என்னிடத்தில் — என்மீது, பூரணமாய் பட்சம் வைத்து—, காலை முகில் அனையகரன் — கார்கால மேகம்போலும் கொடைக்கையையுடையவனாய், மணவியில் வாழ் - மணவியில் வாழ்கின்ற, சோலை என்னும் - சோலை யென்று யாவருஞ் சொல்லுகின்ற, கன்னன்பால் போய் - கர்ணனிடத்தே சென்று, மாலைகேள்—, மறுத்தால் என்மனத்தைக்கேள்—,

மறுக்கின் — அதையுமறுத்தால். மதன் வாராவண்ணம் — மன்மதன் என்னிடத்திற்கு வாராதிருக்கும்படி, ஓலைகேள்-திருமுகங் கேள், மறுத்தக்கால்-அதையும் மறுத்தால், கிள்ளாக்குக்கேள்—, வேறு ஒன்று ஓதிடாதே-வேறொன்றுஞ் சொல்லாதே—எ - று. 575

திருத்தணிகை முருகர்மீது மையல்கொண்ட ஒரு தலைவி
தன் தோழியோடு கூறியது.

அரக்கனலையி லங்கையைவென் றோன்மருகன் றணிகேசனன்பர்பானெஞ், சிரக்கனலை யாமலுனைக் காப்பானென் றனையடிதே மொழியேமாலை, வரக்கனலை மதிவீசப் படுமோவவ் வேளைதனில் வாதுக்கேம, துரக்கனலை மதப்பயலென் முனங்குனிக்கத் தகுமோ சொற் றோகைநீயே.

இ-ள். அரக்கன்-அரக்கனாகிய ராவணனுடைய, அலை இலங்கையை—, வென்றோன் — வென்றவனாகிய திருமாலின், மருகன் — மருகனாகிய, தணிகேசன் — தணிகை நாயகன், அன்பர்பால் — தன்மீது அன்பு வைத்தவரிடத்தில், நெஞ்சு இரக்கன் — மனவிரக்கமுள்ளவன் (ஆதலால்), அலையாமல்-வருந்தாமல், உன்னை காப்பான் என்றனையடி — உன்னைக் காப்பானென்று சொல்லினையடி, தே மொழியே — தேன்போலும் இன் சொல்லையுடைய தோழீ, மாலைவர — மாலைக்காலம் வருதலும், மதி கனலை வீசப்படுமோ - சந்திரன் நெருப்பை வீசப்படுமோ, அவ்வேளைதனில் — அந்தச் சமயத்தில், வாதுக்கே — வம்புக்கே, மதப்பயல் — மன்மதப்பையன், என் முன்னம் — என் முன்னே நின்று, மதுரக்கன்னலை — இனிய கரும்புவில்லை, குனிக்கத் தகுமோ — வளைக்கத் தகுமோ, தோகை — பெண்ணே, நீயேசொல்—எ - று.

நாரைவிடுதூது.

வரதுங்க ராமபாண்டியன்மேல் ஒரு தலைவி பாடியது.

என்னையவ ரறமறந்தும் யானவரை மிகநினைந்திங் கிருந்துவாடல், முன்னைவிதிப் படிதானோ முற்பிறப்பிற் செய்தவினை முடிந்ததவாறோ, கன்னனெங்க ளபிராமன் வரதுங்கராம னெழிற் காசிநாட்டில், அன்னவயற் குருகினங்கா டனித்திருக்க முடியாதென் றறைகுவீரே.

இ-ள். என்னை—, அவர்—, அற மறந்தும் — முழுதும் மறந்திருந்தும், யான்—, அவரை மிகநினைந்து இங்கு இருந்து வாடல்—, முன்னைவிதிப்படி தானோ—, முற்பிறப்பில் செய்தவினை—, முடிந்தவாறோ — இப்படி முடிந்ததோ—, கன்னன் — கர்ணன், எங்கள் அபிராமன் — எங்கள் அழகன், வரதுங்காராமன்—, (அவனது) எழில் காசிநாட்டில் — அழகிய காசிநாட்டிலே, அன்னவயல் -- அன்னப் பறவைகளுக் கிடமாகிய வயலிலுள்ள, குருகு இனங்

காள் - நாரையினங்களே, தனித்திருக்க முடியாதென்று—, அறைகுவீர் - (அந்த வரதுங்கராமனிடத்திற்போய்) சொல்லுவீராக—எ - று. 577

முன்னொருவூரின்பேரா முதலெழுத்தில்லாவிட்டால்
நன்னகர்மன்னன்பேரா நடுவெழுத்தில்லாவிட்டால்
கன்னமாமிருகத்தின்பேர் கடையெழுத்தில்லாவிட்டால்
உன்னியதேனின்பேரா மூரின்பேருரைத்திடீரே.

இ - ள். (புலவர்களே.) முன் ஒரு ஊரின்பேர் ஆம் - மதுரை, முதல் எழுத்து இல்லாவிட்டால் நன்னகர் மன்னன்பேர் ஆம் - துரை, நடுவெழுத்து இல்லாவிட்டால் கன்னமா மிருகத்தின்பேர் - மரை, கடையெழுத்து இல்லாவிட்டால் உன்னியதேனின் பேராம்-மது, ஊரின்பேர் உரைத்திடீர் - (இப்படிப்பட்ட) ஊரின்பேரைச் சொல்லுவீராக—எ - று. 578

புதுக்கோட்டை முத்துக்குமார தொண்டமானை
ஒரு புலவன் புகழ்ந்து பாடியது.

புதுவைமுத்துக் குமரதொண்டன் றமிழ்ப்போலக் கவிமதுரம்பொழியப்பாடும், சதுரருண்டோ வெனவிரிஞ்சன் வினவினன் சேடனன் றானென்றானோர், பதமெனினுந் தோன்றாமன் மால் கொண்டு கடல்வீழ்ந்தான் பதுமன்சீறி, மதமுறுநா வைப்பிளந்து காதறுத்து மண்சுமக்க வைத்திட்டானே.

இ - ள். புதுவை முத்துக்குமரதொண்டன்—, (பாடுகிற) தமிழ்போல - தமிழ்க்கவிபோல, கவி - கவிகளை, மதுரம்பொழியப்பாடும் சதுரர் உண்டோ என - மதுரஞ்சொரியப்பாடுகிற சமர்த்தர் உளரோவென்று, விரிஞ்சன் வினவினன் - பிரமன் கேட்டான், (அதற்கு) சேடன் - ஆதிசேடன், நான் தான் என்றான் - நான் தான் பாடத்தக்க சமர்த்தன் என்று சொல்லி, ஓர் பதம் எனினும் தோன்றாமல் - ஒரு சொல்லாகிலும் தோன்றாமல், மால் கொண்டு - மயக்கங்கொண்டு, கடல் வீழ்ந்தான் - கடலில் வீழுந்தான், (இதைக்கண்ட) பதுமன் சீறி - பிரமன் கோவித்து, (அவனது) மதம் உறு நாவை பிளந்து - மதமிகுந்த நாவை இருபிளவாகப் பிளந்து, காது அறுத்து-, மண்சுமக்க வைத்திட்டானே—எ - று.

பதம்—கால், மால்கொண்டு - திருமாலைத்தாங்கி, கடல் - பாற்கடல், நாவைப்பிளந்து - நாவை யிருகூறாய்ப் பிளந்து, காதறுத்து - செவிப்புலனில்லாமற்செய்து, மண்சுமக்க - பூமியைத்தாங்க. 579

கிள்ளைவிடு தூது.

மதுகரத்தை யிகழ்ந்துகுயில் வடிவேவலர் தமையழைத்து வாரேனென்றே, இதமுரைத்துச் சென்றதென்ன வின்னமுங்கா

ணேனதனுக் கிரக்கமேது, சதமிதென வளர்த்தெடுத்த தாய்க்குதவாதார்க்குதவுந் தத்தையேநீ, முதுமறைசொல் குமரர்தமை யழைத்துவா மதப்பயலே முடுக்கத்தானே.

இ-ள். குயில் – குயிலானது, மதுகரத்தை இகழ்ந்து – வண்டுகளை யிகழ்ந்து, வடிவேலர்தமை அழைத்துவாரேன் என்று—, இதம் உரைத்து - எனக்கு இதமொழி சொல்லி, சென்றது – போனது, என்ன இன்னமும் காணேன்—, அதனுக்கு – அதற்கு, இரக்கம் ஏது—, இது சதம் என - இது சதமென்று, வளர்த்தெடுத்த தாய்க்கு உதவாது—, ஆர்க்கு உதவும்—, தத்தையே – கிளியே, நீ – நீபோய், மதப்பயலே முடுக்க—, முதுமறைசொல் - பழைய வேதங்களால் புகழப்பட்ட, குமரர்தமை – முருகக்கடவுளை, அழைத்துவா—எ-று.

முதுமறைசொல் என்பதற்கு – (சிவபிரானுக்கு) முதிய பிரணவப் பொருளைச்சொன்ன என்றுரைப்பினும் பொருந்தும். 580

தியாகரைப் புகழ்ந்து பாடியது.

குருமூர்த்த மாய்வந்து வினையொழித்து முத்திதனைக் கொடுக்கத்தியாகர், ஒருமூர்த்தி யல்லாமன் மற்றுமொரு மூர்த்தியுமிங் குண்டோநெஞ்சே, திரிமூர்த்தி யென்பார்களவரவர்வா கனமேறிச் சேணிற்சும்மா, திரிமூர்த்தியல்லாம லொருமூர்த்தி யுங்கதியிற் சேர்த்திடாரே.

இ-ள். குருமூர்த்தமாய்வந்து-குருரூபமாயெழுந்தருளி, வினைஒழித்து-நமது தீவினையை யொழித்து, முத்திதனைக்கொடுக்க—, தியாகர் ஒரு மூர்த்தி அல்லாமல்—, மற்றும் ஒரு மூர்த்தியும் – வேறொரு மூர்த்தியும், இங்கு உண்டோ – இவ்வுலகத்தில் உண்டோ, நெஞ்சே – மனமே, திரி மூர்த்தி என்பார்கள்—, அவர் – அவர்கள், அவர் வாகனம் ஏறி - அவர்களுடைய வாகனங்களில் ஏறிக்கொண்டு, சேணில் – ஆகாயவீதியில், சும்மா-, திரிமூர்த்தி அல்லாமல்-திரிகின்ற மூர்த்திகளேயல்லாமல், ஒருமூர்த்தியும்-, கதியில் – மோக்ஷத்தில், சேர்த்திடார் – சேர்க்கமாட்டார்கள்—எ-று. 581

நற்றூயிரங்கல்.

இருக்கோல மிடுங்கலைசைத் தெய்வசிகா மணிமுநில்வந் திணங்காநாளில், உருக்கோல வடிவானுன் மைந்தனுலமைத் துனனுநித் மோய்விலாமல், மருக்கோலஞ் செய்வதிலும் வடவனலைச் சொரிவதினு மயக்கமுற்றுத், திருக்கோலங் கொண்டமகள் டியங்குகின்றுண் மயங்குகின்று டினமுந்தானே.

இ-ள். இருக்கு ஓலமிடும் — வேதங்கள் முழங்குகின்ற, கலைசை — கலைசையில் வாழ்கின்ற, தெய்வசிகாமணி — தெய்வசிகாமணியென்கிற, முகில் - மேகம்போலுங் கொடையாளன், வந்து இணங்காநாளில் — வந்து சேராத நாளில் உருகோலவடிவானன் மைந்தனும் — வராகரூபமான திருமாலுக்கு மகனாகிய மன்மதனும், மைத்துனனும் — மைத்துனனாகிய சந்திரனும், நிதம் - நாள்தோறும், ஓய்வு இல்லாமல் —, மருகோல் அஞ்சு எய்வதினும் — புஷ்பபாணங்கள் ஐந்தெய்வதனாலும், வடவனலை சொரிவதினும் — வடவைத் தீயைப் பொழிவதனாலும், மயக்கம் உற்று — மயக்கமடைந்து, திருக்கோலம் கொண்ட மகள் — திருமகளது அழகைக்கொண்டிருக்கிற என் பெண்ணானவள், தினமும் - தினந்தோறும், தியங்குகின்றாள் மயங்குகின்றாள்-திகைத்து மயங்காநின்றாள் (என்செய்வேன்) — எ - று.

கோலம் — பன்றி, மருக்கோல் — மணமுள்ள அம்பு (மலர்க்கணை.) 582

தலைவி கூற்று.

முந்தனத்தைத்தூதுவிட்டேன் வரவுமில்லைமதராஜன் முனிந்தேவில்லால், எந்தனத்துக்கிலக்காக வெய்கின்றான்மலர்வாளி யினியென்செய்வேம், கந்தனத்தையகலாத பூம்பாவைவேலப்பன் கையாற்பூசும், சந்தனத்தைச்சவ்வாதை நினைந்துமனமுருகுதடி தையலாளே.

இ-ள். முந்து — முன்னே, அன்னத்தை தூதுவிட்டேன் —, வரவு மில்லை —, மதராஜன் — மன்மதன், முனிந்து — கோவித்து, வில்லால் — தன் கரும்புவில்லைக்கொண்டு, எம் தனத்துக்கு இலக்காக — எமது தனங்களின் மேல் குறிவைத்து, மலர்வாளி — புஷ்பபாணங்களை, எய்கின்றான் —, இனி என் செய்வேம் —, கம் தனத்தை அகலாத — அறிவாகிய செல்வத்தை நீங்காத, பூம்பாவை வேலப்பன் —, கையால் பூசும் சந்தனத்தை —, சவ்வாதை —, நினைந்து —, மனம் உருகுதடி —, தையலாளே — எ - று.

பூம்பாவை வேலப்பன் — ஒரு சீமான். 583

தன்மனையிரதமாக்கித் தன்மகன்வலவனாக்கித்
தன்மகன்பேரனோடு தனக்குமைத்துனன்காலாக்கித்
தன்னணைநாரியாக்கித் தானுமோரம்பதானான்
தன்மனமிடங்கொண்டுய்த்த சங்கரன்றனக்குமாயன்.

இ-ள். தன்மனம் இடம்கொண்டு உய்த்த சங்கரன் தனக்கு — தன் மனத்திலும் இடப்பாகத்திலும்கொண்டு செலுத்துகின்ற சிவபெருமானுக்கு, மாயன் — திருமால், தன்மனை இரதம் ஆக்கி — தன் மனையாகிய பூமியைத் தேராக்கி, தன்மகன் வலவனாக்கி — தன்மகனாகிய பிரமனைச் சாரதியாக்கி, தன்மகன் பேரனோடு — தன்மகனுக்குப் பேரனாகிய சூரியனோடு, தனக்கு

மைத்துனன் காலாக்கி – தனக்கு மைத்துனனாகிய சந்திரனைத் தேர்ச்சக்கரமாக்கி, தன் அணைநாரி ஆக்கி – தன் சயநமாகிய ஆதிசேடனை நாணாக்கி, தானும் ஓர் அம்பு ஆனான்—எ - று.

இது திரிபுர சங்காரகாலத்தில் நடந்தசெய்தி. 584

வெறிவிலக்கல்.

குருத்துக்கதலிப் பசுந்தேனையள்ளிக் குரங்குகுட்டிக்
கருத்திக்களிக்குங் குறுங்குடிவாழ்தரு மண்ணல்வெற்பில்
பருத்திப்பொதிக்கிட்ட தீப்போலக்காமம் படைத்தவிந்த
ஒருத்திக்கொருவன் பகையோநடுச்சொல்லு மூரவரே.

இ - ள். குரங்கு—, குருத்து கதலி – வாழைக் குருத்தின், பசுந்தேனை அள்ளி—, குட்டிக்கு அருத்தி – தன் குட்டிக்கு ஊட்டி, களிக்கும் – மகிழுமிடமாகிய, குறுங்குடி – திருக்குறுங் குடியில் வாழ்கின்ற, அண்ணல் வெற்பில் – இறைவனது மலையில், பருத்தி பொதிக்கு இட்ட தீபோல—, காமம் படைத்த – பெருங்காமத்தையடைந்த, இந்த ஒருத்திக்கு—, ஒருவு – ஆடானது, வன்பகையோ – வலியபகையோ, நடுச்சொல்லும் – நடுவு நிலைமையாகச் சொல்லுங்கள், ஊரவரே – ஊரிலுள்ளாரே—எ - று.

ஒருவு – ஆடு, அது இங்கு எதுகை நோக்கி ஒரு எனத்தொகுத்தலாயிற்று. 585

திருவொற்றியூர்த் தியாகராயர் மீது தொட்டிக்கலைச்
சுப்பிரமணியத் தம்பிரான் பாடியது.

வெண்பா.

வல்லவகுளத்திருக்கு மன்னவாவாசமலி
நல்லவகுளத்திருக்கு நாதனே—மெல்ல
வடிவாளைக்கொண்ட மணவாளாகணிச்சி
வடிவாளைக்கொண்டெனிடர் மாற்று.

இ - ள். வல்லவ – எல்லாம் வல்லவனே, குளத்திருக்கு மன்னவா – நெற்றிக்கண்ணையுடைய இறைவனே, வாசம்மலி – மணமிகுந்த, நல்ல – அழகாகிய, வகுளத்து இருக்கும் நாதனே – மகிழடியில் வீற்றிருக்கின்ற நாதனே, மெல்ல வடிவாளைக்கொண்ட – மெல்லியலையுடைய வடிவுடையாளைக் கொண்ட, மணவாளா – மணாளனே, கணிச்சி வடிவாளைக்கொண்டு – கணிச்சியாகிய வடிவாளைக்கொண்டு, என் இடர்மாற்று – என் துன்பத்தை நீக்கியருள்வாயாக—எ - று.

குளம் – நெற்றி, திருக்கு – கண், வகுளம் – மகிழமரம், கணிச்சி – மழு, வடிவாள் – வடித்தவாள். 586

தாய்க்கூற்று.

திருமயிலை, சித்திரசத்திரம் - விநாயகமுதலியார்மீது காஞ்சிபுரம் வித்வான் - கச்சபாலையரவர்கள் பாடினது.

கட்டளைக்கலிப்பா.

கந்தித்தாளை யடுத்தணிசங்கினங் கான்றநித்திலக் கச்சிட்டுக் கைகளால், பந்தித்தாளை மருட்டுமுலைச்சியைப் பாரையாவுன்றன் பாதத்திலேவந்து, வந்தித்தாளையி னிக்கைவிடாமலே மஞ்சமீதிலி ருத்தி மகிழ்ச்சியாய்ச், சந்தித்தாளைய மேனினஞ்சித்திர சத்ரமே வும் விநாயகதூயனே.

இ-ள். கந்தி தாளை அடுத்து – கமுகி னடியைச்சேர்ந்து, அணி சங்கு இனம் – வரிசையாகிய சங்கினங்கள், கான்ற – உமிழ்ந்த, நித்திலம் - முத்துக் களால் அலங்கரிக்கப்பட்ட, கச்சு இட்டு – வாரணிந்து, கைகளால் பந்தித்து - கைகளாற்கட்டி, ஆளை மருட்டும் – ஆளை மருட்டுகின்ற, முலைச்சியை - முலை யையுடைய இவளை, பார் – பார்ப்பாயாக, ஐயா—, உன் பாதத்திலே வந்து வந்தித்தாளை – உன் காற்கீழே வந்துநின்று துதிப்பவளாகிய இவளை, இனி கைவிடாமல்—, மஞ்சமீதில் இருத்தி—, மகிழ்ச்சியாய் – சந்தித்து, ஆள் - கூடியாள்வாயாக, இன்னம் ஐயம் என்—, சித்திர சத்ரம்மேவும் விநாயக தூயனே—எ - று.

ஆள் – மைந்தர், மஞ்சம் – கட்டில். 587

தாய்க்கூற்று.

விருத்தம்.

அஞ்சனத்தை யணிவிழிமான் மயிலைவிநா யகதுரைமே லா சையாலே, நஞ்சனத்தை யும்விடுத்தா ணான்சமைத்துத் தருமினிய நலத்ததீம்பால், மிஞ்சனத்தை யும்வெறுத்தா ளவன்குவளைத் தாரினையேவேண்டுகின்றாள், கஞ்சனத்தையலையிவ்வா றலையவமைத் தானெனின்யாங் கருதலென்னே.

இ-ள். அஞ்சனத்தை அணி – அஞ்சனமணிந்த, விழி – கண்களையு டைய, மான் – என் பெண்ணனவள், மயிலை விநாயகதுரைமேல் ஆசை யாலே—, நம்சனத்தையும் விடுத்தாள் – நமது சனங்களையும் விட்டாள், நான் சமைத்துதரும்—, இனிய நலத்த தீம்பால்மிஞ்சு அன்னத்தையும் வெறுத்தாள் – இனிதாகிய நல்ல மதுர்மான பால் அதிகமாய்ப் பெய்த அன் னத்தையும் வெறுத்தாள், அவன் குவளைத்தாரினையே வேண்டுகின்றாள் - அவனது குவளைமலர்மாலையையே விரும்புகின்றாள், அ தையலை – அந்தப்

பெண்ணை, இவ்வாறு அலைய - இவ்விதமா யலையும்படி, கஞ்சன் அமைத்தானெனின் - பிரமன் வகுத்தானானல், யாம் கருதல் என்னே - யாம் ஆலோசிப்பது யாது—எ - று.

அஞ்சனம் - மை. 588

தாய்க்கூற்று.

ஏத்தவளைக் காவெனுங்கண் ணன்மயிலை விநாயகவே ளினிதினெல்லாம், பூத்தவளைக் காத்தவளைப் பொடித்தவளைப் புனைந்தவளைப் போற்றுமன்பன், நீத்தவளைச் செவிமடவார் பலகோடி சிலகோடி நேர்ந்தமாதர், கோத்தவளைக் கரமடவா ளிதுதெரியாதாசைகொண்ட கொள்கையாதே.

இ-ள். ஏத்து - எல்லாரும் துதிக்கின்ற, அ அளைக்கு ஆ என்னும் கண்ணன் - அந்த வெண்ணெய்க்கு ஆவென்றங் காந்தவனாகிய திருமால், மயிலை விநாயகவேள்—, இனிதின் - இனிதாக, எல்லாம் - எல்லா வுலகங்களையும், பூத்தவளை காத்தவளை பொடித்தவளை புனைந்தவளை - படைத்தவளும் காத்தவளும் சங்கரித்தவளும் சங்கரித்த வெண் பொடியை மேலே பூசிக்கொண்டவளும் ஆகிய சிவசத்தியை, போற்றும் அன்பன்—, நீத்த - விட்ட, வள்ளை செவி மடவார் - வள்ளைத்தண்டை நிகர்த்த காதுகளையுடைய மாதர், பலகோடி—, நேர்ந்த மாதர் - எதிர்ப்பட்ட மாதர், சிலகோடி—, கோத்தவளை - வளையலையணிந்த, கரம் - கையினையுடைய, மடவாள் - என் பெண்ணானவள், இது தெரியாது - இந்தச் செய்தியை யறியாமல், ஆசைகொண்ட கொள்கை - விரும்பின கோட்பாடு, யாதே - என்னோ—எ - று. 589

தாய்க்கூற்று.

தித்திக்கத் திரிபுகவி புனைபுலவோ ருளங்களிக்கத் தியாகமெங்கும், சத்திக்கத் திரிதலிலா தளிக்கும்விநா யகமுகிலே தகைசேர்காது, குத்திக்கத் திரிபாவல் செவிபுனையாக் குழன்முடியாக் கோதையின்பம், சித்திக்கத் •திரிதலினாற் பயணிலைசற் றேமனந்தாள் சீர்மையோனே.

இ-ள். தித்திக்க - காதுக் கினிக்கும்படி, திரிபு கவி புனை - திரிபு கவிகளைப்பாடுகின்ற, புலவோர் - புலவர்கள், உள்ளம் களிக்க - மனங் களிக்கும்படிகொடுக்கிற, தியாகம் எங்கும் சத்திக்க - கொடைச் சிறப்பு எவ்விடத்தும் முழங்க, திரிதல் இலாது அளிக்கும் - மாறாது கொடுக்கின்ற, விநாயக முகிலே - விநாயகனாகிய மேகமே, தகைசேர் காது - அழகு பொருந்திய காதில், குத்தி கத்திரிபாவல்—, செவ்வி புனையா - அழகாக அணியாதவளும், குழல் முடியா - கூந்தலைச் சேர்த்துமுடியத் தெரியாதவளும் ஆகிய, கோதை-என் பெண்ணின், இன்பம் சித்திக்க - சுகத்தைப்பெற விரும்பி, திரிதலினால்-

திரிவதனால், பயன் இல்லை—, சீர்மையோனே—சிறப்பின் மிக்கோனே, சற்றே மனம் தாள்—சிறிது காலம் மனம்பொறுத்திருப்பாயாக—எ-று.

இளம்பருவமுள்ள இவளின்பம் விரும்பி யலைவதினாற் பயனில்லை, இவள் முதுக்குறையுமளவும் பொறுத்திரு என்பது கருத்து. 590

விற்கம்பத்தடியாலு மடியுண்டான் விண்ணவரை வேலைகொள் ளும், நற்கம்பத்தடியாலுந் தூக்கவசையானாரூர் நாதன்கோயில், பொற்கம்பத்தடியினின்று வன்மீகத்தானையுன்னிப் போற்றினோர் க்கு, சொற்கம்பத்தடியப்பால் மோட்சம்பத்தடியாகத் தோற்றுந் தானே.

இ-ள். விற்கம்பத்தடியாலும் அடியுண்டான்—(அருச்சுனனது) விற் றண்டாலும் அடியுண்டவன், விண்ணவரை வேலை கொள்ளும்—தேவர்களை யேவல் கொள்ளுகின்ற, நல் கம்பத்து—நல்ல தலைகள் பத்தினையுடைய, அடி யான்—அன்பனாகிய ராவணன், தூக்க—தூக்கவேண்டுமென்றுமுயல, அசை யான்—அசையாதிருந்தவன், ஆரூர் நாதன்—, (அவனது) கோயில்—கோயி லிலுள்ள, பொன் கம்பத்து அடியில் நின்று—, வன்மீகத்தானை—வன்மீக நாதனை, உன்னி போற்றினோர்க்கு—நினைந்து வணங்கினோர்க்கு, சொற்கம் பத்து அடி—சொர்க்க லோகம் பத்தடி தூரமாகவும், அப்பால் மோட்சம் பத்து அடியாக—அதற்குமேல் மோட்சம் பத்தடி தூரமாகவும், தோற்றும்—தோன்று நிற்கும்—எ-று.

கம்—தலை. 591

பாங்கி வெறிவிலக்கல்.

வண்டுறைசோலை மலைப்பரிகாரி வந்தாலிவளுக்
கண்டுபடாதவிக் காமச்சுரம்விடு மாதலினால்
பண்டுபழகினர் போலிந்தவேளையிற் பாயசத்தைக்
கொண்டுவந்தீரிதிற் றோஷம்பிறந்திடுங் கோதையரே.

இ-ள். வண்டு உறை—வண்டுகள் வாழ்கின்ற, சோலை மலை—திருமா லிருஞ் சோலை மலையிலுள்ள, பரிகாரி வந்தால்—வைத்தியன் வந்தால், இவ ளுக்கு—, அண்டு படாத—அணுகவொண்ணாத, காமச்சுரம் விடும்—, ஆதலி னால்—, பண்டு பழகினர்போல்—முன்னே பழகினவர்கள்போல, இந்த வேளையில்—, பாயசத்தை கொண்டுவந்தீர்—, இதின்—இதனால், தோஷம் பிறந்திடும்—, கோதையரே—மாதரே—எ-று.

சோலைமலைப் பரிகாரியென்றது அழகரை, சுரத்துக்குப்பாயசம் தோஷ முண்டாக்குமென்றும், காமச்சுரத்துக்குப் பாய் அசம் தோஷ முண்டாக்கு மென்றும் பொருள்கூறுக பாய் அசம்—பாய்கின்ற ஆடு. இவளுக்குண்டா

யிருக்கிற காமச்சுரம் அழகரால்தீரும், இந்த ஆட்டைக் கொல்வதனுல் பாவ முண்டாகுமென்பது கருத்து. 592

நிந்தாஸ்துதி.

சொல்லுக்கினிய கழுக்குன் றரேயுமைச் சொல்லவென்ருல்
அல்லற்பிழைப்புப் பிழைத்துவிட்டீர்முப்பு ராதியர்மேல்
வில்லைக்குனித்தெய்ய மாட்டாமனீரந்த வேளைதனில்
பல்லைத்திறந்துவிட் டீரிதுவோநும் படைத்தொழிலே.

இ-ள். சொல்லுக்கு இனிய கழுக்குன்றரே - அன்பர்புகழ்வதற் கினி தாயிருக்கிற கழுக்குன்றநாதரே, உம்மை சொல்ல என்ருல் - உம்மைப் புகழ வேண்டுமென்ருல், அல்லல் பிழைப்பு பிழைத்துவிட்டீர் - துன்பப் பிழைப்பு பிழைத்துவிட்டீர், முப்புராதியர்மேல்—, வில்லைகுனித்து - வில்லைவளைத்து, எய்யமாட்டாமல் - அம்பு எய்யமாட்டாமல், நீர் அந்தவேளைதன்னில்—, பல்லைத்திறந்துவிட்டீர்—, நும்படைத்தொழில் இதுவோ - உமது போர்த் தொழில் இதுதானே—எ-று.

பல்லைத்திறத்தல் - சிரித்தல், படைத்தொழில் - ஆயுதப்பயிற்சி யெனினுமாம். 593

போதாசிவகுரு நாதாகலவைப் புழுகொடுசெவ்
வாதார்ந்தகொங்கைக் குறமாதுவள்ளிக்கு வாய்த்திடுமின்
பாதாருகற்செற்ற வேல்விடுத்தாலென் பகையையறுக்
காதாமனமிரங் காதாசிவகிரிக் காங்கெயனே.

இ-ள். போதா - ஞானரூபனே, சிவகுருநாதா - சிவபெருமானுக்கு ஆசாரியனே, புழுகொடுசெவ்வாது கலவை ஆர்ந்த - புனுகொடுசெவ்வாது கலந்த கலவைச்சந்தனமணிந்த, கொங்கை - தனங்களையுடைய, குறமாது வள்ளிக்கு - குறப்பெண்ணுகிய வள்ளிநாயகிக்கு, வாய்த்திடும் - கிடைத்த, இன்பா - இன்பனே, தாருகன்செற்ற - நீ தாருகனைக் கொன்ற, வேல்விடுத் தால் - வேலாயுதத்தைப் பிரயோகித்தால், என்பகையை அறுக்காதோ - என்பிறவிப்பகையை அறுக்காதா, மனம் இரங்காதா—, சிவகிரி - சிவகிரியி லெழுந்தருளிய, காங்கெயனே - முருகக்கடவுளே—எ-று.

இன்பன் - இன்பத்தைத் தருகிறநாயகன். சிவகிரி - பழனி. 594

செவிலி பாங்கியை வினுதல்.

சோதிச்சவரி விழிக்கோகரவில்லை தூயகுழல்
கோதிச்சவரி முடிக்கறியாள்கொண்ட கோலமென்னே
நீதிச்சலரிப் பெருமாளென்ருேதி நினைந்துருகப்
போதிச்சவடுவட் காரோவறிகிலன் பூங்கொடியே.

இ-ள். சோதிச்சவரி விழிக்கோகரவு இல்லை — ஆராய்ந்தெடுத்த செவ்வரிபடர்ந்த கண்களுக்கோ கள்ளப் பார்வையில்லை, தூய குழல் — தூய கூந்தலை, கோதி — வாரி, சவரிமுடிக்க அறியாள் — சவரிமயிரை முடித்துக்கொள்ளவும் அறிந்திலள், கொண்ட கோலம் என்னே — இவள்கொண்ட கோலம் யாதோ, நீதி — நீதியையுடைய, சவரிப்பெருமாள் என்று ஓதி — சவரிப்பெருமாளே யென்றுசொல்லி, நினைந்து உருக — (அவனையே) நினைந்துருகும்படி, இவட்கு போதிச்சவர் ஆரோ — இவளுக்கு போதித்தவர் யாரோ, அறிகிலன் — அறிகிலேன், பூங்கொடியே — எ-று.

இவள் கண்ணில் கள்ளப் பார்வையில்லை, கூந்தலை வாரிமுடிக்க அறியாள், இந்த இளமைப் பருவத்தில் சவரிப் பெருமாளைப் புகழ்ந்து நினைந்து உருகும்படி இவளுக்கு போதித்தவர் யாரோ, அறிகிலேன் பாங்கி, யறிந்திருந்தால் சொல்லென்பது கருத்து. 595

போனவீரெழுத்தை முடியிலேற்றான்
பின்னைவந்தவீரெழுத்தை யிடக்கையேற்றான்
சீரானவீரெழுத்தை வலக்கையேற்றான்
சிறப்பானவீரெழுத்தி லேறிக்கொண்டான்
காரானவீரெழுத்தை மிடற்றிற்கொண்டான்
கருணைசெயுமீரெழுத்தைப் பாகங்கொண்டான்
ஆரானுமிதன்பொருளை யறிந்துசொல்லின்
அவர்கடமைப்புலவரென வறையலாமே.

இ-ள். போன வீரெழுத்து — மதி, பின்னைவந்த வீரெழுத்து - மான், சீரான வீரெழுத்து — மழு, சிறப்பான வீரெழுத்து — விடை, காரான வீரெழுத்து — கடு, கருணைசெயு மீரெழுத்து — உமை — எ-று. 596

சீரானபசுவின்பேர் சென்னிப்பேரும்
செகம்புகழுமாதுலன்பேர் கன்னிப்பேரும்
போரானமரத்தின்பேர் நிசத்தின்பேரும்
பேசரியவிவ்வாறு மொன்றாய்ச்சேர்த்து
ஏராகவிவற்றினடு வொன்றாய்க்கூட்ட
இயல்பிரமன்சிவமெனவே யியம்பலாகும்
வாரானவீராறின் முன்பின்னான
ஆறுமொழியவர்க்காக வமைந்ததன்றே.

இ-ள். கபிலை — சிரசு; மாமன் — கன்னி; ஆசினி — சாசுவதம்; கலை - சிசு; மரன் — கனி; ஆனி — சாசுதம், ஆனி - இல்லை (பிறப்பிறப்பில்லை-எ-று.)

மாகமுறையுடுக்களிரு பானேழ்தம்மின்
மன்னுமோருடுவதன்முன் னெழுத்தைநீக்கின்
சாகரமாமலையாகு மிடையைத்தள்ளின்
சலதரத்தையடுமதிலாங் கடையைத்தள்ளின்
பாகமதிலொருமானுஞ் சிரத்தோர்மானும்
பாணியிலோர்மானுநா வதிலோர்மானும்
ஆகமதிலோர்மானுங் கொண்டோர்பேராம்
அதன்பெயரையுரைப்பவரே புலவராமே.

இ-ள். ஆதிரை — திரை, அலை; ஆரை — மதில்; பாக மான் — பார்வதி; சிரமான் — கங்கை; பாணிமான் — மான்; இவற்றைக்கொண்ட ஆதி — பரமசிவன்; நாவில் மானைக்கொண்ட ஆதி — பிரமன்; மார்பில் மானைக்கொண்ட ஆதி — திருமால்—எ-று. 598

வீடுகோகிலநீலி தம்மின்மூன்றின்
விளங்குபெயர்நடுவெழுத்தா லுனைநாடோறும்
பீடுறுபாமாலநுத நஞ்செய்தேத்தப்
பித்தனேநிற்குமு விரண்டெழுத்தின்
நீடுசடைதனில்வைத்து மகங்கடோறும்
நின்றேற்றுந்தொடையாக வேயணிந்தும்
ஆடுடையாய்மாடுடையாய் நாடுமீச
அந்தருளைவந்தெனக்குத் தந்திடாயே.

இ-ள். அகம்பல்லி — அவிரி, இவற்றின் நடு (கல்வி); அம் — கங்கை; பலி — பிச்சை; அரி — விஷ்ணு; பலி — பிரம கபாலம்; தொடையாக — மாலையாக—எ-று. 599

அந்தமுள்ளபுவியிலொரு மரத்தின்பேரும்
அலைகடலில்வாழுமொரு சீவன்பேரும்
விந்தைபெறுபட்டணப்பேர் வெகுகாலப்பேர்
விளங்குமொருபிள்ளைப்பேர் மெல்லியாள்பேர்
சந்ததமுமிந்தவகை யாறுங்கூட்டித்
தமிழெழுத்தினடுவெழுத்தைச் சார்ந்துபார்க்கின்
சுந்தரஞ்சேர்வைகுந்தந் தன்னில்வாழும்
துய்யரங்கநாதனென்றே சொல்லலாமே.

இ - ள். ஒருமரம் — அரசு, கடலில் வாழுமொரு சீவன் — சங்கு, பட்டணப்பேர் - நகர், வெகுகாலப்பேர் - அநாதி, பிள்ளைப்பேர் - சுதன், மெல்லியாள்பேர் — கன்னி, இவற்றின் நடுவெழுத்து (ரங்கநாதன்) 600

பாங்கி தலைவனை நோக்கி கூறியது.

வெண்பா.

சிலைவிலங்குநீள்புருவஞ் சென்றொசியநோக்கி
முலைவிலங்கிற்றென்று முனிவாள்—மலைவிலங்கு
தார்மாலைமார்ப தனிமைபொறுக்குமோ
கார்மாலைகண்கூடும் போது.

இ - ள். மலைவு இலங்கு - மாறுபாடு விளங்குகின்ற, தார்மாலை மார்ப - தாரினையும் மாலையினையுமணிந்த மார்பினை யுடையவனே, (புணர்ச்சிக்கண் உள் மார்பகஞ்செறிய முயங்குங்கால் தன் முகை சிறிது விலகா நிற்ப அதனை நோக்கிப் பொறுதவளாய்) முகை விலங்கிற்று என்று - முகை விளங்கிற்றேயென்று, சிலை விலங்கு நீள் புருவம் சென்று ஒசிய நோக்கி முனிவாள் - விற்போல வளைந்து நீண்ட புருவமானது நெற்றிமேலேறி வளைய நோக்கி முனியுந் தன்மையையுடைய எமது தலைவி, கார் மாலை கண் கூடும் போது - இருளோடு கூடிய மாலைவந்து சேருமிடத்து, தனிமை பொறுக்குமோ - தனித்திருத்தலை யாற்றுவளோ—எ - று.

மலைவிலங்கு என்பதற்கு மலைபோல விசாலமாகிய எனப் பொருளுரைப்பினுமாம். தார் — பூமாலை, மாலை—மணிமாலை. 601

பாங்கி கூற்று.

விரவலராய்வாழ்வாரை வெல்வாயொழிவாய்
அரவுலவாவேலை யொலியே—வரவொழிவாய்
ஆயர்வாயேயரிவை யாருயிரையீராவோ
ஆயர்வாய்வேயோ வழல்.

இ - ள். இரவுலவா - இரவிலும் ஓயாத, வேலை ஒலியே - கடலொலியே, விரவலராய் வாழ்வாரை - தமியராய் உயிர் வாழ்வாரை, வெல்வாய் ஒழிவாய் - வருத்துவாய் வருத்தா தொழிவாய், அரிவை — இந்தப் பெண்ணின், ஆர் உயிரை — அரிய வுயிரை, ஆயர்வாயே ஈராவோ — தாய்மார் வாய்களே அறுக்காவோ, (அதன்மேலும்) ஆயர்வாய் வேயோ — இடையர் வாய்வேய்ங் குழ

லோசையோ, அழல் – நெருப்பாய் வருத்தாநின்றது, (ஆதலால்) வாவு ஒழி வாய்-நீயிப்பொழுது இவளைநோக்கி வரும்வரவை யொழியக்கடவாய்—எ-று.

விரவலர் – பகைவரெனினுமாம். வேலை – கடல். வேய் – மூங்கில். 602

பாங்கி தலைவியைத் தேற்றல்.

கலித்துறை.

சோகமெவன்கொ லிதழிபொன் றூக்கின சோர்குழலாய்
மேகமுழங்க விரைசூழ்தளவங் கொடியெடுப்ப
மாகநெருங்கவண் டானங்களிவண்டு பாடவெங்கும்
தோகைநடஞ்செயு மன்பர்திண் டேரினித் தோன்றியதே.

இ-ள். சோர் குழலாய்-சோர்ந்த கூந்தலையுடையாளே, இதழி பொன் தூக்கின – கொன்றைகள் பொன்மாலைகளைத் தொங்கவிட்டன, மேகம் மாகம் நெருங்க முழங்க – மேகங்கள் ஆகாயநெருங்க முழவுபோல முழங்கா நிற்க, விரைசூழ் தளவம் கொடி எடுப்ப – மணம் பொருந்திய முல்லைகள் கொடியெடாநின்றன, வண் தானம் – வளவிய சோலையினிடங்களில், களி வண்டுபாட – களிப்பையுடைய வண்டுகள் பாடாநிற்க, எங்கும் – எவ்விடத் தும், தோகை நடம் செய்யும் – மயில்கள் நடனஞ் செய்யாநின்றன, (ஆகை யால்) இனி—, அன்பர் – அன்பரது, திண்தேர் – திண்ணிய தோானது, தோன்றியது — வந்து விட்டது, சோகம் எவன் கொல் – உனக்கு வருத்தம் யாதுக்கு—எ-று.

தோன்றியது விரைவுபற்றி யிறந்தகாலமாயிற்று. 603

இதுவுமது.

இடர்த்திறத் தைத்துற பொற்றொடிநீயிடித் துத்தடித்துச்
சுடர்க்கொடி திக்கனைத் திற்றடுமாறத் துளிக்குமைக்கார்
மடக்குயிற் கொத்தொளிக் கக்களிக்கப்புக்க தோகைவெற்றிக்
கடற்படைக் கொற்றவன் பொற்கொடித்தேரினிக் கண்ணுற்றதே.

இ-ள். பொற்றொடி – பொன் வளையணிந்தவளே, மை கார் – கரிய மேகமானது, இடித்து தடித்து சுடர்க்கொடி – முழங்கிமின்னுகிய சுடர்க் கொடிகள், திக்கு அனைத்தில் தடுமாற—எல்லாத்திசைகளிலுந் தடுமாறா நிற்க, துளிக்கும்—மழையைப் பெய்யாநின்றது, தோகை களிக்கப் புக்க - மடக்குயில் கொத்து ஒளிக்க, இளமையாகிய குயிற் கூட்டங்கள் ஒளிக்க - மயிற் கூட்டங்கள் களிக்கத்தொடங்கின, (ஆதலால்) கடல் படை – கடல் போன்ற பெரிய சேனையையுடைய, கொற்றவன் — நம் தலைவனது, பொற் கொடி தேர் – பொற்கொடிகள் கட்டின தோானது, இனி கண்ணுற்றது - இனி வந்துவிட்டது, இடர்த்திறத்தைதுற – நீவருத்தத்தை யொழிவா யாக—எ-று. 604

இளவேனிற் பருவங்கண்டு தலைவி வருந்தித்
தோழியோடு சொல்லல்.

விருத்தம்.

துனிவருநீர் துடைப்பவராய்த் துவள்கின்றேன் றுணைவிழி சேர் துயிலைநீக்கி, இனவளைபோ லின்னலஞ்சோர்ந் திடருழப்ப விறந்தவர்நாட் டில்லைபோலும், தனியவர்க டளர்வெய்தத் தடங் கமலந் தளையவிழ்க்குந் தருணவேனில், பணிமதுவின் பசுந்தாது பைம்பொழிலிற் பரப்பிவரும் பருவத்தென்றல்.

இ-ள். துனிவருநீர் துடைப்பவராய் - துயர மிகுதியாலே என் கண்ணி னின்றும் விரைந்திழிகின்ற நீரைத் துடைப்பவராய், துவள்கின்றேன் துணைவிழி - துவளாநின்ற என திருக்கண்களானவை, சேர் துயிலை நீக்கி - இமை பொருந்தும்படியான நித்திரையை நீக்கி, இனம் வளைபோல் - கையில் கூட்டமாயணியப்பட்ட வளையல்போல், இன் நலம் சோர்ந்து - இனிய அழகிழந்து, இடருழப்ப - துன்பமெய்த, இறந்தவர் நாட்டு - பிரிந்துபோன வருடைய நாட்டின்கண், தனியவர்கள் — பிரிந்திருந்தோர், தளர்வு எய்த - தளர, தடம் கமலம் - பெரிய தாமரைகள், தளை அவிழ்க்கும் — தளையவிழ்க் கின்ற, தருணவேனில் - வேனிற்பருவமும், பனி மதுவின் பசுந்தாது - குளிர்ந்த தேனோடு பசிய மகரந்தத்தையும், பைம் பொழில் — பசிய மலர்ச் சோலைகளில், பரப்பிவரும் - பரப்பி வருகின்ற, பருவத் தென்றல் - இளந் தென்றலும், இல்லைபோலும் - இல்லையோ—எ - று. 605

வெண்பா.

இமையவர்கண் மௌலி யிணைமலர்த் தாள்சூடச்
சமையந்தொறுநின்ற தையல்—சிமைய
மலைமடந்தைவாச மலர்மடந்தையெண்ணெண்
கலைமடந்தைநாவலோர் கண்.

இ-ள். இணை மலர் - இரண்டு தாமரை மலர்கள்போன்ற, தாள் - தன் சீர் பாதங்களை, இமையவர்கள் - தேவர்கள், சூட - தம் சிரசிற் சூடும்படி, சமையம்தொறும் - எல்லாச் சமயங்களிலும், நின்ற - நிலைபெற்றிருந்த, தையல் - மடவாள், சிமையம் - சிகரங்களையுடைய, மலை மடந்தை - மலை யரையன் மகளுமாய், வாசம் மலர் மடந்தை - மணம்பொருந்திய தாமரை மலர்மேலிருந்த சீதேவியுமாய், எண்ணெண் கலைமடந்தை - அறுபத்து நான்கு கலைகளுக்குத் தலைவியுமாய் நின்ற சரசுவதி, (அன்றியும் அவள்) நாவலோர் கண் - நாவலர்க்குக் கண்ணுயிருப்பவள்—எ - று.

சமையம் - அறுசமயம். 606

தலைவனை நோக்கிப் பாங்கி சொல்லியது.

ஆக்கம்புகழ்பெற்ற தாவியிவள்பெற்ருள்
பூக்கட்குழற்கார் பொறைபெற்ற—மாக்கடல்சூழ்
மண்பெற்றவொற்றைக் குடையாய்வரப்பெற்றெங்
கண்பெற்றவின்று களி.

இ-ள். மா கடல்சூழ்—பெரிய கடல்சூழ்ந்த, மண்பெற்ற—நிலவுலக முழுதையுங்கொண்ட, ஒற்றைக் குடையாய்—ஒப்பற்ற குடையையுடைய வனே, வரப்பெற்று—நீ யெங்களை நினைத்து வந்ததனால், புகழ்—உன் புகழானது, ஆக்கம்பெற்றது—பெருக்கத்தையடைந்தது, இவள் ஆவி பெற்ருள்—இவள் உயிர்பெற்ருள், கார் குழல்—இவளது கருங் கூந்தலானது, கள் பூ பொறை பெற்ற—தேனையுடைய மலர்களின் பாரத்தைப் பெற்றது, இன்று இப்பொழுது, எம் கண்—எமது கண்கள், களிபெற்ற—களிப்பை யடைந்தன—எ-று.

ஒற்றைக்குடை—தனிக்குடையெனினுமாம். 607

செருமானவேற்சென்னி தென்னுறந்தையார்தம்
பெருமான்முகம்பார்த்த பின்னர்—ஒருநாளும்
பூதலத்தோர்தம்மைப் பொருணசையாற்பாராவாம்
காதலித்துத்தாழ்ந்திரப்போர் கண்.

இ-ள். காதலித்து—பொருளை விரும்பி, தாழ்ந்து—பொருளுடையோரைத் தாழ்ந்து, இரப்போர்—இரப்பவரது, கண்—கண்கள், செருமானம் வேல்—போர்த்தொழிலில் வலிய பெருமையமைந்த வேலையும், சென்னி—சென்னியென்னும் பெயரையுமுடையவனும், தென் உறந்தையார் தம் பெருமான்—தெற்கின்கண்ணுண்டாகிய உறந்தைப் பதியார்க்குத் தலைவனுகிய சோழனுடைய, முகம்—முகத்தை, பார்த்த பின்னர்—பார்த்தபிறகு, ஒருநாளும்—ஒருகாலத்தும், பொருள் நசையால்—பொருள் விருப்பத்தால், பூதலத்தோர் தம்மை—உலகத்தோரை, பாராவாம்—பாராவாயின—எ-று.

இவ்வாறு கூறவே அவன் இரவலரது பொருளாசை தீரும்படி கொடுப்பவனென்பது விளங்கும். 608

தலைவன்கூற்று.

ஒருபேருணர்வுடனே யொண்ணிறையுந்தேய
வருமேதுறவென்பால் வைத்த—வொருபேதை
போதளவுவாசப் புரிகுழல்சூழ்வாண்முகத்துக்
காதளவுநீண்டுலவுங் கண்.

இ-ள். என்பால் துறவுவைத்த—என்னிடத்துப் பிரிவைவைத்த, ஒரு பேதை—ஒருபெண்ணின், போது அளவு வாசம்—மலர் மணந்தங்கிய, புரி

குழல் சூழ் - கட்டப்பட்ட கூந்தலாற் சூழப்பட்ட, வாள் முகத்து - ஒளி பொருந்திய முகத்தின்கண்ணே, உலவும் கண் - உலாவாநின்ற கண்கள், ஒருபே ருணர்வுடனே - ஒப்பற்ற பேரறிவோடு, ஒள் நிறையும்தேய - நல்லொழுக்கமும் குன்றும்படி, வரும்-என்னெதிரே தோன்றுநின்றன—எ-று.

தலைமகன் கூற்று.

ஐயோவகலல்குல் சூழ்வருதற்காழித்தேர்
வெய்யோற்கனேகநாள் வேண்டுமால்—கைபரந்து
வண்டிசைக்குங்கூந்தன் மதர்விழிகண்சென்றுலவ
எண்டிசைக்கும்போதா திடம்.

இ-ள். கை பரந்து—ஒழுங்காகப்பரவி, வண்டு இசைக்கும் - வண்டுகள் பண் பாடுதற்கிடமாகிய, கூந்தல் - கூந்தலையுடையாளது, அகல் அல்குல் சூழ்வருதற்கு — அகன்ற அல்குலைச் சுற்றிவருதற்கு, ஆழித்தேர் வெய்யோற்கு - ஒற்றைச்சக்கரம் பூண்ட தேரினையுடைய சூரியனுக்கு, அனேக நாள் வேண்டும் - நெடுநாள் வேண்டும், (அதுவேயுமன்றி) மதர் விழிகள் சென்று உலவ - இவளது மதர்த்த கண்கள் சென்றுலாவுதற்கு, எண்திசைக்கும் இடம் போதாது - எட்டுத்திக்குகளினிடமும் போதாது—எ-று.

ஐயோ என்றது சூரியனுக் கிரங்கற்குறிப்பு. 610

தலைமகன் கூற்று.

அங்கண்மாஞாலத் தகல்விசும்பைமுன்படைத்த
பங்கயத்தோனந்நாளிப் பைந்தொடிதன்—கொங்கைத்
தடம்பெருகியோங்குமெனத் தானினையாவாறோ
இடம்பெருகச்செய்யா வியல்பு.

இ-ள். அம் கண் மா ஞாலத்து - அழகிய விடத்தையுடைத்தாய்ப் பெரிதாகிய நிலவுலகத்தில், அகல் விசும்பை - பெரிய ஆகாயத்தை, முன் படைத்த - முன்னே சிருஷ்டிசெய்த, பங்கயத்தோன் - பிரமன், அந்நாள் - அந்நாளிலே, இடம் பெருகச்செய்யா இயல்பு - (இவ்வாகாயத்தை) இடப் பரப்புண்டாகச் செய்யா தொழிந்தமைக்குக் காரணம், இ பைந்தொடி தன் - இந்தப் பெண்ணினது, கொங்கைத் தடம் - தனப்பிரதேசம், பெருகி ஓங்கும் என - மிகப் பருத்தோங்குமென்று, தான் நினையா ஆறோ - தான் ஆலோசியாமையோ, (அறியோம்)—எ-று. 611

சோழன் குதிரைச் சிறப்பு.

காணிமிர்த்தாற்கண்பரிவ வல்லியோபுல்லாதார்
மானனையார்மங்கலநா ணல்லவோ—தான

மழைத்தடக்கைவார்கழற்கான் மானவேற்கிள்ளிப்
புழைத்தடக்கைநால்வாய்ப் பொருப்பு.

இ-ள். தானம் மழை-தானமாகிய மழையைப் பொழிகின்ற, தடக்கை-பெரிய மேகம்போன்ற கையினையும், வார் கழல் கால்-நீண்ட வீரக் கழலை யணிந்த காலினையும், மானம் வேல்-பெரிய வேலாயுதத்தினையு முடைய, கிள்ளி-சோழனது, புழை தடக்கை-தொளையையுடைய பெரிய துதிக்கை யையும், நால்வாய்-தொங்குகின்ற வாயையும் உடைய, பொருப்பு-மலை போன்ற யானையானது, கால் நிமிர்த்தால்-காலை வலித்தால், கண் பரிவ-கண்ணறுவன, வல்லியோ-கால் விலங்குதானோ, புல்லாதார்-அவன்பகை வரது, மான் அனையார்-மான்போல்வாராகிய மனைவியரது, மங்கல நாண் அல்லவோ-மங்கல சூத்திரமல்லவோ-எ-று.

மங்கல நாண்-மங்கலியம். (தாலி.) 612

தலைகன் கூற்று.

செங்கலசக்கொங்கைச் செறிகுறங்கிற்சீறடிப்பேர்
பொங்கரவவல்குற் பொருகயற்கட்—செங்கனிவாய்க்
காருருவக்கூந்தற் கதிர்வளைக்கைக்காரிகைத்தா
மோருருவென் னுள்ளத்தே யுண்டு.

இ-ள். செங்கலசம் கொங்கை-செவ்விய கலசம்போன்ற தனத்தை யும், செறி குறங்கின்-சிறிய தொடையையும், சீறடி-சிற்றடியையும், பேர் பொங்கு அரவு அல்குல்-பெரிதாய்ச் சீறுகின்ற பாம்பின் படம்போன்ற அல்குலையும், பொருகயல் கண்-ஒன்றோடொன்று சண்டை செய்கின்ற சேல்மீன் போன்ற கண்ணையும், செங்கனிவாய்-செவந்த கோவைக் கனி போன்ற அதரத்தையும், கார் உருவம் கூந்தல்-கருநிறமுள்ள கூந்தலையும், கதிர்வளைக்கை-ஒளியுள்ள வளையலையணிந்த கையினையும், காரிகைக்கு ஆம்-அழகினையு முடைத்தாகிய, ஓர் உரு-ஒருவடிவம், என் உளத்தே உண்டு-என்மனத்தின் கண்ணே யுண்டு-எ-று. 613

நீலமணிமிடற்ற னீண்டசடைமுடியன்
நூலணிந்தமார்ப னுதல்விழியன்—தோலுடையன்
கைம்மான்மறியன் கனன்மழுவன் கச்சாலை
எய்மானிமையோர்க் கிறை.

இ-ள். நீல மணிமிடற்றன்-நீலநிறமுள்ள மணிகண்டன், நீண்டசடை முடியன்—, நூல் அணிந்த மார்பன்-முப்புரி நூலையணிந்த மார்பினை யுடையவன், நுதல் விழியன்-நெற்றிக்கண்ணன், தோல் உடையன்-தோலா டையையுடையவன், கைமான் மறியன்-கையில் மான் கன்றையுடையவன்,

கனல் மழுவன் — நெருப்புருவாகிய மழுவையுடையவன், கச்சாலை எம்மான் - திருக்கச்சாலை யெம்பெருமான், (அவன்) இமையோர்க்கு இறை — தேவர்களுக்குத் தலைவனுவான் — எ - று. 614

செவிலிகூற்று.

உள்ளங்குளிர வுரோமஞ்சிலிர்த்துரையும்
தள்ளவிழிநீரரும்பத் தன்மறந்தாள் — புள்ளலைக்கும்
தேந்தாமரைவயல்சூழ் தில்லைத்திருநடஞ்செய்
பூந்தாமரைதொழுத பொன்.

இ - ள். புள் அலைக்கும் — அன்ன முதலிய புட்கள் அலைக்காநின்ற, தேம் — தேனையுடைய, தாமரை — தாமரைமலர்களலர்ந்த, வயல்சூழ் — வயல் சூழ்ந்த, தில்லை — தில்லையில், திருநடம்செய் — திருநடநஞ் செய்கின்ற, பூந்தாமரை-(இறைவனது) பொலிவாகிய பாததாமரைமலரை, தொழுதபொன் - தொழுத பொன்போல்வாளாகிய என்பெண், உள்ளம்குளிர — மனங்குளிர, உரோமம் சிலிர்த்து — மயிர் சிலிர்த்து, உரையும்தள்ள — வார்த்தையும் தடுமாற, விழிநீர் அரும்ப — கண்களில் நீர்சுரக்க, தன் மறந்தாள் — தன்னையும் மறந்துவிட்டாள் — எ - று. 615

பத்தித்தகட்ட கறைமிடற்றபைவிரியும்
துத்திக்கவைநாத் துளையெயிற்ற — மெய்த்தவத்தோர்
ஆகத்தானம்பலத்தா னாரவமுதணங்கின்
பாகத்தான்சாத்தும் பணி.

இ - ள். மெய்த்தவத்தோர் ஆகத்தான் — மெய்த் தவத்தாரது மனத்தில் உறைபவன், அம்பலத்தான் - பொன்னம்பலத்தையுடையவன், ஆராவமுது - ஆராவமுதுபோன்ற, அணங்கின் — உமாதேவியின், பாகத்தான் — பாகத்தை யுடையவன், (அவன்) சாத்தும்பணி — ஆபரணமாக அணிந்துகொள்ளும் பாம்புகள், பத்தித்த அகட்ட - வரிசையாகிய வரிகளமைந்த வயிற்றையுடையன, கறைமிடற்ற - விஷகண்டத்தையுடையன, பைவிரியும் - படத்தின் மேல் விரிகின்ற, துத்தி — பொறிகளையும், கவைநா — பிளவுபட்ட நாவையும், துளை எயிற்ற — தொளையோடுகூடிய பற்களையுமுடையன — எ - று.

அகடு — வயிறு, கறை — விஷம், மிடறு - கண்டம், எயிறு — பல், ஆராவமுது - தெவிட்டாத அமிர்தம், பணி - பாம்பு. 616

சூழ்ந்துமுரன்றணவி வாசந்துதைந்தாடித்
தாழ்ந்துமதுநுகர்ந்து தாதருந்துப் — வீழ்ந்தபெரும்
பாசத்தார்நீங்காப் பரஞ்சுடரின்பைங்கொன்றை
வாசத்தார்நீங்காத வண்டு.

இ-ள். வீழ்ந்த பெரும்பாசத்தார் நீங்கா—பெரிய பாசத்தைவிட்டு நீங்கினரைவிட்டு நீங்காத, பரன்சுடரின் – பரஞ்சோதியின், பைகொன்றை– பசிய கொன்றைமலரால் தொடுக்கப்பட்ட, வாசத்தார் நீங்காத – மண மாலையைவிட்டு நீங்காத, வண்டு – வண்டுகள், சூழ்ந்து—வளைந்து, முரன்று - சத்தித்து, அணவி – கிட்டி, வாசம்துதைந்து ஆடி—மணம்பொதிந்து மேலே பறந்து, தாழ்ந்துமதுநுகர்ந்து – விரும்பி மதுவையுண்டு, தாது அருந்தும் - மகரந்தத்தையுண்ணும்—எ-று. 617

தலைமகன்கூற்று.

பால்போலுமின்சொற் பவளம்போற்செந்துவர்வாய்
சேல்போற்பிறழுந் திருநெடுங்கண்—மேலாம்
புயல்போற்கொடைக்கைப் புனனாடன்கொல்லி
அயல்போலும்வாழ்வ தவர்.

இ-ள். பால்போலும் இன்சொல்—பால்போலும் இனிய சொல்லினையும், பவளம்போல் செந்துவர்வாய் - பவளம்போலச் சிந்து விளங்கும் வாயினையும், சேல்போல் பிறழும்—சேல்மீன்போன்று பிறழாகின்ற, திருநெடுகண் – அழகிய நெடிய கண்ணையும் உடைய, அவர் வாழ்வது—அவர் வாழுமிடம், மேல் ஆம்—மேன்மையாகிய, புயல்போல்—மேகம்போன்ற, கொடைகை—கொடைக்கையினையுடைய, புனல்நாடன்—சோழனது, கொல்லி அயல்போலும்—சொல்லிமலையின் அயல்போலும்—எ-று. 618

தாமரைவாண்முகத்துத் தண்டரளம்போன்முறுவல்
காமருவேய்புரைதோட் காரிகையீர்—தேமருவும்
பூங்குழலின்வாசப் பொறைசுமந்துநேர்ந்ததோ
பாங்குழலுந்தென்றற் பரிசு.

இ-ள். தாமரை வாள்முகத்து—தாமரை மலர்போன்ற ஒளியுள்ள முகத்தினையும், தண் தரளம்போல் முறுவல்—தண்ணிய முத்துப்போன்ற பற்களையும், காமர்வேய் புரைதோள்—அழகிய மூங்கில்போலுந் தோள்களையுமுடைய, காரிகையீர்—மாதரே, பாங்கு—உமது பக்கத்திலே, உழலும் - உலாவுகின்ற, தென்றல்பரிசு—தென்றலின் தன்மை, தேம்மருவும்—தேன் பொருந்திய, பூகுழலின்—பூங்குழலின் கண்ணுண்டாகிய, வாசப்பொறை சுமந்து-நறுநாற்றத்தின் பாரத்தைத் தாங்கினதனல், நேர்ந்ததோ-மெலிந்து போயிற்றே—எ-று. 619

களிக்குங்கயல்போலு நுங்கணுங்கண்போல்
களிக்குங்கயலுங் கனிவாய்த்—தளிர்க்கொடியீர்
தாமரைபோன்மலரு நும்முகநும்முகம்போற்
றாமரையுஞ்செவ்வி தரும்.

இ - ள். கனிவாய் — கொவ்வைக்கனிபோலும் வாயினையுடைய, தளிர் கொடியீர் — தளிரோடுகூடிய கொடிபோல்வீர், நம்கண் - நம்கண்கள், களிக்கும் கயல்போலும் — செருக்குகின்ற கயல்போன்றன, கயலும் — அக்கயல்களும், நம்கண்போல் களிக்கும் — நம்கண்கள்போலக் களியாகின்றன, (இதுவன்றி) நம்முகம் தாமரைபோல் மலரும் — நம்முகம் தாமரைபோல மலராகின்றது, தாமரையும் — அத்தாமரையும், நம்முகம்போல் — நம்முகம் போல, செவ்விதரும் — அழகைத்தராநின்றது—எ - று.

களித்தல் - மதர்த்தல். வாய் என்ற குறிப்பால் கனி கொவ்வைக் கனியை யுணர்த்திற்று. 620

தளிபெற்றுவைகிய தண்சுனைநீலம்
அளிபெற்றார்கண்போ லலரும்—அளிபெற்ற
நல்லார் திருமுகத் தாற்றநளிபெற்ற
கல்லாரம்போன்மலருங் கண்.

இ - ள். தளிபெற்றுவைகிய — மழையையேற்று இருத்தலால், தண் - குளிர்ந்த, சுனை — சுனைநீரிலுள்ள, நீலம்-நீலப்பூவானது, அளிபெற்றார் கண்போல் — தலைவரால் தலையளி செய்யப்பெற்ற மாதரது கண்போல், அலரும் - மலராகின்றது, அளிபெற்ற - (அவ்வாறு) தலையளி செய்யப்பெற்ற, நல்லார் - மாதரது, திருமுகத்து — திருமுகத்தில், ஆற்ற — மிகுதியாக, நளிபெற்ற - குளிர்ச்சியைக்கொண்டிருக்கிற, கண் — கண்களும், கல்லாரம்போல் மலரும் - நீலப்பூப்போல மலராகின்றன—எ - று.

தளி — மழை, அளி — தலைவர்செய்யும் அன்பு, கல்லாரம் — கருங்குவளை மலர். 621

தாமரையன்று முகமேயீதீங்கிவையும்
காமருவண்டல்ல கருநெடுங்கண்—தேமருவு
வல்லியினல்ல ளிவளென்மனங்கவரும்
அல்லிமலர்க்கோதை யாள்.

இ - ள். ஈது தாமரை அன்று முகமே — இது தாமரைமலரல்ல முகமே, இவையும் — இவைகளும், காமர்வண்டு அல்ல — அழகாகிய வண்டுகளல்ல, கருநெடுங்கண் — கரிய நெடிய கண்களே, இவள் — இவள், தேமருவு — தேன் பொருந்திய, வல்லி அல்லள் — கொடியல்லள், என்மனம் கவரும் — என் மனத்தைக் கவர்கின்ற, அல்லிமலர் கோதையாள் — அக விதழ்களையுடைய பூமாலையை யணிந்தமாதே—எ - று.

காமரு என்பதில் உகரமும் வல்லியின் என்பதில் இன்னும் சாரியைகள். 622

அன்னைபோலெவ்வுயிருந் தாங்குமநபாயா
நின்னையாரொப்பார் நிலவேந்தர்—அன்னதே
வாரிபுடைசூழ்ந்த வையகத்திற்கில்லையாற்
சூரியனைபோலுஞ் சுடர்.

இ-ள். எவ்வுயிரும் - எல்லாவுயிர்களையும், அன்னைபோல் - தாயைப்போல, தாங்கும் - ஆதரிக்கின்ற, அநபாயா - அநபாயச்சோழனே, நிலவேந்தர் - நிலவுலகத்தரசருள், நின்னை ஒப்பார்யார் -- உன்னை நிகர்ப்பவர்யாவர், அன்னதே - அதுபோலவே, வாரிபுடைசூழ்ந்த - கடல்புடைசூழ்ந்த, வையகத்திற்கு - உலகத்திற்கு, சூரியனைப்போலும் சுடர் இல்லை - சூரியனைப்போலும் சுடரில்லை—எ-று.

வாரி - கடல், புடை - பக்கம். 623

தாதொன்றுதாமரையே நின்முகமொப்பதுமற்
றியாதொன்றுமொவ்வா திளங்கொடியே—மீதுயர்த்த
சேலேபணியப் புலியுயர்த்தசெம்பியர்கோன்
வேலேவிழிக்கு நிகர்.

இ-ள். இளங்கொடியே - இளங்கொடிபோல்வாளே, மீது உயர்த்த - எல்லார்கொடிக்கு மேலாகவுயர்த்தப்பட்ட, சேல் - (பாண்டியனது) மீனக்கொடியானது, தாழ - தாழும்படி, புலி உயர்த்த - புலிக்கொடியை உயர்த்த, செம்பியர்கோன் - சோழனது, வேலே - வேலாயுதமே, விழிக்குநிகர் - உன்விழிக்கு நிகராவது, தாது ஒன்று தாமரையே-மகரந்தம்பொருந்திய தாமரை மலரே, நின்முகம் ஒப்பது - உன்முகத்தினை நிகர்ப்பது, மற்றுயாது ஒன்றும் ஒவ்வாது - (இவையேயன்றி உன் கண்ணையு முகத்தையும்) வேறொன்றும் நிகர்த்திராது—எ-று. 624

தலைமகன் கூற்று.

தாதளவிவண்டு தடுமாறுந்தாமரைகொல்
மாதர்விழியுலவு வாண்முகங்கொல்—யாதென்
றிருபாற்கவருற் றிடையூசலாடி
யொருபாற்படாதென் னுளம்.

இ-ள். தாது அளவி - தாதைக்கலந்து, வண்டு - வண்டுகள், தடுமாறும் - தடுமாறுகின்ற, தாமரைகொல் - தாமரைமலரோ, மாதர் - அழகாகிய, விழி உலவு - கண்களுலாவாநின்ற, வாள்முகம்கொல் - ஒளிபொருந்திய முகமோ யாது என்று - (இவ்விரண்டனுள்) யாதோவென்று, இருபால்கவருற்று - இருபக்கத்திலு மிழுக்கப்பட்டு, இடை ஊசலாடி - இடையே ஊசலாடி, என் உள்ளம் - என் மனமானது, ஒருபால் படாது - ஒருபக்கத்தில் துணிகின்றதில்லை—எ-று. 625

திருமுகம்போன்மலருஞ் செய்யகமலம்
கருநெடுங்கண்போலுங் கயல்கள்—அரிவை
இயல்போலுமஞ்ஞை யிடைபோலுங்கொம்பர்
மயல்போலும்யாம்போம் வழி.

இ-ள். செய்ய கமலம் – செந்தாமரை மலர், அரிவை திருமுகம்போல் மலரும் — இம்மாதின் திருமுகம்போல மலராநிற்கும், கயல்கள் – கயல் மீன்கள், கருநெடுங் கண்போலும் - கரிய நெடிய கண்கள்போன் றிராநின்றன, மஞ்ஞை இயல்போலும் — மயில்கள் சாயல்போலிராநின்றன, கொம்பர் - பூங்கொடி, இடைபோலும் – இடையை நிகராகின்றது, யாம்போம் விழி மயல் போலும்-(ஆதலால்) இவ்வழியில் யாம் போகும் போக்கு ஓர் மயல்போலும்.

மயல் – ஆசை. அரிவை யென்பதனைக் கண் முதலியவற்றின் முதலிற் கூட்டுக. 626

வேலுங்கருவிளையு மென்மானுங்காவியும்
சேலும்வடுவகிருஞ் செஞ்சரமும்—போலுமால்
தேமருவியுண்டு சிறைவண்டறைகூந்தற்
காமருவுபூங்கோதை கண்.

இ-ள். சிறைவண்டு-சிறையையுடைய வண்டுகள், தேம் மருவி உண்டு-மதுவை விரும்பியுண்டு, அறை – சத்திக்கின்ற, கூந்தல் — கூந்தலையும், காமருவு பூங்கோதை – அழகு பொருந்திய பூமாலையையு முடையவளாகிய இம்மாதினது, கண் — கண்கள், வேல் — வேலினையும், கருவிளையும் – கருவிளமலரையும், மெல் மானும் – மெல்லிய மானையும், காவியும் – நீலமலரையும், சேலும் — சேல்மீனையும், வடு வகிரும் – மாவடுவின் பிளவையும், செஞ்சரமும் – செவ்விய பாணத்தையும், போலும் – நிகர்த்திராநின்றன—எ-று.

கருவிளை – காக்கணம்பூ. மெல் மான் – மான் கன்று. 627

சீதமதியினொளியுஞ் செழுங்கமலப்
போதின்புதுமலர்ச்சி யுங்கொண்டு—வேதாதன்
கைம்மலரானன்றிக் கருத்தால்வகுத்தமைத்தான்
மொய்ம்மலர்ப்பூங்கோதை முகம்.

இ-ள். மொய் – நெருங்கிய, மலர்பூங்கோதை – பொலிவாகிய மலர் மாலையை யணிந்தவளது; முகம் – முகத்தை, வேதா – பிரமனானவன், சீதம் மதியின் ஒளியும் – குளிர்ந்த சந்திரனது ஒளியையும், செழுங்கமலப்போதின் – செழுமையாகிய தாமரைமலரின், புது மலர்ச்சியும் – புதிய மலர்ச்சியையும், கொண்டு – எடுத்துக்கொண்டு, தன் கை மலரான் அன்றி – தன்

தாமரை மலர்போன்ற கைகளானன்றி, கருத்தால் வகுத்தமைத்தான் - மனத்தால் வகுத்தமைத்தான்—எ - று.

கருத்தால் வகுத்தமைத்தல் – மாநதச் சிருட்டி. 628

சந்தநத்திற்செந்தழலுந் தண்மதியில்வெவ்விடமும்
வந்தனவேபோலுமா னும்மாற்றம்—பைந்தொடியீர்
வாவிக்கமல மதிமுகங்கண் டேக்கறுவார்
ஆவிக்கிவையோ வரண்.

இ - ள். சந்தநத்தில் செந்தழலும் – சந்தநத்தில் சிவந்த நெருப்பும், தண் மதியில் வெவ்விடமும் – குளிர்ந்த சந்திரனிடத்தில் வெவ்வியவிஷமும், வந்தனவே போலும் – உண்டானவற்றையே நிகர்க்கும், (எவையெனின்) நும் மாற்றம் – நுமது சொற்கள், பைந்தொடியீர் – பசும் பொன் வளையலை யணிந்தவரே, வாவி கமலம் – தடாகத்தின் கமல மலரையும், மதி – பூர்ண சந்திரனையும்போன்ற, முகம் கண்டு – நுமது முகத்தைக்கண்டு, ஏக்கறுவார் - ஏக்கறுவோராகிய ஆடவரது, ஆவிக்கு – உயிருக்கு, அரண் – காவலாவன, இவையோ – இவைதாமோ—எ - று. 629

குழையருகுதாழக் குனிபுருவந்தாங்கி
உழையருயிர்பருகி நீண்ட—விழியுடைத்தாய்
வண்டேறிருளளகஞ் சூழவருமதியொன்
றுண்டேலிவண்முகத்திற் கொப்பு.

இ - ள். குழை அருகுதாழ – குண்டலம் அருகே தொங்கவும், குனிபுருவம் தாங்கி – வளைந்த புருவத்தைத்தாங்கி, உழையர் உயிர் பருகி – அருகே யிருப்போருடைய உயிரைப்பருகி, நீண்ட விழி உடைத்தாய் – நீண்ட கண் களையுடையதாய், வண்டு ஏறு – வண்டுகளேறும்படியான, இருள் அளகம் சூழ – இருண்ட கூந்தல் சூழவும், வரும் - வருகின்ற, மதி ஒன்று உண்டேல் - ஒரு பூரண சந்திரன் உளதாயிருப்பின், (அது) இவள் முகத்திற்கு ஒப்பு - இவளுடைய முகத்துக்கு நிகராகும்—எ - று. 630

செந்திருவுந்திங்களும் பூவுந்தலைசிறப்பச்
சந்தத்தொடையோ டணிதழுவிச்—செந்தமிழ்நூல்
கற்றூர்புனையுங் கவிபோன்மனங்கவரும்
முற்றாமுலையாண் முகம்.

இ - ள். முற்றா முலையாள் முகம் – இளமையாகிய தனங்களையுடையவளாகிய இம்மாதின் முகமானது, செந்திருவும் திங்களும் பூவும் தலைசிறப்ப - செந்திருவையும் திங்களையும் பூவையும் முதற்கண்ணே யுடைத்தாகி, சந்தத்

தொடையோடு – அழகிய தொடைகளோடு, அணிதழுவி - அணியைத் தழுவி, செந்தமிழ் நூல் கற்றார் – செந்தமிழ் நூலைக் கற்றுவல்ல அறிஞர், புனையும் - செய்கிற, கவிபோல் – கவியைப்போல, மனம் கவரும் – எமது மனத்தைக் கவராநின்றது—எ - று.

திரு, திங்கள், பூ – மங்கல மொழிகள், தொடை – சொற்றொடை, அணி – அலங்காரம், இது கவிக்கும், அழகு, பூரண சந்திரன், தாமரைமலர், ஆபரணம், இது தனத்துக்கும் கொள்க. 631

வாளரவின்செம்மணியும் வன்னியிளம்பாசிலையும்
நாளிளைய திங்க ணகைநிலவும்—நீளொளியால்
தேனுலவுபூங்கொன்றைத் தேவர்கோன்செஞ்சடைமேல்
வானுலவுவிற்போல் வரும்.

இ - ள். வாள் அரவின் செம்மணியும் – ஒளியுள்ள பாம்பின் செம்மணியும், வன்னி இளம்பாசிலையும் – வன்னியின் இளமையாகிய பச்சிலையையும், நாள் இளைய திங்கள் நகைநிலவும் – இளந்திங்களின் சந்திரிகையும், நீள் ஒளியால் – தத்தம் பெரிய வொளிகளைப் பரப்புதலால், தேன் உலவு – தேன் பொருந்திய, பூ கொன்றை – கொன்றை மலர்மாலையை யணிந்த, தேவர் கோன் – தேவாதிபனாகிய சிவபெருமானது, செஞ்சடை – செஞ்சடை யானது, மேல் வான் உலவு வில்போல்வரும் – மேலே ஆகாயத்திலுலாவு கின்ற இந்திர வில்லைப்போலத் தோன்றுகின்றது—எ - று.

இறைவனது செஞ்சடையானது செம்மணி முதலியவற்றி னொளிபட்டு இந்திரதநுசை நிகர்த்துத் தோன்றுகின்றதென்பது கருத்து. 632

தலைமகன் பாங்கனோடு சொல்லியது.

அங்கைமலரு மடித்தளிருங்கண்வண்டும்
கொங்கைமுகிழுங் குழற்காரும்—தங்கியதோர்
மாதர்கொடியுளதா னண்பாவதற்கெழுந்த
காதற்குளதோ கரை.

இ - ள். அங்கை மலரும்-அங்கையாகி தாமரை மலரும், அடி தளிரும் - அடியாகிய தளிரும், கண் வண்டும் – கண்ணாகிய வண்டுகளும், கொங்கை முகிழும் – கொங்கையாகிய அரும்பும், குழற்காரும் – கூந்தலாகிய மேகமும், தங்கியது – தங்கப்பெற்றதாகிய, ஓர் - ஒரு, மாதர் – விருப்பத்தையுண்டாக்கு கின்ற, கொடி உளது – கொடியுண்டு, நண்பா - நண்பனே, அதற்கு எழுந்த காதற்கு - அதன்பொருட் டெனக்குண்டாகிய ஆசைக்கு, கரை உளதோ - கரையுண்டோ—எ - று. 633

செவ்வாய்த்தளிரு நகைமுகிழுங்கண்மலரும்
மைவாரளக மதுகரமும்—செவ்வி

உடைத்தாந்திருமுகமென் னுள்ளத்துவைத்தார்
துடைத்தாரேயன்றே துயர்.

இ-ள். செவ்வாய் தளிரும் — செவ்வாயாகிய தளிரினையும், நகை முகிழும் — நகையாகிய அரும்பினையும், கண்மலரும் — கண்ணாகிய மலரினையும், மைவார் அளகம் மதுகரமும் — கரிய நீண்ட அளகமாகிய வண்டினையும், செவ்வி உடைத்து ஆம் — அழகாக வுடைத்தாயிருக்கிற, திரு முகம் — திருமுகத்தை, என் உள்ளத்துவைத்தார் - என் மனத்தின்கண்ணே வைத்தவர், துயர் துடைத்தாரேயன்றே — என் துயரத்தை நீக்கினாரேயல்லவா—எ-று.

முகிழ் — முல்லையரும்பு, மலர் — தாமரைமலர். 634

தலைவியைக் கண்டமை பாங்கன் கூறல்.

செவ்வாய்நகையரும்பச் செங்கைத்தளிர்விளங்க
மைவாணெடுங்கண் மதர்த்துலவச்—செவ்வி
நறவலருஞ்சோலை வாய்நின்றதே நண்பா
குறவர்மடமகளாங் கொம்பு.

இ-ள். செவ்வாய் நகை அரும்ப — செவந்தவாய் எயிற்றையரும்பவும், செங்கை தளிர் விளங்க — செவந்த கைகளாகிய தளிர் விளங்கவும், மைவாள் நெடுங்கண் மதர்த்து உலவ — கருமையாய் வாள்போன்ற நெடிய கண்கள் மதர்த்துலாவவும், செவ்வி — புதிதாகிய, நறவு அலரும் சோலைவாய் - தேனோடுகூடி விளங்குஞ் சோலையின்கண், நின்றது — நில்லா நின்றது, நண்பா — தோழனே, குறவர் மடமகள் ஆம் கொம்பு - குறவர் மடமகளாகிய பூங்கொம்பு—எ-று.

மை — மையெழுதின எனினுமாம். வாள் — ஒளியுமாம். நறவு — தேன்.

தலைமகன் சொல்லியது.

தண்மதிக்குத்தோலாது தாழ்கயத்துவைகாது
முண்மருவுந்தாண்மேல் முகிழாது—நண்ணி
இருபொழுதுஞ்செவ்வி யியல்பாய்மலரும்
அரிவைவதநாம் புயம்.

இ-ள். அரிவை — என் காதலியின், வதநாம் புயம்-முகமாகிய தாமரை மலர், தண் மதிக்கு தோலாது — தட்டமாகிய சந்திரனுக்குத் தோற்காது, தாழ் கயத்து வைகாது — ஆழ்ந்த கயத்தில் தங்காது, முள்மருவு தாள்மேல் முகிழாது-முள்ளோடு கூடிய நாளத்தின்மேல் அரும்பாது, இருபொழுதும்-இரண்டுகாலத்திலும், செவ்விநண்ணி-அழகு! பொருந்தி, இயல்பாய் மலரும்-இயற்கையாய் மலராநிற்கும்—எ-று.

சயம் - ஓடை, தாள் - தண்டு, முகிழ்த்தல் - மொட்டித்தல், வதநம் - முகம், அம்புயம் - தாமரை. 636

தலைமகன் சொல்லியது.

கைகாந்தள்வாய்குமுதங் கண்ணெய்தல்காரிகையீர்
மெய்வார்தளிர்கொங்கை மென்கோங்கம்—இவ்வனைத்தும்
வன்மைசேர்ந்தாவி வருத்துவதுமாதவமொன்
றின்மையேயன்றோ வெமக்கு.

இ-ள். காரிகையீர் - அழகினையுடையீர், (நுமது) காந்தள்கை - காந்தள் மலர்போலுங் கையும், குமுதம்வாய் - குமுத மலர்போலும் வாயும், நெய்தல்கண் - நெய்தல்மலர்போலுங் கண்ணும், வார்தளிர்மெய் — நீண்ட தளிர் போலும் மேனியும், மென்கோங்கம் கொங்கை - மெல்லிய கோங்கரும்பு போலும் கொங்கையும் ஆகிய, இவ்வனைத்தும் — இவையாவும், வன்மை சேர்ந்து — வன்மைபொருந்தி, ஆவி - எம்முயிரை, வருத்துவது - வருத்துதற்குக் காரணம், எமக்கு — எமக்கு, மாதவம் ஒன்று இன்மையே அன்றோ - முற்காலத்துச் செய்த பெரிய தவப்பயனொன்றில்லாமையே யல்லவா—எ-று.

குமுதம் - செவ்வல்லிமலர், நெய்தல் — நீலமலர். 637

தலைமகன் சொல்லியது.

விழியேகளிவண்டு மென்னகையேதாது
மொழியேமுருகுலாந் தேறல்—பொழிகின்ற
தேமருவுகோதைத் தெரிவைதிருமுகமே
தாமரையென்னுள்ளத் தடத்து.

இ-ள். என் உள்ளம் தடத்து - என் மனதாகிய தடத்தில், விழியே களிவண்டு — கண்ணே களிவண்டாகவும், மெல்நகையே தாது — மெல்லிய நகையேதாதாகவும், மொழியே - சொல்லே, முருகு உலாம்தேறல் — வாசனையுள்ள தேனாகவும் கொண்டு, பொழிகின்ற தேம்மருவுகோதை-சொரிகின்ற மலர்த்தேனையுடைய கூந்தலையுடையாளாகிய, தெரிவை திருமுகம் தாமரை - என் காதலியின் திருமுகமாகிய தாமரைமலர் மலர்ந்திராகின்றது—எ-று.

களி - செருக்கு, தாது - மகரந்தம். 638

தலைமகன் கூற்று.

மாற்றத்தாற்கிள்ளை நடையான்மடவன்னம்
தோற்றத்தாற்றண்மெனன் சுடர்விளக்கம்—போற்றும்
இயலான்மயிலெம்மை யிந்நீர்மையாக்கும்
மயலார்மதர்நெடுங்கண் மான்.

இ - ள். (நண்பனே) எம்மை இந்நீர்மை ஆக்கும் — எம்மை யித்தன்மை யேமாகச்செய்த, மயல்ஆர் மதர்நெடு கண்மான் — காமமயக்கத்தைச் செய்கின்ற மதர்த்த நெடிய கண்களையுடைய மான்போல்வாளாகிய என் காதலி, மாற்றத்தால் கிள்ளை — மொழியாற் கிளிபோல்வாள், நடையால் மட அன்னம் — நடையால் இளமையாகிய அன்னப்பெடைபோல்வாள், தோற்றத்தால் - உருவத்தால், தண் என் சுடர்விளக்கம் — தட்பமாகிய ஒளியையுடைய விளக்குப்போல்வாள், போற்றும் இயலால்மயில் — யாவராலும் புகழப்படுகின்ற சாயலால் மயில்போல்வாள்—எ - று.

மாற்றம் — சொல், நீர்மை — தன்மை. 639

தலைமகன் கூற்று.

பொங்களகமல்ல புயலேயிவையிவையும்
கொங்கையிணையல்ல கோங்கரும்பே—மங்கைநின்
மையரிக்கண்ணல்ல மதர்வண்டிவையிவையும்
கையல்லகாந்தண் மலர்.

இ - ள். மங்கை - மங்கைப்பருவமுடையவளே, இவை - இவை, பொங்கு அளகம் அல்ல — விளங்குகின்ற கூந்தலல்ல, புயலே — மேகப் பரப்பேயாம், இவையும் — இவையும், கொங்கை இணை அல்ல - இரண்டு தனங்களல்ல, கோங்கு அரும்பே - கோங்கரும்புகளேயாம், நின்மை அரிக்கண் அல்ல - (இவை) உன் கரிய செவ்வரிபரந்த கண்களல்ல, மதர்வண்டு — மதர்த்தவண்டுகளேயாம், இவையும் — இவையும், கை அல்ல — கைகளல்ல, காந்தள்மலர் - காந்தள் மலர்களேயாம்—எ - று.

பொங்குதல் — விளங்குதல், அளகம் — கூந்தல், புயல் — மேகம். 640

தலைமகன் கூற்று.

மலையிற்பயிலா மடமஞ்ஞைவாரி
அலையிற்பிறவா வமுதம்—விலையிட்
டளவாதநித்தில மாராததேறல்
வளவாண்மதர்நெடுங்கண் மான்.

இ - ள். வளம் — செழுமையாகிய, வாள் — ஒளிபொருந்திய, மதர் — மதர்த்த, நெடுகண் — நெடிய கண்களையுடைய, மான் — மான்போல்வாளாகிய என் காதலி, மலையில் பயிலா மடமஞ்ஞை — மலைநிலத்திற் பழகாத மடமயில் போல்வாள், வாரி அலையில் பிறவா அமுதம் — பெருக்கையுடைய சமுத்திரத்திற் பிறவாத அமிர்தம்போல்வாள், விலையிட்டு அளவாத நித்திலம் — விலைதந்து அளந்துகொள்ளாத முத்தம்போல்வாள், ஆராததேறல் — தெவிட்டாத தேன்போல்வாள்—எ - று.

என் காதலி மயில் முதலியவைபோன் றிருக்கின்றனள் எனத் தலைமகன் தலைவியை வியந்து கூறியவாறு. 641

தலைமகன் கூற்று.

மழலைவாய்நவ்வி மதர்நெடுங்கண்மஞ்ஞை
குழலின்பொறைமெலிந்த கொம்பர்—சுழல்கலவம்
தாங்கியவன்னந் தடங்கொங்கையாரமுதந்
தேங்கொள்கமலத் திரு.

இ-ள். தேம்கொள் கமலத்திரு—மணம்பொருந்திய தாமரைமலரில் வாழ்கின்ற சீதேவிபோல்வாளாகிய என் காதலி, மழலைவாய்நவ்வி—மழலைச் சொல்லையுடைய மான்போல்கின்றாள், மதர் நெடுங்கண் மஞ்ஞை—மதர்த்த நெடிய கண்களையுடைய மயில்போல்கின்றாள், குழலின் பொறை மெலிந்த கொம்பர்—கூந்தலின் பாரத்தாலே யிளைத்ததோர் பூங்கொம்புபோல்கின்றாள், சுழல்கலவம்தாங்கிய அன்னம்—சுழல்கின்ற கலாபத்தைத்தாங்கிய அன்னத்தை நிகர்க்கின்றாள், தடம்கொங்கை ஆர் அமுதம்—பெரிய கொங்கைகளையுடைய அரிய அமிர்தத்தையும் நிகர்க்கின்றாள்—எ-று.

கலவம்—தோகை, தடம்—மலைபோன்ற எனினுமாம். 642

சிவபெருமானுக்குப் பாம்பே தொடி முதலியவாயிருக்கும் என்று கூறியது.

கரமருவுபொற்றொடியாங் காலிற்கழலாம்
பொருவில்புயவலய மாகும்—அரவரைமேல்
நாணுமாற்கு நகைமணிசேர்தாழ்குழையாம்
பூணும்புனமாலை யாம்.

இ-ள். அரவு—பாம்பானது, அாற்கு-சிவபெருமானுக்கு, கரம் மருவு பொன்தொடி ஆம்—கையிலணிதற்குரிய பொற்கங்கணமாகும், காலில் கழல் ஆம்—திருவடியிற் கழலாகும், பொருவு இல் புயவலயம் ஆகும்—ஒப்பற்ற தோள்வலயமாகும், அரைமேல் நாண் ஆம்—அரையில் அரைநாணாகும், நகை மணிசேர் தாழ்குழை ஆம்—ஒளியுள்ள மணிகளிழைத்த நீண்ட காதணியாகும், புண் ஆம்-பூணுதற்குரிய ஆபரணமாகும், புனமாலை ஆம்—தரிக்கத்தக்க மாலையுமாகும்.—எ-று.

தொடி—கங்கணம். கழல்—காலணி. குழை—குண்டலம். 643

மனைக்குவிளக்க மடவார்மடவார்
தமக்குத்தகைசால் புதல்வர்—மனக்கினிய
காதற்புதல்வர்க்குக் கல்வியேகல்விக்கு
ஓதிற்புகழ்சா லுணர்வு.

இ-ள். மனைக்கு விளக்கம் மடவார் – இல்லறத்துக்கு விளக்காவது மாதரே, மடவார் தமக்கு (விளக்காம்) தகைசால் புதல்வர் – அம்மாதருக்கு விளக்கமாவது பெருமையமைந்த புதல்வரே, மனக்கு இனிய – மனத்துக்கினிய, காதல் புதல்வர்க்கு (விளக்கம்) – அன்புள்ள புதல்வர்க்கு விளக்கமாவது கல்வியே – கல்வியே, கல்விக்கு (விளக்கம்) ஓதில் – அக்கல்விக்கு விளக்கத்தைச் சொல்லுமிடத்தில், புகழ்சால் உணர்வு – புகழ் மிகுந்த அறிவே—எ-று. 644

முன்னங்குடைபோன் முடிநாயகமணிபோன்
மன்னுந்திலகம்போல் வாளிரவி—பொன்னகலம்
தங்குகவுத்துவம்போ லுந்தித்தடமலர்போல்
அங்கணுலகளந்தார்க் காம்.

இ-ள். வாள் இரவி – ஒளியையுடைய சூரியன், அம்கண் உலகு அளந்தார்க்கு – அழகிய இடத்தையுடைய வுலகத்தை யளந்தருளின திருமாலுக்கு, முன்னம் குடைபோல் – முதலில் குடைபோலவும், (பிறகு) முடிநாயக மணிபோல் – முடியிலணிகின்ற சூடாமணிபோலவும், (பிறகு) மன்னும் திலகம்போல் – நிலைபெற்ற திலகம்போலவும், (பிறகு) பொன் அகலம் தங்கு கவுத்துவம்போல் – அழகிய மார்பில் தங்கிய கவுத்துமணிபோலவும், (பிறகு) உந்தித் தடமலர்போல் – திருவுந்தித்தடத்துத் தாமரை மலர்போலவும், ஆம் – ஆய்விட்டது—எ-று.

திலகம் – நெற்றிப்பொட்டு. கவுத்துவம் – கௌஸ்துவாபரணம். உலகளந்தார் – திரிவிக்கிரமனார். 645

திருமால்துதி.

பாலன்றனதுருவா யேழுலகுண்டாலிலையின்
மேலன்றுகண்டுயிலுய் மெய்யன்பர்—ஆலன்று
வேலைநீருள்ளதோ விண்ணதோ மண்ணதோ
சோலைசூழ்குன்றெடுத்தாய் சொல்.

இ-ள். சோலைசூழ் குன்று – சோலைகள் சூழ்ந்த கோவர்த்தன கிரியை, எடுத்தாய் – (கோபாலர்களை ரக்ஷிக்கும்பொருட்டு) எடுத்தவனே, (நீ) ஏழ் உலகு உண்டு – ஏழுலகங்களையுமுண்டு, பாலன் தனது உருவாய் – ஒரு பாலகன் வடிவங்கொண்டு, ஆலிலையின்மேல்—, அன்று – அந்நாளிலே, கண் துயின்றாய் – கண்ணுறங்கினாய், மெய் என்பர் – இது உண்மையென்று சொல்லுவர் உலகத்தார், அன்று – அந்நாளிலே, ஆல் – அந்த ஆலானது, வேலைநீர் உள்ளதோ – கடல்நீரிலிருந்ததோ, விண்ணதோ – ஆகாயத்திலிருந்ததோ, மண்ணதோ – பூமியிலிருந்ததோ, சொல் – சொல்லுவாயாக—எ-று. 646

பொருட்குப் பிரியுந் தலைமகனுக்குப் பாங்கி சொல்லியது.

முல்லைக்கொடிநடுங்க மொய்காந்தள்கைகுலைப்ப
எல்லையினவண் டெழுந்திரங்க—மெல்லியன்மேல்
தீவாய்நெடுவாடை வந்தாற்செயலறியேன்
போவாயொழிவாய் பொருட்கு.

இ-ள். (தலைவனே) முல்லைக்கொடி நடுங்க - முல்லைக்கொடிகள் அசையா நிற்கவும், மொய் காந்தள் கை குலைப்ப - நெருங்கிய காந்தள் மாதர் கைபோற் குலையாய் மலரவும், எல்லை இனவண்டு எழுந்து இரங்க - ஒளியை யுடைய கூட்டமாகிய வண்டுகள் எழுந்தொலிக்கவும், தீ வாய் நெடு வாடை - தீயையுடைய வாடைக் காற்றானது, மெல்லியல் மேல் வந்தால் - மெல்லிய ளாகிய இவள்மேல் வருமாயின், செயல் அறியேன் —பிறகு விளையுஞ் செய்தியை அறியேன், (ஆதலால்) பொருட்கு போவாய் ஒழிவாய் - பொருள் சம்பாதித்தற்குப் போவாயாக அன்றிப் போகா தொழிவாயாக—எ - று.

குலைப்ப - குலையாய் மலர, எல் — ஒளி. 647

தலைமகன் கூற்று.

மாதர்துவரிதழ்வாய் வந்தென் னுயிர்கவரும்
சீதமுறுவலறி வழிக்கும்—மீதுலவி
நீண்டமதர்விழியென் னெஞ்சங்கிழித்துலவும்
யாண்டையதோமென்மை யிவர்க்கு.

இ-ள். (இவருடைய) மாதர் துவர் இதழ்வாய் - அழகிய பவளம் போன்ற வாயானது, வந்து என் உயிர் கவரும் - வந்து என்னுயிரைக் கவரா நின்றது, சீதம் முறுவல் அறிவு அழிக்கும் - குளிர்ந்த நகையானது அறிவை யழிக்கா நின்றது, மீது உலவி நீண்ட மதர் விழி - மேலே யுலாவி நீண்ட மதர்விழியானது, என் நெஞ்சம் கிழித்து உலவும் - என் நெஞ்சைப் பிளந்து கொண்டுலாவா நின்றது, (இப்படியிருக்க) இவர்க்கு மென்மையாண்டையதோ - இவர்க்கு மென்மை யெங்குளதோ—எ - று.

துவர் - பவளம், மென்மை - இரக்கம். 648

பாங்கி சொல்லியது.

மெய்யேபொருண்மேற் பிரிதியேல்வேறொரு
தையலைநாடத் தகுநினக்கு—நெய்யிலைமேல்
வள்ளல்பிரிவற்றம் பார்த்தெங்கள்வாழ்நாளைக்
கொள்ளவுழலுமாங் கூற்று.

இ-ள். மெய்யே – ஒருதலையாகவே, பொருள்மேல் பிரிதியேல் - பொருளாசையாய்ப் பிரிவையாயின், நினக்கு – உனக்கு, வேறொரு தையலை நாடத்தகும் – வேறொரு மனையாளைத் தேடத்தகும், (ஏனெனின்) நெய் இலைவேல் வள்ளல் – நெய் பூசி இலைவடிவாயிருக்கிற வேற்படையையுடைய வள்ளலே, கூற்று - யமனானவன், பிரிவு அற்றம் பார்த்து – நீ பிரிந்த சமயம் பார்த்து, எங்கள் வாழ்நாளை கொள்ள உழலும் – எங்கள் ஆயுளைக் கவர்ந்து கொள்ளக் கருதியுழலா நின்றான் ஆதலால்—எ - று. 649

தோழி கூற்று.

செல்லுநெறியனைத்துஞ் சேமநெறியாக
மல்கநிதியம் வளஞ்சிறக்க—வெல்லும்
அடற்றேர்விடலை யகன்றுறைவதாங்கோர்
இடத்தேபிறக்க வியாம்.

இ-ள். வெல்லும் அடல் தேர் விடலை – வெற்றியினையும் வலியினையுமுடைய தேரேறிச் செல்லும் வீரனே, செல்லும் நெறி அனைத்தும் - எம்மைப்பிரிந்து நீ போகும் வழிமுழுதும், சேமம் நெறியாக – உனக்குக் காவலாகிய வழியாகக் கடவது, நிதியம் மல்க – பொருள் வருவாயும் அதிகரிக்கக் கடவது, 'வளம் சிறக்க – செல்வமும் விருத்தியாகக்கடவது, (ஆயினும்) அகன்று உறைவது – நீ யெம்மைப் பிரிந்து வாழ்வதாகிய, ஓர் இடத்தே - ஓரிடத்திற்றானே, யாம் பிறக்க – யாமும் வந்து பிறப்போமாக—எ - று.

நீர் யெம்மைப் பிரிந்து சென்றாலும் நீசென்று வாழ்வதாகிய அவ்விடத்திற்றானே யாமும் வந்து பிறப்போமென்பது கருத்து. 650

பல் விளக்கத்தக்க கொம்புகள்.

வேலுக்குப்பல்லிறுகும் வேம்புக்குப்பற்றுலங்கும்
பூலுக்குப்போகம் பொழியுமே—ஆலுக்குத்
தண்டாமரையாளுஞ் சார்வளேநாயுருவி
கண்டால்வசீகரமாங் காண்.

இ-ள். வேலுக்கு பல் இறுகும்—வேலங் கொம்பினால் பல்லைத் துலக்கினால் பல் இறுகும், வேம்புக்கு பல் துலங்கும்—வேப்பங் கொம்பினால் துலக்கினால் பல் ஒளிவிடும், பூலுக்கு போகம் பொழியும் – பூலாக் கொம்பினால் துலக்கினால் வீரியவிருத்தியாகும், ஆலுக்கு – ஆலம் விழுதினால் துலக்கினால், தண் தாமரையாளும் சார்வள் – குளிர்ச்சியுள்ள தாமரை மலரையுடையவளாகிய திருமகளும் சேர்வாள், நாயுருவி கண்டால் வசீகரம் ஆம் - நாயுருவி வேரினால் துலக்கினால் அவனைக் கண்டாரெல்லாரும் அவன் வசமாகும்படி செய்யும்—எ - று. 651

பல்விளக்கத் தகாத வஸ்துக்கள்.

கல்லுமணலுங் கரியுடனேபாளைகளும்
வல்லதொருவைக்கோலும் வைத்துநிதம்—பல்லதனைத்
தேய்த்திடுவாராயினங்கே சேபாளேசிரீதேவி
வாய்த்திடுவள் மூதேவிவந்து.

இ-ள். கல்லும் – கல்லையும், மணலும் – மணலையும், கரியுடனே பாளைகளும் – கரியுடனே பாளைகளையும், வல்லது ஒரு வைக்கோலும் – உறுதியாகிய வைக்கோலையும், வைத்து—, நிதம் – நாள்தோறும், பல்லதனை – பல்லை, தேய்த்திடுவார் ஆயின் – யாராயினும் தேய்ப்பாராயின், அங்கே – அவரிடத்தில், சிரீதேவி சேராள் – சீதேவி சேரமாட்டாள், மூதேவி வந்து வாய்த்திடுவள் – மூதேவி வந்து சேர்வாள்—எ - று.

பாளை – தென்னம்பாளை முதலானவை. 652

நல்லோர் எங்கே பிறந்தாலும் மேன்மை யடைவரெனல்.

தாமரைபொன்முத்துச் சவரங்கோரோசனைபால்
பூமருதேன்பட்டுப் புனுகுசவ்வா—தாமழன்மற்
றெங்கேபிறந்தாலு மெள்ளாரேநல்லோர்கள்
எங்கேபிறந்தாலு மென்.

இ-ள். தாமரை – தாமரைமலர், பொன் – சுவர்ணம், முத்து – முத்து, சவரம் – கவரிமயிர், கோரோசனை – கோரோசநம், பால்-பால், பூமருதேன் - புஷ்பங்களில் உண்டாகின்ற தேன், பட்டு – பட்டு, புனுகு-புனுகு, சவ்வாது-சவ்வாது, ஆம் அழல்-எல்லாக் காரியங்களுக்கும் உபயோகப்படுகிற நெருப்பு, (ஆகிய இவைகள்) எங்கே பிறந்தாலும் – எவ்விடத்துப் பிறந்தன வாயினும், எள்ளார் – (உலகத்தார்) இழிந்தனவென்று இகழாமல் சிறந்தனவாகவே யேற்றுக்கொள்வார்கள், (ஆதலால்) நல்லோர்கள் – நல்லவர்கள், எங்கே பிறந்தாலும் என் – எவ்விடத்திற் பிறந்தாலும் அவர்க்கோரிழிவில்லை, யாவராலும் சிறப்பாகவே யேற்றுக்கொள்ளப்படுவார்கள்—எ - று. 653

பெரியோரையே அடுக்கவேண்டுமெனல்.

அரிமந்திரம்புகுந்தா லானைமருப்பும்
பெருகொளிசேர்முத்தும் பெறலாம்—நரிநுழையில்
வாலுஞ்சிறியமயிரெலும்புங் கத்தபத்தின்
தோலுமல்லால்வேறுமுண்டோ சொல்.

இ-ள். அரிமந்திரம் புகுந்தால் – சிங்கத்தின் குகையில் நுழைந்தால், ஆனைமருப்பும் – யானைக்கொம்பையும், பெருகு ஒளிசேர் முத்தும் – மிகுந்த

ஒளியுள்ள முத்தையும், பெறலாம் – அடையலாம், (அதைவிட்டு) நரி நுழையில் – நரியிருக்குமிடத்துக்குப்போனல், (இழிவாகிய) கத்தபத்தின் – கழுதையின், வாலும் – வாலையும், சிறிய மயிர் எலும்பும் – சிறிய மயிரையும் எலும்பையும், தோலும் அல்லால் – தோலையும் அடைவதல்லாமல், வேறும் உண்டோ சொல் – வேறு உயர்ந்த பொருள்களையும் அடைவதுண்டோ சொல்லுவாயாக—எ - று.

பெரியோரையடுத்தால் உயர்ந்த பொருளை யடையலாம், சிறியோரையடுத்தால் இழிந்த பொருளை யடையலாம் என்பது கருத்து. 654

யாவர்க்கும் இன்சொல்லே நன்மையெனல்.

மென்மதுரவாக்கால் விரும்புஞ்சகங்கடின
வன்மொழியினுலிகழு மண்ணுலகம்—நன்மொழியே
ஓதுகுயிலேதங் குதவியதுகத்தபந்தான்
எதபராதஞ்செய்த தின்று.

இ - ள். (ஒருவன் பேசுகிற) மெல் – மெல்லிய, மதுர வாக்கால் – இன்சொல்லால், சகம் – உலகமுழுதும், விரும்பும் – அவனை இச்சிக்கும், (ஒருவன் பேசுகிற) கடினம் வல்மொழியினுல் – கடினமானவன் சொல்லால், மண் உலகம் – இந்த நிலவுலகம், இகழும் – அவனை யிகழும், (இவ்வுலகத்தார்க்கு) நன்மொழியே ஓது குயில் – இனிய குரலையே காட்டுகின்ற குயிலானது, எது உதவியது – எதனைக் கொடுத்தது, கத்தபம் – கழுதையானது, எது அபராதம் செய்தது – என்ன அபராதம் செய்தது—எ - று.

குயில் தன் இனிய குரலால் யாவராலும் விரும்பப்படுகின்றது, கழுதை தன் வன்குரலால் யாவராலும் வெறுக்கப்படுகின்றது, இதுபோலவே இன்சொல்லுடையார் யாவராலும் விரும்பப்படுவார்கள், வன்சொல்லுடையார் யாவராலும் வெறுக்கப்படுவார்கள் என்பது கருத்து. 655

இவை வீணெனல்.

காந்தனில்லாத கனங்குழையாள்பொற்பவமாம்
சாந்தகுணமில்லார் தவமவமாம்—ஏந்திழையாய்
அன்னையில்லாப்பிள்ளை யிருப்பதவமனமே
துன்னெயிறில்லாரூண் சுவை.

இ - ள். காந்தன் இல்லாத - கணவனில்லாத, கனங்குழையாள்பொற்பு - மாதின் அழகு, அவம் ஆம் – வீணகும், சாந்தகுணம் இல்லார் தவம் – சாந்தகுணமில்லாதவருடைய, தவம் அவம் ஆம் – வீணகும், ஏந்திழையாய்-மாதே, அன்னையில்லாப்பிள்ளை இருப்பது – தாயில்லாப்பிள்ளை யிருப்பது, அவமே - வீணேயாம், துன் எயிறு இல்லார் – நெருங்கின பற்களில்லாதார், ஊண் சுவை - உண்ணுகின்ற உணவின்சுவை, அவமே – வீணேயாம்—எ - று. 656

போஜநக்கிரமம்.

ஒருபோதுயோகியே யொண்டளிர்க்கைமாதே
இருபோதுபோகியே யென்பர்—திரிபோது
ரோகியேநான்குபோ துண்பா னுடல்விட்டுப்
போகியேயென்று புகல்.

இ-ள். ஒள் தளிர்கைமாதே - ஒட்பமாகிய தளிர்போன்ற கையினை யுடைய பெண்ணே, ஒருபோது உண்பான் யோகி - ஒருபொழுது உண்பவன் யோகி, இருபோது போகி - இரண்டுபொழுது உண்பவன் போகி, என்பர் - என்று பெரியோர் சொல்வார்கள், திரிபோது ரோகியே - மூன்று பொழுது உண்பவன் ரோகியே, நான்குபோது உண்பான் - நான்குபொழுது உண்பவன், உடல்விட்டுப் போகியே - உடம்பைவிட்டு நீங்கினவனே, என்று புகல் என்று சொல்வாயாக—எ-று.

யோகி - யோகநிஷ்டை செய்வோன், போகி-இல்லறத்தோன், ரோகி-பிணியாளன், உடல்விட்டுப்போகி - பிணம். 657

இன்னார்க்கு இத்தனைக் கண்ணெனல்.

கண்ணிரண்டேயாவர்க்குங் கற்றோர்க்குமூன் றுவிழி
எண் ணும்விழியேழாகு மீவோர்க்கு—நண் ணும்
அநந்தந்தவத்தா லருண்ஞானம்பெற்றோர்க்
கநந்தம்விழியென் றறி.

இ-ள். யாவர்க்கும்-எல்லார்க்கும், கண் இரண்டே - கண்களிரண்டே, கற்றோர்க்கு மூன்றுவிழி - கல்விகற்றோர்க்கு மூன்று கண்கள், ஈவோர்க்கு - கொடையாளிகளுக்கு, எண்ணும்விழி ஏழாகும் — எண்ணப்பட்ட கண்கள் ஏழாகும், நண்ணும் — பொருந்திய, அநந்தம் தவத்தால் - முடிவற்ற தவத்தால், அருள்ஞானம் பெற்றோர்க்கு - கடவுள் அருளையும் ஞானத்தையும் பெற்றவர்களுக்கு, அநந்தம்விழி - அநேகம் கண்களாம், என்று அறி - என்றறிந்துகொள்வாயாக—எ-று. 658

இவரையிவர் அறிவரெனல்.

கற்றோர்கனமறிவர் கற்றோரேகற்றறியா
மற்றோரறியார் வருத்தமுறப்—பெற்றறியா
வந்திபரிவாய் மகவைப்பெறுந்துயரம்
நொந்தறிகுவாளோ நுவல்.

இ-ள். கற்றோர் கனம் கற்றோரே அறிவர் - கல்வி கற்றோரது பெருமையைக் கல்வி கற்றோரே அறிவர், கற்று அறியா மற்றோர் அறியார் -

கல்வி கற்றறியாத மற்ளூர் அறியமாட்டார், வருத்தம்மிக—வருத்த மிகும் படி, பெற்று அறியா—பிள்ளையைப் பெற்றறியாத, வந்தி—மலடியானவள், பரிவாய்—அன்போடு, மகவைப்பெறும் துயரம்—பிள்ளைபெறுந் துன்பத்தை, நொந்து அறிகுவாளோ—நொந்தறிவாளோ, நுவல்—நீ சொல்வாயாக—எ-று. 659

இவர்க்கு இங்கே விஷமெனல்.

ஈக்குவிடந்தலையி லெய்துமிருந்தேளுக்கு
வாய்த்தவிடங்கொடுக்கில் வாழுமே—நோக்கரிய
பைங்கணரவுக்குவிடம் பல்லளவேதுர்ச்சநருக்
கங்கமுழுதும்விடமே யாம்.

இ-ள். ஈக்கு—ஈயினுக்கு, தலையில் விடம் எய்தும்—தலையில் விஷமிருக்கும், இருதேளுக்கு பெரிய தேளுக்கு, கொடுக்கில் வாய்த்தவிடம் வாழும்—பொருந்திய விஷம் தங்கியிருக்கும், நோக்கு அரிய—பார்த்தற்கரிய, பைங்கண் அரவுக்கு—பசிய கண்களையுடைய பாம்புக்கு, பல் அளவே விடம்—பல்லினளவிலே விஷமிருக்கும், துர்ச்சநருக்கு—, அங்கமுழுதும் விடமே ஆம்—சரீரமுழுதும் விஷமேயாம்—எ-று. 660

பாம்பினும் துர்ச்சனர் கொடியரெனல்.

துர்ச்சநரும்பாம்புந் தொழிலொக்கினும்பாம்பு
துர்ச்சநரையொக்குமோ தோகையே—துர்ச்சநர்தாம்
எந்தவிதத்தாலு மிணங்காரேபாம்புமணி
மந்திரத்தாலாமே வசம்.

இ-ள். துர்ச்சநரும் பாம்பும்—துஷ்ட ஜநங்களும் பாம்பும், தொழில் ஒக்கினும்—செய்கையில் ஒத்திருந்தாலும், பாம்பு—பாம்பானது, துர்ச்சநரை ஒக்குமோ—துஷ்ட ஜனங்களை ஒத்திருக்குமோ, (ஒத்திராது) (எனெனின்) தோகையே—பெண்ணே, துர்ச்சநர்—துஷ்ட ஜனங்கள், எந்த விதத்தாலும் இணங்கார்—எந்த வகைக்கும் இசைந்துவர மாட்டார்கள், பாம்பு—பாம்பானது, மணிமந்திரத்தால் வசம் ஆம்—மணிமந்திரங்களுக்கு வசமாகும்—எ-று.

இவரிவரைக்கண்டால் இவ்வளவுதூரம்
விலகவேண்டுமெனல்.

கொம்புளதற்கைந்து குதிரைக்குப்பத்துமுழம்
வெம்புகரிக்காயிரந்தான் வேண்டுமே—வம்புசெறி
தீங்கினர்தங்கண்ணிற் றெரியாததூரத்து
நீங்குவதேநல்ல நெறி.

இ - ள். கொம்பு உள்ளதற்கு — கொம்புள்ள மிருகத்துக்கு, ஐந்து - ஐந்து முழத்தூரமும், குதிரைக்கு பத்துமுழம் — குதிரைக்குப் பத்துமுழத்தூரமும், வெம்புகரிக்கு — கோவிக்கின்ற யானைக்கு, ஆயிரம் — ஆயிரமுழத் தூரமும், வேண்டும் — விலகவேண்டும், வம்புசெறி — தீமைமிகுந்த, தீங்கினர் தம் கண்ணில் — துஷ்டர்கண்ணுக்கு, தெரியாத தூரத்து — தெரியாத தூரத்துக்கு, நீங்குவதே — விலகிப் போவதே, நல்ல நெறி — நன்னெறியாம்—எ - று. 662

செங்கமலப்போதலர்ந்த செவ்விபோலும்வதநம்
தங்குமொழிசந்தனம் போலும்—பங்கியெறி
கத்தரிகைபோலுமிளங் காரிகையேவஞ்சர்மனம்
குத்திரர்பான்மூன்று குணம்.

இ - ள். இளங்காரிகையே — மாதே, வஞ்சர் — வஞ்சகருடைய, வதநம் - முகம், செங்கமலப்போது அலர்ந்தசெவ்விபோலும் — செந்தாமரைமலர் மலர்ந்தாற்போல் அழகாயிருக்கும், தங்கும் மொழி சந்தனம்போலும் — அவரிடத்துள்ளசொல் சந்தநம்போலக் குளிர்ச்சியாயிருக்கும், மனம் — அவர் மனமானது, பங்கி எறி கத்தரிகைபோலும் — மயிரைவெட்டுகிற கத்தரிகை போலக் கடிநமாயிருக்கும், (ஆகையால்) குத்திரர்பால் மூன்றுகுணம் - துஷ்டரிடத்தில் இந்தமூன்று குணங்களுண்டு—எ - று.

போது — மலர், செவ்வி — அழகு, பங்கி — மயிர், குத்திரர்-துஷ்டர். 663

ஆனைமருப்பு மருங்கவரிமான்மயிரும்
கானவரியுகிருங் கற்றோரும்—மானே
பிறந்தவிடத்தன்றிப் பிறதொருதேசத்தே
சிறந்தவிடத்தன்றோ சிறப்பு.

இ - ள். ஆனைமருப்பும் — யானைத்தந்தமும், அருகவரி மான்மயிரும - அருமையாகிய கவரிமான்மயிரும், கானவரி உகிரும் — காட்டில்வாழும் புலிநகமும், கற்றோரும் — கல்விகற்றோரும், மானே — மான்போல்வாளே, பிறந்த இடத்து அன்றி — பிறந்தவிடத்தில் மாத்திரமேயன்றி, பிறிது ஒரு தேசத்தே — வேறொரு தேசத்திலே, சிறந்த இடத்து அன்றோ — சென்ற போதுமல்லவா, சிறப்பு — சிறப்படையப் பெறுகிறார்கள்—எ - று.

மருப்பு — தந்தம், வரி — புலி, கானம் — காடு. 664

தலைமயிருங்கூருகிரும் வெண்பல்லுந்தத்தம்
நிலையுடையமான வருநிற்கும்—நிலைதவறுத்
தானத்திற்பூச்சியமே சாருநிலைதவறுந்
தானத்திற்பூச்சியமே தான்.

இ-ள். தலைமயிரும்—, கூர் உகிரும்-கூர்மையாகிய நகங்களும், வெண் பல்லும் – வெண்மையாகிய பற்களும், தத்தம் நிலையுடைய மானவரும்—தங்கள் தங்கள் நிலையையுடைய மேலோரும், நிற்கும் நிலைதவறுதானத்தில்-நிற்கும் நிலைதவறுத இடத்தில், பூச்சியமே–சிறப்பையே யடைவார்கள், நிலைதவறும் தானத்தில்–நிலைதவறின இடத்தில், பூச்சியமே–இழிவையே யடைவார்கள்—எ-று.

உகிர்—நகம், மானவர்–மானமுடையவர், தானம்–இடம், பூச்சியம்-தாழ்வு. 665

அன்னைதயையு மடியாள்பணியுமலர்ப்
பொன்னினழகும் புவிப்பொறையும்—வன்னமுகை
வேசிதுயிலும் விறன்மந்திரிமதியும
பேசிலிவையுடையாள் பெண்.

இ-ள். பேசில்-சொல்லுமிடத்தில், அன்னைதயையும்-தாயைப்போல அன்பும், அடியாள் பணியும்–அடியவள் போலப் பணிவிடை செய்தலும், மலர்பொன்னின் அழகும்–தாமரைமலரை யுடையவளாகிய மஹாலக்ஷ்மியின் அழகும், புவிபொறையும்–பூமியைப்போலப் பொறுமையும், வன்னம் முகை வேசிதுயிலும்–அழகிய ஸ்தநங்களையுடைய வேசியைப்போல போகமும், விறல் மந்திரிமதியும்—வெற்றியையுடைய மந்திரிபோல அறிவும் ஆகிய இவை உடையாள்–இக்குணங்களை யுடையவளே, பெண்-மனைவியெனப்படுவாள்—எ-று. 666

பெண்ணொருத்திபேசிற் பெரும்பூமிதானதிரும்
பெண்ணிருவர்பேசில்விழும் வான்மீன்கள்—பெண்மூவர்
பேசிலலைசுவறும் பேதையேபெண்கள்பலர்
பேசிலுலகென்னுமோ பின்.

இ-ள். பெண் ஒருத்திபேசில்–ஒரு பெண் பேசினல், பெரும்பூமி தான் அதிரும்–பெரிய பூமியானது அதிரும், பெண் இருவர் பேசில்-இரண்டு பெண்கள் பேசினல், வான்மீன்கள் விழும்-நக்ஷத்திரங்கள் உதிரும், பெண் மூவர்பேசில்–மூன்று பெண்கள் பேசினல், அலைசுவறும்–கடல் வற்றிப்போம், பெண்கள் பலர்பேசில்—பலபெண்கள் பேசினல், பின்-பிறகு, உலகு என் ஆமோ–உலகம் என்ன பாடுபடுமோ அறிவோம்-எ-று.

பேதையே–பெண்ணே. 667

நான்கு யுகங்களினும் யமன் இன்னரெனல்.

என்னேகிரேதத்தி ரேணுகையேகூற்றுவனும்
தன்னேர்திரேதத்திற் சானகியே—பின்யுகத்தில்

கூடுந்துரோபதையே கூற்றுங்கலியுகத்தில்
வீடுதொறுங்கூற்றுவ னாமே.

இ - ள். என்னே — என்னோ, கிரேதத்து — கிரேதாயுகத்தில், இரேணு கையே கூற்றுவன் ஆம் — இரேணுகாதேவியே யமனாயிருந்தாள், தன் நேர் திரேதத்தில் — தனக்குத்தானே நிகராகிய திரேதாயுகத்தில், சானகியே - சீதையே யமனாயிருந்தாள், பின் யுகத்தில் — பின் யுகமாகிய துவாபரயுகத் தில், கூடும் துரோபதையே கூற்று ஆம் — அவதரித்த துரோபதையே யமனா யிருந்தாள், கலியுகத்தில் -- கலியுகத்திலே, வீடுதொறும் — வீடுகள்தோறும், கூற்றுவன் ஆம் — யமன்களாகவே யிருக்கிறார்கள் — எ - று. 668

கற்பூரம்போலக் கடலுப்பிருந்தாலும்
கற்பூரமாமோ கடலுப்பு — பொற்பூரும்
புண்ணியரைப்போல விருந்தாலும்புல்லியர்தாம்
புண்ணியராவாரோ புகல்.

இ - ள். கடல் உப்பு கற்பூரம்போல இருந்தாலும் — கடலுப்பானது கற் பூரம்போல வெண்மையா யிருந்தாலும், கடல் உப்பு கற்பூரம் ஆமோ — கட லுப்பானது கற்பூரமாகுமோ, (ஆகாது) புல்லியர் — கீழ்மக்கள், பொற்பு ஊரும் — அழகுள்ள, புண்ணியரைப்போல இருந்தாலும் — புண்ணியவான்கள் போலக் காணப்பட்டாலும், புண்ணியர் ஆவாரோ-புண்ணியவான்கள் ஆவார் களோ (ஆகமாட்டார்கள்) புகல் சொல்லுவாயாக — எ - று. 669

சிற்றுணர்வோரென்றுஞ் சிலுசிலுப்பரான்றமைந்த
முற்றுணர்வோரென்று மொழியாரே — வெற்றிபெறும்
வெண்கலத்திலோசை மிகுமேவிரிபசும்பொன்
ஒண்கலத்திலுண்டோ வுரை.

இ - ள். சிற்றுணர்வோர்-சிற்றறிவையுடையவர்கள், என்றும் - எப்பொ ழுதும், சிலுசிலுப்பார் — படபடத்துப் பேசுவார்கள், ஆன்று அமைந்த முற் றுணர்ந்தோர் — எல்லா நூல்களையும் ஆராய்ந்தமைந்த முற்றறிவையுடைய வர்கள், என்றும் — எப்பொழுதும், மொழியார் — அப்படி பேசமாட்டார்கள், வெற்றிபெறும் வெண்கலப் பாத்திரத்தில் ஓசைமிகும் - வெற்றியுள்ள வெண் கலத்தில் ஓசை மிகுந்திருக்கும், விரி — சுடர் விரிந்த, பசும்பொன் — பசும் பொன்னாற் செய்யப்பட்ட, ஒண்கலத்தில்-அழகிய பாத்திரத்தில், உண்டோ - அப்படி மிகுந்த ஓசையுண்டோ, உரை — சொல்லுவாயாக — எ - று. 670

மந்திரமுந்தேவு மருந்துங்குருவருளும்
தந்திரமுஞானந் தருமுறையும் — யந்திரமும்

மெய்யென்னின்மெய்யாய் விளங்குமேமேதினியில்
பொய்யென்னிற்பொய்யாகிப் போம்.

இ-ள். மந்திரமும் — மந்திரமும், தேவும் — தெய்வமும், மருந்தும் - ஔஷதமும், குரு அருளும் — குரு உபதேசமும், தந்திரமும் — சாஸ்திரங்களும், ஞானம் தருமுறையும் - அவை ஞானத்தைக் கொடுப்பதும், யந்திரமும் — சிதம்பர சக்கரம் முதலான யந்திரங்களும், மேதினியில் — இவ்வுலகத்தில், மெய் என்னில் — மெய்யென்று நம்பினால், மெய்யாய் விளங்கும் - மெய்யாய் விளங்கும், பொய் என்னில் — பொய்யென்றால், பொய்யாகிப்போம் - பொய்யாய்ப் போய்விடும்—எ - று. 671

தன்னையளித்தா டமையன்மனைகுருவின்
பன்னியரசன் பயிதேவி—தன்மனையைப்
பெற்றாளிவரைவர் பேசிலுலகத்தெவர்க்கும்
நற்றாயரென்றே நவில்.

இ-ள். தன்னை அளித்தாள் — தன்னைப் பெற்றவள், தமையன் மனை - தமையன் மனைவி, குருவின் பன்னி — குருபத்தினி, அரசன் பயில் தேவி - ராஜபத்தினி, தன் மனையைப்பெற்றாள் — தன் மனைவியைப் பெற்றவள் ஆகிய, இவர் ஐவர் — இவர் ஐவரும், பேசில் — சொல்லுமிடத்தில், உலகத்து - உலகத்திலுள்ள, எவர்க்கும் — எல்லார்க்கும், நல் தாயர் என்று நவில் — நல்ல தாய்மாராவரென்று சொல்வாயாக—எ - று. 672

வாவியுறைநீரும் வடநிழலும்பாவகமும்
ஏவனையகண்ணா ரிளமுலையும்—ஓவியமே
மென்சீதகாலத்து வெம்மைதரும்வெம்மைதனில்
என்பாருஞ்சீதள மாமே.

இ-ள். வாவி உறை நீரும் — தடாகத்தில் தங்கியிருக்கிற தண்ணீரும், வட நிழலும் — ஆலமரத்து நிழலும், பாவு அகமும் — பாவுகல் பரப்பின வீடும், ஏ அனைய கண்ணார் இளமுலையும் — அம்பையொத்த கண்ணையுடைய மாதரது மெல்லிய ஸ்தனங்களும், மென் சீதக்காலத்து வெம்மைதரும் - மெல்லிய சீதள காலத்தில் வெப்பத்தைக் கொடுக்கும், வெம்மைதனில் — உஷ்ணகாலத்தில், என்பு ஆரும் சீதளம் ஆம் — எலும்பு குளிரும்படியான குளிர்ச்சியாயிருக்கும், ஓவியமே — சித்திரப் பிரவைபோன்ற மாதே—எ - று. 673

பொற்பறிவில்லாதபல புத்திரரைப்பெற்றதிலோர்
நற்புதல்வனைப்பெறுத னன்றாமே—பொற்கொடியே
பன்றிபலகுட்டி பயந்ததினாலேதுபயன்
ஒன்றமையாதோகரிக்கன் றேது.

இ-ள். பொற்பு அறிவு இல்லாத - நல்ல அறிவில்லாத, பல புத்திரரை பெற்றதில் - பல புதல்வரைப் பெறுதலைப் பார்க்கிலும், ஓர் நல் புதல்வனை பெறுதல் நன்று ஆம் - ஒரு சற்புத்திரனைப்பெறுதல் நன்மையாகும், பொன் கொடியே - பொற்கொடிபோல்வாளே, பன்றி பல குட்டி பயந்ததினால் ஏது பயன் - பன்றி பல குட்டிகளைப் பெற்றால் என்ன பிரயோசநம், கரிக்கன்று ஒன்று அமையாதோ - யானைக்கன்று ஒன்றே போதாதோ—எ-று. 674

அத்திமலரு மருங்காக்கைவெண்ணிறமும்
கத்துபுனன்மீன்பதமுங் கண்டாலும்—பித்தரே
கானார்தெரியற் கடவுளருங்காண்பரோ
மானார்விழியார் மனம்.

இ-ள். பித்தரே - பைத்தியக்காரரே, அத்தி மலரும் - அத்திப் பூவும், அரு - அருமையாகிய, காக்கை - காகத்தின், வெள் நிறமும் - வெள்ளை நிறமும், கத்துபுனல் - ஒலிக்கின்ற கடலிலுள்ள, மீன் பதமும் - மீன் காலும், கண்டாலும் - பார்த்தாலும், கான் ஆர் தெரியல்-வாசனையுள்ள பூமாலையை யணிந்த, கடவுளரும் - தேவர்களும், மானார் விழியார் மனம் - மான்விழியை யுடைய மாதருடைய மனத்தை, காண்பரோ - காண்பார்களோ, (காணமாட்டார்கள்)—எ-று. 675

தாமுங்கொடார்கொடுப்போர் தம்மையுமீயாதவரை
சேமஞ்செய்வாருஞ் சிலருண்டே—யேமநிழல்
இட்டுமலர்காய்கனிக ளீந்துதவுமாமரத்தைக்
கட்டுபுடைமுள்ளெனவே காண்.

இ-ள். ஏமநிழல் இட்டு - குளிர்ச்சியாகிய நிழலைத்தந்து, மலர் காய் கனிகள் ஈந்து உதவும்-மலர் காய் கனிகளைக்கொடுத்துதவுகின்ற, மாமரத்தை-மாமரத்தை, கட்டு புடை முள் என - சுற்றிலும் வளைந்துகொண்டு பிறர்க்குதவவொட்டாமல் செய்கிற முள்ளைப்போல, தாமும் கொடார் - தாமும் கொடுக்கமாட்டார்கள், கொடுப்போர் தம்மையும்-கொடுப்பவரையும், ஈயாத வகை - கொடாதவகையாக, சேமம் செய்வாரும் - தடைசெய்வோரும், சிலர் உண்டு - சிலலோபிகள் இவ்வுலகத்துண்டு—எ-று. 676

மாதாமரிக்கின்மகனாவி னற்சுவைபோம்
தாதாவெனிற்கல்வி தானகலு—மோதினுடன்
வந்தோன்மரித்துவிடில் வாகுவலிபோமனையே
லந்தோவினையாவும் போம்.

இ-ள். மாதா மரிக்கின் - தாய் இறந்தால், மகன் - மகனுடைய, நாவின் நல் சுவைபோம் - நாவின் நல்ல சுவைபோய்விடும், தாதா எனில்

கல்விதான் அகலும் - தாதா இறந்துபோனால் கல்விபோய்விடும், ஓதின் - சொல்லுமிடத்தில், உடன்வந்தோன் மரித்துவிடில் - உடன்பிறந்த சகோதரன் இறந்தால், வாகு வலிபோம் - புஜபலம் போய்விடும், மனையேல் - மனைவி யிறந்தால், அந்தோ இவையாவும் போம் - ஐயோ இவையெல்லாம் போய்விடும்—எ - று. 677

பாவிதனந்தண்டிப்போர் பாலாகுமல்லதருள்
மேவுசிவனன்பர்பான் மேவாதே—யோவியமே
நாயின்பாலத்தனையு நாய்தனக்காமன்றியே
தூயவருக்காகுமோ சொல்.

இ - ள். பாவிதனம் - பாவியின் பொருள், தண்டிப்போர்பால் ஆகும் அல்லது - தண்டிப்பவரிடத்திற் சேருமேயல்லது, அருள்மேவு - அருள் பெற்ற, சிவன் அன்பர்பால் மேவாது - சிவனடியாரிடத்திற் சேராது, ஓவியமே - பாவையே, நாயின்பால் அத்தனையும் - நாயின்பால் முழுதும், நாய் தனக்காம் அன்றி - நாய்க்குட்டிக்கே யாகுமல்லது, தூயவருக்கு ஆகுமோ - பரிசுத்தருக்கு உதவுமோ, சொல் - சொல்வாயாக—எ - று. 678

பொன்னுங்கரும்பும் புகழ்பாலுஞ்சந்தனமும்
சின்னம்படவருத்தஞ் செய்தாலும்—முன்னிருந்த
நற்குணமேதோன்று நலிந்தாலுமுத்தமர்பால்
நற்குணமேதோன்று நயந்து.

இ - ள். பொன்னும் — சுவர்ணமும், கரும்பும் — கரும்பும், புகழ் பாலும் - யாவராலும் புகழப்படுகிறபாலும், சந்தனமும் - சந்தனமும், சின்னம்பட வருத்தம் செய்தாலும் - சின்னம்பட வருத்தினாலும், முன் இருந்த நற்குணமே தோன்றும் - முன்னேயிருந்த நற்குணமே காணப்படும், (அதுபோல) நலிந்தாலும் - வருத்தினாலும், உத்தமர்பால் - உத்தமரிடத்தில், நற்குணமே நயந்து தோன்றும் - நற்குணமே மிகுந்து தோன்றும்—எ - று. 679

வேசியருநாயும் விதிநூல்வைத்தியரும்
பூசுரருங்கோழிகளும் பொன்னனையீர்—பேசிலொரு
காரணந்தானன்றியே கண்டவுடனேபகையாம்
காரணந்தானப்பிறப்பே காண்.

இ - ள். வேசியரும் - தாசிகளும், நாயும் - நாய்களும், விதிநூல் வைத்தியரும் - சோதிடநூலாரும் வைத்தியநூலாரும், பூசுரரும் - பிராமணரும், கோழிகளும்—, பொன் அனையீர் - பொன்போல்வோரே, பேசில் - சொல்லுமிடத்தில், ஒருகாரணம் இன்றியே - ஒருகாரணமில்லாமலே, கண்டவுடனே பகை ஆம்—, (காரணமில்லாமல் எப்படி பகையுண்டாகுமென்றால்) அப்பிறப்

பே காரணம் - (அப்படி பகையுண்டாவதற்குக்) காரணம் அந்தப் பிறப்புக் களேயாம்—எ - று.

பொன் - திருமகள், விதிநூல் - சோதிட நூல். 680

அன்னமனையீர்க்குயிலுக் கானவழகின்னிசையே
கன்னன்மொழியார்க்கழகு கற்பாமே—மன்னுகலை
கற்றோர்க்கழகு கருணையேயாசைமயக்
கற்றோர்க்கழகுபொறை யாம்.

இ - ள். அன்னம் அனையீர் - அன்னத்தை நிகர்த்தவரே, குயிலுக்கு ஆன அழகு இன் இசையே - குயிலுக்குத்தகுந்த அழகாவது இனிய குரலோசையே, கன்னல் மொழியார்க்கு அழகு கற்பு ஆம் - சர்க்கரைபோன்ற சொல்லையுடைய மாதர்க் கழகாவது கற்பேயாம், மன்னு கலை கற்றோர்க் கழகு கருணையே - நிலைபெற்ற கல்வி கற்றவர்க் கழகு கருணையேயாகும், ஆசை மயக்கு அற்றோர்க்கு அழகு பொறை ஆம் - உலகத்தில் ஆசை மயக்கங்கள் அற்றவர்க்கு அழகாவது பொறுமையாம்—எ - று. 681

தீயவர்பாற்கல்வி சிறந்தாலுமற்றவரைத்
தூயவரென்றெண்ணியே துன்னற்க—சேயிழையே
தண்ணொளியமாணிக்கஞ் சர்ப்பந்தரித்தாலும்
நண்ணுவரோமற்றதனை நாடு.

இ - ள். தீயவர்பாற் கல்வி சிறந்தாலும் - தீயோரிடத்தில் கல்வி அதிகமாயிருந்தாலும், அவரை - அவர்களை, தூயவர் என்று எண்ணி துன்னற்க - நல்லோரென்று நினைத்து அணுகாதிருக்கவேண்டும், சேயிழையே - மாதே, தண் ஒளிய மாணிக்கம் - குளிர்ந்த ஒளியையுடைய மாணிக்கத்தை, சர்ப்பம் தரித்தாலும் - பாம்பு சிரசில் தாங்கியிருந்தாலும், அதனை நண்ணுவரோ - அதை நெருங்குவார்களோ, நாடு - பார்—எ - று. 682

இவர்க்கிது இல்லையெனல்.

போற்றுகுருகிளைகள் பொன்னாசையோர்க்கில்லை
தோற்றுபசிக்கில்லை சுவைபாகம்—தேற்றுகவி
நேசற்கிலைசுகமு நித்திரையுங்காமுகர்தம்
ஆசைக்கிலைபய மானம்.

இ - ள். போற்று குருகிளைகள் - பூசிக்கத்தகுந்த குருவும் பந்துக்களும், பொன் ஆசையோர்க்கு இல்லை - பொன்னாசை யுடையோர்க்கு இல்லையாம், சுவைபாகம் - ருசியும் பாகமும், தோற்றுப் பசிக்கில்லை - சிறந்த பசிக்கில்லையாம், சுகமும் நித்திரையும்-சுகமும் தூக்கமும், தேற்றுகவி நேசற்கு இல்லை -

தெளிந்த கவிவாணருக்கு இல்லை, பயம் மானம் — பயமும் மானமும், காமுகர்தம் ஆசைக்கு இல்லை — காமிகளுடைய ஆசைக்கு இல்லை—எ - று. 683

கண்ணுக்கினிய சபைக்குமணிகற்றோரே
விண்ணுக்கினியமணி வெய்யோனே—வண்ணநறுஞ்
சந்தமுலையார் சயநத்தினியமணி
மைந்தன்மனைக்கு மணி.

இ - ள். கண்ணுக்கு இனிய சபைக்கு மணி — கண்ணுக்கினிய சபைக்கு மணிபோல்பவர் யாரென்றால், கற்றோரே — கல்வி கற்றவரே, விண்ணுக்கு இனியமணி வெய்யோனே — ஆகாயத்துக்கினிய மணிபோல்வார் யாரென்றால் சூரியனே, சயநத்து இனியமணி — படுக்கைக்கு இனிய மணிபோல்வார் யாரென்றால், வண்ணநறு சந்தம் முலையார் — அழகாகிய பரிமள திரவியங்களணிந்த ஸ்தநங்களையுடைய மாதரே, மனைக்கு மணி — வீட்டுக்கு மணிபோல்வார் யாரென்றால், மைந்தன் — புதல்வனே—எ - று. 684

அந்தோபுரமெரித்த வண்ணலடியார்பொருள்கள்
செந்தீயினுங்கொடிய தீக்கண்டாய்—செந்தீயை
நீங்கிற்சுடாதே நெடுந்தூரஞ்சென்றாலும்
ஏங்கச்சுடுமே யிது.

இ - ள். அந்தோ - ஐயோ, புரம் எரித்த — முப்புரங்களை நீறாக்கின, அண்ணல் — சிவபெருமானது, அடியார் — அடியாருடைய, பொருள்கள் - திரவியங்கள், செந்தீயினும் கொடியதீ — செவந்த நெருப்பைப்பார்க்கிலும் கொடிய நெருப்பாகும், (ஏனென்றால்) செந்தீயை நீங்கில் சுடாது — செந்தீயை நீங்கினால் அது சுடாது, இது - இந்தப்பொருள், நெடுந்தூரம் சென்றாலும் — நெடுந்தூரம்போனாலும், ஏங்க சுடும் — இரங்கும்படி சுடும்—எ - று.

நிந்தையிலாத்தூயவரும் நிந்தையரைச்சேரிலவர்
நிந்தையதுதம்மிடத்தே நிற்குமே—நிந்தைமிகு
தாலநிழற்கீழிருந்து தண்பாலருந்திடினும்
பாலதெனச்சொல்லுவரோ பார்.

இ - ள். நிந்தை இல்லா தூயவரும் — நிந்தனையில்லாத பரிசுத்தரும், நிந்தையரைச் சேரில் — நிந்தனையுடையோரைச் சேர்ந்தால், அவர் நிந்தை — அத்தீயோரது நிந்தனை, தம் இடத்தே நிற்கும் — தம்மிடத்தில் தங்கும், நிந்தைமிகு — நிந்தனைமிகுந்த, தாலநிழல்கீழ் இருந்து — பனைநிழலின் கீழேயிருந்து, தண்பால் அருந்திடினும் — குளிர்ந்த பாலையருந்தினாலும், பால் அது எனச் சொல்லுவரோ — அது பாலென்று சொல்லுவார்களோ, பார்-பார்ப்பாயாக—எ - று. 866

சீலங்குலமடியா டீண்டிற்கெடுங்கணிகை
ஆலிங்கனந்தனநா சமதாகும்—நூலிழந்த
வல்லிதழுவக்குறையும் வாழ்நாள்பிறர்தாரம்
புல்லினர்க்கெல்லாநலமும் போம்.

இ-ள். அடியாள் தீண்டின்—அடியவளைச்சேர்ந்தால், சீலம் குலம் கெடும்—ஒழுக்கமும் குலமுங்கெடும், கணிகை ஆலிங்கனம்—வேசையின் ஆலிங்கனத்தால், தனநாசம் ஆகும்—பொருட்கேடுண்டாகும், நூல் இழந்த வல்லிதழுவ—மங்கிலியமிழந்த மாதைப் புணர்ந்தால், வாழ்நாள் குறையும்—ஆயுள் குறைந்துபோம், பிறர்தாரம் புல்லினர்க்கு—பிறர் மனைவியைச் சேர்ந்தவர்க்கு, எல்லா நலமும்போம் — எல்லா நன்மைகளும் நீங்கிப் போம்—எ-று. 687

உத்தமர்தாமீயுமிடத் தோங்குபனைபோல்வரே
மத்திமர்தாங்தெங்குதனை மானுவரே—முத்தலரும்
மாங்கமுகுபோல்வா ரதமரவர்களே
தேங்கதலியும்போல்வார் தேர்.

இ-ள். ஈயுமிடத்து—கொடுக்குமிடத்தில், உத்தமர்—உத்தமரானவர்கள், ஒங்கு பனைபோல்வர்—உயர்ந்த பனைமரம்போல்வர், மத்திமர்—மத்திமர்கள், தெங்கு தனை மானுவர்—தென்னமரம்போல்வர், அதமர்—அதமர்கள், முத்து அலரும்—முத்துப்போலப் பாளைவிரிக்கின்ற, மா—பெரிய, கமுகுபோல்வார்—கமுகமரம்போல்வர், (அன்றியும்) தேம் கதலியும் போல்வார்—இனிய கதலிமரமும்போல்வர், தேர்—ஆராய்வாயாக—எ-று.

பனைமரம் நீரைவிரும்பாமலே பலனைத்தரும், அதுபோல உத்தமர் பயனை யெதிர் பாராமலே கொடுப்பார், தெஙகுநீர் விட்டளவுக்குப் பயன் தரும், அதுபோல மத்திமர் பயனளவை விரும்பியே கொடுப்பர், கமுகும் வாழையும் மாறாமல் நீர்விட்டால் பயன்தரும், அதுபோல அதமர் மாறாமல் பயனை யெதிர்பார்த்தே கொடுப்பர் என்பது கருத்து. 688

வெய்யோன்கிரண மிகச்சுடுமேவெய்யவனில்
செய்யோன்கிரணமிகத் தீதாமே—வெய்யகதிர்
எல்லோன்கிரணத் தெரியினிலுமெண்ணமிலார்
சொல்லேமிகவுஞ் சுடும்.

இ-ள். வெய்யோன் கிரணம் மிகச் சுடும்—சூரியகிரண மிகவுஞ்சுடும், வெய்யவனில்—சூரியனைப் பார்க்கிலும், செய்யோன் கிரணம் மிகத் தீது ஆகும்-அங்காரகன் கிரணமானது மிகவும் தீதாகும், வெய்யகதிர் எல்லோன் கிரணத்து எரியினிலும்—சூரியகிரணத்தினும் அங்காரகன் கிரணத்தினும்

எண்ணம் இல்லார் சொல்லே – நல்லெண்ணமில்லாத மூடரது சொல்லே, மிகவும் சுடும் – மிகுதியாகச்சுடும்—எ - று.

தீயார்சொல் மிகவுங் கொடிதென்பது கருத்து. 689

திங்களமிர்த கிரணமிகச்சீதளமாம்
திங்களினுஞ்சந்தனமே சீதளமாம்—இங்கிவற்றின்
அன்பறிவுசாந்த மருளுடையார்நல்வசநம்
இன்பமிகுஞ்சீதள மாமே.

இ - ள். திங்கள் அமிர்தகிரணம் மிகச் சீதளம் ஆம் - சந்திரனது அமிர்த கிரணமானது மிகச் சீதளமாம், திங்களினும் – சந்திரனினும், சந்தநமே சீதளம் ஆம் – சந்தநமே சீதளமாகும், இங்கு இவற்றின் – இங்கே சொல்லப் பட்ட இரண்டினும், அன்பு அறிவு சாந்தம் அருள் உடையார் நல் வசனம் - அன்பு விவேகம் சாந்தகுணம் அருள் என்பவற்றை உடையவரது நல்ல சொல்லே, இன்பமிகும் சீதளம் ஆம் – இன்பத்தை மிகுவிக்கின்ற சீதள மாம்—எ - று.

சீதளம் – குளிர்ச்சி. 690

கல்லார்பலர்கூடிக் காதலித்துவாழி நூல்
வல்லானொருவனையே மானுவரோ—அல்லாரும்
எண்ணிலாவான்மீ னிலகிடினும்வானகத்தோர்
வெண்ணிலாவாமோ விளம்பு.

இ - ள். கல்லார் பலர்கூடி – பல மூடர் கூடி, காதலித்து வாழினும் – ஒருவரையொருவர் விரும்பி வாழ்ந்தாலும், நூல் வல்லான் ஒருவனை மானு வரோ – கல்விமானாகிய ஒருவனை நிகர்ப்பரோ, அல் – இராக்காலத்தில், ஆரும் – நிறைந்த, எண் எல்லா – அளவற்ற, வான்மீன் இலகிடினும் – நக்ஷத் திரங்கள் பிரகாசித்தாலும், வான் அகத்து ஓர் வெள்நிலா ஆமோவிளம்பு - ஆகாயத்தில் விளங்குவதாகிய ஒரு வெள்ளிய சந்திரனை நிகர்க்குமோ, விளம்பு – சொல்வாயாக—எ - று. 691

கங்கைநதிபாவஞ் சசிதாபங்கற்பகந்தான்
மங்கலுறும்வறுமை மாற்றுமே—துங்கமிகும்
இக்குணமோர்மூன்றும்பெரியோரிடஞ்சேரில்
அக்கணமேபோமென் றறி.

இ - ள். கங்கை நதி – கங்கா நதியானது, பாவமாற்றும் — பாவமொன் றையே போக்கும், சசிதாபம் மாற்றும் - சந்திரன் தாபமொன்றையே போக்கு வன், கற்பகம் – கற்பக மரமானது, மங்கலுறும் வறுமை மாற்றும் – மங்கு தற்குரிய வறுமையைப் போக்கும், துங்கம் மிகும் – பரிசுத்த மிகுந்த, பெரி

யோரிடம் சேரின் — நல்லோரிடத்தை யடைந்தால், இக்குணம் ஓர் மூன்றும்- இந்தப் பாவம் தாபம் வறுமையென்னு முக்குணங்களும், அக்கணமே போம் என்று அறி — அந்தக்ஷணத்திலே நீங்கிப்போமென் றறிவாயாக—எ - று.

தாபம் — வெப்பம், வறுமை — தரித்திரம். 692

பாங்கிகூற்று.

பொய்ம்மைநெறிதீர் பொருளுமிகப்பயக்கும்
எம்முயிர்க்குமேது மிடரில்லை—வெம்மைதீர்ந்
தேகவினிய நெறியணியதென்றாலும்
போகலொழிவாய் பொருட்கு.

இ - ள். பொய்ம்மைநெறி தீர் பொருளும் — பொய்யாகிய நெறியைத் தப்புவிக்கின்ற பொருளும், மிகப் பயக்கும் — மிகவுமுண்டாகும், எம் உயிர்க்கும் ஏதும் இடர் இல்லை — எங்களுயிருக்கும் சிறிதும் துன்பமில்லை, வெம்மை தீர்ந்து ஏக இனிய நெறி — அச்சம் நீங்கிச் செல்லுவதற்கு இனிதாகிய வழி, அணியது — (அன்றியும்) சமீபித்தது, என்றாலும் — ஆயினும், பொருட்கு - பொருள் சம்பாதித்தற்கு, போகல் ஒழிவாய்-நீ போதலையொழிவாயாக-எ-று.

பாங்கிகூற்று.

விளைபொருண்மேலண்ணல் விருப்பினையேலீண்டெங்
கிளையழுகைகேட்பதற்கு முன்னே—விளைதேன்
புடையூறுபூந்தார் புனைகழலாய்போக்குக்
கிடையூறுவாராம லேகு.

இ - ள். விளைபொருள்மேல் — மேன்மேலும் விருத்தியடைகின்ற பொருள்மீது, அண்ணல் — அண்ணலே, விருப்பினையேல் — நீ விருப்பமுடையையாயின், ஈண்டு — மிகுந்த, எம் கிளை அழுகை — எமது உறவினர் அழுதலை, கேட்பதற்கு முன்னே — நீ காதிற் கேட்பதற்கு முன்னே, விளைதேன் - சுரக்கின்ற தேன், புடை ஊறு — பக்கங்களில் ஒழுகுகின்ற, பூந்தார் — பூமாலையையும், புனைகழலாய் — வீரக்கழலையு மணிந்தவனே, போக்குக்கு — உன் போக்குக்கு இடையூறுவாராமல், ஏகு — தடைநேரிடாமல் போகக்கடவை—எ-று.

பாங்கிகூற்று.

இன்னுயிர்காத்தளிப்பாய் நீயேயிளவேனில்
மன்னவனுங்கூற்றுவனும் வந்தணைந்தால்—அன்னோர்
தமக்கெம்மைத்தோன்றாத் தகைமையதோர்விஞ்சை
எமக்கின்றருள்புரிந்தே யேகு.

இ - ள். இன் உயிர் காத்து அளிப்பாய் நீயே—எமது இனிய வுயிரைக் காத்து ரக்ஷிப்பவனாகிய நீயே, இளவேனில் மன்னவனும் - மன்மதனும், கூற்றுவனும் – யமனும், வந்து அணைந்தால்-வந்து சேர்ந்தால், அன்னோர் தமக்கு - அவர்களுக்கு, எம்மைத் தோன்றா – எம்மைக்காட்டாத, தகைமையது - தன்மையதாகிய, ஓர் விஞ்சை – ஒரு மந்திரத்தை, இன்று-இப்பொழுது, எமக்கு அருள்புரிந்து ஏகு – எமக்கருள்செய்து போவாயாக—எ - று. 695

பாங்கிகூற்று.

ஊசலொழிலிழக்கு மொப்புமயிலிழக்கும்
வாசஞ்சுனையிழக்கும் வள்ளலே—தேசு
பொழிலிழக்குநாளையெம் பூங்குழலிநீங்க
எழிலிழக்குமந்தோ விவண்.

இ - ள். வள்ளலே – தலைவனே, ஊசல் - (பூவினால் அலங்கரிக்கப்பட்ட) ஊசலும், தொழில் இழக்கும் – யாம் விளையாடுந்தொழிலை யிழக்கும், மயில் ஒப்பு இழக்கும் – மயிலும் உவமையை யிழக்கும், சுனைவாசம் இழக்கும் - சுனைகளும் வாசனையையிழக்கும், பொழில் தேசு இழக்கும் – சோலையும் ஒளியை யிழக்கும், இவண் – இவ்விடமும், நாளை எம் பூங்குழலி நீங்க – நாளை யெமது தலைவி யிறத்தலால், எழில் இழக்கும் – அழகை யிழக்கும், அந்தோ – ஐயோ, (இனி உனக்கிசைந்தபடி) செய்வாயாக—எ - று.

பூங்குழலி – மலரையணிந்த குழலையுடையவள். 696

தலைமகன் கூற்று.

மின்னோபொழிலின் விளையாடுமிவ்வுருவம்
பொன்னோவெனுஞ்சுணங்கிற் பூங்கொடியோ—என்னோ
திசையுலவுங்கண்ணுந் திரண்முலையுந்தோளும்
மிசையிருளுந்தாங்குமோ மின்.

இ - ள். பொழிலின் விளையாடும் இவ்வுருவம் – சோலையில் விளையாடுகின்ற இவ்வுருவமானது, மின்னோ – மின்னுருவமோ, (அன்றி) பொன்னோ என்னும் சுணங்கின் பூங்கொடியோ – பொன்னோவென் றையப்படுதற்குரிய தேமலையுடைத்தா யிருப்பதொரு உருவத்தையுடைய கொடியோ, (யாதோ வென்று சந்தேகிக்கிற நெஞ்சமே) திசை உலவும் கண்ணும் – திக்குகள் தோறும் சென்றுலாவுகின்ற கண்களையும், திரண் முலையும் – திரண்ட முலைகளையும், தோளும் – இரண்டு தோள்களையும், மிசை இருளும் – தன் மேலே யிருளையும், மின் தாங்குமோ – மின்கொடி தாங்கியிருப்பதுண்டோ, (சொல்லுவாயாக)—எ - று.

என்னோவென்பது இரக்கக்குறிப்பு இது தெளிவு என்னுந்துறை. 697

அநபாயச்சோழனைச் சிறப்பித்துப் பாடியது.

தண்கவிகையா லுலகந் தாங்குமநபாயன்
வெண்கவிகைக்குள்ளடங்கா வேந்தில்லை—எங்கும்
மதியத்துட னிரவி வந்துலவுவானிற்
பொதியப்படாத பொருள்.

இ-ள். தண் கவிகையால்-குளிர்ந்த மனத்தோடு கொடுக்குங் கொடையினால், உலகம் தாங்கும்-உலகத்தைத் தாங்குகின்ற, அநபாயன்-அநபாயச் சோழனது, வெண் கவிகைக்குள் அடங்கா-வெண்கொற்றக் குடைநிழலிலடங்காத, வேந்து எங்கும் இல்லை-வேந்தர் எங்கும் இல்லை, (அதுபோல) மதியத்துடன் இரவிவந்து உலவுவானில்-சந்திரனோடு சூரியனும்வந்துலாவுகின்ற ஆகாயத்தில், பொதியப்படாத பொருள்-அடங்காத பொருள், (எங்குமில்லை)—எ-று.

முதலடியிற் கவிகை கொடையென்னும் பொருள்தந்து நின்றது மதியம்-சந்திரன், இரவி-சூரியன், பொதிதல்-அடங்குதல். 698

தலைவி முகத்திற்கும் சந்திரனுக்கும் சிலேடை.

தலைமகன் கூற்று.

அம்போருகஞ்செற் றமுதமயமாகி
வம்பார்முறுவ லொளிவளர்க்க—இம்பர்
முகைமதுவார்கோதை முகமுண்டுலகின்
மிகைமதியும்வேண்டுமோ வேறு.

இ-ள். அம்போருகம் செற்று-தாமரைமலரின் அழகையழித்து, அமுதமயமாகிய-அமிர்தத்தை யுடையதாய், வம்பு ஆர் முறுவல் ஒளி வளர்க்க-புதுமையோடுகூடி விரியாநின்ற ஒளியை வளர்த்தற்கு, முகை மது ஆர் கோதை-முல்லைமுகைகள் தேனைச்சிந்துகின்ற கூந்தலையுடையவளாகிய எனது நாயகியின், முகம்-முகமானது, உண்டு-உண்டாயிருக்கின்றது, (இது இருக்க) இம்பர் உலகின்-இவ்வுலகத்துக்கு, வேறு மதியும் வேண்டுமோ-வேறு சந்திரனும் வேண்டுமோ, (வேண்டா) (அப்படிவேண்டுதல்) மிகை-குற்றமாம்—எ-று.

முகத்துக்கும் சந்திரனுக்கும் பொருந்தவுரைத்துக்கொள்க. 699

புகழ், பொருள்கொடுப்பார்க்கே யுண்டாமெனல்.

வெய்யகுரற்றோன்றி வெஞ்சினவேறுட்கொளினும்
பெய்யுமுகிறன்னைப் பேணுவரால்—வையத்

திருள்பொழியுங்குற்றம் பலவரினும்யார்க்கும்
பொருள்பொழிவார்மேற்றே புகழ்.

இ-ள். வெய்ய குரல் தோன்றி — கொடிய முழக்கத்தோடு தோன்றி, வெம்சினம் ஏறு உட்கொளினும் - கொடுங் கோபத்தையுடைய இடியேற்றைத் தன்னுட் கொண்டிருந்தாலும், பெய்யும் முகில் தன்னை — மழை பொழிகின்ற மேகத்தை, பேணுவர் ஆல் — எல்லாரும் விரும்புவாராதலால், வையத்து — உலகத்தில், யார்க்கும் — எல்லாரிடத்தும், இருள் பொழியும் குற்றம் பலவரினும் — துன்பத்தைத் தருகிற குற்றங்கள் பலவுண்டாயினும், புகழ் — புகழுண்டாவது, பொருள் பொழிவார் மேற்றே — பொருள் மிகுதியாய்க் கொடுப்போரிடத்தேயாம்—எ-று.

வெய்ய குரல் — மேக முழக்கம், வெஞ்சின வேறு — இடி, மேகத்தினிடத்தில் முழக்கம் முதலான பயங்கரமான குறிகள் முன்னே காணப்பட்டாலும், பின்னே மழைபெய்து உலகத்துக்கு நன்மைசெய்தலால் அதனையெல்லாரும் விரும்புகிறார்கள், (அதுபோல) முன்னே பொருளுடையோரிடத்தில் சில தூர்க்குணங்கள் காணப்பட்டாலும் பின்னே பொருள்வழங்கி மனக்குளிர்விக்கிறார்களாதலால் அவர்களை யெல்லாரும் விரும்புகிறார்கள் என்பது கருத்து. 700

நியமச்சிலேடை.

வெண்ணீர்மைதாங்கு வனமுத்தேவெறியவாய்க்
கண்ணீர்மைசோர்வ கடிபொழிலே—பண்ணீர
மென்கோலியாழே யிரங்குவனவேல்வேந்தே
நின்கோலுலாவு நிலத்து.

இ-ள். வேல் வேந்தே — வெற்றியையுடைய வேல் வேந்தனே, நின் கோல் — உன் செங்கோலானது, உலாவும் — உலாவுகின்ற, நிலத்து — உலகத்தில், வென் நீர்மை தாங்குவன — வெண்மை நிறத்தை உடைத்தாயிருப்பன, முத்தே — முத்துக்களே, வெறிய வாய் — நலு நாற்றத்தை உடையவாய், கள் நீர்மை சோர்வ — மது ஒழுக நிற்பன. கடி பொழிலே — பெரிய பொழிலே, பண்ணீர — குளிர்ந்த ஓசையை உடைத்தாய் அழகோடுகூடி, மெல் — மெல்லிய, கோல் — ஓசையை உடைத்தாய், இரங்குவன — சத்திப்பன, யாழே - யாழேயாம்—எ-று.

இவ்வாறு கூறினமையால் இவை ஒழிய அறிவின்மை தாங்குவதும், மிடியையுடைமையாற் கண்ணீர் சொரிவதும், பிறர்மனந் தளர்வது மில்லையெனக் கிடந்தவாறு கண்டுகொள்க. 701

நியமவிலக்குச் சிலேடை.

சிறைபடுவபுட்குலமே தீம்புனலுமன்ன
இறைவநீகாத்தளிக்கு மெல்லை—முறையில்

கொடியனமாளிகையின் குன்றமேயன்றிக்
கடியவிழ்பூங்காவு முள.

இ-ள். இறைவ — தலைவனே, நீ காத்தளிக்கும் எல்லை — நீ காத்தளிக்கும் நிலவரைப்பில், சிறைபடுவ — சிறைப்பட்டிருப்பன, புட்குலமே — புட்சாதியே, தீம்புனலும் அன்ன — மதுரமாகிய நீரும் அத்தன்மைத்தே, முறையில் — முறையாக, மாளிகையின் குன்றமே-குன்றம்போன்ற மாளிகைகளே, கொடியன அன்றி — கொடியன்வாயிருப்பதன்றி, கடி அவிழ்பூங்காவும் உள — மணம் விரிந்த பூஞ்சோலைகளுங் கொடியன — எ-று.

இதனால் சிறைபடுதலும் கொடுமையும் இவன் காக்கும் நிலத்தின்கணில்லையென் றுரைக்கப்பட்டது. 702

பொருட்குறை விசேடம்.

தொல்லைமறைதேர் துணைவன்பாலாண்டுவரை
எல்லையிருநாழி நெற்கொண்டோர்—மெல்லியலாள்
ஓங்குலகில்வாழு முயிரனைத்துமூட்டுமால்
எங்கொலிநீர்க்காஞ்சி யிடை.

இ-ள். தொல்லை — பழமையாகிய, மறைதேர் — வேதங்களால் ஆராயப்பட்ட, துணைவன்பால் — தன் கொழுநனிடப் பக்கத்தை, ஆண்டு — ஆண்டு, வரை எல்லை இருநாழி நெற்கொண்டு — மூங்கிலாற் செய்யப்பட்ட இருநாழியளவாகிய நெல்லைக்கொண்டு, ஓர் மெல் இயலாள் — ஒரு மெல்லியலாளாகிய உமாதேவி, எங்கு ஒலிநீர் — ஒலிக்கின்ற நீர் சூழ்ந்த காஞ்சியிடை — ஸ்ரீ காஞ்சீநகரத்தின் கண்ணிருந்து ஓங்கு உலகில்வாழும் — விருத்தியடையாநின்ற உலகில்வாழ்கின்ற, உயிர் அனைத்தும் — எல்லாச் சீவராசிகளையும், ஊட்டும் - உண்பிக்கும்—எ-று.

பால் — பக்கம், வரை — மூங்கில், மெல்லியலாள் — மெல்லிய இயற்கையையுடையாள், எங்குதல் — ஒலித்தல். 703

உறுப்புக்குறை விசேடம்.

யானையிரதம் பரியாளிவையில்லை
தானுமநங்கன் றனுக்கரும்பு—மீதனர்
மலரைந்தினல்வென் றடிப்படுத்தான்மாரன்
உலகங்கண் மூன்று மொருங்கு.

இ-ள். யானை - யானையும், இரதம் — இரதமும், பரி - குதிரையும், ஆள் - காலாளும் ஆகிய, இவையில்லை — இவைகளில்லை, தானும் அநங்கன் - தானும் உருவில்லாதவன், தனுகரும்பு — வில்லும் கரும்பாகும், (இப்படியிருந்தும்)

மாரன் – மன்மதனானவன், தேன் ஆர்-தேன்பொருந்திய, மலர் ஐந்தினால் - புஷ்பபாணங்களைந்தினால், உலகங்கள் மூன்றும் – மூவுலகத்தையும் ஒருங்கு முழுதும், வென்று அடிப்படுத்தான் – வென்றடக்கினான்—எ - று.

தேன் ஆர் என்பதற்கு வண்டுகள் மொய்க்கின்ற எனினுமாம். 704

புகழொப்புமைக் கூட்டம்.

பூண்டாங்குகொங்கை பொரவேகுழைபொருப்பும்
தூண்டாததெய்வச் சுடர்விளக்கும்—நாண்டாங்கு
வண்மைசால்சான்ற வருங்காஞ்சிவண்பதியும்
உண்மையானுண் டிவ் வுலகு.

இ - ள். பூண்தாங்கு – ஆபரணங்களைத்தாங்கிய, கொங்கை – தனங்கள், பொரவே – தாக்குதலும், குழைபொருப்பும் – குழைந்துபோன மலையும், தூண்டாத – தூண்டவேண்டாத, தெய்வச்சுடர் விளக்கும் — தெய்வீகமான ஒளியையுடைய விளக்கும், நாண்தாங்கு - நாணைத்தாங்கிய, வண்மைசால் சான்றவரும் – வண்மைமிகுந்த பெரியோரும், காஞ்சிவண்பதியும் – காஞ்சியாகிய வளநகரும், உண்மையான் – உண்டாயிருத்தலால், இவ்வுலகு உண்டு - இவ்வுலகு உண்டாயிருக்கின்றது—எ - று.

பொருப்பு – பவளமலை, (சிவபிரான்), சுடர்விளக்கு-உமாதேவி. 705

விரோதாலங்காரம்.

சோலைபயிலுங் குயின்மழலைசோர்ந்தடங்க
ஆலுமயிலினங்க ளார்த்தெழுந்த—ஞாலம்
குளிர்ந்தமுகில்கறுத்த கோபஞ்சிவந்த
விளர்ந்ததுணைபிரிந்தார் மெய்.

இ - ள். சோலைபயிலும்குயில் – சோலையில்வாழ்கின்றகுயில்கள், மழலை சோர்ந்து அடங்க – தம்மழலைச்சொற்கள் சோர்ந்தடங்க, ஆலும் - ஆடுகின்ற, மயில் இனங்கள் — மயிற்கூட்டங்கள், ஆர்த்து எழுந்த - ஆரவாரித்தெழுந்தன, ஞாலம் — உலகத்தில், குளிர்ந்த முகில்கறுத்த - குளிர்ந்த மேகங்கள் கறுத்தன, கோபம் சிவந்த — இந்திர கோபங்கள் சிவந்தன, துணைபிரிந்தார் மெய் - துணைவரைப் பிரிந்தவரது உடம்புகள், விளர்ந்த – விளர்த்துப்போயின—எ - று.

விளர்த்தல் விளர்ந்த என மெலித்தலாயிற்று எதுகை நோக்கி. 706

இதுவும் மேலையலங்காரம்.

காலையுமாலையுங் கைகூப்பிக்காறெழுதான்
மேலையினையெல்லாங் கீழவாம்—கோலக்

கருமான்றோல்வெண்ணீற்றுச் செம்மேனிப்பைந்தார்ப்
பெருமானைச்சிற்றம் பலத்து.

இ-ள். கோலம் - அழகாகிய, கருமான் தோல் - யானைத்தோலையும், வெண்ணீற்று - வெண்ணீற்றையும், செம் மேனி - செவந்த திருமேனியையும், பை தார் - பசுமையாகிய மலர் மாலையையும் அணிந்த, பெருமானை - பெருமானை, சிற்றம்பலத்து - சிற்றம்பலத்தின்கண்ணே, காலையும் மாலையும் - காலையினும் மாலையினும், கைகூப்பி - கை குவித்து, கால்தொழுதால் - திருவடியை வணங்கினல், மேலை வினையெல்லாம் - முன்னை வினைகள் யாவும், கீழ ஆம் - தாழ்வனவாம்—எ-று.

பைந்தார் - பசும்பொன் னிறமாகிய கொன்றைமலர்மாலை. 707

மாறுபடு புகழ்நிலை.

யாசகனைப் பழித்தல்.

இரவறியாயாவரையும் பின்செல்லாநல்ல
தருநிழலுந்தண்ணீரும் புல்லும்—ஒருவர்
படைத்தனவுங்கொள்ளாவிப் புள்ளிமான்பார்மேற்
றுடைத்தனவேயன்றோது யார்.

இ-ள். இரவு அறியா - இரத்தற்றொழிலையறியமாட்டா, யாவரையும் பின்செல்லா - எவரையும் பின்றொடர்ந்து செல்லமாட்டா, நல்ல தரு நிழலும் - நல்ல மர நிழலையும், தண்ணீரும் - தண்ணீரையும், புல்லும் புல்லையும், ஒருவர் படைத்தனவும் - ஒருவர் படைத்தவற்றையும், கொள்ளா - கொள்ளமாட்டா, (ஆதலால்) இப்புள்ளிமான் - இந்தப் புள்ளிமானனவை, பார்மேல் - உலகின்மீது, துயர் - துன்பத்தை, துடைத்தனவே அன்றோ - துடைத்தனவே யல்லவோ—எ-று.

யாசகன் இவை யாவுஞ் செய்கின்றன் என்றதாயிற்று. 708

இதுவும் மேலையலங்காரம்.

களவிற் கூடிவந்த தலைவியைப் பழித்தல்.

போதுந்தளிரும் புனைந்துமணம்புணர்ந்து
சூதப்பணைதழுவித் தோன்றுமால்—மாதே
பலமாதவங்கள் பயின்றதோபண்டிக்
குலமாதவியின் கொடி.

இ-ள். போதும் தளிரும் புனைந்து - மலரையும் தளிரையும் அணிந்து, மணம்புணர்ந்து - மணம்புணர்ந்து, சூதப்பணை தழுவி - சூதக் கிளையைத்

தழுவி, இ — இந்த, குலம் — மேன்மையாகிய, மாதவியின் கொடி — மாதவிக் கொடியானது, தோன்றும் — தோன்றா நிற்கின்றது, (ஆதலால்) மாதே - பெண்ணே, பண்டு — முற்காலத்தில், பல மாதவங்கள் பயின்றதோ — பல வாகிய பெருந்தவங்களைச் செய்ததோ—எ - று.

போது — போரும்பு எனினுமாம். சூதம் — மாமரம், பணை-கிளை, பயிலுதல் — இடைவிடாது செய்தல், மாதவியின்கொடி — வசந்தமல்லிகைக்கொடி.

புகழாப் புகழ்ச்சி.

நினைவரியபல்புகழார் நின்குலத்துத்தொல்லோர்
அனைவரையும்புல்லினு ளன்றே—மனுநூல்
புணர்ந்தநெறியொழுகும் பூழியநீயிந்நாள்
மணந்ததடமலர்மேன் மாது.

இ - ள். நினைவு அரிய — நினைத்தற்கரிய, பல் புகழார் — பல்புகழையுடையவராகிய, நின்குலத்து தொல்லோர் — உன் குலத்துப் பழையவர், அனைவரையும் — எல்லாரையும், புல்லினுள் அன்றே — தழுவினாளல்லவா, (அவள் யாரெனின்) மனுநூல் புணர்ந்த நெறி ஒழுகும் — மனுநூலிற் சொல்லப்பட்டிற நெறியின்கண்ணே யொழுகுகின்ற, பூழிய — சோழராஜனே, நீ இந்நாள் மணந்த — நீ இந்நாளிற்றழுவின, தடமலர்மேல் மாது — திருமகள்—எ - று.

தடமலர்மேல் மாது — பொய்கை மலராகிய தாமரைப்பீடத்திலிருக்கின்ற பெண். (திருமகள்.) 710

புகழ்மை.

பிறர்செல்வங்கண்டாற் பெரியோர்மகிழ்வும்
சிறியோர்பொருத திறமும்—அறிவுறீஇச்
செங்கமலமெய்மலர்ந்த தேங்குமுதமெய்பசந்த
பொங்கொளியோன்வீறெய்தும் போது.

இ - ள். பிறர்செல்வம் கண்டால் — பிறருடைய செல்வத்தைக் கண்டால், பெரியோர் மகிழ்வும் — பெரியோர் மகிழ்தலும், சிறியோர் பொருத திறமும் — சிறியோர் அச்செல்வத்தைக் கண்டாற் பொருமைப் படுதலும், அறிவுறீஇ — அறிந்து, பொங்கு ஒளியோன் — மிக்க ஒளியையுடைய சூரியன், வீறு எய்தும்போது — மேன்மை யடையும்போது, செங் கமலம் மெய் மலர்ந்த — செந்தாமரை மலர்கள் மெய் பூரித்தன, தேங்குமுதம் மெய்பசந்த - மணம்பொருந்திய செவ்வல்லி மலர்கள் மெய்பசந்தன—எ - று.

செங்கமலம் பெரியோருக்கும் குமுதம் சிறியோருக்கும் உவமையாகக் கொள்க. 711

தீமை.

பெரியோருழையும் பிழைசிறிதுண்டாயின்
இருநிலத்துள்யாரு மறிதல்—தெரிவிக்கும்
தேக்குங்கடலுலகில் யாவர்க்குந்தெள்ளமுதம்
வாக்குமதிமேன் மறு.

இ-ள். தேக்கும்—நீர் நிறைந்த, கடல் உலகில்—கடல் சூழ்ந்த வுலகத்தில், யாவர்க்கும்—எல்லார்க்கும், தெள் அமுதம் வாக்கும்—தெளிவாகிய அமிர்தத்தைச்சுரக்கிற, மதிமேல் மறு—சந்திரனிடத்துள்ள களங்கமானது, பெரியோர் உழையும்—பெரியோரிடத்தும், பிழை சிறிது உண்டாயின்—பிழை சிறிதுண்டாகுமாயின், இரு நிலத்துள்—பெரிய நிலவுலகத்தில், யாரும் அறிதல்—யாவருமறிவதை, தெரிவிக்கும்—அறிவிக்கும்—எ-று.

தேக்குதற்கு வினைமுதலாகிய நீர் வருவித் துரைக்கப்பட்டது, மறு-களங்கம். 712

வினைப்புணர்நிலை.

வேண்டுருவங்கொண்டு கருகிவெளிபரந்து
நீண்டமுகிலுடனே நீர்பொழிந்த—ஆண்டகையோர்
மேவல்விரும்பும் பொருணசையான்மெல்லாவி
காவல்புரிந்திருந்தோர் கண்.

இ-ள். ஆண் தகையோர்-ஆண்டன்மையை யுடையவராகிய தலைவரை, மேவல் விரும்பும் பொருள் நசையால்—சேர்தற் பொருளை விரும்புகின்ற ஆசையால், மெல் ஆவி—தமது மென்மையாகவுயிரை, காவல் புரிந்திருந்தோர்—இறவாதபடி காவல்செய்திருந்த மாதரது, கண்—கண்கள், வேண்டு உருவம் கொண்டு—தாம் வேண்டிய வுருவத்தைக்கொண்டு, கருகி-கருத்து, வெளிபரந்து—ஆகாயத்திற்பரவி, நீண்ட முகிலுடனே நீர் பொழிந்த—பெரிய மேகங்கள்போல நீரைச்சொரிந்தன—எ-று.

கருகி யென்பதற்குப் பகுதி கருமை, வெளி—ஆகாயம், ஆவி—உயிர், காவல் புரிதல்—தடைசெய்தல். 713

சங்கீர்ணம்.

தண்டுறைநீர்நின்ற தவத்தாலளிமருவு
புண்டரிகநின்வதநம் போன்றதால்—உண்டோ
பயின்றுருளம்பருகும் பான்மொழியாய்பார்மேல்
முயன்றுன்முடியாப் பொருள்.

இ-ள். பயின்றார் உள்ளம் பருகும் — அடைந்தாரது மனத்தைக் கவர்கின்ற, பால் மொழியாய் — பால் போலும் இன் சொல்லையுடையவளே, பார் மேல் — உலகில், முயன்றால் — முயற்சி செய்தால், முடியாப் பொருள் உண்டோ — முடியாப் பொருளுளதோ (இல்லை), (எவ்வாறெனின்) அளி மருவு புண்டரிகம் — வண்டுகள் பொருந்திய தாமரை மலர், தண் துறை நீர் நின்ற தவத்தால் — குளிர்ந்த துறைகளையுடைய நீரில் நின்று செய்த தவத்தால், நின்வதனம் போன்றது — உன் முகத்தை நிகர்த்தது—எ-று.

நீர் நிலை நிற்றல் முதலியவும் தவத்தார்க்குரியன வாதலால் "தண்டுறை நீர் நின்றதவத்தால்" என்றார். முயன்றால் முடியாப் பொருளில்லையென்ப திதன் கருத்து. 714

மடக்கலங்காரம்.

முதலடி முதன்மடக்கு.

துறைவா துறைவார் பொழிற் றுணைவர்நீங்க
உறைவார்க்குமுண்டாங்கொல் சேவல்—சிறைவாங்கிப்
பேடைக்குருகாரப் புல்லும்பிறங்கிருள்வாய்
வாடைக்குருகா மனம்.

இ-ள். துறைவா — நெய்தனிலத் தலைவனே, துறைவார் பொழில் — துறையின்கண் மிக்கிருக்கிற சோலையில், துணைவர் நீங்க — தலைவர் பிரிய, உறைவார்க்கும் — தனித்திருப்பார்க்கும், சேவல் — சேவற் குருகானது, சிறை வாங்கி — தன் சிறகை வளைத்து, பேடைக் குருகு — பெடைக்குருகை, ஆரப் புல்லும் — இறுகப் புல்லுகின்ற, பிறங்கு இருள்வாய் — மிக்க இருளையுடைய இடை யாமத்தின்கண், வாடைக்கு உருகாமனம் உண்டாம் கொல் — வாடைக்காற்றுக்கு உருகாத மனமுண்டாகுமோ—எ-று.

துறைவன் — நெய்தனிலத்தலைவன். வாங்கல் — வளைத்தல். குருகு என்பதனைச் சேவலோடுங் கூட்டுக. வாடை — வடகாற்று. 715

இரண்டாமடி முதன்மடக்கு.

கனிவாயிவள்புலம்பக் காவலநீநீங்கின்
இனியாரினியா ரெமக்குப்—பனிநாள்
இருவராத்தாங்கு முயிரன்றியெங்குண்
டொருவராத்தாங்கு முயிர்.

இ-ள். காவல் — அரசனே, கனிவாய் — கொவ்வைக் கனிபோன்ற அதரத்தையுடைய, இவள் புலம்ப — இவள் புலம்பும்படி, நீ நீங்கின் — நீ பிரிந்தால், (அந்தக்காலத்தில்) எமக்கு இனியார் — எமக்கினிய ராவார், இனியார்-

உன்னையன்றி வேறியாவர், பனிநாள் – பனிக்காலத்தில், இருவரா தாங்கும் உயிர் அன்றி — இருவராய்க் கூடித் தாங்கும் உயிரேயன்றி, ஒருவரா தாங்கும் உயிர் – ஒருவராத் தாங்கும்படியான உயிர், எங்கு உண்டு – எவ்விடத்துளது—எ - று.

கனிவாய்க் குவமையாக்கினமையால் கொவ்வைக்கனியைக் குறித்தது. கனிவாய் — கனிந்தவாய் எனினுமாம், வாய் – அதரம். வாய்மொழி யெனினும் பொருந்தும். பனிநாள் – வாடை மிக்க பனிக்காலம். 716

மூன்றாமடி முதன்மடக்கு.

தேங்கானன்முத்தலைக்குந் தில்லைப்பெருந்தகைக்கு
ஓங்காரத்துட்பொருளா மொண்சுடர்க்கு—நீங்கா
மருளாமருளா தரித்துரைக்குமாற்றம்
பொருளாம்புனைமாலை யாம்.

இ - ள். தேம் கானல் — வாசனையுள்ள கழிக்கரைச் சோலையி லுண்டாகிய, முத்து அலைக்கும் — முத்துக்களைக் கொழிக்கிற, தில்லைபெருந்தகைக்கு - தில்லையிலுள்ள பெரியோனுக்கு, ஓங்காரத்து - பிரணவத்தின், உட்பொருள் ஆம் – உட்பொருளாகிய, ஒள் சுடர்க்கு – ஒள்ளிய சோதியாகிய கடவுளுக்கு, நீங்கா – இடையறாத, மருள் ஆம் – ஆசையாகிய, மருள் ஆதரித்து உரைக்கும் — மயக்கத்தை மேற்கொண்டு சொல்லுகின்றசொல், பொருள் ஆம் - பொருளாகும், புனை மாலை ஆம் – அணிதற்குரிய மாலையுமாம்—எ - று.

தேம் – தேன் எனினுமாம். கானல் – கழிக்கரைச்சோலை. மாற்றம் - சொல். 717

ஈற்றடி முதன்மடக்கு.

இவனளவுந்தீயுமிழ்வ தென்கொலோதோயும்
கவளமதமான் கடத்திற்—றிவளும்
மலையார்புனலருவி நீயணுகாநாளின்
மலையாமலையா நிலம்.

இ - ள். மலையா — குறிஞ்சிநிலத் தலைவனே, நீ அணுகாநாளில் - நீ வந்து இவளை யணையாதபோது, தோயும் – பொருந்திய, கவளம் — கவளங் கொள்ளுகின்ற, மதமான் கடத்தின் - மதயானையின் மதநீரொழுக்குப்போல, தவளும் — புரளாநின்ற, அலை ஆர் — அலைகள் நிரம்பின, புனல் அருவி — நீரருவிகளையுடைய, மலையம் - பொதிய மலையிற்பிறந்த, அநிலம் — தென்றற் காற்றானது, இவள் அளவும் — இவள்மட்டிலே, தீ உமிழ்வது — நெருப்பைக் கக்குவதற்குக் காரணம், என்கொலோ – யாதோ (அறிந்திலேம்)—எ - று.

இது தோழிகூற்று. மதமான் – மதயானை. திவளல் – அசைதல் எனினுமாம். 718

முதலடியும் இரண்டாமடியும் முதன்மடக்கு.

நினையாநினையா நிறைபோயகலா
வினையாவினையா மிலமால்—அணையாள்
குரவாருங்கூந்தற்கு முதவாய்க்கொம்பிற்
புரவாளநீபிரிந்த போது.

இ-ள். புரவாள — காவலனே, குரவு ஆரும் கூந்தல் — குரவ மலரை யணிந்த கூந்தலையும், குமுதவாய் கொம்பின் அணையாள் — செவ்வல்லி மலர் போலும் வாயினையும் உடையவளாகிய அவள், நீ பிரிந்தபோது — நீ பிரிந்த காலத்தில், நினை — உன்னை, யாம் நினையா — நாங்கள் நினைத்து, நிறைபோய் அகலா இனையா — நிறையானது எம்மை நீங்குதலால் வருந்தி, வினையாம் இலம் ஆல் — ஒருசெயலு மற்றிருந்தோமாதலால், (எம்மைப் பிரியா தொழி வாயாக)—எ-று.

நிறை — நிறைவு (கற்பு.) வினை — செயல். கொம்பின் — பூங்கொம்பு போல. 719

முதலடியு மூன்றுமடியு முதன்மடக்கு.

அடையாரடையா ரரணழித்தற்கின்னல்
இடையாடுநெஞ்சமே யேழை—உடையோர்
மயிலாமயிலா மதர்நெடுங்கண்மாற்றம்
குயிலாமென்றெண்ணல் குழைந்து.

இ-ள். இடையாடும் நெஞ்சமே - (ஊசற் கயிறுபோல) இடையாயுழலா நின்றமனமே, ஏழை உடை ஏர் — தலைவியின் சாயலழகு, மயிலாம் என்று - மயிலாமென்றும், மதர் நெடுங் கண் — மதர்த்த நெடிய கண்கள், அயிலாம் என்று — வேல்களாமென்றும், மாற்றம் — சொல், குயிலாமென்று — குயிலா மென்றும், குழைந்து எண்ணல் — இளகி நினையா தொழிவாயாக, (நினைவா யாயின்) அடையார் அடை — பகைவ ரடைதற்குரிய, ஆர் அரண் — அரிய அரணை, அழித்தற்கு — அழித்தலுக்கு, இன்னல் — வருத்தமாம்—எ-று.

இது தலைவன் தன் நெஞ்சொடு சொல்லியது.)

அரண் — மதிலரண், நீரரண், காட்டரண், மலையரண் என்பன. அயில் - வேல். 720

முதலடியும் ஈற்றடியும் முதன்மடக்கு.

மானவாமானவா நோக்கின்மதுகரஞ்சூழ்
கானவாங்கூந்தலெங் காரிகைக்குத்—தேனே
பொழியாரந்தார்மேலு நின்புயத்துமேலும்
கழியாகழியா தரவு.

இ-ள். மானவா — மனுகுலவேந்தனே, மான் அவாம் நோக்கின்-மான்கள் ஆசைப்படுகிற நோக்கத்தையும், மதுகரம்சூழ் — வண்டுகள் மொய்த்த, தானவாம் கூந்தல் — மணமுள்ள கூந்தலையுடைய, எம் காரிகைக்கு — எமது தலைவிக்கு, தேனே பொழி — தேன் சொரிகின்ற, ஆர் — ஆத்திமலரால் தொடுக்கப்பட்ட, அம் தார்மேலும் — அழகிய மாலையின்மேலும், நின்புயத்து மேலும் — உன் தோளின்மேலும், கழி ஆதரவு கழியா — மிகுதியாகிய ஆசை நீங்காது—எ - று.

இது தோழி தலைவனுக்குச்சொல்லியது, மதுகரம் — வண்டு, ஆர் - ஆத்தி, ஆதரவு — ஆசை.

721

மூன்றாமடியும் நான்காமடியும் முதன்மடக்கு.

மாதருயிர்தாங்க வள்ளல்வருநெறியில்
பேதுறவுசெய்யும் பெரும்பாந்தள்—யாதும்
வரையாவரையா மெனுமாமதமா
விரையாவிரையா வெழும்.

இ-ள். வள்ளல் — வள்ளலே, மாதர் உயிர்தாங்க — இப்பெண்ணின் உயிரைத் தாங்கும்பொருட்டு, வரும் நெறியில் — நீவரும்வழியில், பேதுறவு செய்யும் — நடுக்கத்தைச்செய்கிற, பெரும் பாந்தள் — பெரும் பாம்புகள், யாதும் வரையா — யாதொன்றையும் வரையாதே கொல்லுகின்ற, வரையாம் என்னும் — மலையாமெனப்படுகிற, மாமதமா — பெரிய மதயானைகளை, இரை ஆ - ஆஹாரமாக நினைந்து, இறையா எழும் — இறைந்துகொண்டு எழும்-எ - று.

இது தோழிசொல்லியது.

வள்ளல் — அன்மைவிளி. பேதுறவு — அச்சம் எனினுமாம். பாந்தள் - பாம்பு பெரும்பாம்பு என்றமையால் மலைப்பாம்பு எனப் பொருள்கொள்க. ()

இரண்டாமடியும் மூன்றாமடியும் முதன்மடக்கு.

குரவார்குழலாள் குவிமென்முலைதாம்
விரவாவிரவா மென்றென்றல்—உரவா
வரவாவரவா மெனநினையாவையம்
புரவாளர்க்கீதோ புகழ்.

இ-ள். உரவா — அறிவுடைய தலைவனே, குரவு ஆர் குழலாள் — குராமலரை யணிந்த கூந்தலையுடைய இவளது, குவி மெல் முலை தாம் — குவிந்த மெல்லிய முலைமீது, விரவா — நீ கூடாத, இரவு ஆம் — இரவிலுண்டாகிற, மெல்தென்றல் - மென்மையாகிய தென்றலின், வரவு — வரவானது, அரவு ஆம் என நினையா — அதனை விழுங்குகின்ற பாம்பாமென்று நினைக்காமல்பிரிகின்றாய், வையம் புரவாளர்க்கு — வையகத்தைக்காக்கும் வேந்தர்க்கு, புகழ் ஈதோ — புகழ் இதுதானோ—எ - று.

இது தோழிகூற்று.

குவிதல் - திரளல், உரம் - அறிவு, புரவாளர் - காத்தற்றொழிலை யுடையவேந்தர். 723

இரண்டாமடியும் ஈற்றடியும் முதன்மடக்கு.

மழையார்கொடைத்தடக்கை வாளபயனெங்கோன்
விழையார்விழையார் மெல்லாடை—குழையார்
தழையாமுணவுங் கனியாமினமு
முழையாமுழையா முறை.

இ-ள். மழை ஆர் - மழைபோன்ற, கொடை - கொடையையுடைய, தடக்கை - நீண்ட கையினையும், வாள் - ஒளியினையுமுடைய, அபயன் - அபயனாகிய, எங்கோன் - எம்மிறைவனது, விழையார் - பகைவர், விழை - விரும்புகின்ற, ஆர் - அரிய, மெல் ஆடை - மெல்லிய ஆடையானது, குழை ஆர் - தழைத்தலையுடைய, தழை ஆம் - தழைகளாம், உணவும் கனி ஆம் - உணவும் கனிகளேயாகும், இனமும் - சுற்றமும், உழை ஆம் - மான்களாம், உறை - உறையிடம், முழை ஆம் - மலைக்குகையாம்—எ - று.

இது சோழனது கொடையையும் வீரத்தையும் புகழ்ந்து ஒரு கவி வாணர் கூறியது. 724

ஈற்றடியொழித்து ஏனையமூன்றடியும் முதன்மடக்கு.

இறைவாவிறைவால் வளைகாத்திருந்தியார்
உறைவாருறைவார் புயலால்—நறைவாய்
வண்டளவுவண்டளவு நாளின்மயிலாலக்
கண்டளவினீர்பொழியுங் கண்.

இ-ள். இறைவா - இறைவனே, இறை - கையிறையிலுள்ள, வால் வளை - வெள் வளைகள், காத்திருந்து - விழாதபடி காத்திருந்து, யார் உறைவார் - யார் உயிரோடு வாழ்வார், உறைவார் புயலால் - துவலைமிக்க புயலினால், நறைவாய் - தேன் பொருந்திய, வண் தளவு - வளப்பமாகிய முல்லை மலரின்மேல், வண்டு அளவும் நாளில் - வண்டுகள் சஞ்சரிக்கிற கார்காலத்தில், மயில் ஆட கண்டளவில் - மயில்கள் ஆடுவதைக் கண்டளவில், கண் - கண்கள், நீர் பொழியும் - நீரைச்சொரியாநின்றன—எ - று.

(இது தோழிகூற்று.)

வால்வளை - வெள்ளிய வளையல், உறை - நீர்த்துளி, புயல் - மேகம். நறை - தேன், தளவு - முல்லை, ஆலல் - ஆடல், கண்டளவில் என்பதற்குக் கண்டு அளவில்லாத என்றுரைப்பினுமாம். 725

முதலயலடி யொழித் தேனைமூன்றடியும் முதன்மடக்கு.

கொடியார்கொடியார் மதின்மூன்றுங்கொன்றை
படியார்பனைத்தடக்கை நால்வாய்க்—கடியா
ருரியாருரியா ரெமையாளவோதற்
கரியார்கரியார் களம்.

இ-ள். கொடியார் — கொடியவராகிய அவுணரது, கொடி ஆர் — கொடிகள் நெருங்கின, மதில் மூன்றும் கொன்றை — மும் மதில்களையு மழித்த, படியார் தன்மையையுடையவர், பனை தடக்கை — பனைபோலும் பெரிய துதிக்கையையும், நால்வாய் — தொங்குகின்ற வாயையுமுடைய யானையின், கடி ஆர் உரியார் — அச்சத்தைத்தருந் தோலையுடையார், எம்மை ஆள உரியார், எம்மை யாளுதற்குரியவர், ஓதற்கு அரியார் — யாவராலும் சொல்லுதற்கரியவர், களம் கரியார் — கண்டங்கறுத்தவர்—எ-று.

மதில் மூன்று — மும்மதில்கள், இவை இரும்பினாலும் வெள்ளியினாலும் பொன்னினாலும் செய்யப்பட்டுள்ளன, இவை முப்புரம் எனவும்படும். 726

ஈற்றயலடி யொழித் தேனைமூன்றடி முதன்மடக்கு.

மலையுமலையு மகிழ்ந்துறையும்வேயும்
கலையுங்கலையும் கடவும்—தொலைவில்
அமரியெமக்கரணு மென்னுமவர்முன்னிற்
குமரிகுமரிமேற் கொண்டு.

இ-ள். மலையும் — மலையினும், அலையும் — கடலினும், மகிழ்ந்து உறையும் — மகிழ்ந்துறைபவளும், கலையும் தேயும் — இளம்பிறையைச் சூடுபவளும், கலையும் கடவும் — கலைமானை நடத்துபவளும், தொலைவு இல் — தொலைவில்லாத, அமரி — போர்த்தொழிலையு முடையவள், எமக்கு அரண் ஆம் — எமக்குக் காவலாகியிருப்பாள், என்னும் அவர்முன் — என்பவர்க்கு முன்னே, அரி மேற்கொண்டு — சிங்கமேற்கொண்டு, குமரி நிற்கும் — துர்க்கையானவள் நிற்பாள்—எ-று.

தொலைவு — தோல்வி. அமர் — போர். அரண் — காவல். அரி — சிங்கம்.

முதலடியொழித் தேனைமூன்றடிக்கண்ணு முதன்மடக்கு.

பாலையாழ்தன்னிற் பதிற்றிரட்டிவெய்தன்றே
மாலைவாய்மாலைவா யின்னிசை—மேலுரை
மேவமர்மேவலர் மெல்லாவிவாட்டாதே
காவலர்காவலராங் கால்.

இ-ள். பாலையாழ் தன்னின் — பாலையாழ் தன்னினும், பூதிற்றிட்டி - இருபது மடங்கு, வெய்து அன்றே — வெம்மையை யுடையதன்றே, மாலை வாய் — அந்திப்பொழுதில், மாலைவாய் — விறலிபாட்டின்கணுண்டாகிய, இன் இசை — இன்பத்தையுடைய இசைமேலாயுள்ள, மேல் உரைமேலவர் - புகழ்ச்சியைப் பொருந்தாதவர், மேவு அலர் — விரும்பிச் சொல்லுகின்ற பழி மொழிமேல் ஆவி — எமது மெல்லியவுயிரை, வாட்டாதோ-வாட்டாதொழி யுமோ, காவலர் — நம் தலைவர், கால் அல்லர் ஆம் கால் — நம்மைக் காவாதவ ரான காலத்து—எ - று.

மாலை — பாட்டு. மேலுரை — புகழ்ச்சி. 728

முற்றுமடக்கு.

வரையவரைய சுரஞ்சென்றூர்மாற்றம்
புரையபுரைய வெனப்பொன்னே—உரையல்
நனையநனைய தொடைநம்மைவேய்வர்
வினையர்வினையர் விரைந்து.

இ-ள். வரைய — (களவொழுக்கம்மாகாது) வரையவேண்டு மாசையிற் பிரிந்து, வரைய — மலைகளுமுடைய, சுரம் சென்றூர் — சுரங்கடந்து போயி னூர், தலைவர், (அவரது) மாற்றம் — (நின்னிற் பிரியேன் பிரியின் ஆற்றேன் என்று முற்காலத்து நம்மை தேற்றிய) வார்த்தை, (இப்பொழுது நமக்கு) புரைய புரைய என — பெரிதாகிய குற்றத்தைத் தந்ததென்று, பொன்னே - பொன்போல்வாய், உரையல் — சொல்லா தொழிவாயாக, நனைய — தேனோ டும், நனைய-குளிர்ச்சியோடுங்கூடிய, தொடை — பூமாலையை, நன்மை வேய் வர் — நமக்குச் சூட்டுவர், (அவர்) வினையர் — பல தொழில்களையும், வினையர் - அறிவினையுமுடையராதலால், விரைந்து — விரைந்துவந்து—எ - று.

வரைதல் — மணஞ்செய்தல் சுரம் — பாலைநிலம். பூரை — பெருமை. புரை — குற்றம். பொன் — திருமகள். தொடை — பூமாலை. வேய்தல் — சூடு தல். 729

இடைமுற்று மடக்கு.

மனமேங்குழைய குழையவாய்மாந்தர்
இனநீங்கரிய கரிய—புனைவதனத்
துள்வாவிவாவிக் கயலொக்குமென்னுள்ளம்
கள்வாளவாளவாங் கண்.

இ-ள். மனம் ஏங்கு — மனந்தளர்ந்த, உழைய — மானின் நோக்கத்தை யுடையவுமாய், குழையவாய் — குழையத் தொடர்வனவுமாய், மாந்தர் இனம்

நீங்கு அரிய — இளைஞர் கூட்டம்விட்டு நீங்குதற் கரியனவுமாய், கரிய — கரியனவுமாயிருப்பன, புனை — அலங்கரிக்கப்பட்ட, வதனத்துள் — முகத்தில், வாவி — உலாவி, வாவி கயல் ஒக்கும் — பொய்கைக் கயலொக்கும், என் உள்ளம் — என் உள்ளத்தை, கள் வாள் — களவு கொள்வாளுடைய, அ — அந்த, வாள் ஆம் கண் — வாள்போலுங் கண்கள் — எ - று.

உழை - மான், வாவி — தடாகம், கயல் — சேல்மீன், கள்ளல் — வஞ்சித்தல், வாள்வாம் என்பதற்கு வாள் விரும்புகின்ற என்றுரைப்பினுமாம். 730

இறுதிமற்று மடக்கு.

மாலையருளாது வஞ்சியான்வஞ்சியான்
மேலையமரர்கடை வேலை—வேலை
வளையார்திரைமேல் வருமன்னமன்ன
இளையாளிவளை வளை.

இ - ள். வஞ்சியான்-வஞ்சிக்காவலன், மாலை-தன் மார்பிற் பூமாலையையும், மேலை — முற்காலத்து, அமரர் கடை வேலை — தேவர்கள் கடையும் போது, வேலை — கரையையும், வளை — சங்குகளையும், ஆர் — பொருந்திய, திரைமேல் வரும் — கடலிற் றோன்றின, அன்னம் அன்ன — திருமகளாகிய அன்னத்தை யொத்த, இளையாள் — பேதைப் பருவத்தினளாகிய, இவள் - இத்தலைவியின், ஐ - அழகிய, வளை — வளைகளையும், அருளாது — கொடாமல், வஞ்சியான் — வஞ்சனை செய்வானல்லன் — எ - று.

வஞ்சியான் — வஞ்சி நகரத்தை யுடையவன், வஞ்சிநகர் — கருவூர், வேலையிரண்டனுள் முன்னது — பொழுதையும் பின்னது கரையையுமுணர்த்தின, வளை — சங்கு, ஐ — அழகு. 731

முதற்கண்ணு மிடைக்கண்ணு முற்றுமடக்கு.

கொண்டல்கொண்டலர் பொழிறொறும்பண்ணையாய்ப்
　　பண்ணையாயத்துள்ளார்
வண்டல்வண்டலர் தாதுகொண்டியற்றலின்
　　வருமணமணன்முன்றிற்
கண்டல்கண்டக மகிழ்செயவோதிமங்
　　கலந்துறைதுறைவெள்ள
மண்டன்மண்டல முழுதுடன்வளைதரு
　　வளைதருமணிவேலை.

இ - ள். கொண்டல் கொண்டு - கீழ் காற்றினால், அலர் — மலர்கின்ற, பொழில் தொறும் — சோலைகள் தோறும், பண்ணை ஆய் - இசையை யாராய்

கின்ற, பண்ணை — விளையாடற் கூட்டமாகிய, ஆயத்து உள்ளார் - ஆயக்கூட்டத்துள்ள மகளிர், வண்டல் — சிற்றில, வண்டு அலர் — வண்டுகள் சத்திக்கிற, தாதுகொண்டு இயற்றலின் — தாதுக்களைக்கொண்டு செய்தலால், வரும் மணம் - மணம் வீசுகின்ற, மணல் முன்றில் - மணல் முற்றமாகிய, கண்டல் - தாழையின் மீது, கண்தக மகிழ்செய — (கண்டாரது) கண்கள் களிக்கும்படி, ஒதிமம் — அன்னங்கள், கலந்து உறை — கூடியிருக்கின்ற, துறை வெள்ளம் - துறையில் வெள்ளத்தைக்கொண்டு, மண்டல் — ஏரு தொழிவாயாக, மண்டலம் முழுது — பூ மண்டல முழுதையும், உடன் வளைதரு — ஒருமிக்க வளைந்த, வளை — சங்குகள், தரு — தந்த, மணி — முத்துக்களையுடைய, வேலை - கடலே—எ - று.

பண் — இராகம், வண்டல் — மகளிர் விளையாட்டு, தாது — மகரந்தம், ஒதிமம் — அன்னம், வேலை — கடல், இது அண்மை விளியாதலால் இயல்பாயிற்று. 732

முதற்கண்ணு மிறுதிக்கண்ணு முற்றுமடக்கு.

நிரையாநிரையா மணிபோனிறை கோடல்கோடல்
வரையாவலரையா மிருண்முன்வரு மாலைமாலை
விரையாவிரையா மெழுமின்னொளி மேகமேகம்
உரையாவுரையா ரினுமொல்லன முல்லைமுல்லை.

இ - ள். நிரை ஆ — வரிசையாகிய பசுக்களின், நிரை ஆம் மணிபோல் - ஒழுங்காகிய மணியோசைபோல, நிறை — எங்கள் நிறையை, கோடல் — கவராதே, கோடல் — காந்தளே, வரையா — அளவிடுதற்கரிய, அரை ஆம் இருள் முன் — அரையா மிருளுக்குமுன்னே, வரும் — வருகின்ற, மாலை — மயக்கத்தைச் செய்கின்ற, மாலை - மாலைக் காலமானது, விரையா — விரைந்து, இரையா — இரைச்சலிட்டு, எழும் - எழுகின்ற, மின் ஒளி - மின் னொளியையுமுடைத்தாய், மேகம் — செல்லுகின்ற, மேகம் — மேகங்களும், உரையா - சொல்லப்படாத, உரையாரினும் — புகழையுடைய தலைவரினும், ஒல்லன - பகையாயின, முல்லை — முல்லை நிலத்துள்ள, முல்லை — முல்லைக்கொடிகளும்—எ - று.

அரையாமிருள் — அர்த்தராத்திரி. மாலை — அந்திப்பொழுது. 733

இடைக்கண்ணு மிறுதிக்கண்ணு முற்றுமடக்கு.

வருகம்புளினம் புளினம்பயில் வேலைவேலை
ஒருகாலுலவா வுலவாவரு மோதமோத
வருகேதகை கேதகைசேர்தரு மன்னமன்ன
பெருகாதன வேதனவோசை மாதர்மாதர்.

இ - ள். வரு-வாராநின்ற, கம்புள் இனம்-கம்புட்கூட்டங்கள், புளினம் - மணற்குன்றுகளிலே, பயில்வேலை — சஞ்சரிக்குங்காலத்தில், வேலை — கடலா

னது, ஒருகாஃ உலவா – ஒருகாலுங் குறையாமல், உலவா – உலாவி, ஓதம் மோதவரும் — கரையை மோதவாராநின்றது, அருகே – அருகேநின்று, தகை – தடுக்கப்பட்ட, கேதகை – தாழைச் செடிகளின்மேல், அன்னம் சேர் தரும் – அன்னங்கள்சேரும், (ஆதலால்) மன்ன — தலைவனே, தனம் – தனங்களின், ஏர் அசை – அழகிழந்த, மாதர் – மாதருடைய, மாதர் – காதலானது, பெரு காதனவே – பெருகாதொழியுமே—எ - று.

கம்புள் - சம்பங்கோழி. தகைதல் – தடுத்தல். மாதர் – ஆசை. 734

அடிதொறு மூன்றிடத்து மடக்கு.

களைகளையமுளரியரு கடைகடையமகளிர்கதிர் மணியுமணியும்
வளைவளையகரதலமு மடைமடையமதுமலரு மலையமலைய
இளையிளைஞர்கிளைவிரவி யரியரியின்மிசைகுவளை மலருமலரும்[தம்.
கிளைகிளைகொளிசையளிகண் மகிழ் மகிழ்செய்கெழுதகையமருதமரு

இ - ள். களை களைய – களை கடியும்பொருட்டு, முளரி அருகு அடை – தாமரையினருகேயடைந்த, கடைய மகளிர் – கடைசியரது, கதிர் மணியும் – ஒளியுள்ள மணிகளும், அணியும் – அணிகின்ற, வளை – வளைந்த, வளைய – வளையலணிந்த, கரதலமும் – கையும், அடை – அடைத்த, மடை – மடையிலுள்ள, மது மலரும் – தேனையுடைய மலர்களும், மலைய மலைய – மிகவும் மாறுபடாநிற்க, இளை இளைஞர் – இளங் குறுமாக்கள், கிளை விரவி – சுற்றங் கூடி, அரி – அரிந்த, அரியின்மிசை – அரியின்மீதே, குவளை மலரும் அலரும் – குவளைப்பூவும் மலராநிற்கும், கிளை – இனத்துடனே, கிளைகொள் இசை – கிளையென்னும் நரம்பினின்று முண்டாகின்ற ஓசைபோல, அளிகள் – வண்டுகள், மகிழ் — மகிழ மலரினின்று, மகிழ்செய் – மகிழ்ச்சியைச் செய்கின்ற, கெழுதகைய – விளக்கத்தையுடைய மருதம் – மருதமரங்கள் நெருங்கின, மருதம் – மருதநிலம்—எ - று.

அரி – நெல்லரி. 375

இடையிட்டுவந்த முதனீ முற்றுமடக்கு.

தோடுகொண்டளி முரன்றெழக்குடைபவர் குழல்சோர்ந்த
தோடுகொண்டதே மலர்சுமந்தகில் கமழ்ந்தவர் தந்
தோடுதைந்தசெஞ் சாந்தணிமுலை யிடைதோயத்
தோடுதண்பு னனித்திலந்துறைதொறுஞ் சொரியும்.

இ - ள். தோடுகொண்டு — கூட்டங்கொண்டு, அளி முரன்று எழ - வண்டுகள் ஒலித்து எழ, குடைபவர் – நீராடும்மாதரது, குழல்சோர்ந்த – கூந்தலினின்றும் சோர்ந்த, தோடுகொண்ட – இதழ்களையுடைய, தேம் – தேனோடு கூடிய, மலர்சுமந்து — மலரைத்தாங்கி, அகில் கமழ்ந்தவர் தம் – அகில்மணம்

கமழப்பெற்ற மாதருடைய, தோள் துதைந்த — தோளைச் செறிந்த, செஞ் சாந்து அணி — செஞ்சந்தனம் அணியப்பெற்ற, திரள்முகை இடை - திரண்ட தனங்களின்மீது, தோயத்து ஒடு — பெருக்கத்தோடு ஓடாநின்ற, தண்புனல் - குளிர்ந்த நீரானது, நித்திலம் — முத்துக்களை, துறைதொறும் — துறைகள் தோறும், சொரியும் - குவிக்கும் — எ - று.

முரலல் — சத்தித்தல், குடைதல் — நீராடுதல். 736

இடையிட்டுவந்த இடை முற்றுமடக்கு.

பரவிநாடொறும் படியவாம்பல் புகழ்ப்பரப்பின்
இரவிசீறிய படியவாம்பரி யெரிகவர
விரவிமான்பயில் படியவாம்வேய் தலைபிணங்கும்
அருவிவாரணம் படியவாம்புலர் பணைமருதம்.

இ - ள். பரவி — துதித்து, நாள்தொறும் — தினந்தோறும், படி அவாம் - உயர்ந்தோர் விரும்புகின்ற, பல் புகழ்ப்பரப்பின் — பல்புகழை யுடைத்தாகிய நாடுகளுடனே, இரவி சீறிய — செம்பியன் சீறிய, படிய - சிறிய ஊர்களில், வாம்பரி — வாவி அழிக்கின்ற, எரி கவர — நெருப்பினால் கொள்ளப்பட்ட, மான் விரவி பயில் — மான் கூட்டங்கள் திரண்டு சஞ்சரிக்கிற, படிய வாம் - தன்மையவாம், வேய்தலை பிணங்கும் — மூங்கில்கள் செறியும், வாரணம் - அந்தச் செம்பியன்யானை, படிய — புகுந்து கலக்க, அருவி — நீரானது, புலர் - புலரும்படியான, பணை — தடங்களையுடைய, மருதம் ஆம் — வயல் மருத மாம் — எ - று.

படி — உலகம், அது இவ்விடத்தில் உயர்ந்தோரைக் குறித்தது, எரி - நெருப்பு. 737

இடையிட்டுவந்த இறுதி முற்றுமடக்கு.

சொன்னநாளிது சுரும்பிமிரிதழி பொன்கால
மின்னுவாள்விட வில்வளைத் தூன்றியகால
இன்னகார்முகி லினமிருண்டெழு தருகால
மன்னர்வாரலர் தான்வருமயின் மருங்கால.

இ - ள். சொன்ன நாள் இது — தாம் வருவோமென்று சொன்ன நாள் இதுவாயிருந்தது, சுரும்பு இமிர் — வண்டுகள் பாடுகின்ற, இதழி-கொன்றை கள், பொன் கால — பொன் பொழிய, மின்னு — மின்னனது, வாள்விட - ஒளிவீச, வில்வளைத்து — இந்திரதனுசை வளைத்து, ஊன்றிய கால — ஊன்றிய கால்களை யுடையனவாகிய, இன்ன — இப்படிப்பட்ட, கார்முகில் இனம் - கார்காலத்து மேகக்கூட்டங்கள், இருண்டு எழுதரு காலம் — இருண்டு எழு கின்ற காலத்திலும், மன்னர் — நம் தலைவர், வாரலர் — வந்திலர், மயில் — மயில்

கள், மருங்கு, ஆல — பக்கங்களில் ஆடிக்கொண்டிருக்க, தான்வரும் — கார்ப் பருவந்தான் வாராநின்றது—எ - று.

இதழி — கொன்றைமரம். ஆலல் — ஆடுதல். காலல் — உமிழ்தல். 738

இடையிட்டும் இடையிடாதும் வந்த இடையும்
இறுதியு முற்றுமடக்கு.

வாமானமான மழைபோன்மத மானமான
நாமானமானக முற்றுழக மானமான
தீமானமானவர் புகாத்திற மானமான
காமானமானகல் சுரங்கனன் மானமான.

இ - ள். வாம்மான — தாவுகின்ற மான்களையுடையன, மான மழை போல் — பெரிய மேகம்போன்று, மதம் ஆனமான — மதம்பொருந்திய யானைகளையுடையன, நாம் ஆனமான — அச்சத்தைத்தருகிற புலியினது, நகம் உற்று — நகம் பொருந்துதலால், ஆழ் அகம் ஆனமான — தாழ்ந்த மனத்தையுடைய விலங்குகளை யுடையன, தீமான — தீமையையுடையன, மானவர்புகா — மக்கள் ஊடாத, திறம் ஆனமான — திறமையாகிய தன்மையையுடையன, காமான — சோலைகளை ஒப்ப, மானகல் — வலிய கற்களையுடையன, சுரமகனல்மானமான — இத்தன்மையையுடைய பாலைவழிகள் நெருப்பினளவாயுள்ளன.

தீமை — தீம் என ஈற்றுயிர் கெட்டது. மானம் — அளவு. 739

வருமறைபல் முறைவசையறப் பணிந்தே
மதியொடுசடை முடிமருவுமப் பணிந்தே
அருநடநவில்வது மழகுபெற்ற மன்றே
யருளொடுகடவு வதணிகொள்பெற்ற மன்றே
திருவடிமலரான திகழொளிச் சிலம்பே
தெளிவுடனுறைவது திருமறைச் சிலம்பே
இருவினைகளைபவ ரடைபதத்த னன்றே
யிமையவர்புகலிறை யெனநினைத்த னன்றே.

இ - ள். வரும்மறை — உண்டாகிய வேதங்கள், பலமுறை — பலகாலும், வசையறப் பணிந்து — தம் குற்றமறத் தொழுது போற்ற, சடைமுடி — சடையையுடைய முடியில், மதியொடுமருவும் - பிறையோடுகூடின, அப்பு அணிந்து — கங்கையைத்தரித்து, அருநடம் நவில்வதும் — அரிய நடனத்தைச் செய்வதும், அழகுபெற்றமன்றே - அழகுடைய திருவம்பலத்தே, அருளொடு கடவுவது — விருப்பத்தோடு ஏறி நடத்துவது, அணிகொள்பெற்றம் அன்றே - அலங்காரத்தைப்பெற்ற இடபமல்லவா, திருவடிமலரான் — திருவடித்தாமரை

யில் விளங்குவன, திகழ் ஒளி சிலம்பே — பிரகாசிக்கிற ஒளியையுடைய சிலம்பே, தெளிவுடன் உறைவது — விளக்கத்தோடு எழுந்தருளியிருப்பது, திருமரைச் சிலம்பே — அழகிய வேதரூபமான கைலைமலையே, இருவினை களைபவர் — இருவினைகளையும் களைந்தவர், அடை — அடைகின்ற, பதத்தன் - பாதங்களையுடையவன், அன்றே — அநாதி காலத்திலே், இமையவர்புகல் - தேவர்களுக்குப் புகலிடமாகிய, இறையென நினைத்தல் — முதல்வனென்று தியானித்தல், நன்றே — அழகேயாம்—எ - று. 740

அனையகாவலர் காவலர்காவலர்
இனையமாலைய மாலையமாலைய
எனையவாவிய வாவியவாவிய
வினையமாதர மாதரமாதரம்.

இ - ள். அனைய — அத்தன்மையாகிய, கா அலர் — சோலையின் மல ராகிய, கா அலர் — காமன் கணைகளை, காவலர் — நம் தலைவர் காத்தலிலர், இனைய — இத்தன்மையாகிய, மாலைய — மயக்கத்தைத்தருகிற, மாலை - மாலைப் பொழுது, அ மாலைய — அத்தன்மைய, என்னை அவாவிய — என்னை நீங்காது காதலித்த, ஆவிய — உயிர்போன்ற, ஆவிய — அறிவையுடைய, வினையமாது - தோழியானவள், அரம் — அரத்தை ஒத்திருக்கின்றாள், ஆதரம் — ஆசையா னது, மாதரம் — மிகுதியாயிருக்கின்றது—எ - று.

அம்மா — வியப்பிடைச்சொல். 741

முதலீரடியு மடக்கு.

விரைமேவு மதமாய விடர்கூடு கடுநாக
விரைமேவு மதமாய விடர்கூடு கடுநாக
வரைமேவு நெறியூடு தனிவாரன் மலைநாட
நிறைமேவு வளைசோர விவளாவி நிலைசோரும்.

இ - ள். விரைமேவும் மதம் ஆய — வாசனையுள்ள மதநீரையுடைய, இடர்கூடு — துன்பத்தைச் செய்கிற, கருநாகம் — கடிய யானைகளை, இரை மேவு — இரையாக விரும்புகிற, மதம் ஆயவிடர்கூடு — வலிய முழைகள் உறைகின்ற, கடுநாகம் — நஞ்சையுடைய பாம்பையுடைய, வரைமேவு நெறி யூடு — மலைகளடர்ந்த வழியில், தனிவாரல் — தனியே வாராதொழிவாயாக, மலைநாட - குறிஞ்சிநிலத்தலைவனே, (வருவையாயின்) இவள் — இந்தப்பெண் ணானவள், நிறைமேவு வளைசோர — வரிசையாகிய வளை கழலும்படி, ஆவி நிலைசோரும் — உயிர்நிலை தளராநின்றாள்—எ - று.

விடர் — மலைமுழை, வெடிப்பு எனினுமாம். கடு — நஞ்சு. 742

முதலடி மூன்றாமடியு மடக்கு.

கடன்மேவு கழிகாதன் மிகநாளு மகிழ்வார்கள்
உடன்மேவு நிறைசோர மெலிவாட னுயிர்நோவு
கடன்மேவு கழிகாதன் மிகநாளு மகிழ்வார்கள்
உடன்மேவு பெடைகூடு மறுகாலு முறையாகொல்.

இ-ள். கடன்மேவு — முறையாகப்புணர்கின்ற, கழிகாதல்மிக — மிக்க ஆசையானது வளர, நாளும் — நாள் தோறும், மகிழ்வார்கள் உடன் — மகிழ்வார்களோடு கூடிக்கொண்டு, மேவும் நிறைசோர — பொருந்திய நிறைவாட, மெலிவாள் தன் - மெலிகின்றவளாகிய இந்தப்பெண்ணின், உயிர்நோவு - உயிர்த் துன்பத்தை, கடன்மேவுகழி — கடலிற் பொருந்திய கழிக்கண், காதல்மிக - ஆசை மிகும்படி, நாளும் — காலந் தோறும், மகிழ்வார் — களிப்பு மிக்க, கள் மலர்க்கள்ளை, உடன்மேவு பெடைகூடும் — உடன்பொருந்திய பெடையோடு கூடிய, (நம் தலைவனுக்கு) அறுகாலும் — வண்டுகளும், உரையாகொல் - சொல்லாவோ — எ - று.

கடன் — முறை. நிறை — கற்பு. அறுகால் — வண்டு. 743

இடை யீரடியு மடக்கு.

கருமாலை தொறுகாதல் கழியாது தொழுதாலு
முருமாய மதனாக மடுமாறு புரிவார்முன்
னுருமாய மதனாக மடுமாறு புரிவார்முன்
வருமாய வினைதீர வொருநாளு மருளார்கொல்.

இ-ள். கருமாலைதொறு - பிறவித்தொடர்ச்சிதோறும், காதல்கழியாது - அன்புநீங்காமல், தொழுதாலும் — தம்மைவணங்கினாலும், உருமாய — வடி வழியும்படி, மதன் ஆகம் அடுமாறுபுரிவார் — காமனுடலை யழியச்செய்வார், முன் — எதிரே, உரும் ஆய — உருமுப்போலவந்த, மதன்நாகம் — மதத்தை யுடைய யானையை, அடுமாறுபுரிவார் — கொல்லு மியல்பினையுடையார், முன்வரும் — பழமையாய் வருகின்ற, மாயவினைதீர — வஞ்சவினைநீங்க, ஒரு நாளும் — ஒருகாலமும், அருளார்கொல் — (எமக்கு) அருள் செய்யார் போலும் — எ - று.

கரு — பிறவி. உரும் — இடி. நாகம் — யானை. அடுதல் — கொல்லுதல். ()

முதலடியு மீற்றடியு மடக்கு.

மறைநுவல் கங்கைதாங்கினார்
நிறைதவ மங்கைதாங்கினார்
குறையென வண்டர்வேண்டவே
மறைநுவல் கங்கைதாங்கினார்.

இ-ள். மறைநுவல் — வேதங்களாற் புகழ்ந்துரைக்கப்பட்ட, கங்கை தாங்கினர் — கங்கையைத் தரித்தார், நிறைதவம் - நிறைந்த தவத்தையுடைய, மங்கை — உமாதேவியை, தாங்கினர் — (இடப்பாகத்தில்) தாங்கினர், குறை என — ஏது குறையிது வென்று, அண்டர் வேண்ட — தேவர்கள் விரும்பி, இர்க்குறை — வேதரஹஸ்யங்களை, நுவல் — சொல்லுகிற, கம் — பிரமன் தலையை, கை தாங்கினர் — கையில் தரித்திருந்தார்—எ - று.

நுவலல் — சொல்லல். மறை — இரகசியம். கம் — தலை. (பிரமகபாலம்.) ()

கடை யீரடியு மடக்கு.

கொல்லியம்பொருப்பனை மேவார்கோநகர்
இல்லரிமேவுவ தியம்பல்வேண்டுமே
வல்லியந்தாமரை வனங்களாயின
வல்லியந்தாமரை வனங்களாயின.

இ-ள். கொல்லியம் பொருப்பனை — கொல்லி மலையையுடையவனாகிய சேரனை, மேவார் — அடையாராகிய, கோநகர் — அரசர் நகரத்து, இல் - மாளிகைகளை, அரிமேவுவது — எரிகவர்வதை, இயம்பல் வேண்டுமோ - சொல்லுதலும் வேண்டுமோ, வல்லியந்தாமரை - கொடிகளையுடைய அழகிய தாமரைகளையுடைய, வனங்கள் ஆயின — நீர்த்தடங்களாயின யாவும், வல்லியம் — புலியும், தாம் மரை — தாவுகின்ற மரையுமுள்ள, வனங்கள் ஆயின - காடுகளாய் விட்டன—எ - று.

பொருப்பு — மலை. அரி — நெருப்பு. வல்லி — கொடி. வனம் — நீர். வல்லியம் — புலி. 746

இரண்டாமடியு மீற்றடியு மடக்கு.

நலத்தகைபெறவிரு சரணமேத்துநம்
குலத்தகைபணிகொளே காம்பரத்தனே
நலத்தகைமகளொரு பாகநண்ணுமேல்
குலத்தகைபணிகொளே காம்பரத்தனே.

இ-ள். நலத்தகைபெற — நலமிகுதிபெற விரும்பி, இருசரணம் ஏத்தும் — இரண்டு சீர்பாதத்தையும் துதிக்கின்ற, நம் குலத்த கை — நம் குலத்துள்ளார் கைகளை, பணிகொள் — பணிகொள்ளுகின்ற, ஏகாம்பரத்தனே - ஏகாம்பரத்தையுடையவன். நலத்தகைமகள் — நன்மைமிகுந்த தலைமகளை, ஒருபாகம் நண்ணும்-ஒருபக்கத்திற் சேர்ப்பான், மேல்குலத்தகை - மேன்மையாகிய சாதியிற்பிறந்த, பணிகொள் — பாம்புகளாற் புனையப்பட்ட, ஏக அம்பரத்தின் — ஒற்றையாடையை யுடையான்—எ - று.

ஏகாம்பரத்தன் இரண்டனுள் முன்னது ஒற்றை மாமரத்தையுடைய வன் எனவும், பின்னது ஒற்றை யாடையை யுடையவன் எனவும் பொருள் படும், பணியிரண்டனுள் முன்னதற்குப் பணிவிடை யென்றும், பின்னதற்கு பாம்பென்றும் பொருள் கொள்க. 747

ஈற்றடியொழித் தேனை மூன்றடியு மடக்கு.

காமரம்பயி னீரமதுகரம்
காமரம்பயி னீரமதுகரம்
காமரம்பயி னீரமதுகரம்
நாமரந்தை யுறனினையார்நமர்.

இ-ள். காமரம் — சோலையில் மரந்தோறும், பயில் — நெருங்கின, மது கரம் நீர — வண்டினமானவை, காமரம் பயில் நீர — காமரப்பண் பாடுகின்ற நீர்மையையுடையன, மது கரம் — தேனைப் பொழிகின்ற, காமர் அம்பு - மன் மத பாணமானது, அயில் நீர — வேலின் தொழிலை யுடையவாயின, மது கரம் நாம் — வேனிற்காலத்தில் எதிர்ப்பட்ட நாம், அரந்தை உறல் — துன்பப் படுதலை, நமர் நினையார் — நம் தலைவர் நினையாதொழிந்தார்—எ-று.

காமர் — காமதேவர், அயில் — வேல், மது — தேன், அது இவ்விடத்து, வசந்தகாலத்துக்காயிற்று. அரந்தை — துன்பம். 748

முதலடியொழித் தேனை மூன்றடியு மடக்கு.

வரியவாங்குழன் மாதரிளங்கொடி
அரியவாங்கய தானவனங்களே
அரியவாங்கய தானவனங்களே
அரியவாங்கய தானவனங்களே.

இ-ள். வரி — வண்டுகள், அவாம் — விரும்புகின்ற, குழல் — கூந்தலை யுடைய, மாதர் இளங்கொடி — எனக்கு விருப்பத்தைச் செய்கின்ற இளங் கொடி போல்வாளே, அரிய ஆங்கு — அடைதற்கரிய அவ்விடத்து, அயம் - பள்ளத்திலுண்டான, தான வனங்கள் — நீர்களாவன, அரி அவாம் — வண்டு கள் தாவுகின்ற, கயம் — யானைகளின், தான வனங்களே — மதநீர்களே, அரிய ஆம் — சிங்கங்கள் உலாவப்பெற்ற, கயம் தானம் — பெரிய இடத்தோடு கூடின, வனங்களே — காடுகளே—எ-று.

இளங்கொடி — அண்மைவிளி. அரி — சிங்கம். தானம் — மதநீர். 749

இரண்டாமடியொழித் தேனை மூன்றடியு மடக்கு.

கடியவாயின காமருவண்டினம்
அடியவாவகன் றுருழைவாரலர்

கடியவாயின காமருவண்டினம்
கடியவாயின காமருவண்டினம்.

இ-ள். கடிய ஆயின — விளக்க முடையனவாகிய, காமர் — அழகு பெற்ற, வண்டு இனம் — வளையல் தொகுதிகள், அடிய ஆ — கழன்று அடியிலே விழக்கண்டும், அகன்றூர் — நம்மைப் பிரிந்தவர், உழை — நம்மிடத்து, வாரலர் — வந்திலர், கடி அவாயின — மணத்தை விரும்பாநின்றன, காமரு - சோலைகளில் சஞ்சரிக்கிற, வண்டு இனம் — வண்டின் கூட்டம், காமர் வண் தினம் — அழகுள்ள வளவிய நாட்கள், கடிய ஆயின — அஞ்சத் தகுந்தனவாயின — எ-று.

கடி — விளக்கம். அடி — கால். கடி — மணம். கடிய - கடுமையையுடையன. காமர் இரண்டனுள்ளும் உகரம் சாரியை. 750

மூன்றுமடியொழித் தேனை மூன்றடியு மடக்கு.

கோவளர்ப்பன கோநகரங்களே
கோவளர்ப்பன கோநகரங்களே
மேவளக்கர் வியன்றிரைவேலைசூழ்
கோவளர்ப்பன கோநகரங்களே.

இ-ள். கோ வளர்ப்பன கோ நகரங்கள் — ஒளியை மிகுப்பன தலைமையுடைய நகரங்கள், கோவளர்ப்பன கோ நகரங்கள் — செம்பியன பெருக்குவன வேற்றரசருடைய திறைகளே, மேவு அளக்கர் வியன் திரை வேலைசூழ் - பொருந்திய கடலானது பெரிய திரையோடுங் கரையோடுஞ் சூழப்பட்ட, கோவளர்ப்பன கோ நகரங்கள் — நில வலயத்தைக் காப்பன இச்செம்பியனுடைய கைகள் — எ-று.

கரம் — இறை கோ, சோழன் செம்பியன் — சோழன். 751

நான்கடியு மடக்கு.

வானகந்தரு மிசையவாயின
வானகந்தரு மிசையவாயின
வானகந்தரு மிசையவாயின
வானகந்தரு மிசையவாயின.

இ-ள். வானகந்தரும் இசைய வாயின — மேகங் கடலினிடத்தில் கொடுக்கும் ஓசையோடு கூடியிருந்தன, வானகந்தரும் மிசையவாயின - ஆகாயத்தைக்கவர்ந்துகொள்ளும் எழுச்சியை யுடையவாயின, வானகந்தரும் இசையவாயின — விண்ணுலகத்தையொக்கும் புகழையுடையன, வானகந்தரும் மிசையவாயின — மரங்களை யுச்சியிலேயுடையன பெரியமலைகள் — எ-று.

இச் செய்யுள் ஏகபாத மென்றுஞ் சொல்லப்படும். முதலடியிலுள்ள வான் - மேகம். இசை — ஓசை. இரண்டாமடியிலுள்ள வான் — ஆகாயம்.

எழுச்சி - உயர்ச்சி. மூன்றாமடியிலுள்ள வான் - விண்ணுலகம். நான்காமடியிலுள்ள வான் — பெருமை. நகம் - மலைகள். மிசை - உச்சி. 752

இயமாவி யமகம்.

உமாதர னுமாதரன்
உமாதர னுமாதரன்
உமாதர னுமாதரன்
உமாதர னுமாதரன்.

இ-ள். உமாதரனும் — உமாதேவியை யிடப்பாகத்திற் றரித்தவனும், ஆதரனும் — ஆதரிக்கின்றவனும், மாதரனும் — மானைத்தரித்தவனும், மாதரனும் — திருமகளைத் தரித்தவனும், ஆதரனும் — ஆ நிரையைக் காத்தவனும், மாதரனும் — யானைத்தோலைத் தரித்தவனும், ஆதரனும் — இடபத்தை நடத்துவோனும், மாதரன் பெருமையைத்தரித்த முக்கட் கடவுளேயாவன்-எ-று.

இதனை அளவடிச் செய்யுளாக்கின் செந்துறையென்றுஞ் சொல்லப்படும். மா — மான். மா — திருமகள். ஆ — பசு. மா — யானை. இது அதன் றொழுக்காயிற்று. ஆ — இடபம். மா — பெருமை. 753

இரண்டடிப்பாடக மடக்கு.

பணிபவனந் தனதாக மன்னுவார்
பணிபவனந் தனதாக மன்னுவார்
அணியெனவெய்து மன்ப ராகமே
அணியெனவெய்து மன்ப ராகமே.

இ-ள். பணிபவனம் தனது ஆகம் மன்னுவார் — பாம்புகளுக்கு இடம் தனது மார்பகமாக நிற்பார், பணிபவன் நந்தல் நதாக மன்னுவார் — தாழ்ந்த பிறப்பு இறப்பு இல்லையாக நிலைபெறுவார். அணியென எய்தும் அன்பர் ஆகமே அழகென்றுசொல்ல வுறைவதும் அன்பரது உள்ளமே, அணியென எய்தும் மன்பராகம் — அலங்காரமென்றுசொல்ல விரும்புவதும் என்றுமுள்ள திருவெண்ணீற்றை—எ-று.

பவனம் — இடம். பணிபவம் - தாழ்ந்தபிறப்பு. நந்தல் — இறப்பு, நதாக - இல்லையாக. 754

கோடாராவிப் பாற்குருகே
கோடாராவிப் பாற்குருகே
கொண்டற்போது மருங்கடலே
கொண்டற்போது மருங்கடலே

வீடாவிருப்புக் காப்புள்ளே
வீடாவிருப்புக் காப்புள்ளே

வீயுந்துயர முண்டகமே
வீயுந்துயர முண்டகமே

நாடாமேகாம் பரத்தருவி
நாடாமேகாம் பரத்தருவி

நற்காஞ்சிவனத் தானத்தான்
நற்காஞ்சிவனத் தானத்தான்

சூடாமலர்க்கண் டலந்தேனே
சூடாமலர்க்கண் டலந்தேனே

சுற்றமலைவாய்த் தவராலே
சுற்றமலைவாய்த் தவராலே.

இ-ள். கோடு ஆர் — ஆவிப்பால், குருகே — கரைபொருந்திய தடத்தின் கண்ணுள்ள குருகுகளே, இப்பால் குருகோள்தாரா — இக்கையினிடத்துள்ள வளையல்கள் கொள்ளாநில்லா கொண்டல்போதும் அருகடலே — மேகம்முகக்கும் அரிய கடலே, மருங்கு அடல் கொண்டல்போதும் — பக்கத்துநின்று வருத்துதற்கு கீழ்காற்றேயமையும், காவீடா இருப்புபுள்ளே — சோலையை வீடாக இருத்தலையுடைய புட்குலமே, விருப்பு காப்பு உள்வீடா — ஆசைக்கட்டு மனத்தின்கண் நெகிழாது, வீ உந்து உயர் அம்முண்டகமே — வண்டுகள் அலைக்கின்ற உயர்ந்த அழகிய தாமரையே, அகம் வீயும் துயரம் உண்டு - வீட்டிலுள்ளோரால் இறத்தற்கேதுவாகிய துன்பமுண்டு, நாள்தாம் மேகாம்பரத்து அருவி — உடுக்கள் தாவுகின்ற மேகங்களையுடைய ஆகாயத்தினின்றும் வீழ்கின்ற நீரருவியையுடைய, நாடு ஆம் ஏகாம்பரத்தருவி — நாட்டிலுண்டாம் ஒரு மாமரத்தினையுடைய, நல் காஞ்சி வனத்தான் — அழகிய காஞ்சி வனத்தினையுடையவன், நத்தான் — நஞ்சுண்டலையுடையவன், நற்கு ஆம் சிவன் — நன்மையையுடைய சிவபெருமான், நத்தான் அத்தரன் — சங்கபாணிக்கு மைத்துனன். சூடாமலர் கண்டலம் தேனே — சூடவொண்ணாத் தாழைமலரினிடத்துள்ள வண்டுகளே, சூடு ஆம் அலர்கண்டு அலந்தேன் — வெப்பமாய் அயலார் அலர் தூற்றுதலையறிந்து மெலிந்தேன், சுற்று அம் அலைவாய்த்தவராலே — சூழ்ந்த நீரலைகளிலுள்ள வரால் மீன்களே, சுற்றம் மலைவு ஆய்த்து அவரால் - உறவு பகையாயிற்று அந்தத் தலைவரால்—எ-று.

நஞ்சு — விஷம். அது நச்சு என வலித்தலாய்ப் பிறகு பிச்சு பித்து என்றாயதுபோல நத்து என்றாயிற்று.

அந்தாதி மடக்கு.

மாலையாகவெய்யனங்க வேல்பயிறருமாலை
மாலைவேட்டவர்மனங் கொலோவவன் றுழாய்மாலை
மாலையோவுடைத்தது நினைந்தெழுதருமாலை
மாலையாவுடையவரை வந்திடர்செயுமாலை.

இ-ள். மாலையாக எய் அனங்கவேல்பயில் தருமாலை — ஒழுங்காக எய்யும் மன்மதபாணம் பயிலுமிடம், மாலைவேட்டவர் மனம்கொலோ அவன் துழாய்மாலை — திருமாலை விரும்பினவரது மனம்போலும் அவனுடைய துளவமாலை சேர்தற் கருமையுடைத்து, அது நினைந்து எழுதரும் மாலை மாலையோ உடைத்து — அதனை நினைந்தெழும் உள்ள மயக்கத்தை இயல்பாக வுடையது, மாலையா உடையவரை வந்து இடர்செய்யும் மாலை — மயக்கத்தை யியல்பாக வுடையவரை வந்து துன்பப்படுத்தும் மாலைக்காலம்—எ-று.

இதனைச் சந்தட்டமடக்கு எனவும் இடையிட்டு முதலுமிறுதியு மடக்கிய முற்றுமடக்கெனவும் கூறுவர். வேல் — என்பது இவ்விடத்து பாணத்துக்காயிற்று. 756

கயலேர்தரவருங் கடிபுனற்காவிரி
காவிரிமலருகக் கரைபொருமரவம்
மரவம்பூஞ்சினை வண்டொடுஞ்சிலம்பும்
சிலம்புசூழ்தளிரடித் திருமனைக்கயலே.

இ-ள். கயல் ஏர் தரவரும் — கயல்கள் அழகுபெறவரும், கடிபுனல் காவிரி — விரைந்த நீரையுடைய காவிரியாறு, காவிரிமலர் உகக்கரைபொரும் மரவம் — சோலையில் விரிந்த மலர்கள் சிந்தும்படி கரையில் அசையாநிற்கும் மரவம், மரவம்பூசினை வண்டொடும் சிலம்பும் — மரவத்தாலுண்டான பூங்கொம்புகள் வண்டோடுகூடி ஆரவாரிக்கும், சிலம்புசூழ் தளிர் அடி திருமனைக்கு அயல் — சிலம்பாற் சூழப்பட்ட தளிர்போலும் அடியினையுடைய திருமகளது மனையாகிய தாமரைமலருக்கருகில்—எ-று.

கடி — விரைவு. மரவம் — பிடாமரம். திரு — திருமகள். 757

நாநாநாதங்கூடிசை நாடுந்தொழிலோவா
தாதாதாரமாகவிரைத் தண்மலர்மீதே
வாவாவார்தண்சோலையில் வாழும்வரிவண்டே
யாயாயாளிற்சேர்த்து வதன்பற்கிசையாயால்.

இ-ள். நாநாநாதம் — நாநாவிதமான ஓசையோடு, கூடு இசைநாடும் தொழில் ஓவா — கூடும் இசைகளை ஆராயுந் தொழில் நீங்காது, தாது ஆதார

மாக – தாதேயாதாரமாக, விரைதண்மலர்மீது – வாசனையுடைய குளிர்ந்த மலர்மீது, வாவா – தாவி, வார்தண் சோலையில்வாழும் – நீண்ட குளிர்ந்த சோலையில் வாழ்கின்ற, வரிவண்டே – பாடலையுடைய வண்டே, யாய் ஆயாள் – அன்னையானவள், இல் சேர்த்துவது – என்னை இற் செறிவிப் பது, அன்பற்கு இசையாய் – தலைவர்க்குச் சொல்லுவாயாக—எ - று.

தாது – மகரந்தம். ஆதாரமாக – இடமாக. வாவா – தாவி, யாய் – தாய். இற்சேர்த்துவது – வீட்டில் சேர்ப்பது. 758

அமல லகல மகல லபய
கமல பவன மவள
வமல டமர வளக
வதன மடர மதன.

இ - ள். அமலல் – சேராதொழிவாயாக, அகலம் அகல் – எங்கள் மார்பினையகல், அபய – சோழனே, கமலபவனம் – தாமரைமலரை யிடமாக வுடைய, அவள் – அத்திருமகளை நிகர்த்த இவளுடைய, அமல – குற்றமற்ற, டமர – செறிந்த, அளகம் – கூந்தலையுடைய, வதனம் – முகத்தை, அடர - அழியா தொழிவாயாக, மதன் – மன்மதனை நிகர்த்தவனே—எ - று.

அமலல் – சேருதல். அடரல் – என்பது அடர என ஈறு தொகுத்தலாய் நின்றது. அகலம் – மார்பு. பவனம் – இடம். டமரம் – நெருக்கம். இது குற்றுயிரான் வந்த மடக்கு. 759

தாயாயாள ராயாடாமா ரூதாராயா
யாமாராவா ணூடாமா தாமா—வாவா
யாவாகாலா ரூகாவாகா காணூநாமா
மாலாரூமா நாதா வா.

இ - ள். தாய் ஆயாள் – தாயாயுள்ளவள், ஆராயாள் – இவளது விசனத்தை யறியாதவளாதலால், தாம் மாறூது – இவளது துன்பங்கள் தாம் நீங்காது, ஆராயாய் – இதனை யாராய்வாயாக, (அங்ஙனம் ஆராயாத உனக்கு) யாம் ஆர் ஆ – யாங்கள் அறிவுறுத்த யாரோ, வான்நாடா – விண்ணூட்டை யொத்த நாட்டையுடையவனே, மாது – மாதானவள், ஆம் மாதாவா - பெரிய வருத்தத்தையடைவாள், வா – நீ வருவாயாக, யா – நீ வந்தால் எமக்குக் கிடையாதது எது, கால் ஆரூவா – வரும்பொழுது காலாறி வருவாயாக, கா – எங்களைக் காப்பாற்றுவாயாக, ஆகாகாண் – இவை ஆகாதனகாண், நா - அவலவர் நாவினல், நாம் ஆம் – எங்களுக்கு அச்சமுண்டாகின்றது, மால் ஆரூ – மயக்கமுந் தணியாது, மாநாதா – பெருமையையுடைய இறைவனே, வா – நீ வருவாயாக.

இது நெட்டுயிரான் வந்த மடக்கு. 760

காக்கைக்காகாகூகை கூகைக்காகாகாக்கை
கோக்குக்கூகாக்கைக்குக் கொக்கொக்கக்—கைக்கைக்குக்
காக்கைக்குக்கைக்கைக் காகா.

இ-ள். காக்கைக்கு - காக்கைக் கூட்டத்திற்கு, ஆகா - ஆற்றா, கூகை - கூகைக் கூட்டம், கூகைக்கு - கூகைக் கூட்டத்திற்கு, ஆகா — ஆற்றா, காக்கை — காக்கைக் கூட்டம், (காலவசத்தாலாதலால்) கோக்கு - அரசர்க்கு, கூகாக் கைக்கு - பூமியைக் காத்தற்கும், கொக்கு ஒக்க - கொக்கை நிகர்க்க இருந்து, கைக்கைக்கு - பகைவரை யழித்தற்கும், (காலவாய்ப்பு வேண்டும், அக்காலவாய்ப்பு இல்லையாயின்) காக்கு ஐக்கு - கற்பகச் சோலைக்குத் தலைவனாகிய இந்திரனுக்கும், கைக்கைக்கு ஆகா - பகைவரை யழித்தற்குக் கூடாது—எ-று.

இதில் காலம், பகை. என்னுஞ் சொற்கள் எஞ்சிநின்றன. இது—ககர விகற்பத்தான் வந்தது. 761

தத்தித்தாதூதுதிதா தூதித்தத்துதி
துத்தித்துதைதி துதைத்தாதூதுதி
தித்தித்ததித்தித்த தாதெதுதித்தித்
தெத்தாதோதித்தித்த தாது.

இ-ள். தத்தி - பாய்ந்து, தாது ஊதுதிப் - பூந்தேனை யுண்ணா நின்றாய், தாது ஊதி - பூந்தேனையுண்டு, தத்துதி - வேறொரு பூவிற் பாயா நின்றாய், துத்தி - அங்ஙனமுண்டு, துதைதி - வேறொருபூவிற் செறியாநின்றாய், துதைத்த - செறிந்த, தாது - வேறொரு பூவின்றாதினை, ஊதுதி - கிண்டாநின்றாய், தித்தித்தது (இப்பூக்களில்) இனித்ததும், இத்தித்தது - விருப்பத்தைத் தருவதும், ஆகிய தாது எது - எது, தித்தித்தது எத்தாது — தித்தித்தது எந்தமலர், இதித்தித்ததாது - இதனுந்தித்தித்தமலர் எது, ஓது - எமக்குச் சொல்லுவாயாக—எ-று.

இதில் வண்டென்னும் முன்னிலைச்சொல் எஞ்சிநின்றது. இது தலைவி யவயவங்களை வியந்த தலைவன் தலைவிகேட்க வண்டினைநோக்கிக் கூறியது. இது—தகரவிகற்பத்தான் வந்தது. 762

மன்னுமான்மான் முன்னமானமுமீனமா
மின்னமானேமுன்னு மானினி—மென்மென
மின்னுமாமென்னினா மன்னமும்மாமென்மனனே
மன்னுமாமானுமான் மான்.

இ-ள். மன்னும் மால் - உண்டாகாநின்றது மயக்கம், முன்னம் மானமும் ஈனமாம் - இதன் முன்னமே மானமுங்குறையாநின்றது, இன்ன - இத்தன்மையான, மானே — மாதினை, இனிமென்மென மின்னுமாமென்னின் -

இனி எம்மால் மின்னினும் மெல்லியளென்று சொல்வேமாயின், அன்னமும் ஆம் – அன்னம்போல்பவளாயுமிருப்பவள், என்மனனே – என்மனத்தினுள்ளேயே, மன்னும் – நிலைபெற்றுமிருப்பள், மான்மான் — மான்போன்ற மருணோக்கத்தையுடைய இந்தப்பெண், மாமானும் – திருமகளையும் நிகர்த்திருப்பள்—எ - று.

இது—ஈரெழுத்தான் வந்தது. இது தோழிகூற்று. 763

உரையுறைதீந்தமிழ்வேந்த னுசிதன்றென்னாட்டொளிசேர்
விரையுறைபூம்பொழின்மேலுறைதெய்வங்கொலன்றிவிண்டோய்
வரையுறைதெய்வங்கொல்வானுறைதெய்வங்கொனீர்மணந்த
திரையுறைதெய்வங்கொலையந்தருமித்திருநுதலே.

இ - ள். உரை உரை – சொற்கள் நிரம்பின, தீ தமிழ் — மதுரமாகிய தமிழிற்கு, வேந்தன் – வேந்தனாகிய, உசிதன்-பாண்டியனது, தென்னாட்டு - தென்னாட்டில் வாழ்கின்ற, இத்திருநுதல் -- இந்த அழகிய நெற்றியையுடையாள், ஒளிசேர் – ஒருபொருந்திய, விரை உறை பூம்பொழில்மேல் – மணங்கமழ்கின்ற பூஞ்சோலையில், உறை -- வாழ்கின்ற, தெய்வம்கொல் — தெய்வமாதோ, அன்றி – அல்லது, விண்தோய் – ஆகாயத்தையளாவிய, வரை உறை தெய்வம்கொல் – மலையில்வாழ்கின்ற தெய்வமாதோ, வான் உறை தெய்வம் கொல் – சுவர்க்கலோகத்தில் வாழ்கின்ற தெய்வமாதோ, நீர் மணந்த திரை உறை தெய்வம்கொல் – நீர் நிரம்பின அலைகளையுடைய கடலில் வாழ்கின்ற தெய்வமாதோ, (என்று) ஐயம் தரும் – எனக்கு ஐயத்தைத்தராநின்றாள்— எ - று.

இத்திருநுதல் – இப்பூம்பொழிலில் வாழ்கின்ற தெய்வமாதோ? வரையரமகளோ? வான் அரமகளோ? நீரரமகளோ? என்பது கருத்து. 764

தணிவு.

பாவடியானைப் பராங்குசன்பாழிப் பகைதணித்த
தூவடிவேன்மன்னன் கன்னித்துறைச்சுரும் பார்குவளைப்
பூவடிவாணெடுங் கண்ணுமிமைத்தன பூமிதன்மேற்
சேவடிதோய்வகண்டேன் றெய்வமல்லளிச் சேயிழையே.

இ - ள். பரவு அடி – விரிந்த அடியினையுடைய, யானை – யானைப்படையையுடைய, பராங்குசன் — பராங்குசன் என்னும் பெயரையுடையவன், பாழிப்பகைதணித்த – பெரும்பகைவரைவென்ற, தூ — பரிசுத்தமாகிய, வடிவேல் – வடித்தவேலாயுதத்தைத்தாங்கிய, மன்னன் – வேந்தன், (அவனது) கன்னித்துறை - கன்னியாற்றின் துறையிலுள்ள, சுரும்பு ஆர்-வண்டுகள் மொய்க்கின்ற, குவளைப்பூ — குவளை மலரை நிகர்த்த, வடிவாள் – கூர்மைபொருந்திய வாள்போன்ற, நெடும் கண்ணும் – நெடிய கண்களும், இமைத்

தன — இமையா நின்றன, பூமிதன்மேல் நிலத்தின்மீது, சேவடி தோய்வ - சிவந்த கால்கள் படியாநின்றன, கண்டேன் — இவற்றை நான் கண்டேனாத லால், இச்சேயிழை — இந்தப்பெண், தெய்வம் அல்லள் — தெய்வப் பெண் ணல்லள் — எ - று.

சேயிழை — தொழின்முற்றிய ஆபரணத்தை யணிந்தவள். இது அன் மொழித்தொகைக் காரணப்பெயர். 765

மின்னுவான் முன்னு மெனினுமினிவேனின்
மன்னுவினைவேனென்னை வினவ — முன்னான
வானவனைமீனவனை மானவினைவென்வேல
மானவனைமானுமோ வான்.

இ - ள். வான் — மேகமானது, மின்னு — மின்னி, முன்னும் எனினும் - முற்படுமாயினும், இனி — இனி, வேனில் — வேனிற்காலத்து, மன்னு — நிலை பெற்று, இனைவேன் என்னை — வருந்துவேனாகிய என்னை, வினவா — என் னென்று வினவாத, முன் ஆனவானவனை — முதல்வனாயுள்ள சோழனையும், மீனவனை — பாண்டியனையும், மான வினை வென் வேல - மிக்க வினைகளோடு போய் வென்ற வேலினையுடைய, மானவனை — மநுகுல வேந்தனை, வான - மேகம், மானுமோ — நிகர்க்குமோ — எ - று.

இது மூன்றெழுத்தான் வந்தது. என்னை யாராயாத மநுகுல வேந் தனை யெனக் கூட்டுக. வான் — இடியேறு எனினுமாம். வென்ற என்பது ஈறு குறைந்து வென் என வந்தது. 766

யானகவென்னே யினையனுவாக்கின
கானகயானையனை யானைக் — கோனவனைக்
கொன்னயனவேனக்க கோனக்கைக்கன்னிக்
கன்னிக்கனியனைய வாய்.

இ - ள். கானகயானை அனையானை-காட்டானையை நிகர்த்தவனை, கோன் அவனை — நமது தலைவனை, யான் நக — யான் பழிக்கும்படி, இனையனு ஆக் கின — இத்தன்மையனுகச்செய்தன, (எவையெனின்) கன்னி — இப் பெண் ணினது, கொல்வேல் கயகம் — கொல்லுந் தொழிலையுடைய வேல்போன்ற கண்களும், நக்ககோ கநகக்கையும்-விரிந்த தாமரை மலர்போன்ற கைகளும், கன்னி — ஒருவரால் தீண்டப்படாத, கனி அனையவாய் — கொவ்வைக் கனி போன்ற வாயுமேயாம், என்னே — இது என்ன வியப்பாயிருந்தது — எ - று.

இது நான்கெழுத்தால் வந்தது. 767

நுமதுபுனவி லளியிவரிவை
யமுதவித ழிணிகலுருமுத

மருவிநறவு பருகவளரு
முருவமுடைய துரை.

இ-ள். அளி — வண்டுகளே, நுமது புனலில் — நீங்கள் சஞ்சரிக்கிற பூந்தடங்களில், இ அரிவை — இந்தப் பெண்ணினது, அமுத இதழின் — அமுதம் பொருந்திய அதரத்தைப்போல, இதலு குமுதம் — இதனைப் பகைக்கின்ற குமுதமலரில், மருவி — பொருந்தி, நறவு பருக — தேனையுண்ண, வளரும் - பின்னும் வளர்கின்ற, உருவம் உடையது — 'தேனுண்டாகும்படியான, தன்மையையுடையது (உண்டாயிருந்தால்) உரை — சொல்லுவீராக—எ - று.

இது ஒற்றெழுத்தின்றிவந்தது. புனல் என்றது நீர்த்தடத்தை. குமுதம் — செவ்வல்லிமலர். 768

துடித்துத்தடித்துத் துடுப்பெடுத்தகோட
லெடுத்தகொடைகடுக்கை பொற்போற்—பொடித்துத்
தொடிபடைத்ததோடுடித்த தோகைகூத்தாடக்
கடிபடைத்துக்காட்டித்துக் காடு.

இ-ள். தடித்து — மின்னானது, துடித்து — நடுங்கித்தோன்ற, கோடல் - காந்தள்கள், துடுப்பெடுத்த — பூத்துக் குலைகளைத் தாங்காநின்றன, கடுக்கை - கொன்றைகள், பொன்போல் — பொன்போன்ற நிறத்தை யுடைத்தாகி, பொடித்து — மலர்களரும்பி, தொடுத்த — மாலையாய்த் தொங்கா நின்றன, தொடிபடைத்த தோள் துடித்த - எல்லா மாதருக்கும் வளையலையணிந்த இடப்பக்கத்துக் கைகள் துடித்தன, தோகை கூத்து ஆட — மயில்கள் கூத்தாடா நிற்க, காடு — காடானது, கடிபடைத்து காட்டித்து — புதுமையை விளைத்துக் காட்டா நின்றது—எ - று.

இது வல்லினத்தால் வந்தது. 769

மானமேநண்ணு மனமென்மனமென்னு
மானமான்மன்னு நனிநாணு—மீனமா
மானுமினன்மின்னி முன்முன்னேநண்ணினு
மானுமணிமேனி மான்.

இ-ள். என் மனம் — என் மனமானது, மானம் நண்ணுமனம் என்னும் - மானமில்லாத மனமாயிருக்கின்றதென்பாள், மானம் மான் மன்னு - பெரிய யானைகளையுடைய வேந்தனே, நனிநாணும் — மிகவும் நாணுவாள், ஈனம் ஆம் — குறைகின்றாள், (அவள் யாரெனின்) ஆனு — நீங்காமல், மின்னல்மின்னி — மின்னலானது மின்னி, முன்முன்னே நண்ணினும் — எதிரே

யெதிரே தோன்றினாலும், மானா – ஒவ்வாத, மணிமேனி- அழகியவுருவத்தை யுடைய, மான் – இந்தப்பெண்—எ - று.

(இது மெல்லினத்தால் வந்தது.)

மான் – யானை, மானுதல் – ஒத்தல், மணி – அழகு. 770

யாழியல்வாயவி யவளவாயவொலி
யேழியுமொல்லாவா லேழையுரை—வாழி
யுழையேயெலியலா வயில்விழியையோ
விழையேயொளியா விருள்.

இ - ள். ஏழை உரை – இந்தப் பெண்ணின் மொழிக்கு, யாழ் இயல்வு ஆய – யாழினாலியற்றப்பட்ட, இயல் அளவாய ஒலியேழ் – இலக்கணவள வோடு கூடிய வொலியேழும், ஒவ்வா – நிகராகமாட்டாது, உழையேல் - மான்களாயின், அயில் விழி – வேல்போலுங் கண்களை, இயலா – நிகர்க்க மாட்டா, இழையேல் – ஆபரணங்களோ வெனின், ஒளியால் – இவளது ஒளியால், இருள் – (ஒளிமழுங்கி) இருளாயிருக்கும்—எ - று.

(இது இடையினத்தால் வந்தது.)

யாழ் – வீணை, ஒலியேழ் – எழிசை, ஏழை – பெண், உரை – மொழி, உழை – மான், அயில் – வேல். 771

சித்திரகவிகள் கோமூத்திரி.

அதாவது இரண்டிரண்டு வரியாக ஒருசெய்யுளை யெழுதி
மேலுங் கீழும் ஒன்றிடையிட்டு வாசித்தாலும்
அச்செய்யுளேயாவது.

பருவமாகவி தோகனமாலையே
மருவுமாசை விடாகனமாலையே
பொருவிலாவுழை மேவனகானமே
வெருவலாயிழை பூவணிகாலமே.

இ - ள். அவர் குறித்தகாலம் இதுவாதல்வேண்டும், மேகமொழுங் கானது திசைக ளெல்லாவற்றினும் வியாபிக்கும், அதுவுமன்றி மாலைப் பொழுதின்கண் மழையை விடாதுபொழியும், ஒப்பில்லாத மான்கள் பொருந்தாநின்றன காட்டின்கண் – (ஆதலால்) குற்றமற்ற ஆபரணங்களை யுடையாய், நீ அஞ்சாதொழிவாயாக, தலைவர் நம்மைப் பூவால் அலங்கரிக் குங்காலம் இது—எ - று.

இதில் வேண்டும் என்னுஞ்சொல்வருவிக்கப்பட்டது. மேவின என்பது மேவன எனத்திரிந்து நின்றது. 772

ப	ரு	வ	மா	க	வி	தோ	க	ன	மா	லை	யே
பொ	ரு	வி	லா	வு	ழை	மே	வ	ன	கா	ன	மே
ம	ரு	வு	மா	சை	வி	டா	க	ன	மா	லை	யே
வெ	ரு	வ	லா	யி	ழை	பூ	வ	ணி	கா	ல	மே

கூட சதுக்கம்.

அதாவது ஈற்றடி யெழுத்துகள் ஏனை மூன்றடியுள்ளுங் கரந்துநிற்கப் பாடுவது.

புகைத்தகைச் சொற்படைக் கைக்கதக் கட்பிறைப் பகற்கறுத்த
பகைத்திறச் சொற்கெடச் செற்றகற் சிப்பதித் துர்க்கைபொற்புத்
தகைத்ததித் தித்ததுத் தத்தசொற் றத்தைப்பத் தித்திறத்தே
திகைத்தசித் தத்தைத் துடைத்தபிற் பற்றுக் கெடக்கற்பதே.

இ-ள். நெருப்பின் தன்மையையுடைய சொற்களையும், ஆயுதங்களோடு கூடிய கைகளையும், வெகுளியோடு கூடிய பார்வையையும், இறைபோன்ற கோர தந்தங்களையும், கரிய நிறத்தையுமுடைய பகைவராகிய அவுணசாதி யென்னும் வார்த்தைமாளச் செறுத்த காஞ்சி நகரம் என்னும் பெரும்பதியிலுள்ள துர்க்கை, அழகுபெற்ற இன்பந்தராநின்ற, யாழிசையென்ற சொல்லையுடைய கிள்ளையை நிகர்ப்பவளிடத்து அன்புசெய்யாது அறிவழிந்த வுள்ளத்தை நீக்கியகாலத்து, இருவகைப்பற்றும் கெடுதற்கேதுவாகிய ஞானத்தையறிவது—எ-று.

கிள்ளை மொழியையொத்த மொழியையுடைய துர்க்கையெனக் கூட்டுக. 773

மாலை மாற்று.

அதாவது ஒரு செய்யுளை ஈறுமுதலாக வாசித்தாலும் அச்செய்யுளேயாவது.

நீவாதமாதவா தாமோகராகமோ
தாவாதமாதவா நீ.

இ-ள். நீங்காத பெரிய தவத்தையுடையாய், மிக்க மயக்க வேட்கை கெடாது, (ஆதலால்) அழகிய மாதினுடைய ஆசையை நீக்குவாயாக—எ-று.

நீவாத—நீங்காத. ராகம்—ஆசை. மாது அவா—பெண்ணின் ஆசை. ()

இதுவுமது.

வாயாயாநீகாவா யாதாமாதாமாதா
யாவாகாநீயா யாவா.

இ-ள். எங்கட்குக் கிடையாதன யாவை, நீயருள்புரிவாயாக, என்னும், இவள் மிக்க வருத்தமாவள், யாவை நினக்காகாதன, ஆயனே, நீ வருவாயாக—எ-று.

வாய்த்தல்—கிடைத்தல். ஆயன்—திருமால். 775

இதுவுமது.

பூவாளைநாறுநீ பூமேகலோகமே
பூநீறுநாளைவா பூ.

இ-ள். இயல்பாகப் பூப்பில்லா தாளைக்கலந்து புலால் கமழும் நீ, எமக்குப் பூமழையும் பொன்மழையும் பொழியும் மேகமோ, பூவுந்திருநீறும் புனைந்து நாளைவா, இவள் இப்பொழுது பூப்பினளா யிருக்கிறாள்—எ-று.

பூப்புனைதல் — புலால் நாற்றம் நீங்க. திருநீறு புனைதல் - குற்றம் நீங்க. 776

எழுத்து வருத்தனம்.

அதாவது ஓரெழுத்தா னொருமொழியாய்ப் பொருள்பயந்து, பின்னோ
ரெழுத்தேற்றப் பிறிதொரு மொழியாய்ப் பொருள் பயந்து,
அவ்வாறே முறை முறையானேற்ற ஒவ்வொரு
மொழியாய்ப் பொருள் பயப்பது.

ஏந்தியவெண்படையு முன்னாளெடுத்ததுவும்
பூந்துகிலுமா லுந்தி பூத்ததுவும்—வாய்ந்த
உலகிலெழுத்தடைவே யோரொன்றாய்ச்சேர்க்கத்
தலைமலைபொன்றாமரை யென்றாம்.

இ-ள். திருமால் தாங்கிய கம்புவும், அவன் எடுத்த நகமும், அவனது ஆடையாகிய கநகமும், அவனுந்திமலர்ந்த கோகநகமும், எனப்படுகிற இவற்றில், கேடில்லாத எழுத்தினடைவேயோன் றொன்றினோரெழுத்தாக வெடுத்துச் சேர்க்கப் பின்பு அது தலையென்றும், மலையென்றும், பொன் என்றும், தாமரையென்றும் ஆகும். அவ்வாறு சேர்த்த லெங்ஙனமெனின், கம்பு என்பதில் கம் என்கிற எழுத்தைப் பிரித்துத் தலையெனவும், நகம் என்பதில்

நா என்கிற எழுத்தைப் பிரித்து, முன்கம் என்பதற்கு முன்கூட்டி நகம் ஆக்கி மலையெனவும் கரகம் என்பதில் க என்கிற எழுத்தைப் பிரித்து முன் நக என்பதற்கு முன்கூட்டிக் கநகம் ஆக்கிப் பொன் எனவும், கோகநகம் என்பதில் கோ என்னும் எழுத்தைப் பிரித்து முன் கநகம் என்பதற்கு முன் கூட்டிக் கோகநகம் ஆக்கித் தாமரையெனவும் கொள்க—எ-று. 777

வினவுத்தரம்.

அதாவது வினவினதொரு சொற்றொடரைப் பிரித்து அப்பதந்தோறும் வினயதற் குத்தரமாகப் பதப்பொருளுரைத்துக் கடைசியில் அவ் வினவுக்கு உத்தரமான அச்சொற்றொடர் முழுவது மொரு பொருளாக்கி யுரைப்பது. அப்பதம் விரிக்குங்கால் செவ்வன் விரியாது அருமை தோன்ற விரித் துக் காட்டுவது.

பூமகள்யார்போவா வானையேவுவானே துரைக்கும்
நாமம்பொருசாத்திற் கேதென்பர்—தாமழகின்
பெரென்பிறைசூடும் பெம்மானுவந்துறைவும்
சேர்வென் றிருவே கம்பம்.

இ-ள். இதனுள் பூமகள் யார்—திரு—எனவும், போவானை யேவுவான் எதுரைக்கும்—எகு—எனவும், நாமம் பொருசாத்திற்கேதென்பர்—அம்பு—எனவும், அழகின்பேர் என்—அம்—எனவும் கூட்டித் திருவேகம்பம் எனக் கண்டுகொள்க—எ-று. 778

இதுவுமது.

நீர்த்தொழிந்தவாறைந் தடக்கிப்பின்னிச்சயமே
வாய்த்தமைந்தவாயில் பெண்ணனையே—கூர்த்தகு
வாளேறேரோசை விளைநிலமில்வல்லாற்
கேளாயுடன்வருவ தில்.

இ-ள். இதனுள் நீத்தொழிந்த ஆறு—நிலை—எனவும், ஐந்தடக்கி—ஆமை—எனவும், வாயில்—கடை—எனவும், பெண்ணனை—பிடி—எனவும், வாளேறு—புண்—எனவும், ஓசை—இயம்—எனவும், விளைநிலம்—செய்—எனவும் கூட்டி, நிலையாமை கடைப்பிடி, புண்ணியஞ்செய், எனக் கண்டு கொள்க—எ-று. 779

இதுவுமது.

நல்வினைநாற்கால் விலங்குநவைசேரும்
கொல்வினையஞ்சி குயக்கல—மெல்ல
வுறுதியுமல்லவு நாட்பேர்மாரப்பே
ரிறுதியிலின்ப நெறி.

இ-ள். இதனுள், நல்வினையையுடைய நாற்கால் விலங்கு யாது-முயல்—எனவும், நவைசேருங் கொல்வினை யஞ்சியாது—ஆமை—எனவும், குயக்கலம்—யாது—அகல்—எனவும், மெல்ல உறுதியையும் உறுதி யல்லனவற்றையுஞ் சொல்லும் நாட்பெயர் யாது—சோதி—எனவும், மரப்பெயர் யாது—தேறு—எனவும் கூட்டி, முயலாமையகல், சோதி தேறு, எனக் கூட்டுக. இறுதியிலின்பநெறி—எ-று. 780

காதை கரப்பு.

அதாவது ஒரு செய்யுள் முடியவெழுதி அதனீற்று மொழிக்கு
முதலெழுத்துத் தொடங்கி ஒவ்வோ ரெழுத்திடை
யிட்டு வாசிக்கப் பிறிதொரு செய்யுட்
போதுவது.

தாயேயாநோவவா வீருவெமதுநீ
பின்னைவெருவா வருவதொரத்தப
வெம்புகல்வேறிருத்தி வைத்தினிச்சைகவர்
தாவாவருங்கல நீயே.

இ-ள். தாயாயுள்ளாய், யாங்கள் வருந்தும் அவாவினை நீக்கு, எமது சார்பாயுள்ளாய், நீ பின்பு அச்சமாக வருவது ஆராய், அதுகெட எமக்குப் புகலாயுள்ள விடம் வேறாகச் சமைத்து வைப்பாய், ஆசைப்பாடு கைக்கொள், எங்கட்குக் கேடில்லாத அரிய ஆபரணமீயுள்ள கடவுளே—எ-று.

இதனுட் போந்தசெய்யுள் - வஞ்சித்துறை.

"கருவார்கச்சித் திருவேகம்பத்
தொருவாவென்னீ மருவாநோயே"

இ-ள். மனமே, நீ கச்சித் திருவேகம்பத்துறையும் ஒப்பில்லாதவனே யென்று சொல்லக் கருவார் நோய்மருவா—எ-று.

வருங்கலம் நீயே யென்பதில் லகரம் மொழிக்கு முதலாகாமையின் அதனை நீக்கிக் ககர முதலாகக் கொள்க. 781

சுரந்துறைப் பாட்டு.

அதாவது ஒரு செய்யுள் பிறிதொரு செய்யுட் சொற்
புகாது எழுத்துப் பொறுக்கிக் கொள்ள
லாம்படி பாடுவது.

அகலல்குற்றேரே யதரமமுதம்
பகர்தற்கரிதிடையும் பார்க்கின்—முகமதிய
முத்தென்னலாமுறுவன் மாதர்முழுநீல
மைத்தடங்கண்வெவ்வேறு வாள்.

இ-ள். நண்பனே, நான்கண்ட மாதருடைய உருவத்தின் தன்மை கேட்பாயாக, அல்குலானது தேர்த்தட்டாயும், அதரமானது அமுதமாயும், இடையானது விசாரித்துச்சொல்லுவதற்கு அரிதாயும், முகமானது மதியமாயும், முறுவலானது முத்தமாயும், மைத்தடங் கண்ணானது நீலப்பூவாயும், வேறுபட வைத்தவளாயு மிருக்கும்—எ-று.

இதனுட் போந்த செய்யுள், "அகர முதல வெழுத்தெல்லா மாதி பகவன் முதற்றேயுலகு" என்பதாம். 782

நான்காரைச் சக்கரம்.

அதாவது ஒரு இரதத்துக் குறுப்பாயிருப்பது இது நான்காராய்,
நடுவே மே யென்னு மெழுத்து நின்று ஆர்மே லோவ்வோ
ரெழுத்து நின்று சூட்டின்மேற் பன்னிரண்
டெழுத்து நின்று முற்றுப்
பெறுவது.

மேருசாபமு மேவுமே
மேவுமேபுன லாலமே
மேலவாமய னுயமே
மேயனுனடி சாருமே.

இ-ள். மேருவை வில்லாகக் கொள்ளுவனவாயும், நஞ்சை யுணவாக விரும்புவனவாயும், உயர்ந்த வுருவத்தை யுடையனவாயு மிருக்கும், அவன் விளையாடுதற்கினமாயுள்ள கூளியாகலான் அத்தன்மையா னடிகளைப் பொருந்துவீராக—எ-று. 783

ஆருரைச் சக்கரம்.

அதாவது ஒரு இரதத்துக் குறுப்பாயிருப்பது. இது ஆருராய்
நடுவே ரகரநின்று ஆர்மேல் ஒன்பதொன்ப தெழுத்தாய்
குறட்டின்மேல் போதிவானவன் என்னும் பெயர்
நின்று சூட்டின்மேல் இருபத்துநான்கெழுத்து
நின்று முற்றுப்பெறுவது.

தண்மலர்வில்லி தன்பேரான தஞ்சநமக்களித்த
கண்மலர்க்காவிக் கெதிர்வனவன்று காமளந்த
பண்மலர்யாழ்பயில் வாரன்புசூழ்பதி நாகைமிக்க
தண்மையகத்துப் பதுமத்தமாதர்த் தடங்கண்களே.

இ - ள். கைகளால் தைவந்த விரிந்த பண்ணையுடைய யாழ் வல்லோர்; அன்பு மேவிய நாகபட்டணத்தில்; காமனுடைய போரில் நமக்கபயங்கொடுத்த கண்ணாகிய நீலப்பூவுக்கு ஒப்பாவனவல்ல, மிகக் குளிர்ச்சியையுடைய தாமரைமலரி லுறைவோர்க்குச் சமானமான பெண்களின் அகன்ற கண்கள்—எ - று. 784

எட்டாரைச் சக்கரம்.

அதாவது ஒரு இரதத்துக் குறுப்பாயிருப்பது. இது எட்டாராய்
ஆர்மேல் அவ்வாறெழுத்தாய், நடுவே ககரநின்று, குறட்
டின்மேல், அறமேதனமாவது, எண்ணுஞ் சொல்
நின்று, சூட்டின்மேல் முப்பத்திரண்டெ
ழுத்து நின்று முற்றுப்பெறுவது.

மலர்மலிசோலை யகநலங்கதிர்க்க
மடமயிலியற்றக மாதிரம்புதைத்து
வளைந்துபுகன்மேக வல்லிருண்மூழ்க
வரியளிதுதைந்த கதுப்பினிதடைச்சி
மன்னுமாமடமொழி வடிவாள்வலவன்
கன்னித்துறைவன் கனகச்சிலம்பே.

இ - ள். மலர்மிக்கிருந்த சோலையுள் நலம் விளங்க, மடப்பத்தோடு கூடியிருந்த மயிலியலுக் கொக்கும்படியாகத் திசைகளை மறைத்துச் சூழ்ந்து, மிக்க மேகங்களெனப்படுகின்ற வலிய இருளினாலே முழுகுந்தன்மைத்தாய், இசை மருவிய வண்டுகள் குடையத்தகுந்த மலர்களைக் குழலின்மீதே, அழகுபெற

அணிந்து பொருந்துகிற மாமடப்பத்தோடு கூடிய மொழியையுடையாள், கூரிய வாள்வலவனுகிய கன்னித்துறைவனது கனகமலையின்கண்—எ - று.

இமயமலையின்கண் திசைகளை மறைத்து மேகஞ் சூழ்ந்து மலர் மலிந்து சோலைக்கு அழகு உண்டாகத் தன் குழலை யலங்கரித்து மயிலியலொப்ப அழகுபெற்ற மடப்பத்தோடு கூடிய மொழியாள் நிற்பள் எனக் கூட்டுக.

வேருேர்வகை நான்காரைச் சக்கரம்.

அதாவது ஒரு இரதத்துக் குறுப்பாயிருப்பது, இது நான்காராய்
நடுவே ரகரம் நின்று குறட்டின்மேல் வசுதாரை என்னும்
பெயர் நின்று, ஆர்மேல் நந்நான்கெழுத்து நின்று,
சூட்டின்மேல் இருபத்தெட்டெழுத்து
நின்று முற்றுப்பெறுவது.

மாதவாபோதிவா தாவருகாமலா
பாதமேபோத சுரரைநீ—தீதகல
மாயாநெறியளிப்பா யின்றன்பகலாச்சீர்த்
தாயேயலகில்லா டாம்.

இ - ள். புத்ததேவா, குற்றமில்லாததாய், உன் பாதத்தை வழுத்தா திற்கும் அசுருருக்கு, நீ பாவங்கெட மோக்ஷமளிப்பாய், அன்பு நீங்காத அழகிய தாய்போல்வாய், எல்லையில்லாத மிக்க வலிதாகிய தலத்தை யுடையாய் இன்று அருள்வாயாக—எ - று.

ஆடு - வலி. 786

சுழிகுளம்.

அதாவது ஒரு செய்யுளை எவ்வெட்டெழுத்தாய் நான்கு வரியாக
எழுதி மேனின்று கீழிழிந்தும் கீழ்நின்று மேலேறியும்
புறம்நின்றுவந்து உள்முடிய உச்சரித்தாலும் அவ்வரி
நான்குமேயாகி அச்செய்யுளாகவே
முற்றுப்பெறுவது.

கவிமுதியார் பாவே
விலையருமா நற்பா
முயல்வ துறுநர்
திருவருந்து மாயா.

இ-ள். கவிகளால் முதிர்ந்தார் செய்யும் கவியே விலையிடுதற்கரிய பெரிய கல்லகவியாம். இடைவிடாது முயல்வார் செல்வம் அழிந்து கெடாது—எ-று. 787

க	வி	மு	தி	யா	ர்	பா	வே
வி	லை	ய	ரு	மா	ந	ற்	பா
மு	ய	ல்	வ	து	று	ந	ர்
தி	ரு	வ	ரு	ந்	து	மா	யா

இதுவுமது.

மதநவிராகா வாமா
தநதசகாவே நீவா
நததநதாதா வேகா
விசநவிரோதா காரா.

இ-ள். மதனா! ஆசையில்லாதவனே? ஒளியை யுடையானே! குபேரனுக்குத் தோழனுயுள்ளானே! மேகத்தினு மதனமானவள்ளலே! பணிப்பூணல் விரோதமான தோற்றத்தையுடையானே! எங்கள் விதனங்களை நீக்கிக் காப்பாயாக—எ-று.

நீக்கப் பொருண்மையின்கண்வந்த ஐந்தனுருபு ஆறனுருபாய் மயங்கின. இதனுள் நீக்கி யென்பது வருவித்துரைக்கப்பட்டது. 788

ம	த	ந	வி	ரா	கா	வா	மா
த	ந	த	ச	கா	வே	நீ	வா
ந	த	த	ந	தா	தா	வே	கா
வி	ச	ந	வி	ரோ	தா	கா	ரா

சருப்பதோ பத்திரம்.

அதாவது ஒரு நிரை எட்டாக அறுபத்துநான்கறை கீறி ஒரு செய்யுள் எவ்வெட்டெழுத்தால் ஓரடியாக நான்கடி யடிமே னின்று கீழிழியவும் நான்கடியு மெழுதி கீழ்நின்று மேலேறவும் நான்கடியு மெழுதி மேனின்று கீழிழியவும் கீழ்நின்று மேலேறவும் முத லொடங்கி யிறுதியாகவும் இறுதி தொடங்கி முதலாகவும் மாலை மாற்றாக நான்முகத்தினினும் வாசித்தாலும் அச்செய் யுளே யாவது.

மாவாநீதாதாநீ வாமா
வாயாவாமேமேவா யாவா
நீவாராமாமாரா வாநீ
தாமேமாராராமா மேதா.

இ-ள். பெரியோனே! நீதியுடையோனே! மிக்க நீங்காத செல்வத்தை யுடையோனே! என்னுகக்கடவது. பொருந்துவாயாக இப்படி என்னைச் சேர்ந்தால் வாயாதனயாவை? நீவருவாயாக. இராமனை யொப்பாய்! காமனுமாயுள்ளாய்! மழையையொப்பாய் நீயாதலால் பெரிய மேம்பாட்டையுடைய நின் மார்பினிறைந்திருக்கப்பட்ட ஆராகிய தாரினைத் தருவாயாக—எ-று. 789

மா	வா	நீ	தா	தா	நீ	வா	மா
வா	யா	வா	மே	மே	வா	யா	வா
நீ	வா	ரா	மா	மா	ரா	வா	நீ
தா	மே	மா	ரா	ரா	மா	மே	தா
தா	மே	மா	ரா	ரா	மா	மே	தா
நீ	வா	ரா	மா	மா	ரா	வா	நீ
வா	யா	வா	மே	மே	வா	யா	வா
மா	வா	நீ	தா	தா	நீ	வா	மா

அக்கரச் சுதகம்.

ஒருபொருள் பயப்ப தொரு சொற்கூறி அதனில் ஒவ்வொரு எழுத்தாக நீக்க வெவ்வேறு பொருள் பயக்கப் பாடுவது.

பொற்றூணில்வந்தசுடர் பொய்கைபயந்தவண்ணல்
சிற்றுயன்முன்வனிதை யாகியளித்தசெம்மல்
மற்றியார்கொலென்னின் மலர்தூவிவணங்கிநாளும்
கற்றூர்பர்வுங் கநகாரிநகாரிகாரி.

இ - ள். பொன்னுகிய தூணிலே தோற்றிய சோதியா யுள்ளான் யார்? பொய்கையுரனது பெற்ற தலைமையுடையவன் யார்? சிற்றயனுகிய திருமால் முன்னுண் மோகினிவடிவு கொண்டபோது பெற்றபிள்ளை யாரென்று கேட்பீராயின்! கற்றூரால் மலர்தூவி நாடோறும் வணங்கப்பட்ட கநகாரி - என்றும், நகாரி - என்றும் காரி எங்றுங் கொள்க—எ - று.

கநகாரி – திருமால். நகாரி – முருகன். காரி – மாசாத்தன். 790

நிரோட்டம்.

அதாவது இதழ் குவிக்கு முயிருமெய்யுந் தீண்டாமற் பாடுவது.

சீலத்தான்ஞானத்தாற் றேற்றத்தாற்சென்றகன்ற
காலத்தாலாராத காதலான்—ஞாலத்தார்
இச்சிக்கச்சாலச் சிறந்தடியேற்கினிதாங்
கச்சிக்கச்சாலக் கனி.

இ - ள். தொழிலாலும் அறிவாலும் மனத்தெளிவாலும் தன்னிடனுகச் செலுத்தின காலத்தின் பெருமையாலும் ஒப்பில்லாத ஆசையாலு முயர்ந்தோராயினுர் நினைப்பவும் எத்தனையுந் தாழ்ந்த எனக்கு மிகவுஞ் சிறந்தினிதாகாநிற்குங் கச்சிப்பதியிலுண்டாகிய திருக்கச்சாலையிற் றேற்றிய கனியையொப்பான்—எ - று.

சூ—"உ ஊ ஒ ஓ ஔ ப ம வ விவற் - றியைபு சேரா நிரோட்டத் திறத்து" என்றூராகலின். 791

ஒற்றுப் பெயர்த்தல்.

அதாவது ஒருமொழியுந் தொடர்மொழியுமாய்ப் பொருள்படுமவற்றை அப்பொருளொழிய வேறு பொருள்பட வைப்பது.

வண்புயலைக்கீழ்ப்படுத்து வானத்தருமலேந்து
மண்குளிரச்சாயல் வளர்க்குமாங்—தண்கவிகைக்

கொங்காரலங்க லநபாயன்கொய்பொழில்சூழ்
கங்காபுரமாளி கை.

இ-ள். வளப்பத்தையுடைய மேகங்கள் கீழாகமேலோங்கி வானகத்தின்கணுண்டாகிய கற்பகப் பூக்களை உச்சிமீதுடைத்தாய் உலகெல்லாம் தன்னுருவச் சாயையாகிய நிழலைப் பெருக்கும் குளிர்ச்சி பொருந்திய குடையினையும் மதுநிறைந்த மாலையையுமுடைய அநபாயனது கங்காபுரத்தின் மாளிகை எனவும், வளப்பத்தையுடைய மேகத்தைப் பழிக்குந் தன்மையையுடையதாய் வானகத்திலுண்டாகிய கற்பகத்தோடு பகைகொண்டு கொடுத்து உலகத்துள்ளாருடைய உள்ளங் குளிரும் வண்ணம் காவல்புரியுங் கங்காபுரத்தையாளும் குளிர்ந்த குடையினையுடைய அநபாயனது கை எனவும் வந்தவாறு காண்க—எ-று. 792

பொற்புடையமாதர் புலவாரேபொய்ம்மருவாச்
சொற்பயிலும்பாண சுடர்மணித்தேர்—கற்புடைய
வஞ்சிநகர்சேரினற மாமருதாராய்மகிழா
நஞ்சனையநல்லய லூரற்கு.

இ-ள். பொய்யோடுகூடாத சொற்களைப் பலகாலுஞ் செல்லாநின்ற பாண! அவரது சுடர்மணித்தேர் தமது கற்புடைய மனைவி கையிலே சேருமாயிற் பொலிவினையுடைய பரத்தையர் முனியாரோ? தேனும் வண்டு மருவப்பட்ட தாராய்! யாமின்புறுந் தகைமையல்ல; நல் வயலூரனுகிய தலைவற்கு நாங்கள் நஞ்சோடொவ்வோமோ நீண்டுமிடத்து—எ-று.

இப்பாட்டி னோடியில் வஞ்சி, நகர், சேர், இல், நறவு, மா, மருது, ஆர், ஆல், மகிழ் என்னும் பத்து மரங்களின் பெயர் வந்தன. 793

மாத்திரைச் சுருக்கம்.

அதாவது ஒரு பொருள் பயந்துநிற்ப தொருசொல், ஒரு மாத்திரையைக் குறைப்பப் பிறிதொரு பொருள் பயக்குஞ் சொல்லாய் நிற்பது.

நேரிழையார்கூந்தலினோர் புள்ளிபெறநீண்மரமாம்
நீர்நிலையோர்புள்ளிபெற நெருப்பாம்—சீரளவும்
காட்டொன்றொழிப்ப விசையாமனதளவில்
மீட்டொன்றொழிப்ப மிடறு.

இ-ள். நேரிழையார் கூந்தல்-ஓதி, இதில் ஒரு மாத்திரையைச் சுருக்க ஒதியென்னு மரமாம். நீர்நிலை-ஏரி. இதில் ஒரு மாத்திரையைச் சுருக்க எரியாகிய நெருப்பாம். காடு-காந்தாரம். இதில் ஒரு மாத்திரையைச் சுருக்கக்

கந்தாரம் என்னும் பண்ணும். இதில் மீட்டும் ஒரு மாத்திரையைச் சுருக்கக் கழுத்தாம்—எ - று.

இதில் புள்ளிபெறுவதைப்பிரித்து விந்துமதியெனவுமமையும். 794

மாத்திரை வருத்தனம்.

அளபொன்றேறிய் வண்டதிஞர்ப்பினல்
அளபொன்றேறிய மண்ணதிர்ந்துக்குமால்
அளபொன்றேறிய பாடலருஞ்சுனே
அளபொன்றேறழ கூடலேந்தாடுமால்.

இ - ள். வண்டு — அளி. அளபேறிய வண்டு — ஆளி. எனவும், மண் — தரை. அளபேறியமண் — தாரை. எனவும், பாடல் — கவி. அளபேறிய பாடல் — காவி. அழகு — வனப்பு. அளபேறிய அழகு வானப்பு — எனவும் காண்க—எ - று. 795

முரசபந்தம்.

ஓரடி ஒருவரியாக நான்குவரி யெழுதி மேலிரண்டு வரியும் தம்முட் கோமுத்ரியாகவும் கீழிரண்டுவரியுந் தம்முட் கோமுத்திரியாக வும் சிறுவார்போக்கி மேல்வரி யிரண்டாம் வரியினும் மூன்றும் வரியினும் நான்காம் வரியினுங் கீழுற்று மீண்டு மேனேக்கவும் கீழ்வரியினும் அவ்வாறே மேலுற்றுமீண்டு கீழ்நோக்கவும் பெருவார் போக்கி இந்தவார் நான்கும் நான்கு வரியாகவும் பாடுவது.

கானவாரண மரியவாயினனே
தானவாரண மரியவாயினனே
மானவாரண மரியவாயினனே
கானவாரண மரியவாயினனே.

இ - ள். சோழன் வலிய மிக்க போர்செய்த இடமானவை இசையோடு கூடிய வேதம் அரியவாய்க் கூட்டம்பொருந்திய மதயானே யரியவாய்க் காட்டுக்கோழியையும் சிங்கங்களேயு முடையவாயின—எ - று.

சோழன் போர் செய்யாதமுன்னர் மறைமுழக்கமும் யானைகளுமுடைய இடங்கள். போர் செய்தபின்னர் காட்டுக்கோழி முழக்கமும் யானையைக் கொல்லவல்ல சிங்கங்களுமுடையவாயின எனக்கொள்க. 796

கா	ன	வா	ர	ண	ம	ரி	ய	வா	யி	ன	னே
தா	ன	வா	ர	ண	ம	ரி	ய	வா	யி	ன	னே
மா	ன	வா	ர	ண	ம	ரி	ய	வா	யி	ன	னே
கா	ன	வா	ர	ண	ம	ரி	ய	வா	யி	ன	னே

திரிபாகி.

மூன்றெழுத்துமெங்கோ முதலீரொருவள்ளல்
என்றுலகங்காப்பதிடை கடை—யான்றுரைப்பிற்
பூமாரிபெய்துலகம் போற்றிப்புகழ்ந்தேத்தும்
காமாரிகாரி மாரி.

இ-ள். இதனுள் மூன்றெழுத்து மெம்முடைய கோவாகிய காமாரி யெனவும், இதன் முதலெழுத்துங் கடையெழுத்துங் கூடக் காரியென் றொரு வள்ளல் எனவும், இதனிடையெழுத்துங் கடையெழுத்துங்கூட மாரி யென்றுலகங்காக்கு மழையெனவும் வந்தவாறு கண்டுகொள்க—எ-று. 797

திரிபங்கி.

ஆதரந்தீரன்னை போலினியாயம்பி காபதியே
மாதுபங்காவன்னி சேர்சடையாய்வம்பு நீண்முடியாய்
ஏதமுய்ந்தாரின்னல் சூழ்வினைதீரெம்பி ராணினியார்
ஓதுமொன்றேயுன்னு வாரமுதேயும்பர் நாயகனே.

இதனுள்,

1. ஆதரந்தீர்
மாதுபங்கா
ஏதமுய்ந்தார்
ஓதுமொன்றே
எனவும்,

2. அன்னைபோ லினியாய்
வன்னிசேர் சடையாய்
இன்னல்சூழ் வினைதீர்
உன்னுவா ரமுதே
எனவும்,

3. அம்பிகா பதியே
வம்புநீண் முடியாய்
எம்பிரா னினியார்
உம்பர் நாயகனே

எனவும்,

மூன்று வஞ்சித்துறை வந்தவாறு காண்க.

இ-ள். ஆதரம் தீர்—எமது ஆசாபாசத்தை நீக்குகின்ற, அன்னைபோ லினியாய் — தாய்போல் இனியவனே, அம்பிகா பதியே — அம்பிகைக்கு நாயகனே, மாதுபங்கா — பெண்பாகனே, வன்னிசேர் சடையாய் — வன்னி யென்னும் பத்திரத்தை முடித்த சடையை யுடையவனே, வம்புநீள்முடியாய்- வாசனை மிகுந்த முடியை யுடையவனே, ஏதம் உய்ந்தார் — குற்றத்தினின்றும் நீங்கினவரது, இன்னல்சூழ் — துன்பஞ்செய்கின்ற, வினைதீர் — வினைகளை யொழித்தற்குரிய, எம்பிரான் — எம்பெருமான், இனியார் — உன்னையன்றி வேறியாவருளர், ஓதும் — வேதாகமங்களாற் புகழ்ந்துரைக்கப்பட்ட, ஒன்றே — ஒப்பற்ற பொருளே, உன்னுவார் அமுதே — நினைப்பவர்களுக்கு அமிர்தமே, உம்பர் நாயகனே — தேவர் பெருமானே—எ-று. 798

சங்கந்தா பூணாரந் தாமேகலைதாநற்
புங்கவன்மால்காணாப் புலவுடைய—கங்கரா
கோணகலாமதியக் கோடீரசங்கரா
சோணசலாசலமே தோ.

என்னும் வெண்பாவே.

பூணாரந்தாமே கலைதாநற்புங்கவன்மால்
காணாப்புலவுடைய கங்கரா—கோண
கலாமதிசேர்கோடீர சங்கராசோண
சலாசலமேதோசங்கந் தா.

எனவும்,

சலமேதோசங்கந்தா பூணாரந்தாமே
கலைதாநற்புங்கவன்மால் காணாப் — புலவுடைய
கங்கராகோண கலாமதியக்கோடீர
சங்கராசோண சலா.

எனவும் மூன்று வெண்பாவாய்த் திரிபங்கியானது காண்க.

இ-ள். சங்கம்தா - சங்கவளையலைத் தந்தருள்வாயாக, பூணாரம்தா - பூணுகின்ற மாலையைத் தந்தருள்வாயாக, மேகலைதா — மேகலையைத் தந்தருள்வாயாக, நல் — அழகாகிய, புங்கவன் — பிரமதேவனும், மால் - திருமாலும், காணா- காணவொண்ணாத, புலவுடைய - புலானாற்றத்தையுடைய, கம்- கபாலத்தை,

கரா — கையில் தரித்தவனே, கோண் ஆ — கோணுதலையுடைய, (வளைந்த) கலா மதியம் — கலையுடைய சந்திரகண்டம் பொருந்திய, கோடீர — ஜடாபாரத்தை யுடையவனே, சங்கரா — சங்கரனே, சோணசலா — சோணசலனே, சலம் ஏதோ — என்மீது கோபத்திற்குக் காரணம் யாதோ — எ - று. 799

பிறிதுபடுபாட்டு.

தெரிவருங்காதலிற் சேர்ந்தோர்விழையும் பரிசுகொண்டு
வரியளிபாட மருவருவல்லி யிடையுடைத்தாய்த்
திரிதருங்காமர் மயிலியலாய நண்ணுத்தேமொழி
யரிவைதன்னேரென லாகுமெம்மைய யாமாடிடமே.

இது,

தெரியவருங்காதலிற் சேர்ந்தோர்விழையும்
பரிசுகொண்டு வரியளிபாட

மருவருவல்லி யிடையுடைத்தாய்த்
திரிதருங்காமர் மயிலியலாய்நண்ணுத்
தேமொழியரிவை தன்னேரென
லாகுமைய யாமாடிடமே.

இ - ள். என ஆறடியாய் ஈற்றயலடி முச்சீராய் ஏனையடி நாற்சீராய்வந்து நேரிசை யாசிரியப்பா வருமாறு காண்க. 800

காட்சி.

பூமருகண் ணிணைவண்டாப் புணர்மென் முலையரும்பாத்
தேமருசெவ் வாய்தளிராச் செருச்செந் நிலத்தைவென்ற
மாமருதானை யெங்கோன் வையைவார் பொழிலேர்கலந்த
காமருபூங் கொடிகண்டே களித்தவெங் கண்ணிணையே.

இ - ள். பூமருகண் இணைவண்டு ஆ — அழகுபொருந்திய இருகண்களும் வண்டுகளாகவும், புணர்மெல்முலை அரும்பு ஆ — நெருங்கிய மெல்லிய தனங்கள் அரும்புகளாகவும், தேம்மருசெவ்வாய் தளிர் ஆ — மணங்கமழ்கின்ற சிவந்தவாய் தளிராகவும் கொண்டு, செருசெந்நிலத்தை வென்ற — யுத்தகளத்திற் பகைவரைவென்ற, மாமருதானை எங்கோன் — பெருமைபொருந்திய சேனைகளை யுடைய எம்மிறைவனாகிய பாண்டியனது, வையைவார்பொழில்- வையையாற்றங் கரையிலுள்ள பெருஞ்சோலையில், ஏர்கலந்த — அழகோடு கூடிகின்ற, காமருபூங்கொடி — அழகிய பூங்கொடியினை, எம்கண் இணை - எமதிரண்டுகண்களும், கண்டுகளித்த — கண்டுகளித்தன — எ - று.

தேமரு — என்பதனை, தே — மரு — எனப் பிரித்து, அழகுபொருந்திய என்று மரப்பினுமாம். காமரு என்பதில் உகரம் சாரியை. 801

நயப்பு.

தலைமகள் வண்டைநோக்கிச் சொல்லியது.

வேறுமெனநின் றிகன்மலைந்தார்விழி ஞுத்துவிண்போ
யேறுந்திறங்கண்ட கோன்றென்பொதியி லிரும்பொழில்வாய்
தேறுந்தகைய வண்டேசொல்லுமெல்லியல் செந்துவர்வாய்
நாறுந்தகைமைய வேயணியாம்ப னறுமலரே.

இ-ள். வேறும் என நின்று — யாம் வெல்லுவோம் எனக் கருதி நின்று, இகல் மலைந்தார் — போர்புரிந்த வேந்தர் பலரும், விழிஞுத்து — விழிஞுத்துக் கடற்கோடியுள், விண்போய் ஏறும் திறம் கண்ட — சுவர்க்கத்திற் சென்றேறும் வகையைச்செய்த, கோன் — வேந்தனாகிய பாண்டியனது, தென் பொதியில் — தென் பொதிய மலையில், இரும் பொழில்வாய் — பெரிய பூஞ்சோலையில், தேறும் தகையவண்டே — யான் தெளியத்தகுந் தன்மையுள்ள வண்டே, அணி — அழகாகிய, நறு — மணம்பொருந்திய, ஆம்பல் மலர் — செவ்வல்லி மலர், மெல்லியல் — இம்மெல்லியாளது, செந்துவர் வாய் - செம்பவளம் போன்ற வாய்போல, நாறும் தகைமையவே — பரிமளிக்குந் தன்மையவோ (உளவாயின்) சொல்லு — சொல்லுவாயாக—எ-று.

விழிஞும் — ஓரூர், இகல் — போர், துவர் — பவளம், மெல்லியல் — மென்மையாகிய இயற்கையுடையாள். 802

இதுவுமது.

இருங்கழல்வானவ னாற்றுக்குடியிகல் சாய்ந்தழியப்
பொருங்கழல்வீக்கிய பூழியன்மாறன்றென் பூம்பொதியின்
மருங்குழலுங்களி வண்டினங்காளுரை யீர்மடந்தை
கருங்குழனாறுமென் போதுடைத்தோநுங் கடிபொழிலே.

இ-ள். இருகழல் வானவன் — பெரிய வீரக்கழலையணிந்த சேரன், ஆற்றுக்குடி — ஆற்றுக்குடியில், இகல் சாய்ந்து அழிய — போரில் தோற்றொழியும் வண்ணம், பொரும் — ஒலிக்கின்ற, கழல் — வீரக்கழலை, வீக்கிய — (தன் காலில்) கூட்டின, பூழியன் மாறன் — பூழியனாகிய மாறனது, தென் பூ பொதியில் மருங்கு — தெற்கின் கண்ணுண்டாகிய அழகிய பொதியமலையின் பக்கத்தில், உழலும் — திரியாநின்ற, களிவண்டு இனங்காள் — களி வண்டின்கூட்டங்களே, நும் — உமக்குரிய. கடிபொழில் - மணமுள்ள பூஞ்சோலை, மடந்தை — மடப்பத்தையுடைய இப்பெண்ணினது, கருங்குழல் நாறும் — கரிய கூந்தல்போலக் கமழ்கின்ற, மென்போது உடைத்தோ — மெல்லிய மலர்களையுடைய்தோ, உரையீர் — சொல்லுங்கள்—எ-று.

வானவன் – சேரன். ஆற்றுக்குடி — ஒரூர். வீக்குதல் – கட்டுதல். கருங்குழனுறும் என்பதற்குக் கருங் குழலின்மீதிருந்து கமழ்தற்குரிய என்றுரைப்பினுமாம். 803

இதுவுமது.

விண்டேயெதிர்ந்த தெவ்வேந்தர்பட விழிஞத்துவென்ற
வொண்டேருசித னெங்கோன்கொல்லிச்சார லொளிமலர்த்தா
துண்டேயுழல்வா யறிதியன்றேயுள வேலுரையாய்
வண்டேமடந்தை குழல்போற்கமழு மதுமலரே.

இ - ள். விண்டு — வேறுபட்டு, எதிர்ந்த — எதிர்த்த, தெவ்வேந்தர் - பகையரசர், விழிஞத்து — விழிஞத்துக் கடற்கோடியுள், பட — இறக்கும்படி, வென்ற — வென்ற, ஒள்தேர் — ஒட்பமாகிய தேரையுடைய, உசிதன் — பாண்டியனாகிய, எம்கோன் — எம்மிறைவனது, கொல்லி சாரல் — கொல்லிமலைச் சாரலில், ஒளிமலர் தாது — ஒளியுள்ள பூந்தேனை, உண்டே உழல்வாய் - உண்ணாநின்றே திரிகின்றாய், வண்டே — வண்டே, மடந்தை குழல்போல் - மடவாளது கூந்தல்போல, கமழும் — பரிமளிக்கிற, மதுமலர் — தேனையுடைய மலர்களை, அறிதி அன்றே — அறிந்திருப்பாயல்லவா, உளவேல் - உளவாயின், உரையாய் — சொல்வாயாக—எ - று.

கொல்லி — ஓர்மலை. தாது — தேன். உசிதன் — பாண்டியன். 804

பொருங்கழல்வானவற் காயன்றுபூலந்தைப் போர்மலைந்தா
ரொருங்கழலேறவென் றான்கொல்லிச்சார லொண்போதுகடம்
மருங்குழல்வாய்நீ யறிதிவண்டேசொல் லெனக்குமங்கை
கருங்குழல்போ லுள வோவிரைநாறு கடிமலரே.

இ - ள். பொரும் கழல் — ஒலிக்கின்ற வீரக்கழலையணிந்த, வானவற்காய் — சேரன்பொருட்டு, அன்று — அக்காலத்தில், பூலந்தை — பூலந்தையில், போர்மலைந்தார் — போரிட்ட வேந்தர், ஒருங்கு — ஒருங்கே, அழல் ஏற - நெருப்பேறும்படி, வென்றான் — வென்றவனாகிய பாண்டியனது, கொல்லிச்சாரல் — கொல்லிமலைச் சாரலிலுள்ள, ஒள்போதுகள் தம்மருங்கு — அழகிய மலர்களின் பக்கத்திலேயே, உழல்வாய் — திரிகின்றனையாகிய நீ, அறிதியன்றே — அறிகின்றனையல்லவா, வண்டே — வண்டே, விரைநாறு கடிமலர் - மணங் கமழ்கின்ற விளக்கமாகிய மலர்கள், மங்கை — இம்மங்கையின், கருங்குழல்போல் உளவோ — கரிய கூந்தல்போல உள்ளனவோ, எனக்குசொல் - (உளவாயின்) எனக்குச் சொல்வாயாக—எ - று.

பூலந்தை — ஒரூர். அழலேறல் — மயான நெருப்பிலேறல். கடி — விளக்கம், நிறம் எனினுமாம். 805

தேற்றமில்லாததெவ் வேந்தரைச்சேவூர்ச் செருவழித்துக்
கூற்றமவர்க்காய வன்கொல்லிச்சாரல் கொங்குண்டுழல்வாய்
மாற்றமுரைநீ யெனக்குவண்டேமங்கை வார்குழல்போ
னாற்றமுடைய வுளவோவறியு நறுமலரே.

இ-ள். தேற்றம் இல்லாத - தெளிவில்லாத, தெவ்வேந்தரை — பகையரசரை, சேவூர் — சேவூரின்கண், செரு அழித்து — யுத்தத்தில் வென்று, அவர்க்கு — அப்பகையரசர்க்கு, கூற்றம் ஆயவன் — யமனுயிருந்தவனது, கொல்லிச்சாரல் — கொல்லிமலைச்சாரலில், கொங்கு உண்டு உழல்வாய் — தேனையுண்டு திரிவாயாகிய, வண்டே — வண்டே, மங்கை - இப் பெண்ணினது, வார் குழல்போல் — நீண்ட கூந்தலைப்போல, அறியும் — நீ யறிந்த, நறுமலர் — மணமுள்ள மலர்களுள்ளே, நாற்றம் உடைய உளவோ - நறு நாற்றமுடையன வுள்ளனவோ, (உளவாயின்) நீ எனக்கு மாற்றம் உரை — நீ எனக்கு மறுமொழி சொல்வாயாக—எ-று.

தேற்றம் — தன்வலியும் எதிரிவலியும் அறியுந்தெளிவு. சேவூர் — ஒரூர், கொங்கு — தேன். மாற்றம் — சொல். 806

ஆயத்தோடுஞ் செல்லாநின்ற தலைமகளை நோக்கித்
தலைவன் சொல்லியது.

தேயத்தவருயி ரைப்புலனன்றென்பர் செங்நிலத்தைக்
காயக்கனன்றெதிர்ந் தார்மருமத்துக் கடுங்கணைகள்
பாயச்சிலைதொட்ட பஞ்சவன்வஞ்சிப்பைம் பூம்பொழில்வா
யாயத்திடையிது வோதிரிகின்றதென் னுருயிரே.

இ-ள். தேயத்தவர் — உலகத்தார், உயிரை — உயிரை, புலன் அன்று என்பர் — கட்புலனு லறியப்படுவதல்ல என்று சொல்லுவர், செங்நிலத்தை - யுத்தகளத்தில், காய — பகைவரையழிக்க, கனன்று — கோபித்து, எதிர்ந்தார் - எதிர்த்தவரது, மருமத்து — மார்பில், கடும் கணைகள் பாய — வேகமாகிய அம்புகள் பாயும்படி, சிலை தொட்ட — வில் வளைத்த, பஞ்சவன் — பாண்டியனது, வஞ்சி — வஞ்சியிலுள்ள, பை — பசுமையாகிய, பூம்பொழில்வாய் — பூஞ்சோலையில், ஆயத்திடை - ஆயத்தின் நடுவே, என் ஆருயிர் — என் அரியவுயிர், இதுவோ திரிகின்றது — இதோ திரியாநின்றது—எ-று.

தேயம் — சினையாகு பெயர். புலன் — அறியப்படுவது. கனலல் — கோபித்தல். வஞ்சி — கருவூர். ஆயம் — தோழிக்கூட்டம். 807

இதுவுமது.

இன்னுயிர்கண்டறி வாரில்லையென்ப ரிகன்மலைந்தார்
மன்னுயிர்வானசென் றடையக்கடையலுள் வென்றுவையந்

தன்னுயிர்போனின்று தாங்குமெங்கோன்கொல்லித் தாழ்பொழில்
யென்னுயிராயத் திடையிதுவோநின் றியங்குவதே. [வா

இ - ள். இன் உயிர் — இனியவுயிரை, கண்டு அறிவார் இல்லை என்பர் - கண்டறிவோர் இல்லையென்று சொல்லுவர் உலகத்தார், இகல் மலைந்தார் - வலியோடுவந்து போர்செய்தவரது, மன் உயிர் — நிலைபெற்ற வுயிரானது, வான்சென்று அடைய — சுவர்க்கத்தைச் சென்றடையும்படி, கடையலுள் - கடையலில், வென்று — அவர்களை வென்று, வையம் — உலகத்தை, தன் உயிர்போல் நின்று தாங்கும் — தன்னுயிரைப்போல நின்று காப்பாற்றுகிற, எம்கோன் — எம்மிறைவனது, கொல்லி — கொல்லிமலைச் சாரலிலுள்ள, தாழ் - பெரிய, பொழில்வாய் — பூஞ்சோலையில், ஆயத்திடை — ஆயக் கூட்டத்தி னிடையே, என் உயிர் — என்னுயிரானது, இதுவோ நின்று இயங்குவது - இதோ நின்று சஞ்சரிக்கின்றது—எ - று.

வான் — வீரசுவர்க்கம். கடையல் — ஓரூர். 808

பாங்கன் எவ்விடத் தெவ்வியற் றென்றல்.

வல்லிச்சிறுமருங் குற்பெருந்தோண்மட வார்வடிக்கண்
புல்லிப்பிரிந்தறி யாதமந்தாரத்தெங் கோன்புனனாட்
டல்லித்தடந்தா மரைமலரோவவன் றண்ணளியார்
கொல்லிக்குடவரை யோவண்ணல்கண்டதக் கொம்பினையே.

இ - ள். வல்லி — பூங்கொடிபோன்ற, சிறுமருங்குல் - சிற்றிடையையும், பெருந்தோள் — பெருந் தோள்களையுமுடைய, மடவார் — மாதரது, வடிக் கண் — மாவடுப்போலுங் கணகளை, புல்லி — பொருந்தி, பிரிந்து அறியாத - நீங்காத, மந்தாரத்து — மந்தாரமலர் மாலையையணிந்த, எம்கோன் — எம்மிறை வனுகிய பாண்டியனது, புனல் நாட்டு — நீர்வளமுள்ள நாட்டின்கண், அண்ணல் — பெரியோனுகிய நீ, அக்கொம்பினை — அந்தப் பூங்கொடிபோல்வாளை, கண்டது — பார்த்தது, அல்லி — அகவிதழ்களையுடைய, தடம் தாமரை மலரோ — பெரிய தாமரை மலரினிடத்தோ, அவன் — அவனது, தண்ணளி ஆர் — பாதுகாப்பமைந்த, குடக்கு கொல்லிவரையோ — மேற்றிசையிலுள்ள கொல்லிமலையினிடத்தோ (சொல்வாயாக)—எ - று.

வடி — மாவடு. 809

இதுவுமது.

கண்டார்மகிழுங் கடிகமழ்தாமரை யோகடையல்
விண்டார்விழுநிதிக் குப்பையும்வேழக் குழாமும்வென்று
கொண்டான்மழைவளர் கொல்லிக்குடவரை யோவுரைநின்
னெண்டாரகல மெலிவித்தமாத ருறைவிடமே.

இ - ள். (இறைவனே) நின் — உனது, ஒள்தார் அகலம் — ஒள்ளிய மாலையையணிந்த மார்பினை, மெலிவித்த — இவ்வாறு மெலிவித்த, மாதர் - பெண்ணானவள், உறைவிடம் — வாழுமிடம், கண்டார் — பார்த்தோர், மகிழும் — மகிழும்படியான, கடிகமழ் — மணங் கமழ்கின்ற, தாமரையோ - தாமரை மலரோ, கடையல் — கடையலில், விண்டார் - பகைவரது, விழுநிதிக் குப்பையும் — மேலாகிய நிதிக் குவியலையும், வேழக்குழாமும் — யானைக் கூட்டத்தையும், வென்று — அப்பகைவரை வென்று, கொண்டான் — கவர்ந்துகொண்டவனாகிய பாண்டியனது, மழைவளர் — மேகங்கள் தூங்குகின்ற, குடக்குகொல்லி வரையோ — மேற்றிசையிலுள்ள கொல்லி மலையோ, உரை-சொல்லுவாயாக—எ - று.

கடையல் — ஓரூர். நிதி — திரவியம். 810

தலைவன் இவ்விடத் திவ்வியற் றென்றல்.

அடிவண்ணந்தாமரை யாடரவல்கு லரத்தமங்கை, கொடிவண்ண நுண்ணிடை கொவ்வைசெவ்வாய் கொங்கைகோங்கரும்பின், யடிவண்ணஞ்செங்கோற் பராங்குசன்கொல்லிப் பைம்பூம்பொழில்வாய், வடிவண்ண வேற்கண்ணி னாலென்னை வாட்டிய வாணுதற்கே.

இ - ள். செங்கோல் — செங்கோலையுடைய, பராங்குசன் — பராங்குசனது; கொல்லி — கொல்லிமலைச்சாரலிலுள்ள, பை — பசிய, பூம்பொழில்வாய் — பூஞ்சோலையில், வடி — வடித்த, வண்ணம் — அழகாகிய, வேல் — வேல்போன்ற, கண்ணினால் — கண்களால், என்னைவாட்டிய — என்னை வருத்திய, வாள் நுதற்கு — அப்பெண்ணுக்கு, அடிவண்ணம் — பாதத்தழகு, தாமரை - தாமரை மலராகும், அல்குல் வண்ணம் — அல்குலழகு, ஆடு அரவு — ஆடரவாகும், அங்கை வண்ணம் அரத்தம் — அங்கையினழகு செந்தாமரை மலராகும், நுண் இடைவண்ணம் - சிற்றிடையினழகு, கொடி — பூங்கொடியாகும், செவ்வாய் வண்ணம் — செவ்வாயினழகு, கொவ்வை — கொவ்வைக் கனியாகும், கொங்கை வண்ணம் — கொங்கையழகு, கோங்கு அரும்பின் படிவண்ணம் — கோங்கரும்பி னழகேயாகும்—எ - று.

பராங்குசன் — பராங்குசபாண்டியன். பகையரசராகிய யானைகளுக்கு அங்குசம்போன்றவ னென்பதுபொருள். வாணுதல் — ஒளிபொருந்திய நெற்றியையுடையாள். வண்ணம் — அழகு. 811

இதுவுமது.

திருமாமுகந்திங்கள் செங்கயலுண்கண் செம்பொற்சுணங்கோர்
வருமாமுலைமணிச் செப்பிணைவானவன் கானமுன்னக்

குருமாநெடுமதிற் கோட்டாற்றரண்கொண்ட தென்னன்கன்னிப்
பெருமானவரோதயன் கொல்லியஞ்சாரலப் பெண்கொடிக்கே.

இ-ள். வானவன் — சேரன், கானம் உன்ன — காட்டை நினைத்துச் செல்ல, குருமாநெடுமதில் அரண் — ஒளிபொருந்திய மிக நெடிய மதிலரணை, கோட்டாற்று — கோட்டாற்றில், கொண்ட — கைக்கொண்ட, தென்னன் - பாண்டியனும், கன்னிப்பெருமான் — கன்னிநாட்டுக் கிறைவனும், வரோதயன் — வரோதயனும் ஆகிய அவனது, அம் — அழகிய, கொல்லிச்சாரல் - கொல்லிமலைச்சாரலிலுள்ள, அ பெண்கொடிக்கு — அந்தப் பூங்கொடிபோல் வாளாகிய பெண்ணுக்கு, திருமுகம் - அழகிய முகமானது, மாதிங்கள் பூர்ண சந்திரன்போலும், உண்கண் — மையுண்ட கண்கள், செங்கயல் — செங்கயல் கள்போலும், செம்பொன் — செம்பொற் பொடிபோன்ற, சுணங்கு — தேமல் படர்ந்த, ஏர்வரும் — அழகு வளராநின்ற, மாமுலை — பெரிய தனங்கள், இணை மணிசெப்பு — இரண்டு இரத்தினச் செப்புகள்போலும்—எ-று.

செப்பு — சிமிழ். கோட்டாறு — ஒரூர். வரோதயன் — வரத்தினு லவதரித்தவன். 812

இதுவுமது.

கடித்தடம்விண்ட கமலமுகங்கம லத்தரும்பேர்
பொடித்தடங்காமுகை பூலந்தைத்தெம்மன்னர் பூவழிய
விடித்தடங்காவுரு மேந்தியகோன்கொல்லி யீர்ம்பொழில்வாய்
வடித்தடங்கண்மல ராலென்னைவாட்டிய வாணுதற்கே.

இ-ள். பூலந்தை-பூலந்தையில், தெம்மன்னர் — பகையரசர், பூ அழிய - பொலிவழியும்படி, இடித்து — இடித்து, அடங்கா — அடங்காத, உரும் — வச்சிராயுதத்தை, ஏந்தியகோன் — தாங்கிய பாண்டியனது, கொல்லி — கொல்லிமலைச்சாரலிலுள்ள, ஈர்ம்பொழில்வாய் — குளிர்ந்த சோலையினிடத்து, வடி - மாவடுப்போன்ற, தடம் — விசாலமான, கண்மலரால்-கண்ணுகிய மலரினுல், என்னைவாட்டிய — என்னைவருத்திய, வாணுதற்கு — பெண்ணுக்கு, முகம் - முகமானது; தடம்விண்ட — தடாகீம்மலர்ந்த, கடிகமலம் — வாசனையுள்ள தாமரை மலராகும், ஏர்பொடித்து - அழகுண்டாய், அடங்காமுலை — பூரிப்புடைய முகைகள், கமலத்து அரும்பு — தாமரை யரும்பாகும்—எ-று.

பூலந்தை — ஒரூர். பூ — பொலிவு. உரும் — வச்சிராயுதம். 813

மொழிபெற வருந்தல்.

மேவியொன்னுரைவென் மாத்துவென்றான்கன்னி வீழ்துறைவாய்
தேவியென்றுநின்னை யானினைக்கின்றது சேயரிபாய் [த்
காவிவென்றாய் கண்ணுயல்லையேயொன்று கட்டுரையா
யாவிசென்றூற்பெயர்ப் பாரினியாரிவ் வகலிடத்தே.

இ-ள். மேவி — பொருந்தி, ஒன்னுரை - பகைவரை, வெண்மாத்து - வெண்மாவில், வென்றான் - வென்றவனாகிய பாண்டியனது, கன்னி - கன்னி நகரில், வீழ் — விரும்பப்படும், துறைவாய் — துறையினிடத்துள்ளே, சே அரிபாய் — செவ்வரிகள் படர்ந்த, காவி வென்றாய்-கருங்குவளையை வென்ற, கண்ணாய் — கண்களையுடையாளே, நின்னை யான் நினைக்கின்றது — உன்னை நானெண்ணுவது, தேவி என்று ஆம் — திருமகளென்றாகும், அல்லையேல் - நீ அத்திருமக ளல்லையாயின், ஒன்று கட்டுரையாய் — ஒரு சொல் சொல்லு வாயாக, (அப்படி நீ சொல்லாது விடுவையாயின்) ஆவி சென்றால் — என் உயிர்போய்விடுமாயின், இ அகலிடத்து — இவ்வுலகில், பெயர்ப்பார் — அதனை மீட்குமவர், இனியார் — வேறியாவர்—எ - று.

வெண்மா — ஓரூர். 814

இதுவுமது.

திரையுறைவார்புனற் சேவூர்ச்செருமன்னர் சீரழித்த
வுரையுறைதீந்தமிழ் வேந்தனுசிதனொண் பூம்பொதியில்
வரையுறைதெய்வமென் றேற்கல்லையேலுன்றன் வாய்திறவாய்
விரையுறைகோதை யுயிர்செல்லின்யார்பிறர் மீட்பவரே.

இ-ள். திரை உறை - அலைகளையுடைய, வார் புனல் - பெரு நீர்சூழ்ந்த, சேவூர் — சேவூரில், செரு மன்னர் — யுத்தஞ்செய்த பகையரசரது, சீர் அழித்த — சிறப்பினையழித்த, உரை உறை — புகழ்ச்சொல்லமைந்த, தீ தமிழ் வேந்தன் — இனிய தமிழையுடைய வேந்தனாகிய, உசிதன் — பாண்டியனது, ஒள் — ஒள்ளிய, பூ — அழகிய, பொதியில் வரை உறை — பொதிய மலையிலுள்ள, தெய்வம் என்றேற்கு — தெய்வமென்றெண்ணின எனக்கு, அல்லையேல் — நீ அத்தெய்வமல்லையாயின், உன்றன் வாய் திறவாய் — உனது வாயைத்திறந்து வார்த்தை சொல்லுவாயாக, விரை உறை கோதை - வாசனையொருந்திய கூந்தலையுடையாய், உயிர் செல்லின் — என் உயிர் போமாயின், மீட்பவர் பிறர் யார் — அதனை மீட்குமவர் வேறியாவர்—எ - று.

பொதியில்வரை — பொதிகைமலை, கோதை — அண்மைவிளி. 815

நாணிக் கண்புதைத்தல்.

இதனை இடையூறு கிளத்தல் எனவும் கூறுவர்.

அரும்புடைத்தொங்கற் செங்கோலரிகேசரி கூடலன்ன
சுரும்புடைக்கோதைநல்லா யிவற்குத்துயர்செய்யு மென்றான்
பெரும்புடைக்கண்புதைத்தாய் புதைத்தாய்க்குநின்பேரொளிசேர்
கரும்புடைத்தோளுமன்றோ லெனதுள்ளங் கலக்கினவே.

இ-ள். அரும்பு உடை — பூவரும்புகளையுடைய, தொங்கல் — மாலையையும், செங்கோல் — செங்கோலையுமுடைய, அரிகேசரி — அரிகேசரியின், கூடல் அன்ன — கூடலை நிகர்த்த, சுரும்பு உடை கோதை நல்லாய் — வண்டுகள் மொய்க்கின்ற கூந்தலையுடையாய், இவற்கு — இவனுக்கு, துயர்செய்யும்

என்று — துன்பஞ்செய்யுமென்று, பெரும்புடை கண்புதைத்தாய் — பெருமை வாய்ந்த உன் கண்களை மூடினாய், புதைத்தாய்க்கு — மூடினவுனக்கு, நின் பேர் ஒளிசேர் — பெரிய வொளிபொருந்திய, கரும்பு உடை தோளும் அன்றோ — கரும்புபோலுந் தோள்களுமல்லவோ. எனது உள்ளம் கலக்கின - என் மனத்தைக் கலக்கின—எ - று.

அரிகேசரி — பாண்டியவமிசத்தோ ரரசன். கூடல் — மதுரைநகர். 816

இதுவுமது.

தேந்தண்பொழிலணி சேவூர்த்திருந்தார் திறலழித்த
வேந்தன்விசாரிதன் றெவ்வரைப்போன்மெலி விக்குமென்றுன்
பூந்தடங்கண்புதைத் தாய்புதைத்தாய்க்குன் பொருவில்சேங்கேழ்க்
காந்தள்விரலுமன்றோ வெம்மையுள்ளங் கலக்கினவே.

இ - ள். தேம் தண் பொழில் அணி — மணமுங் குளிர்ச்சியுமுள்ள பூஞ் சோலைகளால் அலங்கரிக்கப்பட்ட, சேவூர் — சேவூரில், திருந்தார் — பகைவரது, திறல் அழித்த — வலியையழித்த, வேந்தன் — அரசனாகிய, விசாரிதன் - விசாரிதனுடைய, தெவ்வரைப்போல் — பகைவரைப்போல, மெலிவிக்கும் என்று — மெலியச்செய்யுமென்றெண்ணி, உன் — உனது, பூ தடங்கண் புதைத்தாய்க்கு - அழகிய விசாலமாகிய கண்களை மூடினாய்க்கு, உன்-உனது, பொருவு இல் — ஒப்பில்லாத, செங்கேழ் — செந்நிறமுள்ள காந்தள் மலர் போன்ற, விரலும் அன்றோ — விரல்களுமல்லவோ. எம்மை — எம்மை, உள்ளம் கலக்கின — மனங்கலங்கச்செய்தன—எ - று.

தேம் — தேனெனினுமாம். விசாரிதன் — பாண்டிநாட்டரசருள் ஒருவன், அன்றி விவேகியெனினும் பொருந்தும். கேழ் — நிறம். 817

பொழில் கண்டு மகிழ்தல்.

துனிதானகல மண்காத்துத்தொடுபொறி யாககெண்டை
பனிதாழ்வடவரை மேல்வைத்தபஞ்சவன் பாழிவென்ற
குனிதாழ்சிலைமன்னன் கூடலன்னாளது கூடலைப்போல்
இனிதாயெனதுள்ள மெல்லாங்குளிர்வித்த தீர்ப்பொழிலே.

இ - ள். துனிதான் அகல - அச்சம் நீங்கும்படி, மண் காத்து - உலகைக் காத்து, தொடுபொறி ஆய-தொட்ட அடையாளமாகிய, கெண்டை - மீனக் கொடியை, பனி தாழ் — பனிதங்கிய, வடவரைமேல் வைத்த — வடமலையாகிய இமயத்தின்மீது நாட்டின, பஞ்சவன் — பாண்டியன், பாழிவென்ற - (பகைவரது) பெருமையை வென்ற, குனி தாழ் சிலை மன்னன் — வளைந்து நீண்ட வில்லையுடைய வேந்தன், (அவனது) கூடல் அன்னாளது — கூடலை கிகர்த்தவளது, கூடலைப்போல் — கூடலைப்போல, ஈர்ம் பொழில் — குளிர்ந்த பொழிலானது, இனிது ஆய் — இனிதாகி, எனது உள்ளம் எல்லாம் — என் மனமுழுதும், குளிர்வித்தது — குளிரச்செய்தது—எ - று.

கெண்டையென்றது — கெண்டையுரு வெழுதப்பட்ட கொடியை, பஞ்சவன் — பாண்டியன். 818

தேர்மன் னுதானை பரப்பித்தன்சேவூர்ச் செருமலைந்த
போர்மன்னர்தம்மைப் புறங்கண்டுநாணிய பூங்கழற்கா
வார்மன் னுவேலரி கேசரியந்தண் புகாரனைய
வேர்மன் னுகோதையைப் போலினிதாயிற்றிவ் வீர்ம்பொழிலே.

இ-ள். தேர்மன்னு தானை பரப்பி – தேர்கள் நிலைபெற்ற சேனைகளைப் பரவச்செய்து, தன் சேவூர் – தன் சேவூரில், செருமலைந்த – போர்செய்த, போர்மன்னர்தம்மை – போர் வேந்தரை, புறம் கண்டு – முதுகு கண்டு, நாணிய – வளைந்த, பூ – தாமரைமலர்போன்ற, கழல் – வீரக் கழலையணிந்த, கால் – பாதத்தையும், ஆர் மன்னு – கூர்மை பொருந்திய, வேல் – வேலாயுதத்தையுடைய, அரிகேசரி-அரிகேசரியின், அம்தண் – அழகும் தட்பமுமுள்ள, புகார் அனைய – புகாரை நிகர்த்த, ஏர் மன்னு கோதையைப்போல் - அழகு நிலைபெற்ற கூந்தலையுடையாள்போல, இ – இந்த, ஈர்ம் பொழில் - குளிர்ந்தசோலை, இனிது ஆயிற்று – எனக்கினிதாயிருந்தது—எ - று.

ஆர் – கூர்மை, இது வேலுக்கு விசேடணம். புகார் – காவிரிப்பூம் பட்டினம். 819

ஊர் முதலிய வினாதல்.

நிதியின்கிழவ னிலமகள்கேள்வனெல் வேலியொன்னார்
கதியின்மலிந்தவெம் மாவுங்களிறும் கவர்ந்துகொண்டான்
பொதியின்மணிவரைப் பூம்புனங்காக்கும் புனையிழையீர்
பதியின்பெயருநும் பேருமறியப் பகர்மின்களே.

இ-ள். நிதியின் கிழவன் – குபேரன், நிலமகள் கேள்வன் – நிலைமகள் நாயகனாகிய பாண்டியன், நெல்வேலி-திருநெல்வேலியில், ஒன்னார் - பகைவரது, கதியில் மலிந்த – வேகத்தில்மிகுந்த, வெம் மாவும் – வெவ்விய குதிரைகளையும், களிறும் – யானைகளையும், கவர்ந்துகொண்டான் — கவர்ந்துகொண்டவன், (அவனது) மணி – அழகிய, பொதியில் வரை – பொதியமலையைச் சார்ந்த, பூ – அழகாகிய, புனம் காக்கும் – புனங் காக்கின்ற, புனை இழையீர் - அலங்கரிக்கப்பட்ட ஆபரணங்களை யுடையீர், நும் பதியின் பெயரும்-நுமது ஊர்ப்பெயரும், நும் பேரும் – நுமது பெயரும், அறிய – யாமறியும்படி, பகர்மின்கள் – சொல்லுங்கள்—எ - று.

கதி - நடையெனினுமாம். புனைதல் – அலங்கரித்தல். 820

இதுவுமது.

அறையார்கழன்மன்ன ராற்றுக்குடியமர் காய்ந்தழியக்
கறையாரயில்கொண்ட கோன்கொல்லிக்கார்ப்புனங் காக்கின்றவான்
பிறையார்சிறுநுதற் பெண்ணாரமிழ்தன்ன பெய்வளையீர்
மறையாதுரைமி னெமக்குநும்பேரொடு வாழ்பதியே.

இ-ள். அறை ஆர் – ஒலிமிகுந்த, கழல் - வீரக்கழலையணிந்த, மன்னர் - வேந்தர், ஆற்றுக்குடி – ஆற்றுக்குடியில், அமர் காய்ந்து அழிய – போரில்

எதிர்ந்து அழியும்படி, கறை ஆர் - உதிரம்படிந்த, அயில் கொண்ட - வேலை யேந்திய, கோன் - வேந்தனாகிய பாண்டியனது, கொல்லி - கொல்லிமலைச் சாரலில், கார்ப்புனம் - கரியபுனத்தை, காக்கின்ற - காவல்செய்கிற, வான் பிறை ஆர் - ஆகாயத்துலாவுகின்ற பிறைபோன்ற, சிறு நுதல் - சிறுநுதலை யுடைய, பெண் ஆர் அமிழ்து அன்ன - பெண்களுக்குள்ளே அரிய அமுதம் போன்ற, பெய் வளையீர் - பெய் வளையீர், நும் பேரொடு - நுமது பெயருடனே, வாழ்பதி - வாழும் ஊரும், எமக்கு மறையாது உரையின் - எமக்கு மறையாது சொல்லுங்கள்—எ - று.

அறை—ஒலி. ஆற்றுக்குடி - ஓரூர். கறை - உதிரம். நுதல்—நெற்றி. பெய் வளையீர் - இடம்பட்ட வளையலையுடையீர். 821

இதுவுமது.

கறையின் மலிந்த செவ்வேல்வலத்தாற்றென் கடையல்வென்ற
வறையுங்கழலரி கேசரியந்தண் புகாரனைய
பிறையின் மலிந்த திருநுதற்பேரமர்க் கண்மடவீ
ருறையும்பதியும் பெயருமறிய வுரைமின்களே.

இ - ள். கறையின் மலிந்த - உதிரத்தால்மிகுந்த, செவ்வேல் வலத்தால் - செவந்த வேற்படையின் வலியால், தென் கடையல் வென்ற - தென்கடையலில் (பகைவரை) வென்ற, அறையும் கழல் - ஒலிக்கின்ற வீரக்கழலையுடைய, அரிகேசரி - அரிகேசரியின், அம் தண் புகார் அனைய - அழகும் தண்மையுமுள்ள புகாரை நிகர்த்த, பிறையின் மலிந்த - பிறையினுமேலாகிய, திருநுதல் - அழகிய நெற்றியையும், பேர் அமர்கண் - பெரும் போர்செய்யுங் கண்களையுமுடைய, மடவீர் - மடவியரே, உறையும்பதியும் - நீர் வாழுமூரும், பெயரும் - பேரும், அறிய - யாமறியும்படி, உரைமின்கள் - சொல்லுங்கள்-எ-று.

கடையல் - ஓரூர். மலிதல் - மிகுதல். மடவீர் - மடப்பத்தை யுடையீர் - இது விளி. 822

வேழம் வினாதல்.

வருவால்புயல்வண்கை மான்றேவர்வரோதயன் மண்ணளந்த
திருமாலவன்வஞ்சி யன்னவஞ்சீறடிச் சேயிழையீர்
கருமால்வரையன்ன தோற்றக்கருங்கைவெண் கோட்டுச்செங்கட்
பொருமால்களிறொன் று போந்ததுண்டோநும் புனத்தயலே.

இ - ள். வரும் - வளராநின்ற, மால்புயல் - பெரியமேகம்போன்ற, வண்கை - கொடைக்கையினையுடைய, மாண்தேர் - மான்தேரையுடைய, வரோதயன் - வரோதயன், மண் அளந்த திருமாலவன் - மண்ணளந்த திருமாலை நிகர்த்தவன், (அவனது) வஞ்சி அன்ன - வஞ்சியை நிகர்த்த, அம்சீறடி - அழகிய சீறடியையுடைய, சேயிழையீர் - சேயிழையையுடையீர், கரு - கரிய, மால்வரை அன்ன - பெரிய மலைபோன்ற, தோற்றம் - காட்சியையும் கருங்

கை - கரிய துதிக்கையையும், வெண்கோட்டு - வெள்ளிய கொம்புகளையும், செங்கண் - செவந்த கண்களையுமுடைய, பொரும்மால்களிறு ஒன்று - பொருகின்ற பெரிய யானையொன்று, நம்புனத்து அயல் - நமது புனத்துப் பக்கத்தில், போந்தது உண்டோ - வந்ததுண்டோ (சொல்லுவீராக)—எ - று.

வஞ்சி - கருவூர். மான் - குதிரை. 823

கலைமான் வினுதல்.

சினமாண்கடற்படைச் சேரலன்றென்னறை யாற்றழிந்து
மனமாண்பழியவை வேல்கொண்டகோன்வையை நாடனைய
கனமார்வனமுலைக் கையார்வரிவளைக் காரிகையீ
ரினமான்புகுந்ததுவோ வுரையீர்நும் மிரும்புனத்தே.

இ - ள். சினம்மாண் - கோவத்தால் மாட்சிமையமைந்த, கடல்படை - சேநாசமுத்திரத்தையுடைய, சேரலன் - சேரன், தென் - தெற்கிலுள்ள, நறையாற்று - நறையாற்றில், அழிந்து - தோற்று, மனம்மாண்பு அழிய - மனவலி கெடும்படி, வைவேல்கொண்டகோன் - கூர்மையாகிய வேற்படையைத் தாங்கிய வேந்தனாகிய பாண்டியனது, வையைநாடு அனைய - வையைநாட்டை நிகர்த்த, கனம் ஆர் - கனம் பொருந்திய, வனமுலை - அழகிய தனங்களையும், கை ஆர் வரிவளை - கையினிடத்தரிய வரிவளையலையுமுடைய, காரிகையீர் - காரிகையீர், நும் இரும்புனத்து - நுமது பெரும்புனத்தின்கண், இனம் - நுமது கூட்டத்தில், மான் புகுந்ததுவோ - மான் ஒன்றுவந்து புகுந்ததுவோ, (புகுந்ததுண்டாயின்) உரையீர் - எமக்குச் சொல்லுவீராக-எ - று.

நறையாறு - ஓரூர். மனமாண்பு - தைரியம். வனம் - சந்தனக்கோலம் எனினுமாம். காரிகையீர் - அழகுள்ளவரே. 824

இதுவுமது.

சிலைமாண்படைமன்னர் செந்நிலத்தோடச் செருவிளைத்த
கொலைமாணயின்மன்னன் றென்புனனாடன்ன கோல்வளையீ
ரிலைமாண்பகழியி னேவுண்டுதன்னினத் திற்பிரிந்தோர்
கலைமான்புகுந்ததுண் டோவுரையீர்நுங்கள் கார்ம்புனத்தே.

இ - ள். சிலைமாண் படைமன்னர் - வில்லையும் மாட்சிமைப்பட்ட படையையுமுடைய வேந்தர், செந்நிலத்து ஓட - போர்க்களத்தில் தோற்றோடும்படி, கொலைமாண் அயில் - கொல்லுந் தொழிலால் மாட்சிமைப்பட்ட வேற்படையைத் தாங்கிய, மன்னன் - வேந்தனாகிய பாண்டியனது, தென்புனல் நாடு அன்ன - தென் புனனாட்டை நிகர்த்த, கோல்வளையீர் - கோல்வளையை யுடையீர், இலைமாண் பகழியின் - இலைவடிவாகிய மாட்சிமைப்பட்ட அம்பினால், ஏவுண்டு - எய்யப்பட்டு, தன் இனத்திற் பிரிந்து - தன் இனத்தினின்றும் பிரிந்து, நுங்கள் கார்புனத்து - நுமது கரியபுனத்தில், ஓர் கலைமான் புகுந்தது உண்டோ - ஒரு கலைமான் வந்ததுண்டோ, (உண்டாயின்) உரையீர் - எமக்குச் சொல்லுவீராக—எ - று.

உதிரத்தாற் செவந்திருத்தலால் போர்க்களத்தைச் செந்திலம் என்றார். கோல்வளை – புள்ளியையுடைய வளையல். 825

வழி வினுதல்.

வெல்லுந்திறநினைந் தேற்றூர்விழிஞத்து விண்படரக்
கொல்லின் மலிந்தசெவ் வேல்கொண்டகோன்கொல்லிச்சாரலின்றே
புல்லும்பொழிலின வேங்கையின்கீழ்நின்ற பூங்குழலீர்
செல்லுநெறியறியே னுரையீர்நுஞ் சிறுகுடிக்கே.

இ-ள். வெல்லும் திறம் நினைந்து – வெல்லும் உபாயத்தை யாராய்ந்தறிந்து, ஏற்றூர் – ஏற்றவர், விழிஞத்து – விழிஞத்தில், விண்படர – சுவர்க்கலோகத்திற்செல்லும்படி, கொல்லின் மலிந்த-கொல்லின்தொழிலின்மிகுந்த, செவ்வேல் கொண்ட கோன் – செவந்த வேற்படையைத்தாங்கிய பாண்டிய வேந்தனது, கொல்லிச்சாரல் - கொல்லிமலைச் சாரலில், இன்தேன் புல்லும் - இனிய தேன்பொருந்திய, பொழில் – பொழிலில், இனவேங்கையின் கீழ் நின்ற – கூட்டமாகிய வேங்கை மரத்தின்கீழே நின்ற, பூங்குழலீர் – மலரையணிந்த கூந்தலையுடையீர், நும் சிறுகுடிக்கு – நுமது சிற்றூருக்கு, செல்லும் நெறி அறியேன் - போகும் வழியறியேன், உரையீர் - சொல்லுவீராக-எ-று.

விழிஞம் – ஓரூர். விண் – வீரசுவர்க்கம். கொல் – கொலைத்தொழில். ()

ஒழிந்தது வினுதல்.

தன்னும்புரையு மழையுருமேறுதன் றானைமுன்னற்
றுன்னுங்கொடிமிசை யேந்தியகோன்கொல்லிச் சூழ்பொழில்வாய்
மின்னுங்கதிரொளி வாண்முகத்தீரெம் வினுவுரைத்தால்
மன்னுஞ்சுடர்மணி போதருமோநுங்கள் வாயகத்தே.

இ-ள். தன்னும் புரையும் – தன்னைத்தானே நிகர்க்கின்ற, மழை உருமேறு – மேகத்திலுள்ள உருமேறு, தன் தானை முன்னல் – தன்படைகளுக்கு முன்னே, துன்னும் கொடிமிசை – நெருங்கிய கொடியின்மீது, ஏந்திய கோன் – தாங்கிய வேந்தனாகிய பாண்டியனது, கொல்லி சூழ் பொழில்வாய் - கொல்லிமலையைச்சூழ்ந்த சோலையின்கண், மின்னும் – மின்னுகிற, கதிர் ஒளி – சந்திரனொளியையுடைய, வாள்முகத்தீர் – பேரொளியினையுடைய முகமுடையீர், எம்வினு உரைத்தால் – எம்வினுவுக்கு உத்தரஞ்சொன்னால், நும்வாயகத்து மன்னும் – நும்வாயிற் பொருந்திய, சுடர்மணி - ஒளி யமைந்த முத்துக்கள், போதருமோ – உதிர்ந்துபோமோ—எ-று.

உருமேறு – ஆணிடி. சுடர்மணி – ஒளியுள்ள முத்து. வாய்திறந்தால் முத்துச் சிந்திவிடுமோ என்பது உலகத்துப் பழமொழி. 827

வேழம் வினுதல்.

கண்ணுற்றெதிர்ந்ததெவ் வேந்தர்படக கடையற்கொடிமேல்
விண்ணுற்றகோளுரு மேந்தியவேந்தன் வியன்பொதியிற்

பண்ணுற்றதேமொழிப் பாவைநல்லீரோர் பகழிமூழ்கப்
புண்ணுற்றமாவொன்று போந்ததுண்டோ நும் புனத்தயலே.

இ-ள். கண்ணுற்று எதிர்த்த - கண்ணெதிரே வந்தெதிர்த்த, தெவ் வேந்தர்பட - பகையரசர் இறக்கும்படி, கடையல் - கடையலில், கொடி மேல் - கொடியின்மீது, விண்ணுற்ற - ஆகாயத்திலுள்ள, கோள் - துன்பஞ் செய்கிற, உரும் ஏந்திய - இடியேற்றைத் தாங்கிய, வேந்தன் - அரசனாகிய பாண்டியனது, வியன் பொதியில் - பெரிதாகிய பொதியமலையிலுள்ள, பண்ணுற்ற தேமொழி - பண்போன்ற இனிய மொழியையுடைய, பாவைநல்லீர் - பாவைபோலு முருவமைந்த மாதரே, ஓர்பகழிமூழ்க - ஒரு அம்புதைக்க, புண்ணுற்ற - புண்பட்ட, மா ஒன்று - ஒரு யானையானது, நம்புனத்து அயல்போந்தது உண்டோ - நும்புனத்துப் பக்கத்தில் வந்ததுண்டோ, (உண்டாயின்) சொல்லுவீர் - சொல்லுவீராக - எ - று.

கண் - பெருமை யெனினுமாம். பாவை - பிரதிமை. மா - யானை. ()

இதுவுமது.

முடியுடைவேந்தரு மும்மதயானையு மொய்யமருட்
பொடியிடைவீழத்தென் பூலந்தைவென்றான் புகாரனைய
வடிவுடைவேனெடுங் கண்மடவீர்நுங்கள் வார்புனத்திற்
பிடியொடுபோந்த துண்டோவுரையீரோர் பெருங்களிறே.

இ-ள். முடி உடை வேந்தரும் - கிரீடத்தையுடைய அரசரும், மும்மத யானையும் - மும்மதத்தையுடைய யானைகளும், மொய் அமருள் - நெருங்கிய யுத்தபூமியில், பொடியிடைவீழ - புழுதியில் விழும்படி, தென்பூலந்தை - தென்பூலந்தையில், வென்றான் - வென்றவனாகிய பாண்டியனது, புகார் அனைய - புகாரை நிகர்த்த, வடிவு உடைய - வடித்தலையுடைய, வேல் - வேல் போன்ற, நெடுங்கண் மடவீர் - நெடிய கண்களையுடைய மாதரே, நுங்கள் வார்புனத்தில் - நுமது பெரிய புனத்தில், ஓர் பெருங்களிறு - ஒரு பெரிய யானையானது, பிடியொடுபோந்தது உண்டோ - பிடியோடும் வந்ததுண்டோ, (உண்டாயின்) உரையீர் - சொல்லுவீராயின் - எ - று.

மும்மதம் - கன்னமதம், கபோலமதம், பீஜமதம். பிடி - பெண்யானை.

சுனைநயந்துரைத்தல்.

தேர்மன்னுவாட்படை செங்கிலத்தோடச் செருவிளைத்த
போர்மன்னன்றென்னன் பொதியிற்புனமா மயில்புரையு
மேர்மன்னுகாரிகை யெய்தலுண்டோமெனின் யானுநின்போ
னீர்மன்னுநீல நெடுஞ்சுனையாடுவ னேரிழையே.

இ-ள். தேர்மன்னு வாள்படை - தேரின்மீதேறிவந்த வாட்படைகள், செங்கிலத்து ஓட - போர்க்களத்தில் தோற்றோடும்படி, செருவிளைத்த - போர் விளைத்த, போர்மன்னன் - போர்வேந்தன், தென்னன் - பாண்டியன், (அவனது) பொதியில் - பொதியமலையில், புனம் - புனத்தில் வாழ்கின்ற, மாமயில்

புரையும் - அழகிய மயிலை நிகர்த்த, ஏர்மன்னுகாரிகை - அழகுபொருந்திய காரிகையே, யானும் நின்போல் - நானும் உன்னைப்போல, எய்தல் உண்டாம் எனின் - இக்கோலத்தை யடைதலுண்டாமாயின், நேரிழையே - நேரிழையாய், நீர்மன்னும் - நீர் நிலைபெற்ற, நீலம் - நீலமலர்கள் நெருங்கின, நெடுஞ்சுனை ஆடுவன் - பெருஞ்சுனையிற் குளிப்பேன் — எ - று.

வாட்படை - வாள்வீரர் சேனை. புரைதல் - நிகர்த்தல். காரிகை - அழகு எனினுமாம். நீலம் - கருங்குவளைமலர். 830

இதுவுமது.

புண்டாமருநிறத் துற்றுத்தென்பூலந்தைப் போர்மலைந்த
வொண்டாரரசர் குழாமுடனேயொளி வானடையக்
கண்டான்பொதியின் மயிலன்னகாரிகை யெய்தனின்போ
லுண்டாமெனிற்றையல் யானுஞ்சென்றாடுவ னொண்சுனையே.

இ - ள். தென்பூலந்தை - தெற்கின்கண்ணுள்ள பூலந்தையில், போர் மலைந்த - போர்புரிந்த, ஒள்தார் அரசர் குழாம் - ஒள்ளிய மாலையையணிந்த அரசர் கூட்டம், உடனே - ஒருங்கே, அருநிறத்து - தமது அரிய மார்பில், புண்தாம் உற்று - புண்ணையடைந்து, ஒளிவான் அடைய - ஒளிபொருந்திய வீரசுவர்க்கமடையும்படி, கண்டான் - கண்டவனாகிய பாண்டியனது, பொதியில் - பொதியமலையினிடத்துள்ள, மயில் அன்னகாரிகை - மயில்போன்ற காரிகையே, தையல் - தையலே, நின்போல் எய்தல் உண்டாம் எனின் - உன்னைப்போல அழகுபொருந்துத லுண்டாமாயின், ஒண்சுனை - நீயாடிய ஒள்ளியசுனையில், யானும்சென்று ஆடுவன் - யானுஞ்சென்று மூழ்குவேன் - எ - று.

புண் - இரணம். வான் - வீரசுவர்ககம். 831

திருமாலகலஞ்செஞ் சாந்தணிந்தென்னச் செவ்வானகட்டுக்
கருமாமலர்க்கண்ணி கைதொழத்தோன்றிற்று காணவந்தொன்னா
செருமாலரசுகச் செந்நிலத்தட்டதென் றீந்தமிழ்நர் [ர்
பெருமான்றனது குலமுதலாய பிறைக்கொழுந்தே.

இ - ள். ஒன்னார் - பகைவர், காண்வந்து - யாவருங் காணும்படி வந்து, செரு - யுத்தகளத்தில், மால் அரசு அக - தமது பெரிய வேந்துத்தன்மை யழியும்படி, செந்நிலத்து - அந்தப் போர்க்களத்தில், அட்ட - அவர்களை வென்ற, தென் - தென்றிசையிலுள்ள, தீய்தமிழ்நர் - மதுரமாகிய தமிழ் நாட்டாருக்கு, பெருமான் தனது - இறைவனாகிய பாண்டியனது, குலமுதல் ஆய - குலத்துக்கு முதலாகிய, பிறைக்கொழுந்து - பிறைக்கொழுந்தானது, திருமால் அகலம் - திருமாலின் மார்பினிடத்து, செம்சாந்து அணிந்து என்ன - செஞ்சந்தன மணிந்தாற்போல, செவ்வான் அகட்டு - செவ்வானத்தின் நடுவில், கருமாமலர்கண்ணி - கரிய அழகாகிய குவளைமலர்போன்ற கண்களை யுடையாளே, கைதொழ - (கன்னியரெல்லாருங்) கைகூப்பி வணங்கும்படி, தோன்றிற்று - உதித்தது — எ - று.

கரு என்ற விசேஷத்தால் மலர்குவளை மலரை யுணர்த்திற்று. காண என்பது காண் என ஈறு தொடுத்தலாயிற்று. அரசு — அரசத்தன்மை. தமிழ்கர் பெருமான் — தமிழ்நாட்டார்க் கரசன். பிறைக்கொழுந்து — பிறைச் சந்திரன். 832

சுனைவியந்துரைத்தல்.

ஆணெடுந்தானையை யாற்றுக்குடிவென்ற கோன்பொதியிற்
சேணெடுங்குன்றத் தருவிநின்சேவடி தோய்ந்ததில்லை
வாணெடுங்கண்ணுஞ் சிவப்பச்செவ்வாயும் விளர்ப்பவண்டார்
தாணெடும்போதவை சூட்டவற்றோதவத் தடஞ்சுனையே.

இ-ள். ஆள்நெடும் தானையை — போர்வீராது பெருஞ்சேனையை, ஆற்றுக்குடி — ஆற்றுக்குடியில், வென்ற — வென்றடக்கின, கோன் — பாண்டியராசனது, பொதியில் — பொதியமலையாகிய, சேண்நெடும் குன்றத்து — மிகப்பெரிதாகிய குற்றத்துள்ள, அருவி — அருவியாற்றில், நின்சேவடி — நின்சிவந்தபாதம், தோய்ந்தது இல்லை — படிந்ததில்லை, வாள்நெடும் கண்ணும் சிவப்ப - ஒளிபொருந்திய, நீண்டகண்ணும் சிவக்கவும், செவ்வாயும் விளர்ப்ப - சிவந்த வாயும் வெளுக்கவும், வண்டு ஆர் — வண்டுகள் மொய்க்கின்ற, தாள் - நாளத்தோடு கூடிய, நெடும்போது அவை — பெரிய மலர்களாகிய அவற்றை, அ தடம்சுனை — அந்தப் பெரிய சுனையானது, சூட்டவற்றோ — சூட்டவல்லதோ. (இஃதோர் வியப்பிருந்தவா றென்னை)—எ - று.

ஆற்றுக்குடி — ஓரூர். வாள் நெடுங்கண் — என்பதற்கு வாள்போலும் - நெடிய கண் எனினுமாம். விளர்த்தல் — வெளுத்தல். 833

தோற்றத்தா லாராய்தல்.

கந்தாரடுகளி யானைக்கழனெடு மாறன்கன்னிக்
கொந்தாடிரும்பொழில் வாய்ப்பண்ணையாயத்துக் கோலமென்பூம்
பந்தாடலினிடை நொந்துகொல்பைங்கழல் வெண்மணன்மேல்
வந்தாடலினடி நொந்துகொல்வாணுதல் வாடியதே.

இ-ள். கந்து ஆர் அடு — கட்டுத்தறியின் வரிசையை முறிக்கின்ற, களியானை — களிப்புள்ள யானைகளை யுடைய, கழல் — வீரக்கழலையணிந்த, நெடுமாறன் — நெடியமாறனது, கன்னி — கன்னிநாட்டில், கொந்து ஆடு — பூங்கொத்துக்களசைகின்ற, இரும்பொழில்வாய் — பெரும்பொழிலினிடத்து, பண்ணை ஆயத்து — கூட்டமாகிய ஆயத்தில், கோலம் — அழகிய, மெல் - மெலிதாகிய, பூ — பொலிவுள்ள, பந்து ஆடலின் — பந்தடித்து விளையாடுதலால், இடை நொந்துகொல் — இடைநொந்தோ, வெண்மணல்மேல்வந்து - வெண்மணலின்மீது வந்து, பைங்கழல் ஆடலின் — பைங்கழல் ஆடுதலால், அடிநொந்துகொல் — அடிநொந்தோ, வாணுதல் வாடியது — இவ்வாணுதல் வாடினது—எ - று.

கன்னிநாடு - பாண்டிநாடு. பண்ணை ஆயம் - தோழிக்கூட்டம். பைங் கழல் - பசிய அம்மனைக்காய். 834

பொருந்தியபூந்தண் புனற்குடைந்துகொல் பொற்கயிற்றுத்
திருந்தியவூசல்சென் றாடிக்கொல்சேவூர்ச் செருவடர்த்த
பருந்திவர்செஞ்சுடர் வெள்வேற்பராங்குசன் பற்றலர்போல்
வருந்தியகாரண மென்னைகொல்லோமற்றிவ் வாணுதலே.

இ - ள். பொருந்திய - பொருந்திய, பூ - பொலிவாகிய, தண் - குளிர்ந்த, புனல்குடைந்துகொல் - நீராடியோ, பொன்கயிற்று - பொற்சங்கிலியிற் பூட்டிய, திருந்திய - திருத்தமாகிய, ஊசல் - ஊசலில், சென்று - போய், ஆடிக்கொல் - ஆடியோ, சேவூர் - சேவூரில், செரு அடர்த்த - போர்வென்ற, பருந்து இவர் - பருந்துகள் சூழ்ந்த, செம்சுடர் - செந்நிறமுள்ள, வெள் வேல் - வெள்வேலைத்தாங்கிய, பராங்குசன் - பராங்குச பாண்டியனது, பற்றலர்போல் - பகைவரைப்போல, இவ்வாணுதல் - இவ்வொளிபொருந்திய நெற்றியை யுடையாள், வருந்திய காரணம் என்னைகொல் - வருந்துதற்குக் காரண மென்னையோ—எ - று. 835

பாமாண்டமிழுடை வேந்தன்பராங்குசன் கொல்லிப்பைம்பூந்
தேமாந்தழையொடு கண்ணியுங்கொண்டிச் செழும்புனத்து
ளேமாண்சிலையண்ணல் வந்துநின்றார்பண்டு போலவின்று
பூமாண்குழலா யறியேனுரைப்பதோர் பொய்ம்மொழியே.

இ - ள். பாமாண் - பாக்கள் மாட்சிமைப்பட்ட, தமிழ் உடை வேந்தன் - தமிழ் வேந்தனாகிய, பராங்குசன் - பராங்குச பாண்டியனது, கொல்லி - கொல்லிமலையிலுள்ள, பை - பசிய, பூ - அழகிய, தேமாந்தழையொடு - தேமாந்தழையுடன், கண்ணியும்கொண்டு - மாலையையுங்கொண்டு, இச் செழும்புனத்துள் - இந்தச் செழுமையான புனத்தில், ஏமாண் சிலை அண்ணல் - அம்பு மாட்சிமைப்பட்ட சிலையையேந்திய தலைவர், வந்து நின்றார் - வந்து நின்றார், பூமாண் குழலாய் - பூமாட்சிமைப்பட்ட கூந்தலையுடையாளே, பண்டுபோல - முன்போல, இன்று - இன்று, உரைப்பது ஓர் பொய் மொழி - அவருக்குச் சொல்லத்தகுவதோர் பொய்மொழியை, அறியேன் - அறியேன்—எ - று. 836

தோழி தலைவியை இடறுய்த்து நீங்கல்.

கணிநிறவேங்கையுங் கொய்துங்கலாபம் பரப்பிநின்று
மணிநிறமாமயி லாடலுங்காண்டும்வல் லத்துவென்ற
துணிநிறவேன்மன்னன் றென்னர்பிரான்சுடர் தோய்பொதியி
னணிநிறமால்வரைத் தூநீரருவியு மாடுதுமே.

இ - ள், கணி - மதிக்கப்பட்ட, நிறம் - ஒளியுள்ள, வேங்கையும் - வேங் கைமலரையும், கொய்தும் - பறிப்போம், கலாபம் பரப்பிநின்று - தோகை

விரித்தாகின்ற, மணிநிற மாமயில் - நீலமணியின் நிறத்தையுடைய அழகிய மயில்கள், ஆடலும் - ஆடுதலையும், காண்டும் - காண்போம், வல்லத்து - வல்ல மென்னுமூரில், வென்ற - பகைவரைவென்ற, துணி - உறுதியாகிய, நிறம் - ஒளியுள்ள, வேல் - வேலாயுதத்தையேந்திய, மன்னன் - வேந்தன், தென்னர்பிரான் - தென்னாட்டாருக்குத் தலைவன், (அவனது) சுடர்தோய் பொதியின் - ஒளிபொருந்திய பொதியிலாகிய, அணிநிறம் - அழகிய நிறமுள்ள, மால் - பெரிய, வரை - குன்றுகளினின்றும் பெருகிவருகிற, தூநீர் - பரிசுத்தமாகிய நீரையுடைய, அருவியும் - அருவியாறுகளிலும், ஆடுதும் - மூழ்குவோம் — எ - று.

இதுவுமது.

விரைவளர்வேங்கையுங் காந்தளுங்கொய்து வியலறைமே
னிரைவளர்மாமயி லாடலுங்காண்டு நிகர்மலைந்தார்
திரைவளர்பூம்புனற் சேவூர்ப்படச்செற்ற தென்னன்கொல்லி
வரைவளர்மானீ ரருவியுமாடுதும் வாணுதலே.

இ - ள். விரைவளர் — மணமிகுந்த, வேங்கையும் — வேங்கை மலரையும், காந்தளும் — காந்தள் மலரையும், கொய்தும் — பறிப்போம், வியம் — விசாலமாகிய, அறைமேல் — கற்பாறைகளின்மேல், நிரைவளர் — வரிசையாயுள்ள, மாமயில் — அழகிய மயில்கள், ஆடலும் — ஆடுதலையும், காண்டும் — காண்போம், நிகர்மலைந்தார் — சமானமாகவந்து போர்செய்த பகைவர், திரைவளர் - அலைகள் வளராநின்ற, பூம்புனல் — அழகிய நீர்வளமுள்ள, சேவூர் — சேவூரில்; பட - அழியும்படி, செற்ற — அவரைவென்ற, தென்னன் — பாண்டியனது, கொல்லிவரைவளர் — கொல்லிமலையிலுள்ள, மால் — பெரிய, நீரருவியும் — நீரையுடைய அருவியாறுகளிலும், ஆடுதும் — மூழ்குவோம், வாணுதலே - ஒளிபொருந்திய நெற்றியையுடையாளே — எ - று. 838

தோழி தலைவிக்குத் தழையேற்பித்தமை தலைவற்குக் கூறல்.

சிலைமிசைவைத்த புயலுங்கயலுஞ்சென் றோங்குசெம்பொன்
மலைமிசைவைத்த பெருமான்வரோதயன் வஞ்சியன்னாள் [சேர்
முலைமிசைவைத்துமென் றோண்மேற்கடாய்த்தன் மொய்பூங்குழல்
தலைமிசைவைத்துக்கொண் டாளண்ணனீ தந்த தண்டழையே.

இ - ள். சிலை மிசைவைத்த — தன் வில்லின்மீதுவைத்த, புயலும் - புயற்கொடியும், கயலும் — கயற் கொடியும், சென்று — போய், ஓங்கு — உயர்ந்த, செம் பொன் மலைமிசை வைத்த—மேருமலையின்மீது நாட்டின, பெருமான் - வேந்தனும், வரோதயன் — வரோதயனும் ஆகிய பாண்டியனது, வஞ்சி அன்னாள் — வஞ்சி நகரை நிகர்த்தவள், அண்ணல் — அண்ணலே, நீ தந்த — நீ கொடுத்த, தண் தழை — குளிர்ந்த தழையை, முலை மிசை வைத்து — தனத்தின் மீது ஒற்றி, மெல் தோள் மேல் கடாய் — மெல்லிய தோளின்மீது

அழுத்தி, தன்மொய் பூங் குழல் சேர் — தனது நெருங்கிய மலரையணிந்த கூந்தலையுடைய, தலை மிசை வைத்துக் கொண்டாள் — தலைமீது முடித்துக் கொண்டாள்—எ - று.

புயல் — மேகம். கயல் — சேல்மீன். இவ்விரண்டும் இலையெழுதப்பட்ட, கொடிகளுக்காயிற்று. மேருமலை பொன்மலையாதலால் செம்பொன்மலை யெனப்பட்டது. அண்ணல் — பெருமையிற் சிறந்தோன். 839

இதுவுமது.

கழுதுகுருதி படியக்கலிநீர்க் கடையல்வென்ற
விழுதுபடுநெடு வேன்மன்னனீர்ம்புனற் கூடலன்ன
டொழுதுதலைமிசை வைத்துக்கொண்டாள்வண்டுந் தும்பியுந்தேன்
கொழுதுமலர்நறுந் தாரண்ணனீ தந்த கொய்தழையே.

இ - ள். வண்டும் — கருவண்டுகளும், தும்பியும் — தேன் வண்டுகளும், தேன் கொழுது — தேனின்பொருட்டுக் கிண்டுகின்ற, நறு — மணமுள்ள, மலர்தார் — மலர் மாலையையணிந்த, அண்ணல் — அண்ணலே, நீ தந்த — நீ கொடுத்த, கொய் தழை — பறிக்கப்பட்ட தழையை, கழுது-பேய்கள், குருதி படிய — உதிரத்திற் படியும்படி, கலி நீர் — ஒலிக்கின்ற நீர்சூழ்ந்த, கடையல் - கடையலில், வென்ற — பகைவரை வென்ற, இழுதுபடு — நிணம்பொருந்திய, நெடு வேல் — நெடிய வேலைத்தாங்கிய, மன்னன் — வேந்தனாகிய பாண்டிய னது, ஈர்ம் புனல் — குளிர்ந்த நீர்சூழ்ந்த, கூடல் அன்னாள் - கூடலை நிகர்த்த வளாகிய எம்மிறைவி, தொழுது — வணங்கி, தலைமிசை வைத்துக்கொண் டாள் — தலையின்மீது வைத்துக்கொண்டாள்—எ - று.

கடையல் — ஓரூர். கூடல் — மதுரைநகர். கொழுதுதல் — கிண்டுதல். ()

தோழி காவல் மிகுதிகூறல்.

மண்ணிவர்செங்கோல் வரோதயன்வல்லத்து மாற்றலர்க்கு
விண்ணிவர்செல்வம் விளைவித்தவேந்தன் விண்டோய்பொதியிற்
கண்ணிவர்பூந்தண் சிலம்பிடைவாரன்மின் காப்புடைத்தாற்
பண்ணியவர்வண்டறை சோலைவளாயவெம் பைம்புனமே.

இ - ள். மண் இவர் செங்கோல்வரோதயன் - நிலவுலகத்தைக் காக்கின்ற செங்கோலினையுடைய வரோதயன், வல்லத்து — வல்லத்தில், மாற்றவர்க்கு - பகைவருக்கு, விண் இவர் செல்வம் விளைவித்த வேந்தன் — சொர்க்கலோக செல்வத்தைத்தந்த வேந்தனது, விண்தோய் பொதியில் - ஆகாயத்தை யளாவிய பொதியமாகிய, கண் இவர் — பெருமைமிகுந்த, பூ தண் சிலம்பிடை - அழகுங் குளிர்ச்சியுமுள்ள மலையினிடத்து, பண் இவர் வண்டு அறை — பண் பாடுகின்ற வண்டுகளொலிக்கின்ற, சோலை வளாய - சோலைகள் சூழ்ந்த, எம் பைம் புனம் — எமது பசியபுனமானது, காப்பு உடைத்து-காவலையுடைத்து, ஆல் — ஆதலால், வாரல் மின் — நீர் இவ்விடத்து வாராதொழிவீராக—எ - று.

விண்ணுறிவர் செல்வம் — வீரசுவர்க்கமாகிய செல்வம். பொதியிற் சிலம்பு எனக்கூட்டுக. 341

இதுவுமது.

புல்லாவயவர் நறையாற்றழியப் பொருதழித்த
வில்லான்விளங்குமுத் தக்குடைமன்னன் வியனிலத்தா
ரெல்லாமிறைஞ்சநின் றான்கொல்லிமல்லலஞ் சாரலிங்கு
நில்லா தியங்குமின் காப்புடைத்தையவிந் நீள்புனமே.

இ-ள். புல்லா வயவர் — சரணடையாத பகையரசர், நறையாற்று அழிய — நறையாற்றின்கண் அழிந்தொழிய, பொருது — அவரோடு போர் செய்து, அழித்த — அவர்களையழித்த, வில்லான் - வில்லையுடையவன், விளங்கும் முத்தம் குடை — விளங்குகின்ற முத்துக் குடையையுடைய, மன்னன் - மன்னன், வியன் நிலத்தார் எல்லாம் — உயர்ந்த பூமியிலுள்ளவர்களெல்லாம், இறைஞ்ச நின்றான் — வணங்க நின்றவனது, மல்லல் — வளம் பொருந்திய, அம் — அழகிய, கொல்லிசாரல் இங்கு — கொல்லிமலையின் சாரலாகிய இவ் விடத்தே, நில்லாது இயங்குமின் — நில்லாது போவீராக, ஐய — தலைவனே, இ நீள் புனம் — இந்தப் பெரிய புனம், காப்பு உடைத்து - காவலுடைத்தது— எ-று. 342

இதுவுமது.

பூவலர்தண்பொழிற் பூலந்தைபுல்லா வரசழித்த
மாவலர்தானை வரோதயன்கொல்லி மணிவரைவா
யேவலர்திண்சிலை யாரெமர்நீங்கா ரிருபொழுதுங்
காவலராய்நிற்பர் வாரன்மினீரிக் கடிபுனத்தே.

இ-ள். பூ அலர் — பூக்கள் மலர்கின்ற, தண் பொழில்-குளிர்ந்த சோலைகள் சூழ்ந்த, பூலந்த — பூலந்தையில், புல்லா அரசு — சரணடையாத அரசரை, அழித்த - அழித்த, மா அலர் தானை — யானை மிகுதியையுடைய சேனையையுடைய, வரோதயன் — வரோதயனது, மணி கொல்லி வரைவாய் — அழகிய கொல்லி மலையினிடத்து, ஏ அலர் — அம்புகோத்த, திண் சிலையார் — வலிய சிலையை யுடையாரான, எமர் — எம்மவரான குறவர், இருபொழுதும் — இரண்டு பொழுதிலும், நீங்கார் - நீங்காதாராய், காவலராய் நிற்பர் — காப்பவராய் நிற்பார்கள், (ஆதலால்) இ கடிபுனத்தே — இக்காவலுடைய புனத்தினிடத்தே, வாரல்மின் — வாராதொழிவீராக— எ-று. 843

தோழி எதிர்மொழி கொடுத்தல். (தழைமறுத்தல்.)

வேழம்வினவுதிர் மென்பூந்தழையுங் கொணர்ந்துநிற்றி
ராழமுடைய கருமத்திர்போறி ரணைந்தகலீர்
சோழன்சுடர்முடி வானவன்றென்னன்றுன் னாதமன்னர்
தாழமழையுரு மேந்தியகோன்கொல்லித் தண்புனத்தே.

இ-ள். சோழன் — சோழனும், சுடர்முடி வானவன் — ஒளியுள்ள முடியையணிந்த சேரனும் ஆகிய, துன்னாத மன்னர் — பகையரசர், தாழ-

தாழ்ந்து வணங்கும்படி, மழையுரும் எந்திய கோன் - இடியேற்றைத் தாங்கிய வேந்தனாகிய, தென்னன் — பாண்டியனது, கொல்லி - கொல்லிமலைச் சாரலிலுள்ள, தண் புனத்து — குளிர்ந்த புனத்தில், (வந்து) வேழம் வினவுதிர் - யானையை வினவுகின்றீர், மெல் பூ தழையும் கொணர்ந்து நிற்றிர்-மெல்லிய பொலிவாகிய தழையையுங் கொண்டுவந்து நிற்கின்றீர், ஆழம் உடைய கருமத்திர்போல்திர்-ஆழமாகிய கருமத்தையுடையவர்போல்கின்றீர், அணைந்து அகலிர் — தந்துபோகாதிருக்கின்றீர், (இதனால்) நுமது கருத்தின்னதென்று புலப்படவில்லை—எ - று. 844

இதுவுமது.

பாவுற்றதீந்தமிழ் வேந்தன்பராங்குசன் பாழிப்பற்றுக்
கோவுற்றவல்லல்கண் டான்கொல்லிச்சாரலெங் கொய்புனத்து
ளேவுற்றபுண்ணொடு மான்வந்ததோவென்னு மீர்ஞ்சிலம்பா
மாவுற்றபுண்ணிற் கிடுமருந்தேநின்கை வார்தழையே.

இ - ள். பா உற்ற தீ தமிழ்வேந்தன் — பாடலமைந்த இனிய தமிழ் வேந்தனாகிய, பராங்குசன் — பராங்குசபாண்டியன், பாழிபற்று கோ உற்ற அல்லல் கண்டான் — பெருமையில்லாத பகையரசர் அடைந்த துன்பத்தைச் செய்தவன், (அவனது) கொல்லிச்சாரல் — கொல்லிமலைச் சாரலிலுள்ள, எம் கொய்புனத்துள் — எமது கொய்புனத்தில், ஏ உற்ற புண்ணொடு — அம்பு தைத்த புண்ணுடனே, மான் வந்ததோ என்னும் — மான் வந்ததோவென்று வினவுகிற, ஈர்ஞ்சிலம்பா — குளிர்ந்தமலைநாடனே, நின்கைவார்தழை — உன் கையிலுள்ள-நெடியதழை, மா உற்ற புண்ணிற்கு இடும்மருந்தே - மானினது புண்ணுக்கிடுகின்ற மருந்துதானோ—எ - று.

பாவுற்ற — பரவிய எனினுமாம். ஏ — அம்பு. மா — மான். மருந்தே என்பதில் ஏகாரம்வினா. 845

இதுவுமது.

வேனகநீண்டகண் ணாளும்விரும்புஞ் சுரும்பரற்றத்
தேனகநீண்டவண் டார்கண்ணியாய்சிறி துண்டுதெவ்வர்
வானகமேறவல் லத்துவென்றான் கொல்லிமால்வரைவாய்க்
கானகவாழ்நருங் கண்டறிவாரிக் கமழ்தழையே.

இ - ள். வேல் நக நீண்ட கண்ணாளும்-வேல்போல விளங்கநீண்ட கண்களையுடையாளும், விரும்பும் — விரும்புவள், சுரும்பு அரற்ற — வண்டுகள் சத்திக்க, தேன் நக - தேன் பெருக, நீண்ட — நெடிதாகிய, வள்தார் கண்ணியாய் — வளவிய பூ மாலையை யுடையாய், சிறிது உண்டு — (நமது எண்ணத்துக்கு) சிறிது தடையுண்டு, (அதுயாதெனின்) தெவ்வர் வானகம் ஏற-பகையரசர் வீரசுவர்க்கமடைய, வல்லத்து வென்றான் — (அவரை) வல்லத்தில் வென்றவனாகிய பாண்டியனது, மால்-பெரிய, கொல்லிவரைவாய் - கொல்லிமலையில், கானக வாழ்நரும் — காட்டில் வாழ்வோராகிய குறவரும், இக்கமழ்

தழை - இந்[ink]க்கமழ்தழையை, கண்டறிவார் - கண்டறிந்துளர், (ஆதலால் இத்தழை யெங்குடிக்கேலாது)—எ - று.

தார் - மலர். கானகவாழ்நர் - குறவர். 846

இதுவுமது.

துடியாரிடைவடி வேற்கண்மடந்தைதன் சொல்லறிந்தாற்
கடியார்கமழ்கண்ணி யாய்கொள்வல்யான்களத் தூரில்வென்ற
வடியாரிலங்கிலை வேன்மன்னன்வானே றணிந்தவென்றிக்
கோடியான் மழைவளர்கொல்லியஞ் சாரலிக்கொய்தழையே.

இ - ள். களத்தூரில் வென்ற - களத்தூரில் பகையரசரை வென்ற, வடி ஆர் — வடித்தலமைந்த, இலங்கு இலைவேல் - விளங்குகின்ற இலைவடிவாகிய வேலாயுதத்தைத்தாங்கிய, மன்னன் - வேந்தன், வானேறு அணிந்த - இடி அணிந்த - இடியேற்றால் அலங்கரிக்கப்பெற்ற, வென்றிக் கொடியான் - வெற்றிக்கொடியை யுடையவன். (அவனது) மழைவளர் - மேகங்கள் தாங்குகின்ற, அம் - அழகாகிய, கொல்லிசாரல் - கொல்லிமலைச் சாரலிலுள்ள, இக்கொய்தழை - இந்தக் கொய்தழையை. துடி ஆர் இடை - துடிபோலும், இடையையும், வடிவேல் கண் - வடித்த வேல்போலுங் கண்களையும் உடைய, மடந்தைதன் சொல் அறிந்தால் - எமது தலைவியின் சொல்லை யறிந்தேனாயின், கடி ஆர் - விளக்கமமைந்த, கமழ்கண்ணியாய் - பரிமளிக்கிற பூமாலையை யணிந்தவனே, யான்கொள்வன் - நான் ஏற்றுக்கொள்வேன்—எ - று.

துடி - உடுக்கை. 847

இதுவுமது.

அங்கேழ்மலர்நறுங் கண்ணியினாயரு ளித்தரினு
மெங்கேழவருக் கியைவனபோலா விருஞ்சிறைவாய்
வெங்கேழயினலங் கொண்டவன்விண்டோய் பொதியிலின்வாய்ச்
செங்கேழ்மலரத் தளிரிளம்பிண்டியின் றீந்தழையே.

இ - ள். இருசிறைவாய் - பெரிய கழுகிறகுபூண்ட, வெம் - கொடுமையாகிய, கேழ் - ஒளியுள்ள, அயில்நலம் கொண்டவன் - வேலினது நன்மையைக் கொண்டவனாகிய பாண்டியனது, விண்தோய் பொதியிலின்வாய் - ஆகாயத்தையளாவிய பொதியமலையில், செங்கேழ்மலர - செந்நிறம் விரிய, தளிர் - தளிர்க்கின்ற, பிண்டின் - அசோகத்தின், இளதீதழை - இளமையும் இனிமையுமுள்ள தழைகள், அம்கேழ் - அழகிய ஒளியோடுகூடிய, நறு - பரிமளமுள்ள, மலர்கண்ணியாய் - மலர்மாலையைத் தரித்தவனே, அருளி தரினும் - நீ கிருபைசெய்து கொடுத்தாலும், எம்கேழவருக்கு - எம்மினத்தாருக்கு, இயைவனபோலா - இயையாதனவாகும்—எ - று.

அருளி - அன்போடு, கேழவர் - உறவினர், அயினலம் - வேலின் வெற்றி, பிண்டி - அசோகமரம். 848

இதுவுமது.

வேரித்தடந்தொங்க லண்ணல்விருந்தா யிருந்தமையாற்
பூரித்தமென்முலை யேழைபுனையிற்பொல் லாதுகொல்லாம்
பாரித்தவேந்தர் பறந்தலைக்கோடிப் படப்பரிமா
வாரித்தகோமான் மணிநீர்மலயத்து மாந்தழையே.

இ-ள். பாரித்த வேந்தர் — எதிர்த்த வேந்தர், பறந்தலைக்கு — போர்க்களத்தில், ஓடிபட — ஓடியழிய, பரிமாவாரித்த கோமான் — தம் குதிரையைச் செலுத்திய வேந்தனாகிய பாண்டியனது, மணிநீர் மலயத்து - அழகிய நீரருவிகளையுடைய பொதிய மலையிலுள்ள, மாந்தழை — மாந்தழையை, வேரி - வாசனையுள்ள, தடம்தொங்கல் — பெரிய பூமாலையைத்தரித்த, அண்ணல் - பெரியோய், விருந்தாய் இருந்தமையால் — நீ யெமக்கு விருந்தினனாயிருந்ததனால், பூரித்த மெல்முலை — பருத்த மெல்லிய தனங்களையுடைய, ஏழை புனையில் — எமது தலைவி தரித்தால், பொல்லாது — தீமையாம்—எ-று.

கொலாம் — ஈறுதிரிந்த அசையிடைச்சொல். வேரி - தேன் எனினுமாம் ஏழை — பெண்ணுக்குப் பொதுப்பெயர், பறந்தலை — போர்க்களம். 849

இதுவுமது.

ஏமாண்சிலைநுத லேழையுமேற்குமின் றேனகலாப்
பூமாண்கமழ்கண்ணி யாய்நின்றதொன் றுண்டு பூழியர்கோன்
பாமாண்டமிழன் பராங்குசன்கொல்லிப் பனிவரைவாய்த்
தேமாண்பொழிலின கத்தன்றியில்லையித் தேந்தழையே.

இ-ள். ஏமாண் — அம்புதொடுத்தற்குரிய மாட்சிமையமைந்த, சிலை - வில்லினை நிகர்த்த, நுதல் — நெற்றியையுடைய, ஏழையும் — எமது தலைவியும், ஏற்கும் — ஏற்றுக்கொள்ளுவாள், இன்தேன் அகலா — இனியதேன் நீங்காத, பூமாண் கமழ்கண்ணியாய் — மாட்சியமைந்து கமழ்கின்ற மலர்மாலையையுடையாய், நின்றது ஒன்று உண்டு — ஒருமுறை நின்றதுண்டு, (அதென்னெனின்) பூழியர்கோன் — பூழியர் பெருமான், பாமாண் தமிழன் — பாக்கள் மாட்சிமைப்பட்ட தமிழறிஞன், பராங்குசன் — பராங்குச பாண்டியன், (அவனது) பனி — குளிர்ச்சியமைந்த, கொல்லிவரைவாய் - கொல்லிமலையின்கண், தேமாண்பொழிலின் அகத்து அன்றி — வாசனை மிகுந்த பொழிலினிடத்தேயன்றி, இ — இந்த, தேம் தழை இல்லை — பரிமளமுள்ள தழையில்லை, (இந்தக்) குறையேயாம்—எ-று. 850

தேன் — வண்டு எனினுமாம், தேம் — தேன் என்றலும் பொருந்தும்.

தனிப்பாடற்றிரட்டு

மூலமும் உரையும்

முற்றிற்று.
